Kabitt Sawaiyye
Bhai Gurdas Ji

Text and English Translation by
Pritpal Singh Bindra

Bhai Gurdas
Life and Works

Bhai Gurdas Ji is much honoured for his Sikhi way of life and literary work. He was a leading figure in Sikhism who enjoyed the patronage of Guru Arjan under whose supervision he inscribed the first copy of Sikh Scripture, the Guru Granth Sahib, which is still extant. He was born in a Bhalla Khatri family, his father's name was Ishar Das and mother's name was Jivani at Goindwal in 1608 Bk/AD ·1551. That makes him, Nephew of third Guru Amardas Ji.

Bhai Ishar Das, one of Guru Amar Dass's cousins had settled in Goindwal soon after the town was founded in 1603 Bk/AD 1546. Bhai Gurdas, who was the only child of his parents, lost his mother when he was barely three and his father when he was 12. He spent his early years at Goindwal and Sultanpur Lodhi. At the former place, he had the opportunity of listening to many men of knowledge and spiritual attainment who kept visiting the town which fell on the Delhi-Lahore road and was then the religious centre of the Sikhs. He later proceeded to Varanasi where he studied Sanskrit and Hindu scriptures. He was initiated into Sikhism then extensively visiting Agra, Lucknow Varanasi, Barhanpur, Rajasthan, Jammu and Chamba hills, preaching Guru Nanak's word. After the passing away of Guru Ram Das, in 1581, he returned to the Punjab, visited Goindwal and thence proceeded to Amritsar to pay his obeisance to Guru Arjan, Guru Ram Dass's successor. He made Amritsar his home and through his devotion and love of learning carved for himself a pre-eminent position among the Guru's disciples. When the Guru decided to compile the Holy Granth containing the hymns of the Gurus and of some of the saints and Sufis, he chose Bhai Gurdas to be his principal helper. They worked together on the volume, which was completed in 1604. The entire text was inscribed by Bhai Gurdas. The copy written in his hand is preserved to this day in the family of the Guru's descendants at Kartarpur, in Jalandhar district of the Punjab.

Bhai Gurdas also contributed the labour of his hands to the excavation of the sacred pool at Amritsar (1577). He was chosen to recite the Gurus' hymns to Emperor Akbar when he visited Kartarpur in 1596-97 on his way back from a military campaign. As the tradition goes, the Emperor had been incited by Prithi Chand and his supporters against Guru Arjan saying that the hymns he was planning to compile into a volume had an anti-Muslim tone. As Bhai Gurdas read out verses selected at random, the Emperor was deeply impressed with their spiritual content When Guru Hargobind, Nanak VI, decided to construct in front of the Harmandir, Akal Takht, Throne of the Timeless Lord, he entrusted the task to the two most revered Sikhs of the time, Bhai Gurdas and Bhai Buddha the latter blessed by Guru Nanak himself Bhai Gurdas was assigned to looking after the premises. Guru Hargobind also appointed him to teach his young son (Guru) Tegh Bahadur ancient classics even as Bhai Buddha supervised his training in Manly arts of archery and horsemanship. Bhai Gurdas led a batch of Sikhs to Gwalior where Guru Hargobind had been detained under the orders of the Mughal emperor Jehangir. He was present at the weddings of the Guru's sons Baba Gurditta (April 1621) and Baba Sooraj Mall (23 April 1629). He offered Ardas at the death in 1621 of Mata Ganga, Wife of Guru Arjan, and recited Scripture and offered Ardas at the time of Baba Buddha's death on 17 November 1631.

Bhai Gurdas was the bulwark of Sikhi still for many years. He was the expounder and exemplar of the Sikh way of life. He was a man of wide learning especially in ancient texts and philosophy, and devoted his exceptional talents to preaching the Sikh faith. He composed verse, which is valued for its racy style and for its vivid exposition of the teaching of the Gurus. His poetry, now available in two volumes, in Punjabi Varan Bhai Gurdas and in Braj Kabitt Sawaiyye and is sung along with Gurbani, the Gurus' word, at holy congregations. Guru Arjan put his seal of approval on it by designating it as the "key" to the Holy Scripture. Bhai Gurdas, who never married, died at Goindwal on Bhadon sudi 5, 1693 13k/25 August 1636.

Sardar Harbans Singh
Punjabi University, Patiala

"The Encyclopaedia of Sikhism."

Foreword*

Dr. Onkar Singh**

(English adaptation by Pritpal Singh Bindra)

Sri Guru Granth Sahib is the basis and the root of the consciousness of Sikhism and its moral behaviour. Sri Guru Granth Sahib has been acknowledged as the Shabd Guru. It was bestowed with Gurugaddi as the living Preceptor by Guru Gobind Singh in 1708 at the time of his journey to his heavenly abode.

In the purport of the basic doctrine of Sri Guru Granth Sahib, there are plenty of hymns relating to such basis and consciousness, which endow eminence and uniqueness to the compositions of Bhai Gurdas. The principals and basic doctrines delineated in Sri Guru Granth Sahib, being in conceptualised

---

* *(Excerpted from Dr. Onkar Singh's Book in Punjabi; "Kabit Savaiye Bhai Gurdas." Published by Punjabi University, Patiala).*

** *Dr. Onkar Singh is currently working as a teacher in Sikh Dharma Western Hemisphere, in USA. Before he immigrated to States he taught in Khalsa Montessori, School, and Guru Ram Das Khalsa School in India.*

After his debut as Research Scholar in Punjabi University, Patiala he taught in Shivalik College, Nangal and Sikh Missionary College, Amritsar. In 1990 he passed his M.Phil and then attained his PhD in September 1997.

He spent five years in journalism; a year each as Assistant Editor of Guru Nanak Parkash Patrika and Jeevan Lehar and two years as Editor of Punjab Today (Punjabi Magazine). Apart from 23 articles in various Magazines and Newspapers, he immaculately compiled "Kabit Savaiye" Bhai Gurdas and fastidiously presented them along with the Text, Line-index and Concordance cum Dictionary.

Apart from teaching in the schools, he is very active as a Sikh Minister and is active in imparting knowledge of Sikh Religion and Culture by organising children camps.

ideology, obviously, present complexity in comprehension by the general populace. As a matter of fact, the emerging institutions, to gain consciousness and conceptualisation, need elucidation. Prominence of Bhai Gurdas as a writer lies in the establishment of the tradition of Gurmat to rationalize Sikh History, Sikh Society, Sikh Decorum and Sikh Credence. Giani Lal Singh for the understanding of Vedas, Bible and Hadis of Quran gives credit to Rishi Viyas, St. Peter and Abu Harare and Hazrat Aysha respectively. The honour, which has been endowed to these individuals for the purport and inference of medieval Holy Scriptures, the same honour, is bestowed upon Bhai Gurdas.

LIFE AND PERSONALITY:

The authentic details of the Punjabi Poets of medieval era are not as much available. Similarly, in case of Bhai Gurdas, the facts available are very limited.

Regarding his birth, there is considerable variation among the Scholars. Bhai Vir Singh Jee ascertain the birth of Bhai Gurdas taken place between 1543 CE and 1553 CE. According to Prof. Sardool Singh it is 1558 CE. Dr. Ganda Singh, Prof. Sahib Singh, Dr. Taran Singh, Dr. Rattan Singh Jaggi believe the birth of Bhai Gurdas taken place in 1551 CE. According to Bhai Kesar Singh Chhiber, the name of the father of Bhai Gurdas was Eeshar Das. His father was the younger brother of Sri Guru Amar Das who were the resident of Basirkigilan in District Amritsar. When as per the orders of Guru Angad Dev, Guru Amar Das moved from Basarke to Goindwal, and then his younger brother accompanied him as well. The childhood of Bhai Sahib was spent at Goindwal and here, under the auspicious of Guru Amar Das, he gained his elementary education.. He became the devotee of Naam and became an ardent disciple of Satguru. In 1574 CE when Guru Ram Das succeeded on the throne of Guruship, during that time, at the behest of Guru Amar Das he travelled towards Agra, Lucknow, Rajasthan, Barhanpur, etc to promote Gurmat. There, when, he received the news of the departure of Guru Ram Das on his celestial journey, he returned to seek abode at Ramdaspur with Guru Arjan Dev.

While dwelling in the audience of Guru Arjan Dev, Bhai

Gurdas, with an in-depth urge, studied the gradually emerging Sikh doctrine and conventions. The adversaries of the Guru's enlightenment were unable to face the ingenuous values as they had been used to face the obscurities. The visions which have been imbued with darkness, could face not the enlightenments, even, though from inside the Guru-household; the real brother of Guru Arjan Dev, along with his collaborators was becoming party to such diversities. Prithi Chand was, from the very beginning, the victim of covetousness and, being the elder son of Guru Ram Das, considered himself to be the rightful heir apparent. He was strewn with jealousy and, consequently, was reproached as the heretic.

Externally, the ruler of the time, Emperor Jehangir, denied accepting this enlightenment, addressing the same as the 'Trade of Falsehood.' During all these upheavals Bhai Gurdas offered full collaboration, and endeavoured to annihilate these gambits. He also, considerably, contributed his efforts in the building of Harmandir Sahib. Bhai Santokh Singh mentions in is magnum opus, Gur Pratap Sooraj Granth, "Bhai Gurdas, epitome of devotion and exultation, rendered services."

Along with performing such service, Bhai Gurdas created a niche for himself in the literary and spiritual realm. In this regard, Bhai Vir Singh writes, "Bhai Gurdas had two immortalising tasks; first to sit with Sri Guru Jee to serve in collecting, collating and writing all the Bani in his hands. Secondly, there is his own Bani, which serves the purpose of 'key' to understand the principal and doctrine of Sikhi and Gurbani. Consequently, glimpses of Gurbani are discernible through his literary compositions.

The celestial beams emanating through the establishment of Harmandir Sahib, Canonisation of Sri Guru Granth Sahib and such magnificent endeavours, the hope of the adversaries of were dashed. Collaboration of Prithi Chand and Chandu, through the order of Jehangir, Guru Arjan Dev Jee was martyred in 1606 CE.

After the martyrdom of Guru Arjan Dev, the responsibility of Baba Buddha and Bhai Gurdas was enhanced. Bearing in mind his elderliness and scholarship, Bhai Gurdas was bestowed with the honour of the first Sevadar of Sri Akal Takht, then known as Akal Bunga.

When Guru Hargobind Sahib went to Delhi on the invitation

of the Emperor Jehangir, in his absence, the management of the Guru's household was entrusted in the hands of Bhai Gurdas and Baba Buddha Jee.

During these days, Bhai Gurdas and Baba Buddha Jee initiated the Chowkee (circumambulation of Sri Harmandir in the evening, just after the Rehras Sahib, which is still performed to commemorate the endeavours of Bhai Gurdas and Baba Buddha Jee.

During the time of Guru Hargobind Sahib, Bhai Sahib had been going abroad on sojourns to promote Sikhi in Kabul, Kanshi, Varanasi, etc. According to Dr. Ganda Singh, when the demands for the proliferation of Sikhi were received from Kabul and Kanshi, then Guru Jee, initially, asked Bhai Sahib to proceed to Kabul and thereafter other places. The effect of Bhai Sahib's preaching was so enormous that the congregation there erected a Gurdwara there to commemorate his name.

He has been endowed the honour of subsisting during the Guruship of Guru Amar Das, Guru Ram Das, Guru Arjan and Guru Hargobind Sahib. Consequently, all his creations are sprinkled with Gurmat philosophy. Whole of his life, Bhai Sahib spent in promoting Sikhi doctrine among the congregations. Perhaps, being engrossed in his this mission; he never contemplated on embracing the married life. Prof. Sahib Singh Jee write, "Bhai Gurdas did not get married and, therefore, he left behind no descendants." In spite of that, in his renderings, Bhai Sahib has ratified the principle of married life in Sikhi (which is obvious from his Kabitts)

At the age of 78, Bhai Sahib achieved amalgamation with the celestial light at Goindwal in September, 1629 CE. Giani Gian Singh and Prof. Sahib Singh concur with this date but Bhai Kahan Singh Nabha believes it was 1637 CE, which is accepted by Dr. Rattan Singh Jaggi as well.

The aim of Bhai Gurdas was to become a protagonist of Gurmat. To revel in audience of the Guru was his prominent part of his personality, and, consequently, traces of the consciousness of Gurmat are plentifully visible in his literary creations. He was an embodiment of humility, affection, truth, courage and deep composure. He was the epitome of the treasure of knowledge, a

grand poet-laureate, a great thinker and a great scholar. All these are obviously evident from his, both, the internal and external endeavours.

To sum it, it can be established that, not only Gurbani ants its purport, Bhai Sahib was a great proponent of Gurbani; he was a blooming encyclopaedia of the secular human life. His knowledge was multidimensional. To explicate his point of view, he was endowed with a treasure of vocabulary, a magnanimous coffer of paradigm, extensive trait of imagination, and profound knowledge of languages. He had observed the environment so deeply that their reflections were infused in his poetical renderings. He attained, as matter of fact, a noble place as a glorious litterateur.

Almost all the scholars are synonymous in delineating that the cruel lapse of the time caused the loss of the most of Bhai Sahibs' literary debuts. Prof. Sardool Singh writes in his book, *Bhai Gurdas,* "He had translated the Vedantic and Niaye Shastras (Medieval Hindu Philosophical and Scriptural books of learning) into chaste Punjabi prose and poetry. It is pity that all that has not reached us. A few years ago, at Rikhikes, at Nirmala Mahan Mandal (the congregational place of Nirmala adherents) a Nirmala Yogi exposed that a simple Punjabi translation of the Shastras was lying at the library of Guru Gobind Singh at Anandpur Sahib. But, now, there is no traces of such manuscripts there."

In spite of that, according the research of the various Scholars, whatever the literary creations of Bhai Sahib are available, can be dividing into three categories;

1. Varan, whose number is believed to be 40.
2. Six Slokas of Sanskrit, which are available through "Sri Gur Pratap Sooraj" of Bhai Santokh Singh.

   Kabitt Sawaiyye (which are in Braj), their number is 675.

VARAN (EPICS):

The Epics created by Bhai Gurdas are the unique contribution of Bhai Sahib to the medieval Punjabi Literature. No one has created the composition in such chaste and distinctive Punjabi Language prior to him. Dr. Jit Singh Seetal says, "The Punjabi language of

these Varan is much nearer to the present day Punjabi and, also, depicts the superior form of the medieval of the Punjabi Language. There seems to be no effect of Hindi, Braj and Persian on them. It is obvious, by that time; the Punjabi has gained its own unique form at that time and has gained the status of an independent language."

From textual point of view, the aim of the Varan is to explicate the Sikh Doctrine and Sikh Decorum. According to Bhai Kahan Singh Nabha, "Bani of Bhai Sahib is extremely winsome and is the treasure of Sikh principals. It won't be inappropriate to say that there can be no other suitable decorum of Sikhi superior to the decorum expressed in the Bani of Bhai Sahib. Sri Guru Arjan Dev Jee has expounded that by reading the Bani of Bhai Gurdas true norms of Sikhi are achieved and this Bani presents a form of exegesis of Gurbani." Along with the Linguistic and Spiritual traits, they are deemed imperative from the political and historical point of view as well.

SLOKAS:

As cited earlier, the Bhai Sahib's knowledge with respect to the languages was very vast. Six Slokas produced by Bhai Sahib in Sanskrit are found in Bhai Santokh Singh's Sri Gur Pratap Sooraj. According to Bhai Santokh Singh, these Slokas were created by Bhai Gurdas at Kanshi during his preaching sojourn. These were enunciated during his preaching debuted to enhance the prominence of the Name of Waheguru. The Pundits were spell bound on his expositions. In view of his proficiency in the Language, he perceived great reverence but, in spite of that, he did not turn away from language of the populace.

KABITT SAWAIYYE:

Besides Varan, Kabitt Sawaiyye of Bhai Sahib are a very prominent. Up to now, through endeavour of research-scholars, 675 Kabitt Savaiyye are accessible. Prior to 1940 CE in the books available in the shops, only 556 Kabitt Savaiyye were traced. Bhai Sohan Kavi, the creator of Gur Bilas Patshahi 6 and Bhai Kahan Singh Nabha has also mentioned their number as 556. As a matter of fact, in almost all the literature their number varies. In about 1940CE Bhai Vir Singh came across a handwritten

manuscript in which, in addition to 556, there were 673 Kabitt Savaiyye. Thereafter he found another book in which there were 21 Kabitt Savaiyye of Bhai Gurdas.

When and where these Kabitts were written? In this regard there are two theories prevalent among the scholars. First supposition is that the Kabitts were created by Bhai Sahib in his early years, whereas the Varan, during the period he had gained maturity in his age. Both Dr. Taran Singh and Dr. Sita Ram Bahri believe that the Kabitt Savaiyye are the primary endeavours. But Bhai Vir Singh, Prof. Sahib Singh and Dr. Rattan Singh Jaggi believe otherwise pointing out that, while living at Kanshi, Agra, etc., Bhai Sahib had attained proficiency Hindi language. Rather Jaggi concludes this analogy based on the internal study of the same and this supposition mainly accepted and it is inferred that Bhai created these during his preaching in the non-Punjabi areas and, being away, was deprived of Guru's audience.

ANALYTICAL STUDY:

This is true that the Kabitt Savaiyye of Bhai Sahib have not perceived as much prominence as the Varan. There can be many inferences but the main cause can be the limitation of the language. But, we must concede that the celestial flights that Bhai Sahib has depicted in these are not found in the Varan. Perhaps we can surmise that there no such need in the Varan.

Gurmat doctrine and Gurmat philosophy, which Bhai Sahib has described in Kabitt Sawaiyye is unique and ineffable. In these the depth of perceptions, pangs of separations and the deep mysteries of Gurmat have been unraveled. Dr. Ganda Singh says, "Kabitt Sawaiyye are the poetical dissertation in the fundamental principles of Sikhism and present a most scholarly treatment of the subject."

Kabitt Sawaiyye of Bhai Sahib present the Sikh Consciousness through an indisputable contrivance; the contrivance which was made prominence by the Gurus and Bhai Sahib was quite permeated. The main aim of this book is to elucidate this consciousness.

The initiation of every institutionalised religion is based on some prominent entity. Sikh Religion was founded through the

advent of Guru Nanak. Up to the Sixth Guru, the Sikh Religion, developing in a variety of aspects, achieved the institutionalisation; establishment of the Harmandir Sahib and Sri Aad Granth were the prominent endeavours in this respect.

Up to the time of Sixth Master, Sikh Religion has to face a number of challenges because, as it is customary, the factual enlightenments are not accepted universally. Such element of society, thinking on their own terms, tried to reflect upon the Sikh Principles. As per their own contemplation they tried to deflect the Sikh Form and Consciousness. In the first instance is the creation of synonymous 'Bani' by people like Meharban; under the Puranic hue, they tried to tarnish the Janamsaakhi literature, the lives of the Guru Sahiban and the doctrine promulgated by them.

We all realize that the Sikh Religion is not just the product of the circumstances at the time but, doctrinally, it has initiated way to the rebuilding of the history. All the conceptions based on Gurbani are independent and do not need to be adjudicated under some prevalent religious consciousness; Sikh Religion is the revealed one, whatever the truth radiated, it was infused in the Gurbani, and it has been clearly delineated in Gurbani in Sri Guru Granth Sahib:

"By myself, I do not even know how to speak;
"I speak all that the Lord commands." (Rag Suhi M.1 Page 763)

"The Bani of His Word emanated from the Primal Lord.
"It eradicates all anxiety." (Sortha M.1 Page 628)

Attempts have been made in the West to alienate the Religion from Scientific perceptions. In the universe, from time to time whirlwinds of unscientific discernments have arisen in Hindu, Christian, Budha and Islam religions. When the protagonists of religion start lacking the understanding of religiosity, then, through that religion, the truth cannot triumph. The religious realities cannot be hidden under the guise of untruthfulness and the whims. At that moment, the situation of, "*utterly lacking in spiritual wisdom*" (Sri Rag M.3 Page 38) prevails. And, then, people like Carl Marks term "religion as opium.

In such a situation, the endeavour is needed to make the truths adjacent to the religion as virtuous, rational and scientifically acceptable. Through such criteria Bhai Gurdas has tried to describe and establish the Sikh Doctrine and Philosophy.

GURU:

According to the Sikh Religion the voyage of Sikhi commences with *Gurprasad* (through the benevolence of the Guru) and is led to the *One Universal Creator* and its basic axis is Shabd, the Revealed Word, which has been illuminated in Sidh Gosht. For the illustration of this ecclesiastic radiance, obviously, the accomplisher needs the guidance of the Absolute Brahm and for the seeker, the Guru is the Absolute Brahm. In Gurbani Guru has been endowed the status of Absolute Brahm:

> *"The Guru is God, and God is the Guru, O Nanak; there is no difference between the two, O Siblings of Destiny."*
>
> (Aasa M.1 Page 442)

In reality, Guru is the material embodiment of God, Almighty and is His epitome. The same principle is ascertained by Bhai Sahib through variant contrivances, rationales, paradigm and societal criteria. In his creation, Bhai Sahib, very rarely, mentions about the Godly Form but, mainly, Satguru is deemed as the true Godly embodiment:

Ref: Kabitt: 36

The Transcendental, God, Almighty is like a that seed through which a magnanimous tree becomes extant and that invisible form can be savoured as manifested through Satguru:

Ref: Kabitt: 38

From the forgoing it is evident that the Guru is the epitome of the immanent aspect of God, Almighty but Guru's evident form is the Shabd Guru, which has been demarcated by Guru Nanak Dev in Sidh Gosht and Bhai Gurdas is quite responsive to the same:

Ref: Kabitt: 534

Whole Sikh culture is imbued with central theme as the Guru.

Without the doctrine of the Guru, the Sikh faith cannot be assumed:

Ref: Kabitt: 35

GURMUKH:
Dr. Taran Singh writes, "This is a socio-religious appellation and an individual is deemed entitled to that designation (Gurmukh) who subsists his life according to the precepts of the Guru. Guru Nanak has deemed the principal duty of the man to get kindled with divine virtues. As a matter of fact the divine virtue is the criterion of a Gurmukh." The ideal of the Sikh Gurus was to develop high-valued and truthfully righteous social order and for that only the Gurmukh could become the axis. The Gurmukh is not some outwardly entity; rather its development commences in this very mortal world. Only, it needs to save itself like a swan:

When thought, talk and deeds in Gurmukh attain harmony,
Then the highest and ideal status, affectionately, becomes evident.(53)(1)

And then, through the accord with the congregation seeks the concentration upon the awareness of Shabd: Ref: Kabitt: 137.

Revelling in the concentration upon the awareness of Shabd and gaining unison with the inner soul, Gurmukh perceives brightness and Bhai Sahib illustrate the criteria: Ref: Kabitt 168.

In such a situation, every task of the Gurmukh is under the command of the Guru because all these actions lead towards the fulfillment: Ref: Kabitt: 91.

Gurmukh, who savours such ecstasy, earns the Guru's exultation and is showered celestial blessings: Ref: Kabitt 111.

SPIRITUAL QUEST:
To merge with the Ultimate, Indian philosophy has accepted many spiritual paths but, among all those, the perceptibility and devotional love are the supreme ones. In Gurmat, Guru Nanak Dev has blessed the regard to just one, "O Nanak, emancipation comes only by loving devotional worship; through duality, people are engrossed in duality." (S.G.G.S. Page 75)

In the Bani of Bhai Gurdas, this criterion of Gurmat has been

bestowed prominence as depicted in Kabitt: 472, the false values cannot replace the quest for truth.

When a performer practises austerities and gets permeated in divine hue, then unique becomes his bearings as demarcated in Kabitt: 65.

And, then, in such a stage the soul, tormented by love pangs, tosses and turns: Kabitt 401.

When the love pangs are elevated, then the awareness, through harmony with the Shabd: Kabitt: 62

Through continuous initiation, man, at the end becomes knowledgeable same way as, through regular practice, a vocalist becomes an adept musician: Ref: Kabitt: 588

Bhai Gurdas has explicated this devotional highway in many renderings such as Kabitt: 652.

KIRTAN-BHAGTI (Devotional Hymns Signing):

Traveller in the devotional highway takes shelter under Kirtan-bhagti makes the journey lapsing promptly like as the Gurbani says: "*To live as Gurmukh is the lifestyle by which we come to meditate on the Supreme Lord. The Gurmukh sings the Kirtan of His Praises.*" (Majh M. 5 S.G.G.S. Page 131)

Gurmat has endowed centric prominence to the Kirtan. As Dr. Balkar Singh says, "By propounding, '*In this Dark Age of Kali Yuga, the Kirtan of the Lord's Praises are most sublime and exalted* (Rag Maru M.5 SGGS Page 1075)' Guru Jee seem to have turned the attention of the whole spectrum of Bhagti-movement towards religio-social enlightenment.

Accepting this criterion, Bhai Gurdas has aptly delineated its prominence and concept: Kabitt 128

As compared with all other trails, the Kirtan is the premier source to achieve proximity with the Guru. "*Ineffectual are all types of demeanours, but for remaining vigilant in the holy-company and reminiscing on the Shabd.*" Ref: Kabitt 304

When would this human form be attainable again? Lest this opportunity is lost, Bhai Sahib demarcate the coconsciousness: "How would human form come again, and how would pious company be available?

"Only by walking everyday towards holy congregation

revelling in Keertan." Kabitt; 500

SAT SANG (Virtuous Congregation):
Sat Sangat is reckoned superior in all spheres of life. But it is the Sikh doctrine only, which articulates that the Transcendental Entity has its abode in congregation.

As the Gurbani says, "*The Lord God prevails in the Sangat, the Holy Congregation; reflect upon the Shabd and understand.*" (Sloka M.4 Page 1314 SGGS)

And also, "*How is the Society of the Saints to be known? There, the Name of the One Lord is hymned.*" (Sri Rag M.1 Page 72 SGGS)

Bhai Gurdas deliberated, preached and infused this Gurmat principle among the congregations.

Like amalgamation of mundane commodities, by congregating, the Almighty pervades therein and His glories prevail; Ref. Kabitt 122

Through such union of the Gursikhs, the individual emerges as a virtuous person; Kabitt 129

"*Infused with divine ecstasy, the righteous domain is found in the congregation, As Satguru, the epitome of Absolute Brahm, has his abode there.*" Kabitt 125

And, revelling on this doctrine, Bhai Gurdas addresses Narid Muni in Kabitt No. 303

BIRHA (Pangs of Separation):
The trait of the life of the one divinely-permeated persons is to make the sweet pangs of the godly love as the part of the consciousness. Through such a soul, blissful rays emanate Even Gurmat has accepted such Birha as the pivot of the realistic norms of life:

> "*O Nanak, that human body, in which there is no pain of separation from the Lord-take that body and burn it.*"
>
> Sri Rag Sloka M: 2, SGGS Page 89

In most of Kabitt Sawaiyye of Bhai Gurdas, Birha is predominant. He has immense affection for Satguru. Without his vision, surrounded by Birha, he laments. The description of the circumstances leading to the reunion is splendid. Imbued with

Guru's Vision savours the extreme ecstasy and tosses and turns like the fish and depicts himself, chirping like pied-piper: Ref: Kabitt 205

Expressing the emotional impatience, he writes that the burning through fire, drowning in water, snake-bite, injuries through arms, tormenting through hot or cold weather, cow slaughter, and annihilation of Brahmins or families, all these agonies are not even an iota as compared with 'separation of the most dear one.' Out of this Birha, spiritual bliss and ecstasy are perceived. Kabitt 572

JIWAN MUKTI (Emancipation of Life):

It is the concept through which life attains freedom, release, liberation, emancipation; redemption, salvation, deliverance, end of transmigration of soul and its union with God, the Supreme Soul. In Gurmat this is achieved through ecstasy, discipline and spiritual quest, and its uniqueness is revealed in Gurbani:

O Nanak, meeting the True Guru, one comes to know the Perfect Way.
While laughing, playing, dressing and eating, he is liberated.

(Sloka M.5 SGGS Page 522)

And also Sri Guru Arjan Dev delineate:

One who, in his soul, loves the Will of God,
Is said to be Jiwan Mukta - liberated while yet alive.
As is joy, so is sorrow to him.
He is in eternal bliss, and is not separated from God.
As is gold, so is dust to him.
As is ambrosial nectar, so is bitter poison to him.
As is honour, so is dishonour.
As is the beggar, so is the king.
Whatever God ordains, that is his way.
O Nanak, that being is known as Jiwan Mukta

(Gauri M.5 SGGS Page 275)

The same Gurmat contrivance is visible in the creation (Kabitts) of Bhai Gurdas:

For the emancipation of life, realise the designs of All-pervading (Almighty),
And, like lotus flower, remain unattached with illusionary attachments.(248)

Philosophically, Jiwan Mukti has been made conspicuous through semblance with Sinmbal, Bamboo, Gold, and Poison; it is made explicit in Kabitt 27

Such a Jiwan Mukta, through the enlightenment endowed by the Guru achieves emancipation, then:

The trepidations of life and death are eliminated,
And the Gurmat enlightens with the emancipation of life. (Kabitt 281)

PROMINENCE OF HOUSEHOLDERSHIP:

Guru Sahiban has challenged the celibacy and has given prominence to Parvirti, the involvement in worldly life. The aim was to associate the Guru adherent individual with norms of life as is pronounced Guru Tegh Bahadur Sahib:

Why do you go looking for Him in the forest?
Although he is unattached, he dwells everywhere. He is always with you as your companion.

Dhanasri M. 9 SGGS Page 684

Under the auspices of Revered Gurus, Bhai Sahib closely watched the criteria of householdership. Delineating on rice and its protection under its shell, Bhai Sahib describe how a Gursikh revels remaining in householdership: Kabitt 121

In Kabitt 376, while highlighting the magnanimity of various decisive factors of mundane existence, he says, "…. *And among all the religious sects, the life of householder is prominent….*"

According to the Hindu Shastras, the life is divided into four classes; Celibacy, Householdership, Dwelling in Forests (Alienation form the mundane world), and Renunciation. Bhai Sahib write, that although the Indian religious tradition has given prominence to various other doctrines, but, being dependent on the householders, their base still is the householdership. He ends Kabitt 375:

The same way, are Four Shastras, four-castes and Four Ashrams,
They all are deemed as emanating through the ambience of married-life.

Likewise, exemplifying through the criteria of birds, Bhai Gurdas says in Kabitt 548:

Same way, one abandons householdership and becomes an ascetic,
Feeling deviated, looks back for refuge and returns towards householdership.

NIMRITA (Humility):
Guru Nanak Sahib says, "Sweetness and humility, O Nanak, are the essence of virtue and goodness." (Sri M. 1 SGGS Page 470)

Societal set up of the world is strewn with dilemmas. Bhai Sahib advises that all these bickering can be eradicated if one party adopts reconciliation as the criterion: Kabitt 288.

Idealising . "*When something is placed on the balancing scale and weighed, the side which descends is heavier*" (SGGS Page 47) Bhai Gurdas illustrates through citing the example of Earth, Small Finger. Fly, Bhagat Ravidas, Naama, Bidder and Kabir; they all attained prominence by remaining modest; Kabitt 632

In spite of permeated with Power, Pride, and Knowledge, how one should remain humble and subservient to the Guru, Bhai Sahib feature this brilliantly in Kabitt 528.

RELINQUISHING THE CONCEIT:
Gurbani asserts, "*Ego is a chronic disease...*" and Bhai Sahib, through the instance of water, illustrates:

Where there dwells the ego and pride, like water (Almighty) flows not,
As, remember, water always surges downward. Kabitt 288 (2)

And this way, the abandonment of Conceit, helps in striding towards the goal.

SERVICE AND BENEVOLENCE:
Gurbani says,

"In the midst of this world, do Seva,
And you shall be given a place of honour in the Court of the Lord.". Sri Rag M. 1 SGGS Page 26

Concurring with this principal, Bhai Gurdas writes:
By performing the service, all humanity achieves equanimity,
And with callous attitude towards illusions, the vices are turned over. Kabitt (295)

This trait of Seva is not an easy task and there are hardly ever entities like Sarawan:
Like Sarvan rendered service to his mother and father,
A Sikh rarely performs service for the Guru so keenly.(1) Kabitt 103

Rendering service to the Gursikh, what gains are perceived, Bhai Sahib delineate them in Kabitt 673.

POOJA DAA DHAN (Earning through performing prayers): The clever individuals in Indian social set-up devised such principles through which they could plunder the earnings of innocent householders. Guru Nanak had already disowned this criterion: "*One who works for what he eats, and gives some of what he has*
O Nanak, he knows the Path. (Sloka M1 SGGS Page 1285)

The consciousness gained by Bhai Gurdas through Gurbani was expressed in the Kabitts 517 wherein he associates such earnings with the eating of raw mercury.

PAR TAN PAR DHAN (To claim right on other people's Body and Wealth)
In Kabitt 506, Bhai Sahib explicate:
"It is sinful to aspire for other's wife and other's riches,
As through sins, righteous acts, ecstasy and all those, just vanish"

RITUALISTIC DECORUM:
In the Sikh Religion, there is no place for irrational orthodoxy and ritualistic decorum. In Gurbani and Sikh history, plenty of instances are available. Bhai Gurdas enlightens the votaries of the

Sikh religion as expressed in Kabitt 613.

And in Kabitt 439, he impresses:

Just by singing, hearing, visioning and keeping (eyes) shut, how can ultimate goal be achieved,

Unless the Guru's sermons are earned through efforts.

This is how, Bhai Gurdas, the first grammarian of Sikh Scriptural Treatise, untangled the tranquil elements. The main purpose of religious doctrines (Theology) is to establish the truth. Bhai Gurdas, through his creations, contributed considerably; he has brought forward the truthful features in the discernment of Gurmat.

Acknowledgements

* *My friend and mentor, Dr. Onkar Singh of Sikh Dharma Western Hemisphere*
* *Bhai Baljinder Singh of Rara Sahib for his magnanimous accomplishments in data-basing Mahan Kosh and Kabitt Bhai Gurdas*
* *Mr. Kirpal Singh Pannu for his generous help in deciphering and eliminating problems in the use of Punjabi Fonts.*
* *Dr. Gurpreet Singh Lehal, Director, Advanced Centre for Technical Development of Punjabi Language, Punjabi University, Patiala for his pioneering venture of developing Punjabi Word-processor*
* *Dr. Bhai Harbans Lal for inspiring me to take up this taxing project.*
* *My wife, Surjit Kaur Bindra, for typesetting the Punjabi text.*
* *Maninderpal Singh Bindra for help in computer set-up and data-basing the contents.*
* *My grandchildren for their enthusiasm, interest and encouragement in my literary endeavours.*

ਮੰਗਲਾਚਰਨ
Invocation

(ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ - ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ:

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ॥
ਘਟ ਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ॥ ੧॥

Sortha

Aad purkh aades onam Sri Satgur charan.
ghaṭ ghaṭ ka parves ek anek bibek sas.1.

(Eulogy – Guru Akaal Purkh[2])

Sortha[3]

Honour to the Timeless Being, obeisance at the feet of Satguru[4],
Prevailing in all the times, who is unique with moon like enlightenment. (1)

ਦੋਹਰਾ :

ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ॥
ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ ਘਟ ਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ॥ ੨॥

Dohra

Onam Sri Satgur charan aad purkh aades.
Ek anek bibek sas ghaṭ ghaṭ ka parves.2.

Dohra[5]

Obeisance at the feet of Satguru, prevailing in all the times,
Which is unique and prevails in all the times. (2)

---

2 Akaal Purkh – The Timeless Being
3 Sortha - Couplet
4 Satguru/Sat Guru – True Preceptor
5 Dohra - Couplet

ਛੰਦ :

> ਘਟ ਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਸੇਸ ਪਹਿ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ॥
> ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਹਿ ਨੇਤਿ ਬੇਦੁ ਬੰਦੀ ਜਨੁ ਗਾਵੈ॥
> ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਹੁਤੇ ਹੁਤ ਹੈ ਪੁਨਿ ਹੋ ਨਮ॥
> ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਚਰਨ ਸ੍ਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਨਮ ॥ ੩॥ ੧॥

Chhaṅd

> *Ghaṭ ghaṭ ka parves ses peh kahat na aavai.*
> *Net net keh net bed bandee jan gaavai.*
> *Aad madh ar aṅt hute hut hai pun ho nam.*
> *Aad purkh aades charn sarai Satgur onam.3.1*

Chhand[6]

Abounds in all the specks and can be narrated not even by the thousand-tongue (legendry) of cobra,
Which has been repeatedly recounted by the bards of the Vedas,
Through out past, present and till the end; it was, is and will be,
Prevailing in all the time; obeisance at the feet of Satguru.(3)(1)

(ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ - ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

> ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰ॥
> ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ॥੪॥

Guru Nanak — Ustat

Sortha

> *Abigat alakh abhev agam apaar anant gur.*
> *Satgur Nanak Dev Paarbraham pooran Brahm.4.*

(Eulogy – Guru Nanak Dev Ji)

Sortha

Indestructible, incomprehensible, inexplicable, unfathomable, infinite is He,
And the Guru Nanak is the embodiment of (that) Transcendental and the Immanent Image.(4)

---

6 Chhand - Quatrain

ਦੋਹਰਾ :

ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਅਬਿਗਤ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ॥੫॥

Dohra

Agam apaar anant gur abigat alakh abhev.
Paarbrahm pooran Brahm Satgur Nanak Dev.5.

Dohra

Inaccessibles, magnanimous, infinite Guru is incomprehensible, and inexplicable;
Transcendental and Immanent is Satgur Nanak Dev.(5)

ਛੰਦ :

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਭ ਧਿਆਵਹਿ॥
ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ॥
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਪਰੰਪਰ॥
ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਗਮਿਤਿ ਅਪਰੰਪਰ॥ ੬॥ ੨॥

Chhańd

Satgur Nanak Dev dev devee sabh dhiaaveh.
Naad baad bismaad raag raagan gun gaaveh.
Sunn smaadh agaadh saadh sangat sparańpar.
Abigat alakh abhev agam agmit aprańpar.6.2.

Chhand

Sat[7] Gur Nanak Dev is revered by all the gods and goddesses,
Implying, in abundance, the Ragas and Ragnis[8], they sing the praises,
While in deep contemplation, the holy congregation triumphs,
And attains limitless, innate, and eternal, (bliss).(6)(2)

---

7 Sat – True, Truth

8 Ragas and Ragnis - Musical Notes

(ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ - ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਮਹਿ॥
ਅਦਭੁਤ ਅਤਿਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰਮ ਤਤੁ ਤਤਹਿ ਮਿਲਿਓ॥ ੭॥

Sortha

Jagmag jot saroop, param jot mil jot meh.
Adbhut atihe anoop, param tat tateh milio.7.

(Eulogy – Guru Angad Dev Ji)

Sortha

Epitome of Radiant Jote[9] (Guru Nanak), and this supreme Jote was fused into Jote (Guru Angad),
And created wondrous, infinite and unique blending of Entities.(7)

ਦੋਹਰਾ :

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ॥
ਪਰਮ ਤਤ ਤਤਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿਹਿ ਅਨੂਪ॥ ੮॥

Dohra

Param jot mil jot meh jagmag jot saroop.
Parm tat tateh milio adbhut atihe anoop.8.

Dohra

The Supreme Jote amalgamated into Jote and the Jote achieved radiance,
The Supreme Entity prevailed and endowed unique, inherent and supreme Entity.(8)

---

9 Jote -Divine Light

ਛੰਦ :

ਅਦਭੁਤ ਅਤਿਹਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਾਰਸ ਕੈ ਪਾਰਸ॥
ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਮਿਲਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਸੰਗ ਉਧਾਰਸ॥
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਓਤਿਪੋਤਿ ਮਹਿ॥
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ॥ ੯॥ ੩॥

Chhand

Adbhut atihe anoop roop paaras kai paaras.
Gur Angad mil ang sang mil sang udhaaras.
Akal kala bharpoor sootar gat otpot meh.
Jagmag jot saroop jot mil jot jot meh.9.3.

Chhand

Unique, inherent and supreme entity attained effect of Paras[10] from Paras,
Guru Angad attained the amity (of Guru Nanak) and, through this became (his) part.
And being filled with celestial commandment was webbed like warp-weft.
Epitome of Radiant Jote (Guru Nanak), (and this) Jote amalgamated into Jote (Guru Angad).(9)(3)

(ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ – ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ॥ ੧੦॥

Sortha

Anmrit drist niwaas anmrit bachan anhad sabad.
Satgur Amar Pragaas mil anmrit anmrit bhae.10.

(Eulogy – Guru Amardas Jee)

Sortha

Nectarous vision is predominant, and Nectarous expression is the Divine Word,
Satguru Amar (Das) enlightens and the ones savouring nectar become (pious) like nectar.(10)

[10] Paras - Philosopher's Stone; everything touched with this is gilded

ਦੋਹਰਾ :

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ॥
ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ੧੧॥

Dohra

Ańmrit bachan anhad sabad ańmrit dirsat niwaas.
Mil ańmrit ańmrit bhae Satgur Amar Pragaas.11.

Dohra

Nectarous-expression is the Divine-Word and Nectarous vision is predominant
The ones savouring nectar become (pious) like nectar, as Satguru Amar (Das) enlightens.(11)

ਛੰਦ :

ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਪਾਵੈ॥
ਕਾਮ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਪਰਮਪਦ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਸੁਗੰਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ॥ ੧੨॥ ੪॥

Chhańd

Satgur Amar Pragaas taas charnaamrat paavai.
Kaam naam nihkaam parampad sehaj smaavai.
Gurmukh sańdh sugańdh saadh sangat nij aasan.
Ańmrit drisat niwaas ańmrit mukh bachan pragaasan.12.4.

Chhand

Through the manifestation of Satguru Amar (Das), savour the nectar,
And eliminate all human desires, and achieve the divine enlightenment.
Through the fragrance of divine-aroma, a Gurmukh[11] realizes the holy congregation,
As, in the (Guru's) vision, the nectar predominates and through the holy recital, it enlightens.(12)(4)

---

[11] Gurmukh – the Guru-ward, Devotee of the Guru

(ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ - ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ॥ ੧੩॥

Sortha

Brahmaasan bisraam gur bhae gurmukh sandh mil.
Gurmukh ramta Raam Raam Naam Gurmukh bhae.13.

(Eulogy – Guru Ramdas Ji)

Sortha

Subsisting in Divine Entity, the Guru and Gurmukh amalgamate,
Gurmukh recounted Ram[12], and, through Ram (godly name), Gurmukh was embodied as (Guru) Ram (Das).(13)

ਦੋਹਰਾ :

ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ॥ ੧੪॥

Dohra

Gur bhae gursikh sandh mil brahmaasan bisraam.
Raam Naam gurmukh bhae gurmukh ramta Raam.14.

Dohra

Guru and Gurmukh amalgamated by subsisting in Divine Entity,
Gurmukh was embodied as (Guru) Ram (Das), as Gurmukh recounted Ram (the God).(14)

---

12 Ram – God Almighty

ਛੰਦ :

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕਹਾਇਓ॥
ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗ ਅੰਤਰਿ ਉਰ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਸੰਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਗੁਰ॥ ੧੫॥ ੫॥

Chhaṅd

Gurmukh ramta Raam Naam gurmukh pragṭaaio.
Sabad surat gur giaan dhiaan gur guru kahaaio.
Deep jot mil deep jot jagmag antar ur.
Gurmukh ramta Raam sandh gurmukh mil bhae Gur. 15.5.

Chhand

Gurmukh was pronounced as (Guru) Ram (Das), and manifested was the Gurmukh,
With the awareness of Shabad[13] and by contemplating upon the Guru, the Guru (Ramdas) attained the Guruship,
The divine light merged into divine light, and it became resplendent,
Gurmukh was pronounced as (Guru) Ram (Das), as the Guru (Jote) amalgamated into Gurmukh (Jote)(15)(5).

(ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ — ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਸਮਾਦ ਫਲ ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਗਤਿ॥
ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਜਾਨਿਐ॥ ੧੬॥

Sortha

Aad aṅt bismaad phal drum Gur Sikh sandh gat.
Aad param parmaad aṅt anaṅt na jaaniai. 16.

(Eulogy – Guru Arjan Dev Ji)

Sortha

Their beginning and the end are inexplicable, as the Sikh and the Guru embody like fruit and tree,
The beginning precedes the creation and the finale of the outcome can be ascertained not.(16)

[13] Shabad - A celestial Hymn, Song, Word

ਦੋਹਰਾ :

ਫਲ ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਗਤਿ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮਾਦਿ॥
ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਆਦ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ॥ ੧੭॥

Dohra

Phal drum Gur Sikh sandh gat aad ant bismaad.
Aṅt anant na janeeai aad param parmaad.17.

Dohra

As the Sikh and the Guru embodied like fruit and tree, the beginning and the end became unique.
The finale of the end could be ascertained not, but foremost was the primary initiation.(17)

ਛੰਦ :

ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ ਨਾਦ ਮਿਲਿ ਨਾਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ॥
ਸਲਿਲਹਿ ਸਲਿਲ ਸਮਾਇ ਨਾਦ ਸਰਤਾ ਸਾਗਰ ਸੁਨਿ॥
ਨਰਪਤਿ ਸੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋਤ ਜੋਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗੁਰਜਨ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ॥ ੧੮॥ ੬॥

Chhaṅd

Aad param parmaad naad mil naad sabad dhun.
Salileh salil smaae naad sarta saagar sun.
Narpat sut nrip hot jot gurmukh gun gurjan.
Raam Naam prasaad bhae gur te gur Arjan.18.6.

Chhand

The primary initiation is foremost; as a (musical) note merges into notes, Shabad is evolved,
Like water mingles with water, a stream merges into sea,
And Raja's son becomes Raja, the Jote transmutes into Gurmukh,
(Guru) Ram (Das)'s entity became bounty and was enlightened to personify as the Guru Arjan.(18)(6)

(ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ - ਉਸਤਤਿ)

ਸੋਰਠਾ :

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁਇ॥
ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨੀਐ॥ ੧੯॥

Sortha

Pooran Braham bibek aapa aap pragaas hue.
Naam doe Prabh ek Gur Gobind bakhaaneeai.19.

(Eulogy – Guru Hargobind Sahib)

Sortha

Perfect was the godly knowledge, through which the entity was illuminated,
When the (divine) name was endowed by God, the entity of the Guru as (Guru Har) Gobind became apparent.(19)

ਦੋਹਰਾ :

ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ॥
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨੀਐ ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ॥ ੨੦॥

Dohra

Aapa aap pragaas hoe pooran Brahm bibek.
Gur Gobind bakhaaneeai naam doe Prabh ek.20.

Dohra

Through which the entity is illuminated, perfect is that godly knowledge,
As it makes apparent the entity of the Guru as (Gur Har) Gobind through the divine name.(20)

ਛੰਦ :

ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਟੇਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਠਹਰਾਈ॥
ਆਦਿ ਭਏ ਗੁਰ ਨਾਮ ਦੁਤੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਬਡਾਈ॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਰਚਨ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾਪਨ॥
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਆਪਾ ਆਪਨ॥ ੨੧॥ ੭॥

Chhand

Naam doe Prabh ek ṭek gurmukh ṭhehraaee.
Aad bhae Gur Naam duteeaa Gobind baḍaaee.
Har Gur Hargobind rachan rach thaap othaapan.
Pooran Brahm bibek pragaṭ hue aapa aapan.21.7.

Chhant

When the (Divine) Name was endowed by God, the Gurmukh became resolute;
Primarily, the (godly) name prevailed and, then (Har) Gobind attained the supremacy.
Har the Guru (Guru Arjan) and the Guru Hargobind; the Creator created and established (them) (as the Gurus)
Perfect was the godly knowledge, through which the entities were manifested.(21)(7)

(ਗੁਰੂ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਰੂਪ)

ਸੋਰਠਾ :

ਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ਅਸਚਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜ ਗਤਿ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਭਏ॥ ੨੨॥

Sortha

Bismaadeh bismaad ascharjeh ascharj gat.
Aad Purkh Parmaad adbhut parmadbhut bhae.22.

(Guru Akaal Purkh – The Entity)

Sortha

Ecstatic, ecstatic, strange, strange was the establishment,
The primary entity attained strange and ecclesiastic status.(22)

ਦੋਹਰਾ :

ਅਸਚਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜ ਗਤਿ ਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾਦ॥
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਭਏ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ॥ ੨੩॥

Dohra

Ascharjeh ascharj gat bismaadeh bismaad.
Adbhut parmadbhut bhae aad purkh parmaad.23.

Dohira

Strange, strange and ecstatic, ecstatic was the situation,
The primary entity attained strange and ecclesiastic status.(23)

ਛੰਦ :

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ, ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਗੰਧ ਅਗੋਚਰ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਸਪਰਸ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦ ਮਨੋਚਰ॥
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਲਖੇ ਨਹੀਂ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਸਸਿ ਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੨੪॥ ੮॥

Chhand

Aad purkh parmaad swaad ras gandh agochar.
Drist daras asparas surat mat sabad manochar.
Log bed gat giaan lakhe naheen alakh abheva.
Net net kar namo namo nam sas Gurdeva.24.8.

Chhant

The primary entity is eternal and is devoid of any emotions, passions or aroma,
It is beyond the feeling of vision and touch, and is afar from realization, intellect and diction.
Through human intellect, and Vedic knowledge, its mysteries cannot be ascertained
But in all the three Time-periods (past, present and future), Satguru is worthy of obeisance.(24)(8)

ਕਬਿੱਤ:

Kabitts:

ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧਿ ਕੀ ਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ,
ਬੁਧਿ ਕੀ ਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੈ ਨ ਮਤਿ ਹੈ।
ਸੁਰਤਿ ਮੈ ਨ ਸੁਰਤਿ ਅਉ ਧਿਆਨ ਮੈ ਨ ਧਿਆਨੁ ਰਹਿਓ,
ਗਿਆਨ ਮੈ ਨ ਗਿਆਨ ਰਹਿਓ ਗਤਿ ਮੈ ਨ ਗਤਿ ਹੈ।
ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਧੀਰਜੁ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬੁ ਗਇਓ,
ਰਤਿ ਮੈ ਨ ਰਤਿ ਰਹੀ ਪਤਿ ਰਤਿ ਪਤਿ ਹੈ।
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ,
ਅਸੁਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ॥੯॥

Darsan dekhat hee sudh kee na sudh rahee,
Budh kee na budh rahee mat mai na mat hai.
Surat mai na surat au dhiaan mai na dhiaan rahio,
Giaan mai na giaan rahio gat mai na gat hai.
Dheeraj ko deeraj garb ko garb gaio,
Rat mai na rat rahee pat rat pat hai.
Adbhut parmadbhut bismai bisam,
Ascharjai ascharaj at at hai.9.

(Godly) vision of Satguru divined and waned all the sense of my awareness,
Sagacity of understanding vanished and the intellect abandoned intellect.(1)
Awareness penetrated not the awareness, and thoughts remained not in mind,
Awareness sustained not the awareness and the profound thinking vanished.(2)
Patience relinquished patience and the pride eliminated the pride,
The love begot not the love, but the divinity maintained the honour.(3)
Strange, very strange, amazing, very amazing,
Outlandish and peculiar and there is no conclusion (to the Godly Vision).(4)(9)

ਦਸਮ ਸਥਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਿ ਕਉਨ ਭਉਨ ਕਹਉ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੁ ਤਉ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ।
ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਪਟੰਤਰ ਦੀਜੈ ਕਉਨ ਜੋਤਿ,
ਦਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹੀ ਤਾਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ।
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਸਮਸਰਿ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕਓਨ,
ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸੁਨਾਵੇ ਜਾਹਿ ਸੋਈ ਲਿਵ ਲਾਵਈ।
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਤੁਲਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ,
ਅਪਿਓ ਪੀਆਵੈ ਜਾਹਿ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਵਈ॥ ੧੦॥

Dasam sathaan ke smaan kaun bhaun keho,
Gurmukh paavai su tau ant na paav-ee.
Unmanee jot paṭantar deejai kaun jot,
Daiaa kai dikhaavai jaahee taahee ban aav-ee.
Anhad naad samsar naad baad kaun,
Sri Gur sunaave jaahe soee liv laav-ee.
Nijhar apaar dhaar tul na aṅmrit ras,
Apio peeaavai jaahe taahee mai smaav-ee.10.

Apart from Dasam Duar[14], what else is there to embed,

Which, only the Gurmukh attains, but no one else.(1)

When the higher spiritual enlightenment is endowed,

The (godly) benevolence is embodied and (the benefactor) is extolled.(2)

What musical tune can be equivalent to primordial sound?

To whom Sri[15], the Guru endows, he is permeated.(3)

None is equivalent to the Divine Nectar,

Which can be savoured through own efforts; and, thus one gets permeated.(4)(10)

---

14 Dasam Duar - Divine opening in the human body, other nine being physical

15 Sri – Sir, Sire, Honourable

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕ ਈਸ ਈਸ,
ਇਤ ਤੇ ਉਲੰਘਿ ਉਤ ਜਾਇ ਠਹਰਾਵਈ।
ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੂਦ ਪੇਖੈ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ,
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਨਮਨੀ ਸੁਧ ਪਾਵਈ।
ਸੁਰਤਿ ਸੰਕੋਚਤ ਹੀ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੋਲਿ,
ਨਾਦ ਬਾਦ ਪਰੈ ਅਨਹਤ ਲਿਵ ਲਾਵਈ।
ਬਚਨ ਬਿਸਰਜਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਪਿਉ ਪੀਆਵਈ॥ ੧੧॥

Gur Sikh sañdh mile bees ik ees ees.
It te ulangh ut jaae ṭhehraav-ee.
Charan dirist mood pekhai dib dirist kai,
Jagmag jot unmanee sudh paav-ee.
Surat sankochat hee bajar kapaaṭ khol,
Naad baad parai anhat liv laav-ee.
Bachan bisarjat anras rehat hue,
Nijhar apaar dhaar apio peeaav-ee.11.

The union of the Sikh and the Guru is Cent-percent[16],

Just leap across and get blended with the Divinity.(1)

By becoming not a mammon and attaining Divine consciousness,

Godly splendour brings the celestial awareness.(2)

The mind is blocked; its portals are shut with gravel,

And the worldly tunes are rife, but contemplate only on the Divine Word.(3)

Relinquish the erstwhile debates, abandon all other traits,

Then the profound Nectarous stream will be obtained.(11)

[16] Cent-Percent - Completely

ਜਉ ਲਉ ਅਨਰਸ ਬਸ ਤਉ ਲਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
ਜਉ ਲਉ ਅਨਰਸ ਆਪਾ ਆਪੁ ਨਹੀ ਦੇਖੀਐ।
ਜਉ ਲਉ ਆਨ ਗਿਆਨ ਤਉ ਲਉ ਨਹੀ ਅਧਿਆਤਮ ਗਿਆਨ,
ਜਉ ਲਉ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨ ਅਨਾਹਦ ਬਿਸੇਖੀਐ।
ਜਉ ਲਉ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ਨ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ,
ਜਉ ਲਉ ਨ ਲਖਾਵੈ ਤਉ ਲਉ ਅਲਖ ਨ ਲੇਖੀਐ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ ਏਕ ਏਕ ਭੇਖੀਐ॥੧੨॥

Jau lau anras bas tau lau nahee prem ras,
Jau lau anras aapa aap nahee dekheeai.
Jau lau aan giaan tau lau nahee adhiaatam giaan,
Jau lau naad baad na anaahad bisekheeai.
Jau lau ahangbudh sudh hoe na antar gat,
Jau lau na lakhaavai tau lau alakh na lekheeai.
Satroop Satnaam Satgur giaan dhiaan,
Ek hee anekmek ek ek bhekheeai.12.

So long as there exist worldly affections, there prevails not any (Divine) love,

So long as there subsists astray thinking, own self can be realised not.(1)

So long as mind remains absent, the Divine thinking prevails not.

So long as temporal merry-making is there, the celestial word can approach not.(2)

So long as the greedy intellect is there, self-realization survives not.

So long as, one desires not for the transcript, one can have not destiny writ.(3)

True identity is the True Name; Satguru is the contemplation and knowledge,

The One is fused into many and each one becomes manifold.(4)(12)

ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ,
ਸੀਚਤ ਸਰਬ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕਹਾਈ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਅਮਿਤ ਬਡਾਈ ਹੈ।
ਸਕਲ ਸੁਰਤਿ ਅਸਪਰਸ ਅਉ ਰਾਗ ਨਾਦ,
ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਸਫਲ ਹੁਇ,
ਬੋਲਤ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਸੁੰਨ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ॥ ੧੩॥

Naana mistaan paan bauh binjnaad swaad,
Seechat sarb ras rasna kahaaee hai.
Dirist daras ar sabad surat liv,
Giaan dhiaan simran amit badaaee hai.
Sakal surat asparas au raag naad,
Budh bal bachan bibek tek paaee hai.
Gurmat Satnaam simrat saphal hue,
Bolat madhur dhun sunn sukhdaaee hai.13.

Various foods and delicious viands,

They offer flavour and the one which savours them all is known as tongue.(1)

Through vision and the awareness of Shabad,

Celestial knowledge and recollections are greatly acclaimed.(2)

Through observation; feeling of touch, the musical traits,

Intellect, awareness, and expression and all the knowledge is achieved.(3)

Through contemplation upon Gurmat[17] and Satnaam[18] success is secured,

Provided the eloquence is sweet and the listening harmonious.(4)(13)

17 Gurmat – the Guru's Precepts
18 Satnaam - The True Name

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਹੁਇ ਪਤੰਗ ਸੰਗਮ ਨ ਜਾਨੈ,
ਬਿਰਹ ਬਿਛੋਹ ਮੀਨ ਹੁਇ ਨ ਮਰਿ ਜਾਨੇ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਜੋਤਿ ਮੈ ਨ ਹੁਇ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ,
ਚਰਨ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨ ਠਹਰਾਨੇ ਹੈ।
ਮਿਲਿ ਬਿਛਰਤ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਿਰਹ ਜਾਨੀ,
ਮੀਨ ਅਉ ਪਤੰਗ ਮੋਹਿ ਦੇਖਤ ਲਜਾਨੇ ਹੈ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਰਕ ਨ ਮਾਨੇ ਹੈ॥ ੧੪॥

Prem ras bas hue patang saṅgam na janai,
Birha bichhoh meen hue na mar jaane hai
Daras dhiaan jot mai na hue jotee saroop,
Charan bimukh hoe praan ṭhehraane hai.
Mil bichhrat gat prem na birha jaanee,
Meen au patang mohe dekhat lajaane hai.
Maanas janam dhirg dhann hai trigad jon,
Kapaṭ sneh deh narak na maane hai.14.

Falling in sweet love? I appreciate the love of Patanga[19],

Separation of fish from water? I learn the norm of sacrifice.(1)

Merely envisioning the Jot? One embodies not Jot,

But, gaining the touch of pious feet, the lives become sustainable.(2)

Realised not the feeling of love and separation,

Till I found fish and moth and, then, I felt ashamed of me.(3)

Humans are loathsome, worthy is the birth of other species,

As they (humans) adore temporal love and fear not to face the hell.(4)(14)

---

19 Patanga – Moth, Winged Insect which flies towards the lamp and gets killed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਸ੍ਵਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਅਤਿ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਗੰਧ ਪਰਮਦਭੁਤ,
ਸੀਤਲ ਕੋਮਲ ਪਰਸਤ ਬਨਿ ਆਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲਿ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਕੋਟ ਸੋਭਾ,
ਮਾਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋ ਤੋ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ॥ ੧੫॥

Gurmukh sukhphal swaad bismaad at
Akath katha binod kehat na aav-ee.
Gurmukh sukhphal gaṅdh parmadbhut,
Seetal komal parsat ban aav-ee.
Gurmukh sukhphal mehma agaadh bodh,
Gur Sikh saṅdh mil alakh lakhav-ee.
Gurmukh sukhphal ang ang koṭ sobha,
Maaiaa kai dikhaavai so to ant na dhaav-ee.15.

Gurmukh gets strange feeling by savouring this (Divine) fruit,

But His untold exposition and His unique play come not effortlessly.(1)

Gurmukh gets the fruit of distinctive aroma (of Divinity),

And, through its soothing and delicate touch, achieves the success.(2)

Gurmukh accomplishes the fruit of infinite praises of (Divine) Intellect,

And a Sikh meeting the Guru grasps the perception of the Invisible One.(3)

Gurmukh gets the fruit with each part laden with tremendous (Divine) glory,

And, then, the temporal illusions do not dare to arouse.(4)(15)

ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ,
ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੇ ਪਰਮਪਦ ਪਾਏ ਹੈ।
ਸੂਰਸਰ ਸੋਖਿ ਪੋਖਿ ਸੋਮਸਰ ਪੂਰਨ ਕੈ,
ਬੰਧਨ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਪੀਆਂ ਪਿਆਏ ਹੈ।
ਅਜਰਹਿ ਜਾਰਿ ਮਾਰਿ ਅਮਰਹਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਛਾਡਿ,
ਅਸਥਿਰ ਕੰਧ ਹੰਸ ਅਨਤ ਨ ਧਾਏ ਹੈ।
ਆਦੈ ਆਦ ਨਾਦੈ ਨਾਦ ਸਲਲੈ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ,
ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੧੬॥

Ult pawan man meen kee chapal gat.
Satgur parche parmpad paae hai.
Soorsar sokh pokh somsar pooran kai,
Bandhan de mirtsar apeeaañ piaae hai.
Ajareh jaar maar amareh bhraat chhaaḍ.
Asthir kañdh hans ant na dhaae hai.
Aadai aad naadai naad salalai salil mil,
Brahmai Brahm mil sehj smaae hai.16.

By reverse breathing, and behaving agitatedly like a fish,
If Satguru is entertained, then the supreme status is obtained.(1)
Controlling the breathing via reed, completing through Som-Sar[20],
And achieving through Sukhmana[21], (one) savours the nectar.(2)
After burning the ego, killing the pride and annihilating the whims,
The body and soul do not stray around elsewhere.(3)
The element amalgamates in element, voice is absorbed in music and water vanishes in water,
(Similarly) the Soul meets Supreme Being and the tranquillity prevails.[22](4)(16)

[20] Som-sar - A sort of gesture of Yogis/Ascetics
[21] Sukhmana - One of the breathing passage in Yoga
[22] Here Bhai Gurdas refers to the Yogic practices of penance

ਚਿਰੰਕਾਲ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਿਰਮੋਲ ਪਾਏ,
ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੈ।
ਲੋਚਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਮੋਲ ਦੇਖੇ,
ਸ੍ਰਵਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਰਨ ਕੈ।
ਨਾਸਕਾ ਅਮੋਲ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਾਸਨਾ ਕੈ,
ਰਸਨਾ ਅਮੋਲ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਕੈ॥
ਹਸਤ ਅਮੋਲ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਸਫਲ,
ਚਰਨ ਅਮੋਲ ਪਰਦਛਨਾ ਕਰਨ ਕੈ॥੧੭॥

Chirañkaal maanas janam nirmol paae,
Saphal janam Gur Charan saran kai.
Lochan amol Gur daras amol dekhe
Sarvan amol Gur bachan dharn kai.
Naaska amol charnaarbiñd baasna kai,
Rasna amol Gurmantar simran kai.
Hasat amol Gurdev sev kai saphal,
Charn amol pardachhna karn kai.17.

Lapsed many lives and gained the human nativity,
But the triumph of the birth comes at the Guru's portal.(1)
The sight becomes auspicious with the sight[23] of the Guru,
And the Guru's propitious expositions soothe the listening.(2)
The aroma is precious when it flows through his feet,
And the tongue is prized when it recites the Guru's invocation.(3)
The hands are worth if they perform service to the Guru,
The feet are worthy of merit if they revel in circumambulation.(4)(17)

[23] Sight - Vision, Glimpse

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ,
ਕਰੁਨਾ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਪਰਵਾਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਹਸਤ,
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ ਸਮਾਇ ਭਏ,
ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ੧੮॥

Daras dhiaan dib dirisṭ pargaas bhaee,
Kruna katachh dib deh parvaan hai.
Sabad surat liv bajar kapaaṭ khule,
Prem ras rasna kai anmrit nidhaan hai.
Charan kamal makrańd baasna subaas hasat,
Pooja parnaam saphal su giaan hai.
Ańg ańg bism sarbańg mai smaae bhae,
Man mansa thakat Brahm dhiaan hai.18.

With the mind illuminated with transcendental vision,

The human body accedes to gain the godly radiance.(1)

The awareness of Divine Word opens the firmly blocked mind,

And provides the love which imparts a treasure of Nectar.(2)

The dust of pious feet, the devout aroma,

And hands in prayer and obeisance, gain the celestial perception.(3)

Every part and whole body is strewn with His existence,

And this eliminates all the desires prevailing in the mind.(4)(18)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਆਨ ਧਿਆਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਗੰਧ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ,
ਅਨਰਸ ਬਾਸਨਾ ਬਿਲਾਸ ਨ ਹਿਤਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਅਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨ,
ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਅਸਥਲ ਨ ਲੁਭਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਦੇਖ,
ਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਭ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ੧੯॥

Gurmukh sukhphal at ascharj mai,
Herat hiraane aan dhiaan bisraane hai.
Gurmukh sukhphal gańdh ras bisam hue,
Anras baasna bilaas na hitaane hai.
Gurmukh sukhphal adbhut asthaan,
Mirat mańdal asthal na lubhaane hai.
Gurmukh sukhphal sangat milaap dekh,
Aan giaan dhiaan sabh niras kar jaane hai.19.

Gurmukh attains peculiar fruit of (Divine) benevolence,

Which, wondrously, makes him to shed the hesitations of mind.(1)

Gurmukh gets unique Divine aroma,

And consequently does not revel in temporal tang.(2)

Gurmukh achieves such distinctive position,

That the enclaves of the friendship fancy him not.(3)

Gurmukh observes harmony in the congregation,

And comes there and finds all the knowledge and reflections.(4)(19)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਦਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹਿ,
ਤਾਹਿ ਆਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ਭਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਮਇਆ ਕੈ ਚਖਾਵੈ ਜਾਹਿ,
ਤਾਹਿ ਅਨਰਸ ਨਹੀਂ ਰਸਨਾ ਹਿਤਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਅਗਹੁ ਗਹਾਵੈ ਜਾਹਿ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਰਸਨ ਕਉ ਨ ਧਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਅਲਖ ਲਖਾਵੈ ਜਾਹਿ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਵਾਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ॥੨੦॥

Gurmukh sukhphal daiaa kai dikhaavai jaahe,
Taahe aan roop rang dekhe naahee bhaav-ee.
Gurmukh sukhphal maiaa kai chakhaavai jaahe
Taahe anras naheeṅ rasna hitaav-ee.
Gurmukh sukhphal agho gahaavai jaahe,
Sarb nidhaan parsan kau na dhaav-ee.
Gurmukh sukhphal alakh lakhaavai jaahe,
Akath katha binod vaahee ban aav-ee.20.

Gurmukh observes the (Divine) compassion,

And revels not in any other festivities.(1)

Gurmukh, savours benevolence of (His) kindness,

And his tongue carouses not in any other tastes.(2)

Gurmukh finds unapproachable (Divine) harvester,

Then, he roams around not to seek other treasures.(3)

(But to that) Gurmukh, who realizes the incomprehensible,

The unknown consciousness comes without ploughing through.(4)(20)

ਸਿਧ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਮੈ ਨ ਆਨ ਸਕੇ,
ਬੇਦ ਪਾਠ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਜਾਨੇ ਹੈ।
ਅਧਿਆਤਮ ਗਿਆਨ ਕੈ ਨ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਪਾਏ,
ਜਗ ਭੋਗ ਮੈ ਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ।
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਸੇਖਾਦਿਕ ਨ ਸੰਖਯਾ ਜਾਨੀ,
ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਨਾਰਦਾਦਿਕ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ।
ਨਾਨਾ ਅਵਤਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਇਓ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ॥੨੧॥

Sidh Naath jogee jog dhiaan mai na aan sake,
Bed paaṭh kar Brahmaadik na jaane hai.
Adhiaatam giaan kai na siv sankaad paae,
Jag bhog mai na Indraadik pehchaane hai.
Naam simran kai sekhaadik na sankhya jaanee,
Brahmcharj naardadik hiraane hai.
Naana avtaar kai apaar ko na paar paaio
Pooran Brahm gursikh man maane hai.21.

Sidh, Naath and Jogis[24] could not achieve enlightenment,
And through the recitation of Vedas, Brahma and others attain no consciousness.(1)
Shiv and all the four sons of Brahma[25] accomplished not any spiritual knowledge,
Nor, in the world, were recognised Indra[26] and the associates.(2)
Included in them are countless Sheshnaags[27] revelling in contemplations,
And also amazingly integrated are many celibates and the like of Naarid.(3)
Various incarnations could not achieve as well,
But the perfect and enlightened Guru's Sikh full fills his minds aspirations.(4)(21)

24 Jogi – Yogi,
25 Sanak, Sandan, Sanatan and Sant Kumar
26 Indra – The god of gods, god of rain, Jupiter
27 Shesh Naag – Multi-headed Snake/Cobra

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸ ਜਾਸੁ,
ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਾਨ ਗਿਆਨ,
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਸਮ ਹੈ।
ਹਉਮੈ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੀ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਬੈਰਾਗੀ ਭਏ,
ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਗੰਮਿਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ।
ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥੨੨॥

Gur updes ridai niwaas jaas,
Dhiaan Gur moorat kai pooran Brahm hai.
Gurmukh sabad surat unmaan giaan,
Sehj subhaae sarbaatam kai sam hai.
Haumai tiaag tiaagee bismaad ko biaraagee bhae,
Man unman liv gaṅmta aganm hai.
Sookham asthool mool ek hee anek mek,
Jeewan mukat namo namo namo nam hai.22.

The Sikh in whose heart inhabits the humility,

And contemplates on the Guru's image, he embodies the Perfect Being.(1)

Gurmukh, with the consciousness of Shabad, imbues the mind with knowledge,

And ultimately epitomises the Supreme Eminence.(2)

Shedding the pride, incredibly adopting sobriety,

With conscious mind, perceives the unperceivable.(3)

Among the manifold, magnanimous imperceptibles is just One,

Which endows emancipation through obeisance to the celestial Name.(4)(22)

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ ਪਤੰਗ,[1]
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨ ਮਧੁਪ ਗਤਿ,
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਹੁਇ ਨ ਮੀਨ ਮਰਿਜਾਨੈ ਹੈ।
ਏਕ ਏਕ ਟੇਕ ਨ ਟਰਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ,
ਚਾਤੁਰ ਚਤਰ ਗੁਨ ਹੋਇ ਨ ਹਿਰਾਨੈ ਹੈ।
ਪਾਹਨ ਕਠੋਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈ,
ਸੁਨਿ ਮਮ ਨਾਮ ਜਮ ਨਰਕ ਲਜਾਨੈ ਹੈ॥੨੩॥

Darsan jot na jotee saroop hue patańg,
Sabad surat mirag jugat na jaanee hai.
Charan kamal makrand na madhup gat,
Birha biog hue na meen marjaanai hai.
Ek ek ṭek na ṭarat hai trigad jon,
Chaatur chatar gun hoe na hiraanai hai.
Paahan kaṭhor Satgur sukh saagar mai,
Sun mam naam jam narak lajaanai hai.23.

Just by seeing the light, the moth gets not the emancipation,
Like the contrivance of a deer[28], the awareness of the Shabad is realised not.(1)
Blessing through (Guru's) feet is like the bee obtaining juice from flower[29],
And the pain of separation is like the death for the fish (out of water).(2)
The trivial species[30] persist on expressing with the support of the One only,
But the naïve four[31], get robbed (of their lives)(3)
Satguru is the ocean of benevolence but I am like a hard stone (sitting at the shore),
Hearing my name even the Yama[32] feels embarrassed.(4)(23)

---

[28] It is said that an icon of musk remains stuck at the belly of a deer. It produces music but the deer thinks the music is coming from elsewhere and runs to wards that direction to capture the same.

[29] The bee goes deep inside the lotus, which enfolds it but, in view of its devotion, does not shy away from the death..

[30] Such as frogs etc

[31] Moth, Bee, Fish, Dear

[32] Yama – messenger or god of death

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਚੰਚਲ ਅਚਲ ਭਏ,
ਮਹਾ ਮਲ ਮੁਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਕੀਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨਿ ਭਏ,
ਕਾਲ ਸੈ ਅਕਾਲ ਕੈ ਅਮਰ ਪਦ ਦੀਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨ,
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪਾਰਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਭਏ,
ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਨਿਵਾਰਿ ਡਾਰਿ ਨਿਰਭੈ ਕੋ ਲੀਨੇ ਹੈ॥ ੨੪॥

Gurmat sat kar chanchal achal bhae,
Maha mal mootar dhaaree nirmal keene hai.
Gurmat sat kar jon kai ajon bhae,
Kaal sai akaal kai amar pad deene hai.
Gurmat sat kar haume khoe hoe ren,
Tirkuṭee tirbenee paar aapa aap cheene hai.
Gurmat sat kar barn abarn bhae,
Bhai bharm niwaar ḍaar nirbhai ko leene hai.24.

Deeming Gurmat as veritable, the fickle ones attain serenity,

And deep rooted defiled ones, become chaste.(1)

Deeming Gurmat as veritable, ones strewn in transmigration are emancipated,

And escaping the cycle of death, they achieve Amar-pad[33] .(2)

Deeming Gurmat as veritable, relinquish the ego,

Jump across the Trikuty[34] and Tribeni[35] and realise the self.(3)

Deeming Gurmat as veritable, abandon the distinction of castes,

Renounce all whims and get imbued with the Fearlessness.(4)(24)

33 Amar-pad - Highest stage of mystic self-realization
34 Trikuty - Hindu Trinity of Brahma, Vishnu and Mahesh
35 Tribeni – Confluence of 3 rivers: Ganga, Jamuna and Sarsvati

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਸੰਤ ਨਾਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਅਬਿਬੇਕੀ ਹੁਇ ਬਿਬੇਕੀ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਅਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ਹੈ॥ ੨੫॥

Gurmat sat kar adham asaadh saadh,
Gurmat sat kar jaṅt saṅt naam hai.
Gurmat sat kar abibekee hue bibekee,
Gurmat sat kar kaam nihkaam hai.
Gurmat sat kar agiaanee brahmgiaanee,
Gurmat sat kar sehj bisraam hai.
Gurmat sat kar jeewan mukat bhae,
Gurmat sat kar nihchal dhaam hai.25.

Deeming Gurmat as veritable, the lowly becomes a holy-man,

And deeming Gurmat as veritable, the mundane person gains sainthood.(1)

Deeming Gurmat as veritable, the indiscriminate one attains discernment,

Deeming Gurmat as veritable, the libidinous one remains not salacious.(2)

Deeming Gurmat as veritable, the ignorant one becomes knowledgeable.

Deeming Gurmat as veritable is like dwelling in Tranquillity.(3)

Deeming Gurmat as veritable, gains the liberation for survival,

And remains segregated from the self-conceit,(4)(25)

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੈਰ ਨਿਰਬੈਰ ਭਏ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਮੈ ਜਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਭੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਭਏ,
ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਖੇਦ ਬਿਨਾਸਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਇਸ ਪਰਮਹੰਸ,
ਗਿਆਨ ਅੰਸ ਬੰਸ ਨਿਰਗੰਧ ਗੰਧ ਠਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ,
ਆਸਾ ਮੈ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰ ਆਨੇ ਹੈ॥੨੬॥

Gurmat sat kar bair nirbair bhae,
Pooran Brahm Gur sarb mai jaane hai.
Gurmat sat kar bhed nirbhed bhae,
Dubdha bidh nikhedh khed binaasne hai.
Gurmat sat kar baais parmhans,
Giaan aṅs baṅs nirgaṅdh gaṅdh ṭhaane hai.
Gurmat sat kar karm bharm khoe,
Aasa mai niraas hue biswaas ur aane hai.26.

Deeming Gurmat as veritable, the enmity turns into amity,

As the Brahm-Guru[36] is omniscient.(1)

Deeming Gurmat as veritable, all the mysteries are unravelled, And all the traits of duality and obliterations are annihilated.(2)

Deeming Gurmat as veritable, the crow-like (base) mentality, attains integrity of a swan,

And the swan-like purity turns around the foul criteria.(3)

Deeming Gurmat as veritable, all the soiled actions are eliminate,

And all sadness turns into optimism and confident prevails in the heart.(4)(26)

---

36 Brahm-Guru

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਿੰਬਲ ਸਫਲ ਭਏ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਂਸ ਮੈ ਸੁਗੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਪਰਖਤ ਅੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਕਾਲਕੂਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਇ,
ਕਾਲ ਮੈ ਅਕਾਲ ਭਏ ਅਸਥਿਰ ਕੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਭਏ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬੰਧ ਨਿਰਬੰਧ ਹੈ॥ ੨੭॥

Gurmat sat kar sinbal saphal bhae,
Gurmat sat kar baans mai sugandh hai.
Gurmat sat kar kanchan bhae manoor,
Gurmat sat kar parkhat andh hai.
Gurmat sat kar kaalkooṭ anmrit hue,
kaal mai akaal bhae asthir kandh hai.
Gurmat sat kar jeewan-mukat bhae,
Maaiaa mai udaas baas bandh nirbandh hai.27.

Deeming Gurmat as veritable, even the Simal-tree produces edible fruits,

And through Gurmat, even the bamboos spread the sweet aroma.(1)

Deeming Gurmat as veritable, even the rotten iron turns into glittering gold.

And through Gurmat, the ignorant judge becomes a perfect assayer.(2)

Deeming Gurmat as veritable, the poison turns into nectar,

The Akal[37] prevails upon Kal[38] and immortality is gained.(3)

Deeming Gurmat as veritable, through which (one) achieves emancipation,

And, in spite of surrounded by worldly illusions, one remains unsullied.(4)(27)

37 Akal – The Indestructible
38 Kal – The death or the angel of death

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ,
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰਿ ਪੂਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਏ ਹੈ।
ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਤ੍ਰਿਬੈਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ,
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਲੰਘਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਪਦ ਗੰਮਿਤਾ ਕੈ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਮੀਅ ਚੁਆਏ ਹੈ।
ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਅਨੰਦਮਈ,
ਕਦਲੀ ਕਮਲ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ॥ ੨੮॥

Sabad surat liv Gursikh sandh mile,
Sas ghar soor poor nij ghar aae hai.
Ulṭ pawan man meen tribainee prasang,
Trikuṭee ulangh sukh saagar samaae hai.
Trigun ateet chaturath pad ganmta kai,
Nijhar apaar dhaar ameea chuaae hai.
Chak-ee chakor mor chaatrik anandmaee,
Kadlee kamal bimal jal chhaae hai.28.

Through the awareness of Divine Word, the Guru's Sikh attains (divine) accessibility,
And where just moonlight dwells, the sun comes and illuminates that abode.(1)
(Then) air flows rearward, and fish travels back to *Tribeni,*
Trikuty is defied and *(Gursikh)* is absorbed in the sea of solace.(2)
Three[39] virtues from the past and four stages of knowledge become known,
And *(Gursikh)* achieves the boundless stream of nectar.(3)
Like the *Chakvi*[40], *Chakor*[41], *Morr*[42], and *Papiha*[43] feel blissful,
And *(Gursikh)* flourishes like *Kadli*[44] and *Kamal*[45] .(4)(28)

---

39 Virtuosity, Passion, Propensity
40 Chakvi – ruddy sheldrake, the bird which revels in looking at the sun
41 Chakor – red-legged partridge which loves moon
42 Peacock – which fancies rainy weather
43 Papiha – the rain-bird
44 Kadli – a type of green banana tree
45 Kamal - Lotus Flower.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ,
ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਮਿਟੇ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੇ ਹੈ।
ਭਾਗੈ ਭੈ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕਾਲ ਅਉ ਕਰਮ ਖੇਦ,
ਲੋਗ ਬੇਦ ਉਲੰਘਿ ਉਦੋਤ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ਹੈ।
ਮਾਇਆ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਪਾਰਿ,
ਅਨਹਦ ਰੁਨਝੁਨ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨੇ ਹੈ।
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੇ ਹੈ॥ ੨੯॥

Sabad surat liv gursikh sandh mile,
Panch parpanch mițe panch pardhaane hai.
Bhaagai bhai bharm bhed kaal au karm khed,
Log bed ulangh udot gur giaane hai.
Maaiaa au Brahm sam dasam duaar paar,
Anhad runjhun baajat neesaane hai.
Unman magan gagan jagmag jot,
Nijhar apaar dhaar parm nidhaane hai.29.

Through the awareness of Divine Word, the Guru's Sikh attains (divine) accessibility,
Five vices[46] are eliminated and five virtues predominate[47].(1)
Eliminated are the fear, delusions, mysteries, and worldly grieves,
When the mundane and Vedic rights are taken over by the Guru's consciousness.(2)
Illusion and the Supreme One become One when Dasam Duar is passed through,
And then all over prevails anhad[48] with twinkling and jingling melodies.(3)
In the higher spiritual state of Dasam Duar, the bliss prevails,
And a spring is established by an infinite stream through Supreme Being.(4)(29)

[46] Lust, Anger, Greed, Passion and Conceit
[47] Truth, Gratification, Compassion, Righteousness and Patience
[48] Anhad – The celestial music audible through Dasam Duar ; through this the attentive minds become receptive to the unique, celestial and winsome Shabd.

ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਹੁਇ ਪਾਇਓ ਨ ਸਹਜ ਘਰਿ,
ਬਨਿ ਬਨਵਾਸ ਨ ਉਦਾਸ ਫਲ ਪਾਇਓ ਹੈ।
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰੀ,
ਸਿਧਾਸਨ ਕੈ ਨ ਨਿਜ ਆਸਨ ਦਿੜਾਇਓ ਹੈ।
ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕੈ ਨਾਥਨ ਦੇਖੇ ਨ ਨਾਥ,
ਜਗਿ ਭੋਗ ਪੂਜਾ ਕੈ ਨ ਅਗਹੁ ਗਹਾਇਓ ਹੈ।
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ ਨ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਟਾਰੀ,
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਸਮਝਾਇਓ ਹੈ॥ ੩੦॥

Grih meh grihsatee hue paaio na sehj ghar
Ban banwaas na udaas phal paaio hai.
Paṛh paṛh paṅdit na akath katha bichaaree,
Sidhaasan kai na nij aasan diṛaaio hai.
Jog dhiaan dhaarn kai naathan dekhe na naath,
Jag bhog pooja kai na agho gahaaio hai.
Devee dev sevkai na ahangmev ṭev ṭaaree,
Alakh abhev Gurdev samjhaaio hai.30.

Neither remaining a householder at home,
Nor becoming an ascetic in the jungle, one attains any fruit (Atonement)(1)
Neither revelled in incessant reading and contemplation,
Nor practised the (Yogic) pastures while at the place of Sidhas.[49] (2)
By pondering on Yoga[50], even Nath (Master Yogi) could not perceive Nath (The Lord)
Nor even through Yajna[51], Bhog[52] and Pooja[53] could seek (Almighty)(3)
Even after worshipping gods and goddesses, the perception of ego could not be obliterated
Only Gurdev[54], who is imperceptible and mysterious, implements the discernment.(4)(30)

[49] Sidh – Austere
[50] Yoga/Yogic - A system of exercises practiced as part of this discipline to promote control of the body and mind.
[51] Yajna – Oblation
[52] Bhog – Sanctifying the Sacred Food
[53] Pooja - Prayer
[54] Gurdev – the great Guru, God Almighty

ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਗੰਮਿਤਾ ਕੈ,
ਪੰਚ ਤਤ ਉਲੰਘਿ ਪਰਮ ਤਤਵਾਸੀ ਹੈ।
ਖਟ ਰਸ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ,
ਪੂਰ ਸੁਰਿ ਸਪਤ ਅਨਹਦ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ।
ਅਸਟ ਸਿਧਾਂਤ ਭੇਦ ਨਾਥਨ ਕੈ ਨਾਥ ਭਏ,
ਦਸਮ ਸਥਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ।
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਨਿਝਰ ਝਰੈ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਗੁਰੁ ਪਰਚੇ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥੩੧॥

Trigun ateet chaturath gun gaṅmta kai,
Paṅch tat ulaṅgh parm tatwasee hai.
Khaṭ ras tiaag prem ras kau praapat bhae,
Poor sur sapat anhad abhiaasee hai.
Asṭ sidhaaṅt bhed naathan kai naath bhae,
Dasm sathal sukh saagar bilaasee hai.
Unman magan gagan hue nijhar jharai,
Sehj smaadh Gur parche udaasee hai.31.

Attains three virtues and, then, receives fourth trait of (divine) attribute,

Relieves the deliberations on his body of five elements and, then, inhabits in the Supreme Element.(1)

Relinquishing the six tastes and espousing for the taste of (divine) love,

Abandons the music of seven notes, and meditates in anhad, the blissful tunes.(2)

Lets the mystery of eight doctrines of Nath to remain with Naths,

And, himself, through Dasam Duar, becomes desirous of the realm of bliss.(3)

Reaches Dasam Duar imbued with the stream through (the divine) spring,

And, imbued with tranquillity, revels in the Guru's teachings and achieves seclusion (from temporal effects)(4)(31)

ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ ਅਬਰਨ ਹੁਇ ਬਰਨ ਬਿਖੈ,
ਪਾਂਚ ਪਰਪੰਚ ਨ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਹੈ।
ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਭਏ,
ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ ਆਪਾ ਅਪਰਸ ਹੈ।
ਨਵ ਦੁਆਰ ਪਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ,
ਨਿਝਰ ਝਰਨਿ ਰੁਚਤ ਨ ਅਨਰਸ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ,
ਅਨਹਦ ਗਦ ਗਦ ਅਭਰ ਭਰਸ ਹੈ॥ ੩੨॥

Dubdha niwaar abarn hue barn bikhai,
Paanch parpanch na daras adaras hai.
Parm paaras Gur paras paaras bhae,
Kanik anik dhaat aapa aparas hai.
Nav duaar paar brahmaasan singhaasan mai,
Nijhar jharn rucht na anras hai,
Gur Sikh sandh mile bees ik-ees ees,
Anhad gad gad abhar bharas hai.32.

By permeating mind with Shabd, Gurmukh gets (divine) communion,
And then five vices[55] are annihilated and five virtues[56] predominate.(1)
Exceeding all is the touch of touch-stone but the perception through the Guru surpasses all,
And The way, various metals become gold by the touch of touch-stone, one's own-self becomes immaculate.(2)
After dominating over the nine physical apertures[57] in the body, reach the Tenth door,
Where (divine) Nectarous spring flows and none other trait remains as harmonious.(3)
The reunion of the Guru and Sikh epitomises Cent-percent[58] celestial reunion,
And the insatiable mind is filled with bliss and feels fully replete.(4)(32)

[55] Passion, Anger, Greed, Infatuation,, Ego
[56] Truth, Contentment, Compassion, Righteousness, and Patience
[57] Two Ears, Two Noses, Two Eyes, Mouth, Back-passage and Urinary Organ,
[58] Cent-per-cent

ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਜਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ,
ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵਲੀਨ ਭਏ,
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਪੁਰ ਛਾਏ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਹੁਇ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਭਏ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨ ਆਏ ਹੈ॥ ੩੩॥

Charan kamal bhaj kamal pragaas bhae,
Daras daras samdaras dikhaae hai.
Sabad surat anhad livleen bhae,
Unman magan gagan pur chhaae hai.
Prem ras bas hue bisam bideh bhae,
At ascharj mai herat hiraae hai.
Gurmukh sukhphal mehma agaadh bodh,
Akath katha binod kehat na aae hai.33.

With the convergence upon the lotus-like (divine) feet, attain the celestial enlightenment,

And through his (Guru's) Darshan obtain the godly vision.(1)

With Shabd in mind, get absorbed in Anhad,

Gaining spirituality and enjoining the bliss, reach Dasam Duar.(2)

Imbued with Nectarous-love, forget the (body) temporal awareness,

Feel extremely incredible and spread this (strange experience) as well.(3)

The blissfulness achieved by Gurmukh is boundless,

And its spectacle can be narrated not and is beyond description.(4)(33)

ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੀ,
ਖੋਏ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਆਨ ਧਿਆਨ ਬਿਸਮਰਨ ਕੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਪਰਵਾਨੇ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਰਹਤ ਹੁਇ,
ਜੋਤੀ ਮੈ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸੋਹੰ ਸੁਰਤਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ,
ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹੀਯੇ ਆਨੇ ਹੈ॥ ੩੪॥

Durmat meṭ gurmat hirdai pragaasee,
Khoe hai agiaan jaane Brahm giaan hai.
Daras dhiaan aan dhiaan bismarn kai,
Sabad surat mon bart parvaane hai.
Prem ras rask hue anras rehat hue,
Jotee mai jot saroop sohang surtaane hai.
Gur Sikh sandh mile bees ik-ees ees,
Pooran bibek ṭek ek heeye aane hai.34.

Eliminate the impiety; illuminate the mind with Gurmat,

Flake off the ignorance and, then, acquire the celestial knowledge.(1)

With (divine) vision, disregard the wavering thought,

Adopt the awareness of Divine Words as austerity, and, thus, achieve the (godly) recognition.(2)

Become an adherent of Nectarous love, renounce other traits,

Converge into Jote, and recount His eulogies.(3)

Guru and the Sikh completely (effusively) integrate into the Almighty,

Then, perfect knowledge gets sprinkled in the mind.(4)(34)

ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਿਮਾਂਡ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਜਾਸੁ,
ਮਾਨਸ ਅਉਤਾਰ ਧਾਰ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਸਬਦ ਗੁਰਸਿਖਨੁ ਸੁਨਾਏ ਹੈ।
ਜਗ ਭੋਗ ਨਈਬੇਦ ਜਗਤ ਭਗਤ ਜਾਹਿ,
ਅਸਨ ਬਸਨ ਗੁਰਸਿਖਨ ਲਡਾਏ ਹੈ।
ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਕਥਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਿਖਨੁ ਲਖਾਏ ਹੈ॥੩੫॥

Rom rom koṭ Brahmaanḍ ko niwaas jaas,
Maanas autaar dhaar daras dikhaae hai.
Jaake Oangkaar kai akaar hai naana parkaar,
Srimukh sabad GurSikhan sunaae hai.
Jag bhog naeebed jagat bhagat jaahe,
Asan basan Gursikhan laḍaae hai.
Nigam sekhaad kathat net net kar,
Pooran Brahm Gursikhan lakhaae hai.35.

Through each speck (of your body), pay obeisance to the One prevailing in the cosmos,

Who has, in the human form incarnated to endow the (divine) vision.(1)

Whereas the magnitude of Onkar[59] is varied,

(Guru) has auspiciously pronounced the Divine Word for the Gursikhs[60].(2)

The votary for which the world performs oblation, provides consecrate food, and attire,

But the Gursikhs have already found..(3)

What Vedas and theologians have expounded repeatedly,

The perfect Gursikh has achieved the writ of that.(4)(35)

---

59 Onkar - The Protector of All, The formless yet manifest one, God

60 Gursikh – the Guru's Sikh

ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਕੈ ਅਲਖ ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈ।
ਸਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਕੈ ਧਿਆਨ ਰੂਪ,
ਅਕੁਲ ਅਕਾਲ ਗੁਰਸਿਖਨੁ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਨਿਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ,
ਸਬਦਬੇਧੀ ਗੁਰ ਸਿਖਨੁ ਸੁਨਾਏ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ,
ਗੁਰੁਸਿਖ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ ਲਪਟਾਏ ਹੈ॥ ੩੬॥

Nirgun sargun kai alakh abigat gat,
Pooran Brahm Gur roop pragṭaae hai.
Sargun Sri Gur daras kai dhiaan roop,
Akul akaal gursikhan dikhaae hai.
Nirgun Sri Gur sabad anhad dhun,
Sabadbedhee Gur Sikhan sunaae hai.
Charan Kamal makrand nihkaam dhaam
Gursikh madhukar gat lapṭaae hai.36.

Indestructible, and beyond description, are the Nirgun[61] and Sargun[62] aspects,
Which have advent as a form of an Omnipotent Brahm[63] (1)
Contemplate on the Immanent Sri Guru, who showers bliss-full notes,
And illuminates the Guru's Sikhs, to be free of castes and (the fear of) death.(2)
Contemplate on the Transcendent Sri Guru, who showers blissful notes,
And makes audible, the heartfelt Divine Words for the Guru's Sikhs.(3)
The Nectarous juice through lotus feet is the abode of desirelessness,
And the Guru's Sikh revels in it like a bee.(4)(36)

[61] Nirgun – Without attributes and transcendental aspect of reality.
[62] Sargun – Endowed with qualities, immanent aspect of god.
[63] Brahm – The Ultimate Reality

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਲ ਹੁਇ ਚੰਬੇਲੀ ਗਤਿ,
ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਕਰਿ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਹਪ ਸੁਬਾਸ ਨਿਜ ਰੂਪ ਤਾਮੈ,
ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰ ਕੌ ਉਧਾਰ ਹੈ।
ਤਿਲ ਮਿਲਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਕੌ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿ,
ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇ ਹੈ ਫੁਲੇਲ ਮਹਕਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੈ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤਿ,
ਸੰਸਾਰੀ ਹੁਇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ॥ ੩੭॥

Pooran Brahm Gur bel hue chanbelee gat,
Mool saakha patar kar bibadh bithaar hai.
Gursikh puhp subaas nij roop taamai,
Pargaṭ hue kart sansaar ko udhaar hai.
Til mil baasna subaas ko niwaas kar,
Aapa khoe hoe hai phulel mehkaar hai.
Gurmukh maarg mai patit puneet reet.
Sansaaree hue nirankaaree parupkaar hai.37.

Guru is beckoning around the Omnipotent God like jasmine vine,

Which is speckled with roots and branches, and is endowed with vast magnanimity.(1)

The entities, which were endowed with (divine) aroma,

They become evident and delve in the redemption of the world.(2)

The seed amalgamates and then gets strewn in the aroma,

It sacrifices its own self but spreads out its fragrance.(3)

In the path of Gurmukh, the renegades adopt the holy rites,

And the householder, getting permeated with godly traits, revels in benevolence.(4)(37)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਧਾਰ,
ਮੂਲ ਕੰਦ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਤਾ ਮੈ ਨਿਜ ਰੂਪ ਗੁਰਸਿਖ ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਅਉ ਸ੍ਵਾਦ ਉਪਕਾਰ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ,
ਚਾਖੇ ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਾਰ ਕੌ ਉਧਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮਹਾਤਮ ਅਕਥ ਕਥਾ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ੩੮॥

Pooran Brahm Gur birakh bithaar dhaar,
Mool kand saakha patar anik parkaar hai.
Taa mai nij roop Gursikh phal ko pargaas,
Baasna subaas au swaad upkaar hai.
Charan kamal makrand ras rasak hue,
Chaakhe charnanmart sansaar ko udhaar hai.
Gurmukh maarg mahaatam akath katha,
Net net net namo namo namaskaar hai.38.

Guru, the epitome of the Omnipotent Brahm, is like a widespread tree,

Which has roots, base, branches and a variety of leaves.(1)

Likewise, His-Own Form prevails in Gursikhs,

Along with the endowment of (divine) aromatic smell, and taste of benevolence.(2)

Desirous of the aroma of lotus-feet, get imbued,

And they revel in this nectar for the emancipation of the world.(3)

The auspiciousness of the criteria of the Gurmukh is beyond narration,

And it is worth paying obeisance repeatedly.(4)(38)

ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਗੋਬੰਸ ਜੈਸੇ,
ਏਕੋ ਹੀ ਬਦਨ ਦੁਹੇ ਦੂਧ ਜਗ ਜਾਨੀਐ।
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਲ ਫੂਲ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤਿ,
ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਗਨਿ ਸਰਬ ਮੈ ਸਮਾਨੀਐ।
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ,
ਆਪਾ ਖੋਇ ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ।
ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ੩੯॥

Barn barn bauh barn gobans jaise,
Eko hee badan duhe doodh jag jaaneeai
Anik parkaar phal phool kai banaaspat,
Ekai roop agan sarb mai smaaneeai.
Chatur barn paan choona au supaaree kaatha
Aapa khoe milat anoop roop ṭhaaneeai.
Logan mai logaachaar gurmukh Ekangkaar,
Sabad surat unman unmaaneeai.39.

In spite of variant lineages and different shades, which are there in cows,

But, as is known through out the world, the milk produced is same in colour.(1)

In vegetation, the fruits and greens are there in variation,

But they burn and produce the fire giving out same hue.(2)

Four colours, of lime, olive, beetle-nut and catechu, are there wrapped in a Paan[64],

But they lose their self, integrate and produce a queer tint.(3)

Among the mortals with temporal thought, Gurmukh promotes Ek-onkar[65],

And then, through the awareness of Shabad, ponders over the highest (divine) entity.(4)(39)

---

[64] Paan – A dainty chewing beetle-leaf with lime, beetle-nuts catechu-nut etc. wrapped in it.

[65] Ek-onkar – The formless yet manifest. God, Almighty

ਸੀਂਚਤ ਸਲਿਲ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਏਕੈ ਚੰਦਨ ਬਖਾਨੀਐ।
ਪਰਬਤ ਬਿਖੈ ਉਤਪਤ ਹੁਇ ਅਸਟ ਧਾਤੁ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਏਕੈ ਕੰਚਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਚਮਤਕਾਰ,
ਦਿਨ ਦਿਨਕਰ ਜੋਤਿ ਏਕੈ ਪਰਵਾਨੀਐ।
ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੪੦॥

Seenchat salil bauh barn banaaspatee,
Chandan subaas ekai Chandan bakhaaneeai.
Parbat bikhai utpat hue ast dhaat,
Paaras paras ekai kanchan kai jaaneeai.
Nis andhkaar taara mandal chamatkaar,
Din dinkar jot ekai parvaaneeai.
Logan mai logaachaar gurmukh ekangkaar,
Sabad surat unman unmaaneeai.40.

By irrigating with water, many types of vegetation sprung up,

When strewn with the aroma of sandalwood, they all are termed as sandalwood.(1)

From the mountains eight types of metals are acquired,

When they come in touch with Paras, they become to known as gold.(2)

At night-time, many stars twinkle,

But, during the day, only one source, the light from the sun, is acknowledged.(3)

Whereas in people, there prevails public-ethos, but in Guru-Ward dwells the Lord,

And the awareness of the superiority of the Divine Word predominates.(4)(40)

ਜੈਸੇ ਕੁਲਾਬਧੂ ਗੁਰਜਨ ਮੈ ਘੂਘਟਿ ਪਟ,
ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਸਮੈ ਅੰਤਰੁ ਨ ਪੀਅ ਸੈ।
ਜੈਸੇ ਮਣਿ ਅਛਤ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਸਹਿਤ ਅਹਿ,
ਬੰਕ ਤਨ ਸੂਧੋ ਬਿਲ ਪੈਸਤ ਹੁਇ ਜੀਅ ਸੈ।
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੈ,
ਪਾਛੇ ਕੈ ਦੈ ਸਰਬਸੁ ਮੋਹ ਸੁਤ ਤ੍ਰੀਅ ਸੈ।
ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਨ ਮਨ ਹੀਅ ਸੈ॥ ੪੧॥

Jaise kulabadhoo gurjan mai ghooghaṭ paṭ,
Sihja sanjog samai antar na peea sai.
Jaise man achhat kuṭanb hee seht ahe,
Bank tan soodho bil paisat hue jeea sai.
Maata pita achhat na bolai sut banta sai,
Paachhe kai dai sarbas moh sut treea sai.
Logan mai logaachaar gurmukh ekangkaar,
Sabad surat unman man heea sai.41.

Like a bride of a upright household who veils in the presence of elderly in-laws,

But at the ecstatic union, does not conceal (under veil) from the husband.(1)

Like the Manni[66] (snake) which keeps its family by coiling around,

But becomes straight and easily enters the hole.(2)

Like the son, who, in the presence of parents, parleys not with his wife,

But, in their absence, showers all his love upon the spouse.(3)

Although seems prevailed upon by public-ethos, but the Gurmukh dwells in Ek-onkaar,

And the awareness of superiority of Divine Word captures his mind.(4)(41)

66 Manni – It s topmost vertebra of certain spies of snake. Hear it just symbolises snake.

ਜੋਗ ਬਿਖੈ ਭੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਬਿਖੈ ਜੋਗ ਜਤਿ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੈ ਅਤੀਤ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਬਿਖੈ ਬੇਧੇ ਗਿਆਨ,
ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੈ ਅਜੀਤ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ,
ਅਲਖ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੀਤਿ ਹੈ।
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਰਿਦੈ,
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪਾਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੈ॥ ੪੨॥

Jog bikhai bhog ar bhog bikhai jog jat,
Gurmukh panth jog bhog sai ateet hai.
Giaan bikhai dhiaan ar dhiaan bikhai bedhe giaan,
Gurmat gat giaan dhiaan kai ajeet hai.
Prem kai bhagat ar bhagat kai prem nem,
Alakh bhagat prem gurmukh reet hai.
Nirgun sargun bikhai bisam biswaas ridai,
Bisam biswaas paar pooran parteet hai.42.

The austere yearns for householder-ship, and the householder craves for abstinence,

But the craving of a Gurmukh is distinctive.(1)

Knowledge follows contemplation[67] and the contemplating one, yearns for knowledge,

But, in the principle of Gurmat, Knowledge supersedes the Contemplation.(2)

Aspirants of devotion and the devotees of the criteria of love,

Instinctively, are drenched in (divine) love and that is the principle of Guru-ward.(3)

Some are with transcendental and some are laced with immanent qualities, but in some heart almighty dominates absolutely,

And it enlightens with absolute and wonderful credence.(4)(42)

---

[67] Meditation

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ,
ਦਿਬਿ ਜੋਤਿ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕੈ।
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਗੁਰਮਤਿ,
ਅਨਹਦ ਗੰਮਿ ਉਨਮਨੀ ਕੋ ਮਤਾਂਤ ਕੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਕੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟ ਮਧੁਪ ਗਤਿ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਮਧੁਪਾਨ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਂਤ ਕੈ॥ ੪੩॥

Kinchat kaṭaachh dib deh dib drisṭ hue,
Dib jot ko dhiaan dib drisṭaant kai.
Sabad bibek ṭek pargaṭ hue gurmat,
Anhad gaṅm unmanee ko mataant kai.
Giaan dhiaan karnee kai upjat prem ras,
Gurmukh sukh prem nem nij kraant kai.
Charan kamal dal saṅpaṭ madhup gat,
Sehj smaadh madhpaan praan saant kai.43.

Even a speck of perception in the body, illuminates godly revelation,

And the contemplation upon the Jote, endows divine vision.(1)

Through the knowledge of Shabad, Gurmat becomes apparent,

And makes the attainment of Anhad equivalent to the realization of highest status (of Yoga)(2)

Through the Knowledge and Contemplation comes the pleasure of love,

And Gurmukh gets imbued with the soothing (Divine) Name.(3)

To be at the auspicious lotus feet is like the bee enclosed in a lotus bud,

Ecstatically in meditation, relishing Nectarous love for serenity of mind.(4)(43)

ਸੁਆ ਗਹਿ ਨਲਿਨੀ ਕਉ ਉਲਟਿ ਗਹਾਵੈ ਆਪੁ,
ਹਾਥ ਸੈ ਛਡਾਏ ਛਾਡੈ ਪਰ ਬਸਿ ਆਵਈ।
ਤੈਸੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਟੇਰਿ ਟੇਰਿ ਕਹੇ ਪਠੋ ਪਠੋ,
ਆਪਨੋ ਹੀ ਨਾਓ ਸੀਖਿ ਆਪ ਹੀ ਪੜਾਵਈ।
ਰਘੁਬੰਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਲ ਜਾਮਨੀ ਸੁ ਭਾਖਾ,
ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲੇ,
ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥ ੪੪॥

Sooaa gaih nalnee kau ulṭ gahaavai aap,
Haath sai chhaḍaae chhaaḍai par bas aav-ee.
Taise baranbaar ṭer ṭer kahe paṭho paṭho,
Aaapno hee naao seekh aap hee paṛaav-ee.
Raghubansee Raam Naam gaal jaamnee su bhaakha
Sangat subhaav gat budh pragṭaav-ee.
Taise Gur charn sarn saadh sang mile,
Aapa aap cheen gurmukh sukh paav-ee.44.

The parrot catches hold of a reed (noose to save itself) but gets caught,

Struggles to free itself but remains in custody of strange (hunter's) hands,(1)

Then he shouts, tai-tai and says, 'learn, learn,'

After getting lesson itself, advises others.(2)

It learns the name of Ram (from devotees of Ram) and the teaching of fowl words from Jamnis[68],

And thus is the intellect moulded, through the congregation.(3)

Similarly, through Sadh Sangat[69] (holy company), the touch of the Guru's feet is met,

And then, realizing own-self, the Gurmukh achieves the (divine) bliss.(4)(44)

68 Greeks, here pastoral folks
69 Sadh Sangat – Holy Company

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੈ ਦਰਸ ਦਰਸ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਗ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੈ ਸਬਦ ਧੁਨਿ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਗਮਿਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ।
ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਬੀਸ ਕੋ ਬਰਤਮਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਇਕੀਸ ਮੋ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥੪੫॥

Drisṭ mai daras daras mai drisṭ dirg,
Drisṭ daras adars Gur dhiaan hai.
Sabad mai surat surat mai sabad dhun,
Sabad surat agmat Gur giaan hai.
Giaan dhiaan karnee kai pargaṭat prem ras,
Gurmat gat prem nem nirbaan hai.
Pinḍ praan praanpat bees ko bartmaan
Gurmukh sukh ikees mo nidhaan hai.45.

The vision remains Divine as the eyes sustain (the heavenly) image,

And with this vision, and mediation upon the Guru, the mind goes not astray.(1)

In the Shabad, there is awareness, and in the awareness the celestial melody is infused,

And the awareness of the Shabad, leads not away the contemplation upon the Guru,,(2)

Through knowledge and contemplation, the Nectarous love becomes evident,

And through Gurmat the love for Divine Name becomes indestructible.(3)

While subsisting in the world, considering the life and the soul as the godly bequests,

The comfort of Gursikh is deemed due to Divine treasure.(4)(45)

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਭਏ,
ਸਹਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੈ ਅਬਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜ ਹੈ।
ਸਤ ਅਉ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰਥ ਮੇਲਿ,
ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਕੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਜ ਹੈ।
ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸਭਾ,
ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਸੁਬਾਸ ਕੋਟਿ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ।
ਰਾਜਨੀਤਿ ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਜਾ ਕੈ ਸੁਖੈ ਸੁਖ,
ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਸਬ ਕਾਜ ਹੈ॥ ੪੬॥

Man bach karm hue ikatar chhatarpat bhae,
Sehj singhaasan kai ab nihchal raaj hai.
Sat au santokh daiaa dharm arth mel,
Panch parwaan kee-e gurmat saaj hai.
Sakal padaarth au sarb nidhaan sabha,
Siv Nagree subaas koṭ chhab chhaaj hai.
Raajneet reet preet parja kai sukhai sukh,
Pooran manorath saphal sab kaaj hai.46.

The union of thought, talk and deeds endows the status of a sovereign,

And through the ecstasy (of occupying) this throne, one gains eternity of ruling.(1)

Gaining the solidarity of truth, patience, compassion, righteousness and comprehension,

And through these five criteria, the five principals, Gurmat is made eminent.(2)

All the materials and all the treasurers are His congregation,

And the *Shiv Nagri* (Dasam Duaar) is endowed splendour by the (Divine) aroma.(3)

In the governance, the prevalence of love, showers (Divine) comfort and nothing but comfort,

And all the aims are fulfilled making the task successful.(4)(46)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ,
ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ,
ਅੰਤਰਿ ਦਿਸੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰੀ ਜਤਾਈ ਹੈ।
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ,
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੰ ਲਿਵਲਾਈ ਹੈ।
ਦਰਪਨ ਦਰਸ ਅਉ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਬਿਧਿ,
ਓਤਪੋਤਿ ਸੂਤੁ ਏਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ॥ ੪੭॥

Charan saran man bach karm ikatar,
Ganmta trikaal tribhavan sudh paaee hai.
Sehj smaadh saadh agam agaadh katha,
Antar disantar nirantaree jataaee hai.
Khanḍ Brehmanḍ pinḍ praan praanpat gat
Gur Sikh sandh mile sohang livlaaee hai.
Darpan daras au jantar dhun jantree bidh,
Otpot soot ekai dubdha miṭaaee hai.47.

When the thought, talk and deeds become unison under the auspices of (Divine) feet,

Then, through this, the approach to the awareness of three Trikal[70] is gained.(1)

The tranquillity and deep meditation that cannot be narrated,

But, internally and constantly, they prevail in all the lands.(2)

In the domain of whole creation and the cosmic region, the Sustainer of the life prevails,

And this way the Guru's Sikh seeks alliance and, is imbued with His contemplation,(3)

Like, the mirror and the reflection there in, the musical instrument and the music emanating from it,

And, like woof & weft in the cotton, all misconceptions (of separation) are eliminated.(4)(47)

---

70 Trikal – The Earth, the heaven and the nether region

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ,
ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਅਲਖ ਲਖਾਈ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮਨ ਬਚਨ ਕੈ,
ਬਚਨ ਕਰਮ ਮਨ ਉਨਮਨੀ ਛਾਈ ਹੈ।
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਉ ਗੁਰ ਮਹੂਆ ਕਮਾਦਿ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਾਠੀ ਕੈ ਚੁਆਈ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ੪੮॥

Charan saran man bach karm hue ikatar,
Tan tribhavan gat alakh lakhaaee hai.
Man bach karm karm man bachan kai,
Bachan karm man unmanee chhaaee hai.
Giaanee dhiaanee karnee jio Gur mahooaa kamaad,
Nijhar apaar dhaar bhaaṭhee kai chuaaee hai.
Prem ras aṅmrit nidhaan paan pooran hue,
Gurmukh saṅdh mile sehj samaaee hai.48.

When the thought, talk and deeds become unison under the auspices of (Divine) feet,

Then Tribhavan[71] is comprehended and, even, the Invisible becomes apparent.(1)

Thought, talk and deeds through deeds, thought, and talk,

They all; talk, deeds and thought, achieve the highest (Divine) status.(2)

Knowledgeable, Deliberator and Performer are alike jiggery-balls, molasses, and sugar-canes,

Which, when pass through the (divine) oven, flow out like eternal fountain.(3)

The love for divinity is fulfilled through relishing the curative nectar,

As, through the association of Gurmukh, the amalgamation with tranquillity is achieved.(4)(48)

[71] Tribhavan – Three domains of earth, heaven and nether region.

ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਫਲ ਫੂਲ ਸਾਖਾ,
ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਵਾਦਰਸ,
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਬਾਸਨਾ ਬਿਥਾਰ ਹੈ।
ਬਰਨ ਬਰਨ ਮੂਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਾਖਾ,
ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਤ੍ਰ ਸੁਗਨ ਅਚਾਰ ਹੈ।
ਬਿਬਿਧਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜੈਸੇ,
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ॥੪੯॥

Bibidh birkh balee phal phool saakha,
Rachan charitar chitar anik parkaar hai.
Barn barn phal bauh bidh swaadras,
Barn barn phool baasna bithaar hai.
Barn barn mool barn barn saakha,
Barn barn patar sugan achaar hai.
Bibidh banaaspat antar agan jaise
Sakal sansaar bikhai ekai ekangkaar hai.49.

Various types of trees, vines, flora, roots and branches,
All these all are the variant portrayals of the Creator.(1)
(Comprising of:)
Various types of fruits, spewing tasty juices,
Variety of flowers, spreading aroma in abundance,(2)
Assortment of trunks, multiplicity of branches,
Numerous types of leaves, whose nature varies,(3)
May wood be in variation, but inherent fire is same,
Similarly, the whole cosmos is embedded with the one only, Ek-onkaar.(4)(49)

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਕਰਨੀ ਸੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ੫੦॥

Gur Sikh sandh mile drisaṭ daras liv,
Gurmukh Brahmgiaan dhiaan liv laaee hai.
Gur Sikh sandh mile sabad surat liv,
Gurmukh Brahmgiaan dhiaan sudh paaee hai.
Gur Sikh sandh mile swaamee sewak hue,
Gurmukh nihkaam karnee kamaaee hai.
Gur Sikh sandh mile karnee su giaan dhiaan,
Gurmukh prem nem sehj smaaee hai.50.

When the Guru and Sikh harmonise, then the vision is enlightened,

And the Gurmukh's concentration achieves supreme spiritual knowledge.(1)

When the Guru and Sikh harmonise, submergence in the awareness of Shabad is achieved,

And the Gurmukh's concentration accomplishes supreme spiritual consciousness.(2)

When the Guru and Sikh harmonise, then master becomes servant,

And the Gurmukh earns the incentive, may not even be desirous of the reward.(3)

When the Guru and Sikh harmonise, then the knowledge and contemplation prevail,

And Gurmukh gets absorbed in tranquillity.(4)(50)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਲਿਵ,
ਏਕੰਕਾਰ ਕੈ ਆਕਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਲਿਵ,
ਨਿਰੰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਥਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਚਾਰ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ੫੧॥

Gurmukh sandh mile Brahm dhiaan liv
Ekangkaar kai aakaar anik parkaar hai.
Gurmukh sandh mile Brahm Giaan liv,
Nirankaar Oankaar bibidh bithaar hai.
Gur Sikh sandh mile swaamee sev sevak hue,
Brahm bibek prem bhagat achaar hai.
Gurmukh sandh mile parmadbhut gat
Net net net namo namo namaskaar hai.51.

When Gurmukh is met, the mind gets permeated with divine meditation,
Then, (it is realised that) the perimeters of Ek-onkaar are of numerous modes.(1)
When Gurmukh is met, the mind gets infused with knowledge,
Then (it is realised that) Nirankaar[72] and Onkaar are spread through in varied ways.(2)
When the Guru and Sikh harmonise, then master becomes' servant,
And, through godly discernment, achieves the characteristics of love and devotion.(3)
When Gurmukh is met, the peculiar conditions prevail,
Then (one) bows down in obeisance repeating nait, nait[73].(4)(51)

[72] Nirankar – The Formless One
Panth - Religious Order
Sukhmana – A sort of Yogic imaginative vein, which leads from the tip of the nose to the brain.
Nem – Pious pledge or resolution.

[73] "You are divine, you are divine.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਮਦੋਨ,
ਰਸਨਾ ਥਕਤ ਭਈ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈ।
ਜਗਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ,
ਲੋਚਨ ਚਕਤ ਭਏ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ।
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ,
ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਲੈ ਬਿਲੈ ਬਿਲਾਏ ਹੈ॥ ੫੨॥

Gurmukh man bach karm ikatar bhae,
Ang ang bisam sarbang mai samaae hai.
Prem ras aṅmrit nidhaan paan ke madon,
Rasna thakat bhaee keht na aae hai.
Jagmag prem jot at ascharj mai,
Lochan chakat bhae herat hiraae hai.
Raag naad baad bismaad prem dhun sun,
Sarvan surat bilai bilai bilaae hai.52.

When thought, talk and deeds in Gurmukh attain unanimity,

Then, incredibly, every speck of (his) body gets (Divinely) prevailed.(1)

By savouring the treasured Nectarous godly name one is exhilarated,

Fatigued, may be the tongue gets, but halts not narrating (His benevolences)(2)

Amazing is the inherent Divine Light, which is resplendent,

And makes people to wonder and ponder over in admiration.(3)

Listen to (Divine) raagas, musical notes, and reverberating tunes,

As the consciousness of listening makes one to enunciate in admiration.(4)(52)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਪੂਰਨ ਪਰਮਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈ।
ਲੋਚਨ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਰਸ ਗੰਧ ਸੰਧਿ,
ਸ੍ਰਵਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੰਧ ਰਸ ਪਾਏ ਹੈ।
ਰਸਨਾ ਮੈ ਰਸ ਗੰਧ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੇਲ,
ਨਾਸ ਬਾਸੁ ਰਸ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਲਖਾਏ ਹੈ।
ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਸਨਾ ਸ੍ਰਵਨ ਦ੍ਰਿਗ ਨਾਸਾ ਕੋਟਿ,
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਮੈ ਜਤਾਏ ਹੈ॥ ੫੩॥

Gurmukh man bach karm ikatar bhae
Pooran parmpad prem pragṭaae hai.
Lochan mai drisaṭ daras ras gandh sandh,
Sarvan sabad surat gandh ras paae hai.
Rasna mai ras gandh sabad surat mel,
Naas baas ras surat sabad lakhaae hai.
Rom rom rasna sarvan drig naasa koṭ,
Khanḍ Brahmanḍ pinḍ praan mai jataae hai.53.

When thought, talk and deeds in Gurmukh attain harmony,

Then the highest and ideal status, affectionately, becomes evident.(1)

In the eyes, prevails the Divine vision, coming through the godly aroma,

And the consciousness of listening of Shabads mollifies the ears.(2)

The tongue retains eloquence, which amalgamates with the awareness of Shabad,

And then, all that aroma and cordiality dictate the awareness of Shabad.(3)

Each speck (of body) revels in eloquence, visioning and observance,

And finds (Him) in heaven, earth and nether-region.(4)(53)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਆਪਨ ਹੀ ਆਪਿ ਸਾਜਿ,
ਆਪਨ ਰਚਿਓ ਹੈ ਨਾਉ ਆਪਿ ਹੈ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ।
ਆਦਿ ਗੁਰ ਦੁਤੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹਾਇਓ,
ਗੁਰਮੁਖ ਰਚਨਾ ਅਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਭੇਦ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੀਲਾਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਅਉਤਾਰ ਕੈ।
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਅਉ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਏਕਮੇਕ,
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਅੰਬਰ ਉਚਾਰ ਕੈ॥ ੫੪॥

Pooran Brahm aap aapan hee aap saaj,
Aapan rachio hai naao aap hai bichaar kai.
Aad Gur duteeaa Gobind kahaaio,
Gurmukh rachna akaar Oankaar kai.
Gurmukh naad bed gurmukh paavai bhed,
Gurmukh leelaadhaaree anik autaar kai.
Gur Gobind au Gobind Gur ekmek,
Ot pot sootar gat anbar uchaar kai.54.

Omnipotent, Almighty, Himself created and, then, prevailed,

Himself gave the name, after contemplating upon Himself.(1)

The Primal Guru then assigned another name and called Himself Gobind[74],

And created Gurmukh within the perimeters of Onkaar.(2)

Gurmukh intones Vedas, and Gurmukh comprehends the mysteries,

And Gurmukh displays wonders of various incarnations.(3)

Guru Gobind[75] and Gobind the Guru are one and the same,

Like, deemed are woof & weft, in the woven cotton cloth.(4)(54)

---

74 Gobind – Lord of the Earth

75 Here it symbolizes the Lord of Earth not Guru Gobind Singh, the Tenth Master

ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਬੋਇ ਹੋਤ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਗੁਰ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਏਕ ਬਿਰਖ ਸੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਫਲ,
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਕਾਰ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰ,
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਸਾਵਧਾਨ,
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥ ੫੫ ॥

Jaise beej boe hot birkh bithaar Gur,
Pooran Brahm nirankaar ekangkaar hai.
Jaise ek birkh sai hot hai anek phal,
Taise Gur Sikh saadh sangat akaar hai.
Daras dhiaan Gur sabad giaan Gur,
Nirgun Sargun Brahm beechaar hai.
Giaan dhiaan Brahm sathaan saavdhaan,
Saadh sangat prasang prem bhagat udhaar hai.55.

The sowing of a seed expands into a tree, likewise is the Guru's (Divine) span,

(Which extends) through Omnipotent Almighty, who is Formless Ek-onkaar.(1)

The way, tree flourishes variety of fruits,

Likewise, the holy congregation is the magnitude of Gursikhs.(2)

Visioning the Guru and contemplating upon the Guru Shabad,

Brahm is deliberated both, as Sargun and Nirgun.(3)

Through knowledge and contemplation, the holy place becomes dynamic,

Where in the holy congregation spreads the love and devotion leading towards emancipation.(4)(55)

ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਫਲ ਮੂਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ,
ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੈ ਅਨੰਤ ਹੈ।
ਪਿਤ ਸੁਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਪਿਤ ਸੁਤ,
ਉਤਪਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਗੂੜ ਮੂਲ ਮੰਤ ਹੈ।
ਪਥਿਕ ਬਸੇਰਾ ਕੋ ਨਿਬੇਰਾ ਜਿਉ ਨਿਕਸਿ ਬੈਠ,
ਇਤ ਉਤ ਵਾਰ ਪਾਰ ਸਰਿਤਾ ਸਿਧਤ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ,
ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਸਿਮਰਤ ਸਿਖ ਸੰਤ ਹੈ॥੫੬॥

Phal phool mool phal mool phal phal mool,
Aad parmaad ar ant kai anant hai.
Pit sut sut pit sut pit pit sut,
Utpat gat at gooṛ mool mant hai.
Pathik basera ko nibera jio nikas baiṭh,
It ut vaar paar sarita sidhat hai.
Pooran Brahm Gur Gobind Gobind Gur,
Abigat gat simrat Sikh sant hai.56.

Fruit begets seed, seed begets fruit, and seed becomes fruit and fruit becomes seed,
Beginning is before the creation, and the end is beyond the end.(!)
Father begets son and son becomes father, and circle culminates not,
And the basic criteria of production prevails deeply ingrained.(2)
Travellers' abode is coming in and going out (of the boat),
And going across and coming back remains their main purpose.(3)
The Omnipotent, Almighty is the Lord of the Earth[76] and Gobind is the Guru
And unravelled are the mysteries, only through virtuous Sikh.(4)(56)

[76] Here it symbolizes the Lord of Earth not the Guru Gobind Singh, the Tenth Master

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਗਹੇ ਜਮਪੁਰਿ ਪੰਥ ਮੇਟੇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗ ਤਿਆਗੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ,
ਦਰਸ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਭੈ ਭਾਗੇ ਹੈ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਵੇਸ ਬਜ੍ਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੂਰਛਤ ਮਨ ਜਾਗੇ ਹੈ।
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਹੈ॥ ੫੭॥

Gurmukh panth gahe jampur panth meṭe,
Guṛsikh sang panch doot saṅg tiaage hai.
Charan saran Gur karam bharm khoe,
Daras Akaal kaal kanṭak bhai bhaage hai.
Gur updes ves bajar kapaaṭ khule,
Sabad surat moorchhat man jaage hai.
Kinchat kaṭaachh kirpa sarb nidhaan paae,
Jeevan mukat Gur giaan liv laage hai.57.

Adopting Gurmukh's path, the infernal region is dissipated,

And through Gurmukh's association, the company of five-vices is eliminated,(1)

Seeking protection under the Guru's feet, all whims and misdeeds are eradicated,

And with the divine vision, the dread of evil times dashes away.(2)

Through the Guru's sermons, even the die-hard minds are unwrapped,

As the entranced brain is awakened with the consciousness of Shabad.(3)

Even a speck of (godly) benevolence, procures all the comforts,

And the emancipation is achieved by concentrating through the Guru's Knowledge.(4)(57)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸਕਲ ਪੰਥ,
ਸਕਲ ਦਰਸ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਧੀਨ ਹੈ।
ਸੁਰ ਸੁਰਸਰਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਾਹੈ,
ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਬਦ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ।
ਸਰਬ ਗਿਅਨਿ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੈ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ।
ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਮੈ ਭੋਗੀ ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਮੈ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜਪਦ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ॥ ੫੮॥

Gurmukh panth sukh chaahat sakal panth,
Sakal daras Gur daras adheen hai.
Sur sursar Gur charan saran chaahai,
Bed Brahmaadik sabad livleen hai.
Sarb giaan Gur giaan avgaahan mai,
Sarb nidhaan Gur kirpa jal meen hai.
Jogee jog jugat mai bhogee bhog bhugat mai,
Gurmukh nijpad kul akuleen hai.58.

Well wished are the Gurmukh's paths by all the Panth[77],
But all the (Divine) paths are subject to the vision of the Guru.(1)
The gods and the godly tributaries, all are desirous of blessings through the Guru's feet,
As the *Vedas* and *Brahma's* adherents get imbued with (Guru's divine) Shabad.(2)
All the knowledge are searching through the Guru's knowledge,
Because, through the Guru's benevolence, all the treasurers become like water for fish.(3)
Jogi revels in asceticism and the householder carouses in householdership,
But Gurmukh, aloof from sectarian criteria, achieves divine status.(4)(58)

[77] Panth - Religious Order

ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ,
ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਹੈ।
ਸਾਗਰ ਸਲਿਲ ਗਹਿ ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ,
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਲਗਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਜੋਤਿ ਮੈ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ,
ਗਰਜਤ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨ ਹੈ।
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ,
ਸੇਵਕ ਸਕਲ ਫਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ੫੯॥

Ulṭ pavan man meen kee chapal gat,
Sukhmana sangam kai Brahm sathaan hai.
Saagar salil geh gagan ghaṭa ghamanḍ,
Unman magan lagan Gur giaan hai.
Jot mai jotee saroop daamnee chamatkaar,
Garjat anhad sabad neesaan hai.
Nijhar apaar dhaar barkha anmrit jal,
Sewak sakal phal sarb nidhaan hai.59.

By reverse-breathing, controlling the mind wavering at the speed of fish in water,
Realising through the *Sukhmana*[78], (Yogis try to) reach the *Brahma's* place,(1)
Like the rivulets flowing into the sea and, like the clouds submerging in the sky,
They get strewn in detached circumstance to contemplate on the Guru's knowledge.(2)
For amalgamation of their soul into divine *Jot*, they desire for lightening miracle,
And shout with drumbeats to seek blissful Shabad.(3)
But when Nectarous water is showered,
All the (true ones) savour the fruit from the (Divine) treasures.(4)(59)[79]

78 Sukhmana – A sort of Yogic imaginative vein, which leads from the tip of the nose to the brain.

79 All those austere practices of the Yogis do not get as much enlightenment as a devotees of the Guru's Shabad.

ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦਨ ਮੈ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ,
ਲੋਗ ਬੇਦ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਜੋਗ ਮੈ ਨ ਜੋਗ ਭੋਗ ਮੈ ਨ ਖਾਨ ਪਾਨ,
ਜੋਗ ਭੋਗਾਤੀਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਰਮ ਸਾਧਨਾਧਜਾਤਮ ਕ੍ਰਮ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਸਰਬੋਤਿਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ੬੦॥

Logan mai logaachaar bedan mai bed bichaar,
Log bed bees ekees gur giaan hai.
Jog mai na jog bhog mai na khaan paan,
Jog bhogaateet unman unmaan hai.
Drisṭ daras dhiaan sabad surat giaan,
Giaan dhiaan lakh prem parm nidhaan hai.
Man bach karm sarm saadhnadhyaatm karm
Gurmukh sukh sarbotam nidhaan hai.60.

Among the people, prevails public-ethos, and the Vedic folks revel in *Vedas*,

But the people remaining aloof from *Vedas*, exclusively, put their minds in the Guru's knowledge.(1)

Neither there is (divine) amalgamation in *Yoga*, nor material satisfaction in householdership

Neither in Yogic criteria nor in Householdership, there lies any ultimate intellect.(2)

Contemplation on godly vision, and the awareness of Shabad,

And through the contemplation and knowledge, are secured millions of treasures of love and reverence.(3)

Among mind, talk and deed, supreme is the spiritual endeavour,

Through which Gurmukh achieves the supreme treasure of tranquillity.(4)(60)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ,
ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨਮਨ ਭੀਨ ਹੈ।
ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਗਤਿ ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਰੰਗ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਮੋਲਕ ਰਤਨ ਧਨ,
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ,
ਸੋਹੰ ਹੰਸੋ ਏਕਾਮੇਕ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨ ਹੈ॥ ੬੧॥

Sabad surat liv dhaavat barj raakhe,
Nihchal mat man unman bheen hai.
Saagar lehar gat aatam trang rang,
Parmadbhut parmaarth parbeen hai.
Gur updes nirmolak ratan dhan,
Parm nidhaan Gur giaan livleen hai.
Sabad surat liv Gur Sikh sandh mile,
Sohang hanso ekaamek aapa aap cheen hai.61.

With the awareness of Shabad, the wavering mind is controlled,

Apprehension is eliminated and the intellect attains supremacy.(1)

Like waves in the sea, the soul ripples in divine colours,

And, in peculiar ways, spreads the Spiritual understanding.(2)

Guru's sermons are precious gems,

And this supreme treasure is achievable by getting absorbed in the Guru's wisdom.(3)

With the consciousness of Shabad, Sikh congregates with the Guru,

Uttering, 'thou me, me thou' unifies into the One, and then, realises himself.(4)(61)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਮਲ ਮਤਿ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਦਿਬਿ ਜੋਤਿ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮਪਦ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥ ੬੨॥

Sabad surat avgaahan bimal mat,
Sabad surat Gur giaan ko pragaas hai.
Sabad surat sam drisaṭ kai dib jot,
Sabad surat liv anbhai abhiaas hai.
Sabad surat parmaarth parmpad,
Sabad surat sukh sehj niwaas hai.
Sabad surat liv prem ṛas rask hue,
Sabad surat liv bisam biswaas hai.62.

By pitching into the Consciousness of Shabad, the mind is scoured,

And the Consciousness of Shabad, illuminates through the Guru's knowledge.(1)

With the Consciousness of Shabad, vision attains equality in deeds.

And the Consciousness of Shabad leads to uninterrupted meditation.(2)

Through the Consciousness of Shabad, Divine knowledge becomes supreme,

And with Consciousness of Shabad, one abodes in the comforts of tranquillity.(3)

With the Consciousness of Shabad, Divine love becomes melodious,

And through the Consciousness of Shabad, one is imbued with the faith upon godly contemplation.(4)(62)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ,
ਘਟ ਘਟਿ ਕਾਸ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ,
ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਗੰਮਿਤਾ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ,
ਸ੍ਰੋਤ ਸਰਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਆਤਮ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ੬੩॥

Drisaṭ daras liv Gur Sikh sandh mile,
Ghaṭ ghaṭ kaas jal antar dhiaan hai.
Sabad surat liv Gur Sikh sandh mile,
Jantar dhun jantree unman unmaan hai.
Gurmukh man bach karm ikatar bhae,
Tan tribhavan gat gaṅmta giaan hai.
Ek au anek mek Brahm bibek ṭek,
Srot sarta samundar aatam smaan hai.63.

Through the adoration for the (Divine) vision, the Sikh and the Guru integrate,

Then, like the reflection of heaven in water contained in each pitcher (human being), (Divine) meditation is instilled.(1)

With the Consciousness of Shabad, Sikh congregates with the Guru,

And, like the melody through musical instruments, is led to the highest (spiritual) stage.(2)

Gurmukh, achieves the consolidation of mind, talk and deeds,

And then inherits the perception of Tribhavan from within.(3)

Whether the (human) entity is an individual or in manifolds, it is prevailed by the discernment of Brahm.

In The same way, as the (Divine) spirit prevails (like water flowing) in spring, stream and sea.(4)(63)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ।
ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਦਿਬ ਜੋਤ ਕੋ ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ,
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰੂਪ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ,
ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਤਿ ਜਤਨ ਜਤਾਏ ਹੈ।
ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮਧ ਪਾਨ ਮਤ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ॥ ੬੪॥

Gurmukh man bach karm ikatar bhae,
Parmadbhut gat alakh lakhaae hai.
Antar dhiaan dib jot ko udot bhaio,
Tribhavan roop ghaṭ antar dikhaae hai.
Parm nidhaan Gur giaan ko pragaas bhaio,
Ganmta trikaal gat jatan jataae hai.
Aatam trang prem ras madh paan mat,
Akath katha binod herat hiraae hai.64.

Gurmukh, achieves the fusion of mind, talk and deeds,

And then the One, with peculiar traits, becomes apparent.(!)

With inherent (Divine) knowledge achieve the perceptibility,

Which illuminates the mind with the criteria of Tribhavan,(2)

When the supreme treasure of the Guru's knowledge becomes evident,

Then (one) toils to revel on the approach towards Trikal.(3)

Imbued with divine bliss get captivated by savouring the nectar,

And then, will the mysterious story of the unknown be unravelled.(4)(64)

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਸਨਾ ਬਕਤ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬਾਤੈ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਭਏ ਮੋਨਿਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਮਦੋਨ,
ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦੁਤੀਆ ਨ ਚੀਨ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵ,
ਦੁਤੀਆ ਸਬਦ ਸ੍ਰਵਨੰਤਰਿ ਨ ਕੀਨ ਹੈ।
ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ,
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ੬੫ ॥

Bin ras rasna bakat jee bauht baatai,
Prem ras bas bhae monbart leen hai.
Prem ras anmrit nidhaan paan kai madon,
Antar dhiaan drig duteeaa na cheen hai.
Prem nem sehj smaadh anhad liv,
Duteeaa sabad sarvnantar na keen hai.
Bisam bideh jag jeewan mukat bhae,
Tribhavan au trikaal gaṅmta prabeen hai.65.

Without (Divine) sap, the tongue prattles slyly,

But with affectionate (Divine) passion, it adopts taciturnity.(1)

Getting exhilarated through the treasure of (Divine) affectionate love,

His looks inward and recognise not any duality.(2)

One imbued with celestial name and tranquil contemplation,

Never listens to the word leading to duality.(3)

Forgetting the self, the one who feels emancipated from temporal world,

Easy becomes his capability to realize Tribhavan and Trikal.(4)(65)

ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਤਾ ਮਿਲਤ ਅਰਗਜਾ ਹੋਤ,
ਕੋਟਿ ਅਰਗਜਾ ਮਿਲਿ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸ ਕੈ।
ਸਕਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਕਮਲ ਬਿਖੈ ਸਮਾਤ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੈ।
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ,
ਕੋਟਿਕ ਨਿਧਾਨ ਹੁਇ ਚਕਿਤ ਬਿਲਾਸ ਕੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਗੁਰਸਿਖ ਮਧੁਕਰ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਕੈ॥ ੬੬॥

Sakal sugandhta milat argaja hot,
Kot argaja mil bisam subaas kai.
Sakal anoop roop kamal bikhai smaat,
herat hiraat kat kamla pargaas kai.
Sarb nidhaan mil parm nidhaan bhae,
Kotak nidhaan hue chakit bilaas kai.
Charan kamal Gur mehma agaadh bodh,
Gur Sikh madhukar anbhai abhiaas kai.66.

Comprising all the aromas, perfume is obtained,

But even the blend of many perfumes remains estrange (as compared to divine fragrance)(1)

All the traits of splendour are imbued in Kamla[80],

But all these Kamla feel estrange on observing the Divine radiance.(2)

All the treasures amalgamate and create a big monetary reserve,

But even millions of such treasures are filled with surprise on facing the celestial treasure.(3)

The blessing through celestial feet is beyond comprehension,

And the Gurmukh, like a bee, revels around to seek bliss.(4)(66)

---

[80] Beautiful Woman

ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਮਿਲਿ ਰਤਨ ਪਰੀਖਾ ਹੋਤ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਾਟ ਸਾਟ ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ।
ਮਾਨਕ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਮਨਿ ਮਕਤਾਹਲ ਕੈ,
ਗਾਹਕ ਚਾਹਕ ਲਾਭ ਲਭਤਿ ਅਪਾਰ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਸਾਹਨ ਕੈ,
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰਦੁਆਰ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਕੈ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਭਵ ਤਰਤ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥ ੬੭॥

Ratan paarkh mil ratan preekha hot,
Gurmukh haaṭ saaṭ ratan biohaar hai.
Maanak heera amol man maktaahal kai,
Gaahak chaahak laabh labhat apaar hai.
Sabad surat avgaahan bisaahan kai,
Parm nidhaan prem nem Gurduaar hai.
Gur Sikh sańdh mil sangam smaagam kai,
Maaiaa mai udaas bhav tart sansaar hai.67.

Only through an assayer of jewels, the jewels can be evaluated,

Similarly, only in the Gurmukh's shop, shopping of the (Divine) jewels can be done.(1)

The precious pearls, diamonds, and necklaces,

Whatever is aspired by the trader, the provider, endows through its ingenuity.(2)

Through the awareness of Shabad and deep understanding, the purchase is conducted,

As the treasure of the nem[81] of devotion is there at the Guru's portal.(3)

The association of the Sikh and the Guru is the holy congregation,

Otherwise permeated in illusion, remains the whole world.(4)(67)

---

[81] Nem – Pious pledge or resolution.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਨਿਜ ਘਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੋ ਬੈਰਾਗੀ ਹੈ॥ ੬੮॥

Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Nij ghar sehj smaadh liv laagee hai.
Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Gurmat ridai jagmag jot jaagee hai.
Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Anmrit nidhaan paan durmat bhaagee hai.
Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Maaiaa mai udaas baas birlo bairaagee hai.68.

The admirer of auspicious feet, relishes (the Divine) nectar,

And then his mind gets imbued with tranquil contemplation.(1)

The admirer of auspicious feet, relishes (the Divine) nectar,

And then, with Gurmat in his heart, gets his soul illuminated.(2)

The admirer of auspicious feet, relishes (the Divine) nectar,

And then, savouring the nectar, gets all the evil-mindedness eliminated.(3)

The admirer of auspicious feet, relishes (the Divine) nectar,

And then, although living a mundane life, remains unattached with temporal values.(4)(68)

ਜੈਸੇ ਨਾਉ ਬੂਡਤ ਸੈ ਜੋਈ ਨਿਕਸੈ ਸੋਈ ਭਲੋ,
ਬੂਡਿ ਗਏ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਇਓ ਰਹਿ ਜਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਆਗਿ ਜੋਈ ਬਚੈ ਸੋਈ ਭਲੋ,
ਜਰਿ ਬੁਝੇ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਬਸੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੋਈ ਰਹੈ ਸੋਈ ਭਲੋ,
ਸੋਇ ਗਏ ਰੀਤੋ ਘਰ ਦੇਖੈ ਉਠਿ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਵੈ,
ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਨਾਤਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥ ੬੯॥

Jaise naao booḍat sai joee niksai soee bhalo,
Booḍ gae paachhe pachhtaaio reh jaat hai.
Jaise ghar laage aag joee bachai soee bhalo,
Jar bujha paachhe kachh bas na basaat hai.
Jaise chor laage jaage joee rahai soee bhalo,
Soe gae reeto ghar dekhai uṭh praat hai.
Taise anṭkaal Gur charan saran aavai,
Paavai mokh padvee naatar bil-laat hai.69.

From a sinking boat, whatever is saved, it is deemed as virtuous,

But once it is sunk, then only repentance is left behind.(1)

From the house on fire, whatever is saved, it is deemed as virtuous,

But when all is burnt, then only repentance is left behind.(2)

After the action of thieves, whatever is left behind, is deemed virtuous,

But when everything is taken away, then remains only the empty house.(3)

When one, at the end, at least, seeks the protection of the Guru's auspicious feet,

He achieves emancipation, failing which, lamenting, (one) faces the Yamas.(4)(69)

ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਸਤੀ ਹੋਇ,
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹਤ ਹੈ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਜੀ।
ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਜੋਧਾ ਜੂਝੈ,
ਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਹੋਤ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜੀ।
ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਚੋਰੁ ਮਰੈ,
ਫਾਸੀ ਕੈ ਸੂਰੀ ਚਢਾਏ ਜਗ ਮੈ ਧਿਕਾਰ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮਾਨਸ ਅਉਤਾਰ ਜੀ॥ ੭੦॥

Ant kaal ek gharee nigreh kai satee hoe,
Dhann dhann kehat hai sakal sansaar jee.
Ant kaal ek gharee nigreh kai jodha joojhai,
It ut jat kat hot jai jai kaar jee.
Ant kaal ek gharee nigreh kai chor marai,
Phaasee kai sooree chadhaae jag mai dhikaar jee.
Taise durmat gurmat kai asaadh saadh,
Sangat subhaav gat maanas autaar jee.70.

With determination, at the end, (she) becomes sati[82],

And is admired by the whole world.(1)

With determination, at the end, the warrior attains martyrdom,

And he is applauded with ovations any where and every where.(2)

With determination, at the end commits theft,

He is put to gallows and is admonished in the world.(3)

But one with base intentions, through Gurmat turns into a saintly person,

As with the association of holy congregation, that man achieves emancipation.(4)(70)

---

[82] Sati - One who burns herself at her husband's funeral pyre.

ਆਦਿ ਕੈ ਅਨਾਦਿ ਅਰ ਅੰਤਿ ਕੈ ਅਨੰਤ ਅਤਿ,
ਪਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰ ਨ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਪਾਈ ਹੈ।
ਮਿਤਿ ਕੈ ਅਮਿਤਿ ਅਰ ਸੰਖ੍ਯ ਕੈ ਅਸੰਖ ਪੁਨਿ,
ਲੇਖ ਕੈ ਅਲੇਖ ਨਹੀ ਤੋਲ ਕੈ ਤੁਲਾਈ ਹੈ।
ਅਰਧ ਉਰਧ ਪਰਜੰਤ ਕੈ ਅਪਾਰ ਜੰਤ,
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨ ਮੋਲ ਕੈ ਮੁਲਾਈ ਹੈ।
ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮ ਅਤਿ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਡਾਈ ਹੈ॥ ੭੧॥

Aad kai anaad ar ant kai anant at,
Paar kai apaar na athaah thaah paaee hai.
Mit kai amit ar sankh kai asankh pun,
Lekh kai alekh nahee tol kai tulaaee hai.
Ardh urdh parjant kai apaar jant,
Agam agochar na mol kai mulaaee hai.
Parmadbhut ascharj bisam at,
Abigat gat Satgur kee baḍaaee hai.71.

The beginning precedes the creation and the end is beyond the conclusion,

And is boundless and unfathomable.(1)

Immeasurable He is and countless are His numerations.,

Neither can be counted nor is weighable.(2)

He is beyond the boundaries of heaven and earth,

And is inaccessible; neither evident and nor approachable.(3)

Being very strange and as such wondrous,

Only through Satguru can be admired.(4)(71)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਕੋਟਿ,
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕਾਮਨਾ ਸਕਲ ਫਲ,
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਅਵਤਾਰ ਅਮਰਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ,
ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ॥ ੭੨॥

Charan saran Gur teerth purb koṭ,
Devee dev sev Gur charan saran hai.
Charan saran Gur kaamna sakal phal,
Ridh sidh nidh avtaar amarn hai.
Charan saran Gur naam nihkaam dhaam,
Bhagat jugat kar taarn tarn hai.
Charan saran Gur mehma agaadh bodh,
Harn bharn gat kaarn karn hai.72.

Sanctuary at the Guru's (auspicious) feet is more significant than numerous pilgrimages,

Relinquishing gods and goddesses, come seek shelter at the Guru's auspicious feet.(1)

Sanctuary at the Guru's feet, fulfils all aspirations,

And all the mundane and miraculous treasurers just become icons forever.(2)

Sanctuary at the Guru's feet enables to accomplish altruistic place,

And then through (Divine) penance and attachment emancipation is achieved by one and all.(3)

Sanctuary at the Guru's feet, instils vast knowledge,

And causes to eliminate evils and reveals (good aspects).(4)(72)

ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਰੋਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ,
ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਬੋਲ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਮੋਲ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਅਗਮਿਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੈ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਨ ਪਰਮਾਨ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਪਲ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਸ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ੭੩॥

Gursikh ekmek rom mehma anant,
Agam apaar Gur mehma nidhaan hai.
Gursikh ekmek bol ko na tol mol,
Sri Gur sabad agmit giaan dhiaan hai.
Gursikh ekmek drisaṭ drisaṭ taarai,
Sri Gur katachh kirpa ko na parmaan hai.
Gursikh ekmek pal sang rang ras,
Abigat gat Satgur nirbaan hai.73.

Attaining (Divine) harmony, the glory of even a speck of Gursikh becomes supreme,

The Unapproachable and Magnanimous One, makes the Guru's treasure full of eulogies.(1)

Attaining (Divine) harmony, the Gursikh's expression becomes beyond measure and price,

And the Guru's auspicious Shabad endows knowledge and contemplation beyond horizons.(2)

Attaining (the Divine) harmony, the (temporal) vision realizes wide spectrum.

As, even the askance look of the Guru becomes equivalent to (the Divine) benevolence.(3)

Attaining (the Divine) harmony, every moment is imbued with (the Divine) nectar,

As only indestructible Satguru is liberator.(4)(73)

ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ,
ਬਸੁਧਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਬਰਖਾ ਅਨੰਦ ਕੈ।
ਬਰਨ ਬਰਨ ਹੁਇ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲਕੰਦ ਕੈ।
ਬਰਨ ਬਰਨ ਖਗ ਬਿਬਿਧ ਭਾਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨ ਸੀਤ ਮੰਦ ਕੈ।
ਰਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ,
ਸਫਲ ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਕੈ॥ ੭੪॥

Barn barn bauh barn ghaṭa ghamanḍ,
Basudha biraajmaan barkha anand kai.
Barn barn hue parphulit banaaspatee,
Barn barn phal phool moolkand kai.
Kusam sugandh paun gaun seet mand kai.
Ravan gavan jal thal trin sobha nidh
Saphal hue charn kamal makrand kai.74.

Drizzle, drizzle and through thundering clouds drizzle,

And the drizzling rain spreads blissfully on the earth,(1)

Through drizzle the flora gains blossomy,

And through the drizzling rain, flowers and vegetation yield.(2)

Drizzling brings the birds chirping in variant manners,

And the aroma from the flowers sprinkles sweet music through the breeze.(3)

Whispering wind and melodious singing, endows the blessedness to the flora,

Similarly triumph is achieved through the aroma through the auspicious feet.(4)(74)

ਚੀਟੀ ਕੈ ਉਦਰ ਬਿਖੈ ਹਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੈਸੇ,
ਅਤੁਲ ਪਹਾਰ ਭਾਰ ਭ੍ਰਿੰਗੀਨ ਉਠਾਵਈ।
ਮਾਛਰ ਕੈ ਡੰਗ ਨ ਮਰਤ ਹੈ ਬਸਿਤ ਨਾਗੁ,
ਮਕਰੀ ਨ ਚੀਤੈ ਜੀਤੈ ਸਰਿ ਨ ਪੁਜਾਵਈ।
ਤਮਚਰ ਉਡਤ ਨ ਪਹੁਚੈ ਆਕਾਸ ਬਾਸ,
ਮੂਸਾ ਤਉ ਨ ਪੈਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਰ ਪਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਗਰ ਜਿਉ ਬੂੰਦ ਹੁਇ ਸਮਾਵਈ॥ ੭੫॥

Cheeṭee kai udar bikhai hastee samaae kaise,
Atul pahaaṛ bhaar bhirangeen uṭhaav-ee.
Maachhar kai ḍang na mart hai basat Naag,
Makree na cheetai jeetai sar na poojav-ee.
Tamchar uḍat na pahoochai aakaas baas,
Moosa tau na pairat smundar paar paav-ee.
Taise pria prem nem agam agaadh bodh,
Gurmukh saagar jio boond hue samaav-ee.75.

How can an elephant absorb in ant's abdomen,

And how can a rat carry the mountain.(1)

Through the stinging of a mosquito, a snake dies not,

And the web spread by a spider can catch not a tiger.(2)

An owl can fly not to go through the skies,

And mouse cannot swim across the ocean.(3)

Although the devotional love is beyond comprehension,

But the Gurmukh, like a drop of water, submerges in the (Divine) sea.(4)(75)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ,
ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਗੰਗ ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਹੈ।
ਅਗਮ ਅਥਾਹਿ ਆਹਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਤਿ,
ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਗਹਰ ਹੈ।
ਹੰਸ ਮਰਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਚਾਹਕ ਸੰਤ,
ਨਿਸ ਦਿਨ ਘਟਿਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਹਰ ਹੈ।
ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਬਰਖਾ ਜਿਉ ਗਵਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ,
ਹੋਤ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਉ ਨਰ ਨਰਹਰ ਹੈ॥ ੭੬॥

Sabad surat avgaahan kai sadh sang,
Aatam trang gang saagar lehar hai.
Agam athaah aah apar apaar at,
Ratan pragaas nidh pooran gehar hai.
Hans marjeeva gun gaahak chaahak sant,
Nis din ghatika mahoorat pehar hai.
Swaant boońd barkha jio gavan ghaṭa ghamanḍ,
Hot muktaahal au nar narhar hai.76.

In the holy company, revelling deeply into the awareness of Shabad,

The self-realization waves through (Divine) sea,(1)

(He is) unapproachable, profoundly deep, far beyond than beyond,

But (Divinely) the ideal one gets enlightenment of such gems, lying obscurely.(2)

Swan, self-sacrificer, entertainer of customers, and devotee-saint,

They all must remain vigilant every minute and every hour,(3)

(Because) through the thundering dark black clouds (heaven), the Drop of Immortality comes,

And that pearl bestows the godly entity even upon a humanoid.(4)(76)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਜੋਤ ਕੋ ਉਦੋਤ ਭਇਓ,
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਅੰਤਰਿ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਪੀਆ ਪੀਆਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸੋਹੰ ਸੋਹ ਅਜਪਾ ਜਾਪ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੭੭॥

Sabad surat liv jot ko udot bhaio,
Tribhavan au trikaal antar dikhaae hai.
Sabad surat liv gurmat ko pragaas,
Akath katha binod alakh lakhaae hai.
Sabad surat liv nijhar apaar dhaar,
Prem ras rasak hue apeeaa peeaae hai.
Sabad surat liv sohaṅg soh ajapa jaap,
Sehj smaadh sukh samaae hai.77.

Getting engrossed in the awareness of Shabad, the enlightenment comes,

And Trikal and Tribhavan are illuminated internally.(1).

Getting engrossed in the awareness of the Shabad, Gurmat is radiated,

And the indescribable bliss becomes apparent.(2)

Immersed in the awareness of the Shabad, Nectarous jet flows,

And getting imbued with divine love, the desirous one keeps on relishing the (Divine) stream.(3)

Engrossed in the awareness of the Shabad, commence such contemplation,

Which leads to the state of tranquillity and bestows immersion in the (Divine) salacious sea.(4)(77)

ਆਧਿ ਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਉਪਾਧਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਹੁਤੇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਬੈਦ ਪੈ ਲੈ ਆਏ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਪੇਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟੇ,
ਜੋਨ ਜਮ ਭੈ ਨਿਵਾਰੇ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ ਲੇਪਨ ਕੈ,
ਦੀਖਿਆ ਸੀਖਿਆ ਸੰਜਮ ਕੈ ਅਉਖਦ ਖਵਾਏ ਹੈ।
ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ,
ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੭੮॥

Aadh kai biaadh kai upaadh kai tridokh hute,
Gursikh saadh Gur baid pai lai aae hai.
Anmrit kataachh pekh janam maran meṭe,
Jon jam bhai niwaare abhai pad paae hai.
Charan kamal makrand raj lepan kai,
Deekhiaa seekhiaa sanjam kai aukhad khawaae hai
Karm bharm khoe dhaavat barj raakhe,
Nihchal mat sukh sehj smaae hai.78.

The ones suffering with three ailments of mind, body and whims,

The Gursikh shows them the way, towards the divinely endowed Guru.(1)

(The one's who) achieve emancipation from the cycle of birth and death, through the nectar of benevolence,

Are saved from the dread of life and death, and achieve fear free status.(2)

Getting permeated by the (divine) aroma through the auspicious lotus feet,

The initiation, understanding and self-restraint are excelled..(3)

By abandoning the whims and ritualistic actions, and restraining the leaning towards them,

The eternal understanding spreads the tranquillity.(4)(78)

ਬੋਹਿਥਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਏ ਨਿਰਭੈ ਹੁਇ ਪਾਰਗਾਮੀ,
ਬੋਹਿਥ ਸਮੀਪ ਬੂਡਿ ਮਰਤ ਅਭਾਗੇ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਦੁਰਗੰਧ ਸੋ ਸੁਗੰਧ ਹੋਹਿ,
ਦੂਰੰਤਰ ਤਰ ਗੰਧ ਮਾਰੁਤ ਨ ਲਾਗੇ ਹੈ।
ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਾਰਿ ਗਰ ਹਾਰਿ ਹੋਤ,
ਪੁਰਖ ਬਿਦੇਸਿ ਕੁਲਦੀਪਕ ਨ ਜਾਗੇ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਪਲ ਅਨੁਰਾਗੇ ਹੈ॥ ੭੯॥

Bohath parves bhae nirbhai hue paargaamee,
Bohath smeep booḍ mart abhaage hai.
Chandan smeep durgandh so sugandh hohe
Doorantar tar gandh maart na laage hai
Sihja sanjog bhog naar gar haar hot,
Purkh bides kuldeepak na jaage hai.
Sri Gur kirpa nidhaan simran giaan dhiaan,
Gurmukh sukhphal pal anuraage hai.79.

A seat inside the ship is deemed safe to go across the sea,

Whereas the unlucky ones, even at the sea-shore, can face death,(1)

The touch of Sandalwood transforms stench into fragrance,

But a tree nearby tree does not get effected.(2)

The woman copulating on the bed becomes like a garland,

But when the husband goes abroad, even light does not kindle in the house.(3)

Similarly by revering, contemplating and acknowledging benevolence of Sri Guru,

Gurmukh appreciates all the moments and fruits of solace.(4)(79)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੇ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ।
ਕੋਮਲ ਕੋਮਲਤਾ ਅਉ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ,
ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਤਾਸੁ ਦੁਤੀਆ ਨ ਸਮ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ,
ਸ੍ਵਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਰਸ ਗੰਮਿਤ ਅਗਮ ਹੈ।
ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਮਨ ਮਨਸਾ ਬਕਤ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਹੈ॥ ੮੦॥

Charan kamal ke mahaatam agaadh bodh,
At ascharj mai namo namo nam hai.
Komal komalta au seetal seetalta kai,
Baasna subaas taas duteeaa na sam hai.
Sehj smaadh nijaasan singhaasan,
Swaad bismaad ras ganmat agam hai.
Roop kai anoop roop man mansa bakat,
Akath katha binod bismai bisam hai.80.

To comprehend the consequence of the auspicious lotus feet?

It is beyond revelation, you just pay your obeisance.(1)

As it is more subtle than elusive and more tranquil than serene,

And there is none other aroma comparable to this.(2)

One who has gone into tranquillising state at the auspicious lotus feet,

His savouring of divine flavour is unique and is further than beyond.(3)

His entity becomes exclusive, beyond expression,

And, then, his mysterious expositions fill one with amazement.(4)(80)

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸਬਦ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਲਿਵ,
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਠਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਕੁਸਮਾਵਲੀ ਸੁਗੰਧਿ,
ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਗਮਿਤਾ ਅਗਮ ਹੈ।
ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਲਖ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਹੈ॥ ੮੧॥

Satgur darsan sabad agaadh bodh,
Abigat gat net net namo namo hai.
Daras dhiaan ar sabad giaan liv,
Gupt pargaṭ ṭhaṭ pooran Brahm hai.
Nirgun sargun kusmaavalee sugandh,
Ek au anek roop gamta agam hai.
Parmadbhut ascharjai ascharjmai,
Akath katha alakh bisme bisam hai.81.

Satguru's Divine Word and Vision need deep indulgence,

As they epitomise indestructible Almighty, but you just pay your obeisance.(1)

Put your mind in His vision and get imbued with His knowledge,

Because in all this mysterious set up, prevailing is the Wonderful Brahm.(2)

The aroma of Immanent and Transcendental One is spread out from the bunch of flowers,

Which reaches both the accessible and the inaccessible.(3)

Extreme mysterious and wondrous is He,

And covert and unexplainable are his mysterious ways.(4)(81)

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਕੈ,
ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁਤਾ ਨਿਵਾਰੀ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ,
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਮੇਟਿ ਗੰਮਿਤਾ ਅਗਮ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ,
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਸਫਲ ਜਨਮ ਹੈ।
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ,
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਹੈ॥ ੮੨॥

Satgur daras dhiaan giaan anjan kai,
Mitar satarta niwaaree pooran Brahm hai.
Gur updes parves aad kau aades,
Ustat ninda meṭ gaṅmta agam hai.
Charan saran gahe dhaavat barj raakhe,
Aasa mansa thakat saphal janam hai.
Saadh sang prem nem jeewan mukat gat,
Kaam nihkaam nihkarm karm hai.82.

Vision of True Guru is eye-lasher for contemplation and wisdom,

Eliminating all the hate among the friends and foes, the ideal Brahm becomes apparent.(1)

With the Guru's sermons, pay obeisance to the Primal Being,

Which eradicate (temporal) acclaims and censures,(2)

By holding the pious feet, stopped is the race towards vices,

All the (malicious) desires and intentions are shattered and life becomes effectual.(3)

The pious Divine Name through holy congregation endows life emancipation,

Then, the obsessions are eliminated and the infatuations are transmuted into (good) deeds.(4)(82)

ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗਤਿ,
ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕੈ।
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤਿ ਪਾਰਸ ਕਰੈ ਮਨੂਰ,
ਬਾਂਸੁ ਮੈ ਸੁਬਾਸ ਦੈ ਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿ ਸੁਪਾਤ੍ਰ ਕੈ।
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਨੇ,
ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਬਾਂਸ ਬਾਸੈ ਦ੍ਰੁਮ ਜਾਤ੍ਰ ਕੈ।
ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜੀਅ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਕੰਠ ਛੇਦ ਚਾਤ੍ਰਕੇ॥ ੮੩॥

Satgur dev sev alakh abhev gat,
Saavdhaan saadh sang simran maatar kai.
Patit puneet reet paaras karai manoor,
Baans mai subaas dai kupaatreh supaatar kai.
Patit puneet kar paavan pavitar keene,
Paaras manoor baans baasai durm jaatar kai.
Sarita samundar saadh sangh trikhaavant jeea,
Kripa jal deejai mohe kanṭh chhed chaatarke.83.

With service at Satguru, all the mysteriousness leads towards salvation,
Because the company of holy congregation (itself) is equivalent to the (Divine) contemplation.(1)
The piety turns apostasy into piety like a Philosopher's Stone acts upon rotten iron.
Which is unlike smell through bamboo, which affects neither the base minded ones nor the ideal ones,.(2)
The piety turns apostasy into piety, which in turn spreads piety into others,
(Whereas) Philosopher's Stone illuminates iron, the bamboo spreads its smell in vegetation.(3)
The stream runs towards sea, devotee heads towards the congregation, both feeling thirsty,
But only through the (divine) benevolence, a Drop of Immortality passes through the tiny whole in the throat of Pied-Cuckoo.(4)(83)

ਬੀਸ ਕੇ ਬਰਤਮਾਨ ਭਏ ਨ ਸੁਬਾਸੁ ਬਾਂਸੁ,
ਹੇਮ ਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਇਕਈਸ ਕੋ ਬਰਤਮਾਨ,
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸੁ ਬਾਂਸ ਬਾਸੈ ਦ੍ਰੁਮ ਆਨ ਹੈ।
ਕੰਚਨ ਮਨੂਰ ਹੋਇ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਭੇਟਿ,
ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਕਰੈ ਅਉਰ ਠਉਰ ਮਾਨ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ਰੀਤਿ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਨਿ ਹੈ॥ ੮੪॥

Bees ke bartmaan bhae na subaas baans,
Hem na bhae manoor log bed giaan hai.
Gurmukh panth ik-ees ko bartmaan,
Chandan subaas baans baasai durm aan hai.
Kanchan manoor hoe paaras paras bhet,
Paaras manoor karai aur thaur maan hai.
Gursikh saadh sang patit puneet reet,
Gursikh sandh mile gursikh jaan hai.84.

Neither worldly interaction, nor the aroma out of bamboos,

Nor the conversion of rusted iron, only the divine knowledge in people counts,(1)

Gurmukh interacts with only One, the Lord,

Which, like Sandalwood, spreads aroma to bamboos and other trees.(2)

Rust turns into gold and that is the result of the touch of philosopher's Stone,

And as the Paras transforms rust, it achieves prominence.(3)

In the holy company, Gursikh acquires the criteria of converting apostasy into piety,

As by associating with the Gurmukh, the Gursikh realizes eminence.(4)(84)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਭਈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ,
ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਉਪਜਾਏ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਹੁਇ ਤੰਬੋਲ ਰਸ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਧਾਤੁ ਕੰਚਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਧ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨ ਆਏ ਹੈ॥ ੮੫॥

Charan saran Gur bhaee nihchal mat,
Man unman liv sehj smaae hai.
Drisṭ daras ar sabad surat mil,
Parmadbhut prem nem upjaae hai.
Gursikh saadhsang rang hue tanbol ras,
Paaras paras dhaat kanchan dikhaae hai.
Chandan sugandh sandh baasna subaas taas,
Akath katha binod keht na aae hai.85.

By bowing at the feet of the Guru, eternal becomes the intellect,

The thinking is elevated and the mind achieves tranquillity.(1)

The vision is divined; the awareness of the Shabad is accomplished,

Thus the strange feeling of love for Nem is developed.(2)

Guru, Sikh, and pious entity, they all integrate (like ingredients) in a tasty Paan,

The same way, Paras affects metal and it turns into gold.(3)

Getting imbued with the smell from sandalwood, the aroma is spread all around,

But this dispersal of incalculable (divine) bliss is beyond explanation.(4)(85).

ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਨ ਆਏ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਮਰਨ ਕੈ,
ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸਮਾਏ ਹੈ।
ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੈ ਅਨੰਤ ਭਏ,
ਥਾਹ ਕੈ ਅਥਾਹ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏ ਹੈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ,
ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਦੀਪਕ ਸੈ ਦੀਪਕ ਜਗਾਇ ਹੈ॥ ੮੬॥

Premras anmrit nidhaan paan pooran hue,
Akath katha binod na aae hai.
Giaan dhiaan siaan simran bismarn kai,
Bisam bideh bismaad bismaae hai.
Aad parmaad ar ant kai anant bhae,
Thaah kai athaah na apaar paar paae hai.
Gur Sikh sandh mile bees ik-ees ees,
Sohang soee deepak sai deepak jagaae hai.86.

Although the savouring and dependence upon the nectar is fulfilled,

But this dispersal of incalculable (Divine) bliss is beyond explanation.(1)

Forgetting all knowledge, contemplation, wisdom, meditation,

Get imbued with strangely prevailing (Divine) mystery.(2)

The beginning is, further than the beginning, the end is far beyond the end, of this (Divine) existence,

Which is deeper than deep with inaccessible magnitude.(3)

Only the Sikh of the Guru gets hundred-per-cent access to the One Only, the Lord,

As only through the divine light, the temporal light is ignited.(4)(86)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਚਲਿ ਜਾਏ ਸਿਖ,
ਤਾ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਜਗਤੁ ਚਲਿ ਆਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਸਿਖ,
ਆਗਿਆ ਤਾਹਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਹਿ ਹਿਤਾਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਿਖ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਾਹਿ,
ਤਾਕੀ ਸੀਖ ਸੁਨਤ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵਈ॥ ੮੭॥

Satgur charan saran chal jaae Sikh,
Ta charan saran jagat chal aav-ee.
Satgur aagiaa sat sat kar maanai Sikh,
Aagiaa taahe sakal sansareh hitaav-ee.
Satgur sewa bhaae praan pooja karai Sikh,
Sarb nidhaan agarbhaag liv laav-ee.
Satgur seekhiaa deekhiaa hirde parves jaahe,
Taakee seekh sunat parmpad paav-ee.87.

When a Sikh travels to seek shelter at Satguru's auspicious feet,

Then the whole world follows to look for the protection of auspicious feet.(1)

The Sikh obediently adheres to the command of Satguru,

And such command is reverently accepted by the whole world.(2)

The Sikh who renders service to Satguru, through mind, body and soul,

All the celestial treasures become apparent to him.(3)

The Sikh whose heart is imbued with Satguru's edifications and sermons,

He is listened by all and sundry to acclaim the (Divine) prominence.(4)(87)

ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਲੇ ਭਏ,
ਬਾਰਨੀ ਬਿਗੰਧ ਗੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਗੰਗ ਹੈ।
ਸੁਰਸੁਰੀ ਸੰਗਮ ਹੁਇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਿਵ,
ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਸੰਗਿ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਚਲ ਚਿਤ,
ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਲਹਰ ਤਰੰਗ ਹੈ।
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਕੈ ਸਰਬਿ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਗਿਆਨ ਅੰਸ ਹੰਸ ਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੈ॥ ੮੮॥

Gursikh saadhsang rang mai rangeele bhae,
Baarnee bigandh gang sang mil gang hai.
Sursuree sangam hue parbal parvaah liv,
Saagar athaah Satguru sang sang hai.
Charan kamal makrand nihchal chit,
Darsan sobha nidh lehar trang hai.
Anhad sabad kai sarb nidhaan daan,
Giaan ans hans gat sumat sarbang hai.88.

Gursikh gets permeated in the holy company,
Like the colour and smell of wine becomes Ganga by amalgamating in Ganga (River)(1)
Ganga and its tributaries join together to create a great flow,
And turn into a sea, which epitomises the vastness of Satguru.(2)
The aroma through the pious lotus feet endows serenity to the mind,
And the auspicious vision waves and makes the ripples.(3)
Everywhere is prevailing the treasure of Anhad[83] Shabad,
And the dispersal of this knowledge, like action of the swan[84], is in all spheres.(4)(88)

---

[83] Anhad -The celestial music audible through Dasam Duar ; through this the attentive minds become receptive to the unique, celestial and winsome Shabad.

[84] Hans – Swan: the entity, which annihilates the ego in the lover and ensues love in the devotee.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਦੁਬਿਧਾ ਭਰਮ ਖੋਏ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਏ ਹੈ।
ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਕੈ ਅਮਰਪਦ ਪਾਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਨਿਝਰ ਝਰਨ,
ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਵ ਉਨਮਨ ਛਾਏ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ,
ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਪਜਾਏ ਹੈ॥ ੮੯॥

Gurmukh maarg hue dubdha bharm khoe,
Charan saran gahe nij ghar aae hai.
Daras daras dib drisaṭ pragaas bhaee,
Anmrit kataachh kai amarpad paae hai.
Sabad surat anhad nijhar jharn,
Simran mantar liv unman chhaae hai.
Man bach karam hue ikatar gurmukh sukh,
Prem nem bisam biswaas upjaae hai.89.

By following through the avenues of the Gurmukh, the adversities are eliminated,

And with the advent of the auspicious pious feet, the (Divine) awareness is achieved.(1)

Through (Guru's) glimpse the Divine enlightenment is perceived,

And with the Nectarous vision Amar-pad is achieved.(2)

The awareness of Shabad is like celestial fountain,

Which through sermonizing reaches the Divine heights.(3)

Gurmukh attains consolation through mind, talk and deeds,

And with the affection for Nem, a unique type of confidence is produced.(4)(89)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ,
ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਗੇਹ ਸਮਤ ਸੁਭਾਉ ਹੈ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਮ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਰੁ,
ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਚਿੰਤਾ ਚਾਉ ਹੈ।
ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਗ ਭੋਗ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋਗਾਨੰਦ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਤਾਉ ਹੈ।
ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਗਨ ਜਲ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨ ਅਨੁਰਾਉ ਹੈ॥ ੯੦॥

Gurmukh aapa khoe jeewan mukat gat,
Bisam bideh geh samat subhaao hai.
Janam maran sam narak surag ar,
Punn paap sampat bipat chinta chaao hai.
Ban greh jog bhog log bed giaan dhiaan,
Sukh dukh soganand mitar satar taao hai.
Losat kanik bikh anmrit agan jal,
Sehj smaadh unman anuraao hai.90.

Gurmukh wipes out the ego, sets upon a path to emancipation,

Peculiarly abandons temporal values and achieves serenity,(1)

Then berth and death, heaven and hell,

Benevolence and adversity, they all become insignificant.(2)

Jungle or domestication, celibacy or familial and erudition or meditation,

Relief or grievance, bereavement and bliss, friends or foes, all seem like foes.(3)

Lump of mud or gold, nectar or fiery-water,

They all become meaningless on attaining the higher state of Sehaj-smadh[85] (4)(90)

---

[85] Sehaj-smadh – The stage of deep concentration and meditation.

ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਇ ਜਨਮ ਜੀਤਿਓ,
ਚਰਨ ਸਫਲ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਰਵਨ ਕੈ।
ਲੋਚਨ ਸਫਲ ਗੁਰ ਦਰਸਾ ਵਲੋਕਨ ਕੈ,
ਮਸਤਕ ਸਫਲ ਰਜ ਪਦ ਗਾਵਨ ਕੈ।
ਹਸਤ ਸਫਲ ਨਮ ਸਤਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਿਖੇ,
ਸੁਰਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸ੍ਰਵਨ ਕੈ।
ਸੰਗਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਕੈ,
ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਕੈ॥ ੯੧॥

Saphal janam gurmukh hue janam jeetio,
Charan saphal Gur maarg ravan kai.
Lochan saphal Gur darsa valokan kai,
Mastak saphal raj pad gavan kai.
Hasat saphal nam Satgur baanee likhe,
Surat saphal Gur sabad sarvan kai.
Sangat saphal gursikh saadh sangam kai,
Prem nem gaṅmata trikaal tribhavan kai.91.

Gurmukh's birth becomes auspicious as it is regained through accomplishments,

And by stepping ahead successfully on the Guru's path.(1)

Auspicious are the eyes, the eyes through which the Guru's Darshan is sought,

And that forehead is propitious which savours the dust of the fortunate path.(2)

Auspicious are the hands, which scribe Satguru's Bani[86],

Because through that the awareness to savour Gur-Shabd comes.(3)

Gursikh's congregation is triumphant which assembles through piety,

As only it is the love for the Nem, which takes through Trikal and Tribhavan.(4)(91)

---

86 Bani/Gurbani - The divine utterances (as ordained by the Guru Granth Sahib)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਭੈਜਲ ਭਇਆਨਕ ਲਹਰ ਨ ਬਿਆਪਿ ਸਕੈ,
ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਨੇ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਰਜਿ ਬਿਸਰਜਤ,
ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰ ਆਨੇ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਨ ਮੂਲ,
ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਾਨੇ ਹੈ॥ ੯੨॥

Charan kamal makrand ras lubhit hue,
Sehj smaadh sukh sanpaṭ smaane hai.
Bhaijal bhaiaanak lehar na biaap sakai,
Dubdha niwaar ek ṭek ṭhehraane hai.
Drisaṭ sabad surat barj bisarjat,
Prem nem bisam biswaas ur aane hai.
Jeewan-mukat jagjeewan jeewan mool,
Aapa khoe hoe aprampar paraane hai.92.

The admirer of auspicious feet, relishes (the Divine) nectar,

And, then, after achieving the tranquil reflections, dwells in soothing coffers.(1)

Dreadful waves can never suppress,

As all the dilemmas are eradicated with the (Divine) patronage alone.(2)

Only by discarding restraint on Vision, Shabad and Awareness,

And through love for Nem, a unique trust is achieved.(3).

Emancipation of life, revelling in life, roots of life,

After loosing self, all these shelters become dependent (upon Almighty).(4)(92)

ਸਰਿਤਾ ਸਰੋਵਰ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਏਕ ਭਏ,
ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਹੋਤ ਕੈਸੇ ਨਿਰਵਾਰੋ ਜੀ।
ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਏ ਸੁਰੰਗ ਭਏ,
ਬਹੁਰਿ ਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਬਿਸਥਾਰੋ ਜੀ।
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਹੋਤ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤ,
ਕਨਿਕ ਮੈ ਅਨਿਕ ਨ ਹੋਤ ਗੋਤਾਚਾਰੋ ਜੀ।
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸੁ ਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਭਗਤ ਜਗਤ ਪਤਿ ਬਿਸਮ ਬੀਚਾਰੋ ਜੀ॥ ੯੩॥

Sarita sarovar salil mil ek bhae,
Ek mai anek hot kaise nirwaaro jee.
Paan choona kaatha supaaree khaae surang bhae,
Bauhr na chatur barn bisthaaro jee.
Paaras paras hot kanik anik dhaat,
Kanik mai anik na hot gotachaaro jee.
Chandan subaas kai subaasna banaaspatee,
Bhagat jagat pat bisam bichaaro jee.93.

The stream and the tank waters amalgamate into one (can be distinguished not),

(Same way) when, once, many integrate into One, then how can they be split apart?(1)

While chewing betel-leaf, with lime, katha[87] and betel-nut (in it), the reddish (saliva) is produced,

But then their individual four hues cannot be split.(2)

With the touch of Paras, many metals become gold,

But then, thereafter, reversion to their individual entity can be achieved not.(3)

With the fragrance from sandalwood, whole vegetation becomes aromatic,

Similarly, are the unique criteria of the devotees and beholder of the world.(4)(93)

[87] Katha - Extract of the bark of catechu tree

ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸੁਰੰਗ ਤੰਬੋਲ ਰਸ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਲੇ ਹੈ।
ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਮਿਲੇ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਰਸਿਕ ਰਸੀਲੇ ਹੈ।
ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਅਰਗਜਾ ਹੋਇ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਾਸਨਾ ਬਸੀਲੇ ਹੈ।
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ,
ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਮਨ ਉਨਮਨ ਉਨਮੀਲੇ ਹੈ॥ ੯੪॥

Chatur barn mil surang tanbol ras,
Gursikh saadhsang mai rangeele hai.
Khaanḍ ghrit choon jal mile binjnaad swaad,
Premras anmrit mai rasak raseele hai.
Sakal sugandh sanbandh argaja hoe,
Sabad surat liv baasna baseele hai.
Paaras paras jaise kanik anik dhaat,
Dib deh man unman unmeele hai.94.

Four colours (in betel-leaf) amalgamate and produce one dark-red hue,

Similarly Gursikhs by joining the holy company get drenched (in one Divine colour,(1)

Sugar, Ghee[88], and flour are blended to produce tasty viands,

Similarly the affectionate admirers get drenched in Nectarous love.(2)

Varieties of bouquets get together to produce Argaja[89],

Likewise with the amalgamation of the awareness of the Shabad and contemplation, the divine aroma is produced.(3)

With the touch of Paras, many metals turn into gold,

Similarly, the godly entity endows serenity to the restless mind.(4)(94)

88 Ghee – Butter Oil

89 Argaja – Prepared by mixing musk, perfume, sandalwood, saffron, rose-petals and etc.

ਪਵਨ ਗਵਨ ਜੈਸੇ ਗੁਡੀਆ ਉਡਤ ਰਹੈ,
ਪਵਨ ਰਹਤ ਗੁਡੀ ਉਡਿ ਨ ਸਕਤ ਹੈ।
ਡੋਰੀ ਕੀ ਮਰੋਰਿ ਜੈਸੇ ਲਟੂਆ ਫਿਰਤ ਰਹੈ,
ਤਾਉ ਹਾਉ ਮਿਟੈ ਗਿਰਿ ਪਰੈ ਹੁਇ ਥਕਤ ਹੈ।
ਕੰਚਨ ਅਸੁਧ ਜਿਉ ਕੁਠਾਰੀ ਠਹਰਾਤ ਨਹੀ,
ਸੁਧ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਛਬਿ ਕੈ ਛਕਤ ਹੈ।
ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਿਧਾ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਗੁਰਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਮੋਨਿ ਨ ਬਕਤ ਹੈ॥ ੯੫॥

Pawan gawan jaise guḍeeaa uḍat rahai,
Pawan reht guḍee uḍ na sakat hai.
Ḍoree kee maror jaise laṭooaa phirat rahai,
Taao haao miṭai gir parai hue thakat hai.
Kanchan asudh jio kuṭhaaree ṭhehraat nahee,
Sudh bhae nihchal chhab kai chhakat hai.
Durmat dubidha bharmat chatur kunt,
Gurmat ek ṭek mon na bakat hai.95.

The flow of wind enables the kite to take off,

As, without wind a kite flies not.(1)

Through the winding string a toy-bulb rotates,

When the thread's momentum ends, it falls over.(2)

The debased gold cannot hold its lustre in the furnace,

But once purified, it is stabilised and earns the acclaims.(3)

(One) drenched in duality and impiety keeps on roaming all around,

But on gaining the reliance upon Gurmat, he goes into contemplation and blabs not.(4)(95)

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਹੈ।
ਇਤ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਸਰਜਤ,
ਉਤ ਤੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ।
ਦੇਖੈ ਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਸੁ ਸੁਨਾਵੈ ਕੈਸੇ,
ਚਾਖੇ ਸੋ ਬਤਾਵੇ ਕੈਸੇ ਰਾਗ ਰਸ ਰੰਗ ਹੈ।
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਅੰਗ ਅੰਗ ਥਕਤ ਹੁਇ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੀ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੈ॥ ੯੬॥

Prem ras anmrit nidhaan paan pooran hoe,
Parmadbhut gat aatam trang hai.
It te drisaṭ surat sabad bisarjat,
Ut te bisam ascharj parsang hai.
Dekhai su dikhaavai kaise sunai su sunaavai kaise,
Chaakhe so bataave kaise raag ras rang hai.
Akath katha binod ang ang thakat hue,
Herat hiraanee boond saagar sarbang hai.96.

By savouring love from the Nectarous treasure, the perfection is achieved,

And, incredibly, one (the Gurmukh) is beckoned on to the divine path.(1)

Puts not vision on temporality and recalls the awareness of Shabad,

Revelation is caused and the strangeness overpowers.(2)

Then, he shows what he sees, and narrates what he hears,

And tells what he tastes, and explains the Melodiousness of sound,(3)

Every speck of his body narrates this untold phenomenon,

And peculiarly enough, the drop submerges in the (Divine) occasion.(4)(96)

ਸਾਧਸੰਗ ਗੰਗ ਮਿਲਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਮਿਲੇ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਲਿਵ ਲੀਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ,
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਰਸ ਭੀਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਹਾਰ ਹੰਸ,
ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਬਿਮਲ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਅਮਰਾਪਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ,
ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ ਕਾਮਧੇਨਾਧੀਨ ਹੈ॥ ੯੭॥

Saadhsang gang mil Sri Gur saagar mile,
Giaan dhiaan parm nidhaan liv leen hai.
Charan kamal makrand mudhukar gat,
Chandrma chakor Gur dhiaan ras bheen hai.
Sabad surat muktaahal ahaar hans,
Prem parmaarth bimal jal meen hai.
Anmrit kaṭaachh amraapad kirpa kirpaal,
Kamla kalpatar kaamdhenaadheen hai.97.

(Gurmukh) through holy company, achieves Ganga (holiness) and through that realises the ocean like Guru,
And then, through the knowledge and contemplation gets permeated by the supreme saviour.(1)
Like a black bee, admirers the aroma through pious feet,
And like a rain-bird, remains awaiting with serene contemplation upon the Guru.(2)
Accepts the awareness of the Shabad like a swan does the pearls,
And, like a fish in water, remains in the pursuit of Divine and pure love.(3)
Through the Nectarous divine benevolence, achieves the eternal eminence,
And is endowed (Divine) wealth, and blessing through Kalpatar[90] and Kamdhain[91] .(4)(97)

[90] Kalpatar – The tree that showers everything which is desired.
[91] Kamdhain – The symbolic cow, which fulfils all your desires.

ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਕਥਾ,
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੋ ਨਾਇਕੁ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੈ,
ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਕੈਸੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਨਿਰਗੁਨ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਅਲਖ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਇ ਕੈਸੇ ਉਰਿ ਆਨੀਐ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ੯੮॥

Ek Brehmaanḍ ke bithaar kee apaar katha,
Koṭ Brehmaanḍ ko naaik kaise jaaneeai.
Ghaṭ ghaṭ antar au sarb nirantar hai,
Sookham sathool mool kaise pehchaaneeai.
Nirgun adrisṭ srisṭ mai naana parkaar,
Alakh lakhio na jaae kaise ur aaneeai.
Satroop Satnaam Satgur giaan dhiaan,
Pooran Brahm sarbaatam kai maaneeai.98.

The magnanimity of even one universe is not possible to narrate,

Then how can the magnanimity of the Master of all the cosmos be recounted?(1)

Dwelling in each speck, He prevails incessantly,

And, basically, being both apparent and imperceptible, how can He be recognised?(2)

Being Nirgun as well as away from the temporal life,

And imperceptible as He is, how can He be accomplished?(3)

His True Form, True Name with contemplation and knowledge upon Satguru,

The absolute Brahm is deemed as the most auspicious (entity)(4)(98)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ,
ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਪਰਪੂਰਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ,
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਉਰ ਆਨੀਐ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਪੇਖਤਾ ਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਠਟ,
ਨਟਵਟ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ॥ ੯੯॥

Pooran Brahm Gur pooran sarbmaee,
Pooran kirpa kai parpooran kai jaaneeai.
Daras dhiaan liv ek au anek mek,
Sabad bibek ṭek ekai ur aaneeai.
Drisṭ daras ar sabad surat mil
pekhta bakta srota ekai pehchaaneeai.
Sookham sathool mool gupat pargaṭ ṭhaṭ,
Naṭwaṭ simran mantar man maaneeai.99.

Through the absolute Brahm, perfect Guru, while prevailing over,

And showering (Divine) benevolence, makes to realize the piety.(1)

Imbuing the mind with One's meditation, the One who is one with every one,

Through the enlightenment of the Shabad, is deemed as apparent.(2)

Amalgamation of the vision of the Image, and the awareness of the Shabad,

Can only be discerned by those who perceive through sight, speech and listening.(3)

The creator, apparent as well as imperceptible, manifests like a juggler,

Juggling the incantation, spreads the Nem in the mind.(4)(99)

ਨਹੀ ਦਦਸਾਰ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਪਰਪਿਤਾਮਾ,
ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸੁਤ ਬਾਂਧਵ ਨ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੈ।
ਨਹੀ ਨਨਸਾਰ ਮਾਤਾ ਪਰਮਾਤਾ ਬਿਰਧਿ ਪਰਮਾਤਾ,
ਮਾਮੂ ਮਾਮੀ ਮਾਸੀ ਔ ਮੌਸਾ ਬਿਬਿਧ ਬਿਖ੍ਯਾਤਾ ਹੈ।
ਨਹੀ ਸਸੁਰਾਰ ਸਾਸੁ ਸਸੁਰਾ ਸਾਰੋ ਅਉ ਸਾਰੀ,
ਨਹੀ ਬਿਰਤੀਸੁਰ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਨ ਦਾਤਾ ਹੈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਹੂ ਮੈ ਨ ਦੇਖਿਓ,
ਜੈਸਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਤ ਕੋ ਨਾਤਾ ਹੈ॥ ੧੦੦॥

Nahee dadsaar pita pitaama par-pitaama,
Sajan kuṭanb sut baandhav na bharaata hai.
Nahee nansaar maata par-maata birdh par-maata,
Maamoo maamee maasee au mausa bibdh bikhaata hai.
Nahee sasuraar saas sasura saaro au saaree,
Nahee birteesur mai jaachik na daata hai.
Asan basan dhan dhaam kaahoo mai na dekhio,
Jaisa gursikh saadhsangat ko naata hai.100.

Neither in paternal; parents, grandparents or grand-grandparents,

Nor in friends, relatives, sons, in-laws and brothers,(1)

Neither in maternal: mother, and elderly nana[92] and nani[93],

Nor mama[94], mami[95], masi[96], mausa[97] and many other prominent ones.(2)

Neither in-law: saas, sahurah, sala, sali,

Nor the priest, beggar, donor.(3)

Neither I narrate or see viands, clothes, money, glory,

Just remain confined to the relationship of Gurmukh and the holy congregation.(4)(100)

---

92 Nana – Maternal Grandfather
93 Nani- Maternal Grandmother
94 Mama – Mother's brother
95 Mami – Mama's wife
96 Masi – Mother's sister
97 Mausa – Husband of mother's sister

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਲਕ ਅਨੇਕ ਸੁਤ,
ਅਨਕ ਸੁਤਨ ਪੈ ਨ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਆਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਹੈ ਸੁਤਨ ਕਉ,
ਤੈਸੇ ਨ ਸੁਤਨ ਚਿਤ ਚਾਹ ਉਪਜਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋਗਾਨੰਦ,
ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੈ ਨ ਤੈਸੇ ਸੁਤ ਠਹਰਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸਿਖਨੁ ਲੁਡਾਵੈ ਗੁਰ,
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਹਿਤਾਵਈ॥ ੧੦੧॥

Jaise maata pita paalak anek sut,
Ank sutan pai na taise hoe na aavee.
Jaise maata pita chit chaahat hai sutan kau,
Taise na sutan chit chaah upjaav-ee.
Jaise maata pita sut sukh dukh sogaanand,
Dukh sukh mai na taise sut ṭhehraav-ee.
Jaise man bach karm Sikhan luḍaavai Gur,
Taise Gur sewa gursikh na hitaav-ee.101.

The way, mother and father rear many of their offspring,

But their progeny is unable to perform The same way.(1)

The way, mother and father are fond of their children,

But their children do not show as much affection.(2)

The way, the mother and father share agonies and comforts with their children,

But the children do not console their well-being as well as upsets.(3)

The way, through mind, talk and deeds, the Guru rejoices with his Sikhs,

But the Gursikh does not render as much service to for the Guru.(4)(101)

ਜੈਸੇ ਕਛਪ ਧਰਿ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੈ,
ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤੁ ਨ ਲਗਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਕੂੰਜ ਪਰਪਕ ਕਰੈ,
ਤੈਸੋ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਤ ਪੈ ਨ ਬਨਿ ਆਵਈ।
ਜੈਸੇ ਗਊ ਬਛਰਾ ਕਉ ਦੁਗਧ ਪੀਆਇ ਪੋਖੈ,
ਤੈਸੇ ਬਛਰਾ ਨ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ,
ਤੈਸੇ ਕੈਸੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਰਾਵਈ॥ ੧੦੨॥

Jaise kachhap dhar dhiaan saavdhaan karai,
Taise maata pita preet sut na lagaav-ee.
Jaise simran kar koonj parpak karai,
Taiso simran sut pai na ban aav-ee.
Jaise gaoo bachhra dugad peeaane pokhai,
Taise bachhra na gaoo preet hit laav-ee.
Taise giaan dhiaan simran gursikh prati,
Taise kaise Sikh Gur sewa ṭhehraav-ee.102.

The way, the turtle, which, after giving birth, rears with care,

But care like that is rendered not by children to the parents.(1)

The way, a Koonj[98] inspires (its offspring) to (to fly) steadily,

But the same type of inspiration springs out not from the progeny.(2)

The way, a cow rears the calf by letting it to suck milk,

But the calf shows not such affection towards cow.(3)

The way, Gursikh is endowed the knowledge, intellect and contemplation,

Then how should a Sikh render service to the Guru?(4)102)

[98] Koonj – A migratory bird of cold region

ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਰਵਨ ਕੀਨੀ,
ਸਿਖ ਬਿਰਲੋਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਰਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਲਛਮਨ ਰਘੁਪਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤ ਮੈ,
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਾਹੂ ਗੁਰਭਾਈ ਬਨਿ ਆਵਈ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਰਬੰਗ ਰੰਗ,
ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ਈਸ,
ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਾਹੂ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ॥ ੧੦੩॥

Jaise maat pita keree sewa sarvan keenee,
Sikh birloee Gur sewa ṭhehraavee.
Jaise Lachhman Raghupat bhaae bhagat mai,
Koṭ madhe kaahoo Gurbhaaee ban aav-ee.
Jaise jal barn barn sarbang rang,
Birlo bibekee saadh sangat smaav-ee.
Gur Sikh sandh mile bees ik-ees ees,
Pooran kirpa kai kaahoo alakh lakhaav-ee.103.

Like Sarvan rendered service to his mother and father,

A Sikh rarely performs service for the Guru so keenly.(1)

Like the service rendered, reverently, by Lachman to Ragupat (Lord Rama),

Only one in million in the Guru's brotherhood could imitate.(2)

Like water when mixed with a colour, wholly adopts that colour,

Rarely will there be an intellectual, who get not blended in the (holy) congregation.(3)

The reunion of the Guru and Sikh epitomises Ikis-bees[99] (cent-per-cent) celestial reunion,

As through absolute benevolence some get Divine writ.(4)(103)

---

[99] Ikis Bees - Cent-per-cent, total amalgamation or absorption

ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਸਮ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਤਾਕੈ,
ਸ੍ਰਵਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰਿ ਜਾਨੀਐ।
ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਸਮਤੁਲਿ ਤਾਕੈ,
ਰਿਦੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਸਰਿ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਰਸਨ ਸੁਆਦ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮਾਨਿ ਤਾਕੈ,
ਕਰ ਸਪਰਸ ਜਲ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੀਐ।
ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਆਪੈ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗੁ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀਐ॥ ੧੦੪॥

Lochan dhiaan sam losṭ kanik taakai,
Sarvan ustat ninda samsar jaaneeai.
Naaska sugandh birgandh samtul taakai,
Ridhai mitar satru samsar unmaaneeai.
Rasan suaad bikh anmrit smaan taakai,
Kar sapars jal agan smaaneeai.
Dukh sukh samsar biaapai na harkh sog,
Jeewan mukat gat Satgur giaaneeai.104.

(Gursikh) visualizes a lump of soil and gold as similar,

And deems the admirations and the censures alike,(1)

For (the Sikh's) nose, the aroma and the stench are no different,

And in the mind, the friends and foes are regarded equivalent.(2)

The nectar seems like the taste of poison,

And, to the hands, water seems like fire,(3)

When (the Sikh) faces the laments and rejoicings without regrets,

Then Satguru grants him the emancipation.(4)(104)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਜਘਰਿ ਮੈ ਨਿਵਾਸ,
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ।
ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਆਨ ਧਿਆਨ ਮੈ ਰਹਤ ਹੋਇ,
ਸਿਮਰਨ ਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਵਈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੋਨਿਬ੍ਰਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨ ਕਹਿ ਆਵਈ।
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਵਈ॥ ੧੦੫॥

Charan saran gahe nij ghar mai niwaas,
Aasa mansa thakat anat na dhaav-ee.
Darsan maatra aan dhiaan mai reht hoe,
Simran aan simran bisraav-ee.
Sabad surat monbart kau praapat hoe,
Premras akath katha na keh aav-ee.
Kinchat kaṭaachh kirpa parm nidhaan daan,
Parmadbhut gat at bismaav-ee.105.

Through the protection of auspicious feet, celestial abode is sought,

The desires and aspirations are eliminated, and futile running ceases.(1)

Through the Divine vision alone, the distraction of the mind is checked,

And meditation of Nem, enables to forget all other contemplations.(2)

But for the awareness of the Shabad, taciturnity cannot be achieved,

Only through divine affection, the untold (godly) story can be related.(3)

Even a speck of benevolence through the (divine) treasure,

Admirably, leads on The way, to (His) great ecstasies.(4)(105)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰ ਦਾਸੁ ਹੋਇ,
ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ।
ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਈ ਜੋਈ ਜੋਈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਭਲੋ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪਰਵੇਸ ਕੈ।
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸ ਕੈ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਕੈ॥ ੧੦੬॥

Sabad surat aapa khoe gur daas hoe,
Bartai bartmaan Gur updes kai.
Honhaar hoee joee joee soee soee bhalo,
Pooran Brahm giaan dhiaan parves kai.
Naam nihkaam dhaam sehj subhaae chaae,
Premras rasik hue anmrit aves kai.
Sat roop sat naam Satgur giaan dhiaan,
Pooran sarbmaee aad kau ades kai.106.

Imbued with the awareness of Shabad, dissipate the self and be at the service of the Guru,

Because the time lapses by heading towards the Guru's sermons.(1)

The intellect is gained by becoming pious one,

Which awards the perfect knowledge for contemplation upon Brahm.(2)

Meditation, desirelessness, householdership, realization of Ecstasy; they all become routine,

By getting permeated and savouring the nectar of Divinity.(3)

True form and true name are there in the knowledge and contemplation upon Satguru,

Obeisance to the one who is prevailing since the beginning.(4)(106)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰ ਦਾਸੁ ਹੋਇ,
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰਤ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੀ।
ਸ੍ਰਵਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮਤੁਲ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਕੰਚਨ ਅਉ ਲੋਹ ਕੀ।
ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਸਮਸਰਿ ਤਾਕੈ,
ਜਿਹਬਾ ਸਮਾਨਿ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਬੋਹ ਕੀ।
ਕਰ ਚਰ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਅਪਥ ਪਥ,
ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਸਮ ਉਕਤਿ ਨ ਦ੍ਰੋਹਕੀ॥ ੧੦੭॥

Sabad surat aapa khoe Gur daas hoe,
Baal budh sudh na kart moh droh-kee.
Sarvan ustat ninda samtul surat liv,
Lochan dhiaan liv kanchan au loh kee.
Naaska sugandh birgandh samsar taakai
Jihba smaan bikh anmrit na boh-kee.
Kar char karm akarm apath path,
Kirt birt sam ukat na droh-kee.107.

Permeated in the awareness of Shabad, and by surrendering the self, become the Guru's minion,

And, then, through childlike intellect, there would remain no bearing of ego and deceit.(1)

With the understanding (of Shabad), no disparity seems to exist between eulogies and censure,

Like the criteria of vision through eyes which deems not any variation between iron and gold.(2)

No inconsistency is perceived by the nose; neither for fragrance nor for stench,

And the tongue distinguishes not between the poison and the nectar.(3)

Hands and feet, deeds and misdeeds, paths and aberrations,

The actions and the dejections are considered not as the accounts of betrayal.(4)(107)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰ ਦਾਸੁ ਹੋਇ,
ਸਰਬ ਮੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ।
ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਮਾਲਾ ਸੂਤ੍ਰ ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ,
ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੋ ਬਿਬੇਕ ਪਹਚਾਨੀਐ।
ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਅਨੇਕ ਸੋਤ੍ਰ,
ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਮਨ ਮੈਕ ਉਰ ਆਨੀਐ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸੋਹੰ ਸੋਹੀ ਓਤਿਪੋਤਿ,
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀਐ॥ ੧੦੮॥

Sabad surat aapa khoe Gur daas hoe,
Sarb mai pooran Brahm kar maaneeai.
Kaasṭ agnee maala sootar goras gobans,
Ek au anek ko bibek pehchaaneeai.
Lochan sarwan mukh naaska anek sotar,
Dekhai sunai bolai man maik ur aaneeai.
Gur Sikh saṅdh mile sohang sohee otpot,
Jotee jot milat jotee saroop jaaneeai.108.

Permeated in the awareness of Divine Word, and by surrendering the self, become the Guru's minion,

Then, deem the absolute Brahm, prevailing in the entire strata.(1)

Fire in (different types of) wood, (variation of) beads in the cotton rosaries, the milk from (various) cows,

The characteristics are same, but through the consciousness can be distinguished.(2)

Eyes, ears, mouth, nose are the different (parts of body),

Which enable the (Divine) awareness through vision, audacity and speech.(3)

The reunion of the Guru and Sikh is amalgamated like woof & weft.

And the fusion of (godly) light into (temporal) light, is deemed to achieve Divine entity.(4)(108)

ਗਾਂਡਾ ਮੈ ਮਿਠਾਸੁ ਤਾਸ ਛਿਲਕਾ ਨ ਲੀਓ ਜਾਇ,
ਦਾਰਮ ਅਉ ਦਾਖ ਬਿਖੈ ਬੀਜੁ ਗਹਿ ਡਾਰੀਐ।
ਆਂਬ ਖਿਰਨੀ ਛੁਹਾਰਾ ਮਾਝ ਗੁਠਲੀ ਕਠੋਰ,
ਖਰਬੂਜਾ ਅਉ ਕਲੀਦਾ ਸਜਲ ਬਿਕਾਰੀਐ।
ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਮੈ ਮਲੀਨ ਸਮੈ ਪਾਇ ਸਫਲ ਹੁਇ,
ਰਸ ਬਸ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ॥ ੧੦੯॥

Gaanḍa mai miṭhaas taas chhilka na leeo jaae,
Daarm au daakh bikhai beej geh ḍaareeai.
Aanb khirnee chhuhaara maajh guṭhlee kaṭhor,
Kharbooja au kaleeda sajal bikaareeai.
Madhu maakhee mai maleen samai paae saphal hue,
Ras bas bhae nahee trisna niwaareeai.
Sri Gur sabad ras anmrit nidhaan paan,
Gursikh saadh sang janam swaareeai.109.

From the Sugar cane, the sweetness is sucked but nothing can be realized from its bark,
And the seeds of the grapes and pomegranate are just discarded.(1)
(The fruits of) mangoes, khirnni[100], dates, they all contain hard stones,
Whereas the watery cantaloupe and melons are troublesome.(2)
The honey with bees seems mucky, but with the passing of time (after cleaning) it becomes acceptable,
But through its taste the urge for eating ends not.(3)
Sri Guru's Divine Word is like achieving the Nectarous-treasure,
And Gurmukh, through the association of the holy congregation, seeks emancipation for the life hereafter.(4)(109)

[100] Khirnni – Mimosaceous tree

ਸਲਿਲ ਮੈ ਧਰਨਿ ਧਰਨਿ ਮੈ ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ,
ਕੂਪ ਅਨਰੂਪ ਕੈ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ।
ਤਾਹੀ ਜਲ ਮਾਟੀ ਕੈ ਬਨਾਈ ਘਟਿਕਾ ਅਨੇਕ,
ਏਕੈ ਜਲੁ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿਕਾ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਘਟਿਕਾ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੈ ਦੇਖੀਅਤ,
ਪੇਖੀਅਤ ਆਪਾ ਆਪੁ ਆਨ ਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੇ ਅਕਾਰ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਏ ਹੈ॥ ੧੧੦॥

Salil mai dharn dharn mai salil jaise,
Koop anroop kai bimal jal chhaae hai.
Taahee jal maaṭee kai banaaee ghaṭika anek,
Ekai jal ghaṭ ghaṭ ghaṭika smaae hai.
Jaahee jaahee ghaṭika mai drisṭee kai dekheeat,
Pekheeat aapa aap aan na dikhaae hai.
Pooran Brahm Gur ekangkaar ke akaar,
Brahm bibek ek ṭek ṭhehraae hai.110.

The earth exists in water and water prevails in the earth,
When a well is dug, spread is there of the chaste water.(1)
Through water and earth, variety of pitchers are formed,
And, then, in each and every pitcher, water abounds.(2)
Looking inward of all the pitchers,
Visible is just ones' own image and nothing else.(3)
Omnipotent Braham manifests in the form of the Guru,
And only the divine knowledge provides refuge.(4)(110)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਪੈਡਾ ਜਾਇ ਚਲ,
ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਟਿ ਪੈਡਾ ਆਗੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ।
ਏਕ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ,
ਸਿਮਰਨ ਤਾਹਿ ਬਾਰੰਬਾਰ ਗੁਰ ਹੇਤ ਹੈ।
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਕਉਡੀ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਰਾਖੈ,
ਤਾਹਿ ਗੁਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ॥ ੧੧੧॥

Charan saran Gur ek paiḍa jaae chal,
Satgur koṭ paiḍa aage hoe let hai.
Ek baar Satgur mantar simran maatar,
Simran taahe baaranbaar Gur het hai.
Bhaavnee bhagat bhaae kauḍee agarbhaag raakhai,
Taahe Gur sarb nidhaan daan det hai.
Satgur daiaa nidh mehma agaadh bodh,
Namo namo namo net net net hai.111.

Set upon a journey to seek protection at the Guru's auspicious feet,

Then Satguru will stride over many journeys to receive.(1)

Just once ponder over the incantation upon Satguru,

Then Satguru will recall you millions of times.(2)

By aiming even with a penny worth of reverence and commemoration,

(One) earns the Guru's compassion for the endowment of enormous treasure of Nem.(3)

Satguru is the wealth of empathy and his tributes are unaccountable,

And I pay obeisance many, many times as there is none like Him.(4)(111)

ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ,
ਉਨਮਨ ਉਨਮਤ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ।
ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ,
ਅਨਿਕ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਉਪ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਸ੍ਵਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁ ਬਿਬਿਧਿ ਸੁਰਸ ਸਰਬ,
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਹੈ।
ਪਰਮਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ,
ਸੋਭਾ ਸਭਾ ਮੰਡਲ ਅਖੰਡਲ ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥ ੧੧੨॥

Premras anmrit nidhaan paan pooran hue,
Unman unmat bism biswaas hai.
Aatam trang bauh rang ang ang chhab,
Anik anoop roop up ko pargaas hai.
Swaad bismaad bauh bibidh suras sarb,
Raag naad baad bauh baasna subaas hai.
Parmadbhut Brahmaasan singhaasn mai,
Sobha sabha manḍal akhanḍal bilaas hai.112.

By savouring through the treasure of (godly) Nectarous-love,

Startlingly, incredible (Divine) confidence is instilled.(1)

Variant Divine waves turn each body-element exquisite,

And, thus, the unique features, laminate the whole strata.(2)

Astonishingly delicious nectar resonates,

And provides formidable musical sounds, and sprinkles aromatic fragrance.(3)

Tenth Door becomes auspicious while dwelling in the holy congregation,

To endow it blissfulness.(4)(112)

ਬਿਤਥਾਵੰਤੈ ਜੰਤੈ ਜੈਸੇ ਬੈਦ ਉਪਚਾਰੁ ਕਰੈ,
ਬਿਤਥਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁ ਸੁਨਿ ਹਰੈ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸੁਤੈ,
ਖਾਨ ਪਾਨ ਪੋਖਿ ਤੋਖਿ ਹਰਤ ਹੈ ਸੋਗ ਕਉ।
ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰੁ ਮਿਲੈ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਕੈ ਹਰਤ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ,
ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਕਉ॥੧੧੩॥

Biythaavantai jantai jaise baid upchaar karai,
Biytha britaant sun harai dukh rog kau.
Jaise maata pita hit chit kai milat sutai,
Khaan paan pokh tokh hart hai sog kau.
Birhanee banita kau jaise bhartaar milai,
Premras kai hart birha biog kau.
Taise hee bibekee jan paruphaar het,
Milat salil gat sehj sanjog kau.113.

The way, a sick-person's illness is treated by a doctor,

And, (he,) after listening to the symptoms, suggests the remedy,(1)

The way, the parents meet the son with affection,

And eradicate his ailment by feeding nourishments,(2)

The way, a husband meets a separated spouse,

And eliminates her ailments of separation,(3)

Same way, the knowledgeable ones, under the surge of benevolence,

And becoming polluted free like water, achieve ecstatic reunion.(4)(113)

ਬਿਜਥਾਵੰਤੇ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ,
ਗਾਹਕੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਉ।
ਨਾਰ ਭਿਰਤਾਰ ਬਿਧਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਤਾਈ ਰੂਪ,
ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ।
ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦ ਕੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ,
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤ ਅਵਧੂਤ ਕਉ।
ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤਿ,
ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਰੰਗ ਸ੍ਰਬੰਗ ਭੂਤ ਕਉ॥ ੧੧੪॥

Biythaavantai baid roop jaachak daataar gat,
Gaahkai biaapaaree hoe maat pita poot kau.
Naar bhirtaar bidh, mitar mitartaaee roop,
Sujan kuṭamb sakha bhaae chaae soot kau.
Logan mai logaachaar bed kai bed beechaar,
Giaan Gur ekangkaar avdhoot avdhoot kau.
Birlo bibekee jan parupkaar het,
Milat salil gat rang sarbang bhoot kau.114.

A doctor for a patient, for beggar a philanthropist,

A customer for a trader and parent for the son,(1)

The husband for the wife, friend for a friend,

Real relative for the family, all aspiring for tradition,(2)

Folks among the people, Vedics among the ones who ponder upon Vedas,

Knowledgeable ones for Ek-onkaar, the renouncers for ascetics,(3)

Rarely are there any intellectuals, who ponder over theologically,

And, like untainted water, flow smoothly to embrace all the people.(4)(114)

ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ,
ਦ੍ਰਿਗ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਖੈ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਚੀਨ ਹੈ।
ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ,
ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਰਬਾਤਮ ਲਿਉਲੀਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੁਇ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ,
ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ।
ਤਤੈ ਮਿਲੇ ਤਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਕੈ ਪਰਮ ਜੋਤਿ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਿ ਭਏ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ॥੧੧੫॥

Darsan dhiaan dib deh kai bideh bhae,
Drig dib drisṭ bikhai bhaao bhagat cheen hai.
Adhiaatam karm kar aatam parves,
Parmaatam parves sarbaatam lioleen hai.
Sabad giaan parvaan hue nidhaan paae,
Parmaarth sabdaarath parbeen hai.
Tatai mile tat jotee jot kai parm jot,
Premras bas bhae jaise jal meen hai.115.

Through celestial vision, the temporal love is diminished,

And when temporal vision is eliminated, then the divine love overpowers.(1)

But indulging in spiritual deeds, the divinity prevails,

And with celestial penetration, the supreme entity is engrossed.(2)

With the knowledge of Shabad, get accepted and attain contentment,

As the pursuit of the purport of the Divine Word is absolute.(3)

The element absorbs the element, and the light begetting light amalgamates into Supreme Light,

And Nectarous love gets permeated like a fish in water.(4)(115)

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਮ ਪਦ,
ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਤਤਹਿ ਪਰਮਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ।
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ,
ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਲਖ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋਊ ਬਿਰਲੋ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੧੬॥

Adhiaatam karm parmaatam parm pad,
Tat mil tateh parmtat vaasee hai.
Sabad bibek ṭek ek hee anekmek,
Jantar dhun raag naad anbhai abhiaasee hai.
Daras dhiaan unmaan praanpat,
Abigat gat at alakh bilaasee hai.
Anmrit kaṭachh dib deh kai bideh bhae,
Jeewan mukat ko-oo birlo udaasee hai.116.

Through spiritual deeds comes the realization of the godly knowledge,

And like amalgamation of an element into element, the supreme element is obtained.(1)

Dependence upon the knowledge of Shabad is like unique fusion,

Which is same as tuning in the vocal music through musical instruments during regular practice.[101] (2)

One with dejected mind puts his mind in the Supreme Master,

Then his path becomes indestructible and gets the writ of blissfulness.(3)

When the divine Nectarous vision permeates the body,

Then rarely any one remains without achieving the emancipation.(4)(116)

---

[101] Riaz – Regular practice in music

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਗਤ ਨ ਦੇਖੀਅਤ,
ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਪਰਭਾਤਿ ਨ ਦਿਖਾਈਐ।
ਤਰਵਰ ਛਾਇਆ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਚਪਲ ਬਲ,
ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਜਾਤ੍ਰਾ ਥਿਰ ਨ ਰਹਾਈਐ।
ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੋ ਸੰਜੋਗ ਲੋਗ ਬਹੁਰਿਓ ਨ ਮਿਲੈ,
ਗੰਧ੍ਰਬ ਨਗਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਨੇਹ ਦੇਹ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੧੧੭॥

Supan charitar chitar jaagat na dekheeat,
Taarka manḍal parbhaat na dikhaaeeai.
Tarvar chhaaiaa lagh deeragh chapal bal,
Teerath purb jaatra thir na rahaaeeai.
Nadee naav ko sanjog log bauhrio na milai,
Gandharb nagar mirg trisna bilaaeeai.
Taise maaiaa moh dhroh kuṭanb sneh deh,
Gurmukh sabad surat liv laaeeai.117.

The dreaming episodes can be perceived not while awake,

And the stars in the sky can be observed not at the dawn.(1)

The shades of the tree elongate and shorten with the sway of the sun,

And travel to the pilgrim-places does not remain unwavering.(2)

Going across the stream in a boat, people seldom meet again,

And the deer in mirage gets cheated while running after water.(3)

The same are the wealth, love, enmity, family-affection and ego,

But Gurmukh gets his conscientiousness imbued with awareness of Shabad.(4)(117)

ਨੈਹਰ ਕੁਆਰਿ ਕੰਨਿਆ ਲਾਡਿਲੀ ਕੈ ਮਾਨੀਅਤਿ,
ਬਿਆਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨਨੁ ਕੈ ਮਾਨੀਐ।
ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ,
ਕਹੀਏ ਸਪੂਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕੈ ਆਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਪਰਦਲ ਮੈ ਅਕੇਲੋ ਜਾਇ,
ਜੀਤਿ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰੋ ਸੁਭਟੁ ਬਖਾਨੀਐ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ,
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ੧੧੮॥

Naihar kuaar kaniaa laadlee kai maaneeat,
Biaahe sasuraar jaae gunan kai maaneeai.
Banj biohaar lag jaat hai bides praanee,
Kahee-e sapoot laabh labhat kai aaneeai.
Jaise tau sangraam samai pardal mai akelo jaae,
Jeet aavai soee sooro subhaṭ bakhaaneeai.
Maanas janam paae charan saran Gur,
Saadhsangat milai Gurduaar pehchaaneeai.118.

In the house of the parents, girl is treated as a darling-pet.

But, after marriage, at in-laws, she is recognized only through her virtues.(1)

Involved in the business, an individual goes abroad,

But he is recognised as a dutiful-son only if he returns with profitable proceeds.(2)

During the battle triumphs in the enemy army all-alone,

But is recognised as valiant one only if he returns after accomplishing victory.(3)

Achieves birth as a human-being and seeks shelter at the Guru's auspicious feet,

And, then, through holy congregation, is recognised at the Guru's Portal.(4)(118)

ਨੈਹਰ ਕੁਟੰਬ ਤਜਿ ਬਿਆਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ,
ਗੁਨਨੁ ਕੈ ਕੁਲਾਬਧੂ ਬਿਰਦ ਕਹਾਵਈ।
ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਿ ਅਉ ਗੁਰਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ,
ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹੇਸੁਰਿ ਸੁਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ।
ਅੰਤਕਾਲਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸਹਿਗਾਮਨੀ ਹੁਇ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਊਚ ਪਦ ਪਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਭੈ ਭਾਇ ਨਿਰਬਾਹੁ ਕਰੈ,
ਧੰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਆਦਿ ਅੰਤ ਠਹਰਾਵਈ॥ ੧੧੯॥

Naihar kuṭamb taj biaahe sasuraar jaae,
Gunan kai kulabadhoo bird kahaav-ee.
Pooran patibart au gurjan sewa bhaae,
Gireh mai girhesur sujas pragṭaavee.
Ant kaal jaae pria sang sehgaamnee hue,
Lok parlok bikhai ooch pad paav-ee.
Gurmukh maarg bhai bhaae nirbaah karai,
Dhann gursikh aad ant ṭhehraav-ee.119.

Leaving behind the parents' house, (she) goes to the house of in-laws,

Through (her) virtues, (she) is deemed as the daughter-in-law with high esteems.(1)

Being perfect virtuous-wife and through service to the elderly,

In the household, (she) prevails and earns excessive acclaims, and makes her commands discernible,(2)

At the end of life, accompanies her spouse, and, then, she is applauded in the society, as well as, the hereafter.(3)

Gurmukh who manages to travel on (Divine) path,

At the end, he is adjudged as the auspicious Sikh of the Guru.(4)(119)

ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਭਾਮ ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ,
ਨਾਇਕ ਅਨੇਕ ਰਾਜਾ ਸਭਨੁ ਲਡਾਵਈ।
ਜਨਮਤ ਜਾਕੈ ਸੁਤੁ ਵਾਹੀ ਕੈ ਸੁਹਾਗੁ ਭਾਗੁ,
ਸਕਲ ਰਾਨੀ ਮੈ ਪਟਰਾਨੀ ਸੋ ਕਹਾਵਈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਸਿਹਜਾਸਨ ਸੰਜੋਗੀ ਸਬੈ,
ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੁ ਤਉ ਸਪੂਤੀ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰੁ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਲਿਵ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਨਿਜਪਦੁ ਪਾਵਈ॥੧੨੦॥

Jaise nirp dhaam bhaam ek sai adhik ek,
Naaik anek Raja saban laḍaav-ee.
Janmat jaakai sut vaahee kai suhaag bhaag,
Sakal Raanee mai paṭraanee so kahaav-ee.
Asn basn sihjaasan sanjogee sabai,
Raaj adhikaar tau sapootee gireh aav-ee.
Gursikh sabai Gur charan saran liv,
Gur Sikh sandh mile nijpad paav-ee.120.

The way, there, in the palaces, live woman who surpass each other,

And the master (Raja) of manifold, loves all of them.(1)

But the one who gives birth to a son is deemed as virtuous,

And among all the queens, she is considered supreme.(2)

Eating and subsisting are available to all,

But the governing penchant is vested in the hands of the one with the son.(3)

All the Gursikhs seek the protection of the Guru's auspicious feet,

But the one who perceives the Guru's association, achieves the Divine appellation.(4)(120)

ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਬੋਇ ਨਿਪਜੈ ਸਹੰਸ੍ਰ ਗੁਨੋ,
ਦੇਹ ਧਾਰਿ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ।
ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਨਿਰਬਿਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨੁ,
ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ ਹੋਤ ਨ ਬਿਕਾਰ ਜੀ।
ਤੁਖ ਸੈ ਨਿਕਸਿ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀਨ ਰੂਪ,
ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾਇ ਰਾਧੇ ਰਹੈ ਨ ਸੰਸਾਰ ਜੀ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ,
ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ॥ ੧੨੧॥

Tus mai tandul boe nipjai sehansar guno,
Deh dhaar kart hai parupkaar jee.
Tus mai tandul nirbighan laagai na ghun,
Raakhe rahai chirankaal hot na bikaar jee.
Tukh sai nikas hoe bhagan maleen roop,
Swaad karvaae raadhe rahai na sansaar jee.
Gur updes Gursikh gireh mai bairaagee,
Gireh taj ban khand hot udhaar jee.121.

One paddy seed when sown produces thousands of rice kernels,

And taking up such a form, spreads its benevolence.(1)

The paddy seed, remaining untainted in the shell, gets not infested,

Sustains long life and becomes not rotten.(2)

Relinquishing husk, attains foul character,

Tastes bitter and earns wrath in the world.(3)

With the Guru's sermons in his mind, Gursikh revels in householdership,

And, while living as householder, goes not into jungles for emancipation.(4)(121)

ਹਰਦੀ ਅਉ ਚੂਨਾ ਮਿਲਿ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਜੈਸੇ,
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਕੈ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਰੂਪ ਹੈ।
ਦੂਧ ਮੈ ਜਾਵਨੁ ਮਿਲੈ ਦਧਿ ਕੈ ਬਖਾਨੀਅਤ,
ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਮਿਲਿ ਬਿੰਜਨ ਅਨੂਪ ਹੈ।
ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਤਿਲ ਸੈ ਫੁਲੇਲ ਹੋਤ,
ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਅਰਗਜਾ ਧੂਪ ਹੈ।
ਦੋਇ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ,
ਦਸ ਬੀਸ ਤੀਸ ਮਿਲੇ ਅਬਿਗਤਿ ਊਪ ਹੈ॥੧੨੨॥

Hardee au choona mil arun barn jaise,
Chatur barn kai tanbol ras roop hai.
Doodh mai jaavan milai dadh kai bakhaaneeat,
Khaanḍ ghirat choon mil binjan anoop hai.
Kusam sugandh mil til sai phulel hot,
Sakal sugandh mil argaja dhoop hai.
Doe Sikh saadh sang panch parmesar hai,
Das bees tees mile abigat oop hai.122.

Turmeric and lime meet and produce red colour,

But the integration of four colours in Betel leaf gets the true form.(1)

Rennin is put in milk for coagulation (to prepare yoghurt),

But by its amalgamation with sugar and butter-oil, turns out tasty viands.(2)

When the scent from the flowers is mixed in the linseeds-extract, aromatic oil is produced,

But when numerous kinds of fragrances are amalgamated, then multi sweet-smelling incense is formed.(3)

When two Sikhs meet, it is friendship, and five stand for Godly entity,

And when ten, twenty or thirty meet, supreme becomes their significance.(4)(122)

ਏਕ ਹੀ ਗੋਰਸ ਮੈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਦਹਿਓ ਮਹਿਓ ਮਾਖਨੁ ਅਉ ਘ੍ਰਿਤ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਏਕ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਮੈ ਮਿਠਾਸ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਗੁੜੁ,
ਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਅਉ ਕਲੀਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਏਕ ਹੀ ਗੇਹੂ ਸੈ ਹੋਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦ,
ਭੂਨੇ ਭੀਜੇ ਪੀਸੇ ਅਉ ਉਸੇਈ ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ।
ਪਾਵਕ ਸਲਿਲ ਏਕ ਏਕਹਿ ਗੁਨ ਅਨੇਕ,
ਪੰਚ ਕੈ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਾਨੀਐ॥੧੨੩॥

Ek hee goras mai anek ras ko pragaas,
Dahio mahio maakhan au ghirt unmaaneeai.
Ek hee ukhaaree mai miṭhaas ko niwaaas guṛ,
Khaanḍ misree au kaleekand pehchaaneeai.
Ek hee gehoo sai hot naana binjnaad swaad,
Bhoone bheeje peese au use-ee bibdhaaneeai.
Paavak salil ek ekeh gun anek,
Panch kai panchaamrat saadh sang jaaneeai.123.

From one milk, manifold varieties are produced,

And are known as yoghurt, butter-milk, butter, and butter-oil.(1)

The sweetness of sugar-cane is permeated,

In the jaggery, sugar-cubes and sugar-patties.(2)

From the same wheat come many food of tastes,

Roasted, damped, ground, boiled and variant varieties.(3)

Water and fire are distinct but are infused with many qualities,

And through the meeting of virtuous five, holy congregation is known.(4)(123)

ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਪਾਵਕ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਪੰਚ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਗਉਰਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਕੁਸਮ ਦਲ,
ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਕੈ ਅਰਗਜਾ ਸੋਬਾਸ ਹੈ।
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ,
ਆਪਾ ਖੋਇ ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਤਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਐਸੋ,
ਸਾਵਧਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥੧੨੪॥

Khaanḍ ghirt choon jal paavak ikatar bhae,
Panch mil pargaṭ panchaamart pargaas hai.
Mirgmad gaura choaa chandan kusam dal,
Sakal sugandh kai argaja sobaas hai.
Chatur barn paan choona au supaaree kaatha,
Aapa khoe milat anoop roop taas hai.
Taise saadhsangat milaap ko partaap aiso,
Saavdhaan pooran Brahm ko niwaas hai.124.

Sugar, butter-oil, flour, water and fire join together,

And by meeting as such, produce Nectarous (sacred) pudding.(1)

Musk, Gaura[102], Sandalwood-extract, petals of flowers,

Them all are combined together and the auspicious aromatic incense is prepared.(2)

Four ingredients; lime, betel-nut, catechu and betel-leaf,

(They) annihilate their self, come together and attain unique entity.(3)

Similarly, the prominence of joining the holy congregation is as such,

That, by remaining aware, gets shelter under the ultimate Brahm.(4)(124)

[102] Gaura – Yellowish and aromatic ingredients.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਸਾਚੁਖੰਡ,
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਪੂਜਾ ਫੂਲ ਫਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ।
ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮਪਦ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਭਗਤਿ ਭਾਇ,
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥੧੨੫॥

Sehj smaadh saadhsangat mai saach khanḍ,
Satgur pooran Brahm ko niwaas hai.
Daras dhiaan sargun Akaal moorat,
Pooja phul phal charnaamart biswaas hai.
Nirankaar chaar parmaarth parampad,
Sabad surt avgaahan abhiaas hai.
Sarb nidhaan daan daaik bhagat bhaae,
Kaam nihkaam dhaam pooran pargaas hai.125.

Infused with Divine ecstasy, the righteous domain is found in the congregation,

As Satguru, the epitome of Absolute Brahm, has his abode there.(1)

Put your mind and vision in Sargun Immortal Entity,

Which is tantamount to the savouring of nectar through auspicious feet and rendering prayer by offering flora.(2)

The Amiable Formless, dwelling in celestial heights and the Prime Entity,

Can be sought only through deep dives in the sea of the awareness of the Divine Word,(3)

Provider of the bounties of all the (divine) treasures looks after the devotees,

And fully illuminates the ones who relinquish all passions and temporal desires.(4)(125)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮੀ,
ਚਿਤ ਚਿਤਵਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ।
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਹਾਟ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਾਭ ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ।
ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ,
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪਰਮਾਰਥ ਆਚਾਰ ਹੈ।
ਸਫਲ ਸੁਖੇਤ ਹੇਤ ਬਨਤ ਅਮਿਤਿ ਲਾਭ,
ਸੇਵਕ ਸਹਾਈ ਬਰਦਾਈ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥੧੨੬॥

Sehj smaadh saadhsangat sukirt bhoomee,
Chit chitvat phal praapat udhaar hai.
Bajar kapaaṭ khule haaṭ saadhsangat mai,
Sabad surat laabh ratan biohaar hai.
Saadhsang Brahm sathaan Gurdev sew,
Alakh abhev parmaarth aachaar hai.
Safal sukhet het banat amit laabh,
Sewak sahaaee bardaaee upkaar hai.126.

Infused with divine ecstasy, the righteous domain is found where the abode becomes auspicious,

Mind is satiated and the Divine fruit (benevolence) becomes the means of emancipation.(1)

The gritty portals are opened in the holy congregation,

And it becomes the trade of the Awareness of the Shabad.(2)

Render service to the Guru Dev at the Braham's (celestial) place,

As the approach to the Indescribable and Mysterious One is obligatory.(3)

The fruitful cultivation of the fields brings many rewards,

As it becomes beneficial and profitable to the ones rendering service.(4)(126)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਕਾਲ ਮੈ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਕੀ ਤਾਰੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਪਰਮਪਦ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਨਿਆਰੀਐ॥੧੨੭॥

Gurmukh saadh charnaamart nidhaan paan,
Kaal mai akaal kaal biaal bikh maareeai.
Gurmukh saadh charnaamart nidhaan paan,
Kul akuleen bhae dubidha niwaareeai.
Gurmukh saadh charnaamart nidhaan paan,
Sehj smaadh jin aasan kee tareeai.
Gurmukh saadh charnaamart parmpad,
Gurmukh panth abigat gat niaareeai.127.

Gurmukh savours the treasure of nectar through the auspicious feet,

Then finds Akaal even in Kaal and to annihilat the snakes (Kals's) poison.(1)

Gurmukh savours the treasure of nectar through the auspicious feet,

Family vanity is discarded and all the dilemmas are eradicated.(2)

Gurmukh savours the treasure of nectar through the auspicious feet.

And attains the State of Tranquillity, for himself to swim across.(3)

Gurmukh savours the treasure of nectar through the auspicious feet,

As the indestructible path of Gurmukh is unique.(4)(127)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ,
ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੈ,
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ,
ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਉਨਮਨ ਮਾਨੀਐ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ,
ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੨੮॥

Sehj smaadh saadhsangat sakha milaap.
Gagan ghaṭa ghmanḍ jugat kai jaaneeai.
Sehj smaadh keertan Gur sabad kai,
Anhad naad garjat unmaaneeai.
Sehj smaadh saadhsangat jotee saroop,
Daamnee chamatkaar unmạn maaneeai.
Sehj smaadh liv nijhar apaar dhaar,
Barkha anmrit jal sarb nidhaaneeai.128.

Divine ecstasy showers the holy accord in the congregation,

Like the endeavour of the thundering clouds.(1)

Divine ecstasy hymns the Guru's Divine Word,

Which makes the divine melodies resound lucidly.(2)

Divine ecstasy endows celestial identity to the holy congregation,

With miraculous lightening bestowing blossoms.(3)

Divine ecstasy imparts a solemn Nectarous stream,

Then the nectar is showered and blissfulness prevails all over.(4)(128)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਗੋਬੰਸ ਤ੍ਰਿਣ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰਸ ਦੈ,
ਗੋਰਸ ਅਉਟਾਏ ਦਧਿ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਊਖ ਮੈ ਪਿਊਖ ਤਨ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਪਰਾਏ,
ਰਸ ਕੇ ਅਉਟਾਏ ਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਢਾਕ ਅਉ ਪਲਾਸ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ।
ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਮਿਲਤ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤ,
ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ੧੨੯॥

Jaise tau gobans triṇ khaae duhe goras dai,
Goras auṭaae dadh maakhan pargaas hai.
Ookh mai piookh tan khanḍ khanḍ ke praae,
Ras ke auṭaae khaanḍ misree miṭhaas hai.
Chandan sugandh sanbandh kai banaaspatee,
Ḍhaak au plaas jaise chandan subaas hai.
Saadhsang milt sansaaree nirankaaree hot,
Gurmat parupkaar ke niwaas hai.129.

The way, the offspring of cow subsists by eating grass,

And through boiling its milk, the yoghurt and butter are obtained.(1)

In the sugar-cane there is sweetness, it gets cut into pieces and, then, is passed through extractor,

Then, through boiling, gives out sweet sugar and sugar-bubbles.(2)

With the association of Sandalwood, vegetation gains Sandalwood-aroma,

And trees of Plaas and Dhaak seem like Sandlewood too.(3)

By associating with the holy congregation, the householders turn into adherents of the Formless,

And through Gurmat, Divine benevolence gets imbued.(4)(129)

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਮਿਸਟਾਨਿ ਪਾਨ ਸੁਧਾਰਸ,
ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਉ।
ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਚੰਦ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ,
ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਮਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਚਨ ਕਉ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਅਉ ਕਲਪਤਰ,
ਪੁਜਸਿ ਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੇ ਰਚਨ ਕਉ।
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਫਲ ਸਕਲ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ,
ਪੁਜਸਿ ਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਖਚਨ ਖਉ॥੧੩੦॥

Koṭan koṭaan misṭaan paan sudhaaras,
Pujas na saadh mukh madhur bachan kau.
Seetal sugańdh chand chandan koṭaan koṭ,
Pujas na saadh mat nimarta sachan kau.
Koṭan koṭaan kaamdhen au kalpatar,
Pujas na kinchat kaṭaachh ke rachan kau.
Sarb nidhaan phal sakal koṭaan koṭ,
Pujas na parupkaar ke khachan khau.130.

Even the millions of sweet and Nectarous viands,

Can achieve not as much auspiciousness,

As of the expositions through the holy-men.(1)

Even the enormous serenity of moon and the aroma of the sandalwood,

Can match not the humility and sweetness through the holy-men.(2)

Millions of the features of Kamdhen[103] and the fruits through the Kalpatar[104],

Cannot match the beneficial divine benevolence.(3)

All the treasure and millions of fruits of efforts,

Cannot match enormity of the divine compassion.(4)(130)

---

[103] Kam-Dhen – Imaginative cow, which provides all the bounties wished for..

[104] Kalpatar – An imaginative auspicious tree.

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਬਿੰਜਨਾਦ ਕੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸਿ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸੁਧਾ,
ਕੋਟਿਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਮਾਦਿ ਕੈ।
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁਇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗੁਨ,
ਪੁਜਸਿ ਨ ਧਾਮ ਉਪਕਾਰ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ॥੧੩੧॥

Koṭan koṭaan roop rang ang ang chhab,
Koṭan koṭaan swaad ras binjnaad kai.
Koṭan koṭaan koṭ baasna subaas ras,
Koṭan koṭaan koṭ raag naad baad kai.
Koṭan koṭaan koṭ ridh sidh nidh sudha,
Koṭan koṭaan giaan dhiaan karmaad kai.
Sagal padaarth hue koṭan koṭaan gun,
Pujas na dhaam upkaar bismaad kai.131.

Millions of features and variant colourful beauties,

Millions of tastes of millions of viands,(1)

Millions of aromas, millions of tangs, millions of smells,

And millions and millions are the Raagas and their tunes.(2)

Millions of spiritual prowess and millions of mundane powers,

Millions of knowledge and millions of deliberation,(3)

All those entities are in millions and countless,

But none can reach the saintly companionability.(4)(131)

ਅਜਯਾ ਅਧੀਨਤਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਈ,
ਗਰਬ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਮਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ।
ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਗਹੇ ਜੈਸੇ ਊਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ,
ਬਾਸ ਬਕਬਾਨੀ ਕੈ ਸੁਗੰਧਤਾ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ।
ਮੂਲ ਹੋਇ ਮਜੀਠ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗਾਤੀ ਭਏ,
ਫੂਲ ਹੋਇ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗ ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਦਾਦਰ ਅਉ ਮੀਨ ਗਤਿ,
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹੈ॥੧੩੨॥

Ajya adheenta te parm pavitar bhaee,
Garb kai singh deh maha apvitar hai.
Mon bart gahe jaise ookh mai payookh ras,
Baas bakbaanee kai sugandhta na mitar hai.
Mul hoe majeeṭh rang sang sangaatee bhae,
Phul hoe kasunbh rang chanchal charitar bhai,
Taise hee asaadh saadh daadar au meen gat,
Gupt pargaṭ moh droh kai bachitar hai.132.

Due to her humility, the goat is deemed chaste,

But, due to its self-esteem, the lion is regarded as foul.(1)

Being noiseless in nature, sugarcanes hold sweet-juice,

But with their ever shouting quality, bamboo-trees have neither aroma nor serenity.(2)

Through its roots, Rubiaceous plant[105] produces colours and earns the friends (colourful clothes),

But thorny flowers produce playful but transitory colours.(3)

Same way, the human reverence is like the frog's deceptive love with water,

But the real love is unique like the love of fish with water.(4)(132)

---

[105] Rubiaceous plant – A plant whose roots are used to produce colours.

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ,
ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਆਪਾ ਖੋਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੈ,
ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੈ।
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ,
ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਅਵੇਸ ਹੈ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿਪੋਤਿ,
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਹੈ॥ ੧੩੩॥

Pooran Brahm dhiaan pooran Brahm giaan,
Pooran bhagat Satgur updes hai.
Jaise jal aapa khoe barn barn milai,
Taise hee bibekee parmaatam parves hai.
Paaras paras jaise kanik anik dhaat,
Chandan banaaspatee baasna aves hai.
Ghaṭ ghaṭ pooran Brahm jot otpot,
Bhaavnee bhagat bhaae aad kau ades hai.133.

With absolute godly contemplation and absolute Divine knowledge,

The absolute devotees adhere to the sermons of Satguru.(1)

Water loses its own hue and adopts the colour in which it amalgamates,

Same way, a knowledgeable devotee immerses in the Divine Entity.(2)

The way, various metals become gold with the touch of Touch-stone,

And the aroma of Sandalwood prevails over all the vegetation,(3)

All-knowing, Absolute-Divine-light acts like woof & weft,

And with devotionally imbued mind, pays obeisance to the Primeval Entity.(4)(133)

ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਮੈ ਉਡਤ ਕੋ ਸੁਭਾਉ ਤਾਤੇ,
ਅਉਰ ਬਾਸਨਾ ਨ ਤਾਕੈ ਆਗੈ ਠਹਾਰਵਈ।
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਸਕਲ ਸੈ ਸਮਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲਤ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸੰਗ ਰੰਗੁ ਰਾਖੈ,
ਅਗਨਿ ਜਰਾਇ ਸਬ ਰੰਗਨੁ ਮਿਟਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਸਿਵ ਸਕਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਓਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੁ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ॥੧੩੪॥

Jaise karpoor mai uḍat ko subhaao taate,
Aur baasna na taakai aagai ṭhehraav-ee.
Chandan subaas kai subaasna banaaspatee,
Taahee te sugandhta sakal sai samaav-ee.
Jaise jal milt sarbaṅg saṅg rang raakhai,
Agan jaraae sab rangan miṭaav-ee.
Jaise Rav sas Siv sakat subaav gat,
Sanjogee biogee drisṭaant kai dikhaav-ee.134.

To spread its own smell is the characteristic of camphor,

And its aroma remains not still from then onward.(1)

The sweet smell of sandalwood endows aroma to vegetation,

And, as a result of this, its fragrance is spread through out.(2)

The water gets totally assimilated in all the colours,

Whereas fire burns all colours and annihilates them,(3)

The way, the sun and the moon are bestowed upon avarice and patience,

The people are either immersed in duality or imbued with Divinity.(4)(134)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ,
ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਸਿ ਆਏ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰੇਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧੇਨ,
ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭੇਖ,
ਅਛਲ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਗੋਸਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ,
ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੧੩੫॥

Sri Gur daras dhiaan Sri Gur sabad,
Giaan sastar snaah panch doot bas aae hai.
Sri Gur charan ren Sri Gur saran dhen,
Karm bharm kaṭ abhai pad paae hai.
Sri Gur bachan lekh Sri Gur sewak bhekh,
Achhal alekh Prabh alakh lakhaae hai.
Gursikh saadhsang gosṭ prem parsang,
Ninmarta nirantree kai sehj smaae hai.135.

Put your mind to have vision of Sri Guru, and knowledge of Sri Guru's Divine Word,

As these are the armaments to restrain five vices.(1)

The auspicious dust of the feet of Sri Guru and seeking protection under Sri Guru,

All the misdeeds and dualities are eradicated and fearlessness prevails.(2)

Receiving the writ of Sri Guru's elucidation and adopting the guise of Sri Guru's Sevak[106],

Unperceivable writ, the Almighty Himself dictates, and gets written.(3)

Gursikh indulges in holy discussion in the holy congregation,

Then through consistent humility revels in tranquillity.(4)(135)

---

[106] Sevak – One who renders service with devotion.

ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਧਾ ਸੈ ਖੋਦਿ ਕਾਢੀਅਤ,
ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗ ਨ ਤਜਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਸੁੰਭ ਤਜਿ ਮੂਲ ਫੂਲ ਆਨੀਅਤ,
ਜਾਨੀਅਤ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਤਾਹੀ ਭਜਤ ਹੈ।
ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲ ਸੁਚੀ ਸੁਭਾਉ,
ਤਾਂਤੇ ਸੀਤ ਤਪਤਿ ਮਲ ਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਊਚ ਨੀਚ ਨੀਚ ਊਚ,
ਜੀਤ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀਤ ਲਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ॥੧੩੬॥

Jaise tau Majeeṭh basudha sai khod kaaḍheeat,
Anbar surang bhae sang na tajat hai.
Jaise tau kasunbh taj mool phool aaneeat,
Jaaneeat sang chhaaḍ taahee bhajat hai.
Ardh urdh mukh salil soochee subhaao,
Taante seet tapat mal amal sajat hai.
Gurmat durmat ooch neech neech ooch,
Jeet haar haar jeet laja na lajat hai.136.

The way, roots of Rubiaceous plant are dug out from deep down the earth,
The clothes are brilliantly dyed and they (the colours) never abandon their association.(1)[107]
The way, safflower, relinquishing its source, bears flowery (colours),
It is renown for its abandoning quality[108] .(2)
The water flows down the slop and the flames of the fire tower atop,
And that is why, the fire burns giving soot and the water is cool and cleansing.(3)
Gurmat leads towards pre-eminence and impiety drags down the superiority,
And by winning over the loss, (Gurmukh) faces not the embarrassment of losing.(4)(136)

---

[107] Majeeth is renown as a fast colour
[108] The colour gained through safflower is known as short-lived

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ,
ਬਿਹਸਿ ਮਿਲਨ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ।
ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਖ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨੀਐ।
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਗ੍ਰਭਾਗ,
ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੩੭॥

Gurmukh saadhsang sabad surt liv,
Pooran Brahm sarbaatam kai jaaneeai.
Sehj subhaee ridai bhaavnee bhagat bhaae,
Bihas milan samdars dhiaaneeai.
Nimarta niwaas daas daasan daasaan mat,
Madhur bachan mukh bentee bakhaaneeai.
Pooja praan giaan Gur aagiaakaaree agarbhaag,
Aatam aves parmaatam nidhaaneeai.137.

Gurmukh in the holy congregation puts his mind into the awareness of Shabad,

And then realizes that the Absolute Brahm is all-pervading.(1)

Spontaneously permeates his mind with Divine affection,

And by meeting blissfully and mindfully considers all alike.(2).

The humility is instilled and becomes humbler than humbles,

And through melodious oration, presents his supplication.(3)

With his every speck of Divine knowledge, he remains in the Guru's attendance,

And through the spiritual absorption seek the Treasures of Divinity.(4)(137)

ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਹੈ।
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਮਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੀ,
ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਿਦੈ,
ਮਾਨੈ ਮਨ ਮਾਨੇ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ।
ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸ੍ਚਰਜੈ ਅਸ੍ਚਰਜਮੈ,
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਠਾਨੀ ਹੈ॥੧੩੮॥

Satroop satnaam Satgur giaan dhiaan,
Satgur mat sun sat kar maanee hai.
Daras dhiaan samdarsee Brahm dhiaanee,
Sabad giaan Gur Brahm giaanee hai.
Gurmat nihchal pooran pargaas ridai,
Maanai man maane unman umaanee hai.
Bismai bism ascharjai ascharjmai,
Adbhut parmadbhut gat ṭhaanee hai.138.

True Form and true Name are (realized) with the knowledge and contemplation through Satguru,

And (consequently) listen and deem truthfully the Satguru's sermon.(1)

With mind towards the Omni Brahm Visionary,

And through awareness of Shabad, the Guru is deemed to be the epitome of Knowledgeable Omni Braham,(2)

The eternal Gurmat enlightens the mind,

And by acquiescing, the mind achieves the higher (Divine) status.(3)

Most transcendental and stranger than strange state is formed

Which, with determination, creates unique and amazingly (Divine) path.(4)(138)

ਪੂਰਨ ਪਰਮਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਰੂਪ,
ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਨਾਮ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਜੁਗਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ,
ਪੂਰਨ ਸੇਵ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਮਧਕਰ ਮਨ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਿ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਿਸਮ ਸਥਲ ਧਾਮ ਹੈ॥੧੩੯॥

Pooran parmjot Satgur satroop,
Pooran giaan Satgur Satnaam hai.
Pooran jugat sat sat gurmat ridai,
Pooran sew saadhsangat bisraam hai.
Pooran pooja padaarbind madhkar man,
Premras pooran hue kaam nihkaam hai.
Pooran Brahm Gur pooran parm nidh,
Pooran pargaas bism sathal dhaam hai.139.

Satguru is the epitome of the absolute and ultimate Light,

And Satnaam (True Name) is the absolute knowledge through Satguru.(1)

Absolute contrivance is true, and true is the Gurmat instilled in the mind,

And the absolute service leads to a place in the holy congregation.(2)

Absolute obeisance at the auspicious feet is like the deeds of a bee,

By sucking auspicious juice becomes absolute and, then, all the passions are annihilated.(3)

Absolute Brahm endows the Guru, the absolute super (Divine) treasure,

Then, where the absolute (divinity) illuminates, that abode becomes magnanimous.(4)(139)

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਤਾਮੈ ਤਿਲ ਛਬਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਛਕਿ ਹੈ।
ਦੇਖਬੇ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਨਬੇ ਕਉ ਸੁਰਤਿ ਹੈ,
ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਜਿਹਬਾ ਨ ਗਿਆਨ ਮੈ ਉਕਤਿ ਹੈ।
ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਸੋਭ ਲੋਭ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਲੋਟਪੋਟ,
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟਿ ਲੈ ਛਿਪਤਿ ਹੈ।
ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੇਖ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਭਈ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਅਤਿ ਹੂ ਤੇ ਅਤਿ ਹੈ॥ ੧੪੦॥

Darsan jot ko udot ascharaj-mai,
Taamai til chhab parmadbhut chhak hai.
Dekhbe kau drisṭ na sunbe kau surt hai,
Kehbe kau jihba na giaan mai ukat hai.
Sobha koṭ sobh lobh lubhat hue loṭpoṭ,
Jagmag jot koṭ oṭ lai chhapat hai.
Ang ang pekh man mansa thakat bhaee,
Net net namo namo at hoo te at hai.140.

Illumination through the vision of Jote is astonishing,

And even a speck of its radiance is astounding.(1)

(To narrate it) neither the ability of seeing, hearing,

Nor expression through tongue, and the acquisition of knowledge (are enough)(2)

Millions of praises revel in seeking honour,

But facing the Jote, they just hide behind the veils.(3)

The whole body is satiated and the consciousness feels tiredness,

(By repeating) 'None is like Him' and constantly paying obeisance to Him.(4)(140)

ਛਬਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਛਬ ਸੋਭਾ ਕੈ ਅਨੇਕ ਸੋਭਾ,
ਜੋਤਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਜੋਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ।
ਅਸਤੁਤਿ ਉਪਮਾ ਮਹਾਤਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੇਕ,
ਏਕ ਤਿਲ ਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ।
ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਜਉ ਅਨੇਕ ਮਿਲੇ,
ਏਕ ਤਿਲ ਆਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ ਬਿਸਮ ਹੈ।
ਏਕ ਤਿਲ ਕੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਕਾਂਤਿ ਭਈ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥੧੪੧॥

Chhab kai anek chhab sobha kai anek sobha,
Jot kai anek jot namo namo nam hai.
Astut upma mahaatam mehma anek,
Ek til katha at agam agam hai.
Budh bal bachan bibek jau anek mile,
Ek til aad bismaad kai bism hai.
Ek til kai anek bhaant nihkaaṅt bhaee,
Abigat gat Gur pooran Brahm hai.141.

Pretty, very pretty, admirable and very admirable,

Illuminating and very illuminating and I pay obeisance (to Him) again and again.(1)

(His) admirations, praises and auspiciousness are so varied,

That even a speck of his deed is beyond perception.(2)

The intellect, power, eloquence, when even all these get together,

They do not become equivalent to an speck of (the Divine) uniqueness.(3)

Facing just a speck (of His praise), even any transformation is voided,

Because that unknown entity is the absolute Brahm.(4)(141)

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੈ ਬਿਸਮ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਪਰਮਦਭੁਤਿ ਗਤਿ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਥਕਤ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਏਕ ਉਪਕਾਰ ਕੈ ਬਿਥਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ,
ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿਮਰਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ।
ਦਇਆਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਸੁਖਨਿਧਿ ਸੋਭਾਨਿਧਿ,
ਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਕਾਹੂ ਆਨ ਹੈ॥੧੪੨॥

Darsan jot ko udot ascharj-mai,
Kinchat kaṭaachh kai bism koṭ dhiaan hai.
Mand muskaan baan parmadbhut gat,
Madhur bachan kai thakat koṭ giaan hai.
Ek upkaar kai bithaar ko na paaraavaar,
Koṭ upkaar simran unmaan hai.
Daiaanidh kirpanidh sukhnidh sobhanidh
Mehma nidhaan ganmta na kaahoo aan hai.142.

Illumination through the vision of Jote is astonishing,

Facing even His slight vision, millions of wisdoms fell in amazement.(1)

The criterion of His sweet and jovial nature is extraordinary;

And it is exhausting to narrate the vastness of His knowledge.(2)

Even his one munificence has no bounds,

And His millions of kindness are beyond speculations.(3)

His treasures are full of benevolence, kindness, consolation and comfort

But they are beyond the approach of any one else.(4)(142)

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਆਦਿ ਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੈ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮ ਅਨੰਤ ਮੈ।
ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ,
ਥਾਹ ਕੋਟਿ ਥਕਤ ਅਥਾਹ ਅਪਰੰਜਤ ਮੈ।
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ ਮੈ।
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ,
ਐਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਤ ਮੈ॥੧੪੩॥

Koṭan koṭaan aad baad parmaad bikhai,
Koṭan koṭaan ant bism anant mai.
Koṭ paaraavaar paaraavaar na apaar paavai.
Thaah koṭ thakat athaah apranjat mai.
Abigat gat at agam agaadh bodh,
Ganmta na giaan dhiaan simran mant mai.
Alakh abhev aprańpar devaadh dev,
Aise Gurdev sev gursikh sant mai.143.

Millions of speculations about the beginning are needless,

And, amazingly, there are millions of assumptions about the end.(1)

Millions of seas are there whose banks are inestimable,

And their depth are arduous and incalculable.(2)

The entity is mysterious and beyond comprehension,

Its facts are not perceivable and even the knowledge and contemplation can achieve not,(3)

Invisible, indecipherable, far beyond the horizons and god of the gods,

Such a Gurdev is revered by the Gursikhs in the holy company.(4)(143)

ਝੂਲਨਾ ਛੰਦ

ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ,
ਪ੍ਰਗਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ।
ਮਿਲਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ,
ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਸਾਖੀ।
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਜਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸ੍ਰਵਨ ਧੁਨਿ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਮਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ।
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੈ ਜਾਂਹਿ ਲੈ,
ਤਾਂਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਖੀ॥੧੪੪॥

Jhoolna Chhand

Aad parmaad bismaad gur-e namah,
Pragaṭ pooran Brahm jot raakhee.
Mil chatur barn ik barn hue saadhsang,
Sehj dhun keertan sabad saakhee.
Naam nihkaam nij dhaam gursikh sarwan dhun,
Gursikh sumat alakh laakhee.
Kinchat kaṭaachh kar kirpa dai jaanhe lai,
Taanhe avgaah pria preet chaakhee.144.

Primordial, its embodiments and amazing (creation); all pay obeisance to the Guru,
Who manifests through the Jote of Absolute Brahm.(1)
Four castes meet and, with the holy alliance, attain the oneness,
As well, the tranquillising melodies flow through Shabad Keertan[109] and (the Guru's) anecdotes.(2)
Through the listening of melodies, Gursikh savours Nem, relinquishes ego,
And, then, Gurmukh, deeply imbued, gets unwritten (Divine) writ.(3)
To attain even a speck of the benevolence, one can go ahead,
Dive deep to relish affection of the benefactor.(4)(144)

---

[109] Keertan – melodiously singing of the holy hymns

ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਿਫੁਰਤਿ ਹੁਇ ਤੁਰਤ ਹੀ,
ਜੁਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗ ਮੁਰਤ ਨਾਹੀ।
ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਤੀਤਿ ਕੀ ਰੀਤਿ ਹਿਤ ਚੀਤ ਕਰਿ,
ਜੀਤਿ ਮਨ ਜਗਤ ਮਨ ਦੁਰਤ ਨਾਹੀ।
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਹੁਇ ਕਰਮ ਕਰਿ,
ਆਸਾ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਝਰਤ ਨਾਹੀ।
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਉਰ ਮਾਨਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ,
ਜਗਤ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਮਤਿ ਛਰਤ ਨਾਹੀ॥੧੪੫॥

Sabad kee surt asphurt hue turt hee,
Jurat hai saadhsang murat naahee
Prem parteet kee reet hit cheet kar
Jeet man jagat man durt naahee.
Kaam nihkaam nihkarm hue karm kar,
Aasa niraas hue jhart naahee.
Giaan gur dhiaan ur maan pooran Brahm,
Jagat meh bhagat mat chhart naahee.145.

The awareness of the Shabad manifests immediately,

And when it is wedged with holy company, it reverts not.(1)

The criterion of love, once dominates the heart, becomes belief,

Then mind is conquered and the temporal thinking defeats not.(2)

Passion is eliminated and, becoming ego-less, revels in good deeds,

And under displeasure feels not discouragement.(3)

With the knowledge through the Guru and mind in Absolute Brahm,

In the world, the path of piety will never be relinquished.(4)(145)

ਕਬਿੱਤ

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨ ਉਰ ਧਾਰਹੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰ ਹੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਅਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਝੁਨਕਾਰ ਹੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਉ,
ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ॥੧੪੬॥

Kabitt

Koṭan koṭaan giaan giaan avgaahan kai,
Koṭan koṭaan dhiaan dhiaan ur dhaarhee.
Koṭan koṭaan simran simran kar,
Koṭan koṭaan unmaan barang baar hee.
Koṭan koṭaan surt sabad au drisṭ kai
Koṭan koṭaan raag naad jhunkaar hee.
Koṭan koṭaan prem nem gur sabad ko,
Net net namo namo kai namaskaar hee.146.

Vast of knowledge is there and to seek, millions dive deep into (the sea) of wisdom,

Millions and millions contemplate and permeate their hearts.(1)

Millions of devotees meditate and contemplate,

Millions of millions just ponder in doubt.(2)

Millions gain awareness of Shabad,

And millions listen to the reverberating sounds of Raagas.(3)

Million through affection relate the Guru's Shabad,

And revering it again and again pay the obeisance.(4)(146)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਸਤਿ,
ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀਐ।
ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਸਤਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨੀਐ।
ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ,
ਸੰਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਥਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੧੫੧॥

Satgur sat satgur ke sabad sat,
Sat saadhsangat hai gurmukh janeeai.
Darsan dhiaan sat sabad surt sat,
Gursikh sang sat sat kar maaneeai.
Daras Brahm dhiaan sabad Brahmgiaan,
Sangat Brahm thaan prem pehchaaneeai.
Satroop satnaam Satgur giaan dhiaan,
Kaam nihkaam unman unmaaneeai.151.

True is Satguru and true is Satguru's Shabad,

True is holy congregation and is recognised by Gurmukh.(1)

True is divine contemplation, true the awareness of the Shabad,

True is the company of Gurmukh, and these must be borne in mind.(2)

The vision is for reflection upon Brahm, and through Shabad comes knowledge,

Congregation is Braham's abode, recognised though affection.(4)(151)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕੈ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸਗੰਧ ਸੰਧਿ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਗਮਾਗਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਮੈ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥੧੫੨॥

Gurmukh pooran Brahm dekhe drist kai,
Gurmukh sabad kai pooran Brahm hai.
Gurmukh pooran Brahm srut sarvan kai,
Madhur bachan keh bentee bism hai.
Gurmukh pooran Brahm rasgandh sandh,
Premras chandan sugandh gamaagam hai.
Gurmukh pooran Brahm Gur sarb mai,
Gurmukh pooran Brahm namo nam hai.152.

Gurmukh perceives Absolute Brahm through (Divine) vision,

And also Gurmukh through Divine Word achieves Absolute Brahm.(1)

Gurmukh heeds to Absolute Brahm through ears,

Then repeating melodiously, expresses the unique supplications.(2)

Gurmukh savours Absolute Brahm even through the unification of stench and flavour,

Because the Divine essence is superior than the flavour through sandalwood, which is transitory.(3)

Gurmukh visions the Guru which is the epitome of Absolute Brahm.(4)(152)

ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਦਰਸ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗਮ ਹੈ।
ਸਬਦ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮਦਭੁਤ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੈ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਸਮ ਹੈ।
ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਹਿਤ ਅਪੀਅ ਪਿਆ ਪ੍ਰੇਮਰਸ,
ਰਸਨਾ ਥਕਤ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ।
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਅਬਿਗਤਿ ਨ ਗਹਨ ਗਤਿ,
ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥੧੫੩॥

Daras adaras daras ascharjmai,
Herat hiraane dirg drisṭ agam hai.
Sabad agochar sabad parmadbhut,
Akath katha kai srut sravan bism hai.
Swaad ras reht apeea piaa premras,
Rasna thakat net net namo nam hai.
Nirgun sargun abigat na gehn gat,
Sookham sathool mool pooran Brahm hai.153.

Six (Vedic) Philosophies remain in predicament and estrangement,

As the Divine vision is inaccessible.(1)

Shabad is indiscernible, and Shabad is peculiar,

For those, who remain in dilemma while heeding through the ears.(2)

Those who relinquish temporal delights and are imbued with lover's affection,

They get not tired relating, 'none is like Him and I obeisance again and again..'(3)

The immanent and transcendental virtues are deep-rooted and indestructible,

And, visible or invisible, primarily, Absolute Brahm is He.(4)(153)

ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੋ ਹੀ ਸੀਚਾਨੋ ਜਾਤੇ,
ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰੈ ਨ ਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇ ਆਵਈ।
ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਚਕਈ ਭਲੀ ਜਾਤੇ,
ਰਾਮ ਰੇਖ ਮੇਟਿ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਪਾਵਈ।
ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੋ ਹੈ ਸੁਆ ਪ੍ਰਸਿਧ,
ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵਈ।
ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੈ ਤੈਸੇ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਭਲੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਈ॥੧੫੪॥

Khule se bandhan bikhai bhalo hee seechaano jaate,
Jeev ghaat karai na bikaar hoe aavee.
Khule se bandhan bikhai chak-ee bhalee jaate,
Raam rekh meṭ nis pria sang paav-ee.
Khule se bandhan bikhai bhalo hai sooaa parsidh,
Sun updes Raam Naam liv laav-ee.
Mokh padvee sai taise maanas janam bhalo,
Gurmukh hoe saadhsang Prabh dhiaav-ee.154.

Rather than free, the hawk is better in a cage,

As it will not go out for needless killing.(1)

Rather than free, Chakvi[110] is better in a cage,

As, to eradicate Ram's curse, will sermonize whole night to seek the lover.(2)

Rather than free, the parrot is better of in the cage,

As, by listening to sermons, will revel in the name of (lord) Rama.(3)

Instead of salvation, the birth as human is better,

Becoming a Gurmukh, through holy company, will meditate upon the God.(4)(154)

[110] Chakvi – A bird known as Ruddy-sheldrake

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ,
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗ ਜਾਨੀਐ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ,
ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਭਏ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਗ ਰੀਨ ਭਏ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ੧੪੭॥

Sabad surt livleen akuleen bhae,
Chatur barn mil saadhsang jaaneeai.
Sabad surt livleen jal meen gat,
Guhj gavan jal paan unmaaneeai.
Sabad surt livleen parbeen bhae,
Pooran Brahm ekai ek pehchaaneeai.
Sabad surt livleen pag reen bhae,
Gurmukh sabad surt ur aaneeai.147.

Imbued with the awareness of Divine Word, remain aloof from caste consciousness,

As all the four castes, through holy congregation are deemed as one.(1)

Imbued with the awareness of Shabad, become like the fish in water,

Which quietly goes around in water and savours it too.(2)

Imbued with the awareness of Divine Word, gain perfection,

And recognise the one only Absolute Brahm.(3)

Imbued with the awareness of Shabad, becomes the dust of pious feet,

And then Gurmukh realizes the loftiness of the consciousness of the Divine Word.(4)(147)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਕੈ ਪਤਿਸਟਾ ਸੁਖੰਬਰ ਲੈ,
ਅਨਿਕ ਪਟੰਬਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨ ਸੁਹਾਵਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਗਿਆਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ,
ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਲਾਲਸਾ ਮਿਟਾਵਈ।
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਇਛਾ ਨ ਉਪਜਾਵਈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ,
ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ॥੧੪੮॥

Gurmukh dhiaan kai patisṭa sukhanbar lai,
Anik paṭanbar kee sobha na suhaav-ee.
Gurmukh sukh phal giaan misṭaan paan,
Naana binjnaad swaad laalsa miṭaav-ee.
Param nidhaan pria prem parmaarth kai,
Sarb nidhaan kee ichha na upjaav-ee.
Pooran Brahm Gur kiṅchat kripa kaṭaachh,
Man mansa thakat ant na dhaav-ee.148.

Gurmukh, through contemplation, gains the gown of honour,

But the tribute through averse apparels, may be silky, feels not splendorous.(1)

Gurmukh, through spiritual knowledge, gains delightful viands,

And the desire for countless delicious foods is eliminated.(2)

The supreme treasure is in the love for (Divine) quintessence,

Then there remains not any desire for (temporal) treasures.(3)

When the Guru, the epitome of the Absolute Brahm, showers the eye of benevolence,

Mind's aspirations are satiated and roves around not vagrantly.(4)(148)

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਭਏ,
ਗੁਰਸਿਖ ਮਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਉ ਚਾਉ ਰਿਦੈ,
ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਹੁਇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਚਾਨੇ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿਖ ਗੁਰ,
ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਉਰਿ ਆਨੇ ਹੈ॥੧੪੯॥

Dhann dhann gursikh sun gursikh bhae,
Gur Sikh man gursikh man maane hai.
Gur Sikh bhaae gursikh bhaao chaao ridai,
Gur Sikh jaan gursikh jag jaane hai.
Gur Sikh sandh mile gursikh pooran hue,
Gur Sikh pooran Brahm pehchaane hai.
Gur Sikh prem nem Gur Sikh Sikh Gur,
Sohang soee bees ik ees ur aane hai.149.

Listening to the praises of the Guru, Sikh becomes a Gursikh,

And the Sikh with the Guru in mind, is recognised as Gursikh.(1)

Sikh desires for the Guru, becoming Gursikh achieves the (divine) affection,

And by recognising the Guru, the Sikh is renown as Gursikh..(2)

Guru and the Sikh convene, the Gursikh achieves perfection,

And then Gursikh is recognised by Absolute Brahm.(3)

Guru and the Sikh through Divine love immerse as the Guru-Sikh or Sikh-Guru,

And thus reciprocating, comprehend cent-per-cent.(4)(149)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ,
ਭਿਦੈ ਨ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ,
ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਕਲ ਕੇ ਮੀਤ ਹੈ।
ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਲੰਭ,
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ਹੈ।
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮੋਲ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਹਾਰ,
ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛਲ ਅਜੀਤ ਹੈ॥੧੫੦॥

Satgur sat satgur sat sat ridai,
Bhidai na duteeaa bhaao tirgun ateet hai.
Pooran Brahm Gur pooran sarbmaee,
Ek hee anek mek sakal ke meet hai.
Nirbair nirlep niraadhaar nirlanbh,
Nirankaar nirbikaar nihchal cheet hai.
Nirmal nirmol niranjan nirahaar,
Nirmoh nirbhed achhal ajeet hai.150.

Satguru is the truth; imbue the heart with Satguru's true intellect,

Then the duality pervades not, and the desire for three virtues becomes the thing of the past.(1)

The Absolute Brahm, through absolute Guru, is extended throughout,

As One is in all and, by amalgamating, becomes universally benefactor,(2)

He is free of hate, attachment, dependence, running after shelter.

And is formless, ego-less, and is with tranquil mind,(3)

Is pure, priceless, untainted, desire-less for food,

Without attachments, secret-less, could not be deceived, and cannot be subdued..(4)(150)

ਬਾਲਕ ਕਿਸੋਰ ਜੋਬਨਾਦਿ ਅਉ ਜਰਾ ਬਿਵਸਥਾ,
ਏਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੋਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਤਿਥਿ ਵਾਰ ਪਛ ਮਾਸੁ ਰੁਤਿ,
ਚਤੁਰ ਮਾਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੈ।
ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਅਉ ਸਖੋਪਤਿ ਅਵਸਥਾ ਕੈ,
ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਕਾਰ ਹੈ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਤ,
ਭਗਤ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ॥ ੧੫੯॥

Baalak kisor jobnaad au jara bivastha,
Ek hee janam hot anik prakaar hai.
Jaise nisdin tith vaar pachh maas rut,
Chatur maasa tribidh barkh bithaar hai.
Jaagat supan au sakhopat avastha kai,
Tureeaa pragaas Gur giaan upkaar hai.
Maanas janam saadhsang mil saadh sant,
Bhagat bibekee jan Brahm beechaar hai.159.

Babyhood, childhood, youth and elderly age:

Birth is the similar but it turns into different forms.(1)

Same way, are the days, nights, faces of the moon, months and seasons,

And four monthly three seasons, they are all the spread of the year.(2)

The states of wakefulness, dreaming, sound–sleeping, and holiness,

All these four, illuminating the Guru's knowledge, achieve (Divine) benevolence.(3)

The same way, the human birth, seeking the holy company,

Becomes Divine deliberator upon the entity of Brahm.(4)(159)

ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨਿਸਿ,
ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਦੇਖਿ ਕੂਪ ਮੈ ਪਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕਾਚ ਮੰਦਰ ਮੈ ਮਾਨਸ ਅਨੰਦਮਈ,
ਸ੍ਵਾਨ ਪੇਖਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਭੂਸ ਕੈ ਮਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਵਿਸੁਤਿ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉ ਧਰਮਰਾਇ,
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੈ ਭਾਉ ਭੈ ਕਰਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਤ ਨ ਚੀਨਤ ਚਰਤ ਹੈ॥੧੬੦॥

Jaise chak-ee mudat pekh pratibinb nis
Singh pratibinb dekh koop mai part hai.
Jaise kaach mandar mai maanas anandmaee,
Swaan pekh aapa aap bhoos kai mart hai.
Jaise rav sut jam roop au dharmraae,
Dharm adharm kai bhaao bhai kart hai.
Taise durmat gurmat kai asaadh saadh
Aapa aap cheenat na cheenat chart hai.160.

The way, the ruddy-sheldrake feels pleasure seeing own shadow (deeming it as its lover) at night,

But a lion gets irritated seeing self reflection in the well,(1)

The way, one feels blissful sitting in a glasshouse,

But the dog seeing (its own reflection all around) kills itself by barking (incessantly)(2)

The way, sun's son dreads the heathens,

But to the righteous ones, showers blessedness,(3)

The same way, the impiety recognises not the invincible Gurmat,

And the pious ones appraise the self and do not criticise the entity.(4)(160)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਿਖੈ,
ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਘ੍ਰਿਤ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸੰਗ ਮਿਲੈ,
ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਚਖਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਏਕੁ ਹੁਇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਭੇਖ ਧਾਰੈ,
ਜੋਈ ਜੋਈ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੈ ਸੋਈ ਤਉ ਕਹਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੋਖੁ ਲੇਪ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਵਈ॥੧੬੧॥

Jaise tau salil mil barn barn bikhe,
Jaahee jaahee rang milai soee hue dikhaav-ee.
Jaise ghrit jaahee jaahee paak saak sang milai,
Taise taise swaad ras rasna chakhaav-ee.
Jaise swaangee ek hue anek bhaant bhekh dhaare,
Joee jooee swaang kaachhai soee tau kahaav-ee.
Taise chit chanchal chapal sang dokh lep,
Gurmukh hoe ek ṭek ṭhehraav-ee.161.

The way, water amalgamates with many colours,

And whatever the colours it comes across, it adopts the same hue.(1)

The way, the butter-oil is submerged in viands and greens,

But only the taste (of original components) is imparted through the tongue.(2)

The way, there is only one mimicker who disguises in variant ways,

Whosever's mimicry he performs, he is known by that.(3)

Same way, playful minds are tarnished in the company of playful companions,

But Gurmukh rests upon the support of the One and Only.(4)(161)

ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮਸਰਿ ਹੈ।
ਬਿਖੁ ਅਚਵਤ ਹੋਤ ਰਤਨ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ,
ਅਚਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂਏ ਜੀਵਤ ਅਮਰ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਾਰੋ ਤਾਰੀ ਏਕ ਲੋਸਟ ਸੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ,
ਬੰਧ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸਥਰ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਗਤਿ,
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਟੇਵ ਸੈ ਨ ਟਰ ਹੈ॥੧੬੨॥

Sagar mathat jaise nikse anmrit bikh,
Parupkaar na bikaar samsar hai.
Bikh achvat hot ratan binaas kaal,
Ach-e anmrit mooe jeevat amar hai.
Jaise taaro taaree ek losṭ sai pargaṭ hue,
bandh mokh padvee sansaar bisthar hai.
Taise hee asaadh saadh san au majeeṭh gat,
Gurmat durmat ṭev sai na tar hai.162.

By churning the sea both, the nectar and the poison, are attained,

But the benefit of the one and the damage by the other make them dissimilar.(1)

By taking poison, precious (life) is annihilated,

But by savouring nectar, the dead achieve emancipation.(2)

The lock and the key are made from the same iron,

Whereas the lock creates bondage, the key brings liberation.(3)

Same way, an apostate and holy person both are like jute and Majeeth[111],

But they, respectively, retain impiety and Gurmat.(4)(162)

[111] Majeeth – A very fast red colour dye.

ਜੈਸੇ ਸੁਆ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਬਨ ਪ੍ਰਤਿ,
ਜੈਸੇ ਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਚਾਖਈ।
ਪਰਬਸਿ ਹੋਇ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ,
ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੀ ਭਾਖਾ ਲੈ ਸੁ ਭਾਖਈ।
ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਜਲ ਕੋ ਸੁਭਾਉ,
ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਰਾਖਈ।
ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਜੈਸੇ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ,
ਸਾਧਸੰਗ ਗੰਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਭਿਲਾਖਈ॥੧੫੫॥

Jaise sooaa uḍat phirt ban ban prati,
Jaise ee birkh baiṭhe, taiso phal chaakh-ee.
Par-bas hoe jaisee jaiseeai sangat milai,
Sun updes taisee bhaakha lai su bhaakh-ee.
Taise chit chanchal chapal jal ko subhaao
Jaise rang sang milai taiso rang raakh-ee.
Adham asaadh jaise baarunee binaas kaal,
Saadhsang gang mil sujan bhilaakh-ee.155.

A parrot flies in the jungle from tree to tree,

And sitting there on the tree relishes the fruit.(1)

Whatever the company one confronts,

Listening to their discourses, learns the same language,(2)

The coquettish mind is like the wavering quality of water,

Whatever the tint it comes across, with the same colour it gets imbued with(3)

A base minded wishes for wine at the last hour,

But the one keeping Ganga like holy company desires for meeting the pious person.(4)(155)

ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਿਲਤ ਸੇਤਾਂਬਰ ਹੁਇ,
ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇ ਹੈ।
ਭਗਵਤ ਕਥਾ ਅਰਪਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀਕ,
ਲਿਖਤ ਕ੍ਰਿਤਾਸ ਪਤ੍ਰ ਬੰਧ ਮੋਖਦਾਇ ਹੈ।
ਸੀਤ ਗ੍ਰੀਖਮਾਦਿ ਬਰਖਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬਰਖ ਮੈ,
ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਹੋਇ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਦਿਖਾਇ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ ਗਤਿ,
ਸੰਗਮ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ॥੧੫੬॥

Jaise jaise rang sang milt setaanbar hue,
Taise taise rang ang ang lapṭaae hai.
Bhagwat katha arpan kau dhaarneek,
Likhat kirtaas patar bandh mokhdaae hai.
Seet greekhamaad barkha tribidh barkh mai,
Nis din hoe lagh deeragh dikhaae hai.
Taise chit chanchal chapal paun gaun gat,
Sangam sugandh birgandh pragṭaae hai.156.

When the white cloth comes across any colour,

Then all its layers absorb the same hue,(1)

When chronicle of Bhagwat is written on a fabricated paper,

Then that paper becomes the medium of emancipation.(2)

Winter, summer and rainy-season, all three seasons vary in length,

And everyday, the day appears either shorter or longer.(3)

Similarly, the sportive mind is unstable like the flowing wind,

Which spreads both, the stench and aroma.(4)(156)

ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਦਿਨ ਜਗਤਿ ਚਤੁਰ ਜੁਗ,
ਨਿਸਿ ਮਹਾ ਪਰਲੈ ਸਮਾਨਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ।
ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਨੀਚ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਗਤਿ,
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਆਸਕਤਿ ਹੈ।
ਰਜਿ ਤਮਿ ਸਤਿ ਗੁਨ ਅਉਗਨ ਸਿਮ੍ਰਤ ਚਿਤ,
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਬਿਰਲੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ।
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੋ ਖੇਲ ਜਗ,
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੁਗਲ ਹੋਇ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਹੈ॥੧੫੭॥

Chatur pehr din jagat chatur jug,
Nis maha parlai smaan din prati hai.
Utam madham neech tirguṇ sansaar gat,
Log bed giaan unmaan aasakat kai.
Raj tam sat gun augan simrit chit,
Tirgun ateet birloee gurmat hai.
Chatur barn saar chaupar ko khel jag,
Saadhsang jugal hoe jeevanmukt hai.157.

Four watches of the day and four watches of night are there in the world;

(Where) the nights seem like doomsday, but the days are reverse (optimistic)(1)

Superiority, mediocrity and lowliness are prevalent in the world,

And the people are entangled in the discourses upon the knowledge of Vedas.(2)

Qualities of optimism, egotism and pessimism, being the contradictory ones, are pondered over not in mind,

Being considered contrary to Gurmat, are abandoned.(3)

The world is infused with Chaupar, the game of four dices,

Only through the holy company, perceived is the life emancipation.(4)(157)

ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਮਿਲ,
ਹੋਇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਰੰਗ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨੀਐ।
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਪਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗਿ,
ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੂਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਗੰਧ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਪਾਕ ਸਾਕ ਬਿੰਜਨ ਮਿਲਤ ਘ੍ਰਿਤ,
ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਮੂਰੀ ਅਉ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਖਾਏ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੧੫੮॥

Jaise rang sang milat salil mil,
Hoe taiso taiso rang jagat mai jaaneeai.
Chandan sugandh mil pawan sugandh sang,
Mal mootar sootar birgandh unmaaneeai.
Jaise jaise paak saak binjan milat ghirt,
Taiso taiso swaad ras rasna kai maaneeai.
Taise hee asaadh saadh sangat subhaav gat,
Mooree au tanbol ras khaae te pehchaaneeai.158.

The way, water, on meeting a colour, adopts its hue,

Same way, the human characteristics prevail in the world.(1)

The aroma from sandalwood, by amalgamating in the wind, spreads the fragrance,

And due to adverse stench, the filth and the urine are made aware of.(2)

The way, the greens and butter-oil meet in the kitchen,

And they make one's tongue feel such sort of tastes..(3)

Likewise, the unholy as well as the saintly, realise the characteristics of the divine congregation,

Which, like radish and betel leaf, can be distinguished only through eating.(4)(158)

ਬਰਖਾ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਓਰਾ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਤਉ ਕਹਾਵਈ।
ਓਰਾ ਬਰਖਤ ਜੈਸੇ ਧਾਨ ਪਾਸ ਕੋ ਬਿਨਾਸੁ,
ਮੁਕਤਾ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਭਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਈ।
ਓਰਾ ਤਉ ਬਿਕਾਰ ਧਾਰਿ ਦੇਖਤ ਬਿਲਾਇ ਜਾਇ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਮੁਕਤਾ ਜਿਉ ਠਹਿਰਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਵਈ॥੧੬੩॥

Barkha sanjog muktaahal ora pragaas,
Parupkaar au bikaaree tau kahaav-ee.
Ora barkhat jaise dhaan paas ko binaas,
Mukta anoop roop sabha sobha paav-ee.
Ora tau bikaar dhaar dekhat bilaae jaae,
Parupkaar mukta jio ṭhehraav-ee.
Taise hee asaadh saadh sangat subhaav gat
Gurmat durmat durai na duraav-ee.163.

Through the impact of rains both the hailstones and the pearls are showered,

The pearls are known as beneficial, and the hailstones create adversities.(1)

With the hailstones, the vegetation is ruined,

But the pearl, through its radiance, earns the acclaims in the (royal) courts.(2)

The destructive hailstone, within the flicker of eye, face obliteration,

But the benevolent pearl retains its splendour.(3)

The same way, are the characteristics of holy and unholy,

Gurmat and impiety, even trying hard, cannot be subdued.(4)(163)

ਲਜਾ ਕੁਲ ਅੰਕਸੁ ਅਉ ਗੁਰਜਨ ਸੀਲ ਡੀਲ,
ਕੁਲਾਬਧੂ ਬ੍ਰਤ ਕੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕਹਾਵਈ।
ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਸੰਜੋਗ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗੁ,
ਬਹੁ ਬਿਬਿਚਾਰ ਧਾਰਿ ਗਨਕਾ ਬੁਲਾਵਈ।
ਕੁਲਾਬਧੂ ਸੁਤ ਕੌ ਬਖਾਨੀਅਤ ਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰ,
ਗਨਿਕਾ ਸੁਆਨ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਕੌ ਬਤਾਵਈ।
ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਜੈਸੇ ਕਾਗੁ ਬਨ ਬਨ ਫਿਰੈ,
ਗੁਰਮਤਿ ਹੰਸ ਏਕ ਟੇਕ ਜਸੁ ਭਾਵਈ॥੧੬੪॥

Laja kul ankas au gurjan seel ḍeel,
Kulabadhoo bart kai patibart kahaav-ee.
Dusṭ sabha sanjog adham asaadh sang,
Bauh bibchaar dhaar ganka bulaav-ee.
Kulaabadhoo sut ko bakhaaneeat gotraachaar,
Ganka suaan pita naam ko bataav-ee.
Durmat laag jaise kaag ban ban phirai,
Gurmat hans ek ṭek jas bhaav-ee.164.

Through the urge of family honour, elderly respect and modesty,

The daughter-in-law of the household is deemed as virtuous.(1)

But in the company of felons, in the association of unholy and lowly,

And revelling in whoring is known as a prostitute.(2)

The progeny of virtuous daughter-in-law is related as auspicious in families,

But in case of prostitute, who can tell the name of the father.(3)

Enveloped in impiety the crow roams around in the jungle,

But swan like Gurmat, relying on Divine support, earns the acclaims.(4)(164)

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਧਾਰਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਾਨੀ ਹੈ।
ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਪਦਵੀ ਭਗਤਿ ਅਉ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ,
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਸਾਧੂ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੈ।
ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰੀ,
ਠਗ ਬਟਵਾਰਾ ਮਤਵਾਰਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ।
ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਬਿਸੁ,
ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਿਚਾਨੀ ਹੈ॥੧੬੫॥

Maanas janam dhaar sangat subhaav gat,
Gur te gurmat durmat bibidh bidhaanee hai.
Saadhsang padvee bhagat au bibekee jan,
Jeewan-mukat saadhoo Brahmgiaanee hai.
Adham asaadh sang chor jaar au juaaree,
Ṭhag baṭwaara matwaara abhimaanee hai.
Apune apune rang sang sukh maanai bis,
Gurmat gat Gurmukh pehchaanee hai.165.

Rejoicing in the human-form, through the impact of society,

One acquires either Gurmat or impiety.(1)

Through the holy company, one achieves pious and knowledgeable status,

Gets emancipation from (temporal) life and is known as a Divine savant.(2)

In the company of lowly, un-holy, thieves and gamblers,

(One becomes) a swindler, robber, alcoholic, or arrogant.(3)

Everybody in the whole world is revelling in its own parameters,

But, only a Gurmukh can recognise The way, of Gurmat.(4)(165)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਸਟਧਾਤੁ ਡਾਰੀਅਤ ਨਾਉ ਬਿਖੈ,
ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਤਊ ਵਾਰ ਪਾਰ ਸੋਈ ਹੈ।
ਸੋਈ ਧਾਤੁ ਅਗਨਿ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨਿਕ ਰੂਪ,
ਤਊ ਜੋਈ ਸੋਈ ਪੈ ਸੁ ਘਾਟ ਠਾਟ ਹੋਈ ਹੈ।
ਸੋਈ ਧਾਤੁ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸ ਪੁਨਿ ਕੰਚਨ ਹੁਇ,
ਮੋਲਕੈ ਅਮੋਲਾਨੂਪ ਰੂਪ ਅਵਲੋਈ ਹੈ।
ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਹੋਤ,
ਸੰਗਤਿ ਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ ਸਤਸੰਗ ਪੋਈ ਹੈ॥੧੬੬॥

Jaise tau asṭdhaatoo ḍaareeat naao bikhai,
Paar parai taahe taoo vaar paar soee hai.
Sooee dhaat agan mai hot hai anik roop,
Taoo joee soee pai su ghaaṭ ṭhaaṭ hoee hai.
Soee dhaat paaras paras pun kanchan hoe,
Mol kai amolanoop roop avloee hai.
Param paaras Gur paras paaras hot,
Sangat hue saadhsang satsang po-ee hai.166.

The way, a boat is fully loaded with eight types of metals,

It goes across, but the characteristic (of metal) remains the same.(1)

When the metals are put in the fire, they retain the same (metallic) characteristic,

And they all produce beautiful ornaments through moulding,(2)

But the same metals, on touching the Philosopher's Stone, turns into gold,

And become and achieve handsome form.(3)

By associating with holy company, the piety prevails,

And the ordinary congregation seems holy congregation.(4)(166)

ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੈ ਆਗਿ ਭਾਗਿ ਨਿਕਸਤ ਖਾਨ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰੋਸੀ ਧਾਇ ਜਰਤ ਬੁਝਾਵਈ।
ਗੋਧਨ ਹਰਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਗੋਪ,
ਗਾਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰਤ ਛਡਾਵਈ।
ਬੂਡਤ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੈ,
ਪੇਖਤ ਪੈਰਊਆ ਵਾਰ ਪਾਰ ਲੈ ਲਗਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਗ੍ਰਸੇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟਾਵਹੀ॥੧੬੭॥

Jaise ghar laagai aag bhaag niksat khaan,
Preetam prosee dhaae jart bujhaav-ee.
Godhan hart jaise kart pookaar gop,
Gaao mai guhaar laag turt chhaḍaav-ee.
Booḍat athaah jaise parbal parvaah bikhai,
Pekhat pairooaa vaar paar lai lagaav-ee.
Taise antkaal jam jaal kaal biaal grase.
Gursikh saadh sant sankaṭ miṭaav-hee.167.

When the house catches fire, the householders run and get out,

But the friends from neighbourhood come to extinguish.(1)

When the cows are being stolen, then the cowherd shouts for help to save,

And then the village folks give a chase and rescue them.(2)

In the deep and fast flowing water, when one is drowning,

The swimmer, worthy of swimming across the stream, takes the drowning one from one bank to the other.(3)

Same way, when one is entangled in the noose of death,

Gursikh with the holy congregation eradicates the adversity.(4)(167)

ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਲੋਭ ਨਿਰਮੋਹ,
ਨਿਹਮੇਵ ਨਿਹਟੇਵ, ਨਿਰਦੋਖ ਵਾਸੀ ਹੈ।
ਨਿਰਲੇਪ, ਨਿਰਬਾਨ, ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬੈਰ,
ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ।
ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ,
ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਭ੍ਰਾਤਿ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ।
ਨਿਹਕਰਮ, ਨਿਹਭਰਮ ਨਿਹਸਰਮ ਨਿਹਸ੍ਵਾਦ,
ਨਿਰਬਿਵਾਦ ਨਿਰੰਜਨ ਸੁੰਨਿ ਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ॥੧੬੮॥

Nihkaam nihkrodh nirlobh nirmoh,
Nihmev nihṭev nirdokh vaasee hai.
Nirlep nirbaan, nirmal, nirbair,
Nirbighnaae niraalanb abinaasee hai.
Niraahaar niraadhaar nirankaar nirbikaar,
Nihchal nihbhraat nirbhai niraasee hai.
Nihkarm nihbharm nihsarm nihswaad,
Nirbiwaad, niranjan sunn mai sanniaasee hai.168.

Neither passion, anger, greed, love,

Nor pride and jealousy are entrenched (in the Gurmukh),(1)

Nor are the ego, bondage, filth, enmity,

Hindrances, dependence, form, task, solidarity, fear, and disappointments.(2)

Neither urge for eating, seeking protection, formless, devoid of work,

Nor solidarity, avoidance of whims, fearlessness, and disappointments are instilled.(3)

Neither ritual, whims, tiredness, tang,

Nor skirmishes, bring the state of renunciation.(4)(168)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਿ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਮੇ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਜਿਉ ਤਰੰਗ ਗੰਗ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਮੇ ਅਨੇਕ ਰਸ ਹੁਇ ਬਿਲਾਸੇ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਸੰਧਿ ਮੈ ਸੁਗੰਧ ਸੰਬੰਧ ਕੋਟਿ,
ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰੁਤਿ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਉਲਾਸੇ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਅਸਪਰਸ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੇ ਹੈ॥੧੬੯॥

Gurmukh sabad surt liv saadhsang,
Parmadbhut prem pooran pragaase hai.
Prem rang me anek rang jio trang gang,
Prem ras me anek ras hue bilaase hai.
Prem gandh sandh mai sugandh sanbandh koṭ,
Prem srut anik anaahad ulaase hai.
Prem asparas komalta seetalta kai,
Akath katha binod bism biswaase hai.169.

Gurmukh seeks awareness of Shabad through holy congregation,

And, amazingly, the love for celestial vision is illuminated.(1)

In the divine love, like ripples in (River) Ganga, there are much merriment,

And in the Divine love, variety of blissful affections prevail.(2)

In the aroma of Divine love, there are amalgamated millions of fragrances,

And in the melody of Divine love, many varieties of tunes are embedded.(3)

The divine love is not corporeal and is epitome of elegance and serenity,

And through unsolicited narration, it's phenomenon endows strange confidence,(4)(169)

ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਸਮਸਰਿ ਪੁਜਸਿ ਨ ਕੋਊ ਰੰਗ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪੁਜਸਿ ਨ ਅਨਰਸ ਸਮਾਨਿ ਕੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਪੁਜਸਿ ਨ ਆਨ ਕੋਊਐ ਸੁਗੰਧ,
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪੁਜਸਿ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਨ ਆਨ ਕੈ।
ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਲੁ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਸਿ ਨਹੀ ਬੋਲ ਕਤੁਲਾਧਾਰ,
ਮੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੈ।
ਏਕ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪੁਜਸਿ ਨਹੀ ਬੋਲ ਕੋਊਐ,
ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਅਸ ਥਕਤ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ॥੧੭੦॥

Prem rang samsar pujas na ko-oo rang,
Prem rang pujas na anras smaan kai.
Prem gandh pujas na aan ko-ooai sugandh,
Prem prabhta pujas prabhta na aan kai.
Prem tol tul na pujas nahee bol katulaadhaar,
Mol prem pujas na sarb nidhaan kai.
Ek bol prem kai pujas nahee bol ko-oo-ai,
Giaan unmaan as thakat koṭaan kai.170.

No other love compares with the Divine love,

And no one can achieve the love equivalent to the Divine love.(1)

Aroma of Divine love cannot be reached by any other aroma,

As the nobility of Divine love cannot be achieved by any other nobility.(2)

Assessment of the priority of Divine love, cannot be adjudged,

As the valuation of divine-love cannot be compared with all the treasures.(3)

The appreciation of one word of Divine-love cannot be explained.

Even millions knowledgeable get exhausted by speculating.(4)(170)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਸ,
ਆਨਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਿਸਮ ਕੋਟਾਨਿ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੋਭ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਲੁਭਾਨਿ ਹੈ।
ਕੋਮਲਤਾ ਕੋਟਿ ਲੋਟਪੋਟ ਹੁਇ ਕੋਮਲਤਾ ਕੈ,
ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਟਿ ਓਟ ਚਾਹਤ ਹਿਰਾਨਿ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਟਾਨਿ ਅਨਹਦ ਗਦ ਗਦ ਹੋਤ,
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਤਿਹ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨਿ ਹੈ॥੧੭੧॥

Pooran Brahm Gur charn kamal jas,
Aanad sehj sukh bism koṭaan hai.
Koṭan koṭaan sobh lobh kai lubhat hoe,
Koṭan koṭaan chhab chhab kai lubhaan hai.
Komalta koṭ loṭ poṭ hue komalta kai,
Seetalta koṭ oṭ chaahat hiraan hai.
Anmrit koṭaan anhad gad gad hot,
Man madhukar tih sanpaṭ smaan hai.171.

Obeisance at the auspicious feet of Absolute Brahm, the Guru,

Then the blissful tranquillity endows millions of astonishing consolations.(1)

Millions of praises are there and are (Divinely) alluring,

And millions are revelling in such charming (Divine) enticement.(2)

Millions of delicacies are sacrificed for the Divine sacrifice,

Which, through its serenity, gives millions of its devotees the strange (Divine) feeling.(3)

From (Divine) nectar, boundless becomes the ecstasy,

Then the mind, like a bee remains enclosed in the box (of Divinity).(4)(171)

ਸੋਵਤ ਪੈ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖੀਓ ਚਾਹੇ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਬਿਖੈ ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਹੈ।
ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮਤਵਾਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿਉ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਨਭੈ ਉਦੋਤ ਹੈ।
ਬਾਲਕ ਪੈ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੇ,
ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨਝੁਨ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ।
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ,
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਜਿਉ ਤਰੋਵਰ ਨ ਗੋਤ ਹੈ॥੧੭੨॥

Sovat pai supan charit chitar dekheeo chaahe,
Sehj smaadh bikhai unmanee jot hai.
Suraapaan swaad matwaara prati prasann jio,
Nijhar apaar dhaar anbhai udot hai.
Baalak pai naad baad sabad bidhaan chaahai,
Anhad dhun runjhun srut sarot hai.
Akath katha binod soee jaanai jaamai beetai,
Chandan sugandh jio tarovar na got hai.172.

The happening in the dream, if one wanted to see when conscious,

Then it only comes through ecstatic (Divine) contemplation.(1)

The one, who is infatuated with the urge for wine, gets satisfaction (by drinking),

Similarly, to get in tune with Omnipresent, urge for (Divine) perception should be evident.(2)

If some one wants a child to recite the Divine Word in harmony,

Then the awareness of the tune and its resonance cannot materialise.(3)

Untold narration remains mysterious, and can only be described by the ones who realise.

In the same way, the aroma of sandalwood is depicted by the trees of other kind.(4)(172)

ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾ ਮੈ ਬੀਤੇ,
ਮਦਨ ਮਦੋਨ ਮਤਿਵਾਰੋ ਜਗ ਜਾਨੀਐ।
ਘੂਰਮ ਹੋਇ ਘਾਇਲ ਸੋ ਘੂਮਤ ਅਰੁਨ ਦ੍ਰਿਗ,
ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁਤਾ ਨਿਲਜ ਲਜਾ ਹੂ ਲਜਾਨੀਐ।
ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਕੈ ਮੋਨਬ੍ਰਤ,
ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਨ ਉਤਰ ਬਖਾਨੀਐ।
ਸੁਰਤਿ ਸੰਕੋਚ ਸਮਸਰਿ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ,
ਪਗ ਡਗਮਗ ਜਤ ਕਤ ਬਿਸਮਾਨੀਐ॥੧੭੩॥

Premras ko prataap soee jaanai jaa mai beete,
Madan madon matwaaro jag jaaneeai.
Ghoorm hue ghaail so ghoomat arun drig
Mitar saturta nilj laja hoo lajaaneeai.
Rasna raseelee katha akath kai mon brat,
Anras rehat na utar bakhaaneeai.
Surt sañkoch samsar astut ninda,
Pag ḍagmag jat kat bismaaneeai.173.

Only the one who concedes (to Almighty) relishes the Divine love,

Like, as the world knows, a drunkard falls for the attachment with alcohol.(1)

The injured one (in war) turns around in bewilderment and with red-eyes,

Relinquishes disgrace by abandoning any enmity or amity.(2)

The tongue remains tied during narration of anecdotes as well as silence,

Becomes devoid of any savour and, nor responds to any exploration.(3)

Keeps his awareness confined to himself, as both, the appreciation and criticism, become alike to him,

Although his feet wobbles but, seems, heading towards uncertainty.(4)(173)

ਤਨਕ ਹੀ ਜਾਮਨ ਕੈ ਦੂਧ ਦਧ ਹੋਤ ਜੈਸੇ,
ਤਨਕ ਹੀ ਕਾਂਜੀ ਪਰੈ ਦੂਧ ਫਟ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤਨਕ ਹੀ ਬੀਜ ਬੋਇ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੋਇ,
ਤਨਕ ਹੀ ਚਿਨਗ ਪਰੇ ਭਸਮ ਹੁਇ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਤਨਕ ਹੀ ਖਾਇ ਬਿਖੁ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ,
ਤਨਕ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਗਾਤ ਹੈ।
ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗਨਿਕਾ ਬਿਵਾਹਿਤਾ ਜਿਉ,
ਤਨਕ ਮੈ ਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ॥੧੭੪॥

Tanak hee jaaman kai doodh dadh hot jaise,
Tank hee kaanjee parai doodh phaṭ jaat hai.
Tank hee beej boe birkh bithaar hoe,
Tank hee ching pare bhasam hue smaat hai.
Tank hee khaae bikh hot hai binaas kaal,
Tank hee anmrit kai amar hoe gaat hai.
Sangat asaadh saadh ganika biwaahita jio,
Tank mai upkaar au bikaar ghaat hai.174.

With little rennin, the milk becomes yoghurt,

But when a drop of citrus goes in, it turns sour.(1)

Just a little seed, turns out to be a big tree,

And little spark (of fire) drops, then every thing perishes.(2)

Eating a tiny piece of poison, brings around the death,

But with a drop of nectar, emancipation is perceived.(3)

The company of a prostitute and virtuous woman and also of the wicked-person and a Gurmukh,

In a short time both, the vices and virtues are decimated.(4)(174)

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ,
ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ।
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ,
ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ।
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ,
ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਖਮ ਅਹਾਰ ਹੈ।
ਦੁਰਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ਹੈ॥੧੭੫॥

Saadh sang drisṭ dars kai Brahm dhiaan,
Soee tau asaadh sang drisṭ bikaar hai.
Saadh sang sabad surt kai Brahm giaan,
Soee tau asaadh sang baad ahankaar hai.
Saadh sang asn basn kai maha prasaad,
Soee tau asaadh sang bikham ahaar hai
Durmat janam marn hue asaadh sang,
Gurmat saadh sang mukat duaar hai.175.

The holy company enlightens the vision to contemplate upon Brahm,
But the enlightenment through wicked company makes the vision futile.(1)
Awareness of Divine Word through holy company earns the Divine enlightenment[112],
But the same through ignoble company produces arrogance.(2)
Through the holy company subsisting and eating are like sacred puddings,
But savouring the same among the foul company becomes like relishing poison.(3)
The life and death both attain debasement through the heinous company,
Only Gurmat, through holy company, grants emancipation.(4)(175)

112 Gian - knowledge

ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ,
ਦੁਰਮਤਿ ਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ,
ਦੁਰਮਤਿ ਕਠਿਨ ਕਪਾਟ ਸਨਬੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਦੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਦੁਰਬਚਨ ਦੁਰਗੰਧ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ,
ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਗ੍ਰਹ ਬਿਰੋਧ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਧਿ ਹੈ॥੧੭੬॥

Gurmat charam drisṭ dib drisṭ hue,
Durmat lochan achhat andh kandh hai.
Gurmat surt kai bajar kapaaṭ khule,
Durmat kaṭhan kapaaṭ sanbadh hai.
Gurmat premras anmrit nidhaan paan,
Durmat mukh durbachan durgandh hai.
Gurmat sehj subhaae na harkh sog,
Durmat bigreh birodh krodh sandh hai.176.

Through Gurmat, the temporal revelation becomes Divine vision,

But with Durmat[113], in spite of eyes, the body suffers blindness.(1)

Through Gurmat, the tightly closed doors of awareness are opened,

But Durmat causes the firmly closed doors to remain fastened.(2)

Through Gurmat, the treasure of Divine nectar is savoured,

Bur the main criteria of Durmat is to flow out foul utterances.(3)

Gurmat is ecstatically in nature and contains no jealousy and enmity,

But the altercations, enmities and anger are the companions of Durmat.(4)(176)

[113] Durmat – Wickedness, evil-mindedness

ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਕਾਮ ਚੇਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤਵੰਤ ਹੈ।
ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਬਿਰੋਧ ਬਿਖੈ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ,
ਲੋਭ ਲਹਰੰਤਰ ਧਰਮ ਧੀਰ ਜੰਤ ਹੈ।
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਅਰਥ ਪਰਮਾਰਥ ਸੈ,
ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਦਇਆ ਦ੍ਰਵੀਭੂਤ ਸੰਤ ਹੈ।
ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਸੁਭਾਵ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਮੂਲ ਮੰਤ ਹੈ॥੧੭੭॥

Durmat gurmat sangat asaadh saadh,
Kaam chesṭa sanjog jat satwant hai.
Krodh ke birodh bikhai sehj saṅtokh mokh,
Lobh leharantar dharm dheer jant hai.
Maaiaa moh droh kai arth parmaarth sai,
Ahangmev ṭev daiaa darveebhoot sant hai.
Dukirt sukirt chit mitar saturta subhaav,
Parupkaar au bikaar mool mant hai.177.

Durmat and Gurmat are like the wicked-attitude and the holy-criteria,

(Whereas the former) is the embodiment of lustfulness, (the latter) represents chasteness and truthfulness.(1)

The anger permeates enmity, ecstasy unfetters patience,

Avarice waves but righteousness and fortitude (prevails upon) the people.(2)

Illusion and attachment are deceptive in seeking Celestial knowledge,

Relinquish conceit and seek saintly compassion.(3)

Mind, in good deeds or bad deeds, or in friendly or enmity trait,

Benevolence and uselessness are the basic criteria (for distinguishing)(4)(177)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਬਸੈ,
ਤਾ ਪਾਛੈ ਕਰਤ ਆਗਿਆ ਮਇਆ ਕੈ ਮਨਾਵਈ।
ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫਲ ਨਿਜਪਦ ਪਾਵਈ।
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ,
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ।
ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਤ ਪਦਾਰਬਿੰਦ,
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕੈ ਮਨੋਰਥ ਪੁਜਾਵਈ॥੧੭੮॥

Satgur Sikh ridai pratham kripa kai basai,
Ta paachhai kart aagiaa maiaa kai manaav-ee.
Aagiaa maan giaan gur parm nidhaan daan,
Gurmukh sukh phal nijpad paav-ee.
Naam nihkaam dhaam sehj smaadh liv,
Agam agaadh katha keht na aav-ee.
Jaiso jaiso bhaao kar poojat padaarbind,
Sakal sansaar kai manorth pujaav-ee.178.

Satguru prevails upon the Sikh's mind, primarily showers benevolence,

And then enables (him) to resume the temporal life.(1)

Acquiescing, he savours the treasure of the Guru's benevolence,

And then Gurmukh achieves the opportunity of receiving the fruit of consolation.(2)

(Godly) Divine Name, abode of desirelessness, ecstatic meditation,

Their extent cannot be measured and their traits are unrecountable.(3)

With what one worships auspicious lotus feet of the Guru,

One's all the temporal desires are fulfilled.(4)(178)

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਭੇਟਤ ਅਧਾਨ ਨਿਰਮਾਨ ਹੋਤ,
ਬਾਂਛਤ ਬਿਧਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੈ।
ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਸੰਜਮੁ ਕਰੈ,
ਸੁਤ ਹਿਤ ਰਸ ਕਸ ਸਕਲ ਤਿਆਗਿ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਇ,
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਅਨਤ ਨ ਲਾਗਿ ਹੈ।
ਨਿਸਿ ਅੰਧਕਾਰ ਭਵਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਜੀਤਿ ਸਿਖ ਹੀ ਸੁਜਾਗਿ ਹੈ॥੧੭੯॥

Jaise pria bheṭat adhaan nirmaan hot,
Baanchhat bidhaan khaan paan agarbhaag hai.
Janmat sut khaan paan ko sanjam karai,
Sut hit ras kas sakal tiaag hai.
Taise Gur charn sarn kaamna pujaae,
Naam nihkaam dhaam ant na laag hai.
Nis andhkaar bhavsaagar sansaar bikhai,
Panch taskar jeet Sikh hee sujaag hai.179.

The way, the wife meets her husband and gets pregnant,

And presents him affordable viands,(1)

To give birth to a son, she remains austere in eating,

And, for sake of son, relinquishes all sort of fancies.(2)

Similarly the desires are fulfilled through protection of the Guru's auspicious feet,

And, then, the Divine Name of the God, which is the home of desirelessness, does not go astray.(3)

Dreadful night is spreading over dreadful universe,

Five vices can be obliterated by a Sikh through awareness only.(4)(179)

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਬਾਲਕ ਸਿਖ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ।
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਗੰਮਿਤਾ ਹੈ,
ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕੈ ਉਚਾਰ ਹੈ।
ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਚਾਹੈ,
ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੁਰਸਰ ਸਰਧਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ।
ਪੂਜਨ ਕੇ ਪੂਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੈ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਬਿਮਲ ਬਿਥਾਰ ਹੈ॥੧੮੦॥

Satgur aagiaa pratipaalak baalak Sikh,
Charn kamal raj mehma apaar hai.
Siv Sankaadik Brahmaadik na gañmta hai,
Nigam Sekhaad net net kai uchaar hai.
Chatur padaarth trikaal tribhavan chaahai,
Jog bhog sursar sardha sansaar hai.
Poojan ke pooj ar paawan pavitar karai,
Akath katha beechaar bimal bithaar hai.180.

The Sikh, who is chaste and conforms to Satguru's command,

The dust of his lotus feet too is revered immensely.(1)

Whereas Siva, Sanak etc, the four sons of Brahma, could not achieve (the prominence as of a Gurmukh,)

In spite of Vedas' and Sheshnaags'[114] out cry of, 'No end, no end' (to their godly grace)(2)

Four traits (Righteousness, Economy, Passion, Emancipation), three ages of past, present and future, all these,

Along with celibates and householders, are trying to surpass (Gurmukh's) pious streams in the world, (3)

To become sacred for the holies and pious for the piety,

And to deem the discussion of their untold narrations as pure and bounteous.(4)(180)

---

[114] Sheshnaag - Mythological multifaceted snake

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫਲ ਚਾਖਤ ਭਈ ਉਲਟੀ,
ਤਨ ਸਨਾਤਨ ਮਨ ਉਨਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ।
ਦੁਰਮਤਿ ਉਲਟਿ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ,
ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ ਕਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ।
ਸੰਸਾਰੀ ਸੈ ਉਲਟਿ ਪਲਟਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਭਏ,
ਬਗ ਬੰਸ ਹੰਸ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ਹੈ।
ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਭਏ,
ਹਰਨ ਭਰਨ ਭੇਦ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇ ਹੈ॥੧੮੧॥

Gurmukh sukh phal chaakhat bhaee ulṭee,
Tan sanaatan man unman maane hai.
Durmat ulṭ bhaee hai gurmat ridai,
Durjan surjan kar pehchaane hai.
Sansaaree sai ulṭ palṭ nirankaaree bhae,
Bag bans hans bhae Satgur giaane hai.
Kaarn adheen deen kaarn karn bhae,
Harn bharn bhed alakh lakhaane hai.181.

The Gurmukhs, who savour the (godly) benevolence and solace, reverse their destiny,

Bodily they may seem adhering to antiquity, but their minds gain sobriety.(1)

Wickedness turns around and the Gurmat is imbued,

And deem the base-minded as eminent.(2)

The householders turned around and become the believer in the Formless,

As with the knowledge through Satguru, the crane-like attain the swan–like disposition.(3)

The ones who remain under the (temporal) criteria, become subservient to such foundations,

And the mysteries of the life and the death are preordained.(4)(181)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀ ਭਈ,
ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨਿ ਭਏ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ।
ਜੰਤਨ ਤੇ ਸੰਤ ਅਉ ਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਭਏ,
ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਭਏ ਸਾਧ ਪਰਬੀਨ ਹੈ।
ਲਾਲਚੀ ਲਲੂਜਨ ਤੇ ਪਾਵਨ ਕੈ ਪੂਜ ਕੀਨੇ,
ਅੰਜਨ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਈ ਦੀਨ ਹੈ।
ਕਾਟਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਕੀਨੇ,
ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨ ਹੈ॥੧੮੨॥

Gurmukh sukh phal chaakhat ulṭee bhaee,
Jon kai ajon bhae kul akuleen hai.
Jantan te sant au binaasee abinaasee bhae,
Adham asaadh bhae saadh parbeen hai.
Laalchee laloojan te paavan kai pooj keene,
Anjan jagat mai niranjan-ee deen hai.
Kaaṭ maaiaa phaasee gur greh mai udaasee keene,
Anbhai abhiaasee priaa prem ras bheen hai.182.

The Gurmukh, who savours the (godly) benevolence and solace, turns round his destiny,

Getting out of the circle of creation and destruction, (he) is relieved of the family ego.(1)

Householder becomes the saintly, the destructible achieves rejuvenation,

And lowly and mean attains saintly wisdom.(2)

The greedy and insatiable people are converted into worthy of praise,

As, out of black greedy world, (Gurmukh) endows them an ego-less status.(3)

At the portals of the Guru, the saddening trappings of the noose of ego are cut off,

Then reveller of dread-less entity gets imbued with Nectarous (Divine) love.(4)(182)

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਦਰਸਨੀ ਹੋਤ ਖਟ ਦਰਸ ਅਤੀਤ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ,
ਸੇਵਕੁ ਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ,
ਆਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਨ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸੁਖ,
ਹੰਸ ਬੰਸ ਮਾਨਸਰਿ ਅਨਤ ਨ ਚੀਤ ਹੈ॥੧੮੩॥

Satgur dars dhiaan ascharj-mai,
Darsnee hot khaṭ dars ateet hai.
Satgur charn sarn nihkaam dhaam.
Sewak na aan dev sew kee na preet hai.
Satgur sabad surt liv mool mantra,
Aan tantar mantar kee na sikhan parteet hai.
Satgur kripa saadhsangat pangat sukh,
Hans bans maansar anat na cheet hai.183.

The mind, set for the Vision of Satguru, is unique,

And the ones achieving Vision go beyond the philosophy of Six Shastras.(1)

Protection through Satguru's auspicious feet leads towards desirelessness,

And the adherents do not lead themselves to revere any other deities.(2)

Satguru leads towards the awareness of the Shabad and fondness for Mool Mantra[115],

And then remains there not any reliance upon magical charms.(3)

Through the compassion of Satguru, the comforts of holy congregations and equality come by,

And, then, the progeny of swans feels not homely except (the Lake) Mansrover.(4)(183)

---

115 Mool Mantra – Primal Incantation

ਘੋਂਸਲਾ ਮੈ ਅੰਡਾ ਤਜਿ ਉਡਤ ਅਕਾਸਚਾਰੀ,
ਸੰਧਿਆ ਸਮੈ ਅੰਡਾ ਹੇਤਿ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਆਵਈ।
ਤਿਰੀਆ ਤਿਆਗ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿਖੈ,
ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਛਾਡੀਅਤ ਜਲਚਰੀ,
ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਗਹਿ ਲੇਤ ਮਨਿ ਭਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਬਿਹੰਗ ਠਹਰਾਵਈ॥੧੮੪॥

Ghosla mai aṅḍa taj uḍat akaaschaaree,
Sandhiaa samai anḍa hot chet phir aavee.
Tireeaa tiaag sut jaat ban khand bikhai,
Sut kee surt gireh aae sukh paav-ee.
Jaise jal kunḍ kar chhaaḍeeat jalcharee,
Tab chaahe tab giah let man bhaav-ee.
Taise chit chanchal bharmat hai chatur kunṭ,
Satgur bohith bihang ṭhehraav-ee.184.

After laying the egg in the nest, the bird flies away,

But, in the evening, with mindful of affection for the egg, comes back,(1)

Leaving behind the son, the woman proceeds to the jungle (to work),

But, on coming back, feels relieved on observing son's well-being.(2)

Like the creation of water-hole and letting a fish loosing in there,

Then, whenever feels the urge, catches it.(3)

Likewise, the mind goes astray in all directions like a bird,

But it returns to get appeased through Satguru.(4)(184)

ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮੈ ਨ ਪਾਈਐ ਬਰਨ ਤੈਸੋ,
ਖਟ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਹੈ।
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ਖਾਨ,
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਮੈ ਨ ਸਬਦ ਉਦੋਤ ਹੈ।
ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਅੰਤਰਿ ਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ,
ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਮੈ ਨ ਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਹੋਤ ਹੈ।
ਉਸਨ ਸੀਤਲਤਾ ਸਪਰਸ ਅਪਰਸ ਨ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ਼ ਤੁਲਿ ਓਤਪੋਤ ਹੈ॥੧੮੫॥

Chatur barn mai na paaeeai barn taiso,
Khaṭ darsan mai na darsan jot hai.
Sinmrit puraan bed saastar smaan khaan,
Raag naad baad mai na sabad udot hai.
Naana binjnaad swaad antar na premras,
Sakal sugandh mai na gaṅdh sandh hot hai.
Usan seetalta spars apars na,
Gurmukh sukh phal tul otpot hai.185.

In four castes, neither there exists the same hue,

Nor there is uniformity in the philosophies of Six Shastras,(1)

Simritis, Puranas, Vedas, Shastras and such treasures,

Are neither melodious nor has as much musical harmony as prevails in Divine Word.(2)

The viands are many but they lack juice of affection,

In all their aromas, there is no concordance of the tongue.(3)

Warmth, chilliness, feeling of touch and alienation are like woof & weft.(4)(185)

ਲਿਖਨੁ ਪੜਨ ਤਉ ਲਉ ਜਾਨੈ ਦਿਸੰਤਰ ਜਉ ਲਉ,
ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਸੰਦੇਸ ਕੈ।
ਦੇਖਤ ਅਉ ਦੇਖੀਅਤ ਇਤ ਉਤ ਦੋਇ ਹੋਇ,
ਭੇਟਤ ਪਰਸਪਰ ਬਿਰਹ ਅਵੇਸ ਕੈ।
ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਜੀ ਹੋਇ ਖੋਜਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ,
ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਦੇਸ ਕੈ॥੧੮੬॥

Likhan paṛn tau lau jaanai disantar jau lau,
Keht sunt hai bides ke sandes kai.
Dekhat au dekheeat it ut doe hoe,
Bheṭat parspar birah aves kai.
Khoe khoe khojee hoe khojat chatur kunṭ,
Mirg mad jugat na jaanat parves kai.
Gursikh sandh mile antar antarjaamee
Swaamee sew sewak nirantar aades kai.186.

Writing and reading inspire (her) till the time (he) is in a foreign land,

(She) reads aloud and listens the messages narrated from far away.(1)

The desire to see and be seen dominates,

And on meeting each other, the separation turns into reunification.(2)

Going astray, (a deer) tries to search all around (for the musk),

But the deer does not acquiesce that the musk is already inherent in him.(3)

When the Sikh is met by the Guru, the All-knowing prevails,

Then, becoming a Sevak, pays obeisance and serves the Master.(4)(186)

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ-ਅੰਗੀ ਹੋਇ,
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਤ ਹੈ।
ਚਕਈ ਅਉ ਸੂਰ ਜਲਿ ਮੀਨ ਜਿਉ ਕਮਲ ਅਲਿ,
ਕਾਸਟ ਅਗਨ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਕੋ ਉਦੋਤ ਹੈ।
ਪਿਤ ਸੁਤ ਹਿਤ ਅਰੁ ਭਾਮਨੀ ਭਤਾਰ ਗਤਿ,
ਮਾਇਆ ਅਉ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਮਿਟਤ ਨ ਛੋਤਿ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਾਚੋ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਦਾਈ ਓਤਿਪੋਤਿ ਹੈ॥੧੮੭॥

Deepak patang sang preet ik-angee hoe,
Chandrma chakor ghan chaatrik na hot hai.
Chak-ee au soor jal meen jio kamal al,
Kaasṭ agan mrig naad ko udot hai.
Pit sut hit ar bhaamnee bhataar gat,
Maaiaa au sansaar duaar miṭat na chhot hai.
Gursikh sangat milaap ko prataap saacho,
Lok parlok sukhdaaee otpot hai.187.

The love of the moth with the light is one sided,

Same way, is that of Pied Cuckoo with the moon and Rain-bird[116] with the clouds,(1)

Ruddy goose with the sun, fish with water and bee with lotus-flower,

Wood with fire, and musical-tone used for catching the deer,(2)

Father's love for son, wife's love for husband,

They all can be eliminated not through illusionary and temporal world,(3)

But the affection of the Gursikh is the true benevolence,

And acts like woof & weft to endow succour here and hereafter.(4)(187)

---

116 Chatrik – A type of pied-cuckoo, which is supposed to drink only the raindrops.

ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰ,
ਮਿਥਨ ਬਿਉਹਾਰ ਦੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਬੇਦ ਮਿਰਜਾਦਾ ਮੈ ਕਹਤ ਹੈ ਕਥਾ ਅਨੇਕ,
ਸੁਨੀਐ ਨ ਤੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨ ਮੈ ਨ ਮਾਨੀਐ।
ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਮੈ ਨ ਜਗਤ ਭਗਤ ਬਿਖੈ,
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਹੂ ਨ ਜਾਨੀਐ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈਸੋ,
ਤੈਸੋ ਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਬਿਖੇ ਅਉਰ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੮੮॥

Logan mai logaachaar anik prakaar piaar,
Mithan biohaar dukhdaaee pehchaaneeai.
Bed Mirjaada mai keht hai katha anek,
Suneeaai na taisee preet man mai na maaneeai.
Giaan unmaan mai na jagat bhagat bikhai,
Raag naad baad aad ant hoo na jaaneeai.
Gursikh sangat milaap ko partaap jaiso,
Taiso na trilok bikhe aur ur aaneeai.188.

In the people, many types of temporal-loves prevail,

But consider all those as pain-giving myths.(1)

In the criteria of Vedas, they say, there are many a stories,

But adhere not to such affections, which suit not your mind.(2)

The discourses of knowledge in the world prevail not,

And the initiation, the end of Raagas, and the melodious music through instruments is realised not,(3)

The way, there exists the auspicious company of Gursikh and congregation,

Such a criteria is not found to subsist in any other beings, neither here nor hereafter.(4)(188)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਉ ਕਰੈ,
ਹਰੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ,
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਾਸ ਹੈ।
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ,
ਬਿਸਮ ਬਿਸਵਾਸ ਬਿਖੈ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇ ਚਿੰਤਾ ਮੈ ਅਤੀਤ ਚੀਤ,
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ॥੧੮੯॥

Pooran Brahm Gur pooran kripa jau karai,
Hare haumai rog ridai ninmrta niwaas hai.
Sabad surt livleen saadhsang mil,
Bhaavnee bhagat bhaae dubidha binaas hai.
Premras anmrit nidhaan paan pooran hoe,
Bism biswaas bikhai anbhai abhiaas hai.
Sehj subhaae chaae chinta mai ateet cheet,
Satgur sat gurmat gurdaas hai.189.

Brahm, the Absolute the Guru, if endows absolute benevolence,

Then the malady of ego vanishes and humility generates in the heart.(1)

The edicts of Vedas enunciate variety of anecdotes,

But, neither listen to such enticement, nor get your mind imbued with them.(2)

With godly love, the desire to savour Nectarous treasure is fulfilled,

And, then, with strange confidence perceives the (godly) reflection.(3)

Attain the ecstatic feeling after relinquishing the past distresses,

And after gaining true Gurmat from Satguru, become the servant of the Guru.(4)(189)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਿ,
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੈ ਨਿਰਾਸ ਹੈ।
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ,
ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਸੂਖਮ ਸਥਲ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕਮੇਕ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੁਇ ਰੇਨ,
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ॥੧੯੦॥

Gurmukh sabad surt liv saadhsang,
Trigun ateet cheet aasa mai niraas hai.
Naam nihkaam dhaam sehj subhaae ridai,
Bartai bartmaan giaan ko pragaas hai.
Sookham sathal ek au anekmek,
Brahm bibek ṭek Brahm biswaas hai.
Charn sarn liv aapa khoe hue ren,
Satgur sat gurmat gurdaas hai.190.

Gurmukh gets imbued with awareness of Divine Word of the Guru in the company of holy congregation,
And, renouncing the three-qualities[117] from the past, remains aloof from the worldly maladies.(1)
Nem, which is the source of eternity, routinely permeates the heart,
Then, (one) passing through the contemporary life, gets illuminated with the (Divine) knowledge.(2)
The imperceptible place where one and all interact,
Brahm is discerned and Brahm is confided upon.(3)
Get permeated through the auspicious feet, relinquish ego, achieve humility, and
After gaining true Gurmat from Satguru, become the servant of the Guru.(190)

[117] Traigun - Three Qualities: Rajo Gun-Quality of Impulse, Tamo Gun-Quality of Ignorance, Sato Gun-Quality of Goodness (Dr. Manmohan Singh)

ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਵਗਿਆ ਗੁਰ,
ਨਿੰਦਾ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਕੈ ਨਾਮ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ।
ਮਹੁਰਾ ਕਹਾਵੈ ਮੀਠਾ ਗਈ ਸੋ ਕਹਾਵੈ ਆਈ,
ਰੂਠੀ ਕਉ ਕਹਤ ਤੂਠੀ ਹੋਤ ਉਪਹਾਸ ਹੈ।
ਬਾਂਝ ਕਹਾਵੈ ਸਪੂਤੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ,
ਕੁਰੀਤਿ ਸੁਰੀਤਿ ਕਾਟਿਓ ਨਕਟਾ ਕੋ ਨਾਸ ਹੈ।
ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਭੋਰੋ ਆਂਧਰੈ ਕਹੈ ਸੁਜਾਖੋ,
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਸੁ ਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ॥੧੯੧॥

Haumai abhimaan kai agiaanta avagiaa Gur,
Ninda Gur daasan kai naam gurdaas hai.
Mahura kahaavai meeṭha gaee so kahaavai aaee,
Rooṭhee kau keht tuṭhee hot uphaas hai.
Baanjh kahaavai sapootee duhaagan suhaagan,
Kureet sureet kaaṭio nakṭa ko naas hai.
Baavro kahaavai bhoro aandhrai kahai sujaakho,
Chandan smeep jaise baas na subaas hai.191.

Strewn in conceit, arrogance and ignorance disobeys the Guru,

Indulges in criticism of the servants of the Guru, and, then, calls himself as servant of the Guru.(1)

He calls 'poison' as 'sweet,' 'departing' as 'arriving,'

The 'sullen' as 'cheerful,' which all is like taking out the mickey,(2)

Also calling an 'infertile woman' as 'the chaste one,' a 'widow' as 'propitiously-married,'

'Misdemeanour' as the 'auspicious criteria' and 'one with tarnished nose' as 'the upright-nose one,'(3)

(Similarly) calling a 'madman' as an 'intellectual,' the 'blind-man' as the 'one with superior vision.'

(Without realizing that) the aroma of the sandalwood cannot penetrate into the adjacent growing bamboo trees.(4)(191)

ਗੁਰਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਸਿ ਕੋਟਿ,
ਹੋਮ ਜਗਿ ਭੋਗ ਨਈਬੇਦ ਪੂਜਾਚਾਰ ਹੈ।
ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਧਿਆਤਮ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧ,
ਜਲ ਤਲ ਸੰਜਮਾਦਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਾਅੰਗੀਤ,
ਸੁਰਸਰ ਦੇਵ ਸਥਲ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾਕੈ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥੧੯੨॥

Gursikh ek mek rom na pujas koṭ,
Hom jag bhog naeebed poojaachaar hai.
Jog dhiaan giaan adhiaatam ridh sidh nidh,
Jal tal sanjamaad anik prakaar hai.
Sinmrit puraan bed saastar au saangeet,
Sursar dev sathal maaiaa bisthaar hai.
Koṭan koṭaan Sikh sangat asankh jaakai,
Sri Gur charn net net namaskaar hai.192.

When the Guru and the Sikh integrate, then, even millions of efforts, cannot be matched,

Not even through the Havanas, ritualistic serving of viands to the gods, and ritualistic ceremonial recitals.(1)

The yogic-meditations, spiritualistic-knowledge, super-natural actions,

And many other types of customary austerities.(2)

(Including) Simritis, Puranas, Vedas, Shastras and (Ritualistic) Music,

Sarsvati (a holy river), temples of Gods, all are just illusionary proliferations.(3)

Millions of Sikhs are there in millions of Holy congregations,

Who constantly pay their obeisance at the auspicious feet of Sri Guru.(4)(192)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ,
ਬਾਛਤ ਸਕਲ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ,
ਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਹੈ।
ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ,
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾਕੈ,
ਨਮੋ ਨਮੋ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇਨ ਹੈ॥੧੯੩॥

Charn kamal raj gursikh maathai laagee,
Baachhat sakal gursikh pag ren hai.
Koṭan koṭaan koṭ kamla kalpatar,
Paaras anmrit chintaamani kaamdhen hai.
Sur nar naath mun tribhavan au trikaal,
Log bed giaan unmaan jẹn ken hai.
Koṭan koṭaan Sikh sangat asankh jaakai,
Namo namo gurmukh sukh phal den hai.193.

The dust of the Guru's auspicious feet, touches Sikh's forehead (when paying obeisance),
Then (even) the touch of that Sikh's feet are desired through out the world.(1)
Millions of Lakhshmis[118], Kalpatra[119],
Paaras, Nectars, Chintamanis[120], and Kaamdhens,(2)
Sur Nar[121], Naaths[122], Munis[123], Tribhavan and Trikuty,
Prosaic and Vedic knowledge, Six Shastras, revere not all these.(3)
Akin to the auspiciousness of the association of the Guru and Sikh-congregation,
Consider not any other worthy of listening and appreciation.(4)(193)

---

118 Lakhshmi -Hindu Goddess of Wealth
119 Kalpatra - Tree in the Garden of Lord Indra which fulfils all desires
120 Chintamanis - The ones who fulfil all the desires
121 Sur Nar – Godly and Mundane Entities
122 Naths – Follower of Yogic Sect
123 Munis - Ascetics

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਤਿ,
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੈ ਚਈਲੇ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਬਚਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗ ਰੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀਲੇ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਿਕ ਰਸੀਲੇ ਹੈ।
ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸੋਭ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ,
ਕੋਟਿ ਛਬਿ ਛਾਹ ਛਿਪੈ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ॥੧੯੪॥

Gursikh sangat milaap ko prataap at,
Bhaavnee bhagat bhaae chaae kai chaeele hai.
Drisṭ dars liv at ascharjmai,
Bachan tanbol sang rang hue rangeele hai.
Sabad surt liv leen jal meen gat,
Premras anmrit kai rasak raseele hai.
Sobha nidh sobh koṭ oṭ lobh kai lubhit,
Koṭ chhab chhaah chhipai chhab kai chhabeele hai.194.

The fusion of the Gursikh and the congregation is a matter of great splendour,

As in the aspiration for worship, enhancement is experienced.(1)

The sight of (godly) vision permeates them with strange feeling,

Like a Betel leaf, they keep on chewing and get infused,(2)

Get absorbed in the awareness of Divine Word of the Guru like a fish in water,

And, by savouring the nectar, become the admirers of devotees,(3)

As they are the treasures of honour, millions of desirous of praises revere them,

And they are so dignified that the millions of nobles escape under their shades.(4)(194)

ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਰੋਮ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਪਾਵਈ।
ਏਕ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੌ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਵਾਸ,
ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਆਪਾ ਨ ਜਤਾਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ,
ਓਤਿਪੋਤਿ ਜੋਤਿ ਵਾਕੀ ਵਾਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ॥੧੯੫॥

Gursikh ek mek rom kee akath katha,
Gursikh saadhsang mehma ko paav-ee.
Ek Oankaar ke bithaar ko na paaraavaar,
Sabad surt saadhsangat smaav-ee.
Pooran Brahm Gur saadh sang mai niwaas,
Daasan daasaan mat aapa na jataav-ee.
Satgur Gur gursikh saadhsangat hai,
Otpot jot vaakee vaahee ban aav-ee.195.

Even an iota of fusion of the Guru and the Sikh cannot be narrated,

And what else can acclaim as much admiration as the association of Gursikh and the holy congregation?(1)

The expanse of the One and Only, Onkaar is boundless,

And is absorbed through the awareness of Shabad in the holy congregation.(2)

The Absolute Brahm, the Guru is inherent in the holy company,

There, even, the servers of the servers do not display any ego.(3)

Guru is Satguru and the Gursikhs comprise the holy congregation,

And the Jote moves around in them like woof & weft.(4)(195)

ਪਵਨਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਪੇਖੀਅਤ,
ਸਲਿਲੇ ਸਲਿਲ ਮਿਲਤ ਨਾ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਜੋਤੀ ਮਿਲੇ ਜੋਤਿ ਹੋਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ,
ਭਸਮਹਿ ਭਸਮ ਸਮਾਨੀ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ।
ਕੈਸੇ ਪੰਚ ਤਤ ਮੇਲੁ ਖੇਲੁ ਹੋਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ,
ਬਿਛੁਰਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿਤਿ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੯੬॥

Pavneh pavan milat nahee pekheeat,
Salile salil milat na pehchaaneeai.
Jotee mile jot hot bhinn bhinn kaise kar,
Bhasmeh bhasm smaanee kaise jaaneeai.
Kaise panch tat mel khel hot pind praan,
Bichurat pind praan kaise unmaaneeai.
Abigat gat at bisam ascharjmai,
Giaan dhiaan agmit kaise ur aaneeai.196.

Air amalgamating into air can be seen not,

Water mingling with water is recognizable not.(1)

When Jote merges into Jote, they can be disintegrated not,

Like the way, ashes merged in ashes, can be distinguished not.(2)

How the amalgamation of five elements create body and life,

And how can be speculated, the separation of body from life?(3)

Emancipation through unknown is a strange phenomenon,

But, without contemplation and meditation how can it be permeated?(4)(196)

ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਸਾਤ ਦੀਪ ਮੈ ਨ ਨਵਖੰਡ ਬਿਖੈ,
ਦਹਿਦਿਸ ਦੇਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਨੀਐ।
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਨ ਦੇਖਿਓ ਸੁਨਿਓ,
ਸ੍ਵਰਗ ਪਇਆਲ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ ਨ ਮਾਨੀਐ।
ਭੂਤ ਅਉ ਭਵਿਖ ਨ ਬਰਤਮਾਨ ਚਾਰੋ ਜੁਗ,
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸ ਨ ਧਿਆਨੀਐ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੈਸੇ,
ਤੈਸੋ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸੁਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੧੯੭॥

Chaar kunṭ saat deep mai na navkhand bikhai,
Dehdis dekheeai na ban grih jaaneeai,
Log bed giaan unmaan kai na dekhio sunio,
Swarg paiaal mritmandal na maaneeai.
Bhoot au bhavikh na bartmaan chaaro jug,
Chatur barn khat daras na dhiaaneeai.
Gursikh sangat milaap ko prataap jaise,
Taiso aur thaur suneeai na pehchaaneeai.197.

Four directions, seven-continents, nine regions, ten commands, (all these) can be predicted neither at home nor in jungle.(1)

And also, neither they can be observed and found among the people.(2)

Nor in the past, future and during all the four ages,

As well as through four castes and six Shastras, they cannot be contemplated.(3)

Auspiciousness is endowed only to the association of the Guru, Sikh and the Congregation,

Such a criteria has neither been heard nor recognised.(4)(197)

ਊਖ ਮੈ ਪਿਊਖ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਹਿਤ ਹੋਇ,
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ਨਾਸਕਾ ਨ ਹੋਤ ਹੈ।
ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸਮਾਦ ਗਤਿ,
ਬਿਬਿਧ ਬਰਨ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੋ ਜੋਤਿ ਹੈ।
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ,
ਕਰ ਚਰਨ ਹੀਨ ਧਰ ਅਉਖਦੀ ਉਦੋਤ ਹੈ।
ਜਾਇ ਪੰਚ ਦੋਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਾਵੈ ਕੈਸੇ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਹੁਇ ਅਛੋਤ ਹੈ॥੧੯੮॥

Ookh mai piookh ras rasna reht hoe,
Chandan subaas taas naaska na hot hai.
Naad baad surt bihoon bismaad gat,
Bibidh barn bin drisṭ so jot hai.
Paars pars na spars usan seet,
Kar charn heen dhar aukhdee udot hai.
Jaae panch dokh nirdokh mokh paavai kaise,
Gurmukh sehj santokh hue achhot hai.198.

In the sugar cane, there is Nectarous juice, which is there, even before it is tasted through the TONGUE,

The aroma is there in sandalwood but no NOSE (to savour the smell itself)(1)

The eccentric and resonating music is there in the instruments but no EARS to listen,

Numerous are there the colours, but without VISION they do not enlighten (to relish the beauty).(2)

Philosopher's stone through touch transforms (other metals into gold) but (itself) has no SENSE of heat or cold,

The earth produces (medicinal) roots (which cure hands and feet) but itself cannot walk.(3)

How can one permeated with such five (temporal) traits achieve emancipation?

Only the Gurmukhs, imbued with (holy) ecstasy and patience can remain aloof (from such worldly characteristics)(4)(198)

ਨਿਹਫਲ ਜਿਹਬਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸੁਆਦਿ ਹੀਨ,
ਨਿਹਫਲ ਸੁਰਤਿ ਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ।
ਨਿਹਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਪਾ ਆਪੁ ਦੇਖੀਅਤਿ,
ਨਿਹਫਲ ਸੁਆਸ ਨਹੀ ਬਾਸੁ ਪਰਮਾਦੁ ਹੈ।
ਨਿਹਫਲ ਕਰ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਬਿਨੁ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਬਿਹੂਨ ਪਗ ਬਾਦਿ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਲਿਵ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ॥੧੯੯॥

Nihphal jihba hai sabad suaad heen,
Nihphal surt na anhad naad hai.
Nihphal drisṭ na aapa aap dekheeat,
Nihphal suaas nahee baas parmaad hai.
Nihphal kar Gur paars pars bin,
Gurmukh maarg bihoon pag baad hai.
Gurmukh ang ang pang sarbang liv,
Sabad surt saadhsong prasaad hai.199.

The tongue is futile, if it has no sense of taste,

And futile is the consciousness, if it values not Anhad music.(1)

Vain is the vision that enables not one to visualize one's own self

And useless is the breath, which contains not the aroma of the Primal Entity.(2)

Hopeless are the hands, which seek not the touch of Paaras-like Guru,

And useless are the feet which are deprived of the Gurmukh's Path.(3)

Each iota of Gurmukh through each part of the body remains in virtuous concentration,

As the Divine vision and awareness are the benevolence of the holy congregation.(4)(199)

ਪਸੂਆ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰੁ ਇਹੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੋ ਬਿਬੇਕ ਅਬਿਬੇਕ ਹੈ।
ਪਸੁ ਹਰਿਆਉ ਕਹਿਓ ਸੁਨਿਓ ਅਨਸੁਨਿਓ ਕਰੈ,
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਟੇਕ ਹੈ।
ਪਸੂਆ ਸਬਦ ਹੀਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਬੋਲਿ ਸਕੈ,
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ,
ਨਾਤੁਰ ਅਚੇਤ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੂ ਮੈ ਏਕ ਹੈ॥੨੦੦॥

Pasooaa maanukh deh antar antar ihai,
Sabad surt ko bibek abibek hai.
Pasu hariaao kehio sunio ansunio karai,
Maanas janam updes ridai ṭek hai.
Pasooaa sabad heen jihba na bol sakai,
Maanas janam bolai bachan anek hai.
Sabad surt sun samajh bolai bibekee,
Naatur achet pasu pret hoo mai ek hai.200.

Humans and animals vary, and variation is this,

One has the awareness of Shabad and the other is devoid of the same.(1)

Prevented not to go to green pastures, the animal listens not,

But the humans pay attention and permeate the heart with sermons.(2)

The animals lack the eloquence and, through tongue, can express not,

But the humans utter words of many types.(3)

The wise one listens, understands and realizes the awareness of Shabad,

Otherwise, like animals, he remains an unintelligible.(4)(200)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਪਸੂਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੇਹ,
ਖੜ ਖਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੋ ਸੁਆਉ ਹੈ।
ਗੋਬਰ ਗੋਮੂਤ੍ਰ ਸੂਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਏ,
ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਨਿਖਿਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਪਿਆਉ ਹੈ।
ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸਾਧਨ ਕੈ ਸਾਧ ਭਏ,
ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਖਲ ਬਚਨ ਦੁਰਾਉ ਹੈ।
ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਰਸਿਕ ਰਸਾਇਨ ਹੁਇ,
ਮਾਨਸ ਬਿਖੈ ਧਰ ਬਿਖਮ ਬਿਖੁ ਤਾਉ ਹੈ॥੨੦੧॥

Sabad surat heen pasooaa pavitar deh,
Khaṛ khaae anmrit pravaah ko suaao hai.
Gobar go mootar sootar parm pavitar bhae,
Maanas dehee nikhidh anmrit apiaao hai.
Bachan bibek ṭek saadhan kai saadh bhae,
Adham asaadh khal bachan duraao hai.
Rasna anmrit ras rasik rasaain hue,
Maanas bikhai dhar bikhm bikh taao hai.201.

Without the awareness of Shabad, the human is worse than the animal,

Which (animal) eats the green fodder but bestows Nectarous milk.(1)

The cow-dung and (its) urine are deemed auspicious,

But, human body is worthless which consumes propitious viands (and produces filth.)(2)

Holier than holy are those who venerate the holy persons,

But those, who adhere not to the holy utterances, are the lowly ones.(3)

The ones with Nectarous tongues become the adherents of contemptuous essence, such dreadful humans are the epitome of poisonous snakes.(4)(201)

ਪਸੂ ਖੜਿ ਖਾਤ ਖਲ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,
ਮੋਨਿ ਕੋ ਮਹਾਤਮੁ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ।
ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮਾਨਸ ਮੁਖ,
ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲੀ ਤਾਹਿ ਜੀ।
ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਫਲ,
ਬਚਨ ਬਿਹੂਨ ਪਸੁ ਪਰਮਿਤਿ ਆਹਿ ਜੀ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਗਤਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਹੀਨ,
ਬਿਖਧਰ ਬਿਖਮ ਚਕਤ ਚਿਤੁ ਚਾਹਿ ਜੀ॥੨੦੨॥

Pasoo khaṛ khaat khal sabad surat heen,
Mon ko mahaatam pai anmrit pravaah jee.
Naana misṭaan khaan paan maanas mukh,
Rasna raseelee hoe soee bhalee taahe jee.
Bachan bibek ṭek maanas janam phal,
Bachan bihoon pasu parmit aahe jee.
Maanas janam gat bachan bibek heen,
Bikhdhar bikhm chakat chit chaahe jee.202.

The animals eat green fodder and are devoid of the awareness of Divine Word of the Guru,

But, to supplant their trait of muteness, they endow the flow of Nectarous (milk).(1)

Through the mouth, man relishes many viands,

But only those, which are tasteful, earn the compliments.(2)

Auspicious is the human birth, which seeks protection through (Divine) knowledge,

But, the one who is devoid of Divine Word, is an embodiment of the animal.(3)

Human birth, which is bereft of Divine Word,

Its condition is like a dreadful poisonous snake.(4)(202)

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਬਿਰਹਾ ਬਿਆਪੈ ਦ੍ਰਿਗਨ ਹੁਇ,
ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਆਪੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ।
ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਬਿਰਹੁ ਬਿਆਪੈ ਜਿਹਬਾ ਕੈ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਅੰਕਮਾਲ ਕੀ ਰਚਨ ਕੈ।
ਸਿਹਜਾ ਗਵਨ ਬਿਰਹਾ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਹੁਇ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਿਰਹ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੁਇ ਸਚਨ ਕੈ।
ਰੋਮ ਰੋਮ ਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕੈ ਬਿਹਬਲ ਭਈ,
ਸਸਾ ਜਿਉ ਬਹੀਰ ਪੀਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤਚਨ ਕੈ॥੨੦੩॥

Daras dhiaan birha biaapai drigan hue,
Sravan birho biaapai madhur bachan kai.
Sangam smaagam birho biaapai jihba kai,
Paars pars ankmaal kee rachan kai.
Sihja gavan birha biaapai charan hue,
Premras birah srabang hue sachan kai.
Rom rom birah britha kai bihbal bhaee,
Sasa jio baheer peer prabal tachan kai.203.

The eyes (of the beloved) suffer with a longing to vision and converse,

And the ears feel the deprivation for the melodious word (of the lover)(1)

The tongue suffers being unable to discourse in view of being in separation,

And the chest yearns for the contact like a Paaras-touch.(2)

The feet, walking towards the bed, feel the impact of separation,

And, collectively, all body-parts suffer the shock of parting.(3)

Each iota of body is tormented and feels impatient,

Like a rabbit surrounded by hunters during the chase.(4)(203)

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ ਅਨੂਪ ਰੂਪ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਈ ਹੈ।
ਲੋਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੈ ਤਨਕ ਤਾਰਕਾ ਸਿਆਮ,
ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਿਲ ਬਨਿਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਤਿਲ ਛਿਪਤ ਛਾਹ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੋਭ ਲੋਭ ਲਲਚਾਈ ਹੈ।
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਭਈ,
ਤਿਲ ਕੇ ਤਿਲਕ ਸਰਬ ਨਾਇਕਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ॥੨੦੪॥

Kinchat kataachh kripa badan anoop roop,
At ascharjmai naaika kahaaee hai.
Lochan kee putree mai tanak taarka siaam,
Taako pratibinb til banita banaaee hai.
Koṭan koṭaan chhab til chhipat chhaah,
Koṭan koṭaan sobh lobh lalchaaee hai.
Koṭ brehmand ke naaik kee naaika bhaee,
Til ke tilak sarb naaika miṭaaee hai.204.

An iota of the benevolence of the (Divine) vision, endows unique features to (her) body,

And, in extreme ecstasy, she claims the status of a nymph.(1)

Besides the pupils of eyes, the tiny black-mole,

Endows the mark which transforms her into a damsel.(2)

Millions of moles can compete not with that,

And millions of moles greedily aspire for the same status.(3)

She becomes the heroine of the Hero of the Universe,

As the flowery mole enables the heroine to subdue all the beauties.(4)(204)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ,
ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੋਰੇ ਆਏ ਹੈ।
ਪਰਮ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ,
ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈ।
ਸੋਭਿਤ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੈ ਅੰਕਮਾਲ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰਿ ਗਈ,
ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈ॥੨੦੫॥

Supan charitar chitar, baanak bane bachitar,
Paawan pavitar mitar aaj more aae hai.
Param daiaal lal, lochan bisaal,
Mukh bachan rasaal, madh madhur peeaae hai.
Sobhat sihjaasan bilaasan dai ankmaal,
Premras bism hue sehj smaae hai.
Chaatrik sabad sun akheeaan ughar gaee,
Bhaee jal-meen gat, birah jagaae hai.205.

The incredible reflection brought the One in the dream, who was graceful and special,

And made me to feel as if that, absolute and chaste One, has adorned my (abode.)(1)

Who is the epitome of this extremely benevolent face, adorned with cosmic Vision,

Which is explicating Nectarous and honey-like discourses.(2)

Gracefully and ecstatically has captured my heart,

The Divine love prevails and I am imbued with bliss.(3)

The chirping of rain-bird opened my eyes,

Felt like fish out of water and, was awakened feeling the love-pangs.(4)(205)

ਦੇਖਬੇ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇਬੇ ਕਉ,
ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੀਐ ਦਿਖਾਈਐ।
ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਬੇ ਕਉ,
ਕੈਸੇ ਗੁਨਨਿਧਿ ਗੁਨ ਸੁਨੀਐ ਸੁਨਾਈਐ।
ਮਨ ਮੈ ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੈ ਨ ਮਨ,
ਨਿਹਚਲ ਹੁਇ ਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਅੰਗ ਅੰਗ ਭੰਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਕੁਲਹੀਨ ਦੀਨ,
ਕੈਸੇ ਬਹੁਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥

Dekhbe kau drisṭ na daras dikhaaebe kau,
Kaise pria darsan dekheeai dikhaaeeai.
Kehbe kau surat hai na sravan sunbe kau,
Kaise gunnidh gun suneeai sunaaeeai.
Man mai na gurmat, gurmat mai na man,
Nihchal hue an unman liv laaeeai.
Ang ang bhang rang roop kulheen deen,
Kaise bauh-naaik kee naaika kahaaeeai.206.

Neither I have the eyes to vision, nor can I inspire others to visualise.

(Then) how can (me), a beloved, visualise and lead others to have the vision?(1)

Neither (I) know how promote awareness, nor am I endowed with the trait to listen to,

How can then (I) narrate the benevolence of the benefactor?(2)

Neither Gurmat is in (my) mind, nor (my) mind is in Gurmat,

Thus, remaining perturb, can achieve not the ecstatical state.(3)

Every body-part of me, the lowly one, is distraught,

How can I claim to be the heroine of the Hero.(4)(206)

ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਰੋਗੁ ਦੁਖਿਤ ਹੁਇ ਬਿਰਹਨੀ,
ਕਹਤ ਸੰਦੇਸ ਪਥਿਕਨ ਪੈ ਉਸਾਸ ਤੇ।
ਦੇਖਹੁ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪਰੇਵਾ,
ਪਰ ਕਰ ਨਾਰਿ ਦੇਖਿ ਟੂਟਤ ਅਕਾਸ ਤੇ।
ਤੁਮ ਤੌ ਚਤੁਰਦਸ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਅ,
ਤ੍ਰਿਅ ਨ ਛਡਾਵਹੁ ਬਿਰਹ ਰਿਪ ਰਿਪ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ।
ਚਰਨ ਬਿਮੁਖ ਦੁਖ ਤਾਰਿਕਾ ਚਮਤਕਾਰ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਹਿ ਰਵਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤੇ॥੨੦੭॥

Birah biog rog dukhit hue birhanee,
Keht sandes pathikan pai usaas te.
Dekhoh trigad jon prem ke preva,
Par kar naar dekh ṭooṭat akaas te.
Tum to chatardas bidiaa ke nidhaan pria,
Tria na chhadaavoh birah rip rip traas te.
Charn bimukh dukh taarka chamatkaar,
Herat hiraahe rav dars pragaas te.207.

One, tormented by the pangs of love and parting from her beloved husband,

Through sighs of separation, spreads the message of her seclusion, among the wayfarers (1)

Look, how the oddly born pigeon infused with love,

When sees his female, shoots down flying from the skies.(2)

But, you the treasure of love, endowed with Fourteen Wisdoms[124],

Should not abandon your beloved in the captivity of dreaded separation.(3)

Deprived of your auspicious feet, I am longing like the twinkling stars,

Who, after having the glimpse of sun, just elope.(4)(207)

---

124 Fourteen Wisdoms: 4 Vedas, 4 Up-Vedas and 6 Philosophies

ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਦੇਖਿ ਅਉ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਦੈ ਸੁਹਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਮੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ਤਾਹਿ,
ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਜਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਦਹਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਤਾਹਿ,
ਸੋਈ ਬਹੁਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਸਿਹਜਾਸਨਿ ਮਿਲਾਵ ਤਾਹਿ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸ ਕਰਿ ਅਪੀਉ ਪੀਆਵਈ॥੨੦੮॥

Joee pria bhaavai taahe dekh au dikhaavai aap,
Drisṭ daras mil sobha dai suhaav-ee.
Joee pria bhaavai mukh bachan sunaavai taahe,
Sabad surat Gur giaan upjaav-ee.
Joee pria bhaavai dehdis pragṭaavai taahe,
Soee bauh naaik kee naaika kahaav-ee.
Joee pria bhaavai sihjaasan milaav taahe,
Premras bas kar apeeo peeaav-ee.208.

The one who desires for the Lover, he (lover) is perceived and becomes apparent,

And the benevolent vision is endowed to deem him auspicious.(1)

The one, who desires for the Lover, gets auspicious words narrated,

As the awareness of the Shabad conveys the Guru's knowledge.(2)

The one, who desires for the Lover, gets revealed through all the ten directions,

And then one is really known as the heroine of the hero.(3)

The one, who desires for the Lover, the couch enables them to unite,

And, then, captivated by the juice of love, one savours and relishes.(4)(208)

ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕੈ ਸੁਹਾਵੈ,
ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹਾਵੈ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੀ ਹੈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਬਾਨਕ ਬਧੂ ਬਨਾਵੈ,
ਸੋਈ ਬਨਤਾ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਲੀ ਹੈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਕੀ ਸਬੈ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵੈ,
ਸੋਈ ਕਾਮਨੀ ਕਹਾਵੈ ਸੀਲ ਕੈ ਸੁਸੀਲੀ ਹੈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਲੈ ਪੀਆਵੈ,
ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਕਹਾਵੈ ਰਸਕ ਰਸੀਲੀ ਹੈ॥੨੦੯॥

Joee pria bhaavai taahe sundarta kai suhaavai,
Soee sundree kahaavai chhab kai chhabeelee hai.
Joee pria bhaavai taahe baanak badhoo banaavai,
Soee banta kahaavai rang mai rangeelee hai.
Joee pria bhaavai taakee sabai kaamna pujaavai,
Soee kaamnee kahaavai seel kai suseelee hai.
Joee pria bhaavai taahe premras lai peeaavai,
Soee premnee kahaavai rask raseelee hai.209.

The one, who desires for the Lover, is bestowed with splendour,

And, then, the same damsel is known as lovelier than all lovelies.(1)

The one, who desires for the Lover, embellishes oneself with adorations,

And, then, only that one, in colourful decorations, is known as the wedded-one.(2)

The one, who desires for the Lover, gets all her longings fulfilled,

And, then, that one is known as damsel of benevolent and refined dispositions.(3)

The one, who desires for the Lover, savours the nectar of affection,

Only that one is called the beloved, who is an ardent devotee.(4)(209)

ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਸੇਤ ਰੂਪ ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਤਾਸ,
ਸਭ ਟੂਕ ਟੂਕ ਭਏ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀਐ ਬਿਦੇਸ ਤੇ।
ਬਿਰਹ ਅਗਨਿ ਸੇ ਸਵਾਨੀ ਮਾਸੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੁਇ,
ਬਿਰਹਨੀ ਭੇਖ ਲੇਖ ਬਿਖਮ ਸੰਦੇਸ ਤੇ।
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਰੋਗ ਲੇਖਨਿ ਕੀ ਛਾਤੀ ਫਾਟੀ,
ਰੁਦਨ ਕਰਤ ਲਿਖੈ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਤੇ।
ਬਿਰਹ ਉਸਾਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿਤ ਗਤਿ,
ਬਿਰਹਨੀ ਕੈਸੇ ਜੀਐ ਬਿਰਹ ਪ੍ਰਵੇਸ ਤੇ॥੨੧੦॥

Birah biog sog set roop hue kritaas,
Sabh took took bhae paatee likheeai bides te.
Birah agan se swaanee maas krisan hue,
Birhanee bhekh lekh bikhm sandes te.
Birah biog rog lekhan kee chhaatee phaaṭee,
Rudan kart likhai aatam aves te.
Birah usaasan pragaasan dukhit gat,
Birhanee kaise jeeai birah praves te.210.

Distressed by pain of separation, getting anaemic like the white-paper,

And totally shattered, writes and sends a letter from the foreign-land.[125] (1)

Distressed by the pain of separation, the skin is blackened like that of Krishna,

And that is the message written by the one in love-pangs.(2)

Distressed by the pains of separation, the writer's heart splits,

And, crying hard, expresses the poignant predicaments.(3)

The distressed one is anguished, and is laden with sighs,

And that distraught one, how can survive when alienation prevails?(4)(210)

---

[125] Bhai Gurdas, on the instance of the Guru Arjan Dev spent sometime at Varanasi. According to Bhai Vir Singh Jee, he wrote such Kabits to express his anxiety regarding the separation from the Guru Jee.

ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਸਗਾਈ ਹੋਤ,
ਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੰਦੇਸ ਕੈ।
ਬਿਧਿ ਸੈ ਬਿਵਾਹੇ ਮਿਲਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ,
ਬਿਦਿਮਾਨ ਧਿਆਨ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੇਸ ਕੈ।
ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ,
ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਉਲੰਘਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ,
ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਿ ਹੋਤ ਬਿਸਮ ਅਵੇਸ ਕੈ॥੨੧੧॥

Poorab sanjog mil sujan sagaaee hot,
Simrat sun sun sravan sandes kai.
Bidh sai biwaahe mil drist dars liv,
Bidmaan dhiaan ras roop rang bhes kai.
Rain sain samai srut sabad bibek ṭek,
Aatam giaan parmaatam praves kai.
Giaan dhiaan simran ulangh ikatar hoe,
Premras bas hot bism aves kai.211.

By dint of the heretofore writ, the gracious people meet, and get matrimonially engages,

And (she) listens and relishes the messages[126] .(1)

Observing customs, the marriage takes place, and an urge prevails for vision,

And, with his presence there, deliberates upon his nature and features.(2)

At the fall of night, attends to the realization of Divine Word of the Guru,

As through celestial knowledge, the Supreme Entity prevails.(3)

Surpassing the knowledge, awareness and recitation, (she) converges,

Captivated through the nectar of love, gets permeated to submerge into strange ecstasy.(4)(211)

---

[126] Clandestine message from her would be-husband

ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕਾ ਅਨੇਕ ਜਾਕੈ,
ਦੀਨ ਕੈ ਦਇਆਲ ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ ਹੈ।
ਸਜਨੀ ਰਜਨੀ ਸਸਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅਉਸਰ ਮੈ,
ਅਬਲੇ ਅਧੀਨ ਗਤਿ ਬੇਨਤੀ ਉਚਾਰੀ ਹੈ।
ਜੋਈ ਜੋਈ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ,
ਹਾਥ ਜੋਰੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੋਇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ।
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇਕੈ ਚਈਲੋ ਭਜਉ,
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਧੰਨਿ ਆਜ ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ॥੨੧੨॥

Ek sai adhik ek naaika anek jaakai,
Deen kai daiaal hue kripaal kripaadhaaree hai.
Sajnee rajnee sas premras ausar mai,
Able adheen gat bentee uchaaree hai.
Joee joee aagiaa hoe soee soee maan jaan,
Haath jore agrabhaag hoe aagiaakaaree hai.
Bhaavnee bhagat bhaae chaaikai chaeelo bhajau,
Saphal janam dhann aaj meree baaree hai.212.

One and more than one are the heroines of which,

He is embodiment of compassion, and is kind and benevolent.(1)

At the night-time, when the moon is the companion and the time is like the Nectarous love,

The meek and the obedient one, utters the request,(2)

Whatever is the command, accepted it will be with honour,

(Saying this) and with folded hands, comes forward and expresses her meekness,(3)

That, with the urge of meditation and great enthusiasm, will earn your favour,

Because I had the opportunity of pleasure to earn for my emancipation of my life.(4)(212)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੈ ਤਨਕ ਤਾਰਕਾ ਸਿਆਮ,
ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਕੁ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ।
ਬਨਿਤਾ ਬਦਨ ਪਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਨਾਇ ਰਾਖਿਓ,
ਕਾਮਦੇਵ ਕੋਟਿ ਲੋਟਪੋਟ ਅਵਿਲੋਕ ਕੋ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰੂਪ ਕੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਛਬਿ,
ਸਕਲ ਸਿੰਗਾਰੁ ਕੋ ਸਿੰਗਾਰੁ ਸ੍ਰਬ ਥੋਕ ਕੋ।
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਲਕੀ ਅਤੁਲ ਸੋਭਾ,
ਸੁਰਸਤੀ ਕੋਟ ਮਾਨ ਭੰਗ ਧਿਆਨ ਕੋਕ ਕੋ॥੨੧੩॥

Preetam kee putree mai tanak taarka siaam,
Taako pratibinb til tilak trilok ko.
Banta badan par pragat banaae raakhio,
Kaamdev koṭ loṭ poṭ avilok ko.
Koṭan koṭaan roop kee anoop roop chhab,
Sakal singaar ko singaar srab thok ko.
Kinchat kataachh kripa tilkee atul sobha,
Surstee koṭ maan bhang dhiaan kok ko.213.

A black mole, besides the pupil of the lover's eye,

Even a tiny reflection from this, endows (her) virtues of all the three worlds.(1)

The face of the beloved is adorned with such criteria,

That even millions of Kam-devs[127] commence to toss and turn with its glimpse.(2)

Millions of embellishments cannot endow as much charm,

As the charm of that mole is superior than all the ornamentation.(3)

Even an iota of benevolent vision enhances the glory of mole,

Which, like pied-piper, causes interruption in the meditation of the nymphs.(4)(213)

---

[127] Kam-devs – Cupids, the god of love

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ,
ਸਕਲ ਦਰਸ ਸਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪੰਚ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੰਮਿ,
ਸਰਬ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਸਮਝਾਏ ਹੈ।
ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕੈ ਅਵੇਸ ਰਿਦੈ,
ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਏ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ,
ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈ॥੨੧੪॥

Sri Gur daras dhiaan khaṭ darsan dekhai,
Sakal daras sam daras dikhaae hai.
Sri Gur sabad panch sabad giaan ganm,
Sarb sabad anhad samjhaae hai.
Mantar updes parves kai aves ridai
Aad kau aades kai Brahm brahmaae hai.
Giaan dhiaan simran premras rasik hue,
Ek au anek ke bibek pragṭaae hai.214.

The one who contemplates on Sri Guru, he ponders not over Six (Vedic) Philosophies,

As all the Philosophies are made perceptible through the vision (of the Guru)(1)

Through Divine Word from Sri Guru, Enlightenment of Divine knowledge is realized,

And, through five musical nodes all the Divine Words are communicated.(2)

When the sermon of holy-hymn permeates the mind,

Then (one), revering the Creator, revels in the universe.(3)

When through knowledge, contemplation and meditation get imbued,

Then one and all perceptions become evident.(4)(214)

ਸਤਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮੁ ਨ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ,
ਸਚ ਬਿਨੁ ਸੋਚ ਨ ਜਨੇਊ ਜਤਹੀਨ ਹੈ।
ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਗਿਆਨ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ,
ਭਾਉ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਭੈ ਭੀਨ ਹੈ।
ਸਾਂਤਿ ਨ ਸੰਤੋਖ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨ ਸਹਜ ਬਿਨੁ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ।
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਏਕ ਟੇਕ,
ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤ ਨ ਰੰਗ ਲਿਵ ਲੀਨ ਹੈ॥੨੧੫॥

Sat bin sanjam na pat bin pooja hoe,
Sach bin soch na janeoo jat-heen hai.
Bin Gur deekhiaa giaan bin darsan dhiaan
Bhaao bin bhagat na kathnee bhai bheen hai.
Saant na santokh bin sukh na sehj bin,
Sabad surat bin prem na prabeen hai.
Brahm bibek bin hirdai na ek ṭek,
Bin saadh sangat na rang livleen hai.215.

No austerities needed for Truth and no worship accomplishes honour,

As well, if thought is without truth, then the wearing of Juneau (sacred thread)[128] is abased.(2)

No pacification without contentment, no comfort without ecstasy,

And without awareness of Shabad, the (Divine) affection pervade not.(3)

Without the knowledge of Brahm, the mind does not achieve benevolence of the One and Only,

Neither, one gets infused with holy hue, without the holy company.(4)(215)

---

[128] Juneau - Sacred thread worn by upper caste Hindus as mark of initiation..

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਹਿ ਜਗ ਮਧੁਕਰ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਤਾਹਿ ਜਗਤ ਉਦਰਿ ਹੈ।
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੋਖ ਦੁਖ ਹਰਿ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸ,
ਤਾਸ ਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਸਮਸਰਿ ਹੈ॥੨੧੬॥

Charan kamal makrand ras lubhit hue,
Charan kamal taahe jag madhukar hai.
Sri Gur sabad dhun sun gad gad hoe,
Anmrit bachan taahe jagat udar hai.
Kinchat kaṭaachh kripa Gur daiaa nidhaan,
Sarb nidhaan daan dokh dukh har hai.
Sri Gur daasan daas daasan daasaan daas,
Taas na Indaraad Brahmaad samsar hai.216.

As soon as one attains the dust of the Guru's auspicious feet,

The whole world becomes like black bee to seek the dust of his feet.(1)

As soon as one feels elated by relishing the melodious Shabads of Sri Guru,

His Nectarous words unshackle the whole world.(2)

Even an iota out of the Guru's treasure of compassion,

Becomes universal treasure of benevolence, and all the pleasures and pains are eradicated.(3)

The server of the servants of the Guru, and the server of the servants of (his) servants,

Cannot be equalised, even, by gods like Indra and Brahmaad[129].(4)(216)

---

[129] Brahmaad – The gods Brahma, Vishnu and Shiv

ਜਬ ਤੇ ਪਰਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਏ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੈ,
ਚਾਹਤ ਚਰਨ ਰੇਨ ਸਕਲ ਅਕਾਰ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰਿ,
ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਰਮਾਰਥ ਬੀਚਾਰ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥ ੨੧੭॥

Jab te parm Gur charan saran aae,
Charan saran liv sakal sansaar hai.
Charan kamal makrand charnamrit kai,
Chaahat charan ren sakal akaar hai.
Charan kamal sukh sanpat sehj ghar,
Nihchal mat parmaarth beechaar hai.
Charan kamal Gur mehma agaadh bodh,
Net net net namo kai namaskaar hai.217.

When one comes under the shelter of the Guru's auspicious feet,

Then the whole world seeks the protection of one's feet.(1)

The dust of the lotus feet is like the nectar,

And the whole humanity yearns for this dust.(2)

Through lotus feet the abode of ecstasy is sought,

Then, through tranquil perception, the celestial understanding prevails.(3)

The auspiciousness of the Guru's lotus feet is beyond comprehension,

Great, great it is and I, again and again pay my obeisance.(4)(217)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜਬ ਤੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਏ,
ਤਬ ਤੇ ਅਸਥਿਰਿ ਚਿਤਿ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਹੀ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੈ,
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਮਰ ਪਦ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਮਨ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਕੀਓ,
ਆਨ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਵਾਸਨਾ ਨਿਵਾਸ,
ਆਨ ਵਾਸ ਫੀਕੀ ਭਈ ਹਿਰਦੈ ਨ ਭਾਵਈ॥੨੧੮॥

Charan kamal Gur jab te ridhai basaae,
Tab te asthir chit anat na dhaavhee.
Charan kamal makrand charnmrit kai,
Praapat amar pad sehj smaavhee.
Charan kamal sukh man mai niwaas keeo,
Aan sukh tiaag Har Naam liv laavhee.
Charan kamal makrand vaasna niwaas,
Aan vaas pheekee bhaee hirdai na bhaavee.218.

When the heart is permeated through the Guru's lotus feet,

Then the wavering mind stops wandering aimlessly.(1)

The dust of the auspicious lotus feet is Nectarous,

Through which one achieves the splendorous state of ecstasy.(2)

Since, through auspicious lotus feet, solace dwells in the mind,

All the amenities are discarded and only the Godly Name prevails.(3)

When the aroma of the dust of auspicious lotus feet is absorbed,

All other aromas seem insipid and the heart does not acknowledge them.(4)(218)

ਬਾਰੀ ਬਹੁਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਪਿਆਰੀ ਕੇਰੀ,
ਘੇਰੀ ਆਨਿ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁਇ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਨੈਨ ਛਾਇਕੈ।
ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਚਈਲੀ ਪ੍ਰਿਆ ਆਗਮ ਕੀ,
ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕੌ ਨਿਰਾਦਰ ਕੈ ਸੋਈ ਨ ਭੈ ਭਾਇ ਕੈ।
ਸਖੀ ਹੁਤੀ ਸੋਤ ਥੀ ਭਈ ਗਈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਪੈ,
ਜਹਾ ਕੇ ਤਹੀ ਲੈ ਰਾਖੇ ਸੰਗਮ ਸੁਲਾਇ ਕੈ।
ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਮਿਲਨ ਦੀਨੀ,
ਜਮ ਰੂਪ ਜਾਮਨੀ ਨ ਨਿਬਰੈ ਬਿਹਾਇ ਕੈ॥੨੧੯॥

Baaree bauh naaik kee naaika piaaree keree,
Gheree aan prabal hue nindra nain chhaaikai.
Premnee patbarta chaeelee pria aagam kee,
Nindra ko niraadar kai soee na bhai bhaae kai.
Sakhee hutee sot thee bhaee gaee sukhdaaik pai,
Jaha ke tahee lai raakhe sangam sulaae kai.
Supan charitar mai na mitreh milan deenee,
Jam roop jaamnee na nibrai bihaae kai.219.

When it was the turn of the favourite wife[130] of the husband with a multitude of spouses,

She was drenched in dreams and fell asleep.(1)

The affectionate ones, imbued with chasteness, wait avidly,

And by relinquishing the sleep, they do not remain in slumber.(2)

In spite of being the cohort of the lover, I remained asleep,

Leaving me there in slumber, left without the union.(3)

The wonder of the dream let me not meet my companion,

Now the frightful night, neither prolongs nor ends.(4)(219)

[130] Naik or Naika means hero or heroine but here they have been used as husband and wife.

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨ ਹੀਨ,
ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,
ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ।
ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤਿ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ,
ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ।
ਅੰਗ ਅੰਗਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨ ਪਰਾਚੀਨ ਲਗਿ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਇ ਰਾਵਰੀ॥੨੨੦॥

Roopheen kulheen gunheen giaanheen,
Sobha heen bhaagheen tap heen baavree.
Drisṭ daras heen sabad surat heen,
Budhbal heen soodhe hasat na paavree.
Preet heen reet heen bhaae bhai prateet heen,
Chit heen bit heen sehj subhaavree.
Ang angheen deenadheen praacheen lag,
Charan saran kaise praapat hue raavree.220.

Devoid of beauty, progeny, virtuosity, knowledge,

(As well as,) glory, providence, austerities, I am wandering around.(1)

Devoid of vision, awareness of Divine Word of the Guru intellect and power,

Neither my feet nor my hands remain capable.(2)

Devoid of love, rites, brotherly affections,

(As well as,) being of callous mind and with lack of monetary facilities, I have lost ecstasy and patience.(3)

Losing all my body, deserting religiosity, adhered not to the sermons,

And with all these qualities, how can I achieve the touch of your auspicious feet?(4)(220)

ਜਨਨੀ ਸੁਤਹਿ ਬਿਖੁ ਦੇਤ ਹੇਤੁ ਕਉਨ ਰਾਖੈ,
ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਪਾਹਰੂਆ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਰਾਖੀਐ।
ਕਰੀਆ ਜਉ ਬੋਰੈ ਨਾਵ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ,
ਅਗੂਆ ਊਬਾਟ ਪਾਰੈ ਕਾਪੈ ਦੀਨੁ ਭਾਖੀਐ।
ਖੇਤੇ ਜਉ ਖਾਇ ਬਾਰਿ ਕਉਨ ਧਾਇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ,
ਚਕ੍ਵੈ ਕਰੈ ਅਨਿਆਉ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਸਾਖੀਐ।
ਰੋਗੀਐ ਜਉ ਬੈਦੁ ਮਾਰੈ ਮਿਤ੍ ਜਉ ਕਮਾਵੈ ਦ੍ਰੋਹੁ,
ਗੁਰ ਨ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਕਾ ਪੈ ਅਭਲਾਖੀਐ॥੨੨੧॥

Jan-nee suteh bikh det het kaun raakhai,
Ghar musai paahrooaa kaho kaise raakheeai.
Kareeaa jau borai naav kaho kaise paavai paar,
Agooaa oobaaṭ paarai kaapai deen bhaakheeai.
Khaite jau khaae baar kaun dhaae raakhanhaar,
Chakarvai karai aniaao poochai kaun saakheeai.
Rogeeai jau baid maarai mitar jau kamaavai droh,
Gur na mukat karai ka pai abhlaakheeai.221.

The mother poisons her son, then how can he be saved?

If the watchman commits burglary, who else can be trusted?(1)

If the boatman sinks the ferry then how can the other bank be reached?

When the leader starts swindling, then who else can be relied?(2)

If the fence starts eating the harvest, then, what could the owner do?

If the sovereign indulges in injustice, then who will care for the judge?(3)

If the doctor kills the patient and the friend commits perjury,

The Guru endows not the emancipation, then, whose benevolence could be sought?(4)(221)

ਮਨ ਮਧੁਕਰਿ ਗਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਈਐ।
ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ,
ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਅਨਤ ਨ ਧਾਈਐ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ,
ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨਝੁਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਜਾਨੈ,
ਆਪਾ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈਐ॥੨੨੨॥

Man madhukar gat bhramat chatur kunṭ,
Charan kamal sukh sampaṭ smaaeeai.
Seetal sugandh at komal anoop roop,
Madh makrnad ras ant na dhaaeeai
Sehj smaadh unman jagmag jot,
Anhad dhun runjhun liv laaeeai.
Gurmukh bees, ik-ees sohang soee jaanai,
Aapa apranpar parmpad paaeeai.222.

Like the bee, mind meanders around in all directions,

But, then achieves consolation by submerging in the enclosure around auspicious feet (of the Guru).(1)

Relishing the serene, aromatic and unique comeliness,

Then, the mind like bee wanders not away.(2)

Imbued with ecstasy and radiating in Divine light,

Remains permeated, and is attuned blissfully with (celestial) melodies.(3)

Remember, only that Gurmukh fully (cent-per-cent) understands,

Who achieves the celestial status, through the surrender of self.(4)(222)

ਮਨ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਅਛਤ ਅੰਤਰਗਤਿ,
ਭੂਲਿਓ ਭ੍ਰਮ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਮਾਹੀ ਜੀ।
ਦਾਦਰ ਸਰੋਜ ਗਤਿ ਏਕੈ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ,
ਅੰਤਰਿ ਦਿਸੰਤਰ ਹੁਇ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਿਖਿਆਧਰ ਤਜੈ ਨ ਬਿਖਿ ਬਿਖਮ ਕਉ,
ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਵਨ ਬਿਰਖ ਲਪਟਾਹੀ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੰਤਰ ਭੇਖਾਰੀ ਹੋਇ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤ ਮੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਹੀ ਜੀ॥੨੨੩॥

Man. mrig mrigmad achhat antargat,
Bhoolio bharm khojat phirat ban maahee jee.
Daadar saroj gat ekai sarvar bikhai,
Antar disantar hue samjhai naahee jee.
Jaise bikhiaadhar tajai na bikh bikham kau,
Ahinis baavan birkh lapṭaahee jee.
Jaise narpat supnantar bhekhaaree hoe,
Gurmukh jagat mai bharm miṭaahee jee.223.

The mind sprints fast like a deer that runs because of the smell of musk coming through his own head,

Not realizing this, it runs around chasing the aroma.[131] (1)

Although the frog and the lotus abode in the same pool,

But, as if living in different domains, appreciate not each other.(2)

The way, a poisonous snake relinquishes not its poison,

In spite of keeping itself wrapped around the sandalwood tree.(3)

The way, a Raja becomes a beggar in the dream,

But the Gurmukh wanders around in the world eradicating the inconsistencies.(4)(223)

---

[131] It is said that the musk exists in the head of the deer. The deer does not realize this, thinks smell coming from somewhere outside and runs after the source.

ਬਾਇ ਹੁਇ ਬਘੂਲਾ ਬਾਇ ਮੰਡਲ ਫਿਰੈ ਤਉ ਕਹਾ,
ਬਾਸਨਾ ਕੀ ਆਗਿ ਜਾਗਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ।
ਕੂਪ ਜਲੁ ਗਰੋ ਬਾਧੇ ਨਿਕਸੈ ਨ ਹੁਇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ,
ਚੀਲ ਹੁਇ ਉਡੈ ਨ ਖਗਪਤਿ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਮੂਸਾ ਬਿਲ ਖੋਦ ਨ ਜੋਗੀਸੁਰ ਗੁਫਾ ਕਹਾਵੈ,
ਸਰਪ ਹੁਇ ਚਿਰੰਜੀਵ ਬਿਖੁ ਨ ਬਲਾਨੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਹੁਇ ਅਤੀਤ,
ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨ ਕਾਮਧੇਨ ਮਾਨੀਐ॥੨੨੪॥

Baae hue baghoola baae mandal phirai tau kaha,
Baasna kee aag jaag jugat na jaaneeai.
Koop jal garo baadhai niksai na hue smundar,
Cheel hue udai na khagpat unmaaneeai.
Moosa bil khod na jogeesur gupha kahaavai,
Sarp hue chiranjeev bikh na balaaneeai.
Gurmukh trigun ateet cheet hue ateet,
Haume khoe hoe ren kaamdhen maaneeai.224.

Becomes like a whirlwind, which roams around in the atmosphere,

But, with the brunt of self-conceit, knows not the contrivance of eradicating the (ego).(1)

The water fetched out of well, by using rope and vessel, cannot be epitomised as sea.

And the kite by flying high in the skies cannot claim itself as the king of the birds.(2)

A hole dug by a mouse cannot be declared as a yogic-cave,

A snake, with the elongation of age, does not relinquish poison.(3)

But by shedding three vices, a Gurmukh puts his mind into the future,

Surrendering ego, reveres the dust of the Guru's feet as Kam-Dhen.(4)(224)

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ,
ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ।
ਤਤੈ ਮਿਲਿ ਤਤ ਸ੍ਵਾਂਤਬੂੰਦ ਮੁਕਤਾਹਲ ਹੁਇ,
ਪਾਰਸ ਕੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸਪਰ ਕੀਨ ਹੈ।
ਜੋਤ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੈਸੇ ਦੀਪਕੈ ਦਿਪਤ ਦੀਪ,
ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧੀਅਤ ਆਪੈ ਆਪਾ ਚੀਨ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਗਤਿ,
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਜਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ॥੨੨੫॥

Sabad surat liv Gur Sikh sandh mile,
Aatam aves parmaatam prabeen hai.
Tate mil tat swaantboond[132] *muktaahal hue,*
Paaras kai paaras parspar keen hai.
Jot mil jot jaise deepkai dipt deep,
Heerai heera bedheeat aapai aapa cheen hai.
Chandan banaaspatee baasna subaas gat,
Chatur baran jan kul akuleen hai.225.

Through the awareness of Divine Word, the Guru and the Sikh meet,
Then the amalgamation of the soul with the Supreme Soul becomes dextrous,(1)
An element merges into another element; the immortal rain-drop enters into the seashell and turns into a pearl,
And the (metal) touching philosopher's stone is transformed into philosopher's stone.(2)
Through Divine-light is kindled the Divine-light like the flame of one lamp ignites the other lamp,
Also only a diamond pierces through a diamond, thus, to present its attribute.(3)
The aroma of sandalwood spreads out through the adjacent flora,
The same way, the four social-orders gain casteless characteristic,(4)(225)

[132] Swantboond – An immortalising rain-drop..

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਸਤਿਰੂਪ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਗ,
ਸਤਿਨਾਮ ਜਿਹਬਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪਾਏ ਹੈ।
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਸਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਰਤਿ ਨਾਦ,
ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧਿ ਸਤਿ ਆਘ੍ਰਨ ਅਘਾਏ ਹੈ।
ਸੰਤ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਹਸਤ ਅਵਲੰਬ ਸਤਿ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਹੋਇ ਪਾਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ॥੨੨੬॥

Gurmat sat ridai satroop dekhe drig,
Satnaam jihba kai premras paae hai.
Sabad bibek sat sravan surat naad,
Naaska sugandh sat aaghran aghaae hai.
Sant charnamrit hast avlanb sat,
Paaras paras hoe paaras dikhaae hai.
Satroop Satnaam Satgur giaan dhiaan,
Gur Sikh sandh mile alakh lakhaae hai.226.

With Gurmat permeating the heart, the eyes perceive the truth,

Then Satnaam prevails upon the tongue, and one gains the Nectarous juice.(1)

Perceive the truth of the Shabad; imbibe in the awareness of the melodious Shabad,

And then the true aroma enters the nose to fulfil (the Divine) urge.(2)

Succour through the touch of auspicious saintly feet endows enlightenment,

As the Paras through the contact transforms (other metal) into Paras.(3)

True Form, True Name (comes) through contemplation upon Sat Guru,

And when the Guru and the Sikh integrate, then the inexplicable becomes explicable.(4)(226)

ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਸੈ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ।
ਜਗਜੀਵਨ ਜਗ ਜਗ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਉਰ ਆਨੇ ਹੈ।
ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ,
ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ।
ਕਾਰਨ ਮੈ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਚਿਤ੍ਰ ਮੈ ਚਿਤੇਰੋ,
ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਨ ਕੈ ਜਨਕ ਜਾਨੇ ਹੈ॥੨੨੭॥

Aatma tribidhee jatar katar sai ikatar bhae,
Gurmat sat nihchal man maane hai.
Jagjeevan jag jag jagjeevan mai,
Pooran Brahmgiaan dhiaan ur aane hai.
Sookham sathool mool ek hee anek mek,
Goras gobans gat prem pehchaane hai.
Kaaran mai kaaran karan chitar mai chitero,
Jantar dhun jantree jan kai jank jaane hai.227.

Wavering three virtues of mind are consolidated,

And, through Gurmat, the truth is infused in the heart.(1)

The Life-benefactor of the world is pervaded in the world and the world is manifested with the Life-benefactor,

And the knowledge and the contemplation upon the Absolute Brahm enable to get this inculcated in the heart.(2)

Small and large, unique and common, they all have the same root,

And are recognizable like the milk of cows (which is similarly in qualities) although their varieties vary,(3)

The Creator (subsists) in his creation Same way, is the painter in his painting,

The music in the musician and the parenthood in the offspring,(4)(227)

ਨਾਇਕੁ ਹੈ ਏਕੁ ਅਰੁ ਨਾਇਕਾ ਅਸਟ ਤਾਕੈ,
ਏਕ ਏਕ ਨਾਇਕਾ ਕੇ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਪੂਤ ਹੈ।
ਏਕ ਏਕ ਪੂਤ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਨਾਤੀ,
ਏਕੈ ਏਕੈ ਨਾਤੀ ਦੋਇ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਸੂਤ ਹੈ।
ਤਾਹੂ ਤੇ ਅਨੇਕ ਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ,
ਤਾਤੇ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਸੁਤਿ ਸੰਤਤਿ ਸੰਭੂਤ ਹੈ।
ਤਾਤੇ ਆਠ ਆਠ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਆਠ ਸੁਤ,
ਐਸੋ ਪਰਵਾਰੁ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਏਕ ਸੂਤ ਹੈ॥੨੨੮॥

Naaik hai ek ar naaika asaṭ taakai,
Ek ek naaika ke paanch paanch poot hai.
Ek ek poot grih chaar chaar naatee,
Ekai ekai naatee doe patnee prasoot hai.
Taahoo te naek pun ekai ekai paanch paanch,
Taate chaar chaar sut santat sanbhoot hai.
Taate aaṭh aaṭh suta, suta suta aath sut,
Aiso parvaar kaise hoe ek soot hai.228.

The hero is only one and rest are the heroines,

Then each heroine is bestowed with five sons each.(1)

Each son has four grandchildren each,

And each grandson has two childbearing wives each.(2)

There after, each one produces five (children) each,

And from them, the offspring of four each are created.(3)

From them eight girls each, from each girl eight girls each are produced,

And, then, in such a multiplicity of family, how can one's mind remain conscientious.(4)(228)

ਏਕ ਮਨੁ ਆਠ ਖੰਡ ਖੰਡ ਪਾਂਚ ਟੂਕ,
ਟੂਕ ਟੂਕ ਚਾਰਿ ਫਾਰ ਫਾਰ ਦੋਇ ਫਾਰ ਹੈ।
ਤਾਹੂ ਤੇ ਪਈਸੇ ਅਉ ਪਈਸਾ ਏਕ ਪਾਂਚ ਟਾਂਕ,
ਟਾਂਕ ਟਾਂਕ ਮਾਸੇ ਚਾਰਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਮਾਸਾ ਏਕ ਆਠ ਰਤੀ ਰਤੀ ਆਠ ਚਾਵਰ ਕੀ,
ਹਾਟ ਹਾਟ ਕਨੁ ਕਨੁ ਤੋਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਹੈ।
ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਬਸਿ ਆਵੈ ਕੈਸੇ ਜਾਕੋ ਏਤੋ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ॥੨੨੯॥

Ek man aaṭh khanḍ khanḍ paach ṭook,
Ṭook ṭook chaar phaar phaar doe phaar hai.
Taahoo te paeese au paeesa ek paanch ṭaank,
Ṭaank ṭaank maase chaar anik prakaar hai.
Maasa ek aaṭh ratee, ratee aaṭh chaawar kee,
Haaṭ haaṭ kan kan tol tuladhaar hai.
Pur pur poor rahe sakal sansaar bikhe,
Bas aavai kaise jaako eto bisthaar hai.229.

One maund*[133] of weight has eight units and each unit has five parts,

Each part is divided into four parts, and then each one has two parts each,(1)

From them come out paise* and each paise* is divided into five takkas*, each takka is four masas* each, and thus they are variable.(2)

One masa* is eight ratis*, each rati is made of chawals,

And they are used to weigh grains etc through all the weighing-scales.(3)

Such criteria is spread through out the world, and, when, the world is revelling this way,

Then how can that be realized whose spread is so vast?(4)(229)

---

133 *These are various units of weighing and measuring.

ਖਗਪਤਿ ਪ੍ਰਬਲ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਪਰਮਹੰਸ,
ਚਾਤੁਰ ਚਤੁਰ ਮੁਖ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਹੈ।
ਭੁਜਬਲੀ ਅਸਟ ਭੁਜਾ ਤਾਕੇ ਚਾਲੀਸ ਕਰ,
ਏਕ ਸਉ ਅਰ ਸਾਠਿ ਪਾਉ ਚਾਲ ਚਲਾ ਚਲ ਹੈ।
ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਹਿਦਿਸ ਧਾਵੈ,
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਇ ਆਵੈ ਏਕ ਪਲ ਹੈ।
ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਅਛਤ ਉਡਤ ਪਹੁਚੈ ਨ ਕੋਊ,
ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੂਰ ਗਿਰ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਹੈ॥੨੩੦॥

Khagpat prabal paraakramee parmhans,
Chaatur chatur mukh chanchal chapal hai.
Bhujbalee asaṭ bhuja taake chaaless kar,
Ek sau ar saaṭh paao chaal chala chal hai.
Jaagrat supan ahinis daihdis dhaavai,
Tribhavan prati hoe aavai ek pal hai.
Pinjaree mai achhat uḍat pahuchai na ko-oo.
Pur pur poor gir tar thal jal hai.230.

(The magnum bird) heron is powerful and intelligent,

And is clever with sharp brain, and remains alert from all four directions,(1)

Very sturdy with eight arms and forty hands,

One hundred and sixty feet for unstoppable gait,(2)

Day and night, whether in dream or awake prevails everywhere,

And moves around through three domains of earth, skies and heavens.(3)

Enclosed in the cage a bird can fly not but it has access to all the towns, jungles and mountains.(4)(230)

ਜੈਸੇ ਪੰਛੀ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਹੈ ਅਕਾਸਚਾਰੀ,
ਜਾਰਿ ਡਾਰਿ ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਰਾਖੀਅਤਿ ਆਨਿ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਗਜਰਾਜ ਗਹਿਬਰ ਬਨ ਮੈ ਮਦੋਨ,
ਬਸਿ ਹੁਇ ਮਹਾਵਤ ਕੈ ਅੰਕੁਸਹਿ ਮਾਨਿ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਖਿਆਧਰ ਬਿਖਮ ਬਿਲ ਮੈ ਪਾਤਾਲ,
ਗਹੇ ਸਾਪਹੇਰਾ ਤਾਹਿ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ,
ਨਿਹਚਲ ਹੋਤ ਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੈ॥੨੩੧॥

Jaise panchhee uḍat phirat hai akaaschaaree,
Jaar ḍaar pinjree mai raakheeat aan kai.
Jaise gajraaj gaihbar ban mai madon,
Bas hue mahaavat kai ankusah maan kai.
Jaise bikhaadhar bikhm bil mai paataal,
Gahe saaphera taahe mantran kee kaan kai.
Taise tribhavan prati bhramat chanchal chit,
Nihchal hot mat Satgur giaan kai.231.

Like, a birds which flies around the skies,

But when entangled in a halter, it is put in a cage.(1)

Like, a burly elephant gets exhilarated in the jungle,

But when captured becomes obedient through the sharp stick of the Mahaavat.(2)

Like a snake which remains in the whole leading to the celestial heights,

But gets caught through the entrancing spells of the snake-charmer,(3)

Similarly, the mind wavering through the earth, skies and heavens,

Gains tranquillizing intellect through the Satguru's wisdom.(4)(231)

ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ,
ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
ਲੋਚਨ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਰਾਖੀ,
ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰ ਹੈ।
ਅੰਤਰ ਹੀ ਅੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰੀਨ ਸ੍ਰੋਤਨ ਮੈ,
ਕਾਹੂ ਕੀ ਨ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ।
ਅਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਨੀਐ ਚਿਤੇਰੋ ਕੈਸੋ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰਿ ਹੈ॥੨੩੨॥

Rachna charitar chitar bism bachitarpan,
Ek mai anek bhaant anik prakaar hai.
Lochan mai drisṭ sravan mai surat raakhee,
Naaska subaas ras rasna uchaar hai.
Antar hee antar nirantreen srotan mai,
Kaahoo kee na ko-oo jaanai bikhm beechaar hai.
Agam charitar chitra jaaneeai chitero kaiso,
Net net net namo namo namaskaar hai.232.

The wonder of creation is a unique phenomenon,

Unitary it is, but is laden with diversities.(1)

Eyes are endowed vision, ears achieve audibility,

Nose accomplishes smelling trait, and the tongue is bestowed with power to express.(2)

Existing inside, they create such variation,

They know not each other and create variable thinking.(3)

The trait of creation is irredeemable and cannot be ascertained,

Great, great, and great is He and I, again and again, pay Him obeisance.(4)(232)

ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਪੰਚਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾਦ ਠਟ,
ਘਟ ਘਟ ਘਟਿਕਾ ਮੈ ਸਾਗਰ ਅਨੇਕ ਹੈ।
ਅਉਧ ਪਲ ਘਟਿਕਾ ਜੁਗਾਦਿ ਪਰਜੰਤ ਆਸਾ,
ਲਹਰਿ ਤਰੰਗ ਮੈ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਹੈ।
ਮਨ ਮਨਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਧਾਵਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਛਿਨਕ ਮੈ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ।
ਆਧਿ ਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਉਪਾਧਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਮਨ,
ਸਾਧਿਬੇ ਕਉ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਹੈ॥੨੩੩॥

Maaiaa chhaaiaa panchdoot bhoot udmaad ṭhaṭ,
Ghaṭ ghaṭ ghaṭika mai saagar anek hai.
Audh pal ghaṭika jugaad parjant aasa,
Lehar trang mai na trisna kee ṭek hai.
Man mansa prasang dhaavat chatur kunṭ,
Chhinak mai khanḍ brahmanḍ jaavdek hai.
Aadh kai biaadh kai upaadh kai asaadh man,
Saadhbe kau charan saran Gur ek hai.233.

The illusion of mammon, and devilish five vices are disastrous,

As they, in the stream like bodies, are creating sea-like havocs.(1)

Age is diminishing but magnum are getting the expectations,

And, enveloped in the waves of pleasure, is seeking protection through avarice.(2)

Strewn with desires is (man) wandering in all directions,

And within a few moments run around in all the domains.(3)

Being imbued with various tormenting diseases, and infused with mind full of vices,

Finds solace only by seeking protection under the One and only, the true Guru.(4)(233)

ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਲੇਖਕ ਕੋ ਲੇਖੈ ਬਿਖੈ,
ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਤ ਨ ਤੈਸੋ ਠਹਿਰਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਬਿਖੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨੁ ਨ ਭਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਕਨਿਕ ਅਉ ਕਾਮਨੀ ਸਨੇਹ ਬਿਖੈ,
ਸਾਧਸੰਗ ਤੈਸੇ ਨੇਹੁ ਪਲ ਨ ਲਗਾਵਈ।
ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਧੰਧ ਬਿਖੈ ਆਵਧ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ,
ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਹੀਨ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਵਈ॥੨੩੪॥

Jaise man laagat hai lekhak ko lekhai bikhai,
Har jas likhat na taiso ṭhehraav-ee.
Jaise man banj biohaar ke bithaar bikhai,
Sabad surat avgaahan na bhaav-ee.
Jaise man kanik au kaamnee saneh bikhai,
Saadhsang taise neh pal na lagaav-ee.
Maaiaa bandh dhandh bikhe aavadh bihaae jaae,
Gurupdes heen paachai pachhutaav-ee.234.

The way, a writer feels in his mind, he writes down,

But everything delineated does not transpire in that manner.(1)

As the trading criteria of mind has a magnum expanse,

It does not relish the awareness of Divine Word.(2)

As the mind is absorbed in gold ornamentation and damsel,

It does not take pleasure in the holy congregation.(3)

Permeated by illusionary forces; the life goes on proceeding,

And devoid of the Guru's sermons, in the later life, repents.(4)(234)

ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨਾ ਲਉ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਾਧਸੰਗ ਲਉ ਨ ਆਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਪਰਾਧੀਨ ਹੀਨ ਦੀਨਤਾ ਮੈ,
ਸਾਧਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਮੈ ਮਗਨੁ ਹੋਇ,
ਸਾਧਸੰਗ ਕੀਰਤਨ ਮੈ ਨ ਠਹਿਰਾਵਈ।
ਕੂਕਰ ਜਿਉ ਚਉਚ ਕਾਢਿ ਚਾਕੀ ਚਾਟਿਬੇ ਕਉ ਜਾਇ,
ਜਾਕੇ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਦੇਖੈ ਤਾਹੀ ਪਾਛੈ ਧਾਵਈ॥੨੩੫॥

Jaise man dhaavai par tan dhan dookhna lau,
Sri Gur saran saadhsang lau na aav-ee.
Jaise man laagai praadheen heen deenta mai,
Saadhsang Satgur sewa na lagaav-ee.
Jaise man kirat birat mai magan hoe,
Saadhsang keertan mai na ṭhaihraav-ee.
Kookar jio chauch kaaḍh, chaakee chaaṭibe kau jaae,
Jaake meeṭhee laagee dekhai taahee pachhai dhaav-ee.235.

When the mind gets infused with some one else's wife, wealth and denigration,

It does not seek the association and patronage of Sri Guru.(1)

As the mind gets influenced by other people's lowly jobs,

It does not get involved in the service of Satguru's holy company.(2)

As the mind gets busy in the daily routine (of life),

It takes no pleasure in participating in holy recitation in the divine congregation.(3)

It is like a dog with greedy face, going ahead to lick the (spilt) flour,

And runs towards the place wherever sees the illusionary trait prevailing.(4)(235)

ਸਰਵਰ ਮੈ ਨ ਜਾਨੀ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਗਤਿ,
ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਗਤਿ ਅੰਤਰ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ।
ਮਨਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿ ਬਿਖੁ ਬਿਖਮ ਕੈ,
ਸਾਗਰ ਮੈ ਸੰਖ ਨਿਧਿ ਹੀਨ ਬਕ ਬਾਨੀ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸ ਨਿਰਗੰਧ ਕੰਧ,
ਉਲੂਐ ਅਲਖ ਦਿਨ ਦਿਨਕਰ ਧਿਆਨੀ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਮਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਭੇਟ,
ਨਿਹਚਲ ਸੇਬਲ ਜਿਉ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ॥੨੩੬॥

Sarvar mai na jaanee daadar kamal gat,
Mrig mrigmad gat antar na jaanee hai.
Man mehma na jaanee aih bikh bikham kai,
Saagar mai sankh nidh heen bak baanee hai.
Chandan sameep jaise baans nirgandh kandh,
Ulooai alakh din dinkar dhiaanee hai.
Taise baanjh badhoo mam Sri Gur purakh bheṭ,
Nihchal sebal jio haumai abhimaanee hai.236.

The frog, living in the tank, realizes not the significance of the lotus-flower,
And the deer does not appreciate the illusionary-attribute lying in his head.(1)
In view of the frustrating poison, the snake does not recognize the existence of manni[134] in its head,
And the shell, lying in deep sea, does not appreciate its own worth.(2)
The bamboo tree remains devoid of fragrance in spite of its existence next to the sandalwood tree,
And the owl, even in the sunlight, remains in meditation (keeps its eyes shut)(3)
In spite of achieving the protection of the entity of Sri Guru, going around like a barren woman,
And remain in ego like a fruitless Sinmbal[135] tree.(4)(236)

---

134 Top most vertebra of snake is supposed to cure snake-bite
135 Sinmbal -A tree, which looks charming and attractive, especially to the birds but produces no fruits ,not even worth for the birds.

ਬਰਖਾ ਚਤੁਰਮਾਸ ਭਿਦੋ ਨ ਪਖਾਨ ਸਿਲਾ,
ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਾਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕੈ।
ਉਦਿਤ ਬਸੰਤ ਪਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਮਉਲੈ ਨ ਕਰੀਰੁ ਆਦਿ ਬੰਸ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕੈ।
ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਿਹਫਲ ਬਾਂਝ ਬਧੂ,
ਹੁਇ ਨ ਆਧਾਨ ਦੁਖੋ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਾਵ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਮਮ ਕਾਗ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲ ਸਭਾ,
ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਹਾਰ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਪਿਆਵ ਕੈ॥੨੩੭॥

Barkha chatur-maas bhido na pakhaan sila,
Nipjai na dhaan paan anik upaav kai.
Udit basant parphulit banaaspatee,
Maulai na kareer aad bans ke subhaav kai.
Sihja sanjog bhog nihphal baanjh badhoo,
Hue na aadhaan dukho dubidha duraav kai.
Taise mam kaag saadhsangat maraal sabha,
Rahio niraahaar muktaahal apiaav kai.237.

The stones get not wet through the rain coming from all the four directions during the monsoon.

And, even with great efforts, crops can be grown not on them.(1)

During Basant (Spring) Season), the vegetation blooms,

But the plants, like the ones of wild caper variety, flourish not.(2)

The barren woman remains sterile even after copulation on a couch,

Cannot produce the offspring but tries to hide her adversity.(3)

The same way, me, a crow[136], although in the company of swan like piety,

Remains deprived of pearl like cuisine.(4)(237)

---

[136] Crow subsists on food from rubbish and garbage

ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਜੈਸੇ ਢੋਕਲੀ ਨਿਵਾਵੈ ਸੀਸੁ,
ਤਾਕੈ ਬਸਿ ਹੋਇ ਜਲੁ ਬੰਧਨ ਮੈ ਆਵਈ।
ਡਾਰਿ ਦੇਤ ਖੇਤ ਹੁਇ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਸਫਲ ਤਾਤੇ,
ਆਪਿ ਨਿਹਫਲ ਪਾਛੇ ਬੋਝ ਉਕਤਾਵਈ।
ਅਰਧ ਉਰਧ ਹੁਇ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਕੈ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਨ ਮਿਟਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵਈ॥੨੩੮॥

Kapat sneh jaise dhoklee niwaawai sees,
Taakai bas hoe jal bandhan mai aav-ee.
Daar det khet hue parphulit saphal taate,
Aap nihphal paachhe bojh uktaav-ee.
Ardh urdh hue anukram kai,
Parupkaar au bikaar na miṭaav-ee.
Taise hee asaadh saadh sangat subhaav gat,
Gurmat durmat sukh dukh paav-ee.238.

Deceivingly, the contraption[137] bows down its head,

So that water acquiesces and is trapped in its love-bondage (bucket),(1)

Spills in the (farm) field, to make it fertile,

But it, itself, becomes empty, left just to bear its own burden.(2)

Going down and up it carries on,

But water does not relinquish its useful treat.(3)

The same way, is the criteria of holy congregation,

As Gurmat and evil-mindedness reciprocate the comfort and sufferings.(4)(238)

[137] Contraption – The prop fixed on a Persian Well, which is pushed to bend down with a bucket to fetch water.

ਜੈਸੇ ਤਉ ਕੁਚੀਲ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੀਤ ਮਾਖੀ,
ਰਾਖੀ ਨ ਰਹਿਤ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਇਛਾਚਾਰੀ ਹੈ।
ਪੁਨਿ ਜਉ ਅਹਾਰ ਸਨਬੰਧ ਪਰਵੇਸੁ ਕਰੈ,
ਜਰੈ ਨ ਅਜਰ ਉਕਲੇਦੁ ਖੇਦੁ ਭਾਰੀ ਹੈ।
ਬਧਿਕ ਬਿਧਾਨ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਟਾਟੀ ਦਿਖਾਇ,
ਕਰੈ ਜੀਵਘਾਤ ਅਪਰਾਧ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।
ਹਿਰਦੈ ਬਿਲਾਉ ਅਰੁ ਨੈਨ ਬਗ ਧਿਆਨੀ ਪ੍ਰਾਨੀ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਦੇਹੀ ਅੰਤ ਹੁਇ ਦੁਖਾਰੀ ਹੈ॥੨੩੯॥

Jaisa tau kucheel pavitarta ateet maakhee,
Raakhee na raihat jaae baiṭhe ichhachaaree hai.
Pun jau ahaar sanbandh parves karai,
Jarai na ajar ukled khed bhaaree hai.
Badhik bidhaan jio udiaan mai ṭaaṭee dikhaae,
Karai jeevghaat apraadh adhikaaree hai.
Hirdai bilaao ar nain bag dhiaanee praanee,
Kapaṭ snehee dehee ant hue dukhaaree hai.239.

The way, the dirty and polluted fly cannot be refrained,

And, as per its own choice, sits wherever it likes,(1)

Accompanying the food, if it goes in (the stomach)

Being indigestible, through vomits, it inflicts grave inconvenience.(2)

A hunter in the jungle, deceptively putting false tati[138],

Indulges in slaughter of innocent animals and becomes guilty of carnage.(3)

Cunningness is in the heart like a tomcat, but pretending to be mediator like a heron inside,

Such a hypocrite, at the end, faces distress.(4)(239)

---

[138] Tati – A partition created using bamboo sticks etc. to mislead the birds

ਗਊਮੁਖ ਬਾਘੁ ਜੈਸੇ ਬਸੈ ਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਬਿਖੈ,
ਕੰਗਨ ਪਹਿਰਿ ਜਿਉ ਬਿਲਈਆ ਖਗ ਮੋਹਈ।
ਜੈਸੇ ਬਗ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ ਕਰਤ ਅਹਾਰ ਮੀਨ,
ਗਨਿਕਾ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਜਿ ਬਿਭਿਚਾਰ ਜੋਹਈ।
ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੋ ਭੇਖਧਾਰੀ ਜਿਉ ਸਘਾਤੀ ਹੋਇ,
ਅੰਤਿ ਫਾਸੀ ਡਾਰਿ ਮਾਰੈ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰ ਦ੍ਰੋਹਈ।
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ,
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸ ਗਠੀਲੋ ਨ ਬੋਹਈ॥੨੪੦॥

Gaoomukh baagh jaise basai mrigmaal bikhai,
Kangan paihar jio bilaeeaa khag moh-ee.
Jaise bag dhiaan dhaar kart ahaar meen,
Ganıka singaar saaj bibhchaar johee.
Panch baṭwaaro bhekhdhaaree jio saghaatee hoe,
Ant phaasee ḍaar maarai droh kar droh-ee.
Kapaṭ sneh kai milat saadhsangat mai,
Chandan sugandh baans gaṭheelo na boh-ee.240.

Like a cow-faced lion, jumps in the herd of dear, And a cat, wearing sacred bracelet, arrives and deceives the birds[139],(1)

Like Indian heron pretending to be in meditation, tries to impress the fish,

Like a prostitute who adorns herself and then looks for some paramour,(2)

Like a robber who disguises as sanctimonious person,

But, in fact, he is a betrayer and killer through halter,(3)

Such like person if comes in the association of holy company,

Remains like a bamboo and achieves no aroma.(4)(240)

---

[139] A cat comes towards the mice wearing a holy bracelet showing that she has returned from a religious sojourn and has become a pious being

ਆਦਿ ਹੀ ਅਧਾਨ ਬਿਖੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨੀ,
ਮਾਸ ਦਸ ਗਨਤ ਹੀ ਗਨਤ ਬਿਹਾਤ ਹੈ।
ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਸ੍ਰਬ ਕੁਟੰਬ ਅਨੰਦਮਈ,
ਬਾਲਬੁਧਿ ਗਨਤ ਬਿਤੀਤ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ।
ਪਢਤ ਬਿਹਾਵੀਅਤ ਜੋਬਨ ਮੈ ਭੋਗ ਬਿਖੈ,
ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਲਪਟਾਤ ਹੈ।
ਬਢਤਾ ਬਿਆਜ ਕਾਜ ਗਨਤ ਅਵਧ ਬੀਤੀ,
ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਬਿਨੁ ਜਮਪੁਰ ਜਾਤ ਹੈ॥੨੪੧॥

Aad hee adhaan bikhai hoe nirmaan praanee,
Maas das ganat hee ganat bihaat hai.
Janmat sut sarb kuṭamb anandmaee,
Baalbudh ganat bateet nis praat hai.
Paḍhat bihaaveeat joban mai bhog bikhai,
Banaj biohaar ke bithaar lapṭaat hai.
Baḍhta biaaj kaaj ganat avadh beetee,
Gurupdes bin jampur jaat hai.241.

Human is conceived in mother's womb,

And ten months pass by just by counting,(1)

The birth of a son brings happiness to whole family,

And the days and nights slip by quickly,(2)

Gets education, attains youth, gets married and copulates,

And engaged in spreading the business, expends life very swiftly,(3)

Expanding business ends not and life spans goes on and, at the end without the Guru's precepts, reaches the domain of death.(4)(241)

ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਚਕਵਾ ਬੰਧਿਕ ਇਕਤ੍ਰ ਕੀਨੇ,
ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ਹੈ।
ਕਹਤ ਪਰਸਪਰ ਕੋਟਿ ਸੁਰਜਨ ਵਾਰਉ,
ਓਟ ਦੁਰਜਨ ਪਰ ਜਾਹਿ ਗਹਿ ਆਨੇ ਹੈ।
ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕੋਟਿ ਆਪਦਾ ਸੰਪਦਾ ਕੋਟਿ,
ਸੰਪਦਾ ਆਪਦਾ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਹੈ॥੨੪੨॥

Jaise chak-ee chakva bandhak ikatar keene,
Pinjaree mai base nis dukh sukh maane hai.
Kaihat parspar koṭ surjan vaarao,
Oṭ durjan par jaahe gaih aane hai.
Simran maatar koṭ aapda sampda koṭ,
Sampada aapda koṭ Prabh bisraane hai.
Satroop Satnaam Satgur giaan dhiaan,
Satgur mat sat sat kar jaane hai.242.

The male and female Rudy-sheldrake are caught and put together,

Enclosed in the same the cage, they share their comforts and sorrows.(1)

They express to sacrifice thousands of others, even, kind people,

Upon the one who, after catching them, has put them, in the same cage (to remain together).(2)

By deliberating (upon God), even, millions of sorrows turn into solace,

And millions of sorrows conquer if Prabhu, the God, is forgotten.(3)

Meditate upon the knowledge of Satguru; the True-form and the True-name,

And deem the Satguru as the truth and the intellect.(4)(242)

ਪੁਨਿ ਕਤ ਪੰਚਤਤ ਮੇਲੁ ਖੇਲੁ ਹੋਇ ਕੈਸੇ,
ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗ ਹੈ।
ਪੁਨਿ ਕਤ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਿਰਮੋਲ ਹੁਇ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰਸਕਸ ਭੋਗ ਹੈ।
ਪੁਨਿ ਕਤ ਸਾਧਸੰਗੁ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਧੁ ਪ੍ਰਜੋਗ ਹੈ।
ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਚਾਖ,
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਲੋਗ ਮੈ ਅਲੋਗ ਹੈ॥੨੪੩॥

Pun kat panchtat mel khel hoe kaise,
Bharmat anek jon kuṭanb sanjog hai.
Pun kat maanas janam nirmol hoe,
Drisṭ sabad surat ras kas bhog hai.
Pun kat saadh sang charan saran Gur,
Giaan dhiaan simran prem madh prajog hai.
Saphal janam gurmukh sukhphal chaakh,
Jeewanmukat hoe log mai alog hai.243.

When the creation of five elements is integrated,

After wandering through many births, unique entity is attained,(1)

When the human birth becomes auspicious,

(It) revels in (Divine) vision and awareness of Divine Word of the Guru,(2)

When, through the holy company, (it) seeks blessings at the auspicious feet of the Guru,

It gets imbued with knowledge, thought, and meditation.(3)

Auspicious is the birth of Gurmukh, who can savour the fruit of comfort,

And, while leading temporal life, achieves the emancipation.(4)(243)

ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ ਚਿਤ੍ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤਰਪਨ,
ਚਿਤ੍ਰਹਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ ਚਿਤੇਰਾ ਉਰ ਆਨੀਐ।
ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ,
ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ ਜੰਤ੍ਰਧਾਰੀ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ,
ਸ੍ਰਬਗਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੀਐ॥੨੪੪॥

Rachan chritra chitra bism bachitarpan,
Chitrah chitai chitai chitera ur aaneeai.
Bachan bibek ṭek ek hee anekmek,
Sun dhun jantar jantar dhaaree unmaaneeai.
Asan basan dhan sarb nidhaan daan,
Karuna nidhaan sukhdaaee paihchaaneeai.
Kathta bakta srota daata bhugta,
Srabag pooran brahm Gur sadh sang jaaneeai.244.

The process of Creation is distinctive and vibrant,

Observing His creativity, the Creator pervades upon the hearts.(1)

Through the knowledge of One, the One which is unitary in diversities,

And, is like a vocalist deemed permeated in the tunes.(2)

All living and wearing are through His treasures of benevolence,

And the treasures of His benevolent-empathy endow comfort.(3)

And He, (with the traits to) talk, narrate and listen is omnipotent,

And Him, the Absolute Braham, is known through the holy company of the Guru.(4)(244)

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਹਸਤ ਪਗ,
ਚਿਹਨ ਅਨੇਕ ਮਨ ਮੇਕ ਜੈਸੇ ਜਾਨੀਐ।
ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੁਸਟ ਤੁਸਟਮਾਨ ਹੋਤ ਜੈਸੇ,
ਏਕ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਅਰਪਤ ਮਾਨੀਐ।
ਮੂਲ ਏਕ ਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ ਜਲ ਜਿਉ ਅਨੇਕ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਜਾਵਦੇਕਿ ਉਰ ਆਨੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨ ਦੇਖੀਅਤ ਆਪਾ ਆਪੁ,
ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨੀਐ॥੨੪੫॥

Lochan sravan mukh naaska hast pag,
Chihan anek man mek jaise jaaneeai.
Ang ang pusaṭ tusaṭmaan hot jaise,
Ek mukh swaad ras arpat maaneeai.
Mool ek saakha parsaakha jal jio anek,
Brahm bibek jaavdek ur aaneeai.
Gurmukh darpan dekheeat aapa aap,
Aatam aves parmaatam giaaneeai.245.

Eyes, ears, mouth, nose, hands and feet,

They are variant but known (and act) through one mind.(1)

Each limb is contented and satiated,

But only one mouth is known to provide all the viands and tastes.(2)

Just one is the base (tree-trunk) but the branches (needing water through this) are plenty,

(Similarly,) ponder upon the expanse of Braham's discernment.(3)

A Gurmukh observes his own reflection in the mirror,

And through self consciousness realizes Parmaatma[140], the God, Almighty.(4)(245)

---

[140] Parmaatma – Supreme Soul, the God, Almighty

ਜਤ ਸਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੰਤ੍ਰੀ,
ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਧੁਜਾ ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਹੈ।
ਸਿਵਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸ. ਦਇਆ ਦੁਲਹਨੀ ਮਿਲੀ,
ਭਾਗ ਤਉ ਭੰਡਾਰੀ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਸਕਾਜ ਹੈ।
ਅਰਥ ਬੀਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ ਰਾਜਨੀਤਿ,
ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਛਿਮਾ ਛਤ੍ਰ ਛਾਇਆ ਛਬ ਛਾਬ ਹੈ।
ਆਨਦ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਰਜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ,
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਜ ਹੈ॥੨੪੬॥

Jat sat singhaasan sahaj santokh mantree,
Dharm dheeraj dhuja abichal raaj hai.
Siv nagree niwaas daiaa dulhanee milee,
Bhaag tau bhandaaree bhaao bhojan sakaaj hai.
Arth beechaar parmaarth kai raajneet,
Chhatarpat chhima chhatar chhaaiaa chhab chhaab hai.
Aaanad smooh sukh saant parja prasan,
Jagmag jot anhad dhun baaj hai.246.

The chastity is the King and contentment, the Minister,

Patience is the Banner, and solidarity, the Governing.(1)

Abode is the Town of Bliss, where Compassion becomes the bride,

The Destiny is the treasure and viands, the Objectives.(2)

Virtuous Pursuit, its Politics and forgiveness, its Royal Canopy,

The adoration for which it is spread through all domains.(3)

The bliss and comfort prevail in the entire subject,

While the glitter of celestial Word is proclaimed loudly.(4)(246)

ਪਾਂਚੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਚਕ੍ਰ ਖਟ ਭੇਦਿ ਚਕ੍ਵਹਿ ਕਹਾਏ,
ਉਲੰਘ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਜਾਨੇ ਹੈ।
ਨਵ ਘਰ ਜੀਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ,
ਨਗਰ ਅਗਮਪੁਰ ਜਾਇ ਠਹਰਾਨੇ ਹੈ।
ਆਨ ਸਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨਸਰ ਨਿਹਚਲ ਹੰਸ,
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਬਿਸਮਾਹਿ ਬਿਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ,
ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ੨੪੭॥

Paancho mundra chakar khaṭ bhed chakarvai kahaae,
Ulangh tribenee trikuṭee trikaal jaanee hai.
Nav ghar jeet nij aasan singhaasan mai,
Nagar agampur jaae ṭhaihraane hai.
Aan sar tiaag maansar nihchal hans,
Parm nidhaan bismaahe bismaane hai.
Unman magan gagan anhad dhun,
Baajat neesaan giaan dhiaan bisraane hai.247.

Relinquishing (Yogic) five ear-tops and six rings, claims to be a universal king,

And defying Tribeni, and Trikuty, achieves the awareness of all the three eras.(1)

After winning over the Nine-Duaars (Nine doors)[141], he professes sovereignty of Dasam Duaar,

And goes and establishes at an inaccessible abode.(2)

After abandoning those (temporal) environs, like an eternal swan, comes to Mansrover Lake,

And with realization of godly treasure, achieves the stranger than strange status.(3)

This way, he gets permeated through blissful melodies,

And, even the trumpets of knowledge and contemplation are left behind.(4)(247)

---

[141] Duar - Openings in the body; nose, mouth, ears, rectum, vagina

ਅਵਘਟਿ ਉਤਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ,
ਜਪਤ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ।
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਅਕਾਸ ਬਾਸ,
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ।
ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੈ,
ਅਧਯਾਤਮ ਗਿਆਨ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਦਾਸੀ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੀ,
ਸਲਿਲ ਕਮਲ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥੨੪੮॥

Avghaṭ utar srovar majan karai,
Japat ajapaa jaap anbhai abhiaasee hai.
Nijhar apaar dhaar barkha akaas baas,
Jagmag jot anhad abinaasee hai.
Aatam aves parmaatam praves kai,
Adhyaatam giaan ridh sidh nidh daasee hai.
Jeewan mukat jagjeevan jugat jaanee,
Salil kamal gat maaiaa mai udaasee hai.248.

Coming down the hillock, bathes in the lake,

Deliberates upon the (Divine) prayer and becomes pious by ruminating.(1)

Magnificent is the waterfall and rain is pouring down from the heavens,

With celestial lights flashing, anhad is perceived,(2)

Soul is prevailed upon when Supreme Soul ingresses,

Then all the spiritual knowledge; contemplative, mundane and miraculous powers become subservient.(3)

For the emancipation of life, realises the designs of All-pervading (Almighty),

And, like lotus flower, remains unattached with illusionary attachments.(4)(248)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ,
ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਭਏ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕੈ।
ਬਾਇਸ ਭਏ ਹੈ ਹੰਸ ਹੰਸ ਤੇ ਪਰਮਹੰਸ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਸੁਰਸ ਕੈ।
ਸੇਬਲ ਸਕਲ ਫਲ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸੁ,
ਸੂਕਰੀ ਸੈ ਕਾਮਧੇਨ ਕਰੁਨਾ ਬਰਸ ਕੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰਜੁ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ,
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਕੋਟਿ ਬਿਸਮ ਨਮਸ ਕੈ॥੨੪੯॥

Charan kamal saran Gur kanchan bhae manoor,
Kanchan paaras bhae, paaras paras kai.
Baais bhae hai hans, hans te parmhans,
Charan kamal charnaamrit su-ras kai.
Senbal sakal phal, sakal sugandh baańs,
Sookree sai kaamdhen kruna baras kai.
Sri Gur charan raj mehma agaadh bodh,
Log bed giaan koṭ bism namas kai.249.

Under the protection through the Guru's lotus feet, even iron-fillings turn into gold,

And gold becomes Philosopher's stone through the touch of Philosopher's stone.(1)

Crow turns into swan, and the swan into supreme-swan,

As the nectar through the touch of auspicious lotus feet is supreme.(2)

Sinmbal[142] starts producing fruit, and the bamboo, devoid of smell, begins to give out aroma,

The foul eating female-pig becomes blessed Kamdhain,(3)

Difficult it is, to comprehend the grandeur of the auspicious feet of Sri Guru,

As millions of people with Vedic knowledge cannot even perceive.(4)(249)

[142] Sinmbal - a tree which looks attractive but does not produce edible fruit

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ।
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਹੁਇ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ,
ਗਦ ਗਦ ਹੋਤ ਕੋਟਿ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਨੀ ਗਨੀ ਜਾਤ ਨਹੀ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਾਦਿ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਿ,
ਅੰਤ ਕੈ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਹੈ॥੨੫੦॥

Koṭan koṭaan ascharj ascharajmai,
Koṭan koṭaan bismaad bismaad hai.
Adbhut parmadbhut hue koṭaan koṭ,
Gad gad hot koṭ anhad naad hai.
Koṭan koṭaan unmanee ganee jaat nahee,
Koṭan koṭaan koṭ sunn manḍlaad hai.
Gurmukh sabad surat liv saadhsang,
Ant kai anant Prabh aad parmaad hai.250.

The millions of million are getting stranger than strange,
And millions of million are becoming wondrous through the wonders.(1)
Uncommon and millions of times exceptional,
Are all getting extremely happy through millions of tunes of Celestial Word,(2)
Millions of million of the states of knowledge cannot be recounted,
As millions of million are becoming sullen and hovering over.(3)
Associating with the holy company, Gurmukh contemplates on the awareness of Divine Word of the Guru,
As, infinite is Prabhu[143], and incalculable is His expanse.(4)(250)[144]

---

143 Prabhu – The God, Almighty

144 Here, Bhai Gurdas seems to be stressing and narrating the magnanimity and the expanse of Prabhu

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗ,
ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਹੈ।
ਸੋਹੰ ਸੋ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਚੀਨੀਅਤ ਆਪਾ ਆਪ,
ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਹੁਇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ।
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਰੁਨਝੁਨ ਸੁਨਿ,
ਨਿਝਰ ਝਰਨਿ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਹੈ।
ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਲ ਹੈ॥੨੫੧॥

Gurmukh sabad surat liv saadhsang,
Ulṭ pawan man meen kee chapal hai.
Sohang so ajapa jaap cheeneeat aapa aap,
Unmanee jot ko udot hue prabal hai.
Anhad naad bismaad runjhun sun,
Nijhar jharn barkha anmrit jal hai.
Anbhai abhiaas ko pragaas ascharjmai,
Bisam biswaas baas Brahm sathal hai.251.

Gurmukh with the awareness of Shabad, and contemplating through holy company,

Reverses even the flow of air and becomes as vigilant as fish.(1)

Glory is to the one who, through unending reflections, recognising one-self.

As in the intellectual state, the wonder of Highest Divine Light predominates.(2)

Notes of Celestial Word Divine, start reverberating into ears,

And it seems like nectar sprinkling through the water-falls,(3)

In the wake of such experience, which is peculiar,

And that unusual understanding leads to the godly goal.(4)(251)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ,
ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ ਏਕ ਟੇਕ ਗਹਿ ਲੀਜੀਐ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਛਾਡਿ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰਿ ਮੋਨ ਬ੍ਰਤ ਕੀਜੀਐ।
ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਜਗ ਜਗ ਜਗਜੀਵਨ ਕੋ,
ਜਾਨੀਐ ਜੀਵਨ ਮੂਲ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਜੀਐ।
ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸਰਬ ਮੈ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪੀਜੀਐ॥੨੫੨॥

Drisṭ daras samdaras dhiaan dhaar,
Dubidha niwaar ek ṭek gaih leejeeai.
Sabad surat liv astut ninda chhaaḍ,
Akath katha beechaar maun brat keejeeai.
Jagjeevan mai jag jag jagjeevan ko,
Janeeai jeewan-mool jug jug jeejeeai.
Ek hee anek au anek ek sarb mai,
Brahm bibek ṭek prem ras peejeeai.252.

Eyes, contemplatively, vision the godly existence,

And, relinquishing all dilemma, espous for the benevolence of the One and Only (God).(1)

Renouncing sycophancy and denigration, imbues with the awareness of Shabad,

Avoids squabbling discourses, and deems it better to adopt taciturnity.(2)

The life retainer is in the temporal world and the world itself is godly,

Once the primal life retainer is realized, it prevails through all the ages.(3)

The One is diverse, and the Diverse One prevails in all,

And the one by seeking protection through Braham, the discernible-one, savours the Nectarous elixir.(4)(252)

ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਆਵਤ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ।
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਕਿਧੌ ਪਾਈਅਤਿ ਪਾਰ ਕੈਸੇ,
ਦਰਸੁ ਅਦਰਸੁ ਕੋ ਕੈਸੇ ਕੈ ਦਿਖਾਈਐ।
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਹੁ ਗਹੀਐ ਧੌ ਕੈਸੇ,
ਨਿਰਲੰਬੁ ਕਉਨ ਅਵਲੰਬ ਠਹਿਰਾਈਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾ ਮੈ ਬੀਤੈ,
ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਲ ਬੂੰਦ ਹੁਇ ਸਮਾਈਐ॥੨੫੩॥

Abigat gat kat aavat antar gat,
Akath katha su kaih kaise kai sunaaeeai.
Alakh apaar kidhau paaeeat paar kaise,
Daras adaras ko kaise kai dikhaaeeai.
Agam agochar agho gaheeai dhau kaise,
Nirlanb kaun avlanb ṭhaihraaeeai.
Gurmukh sandh milai soee jaanai ja mai beetai,
Bisam bideh jal boond hue samaaeeai.253.

The mystery of Indestructible; how can it be permeated in the heart?

That, which is beyond narration, how can it be recounted?(1)

That, what is beyond comprehension, how can it be achieved?

That, which is invisible, how can that be made observable?(2)

How can one, beyond approach and corporeal touch, be known?(3)

When the Gurmukh converges, only he can experience and narrate,

And, peculiarly, after abandoning the temporal desires submerges (in Almighty) like a drop.(4)(253)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਿਬੇਕ ਹੈ।
ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਟਰਤ ਨ ਏਕ ਹੈ।
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟਿ ਅਨੇਕ ਹੈ।
ਭਾਵਨੀ ਭੈ ਭਾਇ ਚਾਇ ਚਾਹ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੀ,
ਆਸ ਪ੍ਰਿਆ ਸਦੀਵ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ॥੨੫੪॥

Gurmukh sabad surat saadhsang mil,
Pooran Brahm prem bhagat bibek hai.
Roop kai anoop roop at ascharajmai,
Drisṭ daras liv ṭarat na ek hai.
Raag naad baad bismaad keertan samai,
Sabad surat giaan gosṭ anek hai.
Bhaavnee bhai bhaae chaae chaah charnaamrit kee,
Aaas priaa sadeev ang sang jaawdek hai.254.

Gurmukh with the awareness of Divine Word of the Guru, contemplating through holy company,

And through devotional-love, meditation and awareness, achieves the Absolute Braham.(1)

Because his comeliness is unique and extremely peculiar,

The vision through his eyes is uninterruptible,(2)

With the Raagas flowing divine recitations through musical instruments,

Gain the awareness of Divine Word, which are laden with blissful discourses.(3)

The devotion imbued with divine-fright and yearning for nectar through the touch of auspicious feet,

For ever inculcates celestial hope and awakens the body through all the parts.(4)(254)

ਹੋਮ ਜਗ ਨਈਬੇਦ ਕੈ ਪੂਜਾ ਅਨੇਕ,
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਅਨੇਕ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੈ।
ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਤਰ ਤੀਰਥ ਭਵਨ ਭੂਅ,
ਹਿਮਾਚਲ ਧਾਰਾ ਅਗ੍ਰ ਅਰਪਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ।
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸਾਅੰਗੀਤ ਬੇਦ ਪਾਠ ਬਹੁ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਕੋਟਿ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਕੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਿ,
ਵਾਰਿ ਡਾਰਉ ਨਿਗ੍ਰਹ ਹਠ ਜਤਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ॥੨੫੫॥

Hom jag naeebed kai pooja anek,
Jap tap sanjam anek punn daan kai.
Jal thal gir tar teerath bhavan bhooa,
Himaachal dhaara agar arpan praan kai.
Raag naad baad saangeet bed paaṭh bauh,
Saihaj smaadh saadh, koṭ jog dhiaan kai.
Charan saran Gur Sikh saadh sang par,
Vaar ḍaarau nigrah haṭh jatan koṭaan kai.255.

Varied sacrificial-feasts are performed to gratify the gods,

Also are undertaken, many penances, austerities and benevolences,(1)

Roaming through the seas, lands, valleys, jungles, lands,

And striding towards the snowy hill-tops, abandon their souls.(2)

Trumpeting and singing the Raagas with music, they recite the Vedas,

And perform ecstatic reparations indulging in millions of Yogic meditations,(3)

But, Gursikh, through the auspices of Holy Feet along with the Holy Congregation,

Sacrifices millions of all such endeavours.(4)(255)

ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸਮਸਰਿ ਨ ਪੁਜਸ ਮਧ,
ਕਰਕ ਸਬਦਿ ਸਰਿ ਬਿਖ ਨ ਬਿਖਮ ਹੈ।
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸੀਤਲਤਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ,
ਕਰਕ ਸਬਦ ਸਤਪਤ ਕਟ ਕਮ ਹੈ।
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਉ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤਿ,
ਕਰਕ ਸਬਦ ਅਸੰਤੋਖ ਦੋਖ ਸ੍ਰਮ ਹੈ।
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਲਗਿ ਅਗਮ ਸੁਗਮ ਹੋਇ,
ਕਰਕ ਸਬਦ ਲਗਿ ਸੁਗਮ ਅਗਮ ਹੈ॥੨੫੬॥

Madhur bachan samsar na pujas madh,
Kark sabad sar bikh na bikham hai.
Madhur bachan seetalta mistaan paan,
Kark sabad satpat kaṭ kam hai.
Madhur bachan kai tripat au santokh saant,
Kark sabad asantokh dokh sram hai.
Madhur bachan lag agam sugam hoe,
Kark sabad lag sugam agam hai.256.

Melodious discourses are sweeter than, even, honey,

But the curt utterances beat not the tang of poison,(1)

Melodious discourses endow the serenity of betel-leaf juice,

But the sharpness of terse discourses is not less than the extreme bitterness,(2)

Melodious discourses are the epitome of contentment and calmness,

But the rude utterances are agitative, tiring and flawed.(3)

Through the melodious discourses, intricate tasks turn simple,

But curt utterances make the simple affairs complicated.(4)(256)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ,
ਭਾਨ ਗਿਆਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ।
ਨਾਭ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਦਲ,
ਹੋਇ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਇਓ ਹੈ।
ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਪੂਰਨ ਕੈ,
ਮਨੁ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇਓ ਹੈ।
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਮੋਦ ਅਮੋਦ ਲਿਵ,
ਉਨਮਨ ਹੁਇ ਮਨੋਦ ਅਨਤ ਨ ਧਾਇਓ ਹੈ॥੨੫੭॥

Gurmukh sabad surat saadhsang mil,
Bhaan giaan jot ko udot pragṭaaio hai.
Naabh sarvar bikhai Brahm kamal dal,
Hoe praphulit bimal jal chhaaio hai.
Madh makrand ras prem parpooran kai,
Man madhukar sukh sanpaṭ samaaio hai.
Akath katha binod mod amod liv,
Unman hoe hue manod anat na dhaaio hai.257.

Gurmukh gets imbued with awareness of Divine Word of the Guru in the company of holy congregation,

And, then, the Divine-wisdom, sparkling like sun-rays, is manifested.(1)

Amidst the tank, the petals of Divine lotus are spread,

They bloom all over and make water pious.(2)

Because of intense love for Nectarous juice of flowers,

The bee, seeking solace, even goes into the box (and gets trapped).(3)

Unlimited are the narrations of the stories of such sacrifices,

Permeated by the supreme spiritual circumstance, (mind) goes not astray.(4)(257)

ਜੈਸੇ ਕਾਚੋ ਪਾਰੋ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਖਾਇਓ ਨ ਜਾਇ,
ਮਾਰੇ ਨਿਹਕਲੰਕ ਹੁਇ ਕਲੰਕਨ ਮਿਟਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਮਨ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ,
ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਨ ਘਟਾਵਈ।
ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਅਧਮੁ ਅਸਾਧੁ ਹੁਇ ਮਿਲਤ,
ਚੂਨਾ ਜਿਉ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਰੰਗੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਵਈ॥੨੫੮॥

Jaise kaacho paaro maha bikham khaaio na jaae,
Maare nihklank hue klankan miṭaav-ee.
Taise man sabad beechaar maar haumai meṭ,
Parupkaaree hue bikaarn ghaṭaav-ee.
Saadhsang adham asaadh hue milat,
Choona jio tanbol ras rang pragṭaav-ee.
Taise hee chanchal chit bhramat chatur kunṭ,
Charan kamal sukh sampaṭ smaav-ee.258.

The way, unprocessed mercury is extremely poisonous and no one eats,

But when processed, it is purified and cures many ailments.(1)

Same way, the mind, contemplating upon the Shabad, eliminates the ego,

And the mind becomes benevolent and strives to eradicate the vices.(2)

Infected by the meanness and debasement, goes and integrates in the Holy Company,

But, then thereafter, like lime in the betel-leaf, displays its pleasant character.(3)

Same way, the vagabond mind, straying in all the four directions,

Submerges in the blissful state by seeking the protection through the auspicious lotus feet.(4)(258)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ,
ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਧਾਮ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸੁ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਜ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਊਪ,
ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮਦਰਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ,
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਬਿਸਵਾਸੁ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਕੇ ਅਲੇਖ ਭਏ,
ਪਰਦਛਨਾ ਕੈ ਸੁਖ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ॥੨੫੯॥

Gurmukh maarag hue dhaavat barj raakhe,
Saihaj bisraam dhaam nihchal baas hai.
Charan saran raj roop kai anoop oop,
Daras daras samdaras pragaas hai.
Sabad surat liv bajar kapaaṭ khule,
Anhad naad bismaad ko biswaas hai.
Anmrit baanee alekh lekh ke alekh bhae,
Pardachhna kai sukh daasan ke daas hai.259.

When the path of Gurmukh starts slipping away, the (Divine) barrier encumbers,

And then the celestial criteria becomes his serene abode.(1)

By seeking the blessings of auspicious feet, adorns the Unique Form,

And, then through the perception, secures the Omni-observer.(2)

Permeated in the awareness of Shabad, even the sturdily shut gates become ajar,

And unique tunes of anhad make known His vastness.(3)

Infused with the Nectarous Baani, gets the writs unwritten,

And, comforts through circumambulations, turn him humbler than humble.(4)(259)

ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ,
ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਅਉ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ।
ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਲੇਖ ਕੈ ਅਲੇਖ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੈ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ।
ਪਰਦਛਨਾ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਮਾਦਿ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ॥੨੬੦॥

Gursikh saadh roop rang ang ang chhab,
Deh kai bideh au sansaaree nirankaaree hai.
Daras daras samdaras Brahm dhiaan,
Sabad surat Gur Brahm beechaaree hai.
Gur updes parves lekh kai alekh,
Charan saran kai bikaaree upkaaree hai.
Pardachhana kai Bramaadik parikramaad,
Pooran Brahm agarbhaag aagiaakaaree hai.260.

Gurmukh is the epitome of Holiness and all his body depicts His magnificence,

Temporality is eliminated, and the mortal gains piety.(1)

With (Divine) vision, comes godly reflection,

And with the awareness of Shabad deliberates on Brahm-guru.(2)

Guru's sermons prevail and (his) writ is unwritten,

And the beggar at the auspicious feet becomes philanthropist.(3)

Even the benevolent Brahmaad (gods) circumambulate (the Gurmukh),

As (he) becomes subservient and revels in the presence of Absolute Brahm.(4)(260)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਭ੍ਰਮਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਟੇਕ ਧਾਰੀ ਹੈ।
ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੇਵਕ ਹ੍ਵੈ,
ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ਸਭਿ ਜਗੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ।
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈ॥੨੬੧॥

Gurmukh maarag hue bhraman ko bharm khoio,
Charan saran Gur ek ṭek dhaaree hai.
Daras daras samdaras dhiaan dhaar,
Sabad surat kai sansaaree nirankaaree hai.
Satgur sewa kar sur nar sewak hwai,
Maan Gur aagiaa sabh jag aagiaakaaree hai.
Pooja praan praanpat sarb nidhaan daan,
Paaras paras gat parupkaaree hai.261.

Gurmukh, travelling on the (godly) path, relinquishes all apprehensions and delusions,

As (he) receives refuge under the auspicious feet (of) the Guru.(1)

With (divine) vision, comes to gain godly contemplation,

And through awareness of Divine Word of the Guru, temporality secures piety.(2)

With the service to the Guru, gets both, the humans and the gods, at his service,

And by revering the Guru, earns the obedience of all the world.(3)

By worshiping the Lord-husband, the endower of all treasures,

Like the touch of a Philosopher's stone, becomes benevolent too.(4)(261)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹੈ ਸੁ ਥੋਰੀ,
ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਦਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ,
ਨਿੰਦਾ ਕਰੀਐ ਸੁ ਕਾਂ ਕੀ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੇਤ ਹੈ।
ਤਾਹੀ ਤੇ ਬਿਵਰਜਤ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰਿ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਲੇਤ ਹੈ।
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਕਰਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ,
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬਿਸਮ ਸੁਚੇਤ ਹੈ॥੨੬੨॥

Pooran Brahm Gur mahima kahai su thoree,
Kathnee badnee baad net net net hai.
Pooran Brahm Gur pooran Sarbmaee,
Ninda kareeai su kaaṅ kee namo namo het hai.
Taahee te biwarjat astut niṅda do-oo,
Akath katha beechaar mon brat let hai.
Baal budh sudh kar deh kai bideh bhae.
Jeewan mukat gat bisam suchet hai.262.

Absolute Braham Guru; all those eulogies are not enough,

The futile talks are ineffective, as there is none like Him.(1)

Absolute Braham Guru; absolutely prevails over the universe.

How can, then, there be any criticism; again and again pay obeisance.(2)

In view of this, renouncing both, the admirations and criticism,

Just ponder over the untold and hidden qualities, and remain austere.(3)

Revel in the childlike philosophy, and surrender sensual norms,

Then achieve the emancipation and, peculiarly enough, realize the awareness.(4)(262)

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਬਿਸਮ ਸਥਾਨ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਦਰਸ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰੀ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਸੁਧਿ ਰਹਤ ਨ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਸਬਦ ਕੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਸਬਦ ਹਰੇ,
ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਗਤਿ ਰਹਤ ਨ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਤਨ ਮਨ ਬਿਸਮਰਨ ਹੁਇ,
ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਤ ਮਧੁ ਪਾਨ ਹੈ॥੨੬੩॥

Gursikh sangat milaap ko prataap at,
Prem kai parspar bisam sathaan hai.
Drisṭ daras kai daras kai drisṭ haree,
Herat hiraat sudh rahat na dhiaan hai.
Sabad kai surat surat kai sabad hare,
Kahat sunat gat rahat na giaan hai.
Asan basan tan man bismaran hue,
Deh kai bideh unmat madh paan hai.263.

Extreme auspiciousness is there, in joining the congregation of Gursikhs,

And, peculiarly, it is made eminent through the interaction of the affections.(1)

Visioning (the godly) sight, and by discerning the Godly vision,

The distractions act not and the mind wavers not.(2)

The Shabad is deliberated, and awareness of Shabad comes,

And by listening and uttering, the mind secures knowledge.(3)

Mind and body's subsistence is forgotten,

Disregarding temporality, Nectarous elixir enthrals. absolutely.(4)(263)

ਜੈਸੇ ਲਗ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀਨ ਪੜਤ ਅਉਰ ਕਉ ਅਉਰ,
ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਪੂਤ ਪਿਤਾ ਸਮਸਰਿ ਜਾਨੀਐ।
ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇ ਬਾਵਰੋ ਬਖਾਨੀਅਤ,
ਅਉਰ ਕਹੇ ਅਉਰ ਕਛੁ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਆਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਗੁੰਗ ਸਭਾ ਮਧਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਬਾਤ,
ਬੋਲਤ ਹਸਾਇ ਹੋਇ ਬਚਨ ਬਿਧਾਨੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੈ ਮਨਮੁਖ ਥਕਤ ਹੁਇ,
ਲਗਨ ਸਗਨ ਮਾਨੇ ਕੈਸੇ ਮਾਨੀਐ॥੨੬੪॥

Jaise lag maatar heen parat aur ko aur,
Pita poot poot pita samsar jaaneeai.
Surat bihoon jaise baavaro bakhaaneeat,
Aur kahe aur kachh hirdai mai aaneeai.
Jaise gung sabha madh kah na sakat baat,
Bolat hasaae hoe bachan bidhaaneeai.
Gurmukh maarag mai manmukh thakat hue,
Lagan sagan maane kaisai maaneeai.264.

The way, the use of vowels twists the meaning,

As is realised in the case of pita (father) and poot (son),(1)

The way, without consciousness, sensibility is denoted as madness,

And, then, even the truthful purport is perceived erroneous by the mind.(2)

The way, a mute cannot express in the audience,

And if he speaks nonsensically, his twisted talk earns the contempt.(3)

Same way, in the criteria of Gurmukh, a Manmukh[145] cannot prevail,

As, how can the mind of a wayward, be restrained?(4)(264)

---

[145] Manmukh – Apostate, Self-oriented, Guided by own mind only, Not willing to adhere to the Guru's teachings

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਕੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਜਭਾਗ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪ੍ਰਤਾਪੁ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦਿ ਬਾਦ ਗਿਆਨ ਗੁਨ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਜੋਗ ਭੋਗ ਓਤਪੋਤਿ ਕੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਤਿਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਨਮੋ ਨਮੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਸਬਦ ਸ੍ਰੋਤ ਕੈ॥੨੬੫॥

Koṭan koṭaan chab roop rang sobha nidh,
Koṭan koṭaan koṭ jagmag jot kai.
Koṭan koṭaan raaj bhaag prabhuta prataap,
Koṭan koṭaan sukh anand udot kai.
Koṭan koṭaan raag naad baad giaan gun,
Koṭan koṭaan jog bhog otpot kai.
Koṭan koṭaan til mahima agaadh bodh,
Namo namo drisṭ daras sabad srot kai.265.

Millions of beauties with comeliness and praiseworthiness,

Millions of glittering lights,(1)

Millions of splendorous and auspicious rulers,

Millions manifesting with bliss and solace,(2)

Millions revelling in musical and knowledgeable nodes,

Millions, like woof & weft, celebrating in Yoga and penances.(3)

But all these millions are just like the speck, as His wisdom is unbound,

Pay obeisance again and again and seek the awareness of Shabad.(4)(265)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭ੍ਰਮਤ ਕਮਲ ਕੁਮੁਦਨੀ ਕੋ ਸਸਿ,
ਮਿਲਿ ਬਿਛਰਤ ਸੋਗ ਹਰਖ ਬਿਆਪਹੀ।
ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਲੰਘਿ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹੀ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਮਿਲਾਪਹੀ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸੁਬਾਸਨ ਕੈ,
ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸੁ ਲੁਭਿਤ ਅਜਾਪਹੀ।
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ,
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਅਨਾਹਦ ਅਲਾਪਹੀ॥੨੬੬॥

Aihnis bhramat kamal kumudnee ko sas,
Mil bichhrat sog harkh biaaphee.
Rav sas ulangh saran Satgur gahee,
Charan kamal sukh sanpaṭ milaaphee.
Sahaj smaadh nij aasan subaasan kai,
Madh makrand ras lubhat ajaaphee.
Trigun ateet hue bisraam nihkaam dhaam,
Unman magan anaahad alaaphee.266.

Sunflower faces sun during day and bluish-sunflower yearns for moon at night,

Meeting and, then, separation, reciprocate the consolation and the aggravation.(1)

To violate these criteria of sun and moon, seek refuge at Satguru,

As, through the auspiciousness of the lotus feet (of the Guru), the coffers of solace are opened.(2)

Heavenly concentration is like posturing for Dasam Duaar (Tenth Gate),

Which is like bee relishing juice, no matter if it gets stuck.(3)

Three intrinsic-values[146] pass by, desirelessness state is achieved,

And then mind is permeated in the resonating melodies of celestial knowledge.(4)(266)

[146] Three Qualities: Rajo Gun-Quality of Impulse, Tamo Gun- Quality of Ignorance, Sato Gun-Quality of Goodness (Dr. Manmohan Singh)

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦਰਸ ਕਮਲ ਕੁਮੁਦਨੀ ਹਿਤ,
ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਮਨੁ ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਓਗੀ ਹੈ।
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ,
ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਰੋਗੀ ਹੈ।
ਨਿਹਚਲ ਮਕਰੰਦ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਧੁਨਿ,
ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਕੈ ਲੋਗ ਮੈ ਅਲੋਗੀ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਜੋਗ ਭੋਗ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਜੋਗੀ ਹੈ॥੨੬੭॥

Rav sas daras kamal kumudanee hit,
Bharmat bharmat man sanjogee biogee hai.
Trigun ateet Gur charan kamal ras,
Madh makrand rog rahat arogee hai.
Nihchal makrand sukh sanpaṭ sahaj dhun,
Sabad anaahad kai log mai alogee hai.
Gurmukh sukh phal mahima agaadh bodh,
Jog bhog alakh niranjan prajogee hai.267.

Lotus and water-lily aspire to have the vision of the sun and moon,

But get stranded through criteria of meeting and separating.(1)

By relinquishing transverse-values and by relishing the nectar through the Guru's lotus feet,

The criteria of bee is eliminated and diseaselessness is achieved.(2)

Through the serene, comfortable and melodious coffers of Celestial Word,

Capability of Divine Word prevails upon the temporal lives.(3)

Gurmukh perceives all the comforts, bliss and glories of deep-rooted wisdom,

All of those, which are permeated in the acts of Yoga*, Consecration*, Obscurity* and Invisibility*[147].(4)(267)

[147] Jog, Bhog, Au-lakh, Niranjan

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਬਿਖੈ ਬਦਨੁ ਬਿਲੋਕੀਅਤ,
ਐਸੇ ਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਬਿਖੈ ਬਾਜਤ ਜੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਮਨੁ,
ਤੈਸੇ ਘਟ ਘਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਸੈ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ।
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥੨੬੮॥

Jaise darpan bikhai badan bilokeeat,
Aise sargun saakhee bhoot Gur dhiaan hai.
Jaise jantar dhun bikhai baajat jantree ko man,
Taise ghaṭ ghaṭ Gur sabad giaan hai.
Man bach karm jatra katra sai ikatar bhae,
Pooran pragaas prem parm nidhaan hai.
Unman magan gagan anhad dhun,
Sahaj samaadh niraalanb nirbaan hai.268.

The way, the body visions itself in the mirror,

Likewise, the immanent quality is manifested through the contemplation upon the Guru.(1)

The way, the mind of the player/singer is in harmony with the musical-instrument,

Likewise, the knowledge of the Guru's Divine Word is infused thoroughly.(2)

The wandering mind, through eloquence and destiny consolidates itself,

Then perceives absolute illumination and is endowed the treasure of Celestial Name.(3)

Get absorbed in celestial-stature and melodies of Celestial Word,

And, thus, the ecstatic understanding will face no obliteration.(4)(268)

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਮਿਲਿ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਤਮ ਨ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ।
ਤਿਲ ਕੀ ਅਤੁਲ ਸੋਭਾ ਤੁਲਤ ਨ ਤੁਲਾਧਾਰ,
ਪਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰ ਨ ਅਨੰਤ ਅੰਤ ਪਾਏ ਹੈ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤੁ,
ਹੋਤ ਬਲਿ ਬਲਿਹਾਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨ ਅਘਾਏ ਹੈ॥ ੨੬੯॥

Koṭan koṭaan dhiaan drisṭ daras mil,
At ascharjmai herat hiraae hai.
Koṭan koṭaan giaan sabad surat mil,
Mahima mahaatam na alakh lakhaae hai.
Til kee atul sobha tulat na tulaadhaar,
Paar kai apaar na anant ant paae hai.
Koṭan koṭaan chandar bhaan jot ko udot,
Hot bal balihaar baaranbaar na aghaae hai.269.

Contemplating million and millions of times, the Divine vision is perceived,

And, amazingly, all the weirdness is eliminated.(1)

Through millions of eruditions, when the awareness of Divine Word is gained,

The glory and auspiciousness of this can neither be written nor dictated.(2)

Even an iota of (Divine) praise is immeasurable and cannot be weighed on any scale,

It is further than beyond and, either its depth or the end, cannot be ascertained.(3)

Millions of moons and suns, sacrifice upon this resplendence

And its ecstatic understanding faces not the obliteration.(4)(269)

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਕੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਕਹਾ ਧੌ ਸਮਾਵਈ।
ਜਾਕੇ ਏਕ ਤਿਲ ਕੋ ਮਹਾਤਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਕੈਸੇ ਕਹਿ ਆਵਈ।
ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਤਿ,
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਜੀਹ ਕੈਸੇ ਗਾਵਈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਕਥ ਕਥਾ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੈ ਆਵਈ॥੨੭੦॥

Koṭ Brahmaaṅd jaake rom rom agarbhaag,
Pooran pragaas taas kaha dhau samaavee.
Jaake ek til ko mahaatam agaadh bodh,
Pooran Brahm jot kaise kah aav-ee.
Jaake Oankaar ke bithaar kee apaar gat,
Sabad bibek ek jeeh kaise gaav-ee.
Pooran Brahm Gur mahima akath katha,
Net net net namo namo kai aav-ee.270.

Millions of Universes are there in a speck of the (Divine) body,

Then, how much will there be the radiance of the Absolute One?(1)

The eminence of even one mole is immeasurable,

How can the resplendence of the Absolute Brahm be recounted?(2)

The Oankaar[148], whose extent is inestimable,

How can the Divine Word be discerned through just one tongue?(3)

The glorious and unexplainable accounts are of Guru, the Absolute Brahm,

Countless, countless, countless are them and they pay the obeisance again and again.(4)(270)

---

[148] Aunkar/Oankaar - The formless yet manifest, also see Onkaar

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਪਰਮ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ,
ਬਿਮਲ ਸਥਲ ਨਿਹਚਲ ਨ ਡੁਲਾਨੇ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਲਿਵ,
ਅਨਹਦ ਰੁਨਝੁਨ ਧੁਨਿ ਉਰ ਗਾਨੇ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ,
ਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥੨੭੧॥

Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Man madhukar sukh sanpaṭ samaane hai.
Parm sugandh at komal seetalta kai,
Bimal sathal nihchal na ḍulaane hai.
Sahaj smaadh at agam agaadh liv,
Anhad runjhun dhun ur gaane hai.
Pooran param jot parm nidhaan daan.
Aan giaan dhiaan simran bisraane hai.271.

Through the auspicious lotus feet, the aromatic Nectarous juice is sought,

And, then, the mind gets engrossed in the solace, like the bee.(1)

Due to this premium aroma and blissful serenity,

The virtuous-entity remains placid and tranquil.(2)

Through ecstatic understanding and deep contemplation,

Sermonises and sings the blissful-tunes of Celestial Word.(3)

With the benevolence of Absolute and Primal Jote,

All other knowledge, contemplation and sermonising are forgotten.(4)(271)

ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ,
ਹਾਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿ ਹੈ।
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਗਤਿ,
ਆਸਾ ਕੈ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿ ਹੈ।
ਸ੍ਵਾਦ ਨਿਹਸ੍ਵਾਦੁ ਅਰੁ ਬਾਦ ਨਿਹਬਾਦ ਭਏ,
ਅਸੰਪ੍ਰੇਹ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹ ਦੇਹ ਗੇਹ ਪਾਂਤਿ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਸਿਖ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਏਕਾਕੀ ਏਕਾਂਤਿ ਹੈ॥੨੭੨॥

Raj tam sat kaam krodh lobh moh hankaar,
Haar Gur giaan baan kraant nihkraant hai.
Kaam nihkaam, nihkarm karm gat,
Aasa kai niraas bhae, bhraant nihbhraant hai.
Swaad nihswaad ar baad nihbaad bhae,
Asanpreh nispreh deh geh paant hai.
Gurmukh prem ras bisam bideh sikh,
Maaiaa mai udaas baas ekaakee ekaant hai.272.

Rajo-Tamo-Sato[149] and Kaam-Krodh-Lobh-Moh, Hankaar[150],
Through the Guru's knowledge, they all become insipid,(1)
Passion and lust are rendered desireless, the destiny is emancipated,
Distress is turned into contentment and going astray is diminished.(2)
Garish ones attain flavour, interacting ones become amicable,
Eager-less become fervent, and personal and environmental ego are diminished.(3)
Gurmukh, through ecstasy of love, astonishingly, eliminates the self,
Relinquishes illusions, lives in solitude.(4)(272)

[149] Rajo, Sato and Tamo: Rajo Gun-Quality of Impulse, Sato Gun-Quality of Goodness and Tamo Gun- Quality of Ignorance.
(Dr. Manmohan Singh)

[150] Kam: passion, lust, Krodh: anger, wrath, Lobh: greed, Moh: attachment, love, infatuation, Hankaar: pride, vanity, arrogance

ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਤਿਲ ਬੋਏ ਧੂਰਿ ਮਿਲਿ ਬੂਟੁ ਬਾਂਧੈ,
ਏਕ ਸੈ ਅਨੇਕ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਮੈ।
ਕੋਊ ਲੈ ਚਬਾਇ ਕੋਊ ਖਾਲ ਕਾਢੈ ਰੇਵਰੀ ਕੈ,
ਕੋਊ ਕਰੈ ਤਿਲਵਾ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਬਾਰਿ ਮੈ।
ਕੋਊ ਉਖਲੀ ਡਾਰਿ ਕੂਟਿ ਤਿਲਕੁਟ ਕਰੈ,
ਕੋਊ ਕੋਲੂ ਪੀਰਿ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ਮੈ।
ਜਾਕੇ ਏਕ ਤਿਲ ਕੋ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਕਹਤ ਆਵੈ,
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਆਵਤ ਬੀਚਾਰ ਮੈ॥੨੭੩॥

Pratham hee til boe dhoor mil booṭ baandhai,
Ek sai anek hot pragaṭ sansaar mai.
Ko-oo lai chabaae ko-oo khaal kaaḍhai rewaree kai,
Ko-oo karai tilwa milaae Gur baar mai.
Ko-oo ukhlee ḍaar kooṭ tilkuṭ karai,
ko-oo koloo peer deep dipat aṅdhiaar mai.
Jaake ek til ko beechaar na kahat aavai,
Abigat gat kat aavat beechaar mai.273.

To start with, sow a sesame-seed, which in the soil grows into a plant,

And, in the world, from the one only, many sprout,(1)

Some just chew them and some peal them and prepare sugar-balls,

And some fry them and some repeatedly beat them after mixing with sweet jaggery.(2)

Some put them in mortar to ground with pestle to make bhuga[151] .(3)

When the qualities of just one sesame-seed cannot be recounted,

Then how can be narrated the virtues of the Formless One?(4)(273)

---

151 Sesame pounded with sugar or jaggery to prepare snacks/bars for eating.

ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ,
ਏਕ ਚੀਟੀ ਕੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਹਤ ਨ ਆਵਹੀ।
ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਚੀਟੀ ਕੇ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਖੋ,
ਸਹਸ ਅਨੇਕ ਏਕ ਬਿਲ ਮੈ ਸਮਾਵਹੀ।
ਅਗ੍ਰਭਾਗੀ ਪਾਛੈ ਏਕੈ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਜਾਤ,
ਪਾਵਤ ਮਿਠਾਸ ਬਾਸੁ ਤਹੀ ਮਿਲਿ ਧਾਵਹੀ।
ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਮਿਲਿ ਤਾਤਕਾਲ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਰੂਪ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵੈ,
ਚੀਟੀ ਚਿਤ੍ਰ ਅਲਖ ਚਿਤੇਰੈ ਕਤ ਪਾਵਹੀ॥ ੨੭੪॥

Rachna charitar chitar bisam bachitarpan,
Ek cheetee ko charitar kehat na aavhee.
Pratham hee cheetee ke milaap ko prataap dekho,
Sahas anek ek bil mai smaavhee.
Agarbhaagee paachhai ekai maarag chalat jaat,
Paavat mithaas baas tahee mil dhaavhee.
Bhriangee mil taatkaal bhringee roop hue dikhaavai,
Cheetee chitar alakh chiterai kat paavhee.274.

The creation of the Creator is wondrous,
Even the creation of an ant can be explained not,(1)
Primarily observe the reunion of ants,
Thousands of them compromise just in one hole.(2)
Leader is followed directly in line on the same path,
And sensing the sweet smell, invade collectively,(3)
Same time meet the black-bee and epitomize black-bee,
(Even) ant's characteristics are incomprehensible, then, how can Creator be revealed? (4)(274)

ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ,
ਘਟ ਘਟ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਦਿਖਾਇ ਹੈ।
ਉਤ ਤੇ ਲਿਖਤ ਇਤ ਪਢਤ ਅੰਤਰਗਤਿ,
ਇਤਹੂ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਪਠਾਏ ਹੈ।
ਉਤ ਤੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਨਾਦ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕਰਿ,
ਇਤ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਕੈ ਉਤ ਸਮਝਾਏ ਹੈ।
ਰਤਨ ਪਰੀਖ੍ਯਾ ਪੇਖਿ ਪਰਮਿਤਿ ਕੈ ਸੁਨਾਵੈ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ॥੨੭੫॥

Rachna charitar chitar bisam bachitarpan,
Ghat ghat ek hee anek hue dikhaae hai.
Ut te likhat it padhat antargat,
Ithoo te likh prati utar pathaae hai.
Ut te sabad raag naad ko prasaan kar,
It sun samajh kai ut samjhaae hai.
Ratan preekhya pekh parmit kai sunaavai
Gurmukh sandh mile alakh lakhaae hai.275.

Creation of the Beings' nature is sprinkled with amazements,

The One is infused in each but the display is varied.(1)

One gets a letter written, which (in turn) is got read from some one else,

One writes but the other sets the reply as per his perception.(2)

One sings Raaga after mastering over the tunes,

After grasping himself, lets others relish.(3)

An assayer, values the of diamonds and, then, declares its worth,

Similarly, through a Gurmukh, one gets written ones writ,(4)(275)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਦੀਨੋ,
ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਭਏ,
ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ ਪੈ ਘ੍ਰਿਤ ਜੁਗਤਿ ਹੈ।
ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਾਚੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧ ਰਸ,
ਪੂਰਨ ਪਰਸਪਰ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰੁਮ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਫੂਲ ਫਲ,
ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਹੈ॥੨੭੬॥

Pooran Brahm Gur pooran kripa kai deeno,
Saach updes ridai nihchal mat hai.
Sabad surt liv leen jal meen bhae.
Pooran sarbmaee pai ghrit jugat hai.
Saach ridai saach dekhai sunai bolai gandh ras,
Pooran parspar bhaavnee bhagat hai.
Pooran Brahm drum saakha patar phool phal,
Ek hee anekmek Satgur sat hai.276.

Guru, the epitome of Absolute Braham, showers kindness,

The truth prevails over the heart and mind is satiated.(1)

With the awareness of the Divine Word, one is permeated like a fish in water,

And is, also, like butter, which is blended in milk.(2)

Truth in the heart, visions the truth and utters cordially,

Such absolute socialise, is permeated with celestial devotion.(3)

Absolute Brahm, which is infused in all the branches, leaves, vegetation and fruits,

Is one, but diverse and the truth is True Guru.(4)(276)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮਜੋਤਿ,
ਓਤਿਪੋਤਿ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ।
ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸ੍ਰੋਤ ਏਕ ਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ,
ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੂਲ ਗਤਿ ਸਰਿਤਾ ਬਿਬੇਕ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜਾਨੀਅਤ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਜਨ ਬਿਖੈ,
ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਹੈ॥੨੭੭॥

Pooran Brahm Gur pooran parmjot,
Otpot sootar gat ek hee anek hai.
Lochan sravan srot ek hee daras sabad,
Vaar paar kool gat sarita bibek hai.
Chandan banaaspatee kanik anik dhaat,
Paaras paras jaaneeat jaavdek hai.
Giaan Gur anjan niranjan anjan bikhai,
Dubidha niwaar Gurmat ek tek hai.277.

Absolute Brahm and Absolute Guru are part of the one Supreme Jote,

Both are like woof & weft which turn cotton threads in to a whole.(1)

Seeing and eyes, hearing and ears, they all are interrelated words,

Like two banks of stream keeping the awareness of the stream itself.(2)

The vegetation in the vicinity of sandalwood gives out same type of aroma,

And through the touch of Paras, the metals of varied properties, become gold.(3)

Eye-lasher of the Guru's knowledge becomes the eye-lasher of flawlessness,

Which eliminates the duality and endows the shelter of Gurmat.(4)(277)

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਭਈ,
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਅਚਲ ਹੈ।
ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਧਾ ਜਿਹਬਾ ਅਚਲ ਭਈ,
ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲ ਉਨਮਨ ਅਸਥਲ ਹੈ।
ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸੁ ਕਰ ਕੋਮਲ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ,
ਪੂਜਾ ਪਰਨਾਮ ਪਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਰ ਅਚਰ ਹੁਇ ਅੰਗ ਅੰਗ,
ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਸਲਿਲ ਹੈ॥੨੭੮॥

Daras dhiaan liv drisṭ achal bhaee,
Sabad bibek srut sravan achal hai.
Simran maatar sudha jihba achal bhaee,
Gurmat achal unman asthal hai.
Naaska subaas kar komal seetalta kai,
Pooja parnaam paras charan kamal hai.
Gurmukh panth char achar hue ang ang,
Pang sarbang boond saagar slil hai.278.

With contemplative absorption, the vision is stabilised,

And through ears, the knowledge of the Shabad becomes resolute.(1)

Tongue becomes indomitable even with minimum sermonising,

Good thinking dominates, and highest spiritual status is achieved.(2)

The nose realizes the aroma and the hands, the touch of serene feet,

And then, the prayer becomes unique through the touch of auspicious lotus feet.(3)

The feet of the Gurmukh attain solidarity,

The body, through all parts, is sanctified like a drop amalgamates in the sea.(4)(278)

ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗਿਆਨ ਗੰਮਿ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਅਤੀਤ ਹੈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਪਰੈ,
ਜਾਸ ਬਾਸੁ ਅਲਖ ਸੁਬਾਸੁ ਨਾਸ ਰੀਤ ਹੈ।
ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਹਿਤ ਰਸਨਾ ਰਹਿਤ ਰਸ,
ਕਰ ਅਸਪਰਸ ਪਰਸਨ ਕਰਾਜੀਤ ਹੈ।
ਚਰਨ ਗਵਨ ਗੰਮਿ ਗਵਨ ਚਰਨ ਗੰਮਿ,
ਆਸ ਪਿਆਸ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ॥੨੭੯॥

Darsan sobha drig drisṭ giaan ganm,
Drisṭ dhiaan Prabh daras ateet hai.
Sabad surat parai surat sabad parai,
Jaas baas alakh subaas naas reet hai.
Ras rasna rahat rasna rahat ras,
Kar asparas parsan karaajeet hai.
Charan gavan ganm gavan charan ganm,
Aas piaas bisam biswaas pria preet hai.279.

Visioning through eyes, perceiving knowledge through Divine Vision,

And using Divine Vision to contemplate upon Prabhu, they all eliminate worldly predicaments.(1)

Shabad without awareness, awareness without Shabad,

The aroma is perceived not and the tang is not felt.(2)

Taste without tongue, the tongue unable to taste,

Without the touch of the hands, all the skills become questionable.(3)

Feet leads towards the goal but astray-going feet are lost,

By relinquishing astray walk, amazingly, the walk towards beloved proceeds.(4)(279)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਰੈ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗਜੀਵਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਅੰਤਰਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਅੰਤਰ ਪਟ ਘਟਿ ਗਏ,
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅੰਤਰਾਗਤਿ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਬ੍ਰਹਮਮਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆਮਈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਪਿੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਓਤਪੋਤਿ,
ਜੋਤੀ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਗੋਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਐ॥੨੮੦॥

Gurmukh sabad surat haumai maar marai,
Jeewan mukat jagjeewan kai jaaneeai.
Antar nirantar antar pat ghat gae,
Antarjaamee antaraagat unmaaneeai.
Brahmmaee hai maaiaa maaiaamaee hai Brahm,
Brahm bibek tek ekai paihchaaneeai.
Pind Brahmand brahmand pind otpot,
Jotee mil jot got Brahm giaaneeai.280.

Gurmukh, through the awareness of Shabad, eradicates the ego,

Achieves emancipation through realizing the godly affiliation.(1)

Become synonymous with innermost and, then, innermost is divine,

Thereafter All-knowing is felt submerging in the innermost.(2)

Illusionary seems the expanse of the Braham whereas the Brahm is all the expansion,

Recognition and the discernment of the Braham is the only real shelter.(3)

The temporal existence is cosmos and cosmos, the temporal existence and both are like woof & weft.(4)(280)

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੈ,
ਨਿਹਚਲ ਚਿਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਕੀ ਆਸਾ ਅਰੁ ਮਰਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟੀ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਨਹਾਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲੋ ਮਾਨੈ,
ਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੨੮੧॥

Charan saran Gur dhaavat barj raakhai,
Nihchal chit sukh sahaj r'waas hai.
Jeewan kee aasa ar maran kee chinta mitee,
Jeewan mukat gurmat ko pragaas hai.
Aapa khoe honhaar hoe soee bhalo maanai,
Sewa sarbaatam kai daasan ke daas hai.
Sri Gur daras sabad Brahm giaan dhiaan.
Pooran sarbmaee Brahm biswaas hai.281.

Shelter under the Guru's auspicious feet, pacifies the deflecting mind,

The heart is appeased and tranquillity prevails.(1)

The trepidations of life and death are eliminated,

And the Gurmat enlightens with the emancipation of life.(2)

Accepts humility, believing in destiny, expresses in gratitude,

Renders service becoming humble to the ones who are humble,(3)

Through the Guru's Vision, Divine Word, Celestial-knowledge and Contemplation,

The credence of the Absolute Braham, the one prevailing universally, is obtained.(4)(281)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਕੀਨੇ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਮ ਨਿਰਉਦਮ ਉਕਤਿ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਦੁਬਿਧਾ ਭਰਮ ਖੋਏ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਹੈ।
ਦਰਸਨ ਪਰਸਤ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਹੈ।
ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ,
ਚਿਤ੍ਰ ਮੈ ਚਿਤੇਰਾ ਕੋ ਬਸੇਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ॥੨੮੨॥

Gurmukh sukhphal kaam nihkaam keene,
Gurmukh udam nirudam ukat hai.
Gurmukh maarag hue dubidha bharm khoe,
Charan saran gahe nihchal mat hai.
Darsan parsat aasa mansa thakat,
Sabad surat giaan praan praanpat hai.
Rachna charitar chitar bisam bachitarpan,
Chitar mai chitera ko basera sat sat hai.282.

Gurmukh through prolific-solace purges temporal desires,

And for the Gurmukh, initiative to relinquishing discomfiture is forgone feature.(1)

In the avenues of Gurmukh, the duality and whims are lost,

As, through the auspicious feet, he achieves the tranquillity.(2)

By perceiving Vision, all the desires and sensualities are eliminated,

And the awareness and knowledge of the Supreme Lord predominates.(3)

Creation of the Beings' nature is sprinkled with amazements,

As, in the Creation, the Creator's miracle, truly prevails.(4)(282)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ,
ਨਾਦੈ ਮਿਲਿ ਨਾਦ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ।
ਗਾਵਤ ਸਬਦ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸਾਇਨ ਕੈ,
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਾਠੀ ਕੈ ਚੁਆਈ ਹੈ।
ਹਿਰਦੈ ਨਿਵਾਸ ਗੁਰਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ,
ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਉਨਮਨਿ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ਹੈ।
ਸਬਦ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਵੇਸ ਧਾਰਿ,
ਦਿਬ ਦੇਹ ਦਿਬਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਈ ਹੈ॥੨੮੩॥

Sri Gur sabad sun sravan kapaat khule,
Naadai mil naad anhad liv laaee hai.
Gaavat sabad ras rasna rasaain kai,
Nijhar apaar dhaar bhaathee kai chuaaee hai.
Hirdai niwaas Gursabad nidhaan giaan,
Dhaavat barj unman sudh paaee hai.
Sabad aves parmaarth parves dhaar,
Dib deh dib jot pragat dikhaaee hai.283.

By listening to the Guru's Divine Word, one comes to know the reality,

(Celestial) nodes amalgamate and Celestial Word is perceived.(1)

The singing Divine Words through the sweet tongue,

Seems like the celestial spring cascading eternally.(2)

By imbuing the heart with the treasure and benevolence of the Guru's Divine Word,

The astray going mind achieves the celestial indulgence.(3)

When the Divine Word permeates, its prominence is espoused,

Then, in the temporal body, Divine epithet of God is manifested.(4)(283)

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਦਰਸ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ,
ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ।
ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਅਨਹਦ ਰੁਨਝੁਨ ਧੁਨਿ,
ਸੁਨਤ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਹਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਪੂਰਨ ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥੨੮੪॥

Gur Sikh sangat milaap ko prataap at,
Prem kai parspar pooran pragaas hai.
Daras anoop roop rang ang ang chhab,
Herat hiraane drig bisam biswaas hai.
Sabad nidhaan anhad runjhun dhun,
Sunat surat mat harn abhiaas hai.
Drisṭ daras ar sabad surat mil,
Parmadbhut gat pooran bilaas hai.284.

Gur-Sikh joins the congregation; the extreme auspiciousness is bequeathed,

And, through mutual affection, absolute Divinity illumines.(1)

Perceiving the vision of the form, complexion and physique,

One's discernment is amazed to observe as such.(2)

Such precious and melodiously cascading harmonies,

Listening to them constantly, exhilaration is achieved.(3)

The Divine vision and awareness of Divine Word amalgamate,

Then the mode of fondness becomes absolute and magnanimous.(4)(284)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਾਸਿ,
ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਮਲ ਪੂਜਾ ਕੋਟਿ ਨ ਸਮਸਰਿ ਹੈ।
ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਨਾਨਾ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਨ ਪਟੰਤਰ ਹੈ।
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਆਨ ਨਹੀ ਸਮਸਰਿ ਹੈ॥੨੮੫॥

Gurmukh sangat milaap ko prataap at,
Pooran pragaas prem nem kai parspar hai.
Charan kamal raj baasna subaas raas,
Seetalta komal pooja koṭ na samsar hai.
Roop kai anoop roop at ascharjmai,
Naana bismaad raag raagnee na paṭantar hai.
Nijhar apaar dhaar anmrit nidhaan paan,
Parmadbhut gat aan nahee samsar hai.285.

Gurmukh joins the congregation; the extreme auspiciousness is bequeathed,

And, through mutual affection, absolute Divinity illumines.(1)

The aroma through auspicious lotus feet spreads so much serenity and delicacy that millions of entreaties cannot compare.(2)

(Godly) forms are unique and extremely startling,

And cannot be matched by any musical expressions, Raagas and Raagnis.(3)

Nectarous treasure is a ceaselessly spouting cascade,

It is the way, of enamoured ones and is unmatchable.(4)(285)

ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮਲ ਜੈਸੇ,
ਅਗਨਿ ਉਰਧ ਮੁਖ ਤਪਤ ਮਲੀਨ ਹੈ।
ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਲਿਲ ਬਰਨ ਸੋਈ,
ਸਿਆਮ ਅਗਨਿ ਸ੍ਰਬ ਬਰਨ ਛਬਿ ਛੀਨ ਹੈ।
ਜਲ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਦਗਧ ਕਰਤ ਸੁਖ ਹੀਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ,
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀਨ ਹੈ॥੨੮੬॥

Navan gavan jal seetal amal jaise,
Agan urdh mukh tapat maleen hai.
Barn barn mil salil barn soee,
Siaam agan sarb barn chhab chheen hai.
Jal pratibinb paalak praphulit banaaspatee,
Agan pradgadh kart sukh heen hai.
Taise hee asaadh saadh sangam subhaav gat,
Gurmat durmat sukh dukh heen hai.286.

Water flows down the slope, gains coolness and serenity,
But fire towers high, acquires heat and plays foul.(1)
Water amalgamating with various colours adopts their hue,
But the blackening fire, tarnishes all the beauties.(2)
The benevolent water makes the vegetation bloom,
But fire utterly destroys and presents no solace.(3)
Likewise, is the association of virtuous and irreverent ones,
Good thinking and evil minded thinking donate comfort and misery respectively.(4)(286)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਮੇਵ ਕੈ ਅਸਾਧ,
ਸਾਧ ਸਤ ਧਰਮ ਦਇਆ ਰਥ ਸੰਤੋਖ ਕੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ,
ਦੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਦੁਖ ਦੋਖ ਕੈ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨੁ,
ਮੋਖ ਪਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤ ਚੋਖ ਕੈ।
ਗਿਆਨ ਅੰਸ ਚਿਤ ਹੰਸ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਸ ਬਿਖੈ,
ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਖੀਰ ਨੀਰ ਸੋਖ ਪੋਖ ਕੈ॥੨੮੭॥

Kaam krodh lobh moh ahangmev kai asaadh,
Saadh sat dharm daiaa rath santokh kai.
Gurmat saadhsang bhaavnee bhagat bhaae,
Durmat kai asaadh sang dukh dokh kai.
Janam marn Gur charn sarn bin,
Mokh pad charn kamal chit chokh kai.
Giaan ans chit hans gat gurmukh bans bikhai,
Dukirt sukirt kheer neer sokh pokh kai.287.

Covetousness, antagonism, greed, and conceit are un-saintly,

But the saintly are truthful, righteous, compassionate and contended ones.(1)

Good thinking in association with saints infuses reverence,

But through evil minded thinking in association with impiety, afflictions prevail.(2)

Living and demising outside the shelter of Guru's auspicious feet,

And then aspiring for emancipation without this lotus-shelter, it is mournful.(3)

In the progeny of knowledge, Gurmukh subsists like swan,

Which after throwing cover of bad-deeds, picks up good-ones from the milk-pudding.(4)(287)

ਹਾਰਿ ਮਾਨੀ ਝਗਰੋ ਮਿਟਤ, ਰੋਸ ਮਾਰੇ ਸੈ ਰਸਾਇਨ ਹੁਇ,
ਪੋਟ ਡਾਰੇ ਲਾਗਤ ਨ ਡੰਡੁ ਜਗ ਜਾਨੀਐ।
ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਊਚੇ ਨਾਹਿ ਜਲੁ,
ਨਿਮਤ ਨਵਨ ਥਲ ਜਲੁ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ ਤਰ ਹਰ ਹੋਤ ਹੈ ਚਰਨ,
ਤਾਤੇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਚਰਨ ਰੇਨ ਮਾਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤ,
ਜਗ ਪਗ ਲਗਿ ਮਸਤਕਿ ਪਰਵਾਨੀਐ॥੨੮੮॥

Haar maanee jhagro miṭat ros maare sai rasaain hoe,
Poṭ ḍaare laagat na ḍanḍ jag jaaneeai.
Haumai abhimaan asthaan ooche naahe jal,
Nimat navan thal jal paihchaaneeai.
Ang sarbang tar har hot hai charan,
Taate charnaamrit charan ren maaneeai.
Taise Har bhagat jagat mai ninmareebhoot,
Jag pag lag mastak parvaaneeai.288.

Concede the defeat, the acrimony diminishes, wrath eliminates and peace prevails,

Abandon the bundle of accountability, then tax liability won't hang about.(1)

Where there dwells the ego and pride, like water (Almighty) flows not,

As, remember, water always surges downward.(2)

The auspicious feet (being at the bottom of body) are forever humble,

And, consequently, nectar through auspicious feet must be revered,(3)

And, this way, every devotee remains humble and the whole world pays him obeisance.(4)(288)

ਪੂਜੀਐ ਨ ਸੀਸੁ ਈਸੁ ਊਚੋ ਦੇਹੀ ਮੈ ਕਹਾਵੈ,
ਪੂਜੀਐ ਨ ਲੋਚਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕੈ।
ਪੂਜੀਐ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਦੁਰਤਿ ਸਨਬੰਧ ਕਰਿ,
ਪੂਜੀਐ ਨ ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੈ।
ਪੂਜੀਐ ਨ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦ ਸਬਦ ਸੰਜੁਗਤ ਕੈ,
ਪੂਜੀਐ ਨ ਹਸਤ ਸਕਲ ਅੰਗ ਪਾਂਤ ਕੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੰਧ ਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇ,
ਪੂਜੀਐ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਨਵਨ ਮਹਾਂਤ ਕੈ॥੨੮੯॥

Poojeeai na sees ees oocho dehee mai kahaavai,
Poojeeai na lochan drisṭ drisṭaant kai.
Poojeeai na sravan durat sanbandh kar,
Poojeeai na naaska subaas swaas kraant kai.
Poojeeai na mukh swaad sabad sanjugat kai,
Poojeeai na hasat sakal ang paant kai.
Drisṭ sabad surat gandh ras rahat hue,
Poojeeai padaarbind navan mahaant kai.289.

Never pray through bowing your head, as it towers the body,

Pray not through eyes, although they are considered supreme in visioning,(1)

Pray not through the ears, just because they listen, and pray not through nose because it smells the aroma,(2)

Pray not through the mouth just because it speaks auspicious Word,

Pray not through hands because they support all the body parts,(3)

Mouth which enjoys all the tastes and make speech is not worshipped nor the hands which nourish all other limbs,

Feet which are devoid of ability to see, talk, hear, smell or taste are worshipped for their traits of humility.(4)(289)

ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲ ਹੈ,
ਨਵਨ ਬਸੁੰਧਰ ਸਰਬ ਰਸ ਰਾਸਿ ਹੈ।
ਉਰਧ ਤਪਸਿਆ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਖੰਡ ਬਾਸੁ ਬੋਹੈ ਬਨ,
ਨਵਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੋਤ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਨਵਨ ਗਵਨ ਪਗ ਪੂਜੀਅਤ ਜਗਤ ਮੈ,
ਚਾਹੈ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਚਰਨ ਰਜ ਤਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤ,
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੨੯੦॥

Navan gavan jal nirmal seetal hai,
Navan basundhar sarb ras raas hai.
Urdh tapasiaa kai Sri khand baas bohai ban,
Navan samundar hot ratan pragaas hai.
Navan gavan pag poojeeat jagat mai,
Chaahe charnaamrit charan raj taas hai.
Taise Har bhagat jagat mai ninmareebhoot,
Kaam nihkaam dhaam bism biswaas hai.290.

Water flows down the slope, gains coolness and serenity,

And the earth, lying under (feet), is the treasure of all the compassions.(1)

The sandalwood tree performs penance while remaining upside down[152],

And this way, spreads aroma in the vegetation around.(2)

Lying low feet are revered through out the universe,

And the nectar through them and the dust from underneath is aspired.(3)

Likewise, the devotees in the world remain humble,

Passion and lust are rendered desireless, and amazing confidence prevails.(4)(290)

152 Its branches and leaves remain bent downward

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ,
ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਹੁਇ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਕੈ।
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਖੈ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਰਸ,
ਪ੍ਰੇਮ ਮਧੁ ਅਪੀਓ ਪੀਵੈ ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਕੈ।
ਸਬਦ ਕੈ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਉਨਮਨੀ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਸਹਜ ਰਵਨ ਕੈ।
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਲੰਘਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਦਸਮ ਸਥਲ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਭਵਨ ਕੈ॥੨੯੧॥

Sabad surat livleen jal meen gat,
Sukhmana sangam hue ult pavan kai.
Bisam biswaas bikhai anbhai abhiaas ras,
Prem madh apeeo peevai guhaj gavan kai.
Sabad kai anhad surat kai unmanee,
Prem kai nijhar dhaar sahaj ravan kai.
Trikutee ulangh sukh saagar sanjog bhog,
Dasam sathal nihkewal bhavan kai.291.

The awareness of Shabad comes rapidly like the speed of fish in water,

And passes through Sukhmana, even pushing like going ahead through opposing winds.(1)

With strange trust and love, revels fearlessly,

Savours the wine of love and, quietly moves on.(2)

Divine Word becomes celestial and through awareness knowledge is gained,

Stream of love cascades and ecstasy flows.(3)

Caring less for Trikuty, finds comfort in the sea of tranquillity,

As Dasam Duaar (Tenth door) is the only truthful abode.(4)(291)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਜਲਜ ਅਉ ਜਲ ਦੁਧ ਸੀਲ ਮੀਨ,
ਚਕਈ ਕਮਲ ਦਿਨਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ।
ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ ਕਮਲ ਚਕੋਰ ਸਸਿ,
ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੁਚੀਤ ਹੈ।
ਨਾਰਿ ਅਉ ਭਤਾਰੁ ਸੁਤ ਮਾਤ ਜਲ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ,
ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਭੋਜਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਧਨ ਮੀਤ ਹੈ।
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ,
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ॥੨੯੨॥

Jaise jal jalaj au jal dudh seel meen,
Chak-ee kamal dinkar prati preet hai.
Deepak patang al kamal chakor sas,
Mrig naad baad ghan chaatrik sucheet hai.
Naar au bhataar sut maat jal trikhaavant,
Khudiaarthee bhojan daaridar dhan meet hai.
Maaiaa moh droh dukhdaaee na sahaaee hot,
Gur Sikh sandh mile trigun ateet hai.292.

The love prevails in water and water-lilies, water and milk, water and fish,

Ruddy-sheldrake and lotus with sun,(1)

Moth with lamp, bee with flower, partridge with sun, deer with musk, and pied-cuckoo with mortality-rain-drop,(2)

Wife with husband, son with mother, thirsty-one for water, hungry for food, pauper for rich-man,(3)

But the love of mammon is deceptive and distressing,

And when Sikh associates with the Guru,

Traigun[153] become the thing of the past.(4)(292)

---

153 Traigun – Three fold qualities of nature: Rajo Gun-Quality of Impulse, Sato Gun-Quality of Goodness and Tamo Gun- Quality of Ignorance

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਹੁਇ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ।
ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਲੋਭ ਲੋਭ,
ਮੋਹ ਨਿਰਮੋਹ ਅਹੰਮੇਵ ਹੂ ਲਜਾਨੇ ਹੈ।
ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨੇ ਹੈ॥੨੯੩॥

Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Ang ang bisam sarbang mai smaane hai.
Drisṭ daras liv deepak patang sang,
Sabad surat mrig naad hue hiraane hai.
Kaam nihkaam krodhaakrodh nirlobh lobh,
Moh nirmoh ahangmev hoo lajaane hai.
Bismai bisam ascharjai ascharajmai,
Adbhut parmadbhut asthaane hai.293.

Imbued with the dust from the auspicious feet,

Amazingly, body seems absorbed in the Almighty.(1)

Like the affection of bee with lamp,

And musk for the deer, the awareness of the Divine Word comes.(2)

Lust becomes passionless, anger is eliminated, and greed disappears,

Infatuation turns into affection, and pride feels dishonoured,(3)

All this strange and amazing position,

Becomes strangest and is filled with fondness.(4)(293)

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈ,
ਕੋਟਿਕ ਉਸਤਤ ਛਬਿ ਤਿਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋਟਿਕ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮਧੁ ਕੋਟਿਕ ਬਿਲਾਸ ਹੈ।
ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਖਾਨਿ ਹੈ ਕੋਟਾਨਿ ਸਸਿ,
ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਲੋਟਪੋਟ ਕੁਮਦਨੀ ਤਾਸੁ ਹੈ।
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੨੯੪॥

Darsan jot ko udot sukh saagar mai,
Kotak ustat chhab til ko pragaas hai.
Kinchat kripa kotak kamla kalpatar,
Madhur bachan madh kotak bilaas hai.
Mand muskaan baan khaan hai kotaan ras
Sobha kot lotpot kumdanee taas hai.
Man madhukar makrand ras lubhat hue,
Sahaj samaadh liv bisam biswaas hai.294.

The radiance and vision of Jot is the ocean of solace,

Even through iota of (this) luminance, millions of honours are showered.(1)

A speck of (Divine) benevolence, contains millions of Kamla[154] and Kalpatra[155],

And the melodic and pious words feel like millions of sermons.(2)

The gentle smile is equivalent to millions of moonlights,

And, on it, millions of Kumadani[156] are sacrificed.(3)

Mind gets imbued with auspicious and aromatic dust,

And, while in state of ecstasy, achieves unique confidence.(4)(294)

---

154 Kamla – The Goddess of Wealth
155 Legendry tree which fulfils the desires of gods
156 Type of lotus flower which blooms in the moonlight

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਜ ਮਜਨ ਮਲੀਨ ਮਨ,
ਦਰਪਨ ਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਦੈ ਚਪਲ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ,
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਨ ਜਲ ਥਲ ਹੈ।
ਭੰਜਨ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਕਰਮ ਕਾਲ,
ਪਾਂਚ ਪਰਪੰਚ ਬਲਬੰਚ ਨਿਰਦਲ ਹੈ।
ਸੇਵਾ ਕਰੰਜਨ ਸਰਬਾਤਮ ਨਿਰੰਜਨ ਭਏ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਕਲਿਮਲ ਨਿਰਮਲ ਹੈ॥੨੯੫॥

Charan saran raj majan maleen man,
Darpan mat gurmat nihchal hai.
Giaan gur anjan dai chapal khanjan drig,
Akul niranjan dhiaan jal thal hai.
Bhanjan bhai bharm ar ganjan karm kaal,
Paanch parpanch balbanch nirdal hai.
Sewa karanjan sarbaatam niranjan bhae,
Maaiaa mai udaas kalmal nirmal hai.295.

Seeking the shelter under auspicious feet, the mind relinquishes the baseness,

It becomes as clear as mirror and, then, good thinking triumphs.(1)

Guru's knowledge acts like eyewash, even the tiniest vileness diminishes,

And, then, with caring eye-lasher contemplate upon the One prevailing over all the lands and waters.(2)

Destroyed are all the whims and demolished are all the misdeeds,

And five vices, the devices of chicanery, are completely annihilated.(3)

By performing the service, all humanity achieves equanimity,

And with callous attitude towards illusions, the vices are turned over.(4)(295)

ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਛਤ ਰਵਿ ਰਾਹ ਨ ਸਕਤ ਗ੍ਰਸਿ,
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਨ ਹੈ।
ਪਛਮ ਉਦੋਤ ਹੋਤ ਚੰਦ੍ਰਮੈ ਨਮਸਕਾਰ,
ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਸਸਿ ਕੇਤ ਖੇਤ ਹਨਿ ਹੈ।
ਕਾਸਟ ਮੈ ਅਗਨਿ ਮਗਨ ਚਿਰੰਕਾਲ ਰਹੈ,
ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟ ਪਰਤ ਹੀ ਦਹਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਕੈ,
ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਸਹ ਸਹਨ ਹੈ॥੨੯੬॥

Chandrma achhat rav raah na sakat gras,
Drisṭ agochar hue sooraj grahan hai.
Pachham udot hot chandarmai namaskaar,
Poorab sanjog sas ket khet han hai.
Kaasaṭ mai agan magan chirankaal rahai,
Agan mai kaasaṭ parat hee dahan hai.
Taise siv sakat asaadh saadh sangam kai,
Durmat gurmat dusah sahan hai.296.

In the presence of moon, (Planet) Rahu cannot eat (cover) the sun,

When it (moon) is not visible, then the phenomenon is known as Solar Eclipse.(1)

When it illuminates from West, they pay obeisance to the moon (full moon-night)[157],

But on meeting the West the shooting star beats it in that domain (dark moonless night)[158] (2)

The fire remains instilled in the wood for long time,

But going into fire, it produces fire (heat) immediately.(3)

Same way, is the association of the saints and wicked-ones,

Evil minded ones achieve Good thinking by coming into their association.(4)(296)

---

[157] Pooranmashi

[158] Masseya

ਸਾਧ ਕੀ ਸੁਜਨਤਾਈ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਪ੍ਰੀਤਿ,
ਬੈਰ ਜਲ ਰੇਖ ਹੁਇ ਬਿਸੇਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੈ।
ਦੁਰਜਨਤਾ ਅਸਾਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਲ ਰੇਖ ਅਰੁ,
ਬੈਰੁ ਤਉ ਪਾਖਾਨ ਰੇਖ ਸੇਖ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ।
ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤਿ,
ਸੁਰਸਰੀ ਜਲ ਬਾਰੁਨੀ ਸਰੂਪ ਜਲ ਗੰਗ ਮੈ।
ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਜਯਾ ਸਰਪ ਗਤਿ,
ਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਢੰਗ ਹੀ ਕੁਢੰਗ ਮੈ॥੨੯੭॥

Saadh kee sujantaaee paahan kee rekh preet,
Bair jal rekh hue bisekh saadh sang mai.
Durjanta asaadh preet jal rekh ar,
Bair tau paakhaan rekh sekh ang ang mai.
Kaasṭ agan gat preet bipreet,
Sursaree jal baarunee saroop jal rang mai.
Durmat gurmat ajya sarap gat,
Upkaaree au bikaaree ḍhang hee kuḍhang mai.297.

Alliance with piety is like a mark on stone,

But the prominence of the holy company makes antagonism like a streak on water.(1)

The affection with unholy and wicked-one is like line on water,

The enmity is like the cut going throughout the stone.(2)

Heat remains latent in wood but (the human) base-love burns the affection,

Sacred stream-water amalgamates with wine becomes the same,

But same water going in Ganga achieves sacredness.(3)

Good thinking imbuing with Evil thinking, is like relationship of goat and snake,

One is benevolent and other destructive as, nothing but sting, it has to offer.(4)(297)

ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤਿ ਟੇਵ ਨ ਟਰਤ ਹੈ।
ਅਜਯਾ ਸਰਪ ਜਲ ਗੰਗ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਧਾਨ,
ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਖਲ ਪੰਡਿਤ ਲਰਤ ਹੈ।
ਕੰਟਕ ਪੁਹਪ ਸੈਲ ਘਟਿਕਾ ਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ,
ਹੰਸ ਕਾਗ ਬਗ ਬਿਆਧ ਮ੍ਰਿਗ ਹੋਇ ਨਿਬਰਤ ਹੈ।
ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਸੀਪ ਸੰਖ ਮਧੁ ਕਾਲਕੂਟ,
ਸੁਖ ਦੁਖਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਬਿਚਰਤ ਹੈ॥੨੯੮॥

Durmat gurmat sangat asaadh saadh,
Kaasaṭ agan gat ṭev na ṭarat hai.
Ajya sarp, jal gang baarunee bidhaan.
San au majeeṭh, khal Pandit larat hai.
Kanṭak puhap sail ghaṭika snaah sastar;
Hans kaag bag biaadh mrig hoe nibrat hai.
Losaṭ kanik, seep sankh madh kaalkooṭ.
Sukh dukh-daaik sansaar bichrat hai.298.

Good thinking and Evil thinking are like association of holy and unholy,

Their natures, like wood and latent fire, are irrevocable..(1)

Goat and snake, Natural water and jagged wine,

Creeping Plant and Majeeth (Colour Producing Plant),

Likewise, are the wise and the foolish of varied natures.(2)

The thorn and the flower, pitcher (for cold water) and stone (which breaks it),

Whereas swan relishes melodies and gaiety but the hunter and lion go after meat.(3)

Iron, gold, sea-shell, conch-shell, nectar, poison,

All these are means of comfort and distress prevailing in the world.(4)(298)

ਦਾਦਰ ਸਰੋਜ ਬਾਂਸ ਬਾਵਨ ਮਰਾਲ ਬਗ,
ਪਾਰਸ ਬਖਾਨ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਜੋਗ ਹੈ।
ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਅਹਿ ਮਨਿ ਮਧੁਮਾਖੀ ਸਾਖੀ,
ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਨਾਹ ਨੇਹ ਨਿਹਫਲ ਭੋਗ ਹੈ।
ਦਿਨਕਰ ਜੋਤਿ ਉਲੂ ਬਰਖੈ ਸਮੈ ਜਵਾਸੋ,
ਅਸਨ ਬਸਨ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਰੋਗ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਬੀਜ ਜਮਤ ਨ ਕਾਲਰ ਮੈ,
ਅੰਕੁਰ ਉਦੋਤ ਹੋਤ ਨਾਹਿਨ ਬਿਓਗ ਹੈ॥੨੯੯॥

Daadar saroj baans baavan maraal bag,
Paaras pakhaan bikh anmrit sanjog hai.
Mrig mrig-mad aih man madhumaakhee saakhee,
Baanjh badhoo naah neh nihphal bhog hai.
Dinkar jot uloo barkhai samai javaaso,
Asan basan jaise brithaavant rog hai.
Taise gurmat beej jamat na kaalar mai
Ankur udot hot naahin biog hai.299.

Frog and lotus-flower, bamboo and sandalwood, crane and swan, Paras and stone, poison and nectar, are all in concordance,(1)

The deer and musk, snake and manni (bead of snake)[159], honeybee and companion, barren (woman) and spouse's-love,(2)

Owl and sun-light, rains and crops, eating and living, patient and illness,(3)

Same way, the seed of Good thinking grows not in saline soil,

Grapes never appear and separation prevails.(4)(299)

---

[159] Top most vertebra stone in certain species of snakes, supposed to cure snake-bite

ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕਉ ਪਤੰਗੁ ਜਾਨੈ,
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਮੀਨ ਭਲ ਜਾਨਈ।
ਇਕ ਟਕ ਦੀਪਕ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਹਰੈ,
ਸਲਿਲ ਬਿਓਗ ਮੀਨ ਜੀਵਨ ਨ ਮਾਨਈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰੈ ਮਧੁਪ ਮਨੁ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮੁ ਅਗਿਆਨਈ।
ਨਿਹਫਲ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਗੁਰ ਬਿਮੁਖ ਹੁਇ,
ਪ੍ਰੇਮ ਅਰੁ ਬਿਰਹ ਨ ਦੋਊ ਉਰ ਆਨਈ॥੩੦੦॥

Sangam sanjog prem nem kau patang jaanai,
Birah biog sog meen bhal jaan-ee.
Ik ṭak deepak dhiaan praan parharai,
Salil biog meen jeewan na maan-ee.
Charan kamal mil bichhurai madhup man,
Kapaṭ-sneh dhrig janam agiaan-ee.
Nihphal jeewan marn Gur bimukh hue,
Prem ar birah na do-oo ur aan-ee.300.

The game, which is ensued in the name of love, is known only to the moth,

And anguish of separation is realised only by the fish.(1)

With urge to meet the light with fascinations, (moth) sacrifices its life,

But on separation from water, she (fish) relinquishes her existence.(2)

To aspire for the touch of lotus (divine) feet, is like (the moth) accepting separation from the flowers,

Pretended affection, retains ignorant life.(3)

Worthless is the survival and demise of the person who turns away from the Guru,

He realizes neither love nor separation.(4)(300)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੇਖੈ ਅਉ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਈ,
ਸਰਬ ਦਰਸ ਏਕ ਦਰਸ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੋਈ,
ਸਰਬ ਸਬਦ ਏਕ ਸਬਦ ਕੈ ਮਾਨੀਐ।
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤਗਿ ਸਰਬਗਿ ਸੋਈ,
ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕਰਤਾਰੁ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਉਰਿ ਆਨੀਐ॥੩੦੧॥

Drisṭ daras liv dekhai au dikhaavai soee,
Sarb daras ek daras kai jaaneeai.
Sabad surat liv kahat sunat soee,
Sarb sabad ek sabad kai maaneeai.
Kaaran karn kartag sarbag soee,
Karm kartoot Kartaar pahchaaneeai.
Satgur giaan dhiaan ek hee anek mek,
Brahm bibek ṭek ekai ur aaneeai.301.

To permeate the vision with Divine Vision is His prerogative,

All the visions are realised by visioning solely through (Satguru's) vision.(1)

Himself, he delineates and instils the awareness of the Shabad,

Thus deem all the Shabads emanating through One Shabad.(2)

Himself is the performer of all the causes and also the knower of them all,

And all the deeds only the Creator Himself recognises.(3)

When in the mind, the contemplation and knowledge of Satguru are amalgamated,

Then is deemed, the knowledge of Brahm as the only sustenance.(4)(301)

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ,
ਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਬਿਮੋਹਤ ਮਗਨ ਹੈ।
ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਸਾਧਸੰਗ ਸੋ ਲਗਨ ਹੈ।
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਕੇ,
ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੁਨਨੁ ਅਗਨ ਹੈ।
ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਸਾਧ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਬਿਖੈ,
ਅਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਅਭਗਨ ਹੈ॥੩੦੨॥

Kinchat kaṭaachh maaiaa mohe Brahmanḍ khanḍ,
Saadhsang rang mai bimohat magan hai.
Jaake Oankaar kai akaar hai naana prakaar,
Keertan samai saadhsang so lagan hai.
Siv sankaad Brahmaad aagiaakaaree jaake,
Agarbhaag saadh sang gunan agan hai.
Agam apaar saadh mahima apaar bikhai,
At liv leen jal meen abhagan hai.302.

Even the slanting looks of (the Almighty) instil the universe with pride,

Without them even the saintly relationships remain in delusions.(1)

The Onkar, whose magnitudes are varied,

Prevails to permeate the holy congregation at Keertan.(2)

In whose obedience are Siva*, Sanak*, Brahm*[160] etc.,

By facing Him, the holy-congregation gains immeasurable virtues.(3)

Beyond comprehension is the honour bestowed upon the saints,

Who remain extremely infused like the fish in water.(4)(302)

---

[160] Various gods in Hindu Mythology

ਨਿਜ ਘਰ ਮੇਰੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ,
ਦਰਸਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹੈ।
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਉ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ,
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੋ ਸੁਤ ਸ੍ਰੇਸਟ ਅਨੂਪ ਹੈ।
ਸਾਧਸੰਗ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਮੈ,
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਿਜੁ ਪਦ ਸੇਵਾ ਦੀਪ ਧੂਪ ਹੈ।
ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੈ,
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਉਪਮਾ ਅਉ ਊਪ ਹੈ॥੩੦੩॥

Nij ghar mero saadhsangat naard mun,
Darsan saadhsang mero nij roop hai.
Saadhsang mero maata pita au kuṭanb sakha,
Saadhsang mero sut sresaṭ anoop hai.
Saadhsang sarb nidhaan praan jeewan mai,
Saadhsang nij pad sewa deep dhoop hai.
Saadhsang rang ras bhog sukh sahaj mai,
Saadhsang sobha ati upma au oop hai.303.

Oh, Narid Muni[161] ! In saintly congregation is my abode,

And to have my vision, the holy-congregation is my embodiment,(1)

Holy congregations are my parents and all my family,

And holy congregations are my progeny which are superior and unique.(2)

Through holy congregations come the treasure of solace,

And holy-congregation are the means of enlightening the incense of service.(3)

Through the association of holy-company relish the comforts of ecstasy,

Because the glory gained through holy-company is embodiment of honour.(4)(303)

[161] A godly entity which is famous for indulging in back-biting

ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਤਿ,
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਨ ਪਾਈਐ।
ਪਾਈਐ ਨ ਜਗ ਭੋਗ ਪਾਈਐ ਨ ਰਾਜ ਜੋਗ,
ਨਾਦ ਬਾਦ ਬੇਦ ਕੈ ਅਗਹੁ ਨ ਗਹਾਈਐ।
ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ ਨ ਪਾਈਐ,
ਕਰਮ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਨਿਹਫਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈ ਅਚਾਰ ਸਬੈ,
ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧਸੰਗ ਹੁਇ ਸਬਦ ਗਾਈਐ॥੩੦੪॥

Agam apaar dev alakh abhev at,
Anik jatan kar nigrah na paaeeai.
Paaeeai na jag bhog paaeeai na raaj jog,
Naad baad bed kai agoh na gahaaeeai.
Teerath purb dev dev sevkai na paaeeai,
Karm dharm brat nem liv laaeeai.
Nihphal anik prakaar kai achaar sabai,
Saavdhaan saadhsang hue sabad gaaeeai.304.

(He is the) One who is inaccessible, magnanimous, beyond comprehension, and mysterious,

And cannot be achieved by just controlling the sensual senses.(1)

Can be accomplished not by performing ritualistic or royal services,

And also not through musically trumpeting Vedas.(2)

Can be perceived not through pilgrimages, fiestas and self-punishments before gods,

But only through good-deeds, righteousness, penances, austerities and contemplation.(3)

Ineffectual are all types of demeanours,

But for remaining vigilant in the holy-company and reminiscing on the Divine.(4)(304)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਈ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ,
ਦੂਸਰੋ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ।
ਨਾਲ ਬਿਖੈ ਬਾਤ ਕੀਏ ਸੁਨੀਅਤ ਕਾਨ ਦੀਏ,
ਬਕਤਾ ਅਉ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਿਨੁ ਕਾ ਪੈ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਪਘੂਲਾ ਕੇ ਮੂਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਜੈ,
ਲੀਜੀਐ ਜਤਨ ਕਰਿ ਪੀਏ ਮਨ ਮਾਨੀਐ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਬਿਧਾਨੀਐ॥੩੦੫॥

Supan charitar chitar joee dekhai soee jaanai,
Doosro na dekhai paavai kauh kaise jaaneeai.
Naal bikhai baat kee-e suneeat kaan dee-e,
Bakta au srota bin ka pai unmaaneeai.
Paghoola ke mool bikhai jaise jal paan keejai,
Leejeeai jatan kar pee-e man maaneeai.
Gur Sikh sandh mile guhaj katha binod,
Giaan dhiaan prem ras bisam bidhaaneeai.305.

"The happenings in the dream?" only the one who experiences, knows,

Others envision not, then how can they recognize?(1)

The talk through a pipe is known only to the talker and the listener,

How can it be known to anybody except the speaker and the listener.(2)

The way, through roots, lotus or any plants enjoy water,

Only that one can believe who savours such water to one's fulfilment.(3)

When the Guru and the Sikh congregate, it is mystical wonder,

Which, peculiarly, prevails the wisdom, contemplation, affection, and emotions.(4)(305)

ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮਲ ਜੈਸੇ,
ਅਗਨਿ ਉਰਧ ਮੁਖ ਤਪਤ ਮਲੀਨ ਹੈ।
ਸਫਲ ਹੁਇ ਆਂਬ ਝੁਕੇ ਰਹਤ ਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ,
ਨਿਵੈ ਨ ਅਰਿੰਡ ਤਾਂਤੇ ਆਰਬਲਾ ਛੀਨ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਬਾਸੀਐ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਬਾਸੁ ਤਉ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਸੰਗ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਕੈ,
ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਗਤਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀਨ ਹੈ॥੩੦੬॥

Navan gavan jal seetal amal jaise,
Agan urdh mukh tapat maleen hai.
Saphal hue aanb jhuke rahat hai chirankaal,
Nivai na arind taante aarbala chheen hai.
Chandan subaas jaise baaseeai banaaspatee,
Baas tau baḍaaee booḍio sang livleen hai.
Taise hee asaadh saadh ahangbudh ninmarta kai,
San au Majeeṭh gat paap punn keen hai.306.

Down flowing water is serene and unsoiled,

But when going above (as steam) it displays wickedness.(1)

After gaining the mangoes, the tree-branches bend downward and attain longevity,

But (rind) the fig tree bends not and, consequently, is deprived of endurance (long life).(2)

The aroma from sandalwood tree spreads in the vegetation around it,

But living in pride (due to its height), the bamboo remains submerged in water (and devoid of aroma).(3)

The same way, are the unholy and holy; arrogant and humble,

Likewise are as jute[162] and madder[163] which depict sin and virtue.(4)(306)

---

[162] Jute grows above the soil and is used to make ropes

[163] Madder-roots grow under the soil and help the colours to remain fast.

ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰੁਮ ਦੀਰਘ ਦੁਇ,
ਨਿਹਫਲ ਭਏ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤ ਬਡਾਈ ਕੈ।
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਨਾ ਕੈ ਸੇਂਬੁਲ ਸੁਬਾਸ ਹੋਤ,
ਬਾਂਸੁ ਨਿਰਗੰਧ ਬਹੁ ਗਾਂਠਨੁ ਢਿਠਾਈ ਕੈ।
ਸੇਂਬਲ ਕੇ ਫਲ ਤੂਲ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਇਆ ਤਾਕੈ,
ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਬਰਨ ਦੋਖੀ ਜਾਰਤ ਬੁਰਾਈ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਹੋਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ,
ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਨ ਗੁਰ ਗੋਪਿ ਦ੍ਰੋਹ ਗੁਰਭਾਈ ਕੈ॥੩੦੭॥

Sakal banaaspatee bikhai durm deeragh due,
Nihphal bhae booḍe bauhat baḍaaee kai.
Chandan subaasna kai senbul subaas hot,
Baans nirgandh bauh gaanṭhan ḍhiṭhaae kai.
Senbal ke phal tool khag mrig chhaaiaa taakai,
Baans tau baran dokhee jaarat buraaee kai.
Taise hee asaadh saadh hot saadh sangat kai,
Trisṭai na Gur gop droh gurbhaaee kai.307.

In the entire flora, there exist two[164] types of trees, which have great expanse and height,

But they remain aloof, imbued with pride.(1)

Through the fragrant from Sandalwood, Sinmbal becomes aromatic,

But, in view of knots in it, bamboo remains smells.(2)

The cotton from Sinmbal is useful and its shadow is relished by the birds and animal,

But the bamboo is the annihilator of its own kind by burning[165] .(3)

Same way, an unholy becomes pious through the virtuous congregation,

And the Guru cannot be concealed, by becoming the adversaries of Guru's Brotherhood.(4)(307)

164 Sinmbal and Bamboo

165 When the bamboo trees rub each other, they ignite and catch fire

ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ ਸਫਲ ਸਘਨ ਛਾਇਆ,
ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਬਰਨ ਦੇਖੀ ਮਿਲੇ ਜਰੈ ਜਾਰਿ ਹੈ।
ਸਫਲ ਹੁਇ ਤਰਹਰ ਝੁਕਤਿ ਸਕਲ ਤਰ,
ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਆਪਾ ਨ ਸੰਮਾਰ ਹੈ।
ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸੁਧਿ ਰਿਦੈ ਮੋਨਿ ਗਹੇ,
ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਰੀਤੋ ਗਠੀਲੋ ਬਾਜੇ ਧਾਰ ਮਾਰਿ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਹੀ ਅਛਤ ਨਿਰਗੰਧ ਰਹੇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਦੋਖੀ ਬਜ੍ਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨ ਉਧਾਰਿ ਹੈ॥੩੦੮॥

Birkh balee milaap saphal saghan chhaaiaa,
Baas tau baran dekhee mile jarai jaar hai.
Saphal hue tarhar jhukat sakal tar,
Baans tau baḍaaee booḍio aapa na sanmaar hai.
Sakal banaaspatee sudh ridai mon gahe,
Baans tau reeto gaṭheelo baaje dhaar maar hai.
Chandan sameep hee achhat nirgandh rahe,
Gursikh dokhee bajar praanee na udhaar hai.308.

Trees combined with the with vines of other plants, provide thick shadows,

But the bamboos burn themselves, and burn the ones coming in their contact.(1)

Triumphant is the fruit-bearing tree, whose branches bend down,

But the bamboo, imbued with pride, remains isolated.(2)

All the flora with unpolluted temperament, survives calmly,

But bamboo with its hollowness and knots produces lamenting sounds.(3)

To remain devoid of smell in spite of in the vicinity of Sandalwood's-aroma,

Adversary of a Gursikh, the heartless-one cannot achieve redemption.(4)(308)

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਪਗ ਲਪਟਾਵਹੀ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ।
ਏਕ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਲਾਵਤ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਏਕ ਗੁਰਪੁਰਬ ਕੈ ਸਿਖਨੁ ਬੁਲਾਵਹੀ।
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬਾਛੈ ਤਿਨਕੇ ਉਚਿਸਟ ਕਉ,
ਸਾਧਨ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵਹੀ॥ ੩੦੯॥

Gursikh sangat milaap ko prataap aiso,
Prem kai parspar pag lapṭaav-hee.
Drisṭ daras ar sabad surat mil,
Pooran Brahm giaan dhiaan liv laav-hee.
Ek misṭaan paan laavat maha prasaad,
Ek gurpurab kai Sikhan bulaav-hee.
Siv sankaad baachhai tinke uchisaṭ kau,
Saadhan kee dookhna kavan phal paav-hee.309.

Such is the magnanimity of the Gursikhs and the congregation,

That they bow at the feet of each other.(1)

Through Divine Vision and awareness of Shabad, they integrate,

And through wisdom and contemplation get absorbed in the Absolute Brahm.(2)

Some bring the edible viands and some Maha-pershad[166],

And some invite the Sikhs at the time of Gurpurb[167].(3)

Even Siva[168] and Sanak-aad[169] aspire to partake these,

But the censurers of the saints cannot aspire to savour the fruit.(4)(309)

---

166 Pershad or Mahan -pershad – Consecrated Pudding

167 Gurpurb - Auspicious Day and Occasion of the Sikh Gurus and the Religion

168 Siva/Shiva – Devta or god of Hindu Mythology

169 Sanak-aad – Four sons of Brahma of Hindu Mythology

ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਭਰੀ ਨਾਵ ਆਂਗੁਰੀ ਦੁਇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਇ,
ਪਾਰ ਪਰੈ ਪੂਰ ਸਬੈ ਕੁਸਲ ਬਿਹਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਏਕਾਹਾਰੀ ਏਕ ਘਰੀ ਪਾਕਸਾਲਾ ਬੈਠਿ,
ਭੋਜਨ ਕੈ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦਿ ਕੈ ਅਘਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜਦੁਆਰ ਜਾਇ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰ ਜਨ,
ਏਕ ਘਰੀ ਪਾਛੈ ਦੇਸ ਭੋਗਤਾ ਹੁਇ ਖਾਤ ਹੈ।
ਆਠ ਹੀ ਪਹਰ ਸਾਠਿ ਘਰੀ ਮੈ ਜਉ ਏਕ ਘਰੀ,
ਸਾਧ ਸਮਾਗਮੁ ਕਰੈ ਨਿਜ ਘਰ ਜਾਤ ਹੈ॥੩੧੦॥

Jaise bojh bharee naav aanguree due baahar hue,
Paar parai poor sabai kusal bihaat hai.
Jaise ekaahaaree ek gharee paaksaala baiṭh,
Bhojan kai binjnaad swaad kai aghaat hai.
Jaise raaj-duaar jaae karat juhaar jan,
Ek gharee paachhai des bhogata hue khaat hai.
Aaṭh hee pahar saaṭh gharee mai jau ek gharee,
Sadh smaagam karai nij ghar jaat hai.310.

Like, a fully loaded boat is about two fingers above water,

And, when it goes across, then every body feels satisfied,(1)

Like, the person, who takes one meal a day, occupies his seat in the kitchen,

And feels satiated by eating variety of foods.(2)

Like, a person who goes to the imperial residence and pays his respects,

Then, becoming a land-lord, reaps the fruit.(3)

Similarly, out of eight watches of the day, just one watch is spent in the holy company,

Then one benefits to go to the ultimate goal.(4)(310)

ਕਾਰਤਕ ਜੈਸੇ ਦੀਪਮਾਲਿਕਾ ਰਜਨੀ ਸਮੈ,
ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਹੋਤ ਹੀ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਬਰਖਾ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ,
ਤਾਸ ਨਾਮ ਪਲਕ ਮੈ ਨ ਤਉ ਠਹਿਰਾਤ ਹੈ।
ਗ੍ਰੀਖਮ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ,
ਝਾਈ ਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ ਉਪਜਿ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ ਚਪਲ ਛਲ,
ਛਲੈ ਛੈਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੩੧੧॥

Kaartak jaise deepmaalika rajnee samai,
Deep jot ko udot hot hee bilaat hai.
Barkha samai jaise budbuda ko pragaas,
Taas naam palak mai na tau ṭhahraat hai.
Greekham samai jaise tau mrig trisna charitar,
Jhaaee see dikhaaee det upaj smaat hai.
Taise moh maaiaa chhaaiaa birkh chapal chhal,
Chhalai chhail Sri Gur charan lapṭaat hai.311.

At night, during the month of Kartik[170], the display of lights is done,

The lights shine from the divas[171] but soon vanish.(1)

During the rain, the bubbles appear,

But within the twinkling of eye disappear.(2)

During the summer, the deer runs towards mirage (to quench its thirst),

Reflection is there, but the material (water) becomes invisible.(3)

Same way, are the shadows of the tree of the (temporal) attachments,

But one, through the touch of Sri Guru's auspicious feet overpowers the illusions.(4)(311)

---

170 Kartik - At the time of Diwali festival in Oct/Nov

171 Diva/Divas – Earthen oil lamp/s

ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸਨ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ,
ਸਲਿਲ ਸਾਬੁਨ ਮਿਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰੋਵਰ ਸਿਵਾਲ ਕੈ ਅਛਾਦਿਓ ਜਲੁ,
ਝੋਲਿ ਪੀਏ ਨਿਰਮਲ ਦੇਖੀਐ ਅਛੋਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰ,
ਹੋਤ ਉਜੀਆਰੋ ਦਿਨਕਰ ਕੇ ਉਦੋਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੋਤ ਹੈ ਮਲੀਨ ਮਤਿ,
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਹੈ॥੩੧੨॥

Jaise tau basan ang sang mil hoe maleen,
Salil saabun mil nirmal hot hai.
Jaise tau srovar siwaal kai achhaadio jal,
Jhol pee-e nirmal dekheeai achhot hai.
Jaise nis andhkaar taarka chamatkaar,
Hot ujeeaaro dinkar ke udot hai.
Taise maaiaa moh bharm hot hai maleen mat,
Satgur giaan dhiaan jagmag jot hai.312.

The way, apparels, by touch with the body, become dirty,

And by treatment with water and soap attain cleanliness.(1)

The way, the water of the pond is covered with scum.

But by shaking (with hands) clean drinkable water becomes visible.(2)

The way, night is dark in spite of presence of twinkling stars,

But with the sunrise, luminosity spreads all around.(3)

Same way, through illusion, false-love and whims, the mind is fouled,

Then only Satguru's wisdom and contemplation become the kindly light.(4)(312)

ਅੰਤਰ ਅਛਿਤ ਹੀ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗਵਨ ਕਰੈ,
ਪਾਛੈ ਪਰੇ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਇਕੁ ਜਉ ਧਾਵਈ।
ਪਹੁਚੈ ਨ ਰਥੁ ਪਹੁਚੈ ਨ ਗਜਰਾਜੁ ਬਾਜੁ,
ਪਹੁਚੈ ਨ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਫਾਂਧਤ ਉਡਾਵਈ।
ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਵਨ ਗਵਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ,
ਅਰਧ ਉਰਧ ਅੰਤਰੀਛ ਹੁਇ ਨ ਪਾਵਈ।
ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਲਗਿ ਅਧਮੁ ਅਸਾਧੁ ਮਨੁ,
ਗਹੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਿ ਆਵਈ॥੩੧੩॥

Antar achhit hee disantar gavan karai,
Paachhai pare pahuchai na paaik jau dhaav-ee.
Pahuchai na rath pahuchai na gaj-raaj baaj,
Pahuchai na khag mrig phaandhat uḍaavee.
Pahuchai na pavan, gavan tribhavan prati,
Ardh uradh antreechh hue na paav-ee.
Panch doot bhoot lag adham asaadh man
Gahe gur giaan saadhsang bas aav-ee.313.

When one, fantasizes in the mind, his travel through many countries,

Cannot be captured howsoever fast some one may give the chase.(1)

Neither it can be caught using a chariots nor by an elephant or a horse,

Can be reached not by a flying birds, nor by a deer although pursuing bouncingly.(2)

Not even air, which can reach all the three domains,

And the nether and upper regions, too.(3)

But five vices, entrapping like ghosts, capture the mind,

But if Guru's wisdom is gained through the piety, then (even wavering mind) remains in control.(4)(313)

ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰ ਟੇਕ,
ਬਹਰੈ ਚਰਨ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਹੈ।
ਗੂੰਗੈ ਟੇਕ ਚਰ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਲੂਲੇ ਟੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸ੍ਰੁਤਿ ਪਦ ਹੈ।
ਪਾਂਗੁਰੇ ਕਉ ਟੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਟੇਕ,
ਏਕ ਏਕ ਅੰਗਹੀਨ ਦੀਨਤਾ ਅਛਦ ਹੈ।
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗ ਲੁੰਜ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਮਮ,
ਅੰਤਰ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਰਬੀਨ ਸਦ ਹੈ॥੩੧੪॥

Aandhre kau sabad surat kar char ṭek,
Bahrai charn kar drisṭ sabad hai.
Goongai ṭek char kar drisṭ sabad surat liv,
Loole ṭek drisṭ sabad srut pad hai.
Paangure kau ṭek drisṭ sabad surat kar ṭek,
Ek ek angheen deenta achhad hai.
Andh gung sunn pang lunj dukh punj mam,
Antar ke antarjaamee parbeen sad hai.314.

Blind has the awareness of the words, support of the hands and the feet,

And the deaf has that of feet, hand, vision and expression through words.(1)

Dumb depends upon feet, hands, vision, and awareness of the words,

The cripple has the support of vision, words and the ears.(2)

Lame lives depending upon eyes, hands and awareness of words,

And the disability being devoid of one body-part, remains veiled.(3)

But, I, the one without eyes, unable to speak and hear, one-legged cripple,

You, the Omniscient, are the only one who can eradicate my adversities.(4)(314)

ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰ ਟੇਕ,
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰ ਹੈ।
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਕਰ ਚਰ ਅਵਲੰਬ ਟੇਕ,
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗ ਟੇਕ ਏਕ ਕਰ ਹੈ।
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗ ਲੁੰਜ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਮਮ,
ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨ ਦੁਖਤ ਅਧਰ ਹੈ।
ਅੰਤਰ ਕੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ਅੰਤਰਗਤਿ,
ਕੈਸੇ ਨਿਰਬਾਹੁ ਕਰੈ ਸਰੈ ਨਰਹਰ ਹੈ॥੩੧੫॥

Aandhre kau sabad surat kar char ṭek,
Andh gung sabad surat kar char hai.
Andh gung sunn kar char avlanb ṭek,
Andh gung sunn pang ṭek ek kar hai.
Andh gung sunn pang lunj dukh punj mam,
Sarbang heen deen dukhat adhar hai.
Antar kee antarjaamee jaanai antargat,
Kaise nirbaah karai sarai narhar hai.315.

Blind has the awareness of the words, support of the hands and the feet,

But the one who is blind as well as dumb, he has the awareness of words, and the ability to use hands and feet.(1)

One who is blind, dumb and deaf, the hands and the feet are his support,

But if one is blind, dumb, deaf and cripple, then his hands are only his assistance.(2)

But, I, being unable to see, speak, hear, cripple and lame,

Devoid of all these, am strewn with problems.(3)

You, the Omniscient, are the only one, who can eradicate my adversities,

Otherwise how can I linger on and how would I get the emancipation.(4)(315)

ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਅਉ ਪਤੰਗ,
ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ-ਅੰਗੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ।
ਏਕ ਏਕ ਟੇਕ ਸੈ ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ,
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਕੀ ਚਾਲ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਐਸੋ,
ਲੋਗ ਪਰਲੋਗ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸਹਾਈ ਹੈ।
ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨ ਮਿਟਤ ਜਾਕੀ,
ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਚੰਦਨ ਜਿਉ ਬਿਖੁ ਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ॥੩੧੬॥

Chak-ee chakor mrig meen bhring au patang,
Preet ikangee bauhrangee dukhdaaee hai.
Ek ek ṭek sai ṭart na marat sabai,
Aad ant kee chaal chalee aaee hai.
Gursikh sangat milaap ko prataap aise,
Log parlog sukhdaaik sahaaee hai.
Gurmat sun durmat na miṭat jaakee,
Aih mil chandan jio bikh na miṭaaee hai.316.

Ruddy-sheldrake, red-legged partridge, deer, fish, bee[172],

Their loves are one-sided and inflict distress.(1)

But each one of them refrains not and faces annihilation,

And this criteria prevails from the very beginning and till the end (of the universe).(2)

But the auspiciousness of the affinity of Gurmukh with the congregation is such,

That the life, both here and hereafter, remains comfortable.(3)

Even if, after adhering to good thinking, evil thinking is not erased,

It is like inability to shed poison even through Chandan (an antidote).(4)(316)

---

[172] Their loves with sun, moon, mirage, water, lotus and lamp respectively

ਮੀਨ ਕਉ ਨ ਸੁਰਤਿ ਜਲ ਕਉ ਸਬਦ ਗਿਆਨੁ,
ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨ ਸਕਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀ।
ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਸੈ,
ਗ੍ਰਸੈ ਲੋਹ ਰਾਖਿ ਨ ਸਕਾ ਮਤਿ ਹੀਨ ਕੀ।
ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਤਰਫਿ ਤਜਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਨ,
ਜਾਨਤ ਨ ਪੀਰ ਨੀਰ ਦੀਨਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ।
ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮੀਨ ਕੁਲ ਦ੍ਰਿੜ,
ਗੁਰਸਿਖ ਬੰਸ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨ ਕੀ॥੩੧੭॥

Meen kau na surat jal kau sabad giaan,
Dubidha miṭaae na sakat jal meen kee.
Sar sarita athaah prabal pravaah basai,
Grasai loh raakh na saka mat heen kee.
Jal bin taraf tajat pria praan meen,
Jaanat na peer neer deentaaee deen kee.
Dukhdaaee preet kee prateet meen kul driṛ,
Gursikh bans dhrig preet pardheen kee.317.

Fish has no awareness that water is devoid of wisdom of expression,

And water can eradicate not the dilemma of fish.(1)

Without any care she prevails in the pools and streams,

She swallows the fishhook but (water) saves not the poor wretch.(2)

Although, when separated from water, she squirms and abandons her life,

The water does not realise the anguish suffered by the fish.(3)

The pangs of love are suffered by all the (fish) generation with courage,

But for the clan of Gursikhs, such a love (love with hypocrites) is malediction.(4)(317)

ਦੀਪਕ ਪੈ ਆਵਤ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਲਗਿ,
ਦੀਪਕਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤ ਮਿਲੇ ਜਾਰਿ ਹੈ।
ਅਲਿ ਚਲਿ ਆਵਤ ਕਮਲ ਪੈ ਸਨੇਹ ਕਰਿ,
ਕਮਲ ਸੰਪਟ ਬਾਂਧਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਹਾਰਿ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਲ ਮੀਨ ਲਿਵਲੀਨ ਗਤਿ,
ਬਿਛੁਰਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਕਤ ਗਹਿ ਡਾਰਿ ਹੈ।
ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕੈ ਮਰੈ ਨ ਟਰੈ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਹੈ॥੩੧੮॥

Deepak pai aavat patang preet reet lag,
Deepkah maha bipreet mile jaar hai.
Al chal aavat kamal pai saneh kar,
Kamal sanpat baandh praan parhaar hai.
Man bach kram jal ṃeen livleen gat,
Bichhrat raakh na sakat giah ḍaar hai.
Dukhdaaee preet kee prateet kai marai na ṭarai,
Gursikh sukhdaaee preet kio bisaar hai.318.

Intense love brings moth towards the lamp,

But, contrary is the reaction of light; it leaves it burnt down.(1)

Black bee flies towards lotus with affection,

But the lotus encases (imprisons) it within its leaves (at sunset).(2)

As the destiny has it, the fish lives to revel in water,

But when she is thrown out (being hooked), fatal becomes the parting.(3)

Pierced by affection, without fear, one sacrifices life for ones love,

Then how can a GurSikh forget the blessed love of the Guru?(4)(318)

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗੰਮਿਤਾ।
ਬਾਸਨਾ ਕਮਲ ਅਲਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਅਨਤ ਨ ਰੰਮਿਤਾ।
ਮੀਨ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅੰਤਿ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ,
ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹੈ ਇਤ ਉਤ ਸੰਮਿਤਾ।
ਏਕ ਏਕ ਟੇਕ ਸੇ ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਸੰਗੀ ਮਹਾਤਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥੩੧੯॥

Deepak patang dib drisṭ daras heen,
Sri Gur daras dhiaan tribhavan ganmta.
Baasna kamal al bharmat na raakh sakai,
Charan sarn Gur anat na ranmta.
Meen jal prem nem ant na sahaaee hot,
Gur sukh saagar hai u ut sanmta.
Ek ek ṭek se ṭart na mart sabai,
Sri Gur srabangee sangee mahaatam anmrita.319.

What there is to talk of divinity, which the moth expects from the lamp?

Only, through the contemplation upon Sri Guru, all the three domains[173] are perceived.(1)

Lotus lures black bee through its aroma, but can stop it not for going astray,

But by seeking protection under the Guru's auspicious feet, one does not diverge.(2)

Fish reveres water but that comes not to rescue her at the end,

But for the Sikh in the Guru's ocean, the life here and hereafter is no different.(3)

All those depending upon just one shelter, are annihilated,

But with absolute support of Sri Guru, the glory is eternalised.(4)(319)

---

[173] Three domains of earth, heaven and nether region

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਿਲਿ ਜਰਤ ਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ,
ਜਰੇ ਮਰੇ ਆਗੇ ਨ ਪਰਮਪਦ ਪਾਏ ਹੈ।
ਮਧੁਪ ਕਮਲ ਮਿਲਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ,
ਸੰਪਟ ਮੈ ਮੁਏ ਸੈ ਨ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ।
ਜਲ ਮਿਲਿ ਮੀਨ ਕੀ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਸਕੀ,
ਬਿਛੁਰਿ ਮਰਤ ਹਰਿ ਲੋਕ ਨ ਪਠਾਏ ਹੈ।
ਇਤ ਉਤ ਸੰਗਮ ਸਹਾਈ ਸੁਖਦਾਈ ਗੁਰ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਏ ਹੈ॥ ੩੨੦॥

Deepak patang mil jart na raakh sakai,
Jare mare aage na parm-pad paae hai.
Madhup kamal mil bharmat na raakh sakai,
Sanpaṭ mai mooe sai na sahaj samaaee hai.
Jal mil meen kee na dubidha miṭaae sakee,
Bichhur marat Har lok na paṭhaae hai.
It ut sangam sahaaee sukhdaaee Gur,
Giaan dhiaan prem ras anmrit peeaae hai.320.

Moth meets the light, but the lamp saves it not from burning,

It burns to death but attains not deliverance.(1)

Black bee meets lotus, as going astray may save it not,

Dies in box (enclosing of petals at sunset) but perceives no salvation.(2)

By meeting water, fish can eliminate not her dilemma,

Facing death by departing (from water), realizes not the heaven.(3)

Here and hereafter, only Guru's assistance saves,

And, therefore, savour the nectar of (His) wisdom and contemplation.(4)(320)

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ ਕਮਲ ਸਲਿਲ ਮੀਨ,
ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਰਵਿ ਸਸਿ ਨਾਦ ਹੈ।
ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕਅੰਗੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਨਹੀ ਸੰਗੀ ਕੋਊ,
ਸਬੈ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਅੰਤਿ ਆਦਿ ਹੈ।
ਜੀਵਤ ਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੂਏ ਨ ਪਰਮਗਤਿ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ॥੩੨੧॥

Deepak patang al kamal salil meen,
Chak-ee chakor mrig rav sas naad hai.
Preet ikangee bauhrangee nahee sangee ko-oo,
Sabai dukhdaaee na sahaaee ant aad hai.
Jeevat na saadhsang mooe na parmgat,
Giaan dhiaan prem ras preetam prasaad hai.
Maanas janam paae Sri Gur daiaa nidhaan,
Charn saran sukh phal bismaad hai.321.

Lamp and moth, lotus and black-bee, fish and water,

Ruddy-sheldrake, red-legged partridge, deer, sun, moon and melody,(1)

The love of them all being one sided, they are not (true) companions,

They all are pathetic, as they come not to rescue when the end comes.(2)

While alive, none are holy-company, and when dying, none accompanies,

All inflict discomforts and none come to rescue at the end.(3)

Human life comes only from the treasure of benevolence of Sri Guru,

Come to seek protection under his auspicious feet, as the strange are the fruits of comfort there.(4)(321)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੇ,
ਲਹੈ ਨਿਜੁ ਘਰ ਅਰੁ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਜੀ।
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਭਏ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਜੀ।
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਚੀਤਿ,
ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸਮਸਰਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ ਜੀ॥੩੨੨॥

Gurmukh panth Gur dhiaan saavdhaan rahe,
Lahai nij ghar ar sahaj niwaas jee.
Sabad bibek ek ṭek nihchal mat,
Madhur bachan Gur giaan ko pragaas jee.
Charn kamal charnaamrit nidhaan paan,
Prem ras bas bhae bisam biswaas jee.
Giaan dhiaan prem nem pooran prateet cheet,
Ban grih samsar maaiaa mai udaas jee.322.

The way, of Sikhi is to remain attentive while contemplating upon the Guru,

Recognise self and perceive the ecstasy.(1)

By conceding to the shelter of the Shabad, the mind is satiated,

And, then, illuminated are the melodious words of the Guru's wisdom.(2)

The nectar through auspicious feet is the auspicious treasure to savour,

Once the celestial love is secured, an extraordinary credence prevails.(3)

If mind is imbued with wisdom, contemplation, holy-identity, and absolute-faith,

Then, whether at home or in jungle, remains unaffected by temporal influences.(4)(322)

ਛਧਮਾਰਬੇ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਦੇਖਿ ਚੋਰ ਨ ਤਜਤ ਚੋਰੀ,
ਬਟਵਾਰਾ ਬਟਵਾਰੀ ਸੰਗਿ ਹੁਇ ਤਕਤ ਹੈ।
ਬੇਸ੍ਵਾਰਤੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਭਏ ਮਨ ਮੈ ਨਾ ਸੰਕਾ ਮਾਨੈ,
ਜੁਆਰੀ ਨ ਸਰਬਸੁ ਹਾਰੇ ਸੈ ਥਕਤ ਹੈ।
ਅਮਲੀ ਨ ਅਮਲ ਤਜਤ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀਏ,
ਦੋਖ ਦੁਖ ਲੋਗ ਬੇਦ ਸੁਨਤ ਛਕਤ ਹੈ।
ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਛਾਡਤ ਨ ਅੰਗੀਕਾਰ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਛਾਡਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ॥੩੨੩॥

Chhadhmaarbe ko traas dekh chor na tajat choree,
Baṭwaara baṭwaaree sang hue takat hai.
Beswa-rat birtha bhae, man mai na sanka maanai,
Juaaree na sarbas haare sai thakat hai.
Amalee na amal tajat jio dhikaar kee-e,
Dokh dukh log bed sunat chhakat hai.
Adham asaadh sang chhaaḍat na angeekaar,
Gursikh saadhsang chhaaḍ kio sakat hai.323.

In spite of dread of death, the thief does not discard stealing,

Highway robber, collaborating with other robbers, practises his designs.(1)

Pursuer of prostitutes; fright of disease, hinders him not,

A gambler relinquishes not even after losing all his family.(2)

An addict abandons not the drugs, even though admonished,

And, in spite, of people's curses and Vedas sermons, goes on devouring.(3)

When a base and lowbred person renounces not such habits,

Then, how can a Gursikh leave the holy-congregation?(4)(323)

ਦਮਕ ਦੈ ਦੋਖ ਦੁਖੁ ਅਪਜਸ ਲੈ ਅਸਾਧ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੁਖ ਸਿਆਮਤਾ ਲਗਾਵਹੀ।
ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰ ਮਧਪਾਨੀ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੈ,
ਕਲਹ ਕਲੇਸ ਭੇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਕਉ ਧਾਵਹੀ।
ਮਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨ ਹਾਨਿ ਕਾਨਿ ਮੈ ਕਨੌਡੀ ਸਭਾ,
ਨਾਕ ਕਾਨ ਖੰਡ ਡੰਡ ਹੋਤ ਨ ਲਜਾਵਹੀ।
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧੂਜਨ ਕਿਉ ਨ ਚਲਿ ਆਵਹੀ॥੩੨੪॥

Damak dai dokh dukh, apjas lai asaadh,
Lok parlok mukh siaamta lagaavhee.
Chor jaar au juaar madhpaanee dukrit sai,
Kalah kales bhes dubidha kau dhaavhee.
Mat pat maan haan kaan mai kanoḍee sabha,
Naak kaan khanḍ ḍanḍ hot na lajaavhee.
Sarb nidhaan daan daaik sangat saadh,
Gur Sikh saadhoo jan kio na chal aavhee.324.

Corrupt person squanders all his wealth and earns wrath,

Hear and hereafter gets his honour defaced.(1)

Thief, whore, gambler, drunkard and corrupt-dealer,

Becoming sources of bickering, always remain in quandary,(2)

Lose prestige and respect and get ears and nose torn off,

The nose and the ears are tarnished, but feel no repentance.(3)

Holy-congregation is the endower of all the treasure of compassion,

Then why not Guru's Sikh and the holy people walk towards this.(4)(324)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਕਸਮਾਤ ਬਾਦਰ ਉਦੋਤ ਹੋਤ,
ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਕਰਤ ਬਿਥਾਰ ਜੀ।
ਤਾਹੀ ਤੇ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਘਨ ਗਰਜਤ ਅਤਿ,
ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਜੀ।
ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਮੁਕਤਾ ਕਪੂਰ ਤਾਤੇ,
ਅਉਖਧੀ ਉਪਾਰਜਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀ।
ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਸਾਧ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ,
ਪ੍ਰਗਟਤ ਕਰਬੇ ਕਉ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ॥੩੨੫॥

Jaise tau akasmaat baadar udot hot,
Gagan ghaṭa ghamand karat bithaar jee.
Taahee te sabad dhun ghan garjat at,
Chanchal charitar daamnee chamatkaar jee.
Barkha aṅmrit jal mukta kapoor taate,
Aukhadhee upaarjana anik prakaar jee.
Dib deh saadh janam maran rahat jag,
Pragṭat karbe kau parupkaar jee.325.

The way, suddenly the black clouds appear,

And they spread in abundance all around the sky,(1)

From them, thunder out the melodies of Shabad,

And they glitter with the flirtatious and wondrous lightening.(2)

Rains pours down the Nectarous water to endow the drops of immorality[174] and camphoric[175].

And through them many types of medicines are prepared.(3)

Saints are the celestial entity and they subsist in the world without the fear of life and death,

They manifest to endow benevolence to others.(4)(325)

[174] A drop of rain going into a sea-shell turns into pearl

[175] A rain drop when enters into a banana on the tree, it turns it into Camphor

ਸਫਲ ਬਿਰਖ ਫਲ ਦੇਤ ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਮਾਰੇ,
ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਸਹਿ ਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਹੈ।
ਸਾਗਰ ਮੈ ਕਾਢਿ ਮੁਖੁ ਫੋਰੀਅਤ ਸੀਪ ਕੇ ਜਿਉ,
ਦੇਤ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਵਗਿਆ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਖਨਵਾਰਾ ਖਾਨਿ ਖਨਤ ਹਨਤ ਘਨ,
ਮਾਨਕ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ।
ਊਖ ਮੈ ਪਿਊਖ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਤ ਕੋਲੂ ਪਚੈ,
ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਾਧਨ ਕੈ ਦੁਆਰ ਹੈ॥੩੨੬॥

Saphal birkh phal det jio paakhaan maare,
Sir karvat saih gaih paar paar hai.
Saagar mai kaaḍh phoreeat seep ke jio,
Det muktaahal avagiaa na beechaar hai.
Jaise khanwaara khaan khanat hanat ghan,
Maanak heera amol parupkaar hai.
Ookh mai piookh jio pragaas hot koloo pachai,
Avgun kee-e gun saadhan kai duaar hai.326.

The fruit-tree when showered with a stone, gives back the fruit,

After getting sown (and turned into a boat) carries across (the waters).(1)

After taking out of the sea, the shell's mouth is forced-opened,

In turn it gives back the pearl without any trepidation.(2)

The way, an excavator of mines breaks the ground triumphantly,

Who, in turn, get precious diamonds.(3)

From sugar-cane is produced the juice through the press,

Same way, the ones devoid of demerits are treated at the holy portals.(4)(326)

ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਦਰਸਨ ਕੋ ਹੈ ਨਿਤਨੇਮੁ ਜਾਕੋ,
ਸੋਈ ਦਰਸਨੀ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ਹੈ।
ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਬਸੈ,
ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ,
ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਕਰੰਗ ਜੋਈ,
ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੀ ਹੈ॥੩੨੭॥

Saadhsang darsan ko hai nitnem jaako,
Soee darsanee samdaras dhiaanee hai.
Sabad bibek ek tek jaakai man basai,
Maan Gur giaan soee Brahmgiaanee hai.
Drisṭ daras ar sabad surat mil,
Premee pria prem unman unmaanee hai.
Sahaj samaadh saadhsang ikrang joee,
Soee Gurmukh nirmal nirbaanee hai.327.

One, who observes the daily visits to the holy-congregation,

He is the real believer, and a universal contemplator.(1)

Whose heart is imbued with discernment of Shabad,

He, in reality, has savoured the Guru's knowledge and, then him only is Brahm-Giaani[176] .(2)

Ones, whose celestial vision and the awareness of Divine Word are in unison,

They only are the affectionate devotees and possess the higher spiritual eminence.(3)

In the wake of ecstatic mood, gets permeated in the hue of holy company,

Only that Gurmukh is pious and worthy of emancipation.(4)(327)

---

[176] Brahm Giaani - One who has attained Brahm Gian; the highest spiritual knowledge

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੀ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਦ੍ਰਿੜ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ।
ਹਉਮੈ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੀ ਬਿਸਮਾਦ ਕੈ ਬੈਰਾਗੀ ਭਏ,
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤਿ ਚੀਤ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ।
ਦੁਬਿਧਾ ਅਪਰਸ ਅਉ ਸਾਧ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਕੈ,
ਆਤਮ ਪੂਜਾ ਬਿਬੇਕੀ ਸੁੰਨ ਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਕਰਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਭਏ,
ਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੀ ਹੈ॥੩੨੮॥

Daras dhiaan dhiaanee sabad giaan giaanee,
Charan saran driṛ maaiaa mai udaasee hai.
Haumai tiaag tiaagee bismaad kai bairaagee bhae,
Trigun ateet cheet anbhai abhiaasee hai.
Dubidha apras au saadh indree nigrah kai,
Aatam pooja bibekee sunn mai saniaasee hai.
Sahaj subhaav kar jeewan-mukat bhai,
Sewa sarbaatam kai Brahm biswaasee hai.328.

One with contemplative vision is the (real) meditator and the one who realises Divine Word of the Guru, is knowledgeable,

Seeks determination at auspicious feet and, in spite of living in temporal world, remains detached.(1)

By relinquishing ego, becomes renouncer and that, strangely enough, is a real ascetic,

Leaving behind Traigun, realises the celestial Name.(2)

Renounces the duality and overpowers the sensuality,

Comprehends the worship of Supreme Soul and, only then, becomes real ascetic.(3)

Through the criteria of ecstasy, attains the emancipation,

And, consequently, he reveres the supreme believer.(4)(328)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਜੁਗੰਤਰ ਬਸੈ ਪਾਖਾਨ,
ਭਿਦੈ ਨ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰ ਬੂਡੈ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰ ਕੈ।
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰੈ ਤੋਬਰੀ ਤਉ,
ਮਿਟਤ ਨ ਕਰਵਾਈ ਭੋਏ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੈ।
ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ਰਹੈ ਚੰਦਨਹਿ,
ਤਜਤ ਨ ਬਿਖੁ ਤਊ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰ ਕੈ।
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਿਹਫਲ ਜਗਤ ਮੈ,
ਸੰਤਨ ਕੋ ਹੈ ਦੋਖੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੈ॥੩੨੯॥

Jaise jal antar jugantar basai paakhaan,
Bhidai na ridai kaṭhor booḍai bajar bhaar kai.
Aṭhsaṭh teerath majan karai tobaree tau,
Miṭat na karwaaee bhoe vaar paar kai.
Aaihnis aih lapṭaano rahai chandnaih,
Tajat na bikh taoo haumai ahankaar kai.
Kapaṭ saneh deh nihphal jagat mai,
Santan ko hai dokhee dubidha bikaar kai.329.

The way, a stone inhabits in water through out the ages,

Being rigid at heart, remains drowned through its own weight.(1)

In spite of the fact that gourd-shell is washed up at sixty-eight places of pilgrimage, it remains bitter,

Its bitterness is eliminated not, even after washing from inside and out.(2)

Day and night, the snake keeps coiled around the sandalwood tree,

But relinquishes not the poison being imbued with ego (of its longevity).(3)

Same way, one with affection instilled with deceit, remains fruitless in the world,

Because, he is forever a critic of the saints.(4)(329)

ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦਰਪਨ ਮੈ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਕਛੂ,
ਸਕਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖਤ ਦਿਖਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਬਰਨ ਅਤੀਤ ਰੀਤ,
ਸਕਲ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੁੰਧਰਾ ਸੁਆਦ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ,
ਅਉਖਧੀ ਅਨੇਕ ਰਸ ਗੰਧ ਉਪਜਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗਤਿ,
ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਤੈਸੀ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵਈ॥੩੩੦॥

Jaise nirmal darpan mai na chitar kachhoo,
Sakal charitar chitar dekhat dikhaav-ee.
Jaise nirmal jal baran ateet reet,
Sakal baran mil baran banaav-ee.
Jaise tau basundra suaad baasna rahat,
Aukhadhee anek ras gandh upjaav-ee.
Taise Gurdev sew alakh abhev gat,
Jaiso jaiso bhaao taisee kaamna pujaav-ee.330.

The way, there is no visible character in the mirror,

But as soon by looking into this, it produces the character,(1)

The way, the clean water is devoid of any hue,

But on meeting any colour, adopts the same shade,(2)

The way, the earth is devoid of any aroma,

But produces many herbs and vegetations of various bouquets,(3)

Same way, service to the Guru is mysterious and beyond understanding,

As one performs, one gets the desires fulfilled.(4)(330)

ਸੁਖ ਦੂਖ ਹਾਨਿ ਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲੇਖ,
ਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਨ ਬਸਿ ਕਛੁ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਹੈ।
ਭੋਗਤ ਬਿਵਸਿ ਮੇਵ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਗਤਿ,
ਜਸਿ ਕਰਤੋ ਸਿਲੇਪ ਕਾਰਨ ਕੋ ਈਸ ਹੈ।
ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਧੌਂ ਕਰਮ ਕਿਧੌਂ ਹੈ ਜੀਉ,
ਘਾਟਿ ਬਾਢਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮਤੁ ਬਿਸ੍ਵਾਬੀਸ ਹੈ।
ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ,
ਹੋਨਹਾਰ ਕਹੌ ਕਹਾਂ ਗਾਰਿ ਅਉ ਅਸੀਸ ਹੈ॥੩੩੧॥

Sukh dukh haan mrit poorab likhat lekh,
Jantar kai na bas kachh jantree jagdees hai.
Bhogat biwas mew karm kirat gat,
Jas karto silep kaaran ko ees hai.
Karta pradhaan kidhau karm kidhau hai jeeo,
Ghaaṭ baadh kaun kaun mat biswabees hai.
Astut ninda kaha biaapat harkh sog,
Honhaar kahau kahaan gaar au asees hai.331.

Relief and anxieties, friendship and enmity, they all are destinies writs,

Nothing itself is in the musical-instruments, it is only the Supreme music Master.(1)

Helplessly bear the writ according to the deeds,

As (you) sow, so shall (you) reap and to protect, the Almighty is there.(2)

Creator, the Supreme? Is it just destiny or positive reality?

Is it iota or is it magnum? No one is sure hundred percent.(3)

Some revel in eulogies and some in censures,

Remember only the Creator, as, where there is curse, there is blessing.(4)(331)

ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਜਉ ਬੈਠਾਈਐ ਲੇ ਜਾਇ ਬਗ,
ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਤਜਿ ਮੀਨ ਬੀਨਿ ਖਾਤ ਹੈ।
ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰਬੇ ਕਉ ਜਉ ਲਗਾਈਐ ਜੋਕ,
ਪੀਅਤਨ ਪੈ ਲੈ ਲੋਹੂ ਅਚਏ ਅਘਾਤ ਹੈ।
ਪਰਮ ਸੁਗੰਧ ਪਰਿ ਮਾਖੀ ਨ ਰਹਤ ਰਾਖੀ,
ਮਹਾ ਦੁਰਗੰਧ ਪਰਿ ਬੇਗਿ ਚਲਿ ਜਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਗਜ ਮਜਨ ਕੈ ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰੁ ਸਿਰਿ,
ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੋਖੀ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥੩੩੨॥

Maansar par jau baiṭhaaeeai le jaae bag,
Mukta amol taj meen been khaat hai.
Asthaan paan karbai kau jau lagaaeeai jok,
Peeatan pai lai lohoo ach-e aghaat hai.
Parm sugandh par maakhee na rahat raakhee,
Maha durganth par beg chal jaat hai.
Jaise gaj majan kai ḍaarat hai chhaar sir,
Santan ke dokhee sant sang na suhaat hai.332.

Take and leave a Indian heron at the Mansrover Lake,

Disregarding the precious pearls, it starts hunting for fish.(1)

If a leech is stuck to the teat of an animal,

It does not suckle milk but is satiated by sucking blood.(2)

The fly savours not the fragrance out of the aromatic foods,

But, when there are stinking victuals, she runs fast and reaches them.(3)

The way, an elephant after shower with water, throws dust over his head,

Same way, one inimical of the saints, achieves not the pleasure of holy-congregation.(4)(332)

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਤੀਆ ਨਾ ਸਤਿ,
ਸਿਵ ਨ ਸਕਤ ਗਤਿ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ।
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਜੀਤ ਨ ਹਾਰ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ,
ਸੰਜੋਗ ਬਿਓਗ ਮੇਟਿ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ।
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ,
ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਤਿਆਗਿ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੀ ਹੈ।
ਖਟ ਦਰਸਨ ਪਰੈ ਪਾਰ ਹੁਇ ਸਪਤਸਰ,
ਨਵਦੁਆਰ ਉਲੰਘਿ ਦਸਮਈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥੩੩੩॥

Gurmat sat ek ṭek duteeaa na sat,
Siv na sakat gat anbhai abhiaasee hai.
Trigun ateet jeet na haar na harkh sog,
Sanjog biog meṭ sahaj nivaasee hai.
Chatur barn ik barn hue saadhsang,
Panch parpanch tiaag bisam biswaasee hai.
Khat darsan parai paar hue sapatsar,
Navduaar ulangh dasmaee udaasee hai.333.

Gurmat is the only sustenance, not duality,

No deliverance through Shiva's power; meditate upon All-Fearless-One.(1)

Remains detached from Traigun, and to win or to lose bothers him not,

Relinquishing the desire for either reunion or separation, achieves the ecstatic abode.(2)

In the holy-company, all the four castes amalgamate into one,

Five vices are eliminated and puts confidence upon the One with Unique Form.(3)

The holy-congregation by relinquishing Six (Vedic) Philosophies,

May revel in Dasam Duaar (Tenth door) and discount nine openings (in the body i.e. temporal life).(4)(333)

ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੋ ਸੰਜੋਗ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਲੋਗੁ,
ਮਿਲਿਓ ਹੋਇਗੋ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਆਗੈ ਜਾਇਕੈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸੰਗ ਨ ਚਲਤ ਚਲੇ,
ਅਰਪੇ ਦੀਜੈ ਧਰਮਸਾਲਾ ਪਹੁਚਾਇਕੈ।
ਆਠੋ ਜਾਮ ਸਾਠੋ ਘਰੀ ਨਿਹਫਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹ,
ਸਫਲ ਪਲਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਮਾਇਕੈ।
ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਲਿਵ ਲਾਇਕੈ॥ ੩੩੪॥

Nadi naav ko sanjog sujan kutanb log,
Milio hoigo soee milai aagai jaaikai.
Asan basan dhan sang na chalat chale,
Arpe deejai dharmsaala puhchaaikai.
Aaṭho jaam saaṭho ghaaree nihphal maaiaa moh,
Saphal palak saadhsangat smaaikai.
Mal mootar dhaaree au bikaaree nirankaaree hot,
Sabad surat saadhsang liv laaikai.334.

The meeting and union with the friends and the relatives is like the passengers in the boat,

You are reciprocated The way, you intermingle.(1)

Subsisting, dressing and wealth accompany not,

But only that goes along which is spent at the place of righteousness,(2)

All the eight watches spent in egoistic means are ineffectual,

But, within a twinkle can become triumphant by submerging in holy-congregation.(3)

A believer, who revels in lowliness and gets instilled with grime,

Can achieve piety through the awareness of Divine Word of Guru and holy company.(4)(334)

ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਤਜਿ ਬੰਝ ਬਨ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇ ਹੈ।
ਅਤਿ ਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ,
ਅਨਹਦ ਗੁੰਜਤ ਸ੍ਵਨ ਹੂ ਸਿਰਾਏ ਹੈ।
ਰਸਨਾ ਬਿਸਮ ਅਤਿ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ,
ਨਾਸਿਕਾ ਚਕਤ ਹੀ ਸੁਬਾਸੁ ਮਹਕਾਏ ਹੈ।
ਕੋਮਲਤਾ ਸੀਤਲਤਾ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਭਏ,
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਪੁਨਿ ਅਨਤ ਨਾ ਧਾਏ ਹੈ॥੩੩੫॥

Haumai abhimaan asthaan taj banjh ban,
Charan kamal Gur sanpaṭ smaae hai.
At hee anoop roop herat hiraane drig,
Anhad gunjat sravan hoo siraae hai.
Rasna bisam at madh makrand ras,
Naasika chakat hee subaas mahkaae hai.
Komalta seetalta pang sarbang bhae,
Man madhukar pun anat na dhaae hai.335.

Relinquish the temporal love, which is like the ego in the bamboos in the forest,

Go and seek submersion in the enclosure around Guru's auspicious lotus feet.(1)

There, unique is the form and amazing the vision,

And reverberating Celestial Word is resounding serenely.(2)

While the tongue relishes the unique Nectarous pulp,

The nose is enchanted by the blooming fragrance.(3)

The gracefulness and serenity enlivens the body,

Then the bee-like mind meanders not off-course.(4)(335)

ਬਾਸਨਾ ਕੋ ਬਾਸੁ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਏਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ।
ਭੈਜਲ ਭਇਆਨਕ ਲਹਰਿ ਨ ਬਿਆਪਿ ਸਕੈ,
ਨਿਜ ਘਰ ਸੰਪਟ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ।
ਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਿਮਰਨ ਕੈ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਨ ਪਾਈ ਹੈ।
ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ,
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥੩੩੬॥

Baasna ko baas doot sangat binaas kaal,
Charan kamal Gur ek ṭek paaee hai.
Bhaijal bhaiaanak lahar na biaap sakai,
Nij ghar sanpaṭ kai dubidha miṭaaee hai.
Aaan giaan dhiaan simran bisimran kai,
Prem ras bas aasa mansa na paaee hai.
Duteeaa naasat ek ṭek nihchal mat,
Sahaj samaadh unman liv laaee hai.336.

The aroma of the fragrance wipes out the evil sways,

As this springs out only from the auspicious lotus feet of the Guru.(1)

The dreadful waves of the temporal-sea can pervade not,

As, being in the godly enclosure, all the dilemmas are eradicated.(2)

Disregarding all other knowledge, contemplation and meditation,

Infused with Nectarous adoration, all the desires and needs are eliminated.(3)

Duality is eradicated, the mind perceives eternity,

And, then, mind through ecstatic concentration achieves highest absorption.(4)(336)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲੇਪਨ ਕੈ,
ਭਰਮ ਕਰਮ ਲੇਖ ਸਿਆਮਤਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਮਲੀਨ ਮਨਿ,
ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਦੂਤ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰਿ,
ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਈ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ ਫਲ-ਦਾਈ ਹੈ॥੩੩੭॥

Charan kamal raj mastak lepan kai,
Bharam karam lekh siaamta miṭaaee hai.
Charan kamal charanaamrit maleen man,
Kar nirmal doot dubidha miṭaaee hai.
Charan kamal sukh sanpaṭ sahaj ghar,
Nihchal mat ek ṭek ṭhahraaee hai.
Charan kamal Gur mahima agaadh bodh,
Sarab nidhaan au sakal phal-daaee hai.337.

With the touch of auspicious dust through the lotus-feet,

All the blemish of whims and writs of miss-deeds are expunged.(1)

The nectar through the auspicious lotus feet affects upon the foul mind,

And it becomes virtuous and all duality is obliterated.(2)

Auspicious lotus feet are the enclosure of ecstasy,

In which, with eternal love, mind is satiated with the sustenance through the One and Only,(3)

The auspiciousness of the Guru's Lotus-feet is magnanimous,

As it is the source which endows all types of fruits of benevolence.(4)(337)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਕੈ ਦਿਬਿ ਦੇਹ,
ਮਹਾ ਮਲਮੂਤ੍ਰਧਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੀਨੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ,
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੈ,
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਗੰਧ ਰੂਪ ਸੀਤਲਤਾ,
ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਲਿਵ ਲੀਨੇ ਹੈ॥੩੩੮॥

Charan kamal raj majan kai dib deh,
Maha malmootar dhaaree nirankaaree keene hai.
Charn kamal charnaamrit nidhaan paan,
Trigun ateet cheet aapa aap cheene hai.
Charan kamal nij aasan singhaasan kai,
Tribhavan au trikaal ghanmita prabeene hai.
Charan kamal ras gandh roop seetalta,
Duteeaa naasat ek ṭek liv leene hai.338.

The ablution of body through the dust of auspicious lotus-feet is celestial,

All the grime is wiped away and the Formless dominates.(1)

The nectar through the auspicious lotus-feet is a unique treasure,

Traigun become the thing of the past, and self-realization is achieved.(2)

Enthroning the auspicious feet at the heart, Tribhavan and Trikal become explicit.(3)

Through the aromatic fragrance of auspicious lotus-feet, comes serenity,

Duality is annihilated and mind is permeated with the dependence upon the One and Only.(4)(338)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਪੁਰਬ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਛਰਨ ਸਰਨਿ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਪੂਜਤ ਚਰਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਹੁਤੇ ਕੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ,
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹੈ॥੩੩੯॥

Charan kamal raj majan prataap at,
Purab teerth koṭ chharan saran hai.
Charan kamal raj majan prataap at,
Devi dev sewak hue poojat charan hai.
Charan kamal raj majan prataap at,
Kaaran adheen hute keen kaaran karan hai.
Charan kamal raj majan prataap at,
Patit puneet bhae taaran taran hai.339.

Majestic is the auspiciousness of the ablution through the dust of lotus-feet,

As millions of propitious pilgrimages are just under the auspicious feet.(1)

Majestic is the auspiciousness of the ablution through the dust of lotus-feet,

As, even, the gods and the goddesses, turning into servant, revere the auspicious feet.(2)

Majestic is the auspiciousness of the ablution through the dust of lotus-feet,

As the obedience rendered makes the rendering absolute.(3)

Majestic is the auspiciousness of the ablution through the dust of lotus-feet,

As the apostates are sanctified to swims across the worldly ocean.(4)(339)

ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਮਹੰਸ,
ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਧਰਮਸਾਲਾ ਚਲ ਆਵਹੀ।
ਉਤ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਹਾਰ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ,
ਇਤ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ।
ਉਤ ਖੀਰ ਨੀਰ ਨਿਰਵਾਰੋ ਕੈ ਬਖਾਨੀਅਤ,
ਇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸਮਝਾਵਹੀ।
ਉਤ ਬਗ ਹੰਸ ਬੰਸ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮੇਟਿ ਸਕੈ,
ਇਤ ਕਾਗ ਪਾਗਿ ਸਮਰੂਪ ਕੈ ਮਿਲਾਵਹੀ॥ ੩੪੦॥

Maansar hans saadhsangat paramhans,
Dharm dhuja dharamsaala chal aav-hee.
Ut maktaahal ahaar duteeaa naasat,
It Gursabad surat liv laav-hee.
Ut kheer neer nirvaaro kai bakhaaneeat,
It gurmat durmat samjhaav-hee.
Ut bag hans bans dubidha na meṭ sakai,
It kaag paag samroop kai milaav-hee.340.

Swan comes to Mansrover-lake but the seeker of religious entity flocks to a righteous place.(1)

For it (the swan) there are pearls but nothing else to savour,

But here, there is Guru's Shabad to get permeated with (celestial) awareness.(2)

There, it is said, the milk is distinguished from water,

And here, the distinction between good thinking and evil thinking is made to understand.(3)

There, the enmity between the swans and heron cannot be eliminated,

But here, ones with crow-like malice, are endowed (equal) piety.(4)(340)

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਛਿਨ,
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਪਾਵਹੀ।
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਨਾਦ ਬਾਦ,
ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਹੂ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਰਿ ਗਾਵਹੀ।
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ ਫਲ,
ਸ੍ਵਰਗ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ਧਰ ਧਿਆਵਹੀ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਜਾਨਿ,
ਗੁਰਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ॥੩੪੧॥

Gurmukh sangat milaap ko prataap chhin,
Siv sankaad Brahmaadak na paavhee.
Sinmriti puraan bed saastar au naad baad,
Raag raagnee hoo net net kar gaavhee.
Devee dev sarab nidhaan au sakal phal,
Swarg samooh sukh dhiaan dhar dhiaavhee.
Pooran Brahm Satgur saavdhaan jaan,
Gurmukh sabad surat liv laavhee.341.

Even an iota of the association with the Gursikh and congregation,

Cannot be achieved by legendry gods like Shiva, Brahma and his sons.(1)

Not even by singing of Simritis, Puranas, Vedas and Shastras,

Raagas, Raagnis and their repeated recitations;(2)

The gods, goddesses, the treasures and their amenities,

And all the heavens just contemplate upon Him with solace.(3)

To deem Satguru, the Absolute Brahm, as the circumspect,

Gurmukh gets imbued with the awareness of Divine Word of the Guru.(4)(341)

ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ,
ਕਾਹੂ ਸੋ ਨ ਕੋਊ ਕੀਨੇ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ।
ਨਿਪਟ ਕਪਟ ਘਟ ਘਟ ਨਟ ਵਟ ਨਟ,
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਟਪਟ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਦਰਸਨ ਸੋ ਦਰਸੁ,
ਬਚਨ ਸੋ ਬਚਨ ਨ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਕ ਹੈ।
ਰੂਪ ਰੇਖ ਲੇਖ ਭੇਖ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ,
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਹੈ॥੩੪੨॥

Rachna charitar chitar bisam bachitarpan,
Kaahoo so na ko-oo keene ek hee anek hai.
Nipaṭ kapaṭ ghaṭ ghaṭ naṭ vaṭ naṭ,
Gupat pragaṭ aṭpaṭ jaavdek hai.
Drisṭ see drisṭ na darsan so daras,
Bachan so bachan na surat samek hai.
Roop rekh lekh bhekh naad baad naana bidh,
Agam agaadh bodh Brahm bibek hai.342.

Creation of the Creator is unique and full of amazements,

No one is similar but in all prevails the same spirit.(1)

It seems all illusions but, like jugglers stone, it exists through out,

And, although obscure, it prevails all over.(2)

One vision is dissimilar to other vision,

And one word is not analogous to other word, but the awareness is homogeneous.(3)

His form, features, destiny, stature and eloquence are unique,

And all of them are deep-rooted and beyond comprehension.(4)(342)

ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ,
ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸਤਿ ਗੰਮਿਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨ ਸਤਿ,
ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਹੁਇ ਸਾਵਧਾਨ ਸਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਚਾਉ ਸਤਿ,
ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥੩੪੩॥

Satroop Satgur pooran Brahm dhiaan,
Satnaam Satgur te Paarbrahm hai.
Satgur sabad anaahad Brahmgiaan,
Gurmukh panth sat ganmata aganm hai.
Gur Sikh Saadhsang brahmsathaan sat,
Keertan samai hue saavdhaan sam hai.
Gurmukh bhaavnee bhagat bhaao chaao sat,
Sahaj subhaao Gurmukh namo nam hai.343.

True formulation is Satguru as he deliberates upon the Absolute Brahm,

And True Name through Satguru is of Paar-Braham[177] (1)

The Word of the Guru is Celestial and it is imbued with the knowledge of Brahm,

Truthful is the path of a Gurmukh but its attainment is not (easily) achievable.(2)

Guru's Sikh with the holy company realizes the true abode of Brahm,

And, at the time of Holy lyricism, perpetually, he remains vigilant.(3)

Gurmukh's faith, permeated with aspirations and enthusiasm, is truthful,

And, inevitably, Gurmukh persists in paying his obeisance.(4)(343)

[177] Par-Braham – Transcendental One

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ,
ਅਜੋਨੀ ਅਕਾਲ ਅਪਰੰਪਰ ਅਭੇਵ ਹੈ।
ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਦੋਖ,
ਨਿਰਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਹ ਪਰ ਅਤੇਵ ਹੈ।
ਅਬਿਗਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,
ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਵ ਹੈ।
ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗੁਰਦੇਵ ਹੈ॥੩੪੪॥

Nirankaar niraadhaar niraahaar nirbikaar,
Ajonee akaal apranpar abhev hai.
Nirmoh nirbair nirlep nirdokh,
Nirbhai niranjan atah par atev hai.
Abigat agam agochar agaadh bodh,
Achut alakh at achhal achhev hai.
Bismai bisam ascharajai ascharjmai,
Adbhut parmadbhut Gurdev hai.344.

(He is) formless, needs no shelter, without the desire of viands, devoid of vices,

Unborn, deathless, further than beyond and mysterious,(1)

Also (He) is immune to temporal effects, sans enmity, is guiltless,

Fearless, devoid of illusory phenomena and far beyond the ends.(2)

His rapidity cannot be felt as it is beyond the approach through mind and the sensual appendage,

(He) is indestructible, incomprehensible and neither can be deceived nor infiltrated.(3)

Extremely inexplicable, and far beyond mysteries,

And such peculiar and outlandish is Gurdev.(4)(344)

ਕਾਰਤਕ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਪੂਰਨਮਾਸੀ,
ਆਠ ਜਾਮ ਸਾਠਿ ਘਰੀ ਆਜੁ ਤੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ।
ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਬਹੁ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹੁਇ,
ਰੂਪ ਗੁਨ ਜੋਬਨ ਸਿੰਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।
ਚਾਤਿਰ ਚਤੁਰ ਪਾਠ ਸੇਵਕ ਸਹੇਲੀ ਸਾਠਿ,
ਸੰਪਦਾ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੁਚਾਰੀ ਹੈ।
ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੁਭ ਲਗਨ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਧੰਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੀ ਹੈ॥੩੪੫॥

Kaartak maas rut sard pooranmaasee,
Aaṭh jaam saaṭh gharee aaj teree baaree hai.
Ausar abheech bauh naaik kee naaika hue,
Roop gun joban singaar adhikaaree hai.
Chaatir chatur paaṭh sewak sahelee saaṭh,
Sanpada samagree sukh sahaj suchaaree hai.
Sundar mandir subh lagan sanjog bhog,
Jeewan janam dhann preetam piaaree hai.345.

The month of Kartik (October/November), cold is the season and it is full-moon day,

And at the eighth watch and sixth quarter, the time is yours,(1)

Under auspicious (zodiac) sign one becomes the hero of many heroines,

And becomes entitled to youthful adornments,(2)

Intelligent and adept in eloquence with sixty friendly traits,

Along with all the temporal qualities and viands, attain charming ecstasy,(3)

The auspicious moment and propitious attachment are the conclusion of the union,

Then life-birth becomes appreciable and, this way, get the support of the lover.(4)(345)

ਦਿਨਕਰ ਕਿਰਨਿ ਸੁਹਾਤ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਗ,
ਰਚਤ ਸਿੰਗਾਰ ਅਭਰਨ ਸਖੀ ਆਇਕੈ।
ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਬਟਨਾ ਕੈ ਸੀਸ ਮੈ ਮਲਉਨੀ ਮੇਲਿ,
ਮਜਨ ਉਸਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਭਾਇ ਕੈ।
ਕੁਸਮ ਅਵੇਸ ਕੇਸ ਬਾਸਤ ਫੁਲੇਲ ਮੇਲ,
ਅੰਗ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪ ਹੇਤ ਉਪਜਾਇਕੈ।
ਚੀਰ ਚਾਰ ਦਰਪਨ ਮਧਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਿ,
ਬੈਠੀ ਪਰਜੰਕ ਪਰਿ ਧਾਵਰੀ ਨ ਧਾਇਕੈ॥੩੪੬॥

Dinkar kiran suhaat sukhdaaee ang,
Rachat singaar abharn sakhee aaikai.
Pritham ubaṭna kai sees mai malunee mel,
Majan usan jal. nirmal bhaae kai.
Kusam aves kes, baasat phulel mel,
Ang argaja lep het upjaaekai.
Cheer chaar darpan madh aapa aap cheen,
Baiṭhee parjank par dhaavree na dhaaekai.346.

The sunrays make the body parts resplendent,
When the friends come and adorn the body with ornaments.(1)
First they apply the Watna[178] and the (scented) shampoo on the hair
After bathing with warm water, give the body a unique hue.(2)
Embellishing the hair with flowers and amalgamating with scenting flora,
They apply the perfumes, which enhance the feeling of love.(3)
Wearing the enchanting attire, she looks at herself in the mirror,
After adorning the bed, the one with wandering mind, runs not away.(4)(346)

[178] Watna – Paste made with oil, barley flower and turmeric and is used to message the body of bride or the bridegroom to make it lustrous.

ਕਕਹੀ ਦੈ ਮਾਂਗ ਉਰਝਾਏ ਸੁਰਝਾਏ ਕੇਸ,
ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਕੋ ਤਿਲਕ ਦੈ ਲਲਾਰ ਮੈ।
ਅੰਜਨ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਬੇਸਰਿ ਕਰਨ ਫੂਲ,
ਬਾਰੀ ਸੀਸ ਫੂਲ ਦੈ ਤਮੋਲ ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਮੈ।
ਕੰਠ ਸਰੀ ਕਪੋਤਿ ਮਰਕਤ ਅਉ ਮੁਕਤਾਹਲ,
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਸੋਭਾ ਉਰ ਹਾਰ ਮੈ।
ਚਚਰਚਰੀ ਕੰਕਨ ਮੁੰਦ੍ਰਿਕਾ ਮਿਹਦੀ ਬਨੀ,
ਅੰਗੀਆ ਅਨੂਪ ਛੁਦ੍ਰਪੀਠਿ ਕਟ ਧਾਰ ਮੈ॥੩੪੭॥

Kak-hee dai maang urjhaae surjhaae kes,
Kunkam chandan ko, tilak dai lalaar mai.
Anjan khanjan drig, besar karn-phool,
Baaree seesphool dai tamol mukh duaar mai.
Kanṭh saree kapot markat au muktaahal,
Baran baran phool sobha ur haar mai.
Chachar-charee kankan mundarka mahdee banee,
Angeeaa anoop chhudarpeeṭh kaṭ dhaar mai.347.

With the comb, decorating the hair-parting line, puts a dot of sandalwood-paste on forehead,(1)

With coquettish eye-lasher in the eyes, with nose-ring and flowery earrings, chews betel-nuts in the mouth,(2)

With the necklace around the neck laced with the pearls and jewels,

The various flowers enhance her splendour,(3)

Adorning arsi[179], bangles, rings with henna (on the body),

With unique bodice with low-cut up to the waist.(4)(347)

[179] Arsi – a ring with a small mirror in it.

ਸੋਭਿਤ ਸਰਦ ਨਿਸਿ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸਿ,
ਪ੍ਰਥਮ ਸਹੇਲੀ ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਖੀਐ।
ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਤੇਰੈ ਆਇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ,
ਮਿਲੀਐ ਨਿਰੰਤਰ ਕੈ ਹੁਇ ਅੰਤਰੁ ਨ ਰਾਖੀਐ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ,
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਭਿਲਾਖੀਐ।
ਜੋਈ ਲਜਾਇ ਪਾਈਐ ਨ ਪੁਨਿ ਪਦਮ ਦੈ,
ਪਲਕ ਅਮੋਲ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਮੁਖ ਸਾਖੀਐ॥੩੪੮॥

Sobhit sarad nis jagmag jot sas,
Pratham sahelee kahai prem ras chaakheeai.
Pooran kripa kai terai aae hai kripanidhaan,
Mileeai nirantar kai hue antar na raakheeai.
Charan kamal makrand ras lubhat hue,
Man madhukar sukh sanpaṭ bhilaakheeai.
Joee lajaae paaeeai na pun padam dai,
Palak amol pria sang mukh saakheeai.348.

The chilly season is auspicious and the moon is sparkling,

The bosom friend solicits to go and savour the taste of love,(1)

As with absolute benevolence, has come the compassionate one,

To meet that persistent one, there remains no ambiguity,(2)

Aspiring for the aroma through lotus-feet,

The mind searches for a contented abode.(3)

The one, who is reticent, perceives not the reward of virtuosity,

And, one perceives not even an iota of lover's bliss; as pronounced by prominent ones.(4)(348)

ਕੰਚਨ ਅਸੁਧ ਜੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਕੁਠਾਰੀ ਬਿਖੈ,
ਸੁਧ ਭਏ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕਰ ਕੰਕਨ ਅਨੇਕ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਧੁਨਿ,
ਏਕੈ ਏਕ ਟੇਕ ਪੁਨਿ ਧੁਨਿ ਕੋ ਬਿਨਾਸ ਹੈ।
ਖੁਧਿਆ ਕੈ ਬਾਲਕ ਬਿਲਲਾਤ ਅਕੁਲਾਤ ਅਤਿ,
ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਧਾਵੈ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਦ ਬਾਸ ਹੈ॥੩੪੯॥

Kanchan asudh jaise bharmat kuṭhaaree bikhai,
Sudh bhae bharmat na paavak pragaas hai.
Jaise kar kankan anek mai pragaṭ dhun,
Ekai ek ṭek pun dhun ko binaas hai.
Khudhiaa kai baalak bil-laat akulaat at,
Asthan paan kar sahaj niwaas hai.
Taise maaia bharmat bharmat chatur kunṭ dhaavai,
Gur updes nihchal grih pad baas hai.349.

The way, the counterfeit gold moves around in the crucible,

But after gaining clarity, achieves the splendour.(1)

When on the arms, many bangles resonate,

But when amalgamate into one (in hot crucible), their reverberation is lost.(2)

Being hungry, a baby howls and cries,

But on receiving milk through breasts, feels elated,(3)

Same way, swelled in the criteria of mammon, (one) is running around in all the four directions,

But by perceiving the Guru's sermons, achieves the resolute abode.(4)(349)

ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਭਵਨ ਉਜੀਆਰੋ ਹੋਤ,
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਤ ਹੈ।
ਓਤਿਪੋਤ ਜੋਤਿ ਹੋਤ ਕਾਰਜ ਬਾਛਤ ਸਿਧਿ,
ਆਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਬਿਹਾਤ ਹੈ।
ਲਾਲਚ ਲੁਭਾਇ ਰਸੁ ਲੁਬਤ ਨਾਨਾ ਪਤੰਗ,
ਬੁਝਤ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਭਏ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਬਿਦਿਮਾਨਿ ਜਾਨੀਐ ਨ ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਂਤ,
ਅੰਤਿਰੀਛ ਭਏ ਪਾਛੈ ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੩੫੦॥

Jaise deep dipat bhavan ujeeaaro hot,
Sagal samagree grih pragaṭ dikhaat hai.
Otpot jot hot kaaraj baachhat sidh,
Aanand binod sukh sahaj bihaat hai.
Laalach lubhaaee ras lubat naana patang,
Bujhat hee andhkaar bhae akulaat hai.
Taise bidmaan jaaneeai na mahima mahaant,
Antreechh bhae pachhai log pachhutaat hai.350.

The way, through the lamp, house becomes illuminated,

And all the goods in the household become visible,(1)

The light revolves like warp-weft, tasks are fulfilled,

And the time passes blissfully and happily,(2)

Lured by light many moths are entranced,

But when extinguished, they cry repenting (for not availing the opportunity of meeting)(3)

Same way, that wise one realizes not the prominence of glorious ones,

But when they part away, then he regrets.(4)(350)

ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਮਹਾਤਮੈ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ,
ਬੁਝਤ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਭਟਕਤ ਰਾਤਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰੁਮ ਆਂਗਨਿ ਅਛਿਤ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ,
ਕਾਟਤ ਹੀ ਛਾਂਹਿ ਬੈਠਬੇ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿ ਬਿਖੈ ਚੈਨ ਹੁਇ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਛਤ੍ਰ ਢਾਲਾ ਚਾਲ ਭਏ ਜੰਤ੍ਰ ਕੰਤ੍ਰ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਜੁਗਤਿ ਜਗ,
ਅੰਤਰੀਛ ਭਏ ਪਾਛੇ ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੩੫੧॥

Jaise deep dipat mahaatmai na jaanai ko-oo,
Bujhat hee andhkaar bhaṭkat raat hai.
Jaise durm aangan achhit mahima na jaanai,
Kaaṭat hee chhaanhe baiṭhbe kau billaat hai.
Jaise raajneet bikhai chain hue chatur kunṭ,
Chhatar ḍhaala chaal bhae jantar kantar jaat hai.
Taise gursikh saadh sangam jugat jog,
Antreechh bhae paachhe log pachhutaat hai.351.

The way, no one appreciates the illuminating lamp,

But as soon as it is extinguished, the straying darkness rings in,(1)

The way, the advantages of the tree in the courtyard are not realized,

But, soon after it is chopped off, the benefits of its shade are missed,(2)

The way, with the governance, prosperity remains all around,

But with the departure of the ruler, anarchy prevails.(3)

Same way, the Gursikhs in the holy-company remain ingenious,

But when abandoned, people commence regretting.(4)(351)

ਜਉਪੈ ਜਾਨੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੈ ਦੇਖੀਅਤ,
ਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧ ਕਾਹੇ ਤੇ ਨ ਪੇਖਹੀ।
ਜਉ ਜਾਨੈ ਸਬਦੁ ਰਸ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੀਅਤ,
ਜਿਹਬਾ ਅਛਤ ਕਤ ਗੁੰਗ ਨ ਸਰੇਖ ਹੀ।
ਜਉਪੈ ਜਾਨੇ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੁਨੀਅਤ ਸ੍ਰਵਨ ਕੈ,
ਸ੍ਰਵਨ ਸਹਤ ਕਿਉ ਬਹਰੋ ਬਿਸੇਖ ਹੀ।
ਨੈਨ ਜਿਹਬਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕੋ ਨ ਕਛੂਐ ਬਸਾਇ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੋ ਅਲਖ ਲੇਖ ਲੇਖਹੀ॥੩੫੨॥

Jaupai jaanai anoop roop drigan kai dekheeat,
Lochan achhat andh kaahe te na pekhhee.
Jau jaanai sabad ras rasna bakhaaneeat,
Jihba achhat kat gung na srekh hee.
Jaupai jaane raag naad suneeat sravan kai,
Sravan sahat kio bahro bisekh hee.
Nain jihba sravan ko na kachhooai basaae,
Sabad surat so alakh lekh lekhhee.352.

If it is realised that the eyes capture the visibility of beauty,

Then, in spite of eyes, why cannot the blind one see?(1)

If it is realised that the Divine Word is harmonised through the tongue,

Then, in spite of a tongue, why cannot a dumb speak?(2)

If it is realised that music is relished through ears,

Then, in spite of ears, why cannot a deaf hear?(3)

There is nothing in the control of eyes, tongue and ears,

Only through the awareness of Divine Word, the destiny becomes writ.(4)(352)

ਜਨਨੀ ਜਤਨ ਕਰਿ ਜੁਗਵੈ ਜਠਰ ਰਾਖੈ,
ਤਾਤੇ ਪਿੰਡ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਸੁਤ ਜਨਮਤ ਹੈ।
ਬਹੁਰਿਓ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਸੰਜਮ ਸਹਿਤਿ ਰਹੈ,
ਤਾਹੀ ਤੇ ਪੈ ਪੀਅਤ ਅਰੋਗਪਨ ਪਤ ਹੈ।
ਮਲਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਚਿਤ,
ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਲੁ ਤਊ ਤਨ ਗਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਅਰਭਕੁ ਰੂਪ ਸਿਖ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਮਧਿ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕੀ ਦਇਆ ਕੈ ਸਨ ਗਤ ਹੈ॥ ੩੫੩॥

Jananee jatan kar jugvai jaṭhar raakhai,
Ta te pinḍ pooran hue sut janmat hai.
Bahurio akhaad khaad sanjam sahat rahai,
Taahee te pai peeat arog-pan pat hai.
Mal mooter dhaar ko bichaar na bichaarai chit,
Karai pratipaal baal taoo tan gat hai.
Taise arbhak roop Sikh hai sansaar madh,
Sri Gur daiaal kee daiaa kai san gat hai.353.

Through efforts, mother supports pregnancy,

And, then, body gets into shape and son is born,(1)

Then, observes austerity in what to eat and what not to,

And that is how (the child) regains the life devoid of infirmities.(2)

Without the care of excrement (of baby) in her heart,

Renders the nourishing (to the child) and thus (he) nurtures,(3)

The same way, is the Sikh in the world,

(For him) the escape is only through the benevolence of Sri Guru's benediction.(4)(353)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਨਨੀ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਉ ਸੰਜਮੁ ਕਰੈ,
ਤਾਤੇ ਸੁਤ ਰਹੈ ਨਿਰਬਿਘਨ ਅਰੋਗ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿ ਰੀਤ ਚਕ੍ਵੈ ਚੇਤੰਨ ਰੂਪ,
ਤਾਤੇ ਨਿਹਚਿੰਤ ਨਿਰਭੈ ਬਸਤ ਲੋਗ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਕਰੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ,
ਤਾਤੇ ਪਾਰਿ ਪਹੁੰਚਤ ਪਥਿਕ ਅਸੋਗ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵ,
ਤਾਤੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸਿਖ ਨਿਜਪਦ ਜੋਗ ਜੀ॥੩੫੪॥

Jaise tau jananee khaan paan kau sanjam karai,
Ta te sut rahai nirbighan arog jee.
Jaise raajneet reet chakarvai chaitann roop,
Ta te nihchint nirbai basat log jee.
Jaise kareeaa samundar bohith mai saavdhaan,
Ta te paar pahunchat pathik asog jee.
Taise Gur pooran Brahm giaan dhiaan liv,
Ta te nirdokh Sikh nij pad jog jee.354.

The way, a pregnant woman practices austerities in eating,

So that the son remains free of abnormalities, and diseaseless,(1)

The way, a monarch keeps the state polity consciously,

So that his subject subsist without fears and worries,(2)

The way, a sailor remains alert while crossing the sea,

So that the passengers go across safely,(3)

The same way, with Absolute Brahm Guru in mind,

A guiltless Sikh perceives the higher spiritual status.(4)(354)

ਜਨਨੀ ਸੁਤਹਿ ਜਉ ਧਿਕਾਰ ਮਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰੈ,
ਪਿਆਰ ਝਿਰਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਸਕਤ ਨ ਆਨ ਕੋ।
ਜਨਨੀ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ,
ਆਨ ਕੋ ਧਿਕਾਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਅਗਨਿ ਮੈ ਪਰੈ ਬੂਡ ਮਰੈ ਜਰੈ,
ਤੈਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰੋਪ ਆਨਿ ਬਨਿਤਾ ਅਗਿਆਨ ਕੋ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਕਉ ਜੁਗਵਤ ਜਤਨ ਕੈ,
ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਕੋ॥੩੫੫॥

Jannee sutah jau dhikaar maar piaar karai,
Piaar jhirkaar dekh sakat na aan ko.
Jan-nee ko piaar au dhikaar upkaar het,
Aan ko dhikaar piaar hai bikaar praan ko.
Jaise jal agan mai parai, booḍ marai jarai,
Taise kripa krop aan banita agiaan ko.
Taise Gursikhan kau jugwat jatan kai,
Dubidha na biaapai prem param nidhaan ko.355.

The mother rebukes and treats her son sarcastically,

But cannot bear any body else's love or derision (towards her child,(1)

Mother's love and rebukes are for advantage,

But some body else's rebuke and love can be wearisome,(2)

The way, water and fire drown and burn (respectively)

And likewise it is ignorance to trust a unfamiliar female,(3)

Same way, Gursikh may contrive the means,

So that he entangles not in any dilemma.(4)(355)

ਜੈਸੇ ਕਰ ਗਹਤ ਸਰਪ ਸੁਤ ਪੇਖਿ ਮਾਤਾ,
ਕਹੈ ਨ ਪੁਕਾਰ ਫੁਸਲਾਇ ਉਰ ਮੰਡ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬੈਦ ਰੋਗੀ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੈ ਨ ਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ,
ਸੰਜਮ ਕੈ ਅਉਖਦ ਖਵਾਇ ਰੋਗ ਡੰਡ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਚੂਕਿ ਚਟੀਆ ਕੀ ਨ ਬੀਚਾਰੈ ਪਾਂਧਾ,
ਕਹਿ ਕਹਿ ਸੀਖਿਆ ਮੂਰਖਤ ਮਤਿ ਖੰਡ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਪੇਖਿ ਅਉਗੁਨ ਕਹੈ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਹੂ,
ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ਸਮਝਾਵਤ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈ॥੩੫੬॥

Jaise kar gahat sarap sut pekh maata,
Kahai na pukaar, phuslaae ur manḍ hai.
Jaise baid rogee prati kahai na bithaar britha,
Sanjam kai aukhad khawaae rog ḍanḍ hai.
Jaise bhool chook chaṭeeaa kee na beechaarai paandha,
Kah kah seekhiaa moorkhat mat khanḍ hai.
Taise pekh augun kahai na Satgur kaahoo,
Pooran bibek samjhaavat prachanḍ hai.356.

The way, a mother, on seeing a snake in son's hand shouts,

But affably takes (him) in the arms to hug.(1)

The way, a hakeem[180] gives not the details,

But, aptly, gives the medicine and eliminates illness,(2)

The way, a teacher does not just ponder upon the mistakes of the pupil,

But by imparting the knowledge, eliminates the ignorance,(3)

Same way, observing the demerits Satguru does not hesitate,

But imparts the perfect knowledge to enhance lucidity in wisdom.(4)(356)

---

180 Hakeem – lay-doctor

ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਪੋਖਿ ਤੋਖਿ ਬਾਲਕਹਿ,
ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਬਾਨਿ ਜਨਨੀ ਮਿਟਾਵਈ।
ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਇ ਜੈਸੇ ਅਉਖਦ ਖਵਾਵੈ ਬੈਦੁ,
ਮੀਠੋ ਕਰਿ ਖਾਤ ਰੋਗੀ ਰੋਗਹਿ ਘਟਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਜਲੁ ਸੀਂਚਿ ਸੀਂਚਿ ਧਾਨਹਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਪਾਲੈ,
ਪਰਪਕ ਭਏ ਕਾਟਿ ਘਰ ਮੈ ਲੈ ਆਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਇ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਿ,
ਨਿਜਪਦ ਨਾਮੁ ਧਾਮੁ ਸਿਖੈ ਪਹੁਚਾਵਈ॥ ੩੫੭॥

Jaise misṭaan paan pokh tokh baalkah,
Asthan paan baan jan-nee miṭaav-ee.
Misree milaae jaise aukhad khawawai baid,
Meeṭho kar khaat rogee rogah ghaṭaav-ee.
Jaise jal seech seech dhaanah kirsaan paalai,
Parpak bhae kaaṭ ghar mai lai aav-ee.
Taise Gur kaamna pujaae nihkaam kar,
Nijpad naam dhaam Sikhai pahuchaavee.357.

The way, (a mother) feeds dainty food to the baby,

And dissuades the breast-feeding,(1)

Mixing with sugar, making it sweeter, a lay-doctor persuades to take medicine,

Deeming it sweet, the patient eats and gets rid of the disease.(2)

The way, a cultivator waters and re-waters paddy,

When it ripens, he harvests and fetches it to his house.(3)

Same way, the Guru fulfils the desires, satiates,

And through spiritual entity provides the benevolence of Naam[181].(4)(357)

[181] Naam - Dynamic creative principle; Reality, God, the Name;

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਤ ਰਾਖਤ ਜਨਨੀ ਪ੍ਰਤਿ,
ਅਵਗੁਨ ਗੁਨ ਮਾਤਾ ਚਿਤ ਮੈ ਨ ਚੇਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰਿ ਭਾਰਿ ਨਾਰਿ ਉਰਹਾਰਿ ਮਾਨੈ,
ਤਾਤੇ ਲਾਲੁ ਲਲਨਾ ਕੋ ਮਾਨੁ ਮਨਿ ਲੇਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਚਟੀਆ ਸਭੀਤ ਸਕੁਚਤ ਪਾਂਧਾ ਪੇਖਿ,
ਤਾਤੇ ਭੂਲਿ ਚੂਕਿ ਪਾਂਧਾ ਛਾਡਤ ਨ ਹੇਤ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਸਿਖਿ,
ਤਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਮਦੂਤਹਿ ਨ ਦੇਤ ਹੈ॥੩੫੮॥

Giaan dhiaan praan sut raakhat jan-nee prati,
Avgun gun maata chit mai na chet hai.
Jaise bhartaar bhaar naar urhaar maanai,
Taate laal lalna ko maan man let hai.
Jaise chaṭeeaa sabheet sakuchat paandha pekh,
Taate bhool chook paandha chhaaḍat na het hai.
Man bach karm Gur charan saran Sikh,
Taate Satgur jam dootah na det hai.358.

As a son rallies all his knowledge and thought in the hands of the mother,

The mother never takes his virtues as well as demerits to her heart.(1)

The way, a wife in love does not mind husband's transgressions,

Consequently, the husband bears respect for wife in his heart.(2)

The way, a pupil becomes meek on seeing the teacher,

Subsequently the teacher ignores his forgetfulness and renders affection.(3)

Similarly, when a Sikh through his mind and deeds seeks protection at Guru's feet,

The Satguru does not let him get trapped in the hands of devils.(4)(358)

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮ ਕਟਕ ਹੁਇ ਕਾਮਾਰਥੀ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕ੍ਰੋਧੀਵੰਤ ਆਹਿ ਜੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਲੋਭ ਲੋਭੀ ਹੁਇ ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ,
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਮੋਹ ਮੋਹੈ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਅਹੰਕਾਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੁਇ,
ਰੂਪ ਰਿਪ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਬਲ ਛਲ ਚਾਹਿ ਜੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੇ ਰੋਮਹਿ ਨ ਚਾਪ ਸਕੈ,
ਜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹਿ ਜੀ॥ ੩੫੯॥

Kotan kotaan kaam katak hoe kaamaarathee,
Kotan kotaan krodh krodheewant aahe jee.
Kotan kotaan lobh lobhee hue laalach karai,
Kotan kotaan moh mohai avgaahe jee.
Kotan kotaan ahankaar ahankaaree hue,
Roop rip sanpai sukh bal chhal chaahe jee.
Satgur Sikhan ke romah na chaap sakai,
Ja mai Gur giaan dhiaan sastar sanaahe Jee.359.

Millions of millions of the armies are imbued with lust,

Millions of millions are imbued with wrath,(1)

Millions of millions revelling in engrossment are becoming greedy,

Millions of millions stuck in attachments are further drowning,(2)

Millions of millions becoming proud are getting stuck in egotism,

And want to entice through allurements, dread and deceptions,(3)

But not even an iota of the Sikh of the Satguru can be suppressed,

As there prevail the arms of Guru's knowledge and contemplation.(4)(359)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੁਮੇਰ ਊਚ ਅਚਲ ਅਗਮ ਅਤਿ,
ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਜਲ ਬਿਆਪ ਨ ਸਕਤ ਹੈ।
ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਬਾਨੀ ਚਉਗੁਨੀ ਚੜਤ,
ਪਉਨ ਗੌਨ ਧੂਰਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਚਮਕਤਿ ਹੈ।
ਸੰਗਮ ਸਲਿਲ ਮਲੁ ਧੋਇ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ,
ਹਰੈ ਦੁਖ ਦੇਖ ਸੁਨਿ ਸੁਜਸ ਬਕਤਿ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਤਿ ਹੈ॥੩੬੦॥

Jaise tau sumer ooch achal agam at,
Paavak pavan jal biaap na sakat hai.
Paavak pragaas taas baanee chaugunee charat,
Paun gaun dhoor door hoe chamkat hai.
Sangam salil mal dhoe nirmal karai,
Harai dukh dekh sun sujas bakat hai.
Taise gursikh jogee trigun ateet cheet,
Sri Gur sabad ras anmrit chhakat hai.360.

The way, the mountains of Sumer are deemed lofty and inaccessible,

And the fire and water can have no effect on them,(1)

If the fire illuminates, then their prominence is enhanced,

If the wind blows, it eliminates the dust and enhances brightness,(2)

The association of water eradicates grime and brings cleanliness,

On visioning and hearing, sufferings are eliminated, and people shower praises.(3)

Same way, the Sikh's mind deems Traigun as a gone by trait,

And savours the nectar of Sri Guru's Divine Word.(4)(360)

ਜੈਸੇ ਸੁਕਦੇਵ ਕੇ ਜਨਮ ਸਮੈ ਜਾਕੋ ਜਾਕੋ,
ਜਨਮ ਭਇਓ ਤੇ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਜਾਨੀਐ।
ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਜੋਈ ਜੋਈ ਪਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ,
ਸੀਪ ਕੈ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਬਖਾਨੀਐ।
ਬਾਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਬੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨ ਕਰੈ,
ਲਾਗੈ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਦ੍ਰੁਮ ਚੰਦਨ ਸਮਾਨੀਐ,
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗ ਜੋ ਜੋ ਜਾਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗ,
ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਖ ਪਦ ਪਰਵਾਨੀਐ॥੩੬੧॥

Jaise sukdev ke janam samai jaako jaako,
Janam bhaio te sakal sidh jaaneeai.
Swaant boond joee joee part samundar bikhai,
Seep kai sanjog muktaahal bakhaaneeai.
Baawan sugandh sanbandh paun gaun karai,
Laagai jaahee jaahee durm chandan samaaneeai.
Taise Gursikh sang jo jo jaagat anmrit jog,
Sabad prasaad mokh pad parvaaneeai.361.

The way, who-so-ever were born at the time of the birth of Sukhdev[182],

They all became known as Sidhs[183],(1)

The way, the Swantboond drops down in the sea,

Merges into the shell and is transformed into a pearl.(2)

The way, the wind flowing and passing patting the aromatic tree,

When touches any trees on its way, makes them aromatic too.(3)

Same way, one who seeks the company of Gursikh at ambrosial hour,

Through the benevolence of Shabd, perceives the emancipation.(4)(361)

---

[182] Sukhdev – A Sage according to Epic Mahabharta

[183] Sidh - Sage

ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਸਮੈ ਨ ਏਕਸੈ ਆਵਤ ਸਬੈ,
ਕਾਹੂ ਸਾਧੂ ਪਾਛੈ ਪਾਪ ਸਬਨ ਕੇ ਜਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੈਨਾ ਸਮਸਰਿ ਨ ਸਕਲ ਹੋਤ,
ਏਕ ਏਕ ਪਾਛੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰੇ ਖਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਬਿਮਲ ਬੋਹਿਥ ਬਸੈ,
ਏਕ ਏਕ ਪੈ ਅਨੇਕ ਪਾਰਿ ਪਹੁਚਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਖਾ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ,
ਸਨਮੁਖ ਓਟ ਗਹੇ ਕੋਟ ਬਿਆਸਾਤ ਹੈ॥੩੬੨॥

Teerath jaatra samai na eksai aavat sabai,
Kaahoo saadhoo paachhai paap saban ke jaat hai.
Jaise nrip-saina samsar na sakal hot,
Ek ek paache kaee koṭ pare khaat hai.
Jaise tau samundar jal bimal bohith basai,
Ek ek pai anek paar pahuchaat hai.
Taise Gursikh saakha anik sansaar duaar,
Sanmukh oṭ gahe koṭ biaasaat hai.362.

At the time of pilgrimage, not all the pilgrims are similar,

But, through the association of unique holy-man, all get the sins eradicated.(1)

The way, whole soldiery of the ruler is not alike,

But following the same (General), millions thrive.(2)

The way, there go many ships in the undefiled waters of the sea,

And through each one of them many go across.(3)

The same way, there are a great number of Guru's Sikhs in the world,

But,by coming face to face only, millions are showered benefactions.(4)(362)

ਭਾਂਜਨ ਕੈ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਦੀਪਕੈ ਦੁਰਾਏ ਰਾਖੈ,
ਮੰਦਰ ਮੈ ਅਛਤ ਹੀ ਦੂਸਰੋ ਨ ਜਾਨਈ।
ਜਉ ਪੈ ਰਖਵਈਆ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੈ,
ਹਰੈ ਤਮ ਤਿਮਰ ਉਦੋਤ ਜੋਤ ਠਾਨਈ।
ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖੀਐ ਪ੍ਰਤਛਿ ਰੂਪ,
ਦੀਪਕ ਦਿਪਈਆ ਤਤਖਿਨ ਪਹਿਚਾਨਈ।
ਤੈਸੇ ਅਵਘਟ ਘਟ ਗੁਪਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਉਨਮਾਨੀ ਉਨਮਾਨਈ॥੩੬੩॥

Bhaanjan kai jaise ko-oo deepkai duraae raakhai,
Mandir mai achhat hee doosro na jaanee.
Jau pai rakhwaeeaa pun pragaṭ pragaas karai,
Harai tam timar, udot jot ṭhaan-ee.
Sakal samagree grih pekheeai pratachh roop,
Deepak dipaiaa tat-khin paihchaan-ee.
Taise awghaṭ-ghaṭ gupat jotee saroop,
Gur updes unmaanee unmaan-ee.363.

If a lighted lamp is kept underneath an enclosed saucepan,

Then, in spite of it (being lit) nothing in the house is visible.(1)

But, as soon as the performer of such act, unravels the light,

The pitch darkness vanishes and the luminance spreads,(2)

Then every household object becomes visible,

And the one, who hid the light, becomes apparent.(3)

The same way, the luminescing one remains hidden,

But through the Guru's precepts becomes illuminating.(4)(363)

ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਅਉਖਦ ਹਿਤਾਇ ਰਿਦੈ,
ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲੁ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਆਨ ਧਾਤ ਮੈ ਤਨਕ ਹੀ ਕਲੰਕ ਡਾਰੇ,
ਅਨਕ ਬਰਨ ਮੇਟਿ ਕਨਕਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਕਰ ਕਾਸਟਿ ਇਕਤ੍ਰਤਾ ਮੈ,
ਰੰਚਕ ਹੀ ਆਂਚ ਦੇਤ ਭਸਮ ਉਦਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਏ,
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ॥੩੬੪॥

Jaise brithaawant jant aukhad hitaae ridai,
Britha bal bimukh hoe sahaj niwaas hai.
Jaise aan dhaat mai tanak hee kalank ḍaare,
Anak baran meṭ kanak pragaas hai.
Jaise koṭ bhaar kar kaasaṭ ikatarta mai,
Ranchak hee aanch det bhasam udaas hai.
Taise Gur updes ur antar praves bhae,
Janam maran dukh dokhan binaas hai.364.

The way, a patient is appeased through medicine,
The suffering is turned over and he feels rapturous,(1)
The way, some metals are amalgamated with chemicals,
Their hue is transformed and they appear to be gilded.(2)
The way, heaps of wood are created,
Just with a little spark of fire, they all turn into ashes,(3)
Same way, when Guru's sermons permeate,
The sufferings of both the life and death are eliminated.(4)(364)

ਜੈਸੇ ਅਨੀ ਬਾਨ ਕੀ ਰਹਤ ਟੂਟਿ ਦੇਹੀ ਬਿਖੈ,
ਚੁੰਬਕ ਦਿਖਾਏ ਤਤਕਾਲ ਨਿਕਸਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜੋਕ ਤੋਂਬਰੀ ਲਗਾਈਅਤ ਰੋਗੀ ਤਨ,
ਐਂਚ ਲੇਤ ਰੁਧਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਮੁ ਖਸਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜੁਵਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਮਰਦਨ ਕਰੈ ਦਾਈ,
ਗਰਭ ਸਥੰਭਨ ਹੁਇ ਪੀੜਾ ਨ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਪਾਂਚੋ ਦੂਤ ਭੂਤ ਬਿਭਰਮ ਹੁਇ ਭਾਗਿ ਜਾਤਿ,
ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ ਜੰਤ ਰਸਨਾ ਰਸਤ ਹੈ॥੩੬੫॥

Jaise anee baan kee rahat toot dehee bikhai,
Chunbak dikhaae tatkaal niksat hai.
Jaise jok tonbaree lagaaeeat rogee tan,
Ainch let rudhar britha sam khasat hai.
Jaise juvtin prati mardan karai daaee,
Garbh sathanbhan hue peera na grast hai.
Taise paancho doot bhoot bibharm hue bhaag jaat,
Satgur mant jant rasna rasat hai.365.

The way, the pin of an arrow is left inside the body,

And, by using a magnet, it is taken out,(1)

The way, a leech is stuck with patient's body,

It sucks out poison, and the pain is relieved.(2)

The way, the midwife messages the pregnant lady,

The pregnancy is stabilised and the delivery pain is lessened,(3)

Same way, five devilish digressing vices get eliminate,

When, the tongue articulates the Guru's incantation.(4)(365)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਫਲ ਬਨ ਬਿਖੈ ਬਿਰਖ ਬਿਬਿਧਿ,
ਜਾਕੋ ਫਲੁ ਮੀਠੋ ਖਗ ਤਾਪੋ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਬਿਖੈ ਦੇਖੀਐ ਪਾਖਾਨ ਬਹੁ,
ਜਾਮੈ ਤੋ ਹੀਰਾ ਖੋਜੀ ਖੋਜ ਖਨਵਾਰਾ ਲਲਚਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਲਧਿ ਮਧਿ ਬਸਤ ਅਨੰਤ ਜੰਤ,
ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਜਾਮੈ ਹੰਸ ਖੋਜ ਖਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਹੈ ਅਸੰਖ ਸਿਖ,
ਜਾਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤਾਹਿ ਲੋਕ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੩੬੬॥

Jaise tau saphal ban bikhai birkh bibidh,
Jaako phal meeṭho khag taapo chal jaat hai.
Jaise parbat bikhai dekheeai paakhaan bauh,
Jaamai to heera khojee khoj khanwaara lalchaat hai.
Jaise tau jaladh madh basat anant jant,
Mukta amol jaamai hans khoj khaat hai.
Taise Gur charan saran hai asankh Sikh,
Jaamai Gur giaan tahe lok lapṭaat hai.366.

Just as a fruit orchard has many types of fruit trees, but birds fly only to one which has the sweet fruit.(1)

Numerous stones are available in the mountains, but in search of diamond longs to see the stone that can yield one a diamond.(2)

Just as lake is inhabited many forms of marine life,

But a swan visits only that lake which has pearls.(3)

Similarly numerous Sikhs reside in the refuge of the True Guru,

But he who has the knowledge of Guru residing in his heart, people feel attracted and enamored to him.(4)(366)

ਜੈਸੇ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ,
ਚਿਤਵਤ ਚਕ੍ਰਤ ਚਕੋਰ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਖੈ ਦੀਪ ਹੀ ਦਿਪਤ ਦੇਖਿ,
ਅਨਿਕ ਪਤੰਗ ਓਤ ਪੋਤਿ ਹੋਇ ਗੁੰਜਾਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਜਾਨ ਕਾਜ ਭਾਂਜਨ ਮੈ,
ਰਾਖਤ ਹੀ ਚੀਟੀ ਕੋਟਿ ਲੋਭ ਲੁਭਤ ਅਪਾਰ ਹੀ।
ਤੈਸੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਜਾਮੈ,
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਾਸ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ॥੩੬੭॥

Jaise sas jot hot pooran pragaas taas,
Chitvat chakart chakor dhiaan dhaar hee.
Jaise andhkaar bikhai deep hee dipat dekh,
Anik patang ot pot hoe gunjaar hee.
Jaise misṭaan paan jaan kaaj bhaanjan mai,
Raakhat hee cheeṭee koṭ lobh lubhat apaar hee.
Taise param nidhaan Gur giaan parwaan jaamai,
Sakal sansaar taas charan namaskaar hee.367.

The way, the brilliance of moonlit-night spreads absolute splendour,

And the contemplating Chakor puts full mind in it,(1)

The way, during the pitch darkness, the lamp becomes visible,

And all the Moths moving like woof and weft create buzzing sounds,(2)

The way, realizing their utility, the dainty viands are kept in the pot,

But, soon, thousands of greedy ants swarm in,(3)

The .same way, when the knowledge through the absolute Guru permeates,

The whole world pays obeisance at the pious feet.(4)(367)

ਜੇਤੇ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਤੇਤੇ ਫਲ ਨਾਹਿ ਲਾਗੈ ਦ੍ਰੁਮ,
ਲਾਗਤ ਜਿਤੇਕੁ ਪਰਪਕ ਨ ਸਕਲ ਹੈ।
ਜੇਤੇ ਸੁਤ ਜਨਮਤ ਜੀਅਤ ਨ ਤੇਤੇ,
ਜੀਅਤ ਹੈ ਜੇਤੇ, ਤੇਤੇ ਕੁਲ ਨ ਕਮਲ ਹੈ।
ਦਲ ਮਿਲ ਜਾਤ ਜੇਤੇ ਸੁਭਟ ਨ ਹੋਇ ਤੇਤੇ,
ਜੇਤਕ ਸੁਭਟ ਜੁਝ ਮਰਨ ਨ ਥਲ ਹੈ।
ਆਰਸੀ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭ ਹੀ ਕਹਾਵੈ,
ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਵਿਰਲੇ ਅਚਲ ਹੈ॥੩੬੮॥

Jete phool phoole tete phal naahe laagai duram,
Laagat jitek parpak na sakal hai.
Jete sut janmat jeeat na tete,
Jeeat hai jete tete kul na kamal hai.
Dal mil jaat jete subhat na hoe tete,
Jetak subhat joojh maran na thal hai.
Aarsee jugat Gur Sikh sabh hee kahaavai,
Paavak pragaas bhae virle achal hai.368.

The way, the budding flowers come in abundance but the fruits are scanty,

And the fruits are not ripe as many as the budding-flowers,(1)

The way, the sons are born, but all of them don't survive,

But those who survive, they flourish the lineage like lotus,(2)

Many enlist themselves in the army but all of them are not heroic,

But those who are valiant, they do not hesitate to sacrifice themselves.(3)

Imitating Arsi (a mirror)[184] all claim to be Gur Sikhs,

But, when put to test, rare are those who could withstand.(4)(368)

[184] Arsi - Arsi is a small mirror set in a ring. A mirror when put in fire, cracks but the Arsi remains intact

ਜੈਸੇ ਅਹਿ ਅਗਨਿ ਕਉ ਬਾਲਕ ਬਿਲੋਕ ਧਾਵੈ,
ਗਹਿ ਗਹਿ ਰਾਖੈ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਜੈਸੇ ਚਾਹਤ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ,
ਜਤਨ ਕੈ ਬੈਦ ਜੁਗਵਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪੰਥ ਅਪੰਥ ਬਿਬੇਕਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧ,
ਕਟਿ ਗਹੇ ਅਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਲਿਓ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਕਾਮਨਾ ਕਰਤ ਕਨਿਕ ਅਉ ਕਾਮਨੀ ਕੀ,
ਰਾਖੈ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਰਸਿਖ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ॥੩੬੯॥

Jaise ah agan kau baalak bilok dhaavai,
Gaih gaih raakhai maata sut billaat hai.
Brithaavant jant jaise chaahat akhaad khaad,
Jatan kai baid jugwat na suhaat hai.
Jaise panth apanth bibekah na boojhai andh,
Kaṭ gahe aṭpaṭee chaal chalio jaat hai.
Taise kaamana kart kanik au kaamanee kee,
Raakhai nirlep gursikh akulaat hai.369.

The way, a baby pounces to catch fire or snake (deeming them as shinning toys)

And the mother tries to keep him away, although the son screams,(1)

The way, a patient aspires to eat dainty foods,

The hakeem[185] prevents, although (the patient) resents.(2)

The way, the pathways and wild walkways are not distinguished by the blind,

But he continues on his zigzag walk, in spite of holding a stick in his hands (3)

The same way, a Sikh desires for gold (wealth) and woman,

The Guru with universal vision protects when the Sikh feels perturbed.(4)(369)

---

[185] Hakeem – Lay-doctor

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਨੇਕ ਉਪਜਾਤ ਸੁਤ,
ਪੂੰਜੀ ਦੈ ਦੈ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰਹਿ ਲਗਾਵਹੀ।
ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮੂਲਿ ਖੋਵੈ ਰੋਵੈ,
ਕੋਊ ਲਾਭ ਲਭਤਿ ਕੈ ਚਉਗੁਨੋ ਬਢਾਵਹੀ।
ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਜੋਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਹੈ ਕਰਮ ਕਰੈ,
ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਜਸੁ ਅਪਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਹਪ ਗਤ,
ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ ਫਲ ਪਾਵਹੀ॥੩੭੦॥

Jaise maata pita anek upjaat sut,
Poonjee dai dai banaj biohaareh lagaavhee.
Kirat birat kar ko-oo mool khovai rovai,
Ko-oo laabh labhat kai chauguno baḍhaavhee.
Jaiso jaiso joee kula dharam hai karam karai,
Taiso taiso jas apjas pragṭaavhee.
Taise Satgur samdarsee puhup gat,
Sikh saakha bibidh birkh phal paavhee.370.

The way, a mother and father rear many offspring,

And endowing them wealth, put them into businesses,(1)

Indulging in trade, some just lose their entire principal,

But some earn and make four fold profits,(2)

The way, one acts and performs one's deeds,

Same way, one gets either the admiration or disapproval,(3)

The same way, is Satguru, who is like fragrant spreading flower,

And the humble Sikhs, like all the branches, attain the fruits.(4)(370)

ਜੈਸੇ ਨਰਪਤਿ ਬਹੁ ਬਨਿਤਾ ਬਿਵਾਹ ਕਰੈ,
ਜਾਕੈ ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਵਾਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਰਾਜ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਉਦਧਿ ਮਧਿ ਚਹੂੰ ਓਰ ਮੈ ਬੋਹਥ ਚਲੈ,
ਜੋਈ ਪਾਰ ਪਹੁਚੈ ਪੂਰਨ ਸਬ ਕਾਜ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਖਾਨਿ ਖਨਤ ਅਨੰਤ ਖਨਵਾਰਾ ਖੋਜੀ,
ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜੈ ਜਾਕੈ ਤਾਕੈ ਬਾਜੁ ਬਾਜ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਨਵਤਨ ਅਉ ਪੁਰਾਤਨ,
ਜਿਨ ਪਰਿ ਕਟਾਛਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਾਕੈ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ॥ ੩੭੧॥

Jaise narpati bauh banita biwaah karai,
Jaakai janmat sut vaahee grih raaj hai.
Jaise udadh madh chahoon or mai bohath chalai,
Joee paar pahuchai pooran sab kaaj hai.
Jaise khaan khanat anant khanwaara khojee,
Heera haath chaṛai ja kai, ta kai baaj baaj hai.
Taise Gursikh navtan au puraatan,
Jin par kaṭaachh kripa, takai chhab chhaaj hai.371.

The way, a monarch marries a multitude of damsels,

But the one who gives birth to son, she rules the household,(1)

The way, the ships run around in all directions in the sea,

But the one which reaches across is considered as the perfect in all tasks,(2)

The way, the mine-diggers search the mines,

But the one who gets hold of the diamond, his trumpets (in happiness) blow,(3)

The same way, are the novices and old-hand Sikhs,

Those with the vision of benevolence have their miracle prevailed.(4)(371)

ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਬਰਖ ਪਨਾਰੇ ਬਹਿ ਚਲੈ ਜਲੁ,
ਬਹੁਰਿਓ ਉਮੰਗ ਬਹੈ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਆਇਕੈ।
ਤਾਤੇ ਨੌਰਾ ਨੌਰਾ ਭਰਿ ਚਲਤ ਚਤਰ ਕੁੰਟ,
ਸਰਿਤਾ ਸਰਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਮਿਲਤ ਹੈ ਜਾਇਕੈ।
ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਜਲ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਿ,
ਸੰਗਮ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੌਤ ਸਮਤ ਸਮਾਇਕੈ।
ਜਾਮੈ ਜੈਸੀਐ ਸਮਾਈ ਤੈਸੀਐ ਮਹਿਮਾ ਬਡਾਈ,
ਓਛੌ ਅਉ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਬੂਝੀਐ ਬੁਲਾਇਕੈ॥੩੭੨॥

Boond boond barakh panaare baih chalai jal,
Bahurio umang bahai beethee beethee aaekai.
Ta te nora nora bhar chalat chatur kunt,
Sarita sarita prati milat hai jaaekai.
Sarita sakal jal prabal pravaah chal,
Sangam samundar hot, samat samaaekai.
Ja mai jaiseeai samaaee taiseeai mahima baḍaaee,
Ochho au ganbheer dheer, boojheeai bulaaekai.372.

Drop by drop rain water comes and flows though gutters,

Then shooting and jumping passes through streets,(1)

Filling the small and large gullies, spreads all around,

And joins the small and large streams,(2)

All the water through streams moves with force,

And reaches the confluence at the sea and gets absorbed in there.(3)

The way, the absorption comes, the glory is achieved,

Mean and sombre remains serene, and are known only through eloquence.(4)(372)

ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਮੈ ਤਨਕ ਸੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ,
ਮੋਲ ਕੀਏ ਦਮਕਨ ਭਰਤ ਭੰਡਾਰ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਰ ਬਾਧੇ ਹੁੰਡੀ ਲਾਗਤ ਨ ਭਾਰ ਕਛੁ,
ਆਗੈ ਜਾਇ ਪਾਈਅਤ ਲਛਮੀ ਅਪਾਰ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਟਿ ਬੀਜ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਸਰੂਪ ਹੋਤ,
ਬੋਏ ਸੈ ਬਿਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਿਰਖਾ ਬਿਸਥਾਰ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਚਨ ਗੁਰਸਿਖਨ ਮੈ,
ਜਾਨੀਐ ਮਹਾਤਮ ਗਏ ਹੀ ਹਰਿਦੁਆਰ ਜੀ॥੩੭੩॥

Jaise heera haath mai tanak so dikhaaee det,
Mol kee-e damkan bharat bhanḍaar jee.
Jaise bar baadhe hunḍee laagat na bhaar kachh,
Aage jaae paaeeat lachhmee apaar jee.
Jaise baṭ beej at sookham saroop hot,
Boe sai bibidh karai birkha bisthaar jee.
Taise Gur bachan sachan gursikhan mai,
Jaaneeai mahaatam gae hee har-duaar jee.373.

The way, a diamond held in the hand seems tiny,

But by getting it assayed, the coffers can be filled by money,(1)

The way, there is no weight of a Hundi[186] tied around the waist,

But when it is presented, it gets a lot of amounts,(2)

The way, the seed of a banyan-tree is just tiny one,

When the same seed is planted, it grows with a great spread,(3)

The same way, are the Guru's utterances for the Guru's Sikhs,

Realization of their auspiciousness, is deemed as the achievement of Godly-abode.(4)(373)

[186] Hundi – Bill of Exchange, Promissory Note

ਜੈਸੇ ਮਦ ਪੀਅਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਮਰੰਮੁ ਤਾਕੋ,
ਪਾਛੈ ਮਤਵਾਰੋ ਹੋਇ ਛਕੈ ਛਕ ਜਾਤਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨਾਰਿ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰਹਿ ਨ ਭੇਦੁ ਜਾਨਹਿ,
ਉਦਿਤ ਅਧਾਨ ਆਨ ਚਿਹਨਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ।
ਕਰਿ ਪਰਿ ਮਾਨਕੁ ਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ਤੋਲ,
ਮੋਲ ਸੰਖਿਆ ਦਮਕਨ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤਿ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਮਾਨੈ ਸਿਖ,
ਜਾਨੈ ਮਹਿਮਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਤ ਹੈ॥੩੭੪॥

Jaise mad peeat na jaaneeai maranm taako,
Paachhe matwaaro hoe chhake chhak jaat hai.
Jaise naar bheṭat bhataarah na bhed jaanah,
Udat adhaan aan chihan dikhaat hai.
Kar par maanak na laagat hai bhaaree tol,
Mol sankhiaa damkan herat hiraat hai.
Taise Gur anmrit bachan sun maanai Sikh,
Jaanai mahima jau sukh saagar samaat hai.374.

The way, one does not realize the effects of drinking of wine,

Drinks, gets tipsy and continues consuming more,(1)

The way, a wife mating husband, does not know about the impact,

But on the visibility of pregnancy, all the signs become obvious.(2)

The way, the weight of the diamond lying on the hand is not felt,

But, after learning its value, admiration are expressed,(3)

The same way, a Sikh adheres to the nectarous Word of the Guru,

As through its realization only, sea of benevolence are relished.(4)(374)

ਜੈਸੇ ਮਛ ਕਛ ਬਗ ਹੰਸ ਮੁਕਤਾ ਪਾਖਾਨ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉਦਧਿ ਸੈ ਜਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਤਾਰੋ ਤਾਰੀ ਤਉ ਆਰਸੀ ਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ,
ਲੋਹ ਏਕ ਸੇ ਅਨੇਕ ਰਚਨਾ ਬਖਾਨੀਐ।
ਭਾਂਜਨ ਬਿਬਿਧਿ ਜੈਸੇ ਹੋਤ ਏਕ ਮਿਰਤਕਾ ਸੈ,
ਖੀਰ ਨੀਰ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਅਉਖਦ ਸਮਾਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਧ੍ਰਮ,
ਸਕਲ ਗ੍ਰਿਹਸਤੁ ਕੀ ਸਾਖਾ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੩੭੫॥

Jaise machh kachh bag hans mukta paakhaan,
Anmrit bikhai pragaas udadh sai jaaneeai.
Jaise taaro taaree tau aarsee sanaah sastar,
Loh ek se anek rachna bakhaaneeai.
Bhaanjan bibidh jaise hot ek mirtka sai,
Kheer neer binjnaad aukhad smaaneeai.
Taise darsan bauh baran aasram dharm,
Sakal grihsat kee saakha unmaaneeai.375.

The way, crocodiles, turtles, swans, pearls, stones,

Nectar and poison are known through their association with water,(1)

The way, the lock, key, sword, armour, and arms,

Although they vary but they all are the product of iron,(2)

The way, through the same soil variety of pots are made,

In which milk-pudding, water, food, and medicines are stored,(3)

The same way, are Four Shastras[187], four-castes and Four Ashrams[188],

They all are deemed as emanating through the ambience of married-life[189].(4)(375)

---

187 Shastras - Sacred books of Hindu Philosophy

188 Ashram – Hindu Hermitage or Monastery

189 Their existence, as a matter of fact, is through the nuptial society

ਜੈਸੇ ਸਰਿ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਮੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਡੋ,
ਮੇਰ ਮੈ ਸੁਮੇਰ ਬਡੋ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨ ਹੈ।
ਤਰਵਰ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਬਿਰਖੁ ਬਡੋ,
ਧਾਤ ਮੈ ਕਨਕ ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨ ਹੈ।
ਪੰਛੀਅਨ ਮੈ ਹੰਸ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜਨ ਮੈ ਸਾਰਦੂਲ,
ਰਾਗਨ ਮੈ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨ ਹੈ।
ਗਿਆਨਨ ਮੈ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨਨ ਮੈ ਧਿਆਨ ਗੁਰ,
ਸਕਲ ਧਰਮ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹਸਤੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ॥੩੭੬॥

Jaise sar sarita sakal mai samundar bado,
Mer mai sumer bado jagat bakhaan hai.
Tarvar bikhai jaise chandan birakh bado,
Dhaat mai kanak at utam kai maan hai.
Panchheean mai hans mrig raajan mai saardool,
Raagan mai Siri raag paaras paakhaan hai.
Giaanan mai giaan ar dhiaanan mai dhiaan Gur,
Sakal dharm mai grihsat pradhaan hai.376.

The way, the sea is bigger than all the ponds and streams,

And among the hills, Mountains of Sumer are magnanimous in the world,(1)

Among the trees, the Sandalwood is deemed as gorgeous,

And among the metals, gold is considered as prominent,(2)

Among the birds, swan, and lion among four-legged animals,

And Sri Raga among the melodious-notes and the Paras among the stones,(3)

Among all the knowledge, the knowledge of Satguru and contemplation upon Guru,

And among all the religious sects, the life of householder is prominent.(4)(376)

ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰਬੈ ਕੋ ਹੈ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ,
ਨਿਰਮਲ ਤਨ ਤ੍ਰਿਖਾ ਤਪਤਿ ਨਿਵਾਰੀਐ।
ਦਰਪਨ ਦੀਪ ਕਰ ਗਹੇ ਕੋ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ,
ਪੇਖਤ ਚਿਹਨ ਮਗ ਸੁਰਤਿ ਸੰਮਾਰੀਐ।
ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਨਾਰਿ ਕੋ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ,
ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਸੀਪ ਗਤਿ ਲੈ ਗਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੀਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੋ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿਧਾਰੀਐ॥੩੭੭॥

Teerath majan karbai ko hai ihai gunaao,
Nirmal tan trikha tapat nivaareeai.
Darpan deep kar gahe ko ihai gunaao,
Pekhat chihan mag surat sanmaareeai.
Bheṭat bhataar naar ko ihai gunaao,
Swaant boond seep gat lai garab pratipaareeai.
Taise Gur charan saran ko ihai gunaao,
Gur updes kar haar urdhaareeai.377.

The benefits of bathing at pilgrim places are as such,

The bodies are cleansed and the desires are eradicated,(1)

Advantage of holding the mirror and the candle in the hands are as such,

Facial expressions are depicted and The way, to follow becomes evident,(2)

The benefits of the copulation of wife with husband are as such,

Like the Swantboond in the shell, it supports the pregnancy,(3)

The same, way the advantages of seeking protection at Guru's feet are such,

That by deeming Guru's sermons as rosary, the heart is infused.(4)(377)

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨ ਬੀਚਾਰਤ ਬਿਕਾਰ ਸੁਤ,
ਪੋਖਤ ਸਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਸਤ ਬਿਹਸਾਇਕੈ।
ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਬੈਦਹਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਹੈ,
ਪਰਖ ਪਰੀਖਾ ਉਪਚਾਰਤ ਰਸਾਇਕੈ।
ਚਟੀਆ ਅਨੇਕ ਜੈਸੇ ਏਕ ਚਟਿਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਬਿਦਿਆਵੰਤ ਕਰੈ ਪਾਂਧਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੈ ਪੜਾਇਕੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਕੈ ਅਉਗੁਨ ਅਵਗਿਆ ਮੇਟੈ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਸੈ ਸਹਜ ਸਮਝਾਇਕੈ॥੩੭੮॥

Jaise maata pita na beechaarat bikaar sut,
Pokhat sprem bihsat bihsaaekai.
Jaise brithawant jant baidah britaant kahai,
Parakh preekha upchaarat rasaaekai.
Chaṭeeaa anek jaise ek chaṭsaar bikhai,
Bidiaawant karai paandha preet sai paṛaaekai.
Taise gursikhan kai augun avagiaa meṭai,
Brahm bibek sai sahaj samjhaakai.378.

The way, mother and father do not ponder over son's demerits,

And jovially and with affection raise him,(1)

The way, a patient in distress narrates his suffering to the lay-doctor,

Who, after full examination, prescribes the medicine,(2)

The way, there are many pupils in the school,

And the intellectual teacher imparts knowledge to make them learned,(3)

The same way, the Guru eliminates the ignorance and weaknesses,

And, through celestial knowledge, leads towards the understanding of aesthetics.(4)(378)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਿਕ ਇਆਨਪਨ,
ਤਊ ਨ ਜਨਨੀ ਅਉਗਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਨਿ ਸੂਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਰਾਖੈ,
ਅਨਿਕ ਅਵਗਿਆ ਕੀਏ ਮਾਰਿ ਨ ਬਿਡਾਰਿਓ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਿਤਾ ਜਲੁ ਕਾਸਟਹਿ ਨ ਬੋਰਤ,
ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜ ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ,
ਸਿਖਨ ਕੋ ਕਿਰਤੁ ਕਰਮੁ ਕਛੂ ਨਾ ਬਿਚਾਰਿਓ ਹੈ॥ ੩੭੯॥

Jaise tau karat sut anik iaanpan,
Taoo na jan-nee augan ur dhaario hai.
Jaise tau saran soor pooran partagiaa raakhai,
Anik avagiaa kee-e maar na biḍaario hai.
Jaise tau sarita jal kaasṭah na borat,
Karat chit laaj apnoee pratpaario hai.
Taise hee param Gur paaras paras gat,
Sikhan ko kirat karam kachhoo na bichaario hai.379.

The way, a son indulges in many amateurish acts,

But the mother does not bear them unpleasantly in her heart,(1)

The way, a warrior keeps his promise of protecting a seeker,

In spite of his (seeker's) many defaults, does not annihilate him,(2)

The way, the stream water does not drown the piece of (wooden) board,

Because, in its heart, it deems it to be the product of its own benevolence,(3)

The same way, the supreme Guru is like Philosopher's Stone,

And he does not consider the Sikhs' faults of heretofore life.(4)(379)

ਜੋਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕੈ ਸੁਚਾਰ ਚਾਰ,
ਸੋਈ ਪਰਵਾਰਿ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬਖਾਨੀਐ।
ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਸਾਚੋ ਸਾਹ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ,
ਸੋਈ ਤਉ ਬਨਉਟਾ ਨਿਹਕਪਟ ਕੈ ਮਾਨੀਐ।
ਸੁਆਮਿ ਕਾਮ ਸਾਵਧਾਨ ਮਾਨਤ ਨਰੇਸ ਆਨ,
ਸੋਈ ਸੁਆਮਿ ਕਾਰਜੀ ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਰਿਦਿ ਅੰਤਰਿ ਹੈ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੋਈ ਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥੩੮੦॥

Joee kula dharam karam kai suchaar chaar,
Soee parvaar bikhai sresaṭ bakhaaneeai.
Banj biopaar saacho saah sanmukh sada,
Soohee tau banauṭa nihkapaṭ kai maaneeai.
Suaami kaam saavdhaan maanat nares aan,
Soee suaami kaarjee prasidh pahchaaneeai.
Gur updes parves rid antar hai,
Sabad surat soee Sikh jag jaaneeai.380.

A man who ponders over the beauty of righteous deeds,

He is deemed to be honourable in the family,(1)

One whose business dealings with the Shah[190] are truthful,

That business performer is deemed as sincere,(2)

(One who) performs master's job as much consciously as Raja's order,

That orderly of the master is recognised as prominent.(3)

Similarly, the one who adheres to the Guru's sermons whole-heartedly,

And only that Sikh in the world perceives the awareness of the Shabad.(4)(380)

190 Shah – Rich merchant, sop-keeper, money-lender, banker etc.

ਜਲ ਕੈ ਧਰਨਿ ਅਰੁ ਧਰਨਿ ਕੈ ਜੈਸੇ ਜਲੁ,
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਸੰਗਮੁ ਸੁਮਾਰਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਸੀਂਚ ਕੈ ਤਮਾਲਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਅਤ,
ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਮੈ ਨ ਜਾਰਿ ਹੈ।
ਲੋਸਟ ਕੈ ਜੜਿ ਗੜਿ ਬੋਹਿਥ ਬਨਾਈਅਤ,
ਲੋਸਟਹਿ ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨੁ ਜਨ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ,
ਤਾਤੇ ਜਨ ਕੋ ਨ ਗੁਨ ਅਉਗੁਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥੩੮੧॥

Jal kai dharan ar dharan kai jaise jal,
Preet kai parspar sangam sumaar hai.
Jaise jal seench kai tamaal pratipaaleeat,
Borat na kaasṭah jwaala mai ne jaar hai.
Losaṭ kai jaṛ gaṛ bohith banaaeeat,
Losṭah saagar apaar paar paar hai.
Prabh kai jaaneejai jan jan kai jaaneejai Prabh,
Taate jan ko na gun augun beechaar hai.381.

Water is related to the earth and earth is akin to water,

Reciprocation of affections make the association magnanimous,(1)

The way, through water, the Tamaal[191] tree is reared,

Its wood neither drowns nor gets burned in fire,(2)

By moulding (iron) and fixing (wood), hammers are made,

Which make iron (ship) to go across the sea,(3)

Through God, man is known and through man God is approached,

And obviously, man's virtues and vices are pondered over.(4)(381)

[191] Tamaal - An evergreen very large tree which is found on high mountains and is used in building ships

ਬਿਆਹ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਗਾਈਅਤਿ ਗੀਤ,
ਏਕੈ ਹੁਇ ਲਭਤਿ ਏਕੈ ਹਾਨਿ ਕਾਨਿ ਜਾਨੀਐ।
ਦੁਹੂੰ ਦਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਤਾਨ,
ਕਾਹੂ ਕਉ ਜੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਪਰਾਜੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਦੁਹੂੰ ਕੂਲਿ ਸਰਿਤਾ ਮੈ ਭਰਿ ਨਾਉ ਚਲੈ,
ਕੋਊ ਮਾਝਧਾਰਿ ਕੋਊ ਪਾਰਿ ਪਰਵਾਨੀਐ।
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਊਚ ਨੀਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੩੮੨॥

Biaah samai jaise duhoon or gaaeeat geet,
Ekai hue labhat ekai haan kaan jaaneeai.
Duhoon dal bikhai jaise baajat neesaan taan,
Kaahoo kau jai kaahoo kau praajai pahchaaneeai.
Jaise duhoon kool sarita mai bhar naao chalai,
Ko-oo maajh dhaar ko-oo paar parvaaneeai.
Dharm adharm karm kai asaadh saadh,
Ooch neech padavee prasidh unmaaneeai.382.

At the time of marriage, the songs are sung at both the sides,

(Although) it is known that one side gains and the other faces loss,(1)

On both sides, the trumpets are blown,

But how can we see which side wins and which other accepts the defeat?(2)

The way, a boat full of people moves through water,

Some get stuck in whirlpool and some achieve passage,(3)

Righteousness and wickedness are the means of saintliness and irreligiosity,

In view of good deeds of the mean (people), they are deemed as prominent.(4)(382)

ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰਬਾਹੁ ਕਰੈ,
ਟਰੈ ਨ ਸਨੇਹੁ ਸਾਧ ਬਿਗ੍ਰਹ ਅਸਾਧ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੈ ਲਕੀਰ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤਿ ਤਤ,
ਅਧਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਉ ਬਿਰੁਧ ਜੁਧ ਸਾਧ ਕੋ।
ਥੋਹਰਿ ਉਖਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ,
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਵ ਸਾਧ ਅਧਮ ਉਪਾਧ ਕੋ।
ਗੁੰਜਾਫਲ ਮਾਨਕ ਸੰਸਾਰਿ ਤੁਲਾਧਾਰਿ ਬਿਖੈ,
ਤੋਲਿ ਕੈ ਸਮਾਨਿ ਮੋਲ ਅਲਪ ਅਗਾਧਿ ਕੋ॥੩੮੩॥

Paahan kee rekh aad ant nirbaah karai,
Ṭarai na saneh saadh bigrah asaadh ko.
Jaise jal mai lakeer dheer na dharat tat,
Adham kee preet au birudh judh saadh ko.
Thohar ukhaaree upkaaree au bikaaree,
Sahaj subhaav saadh adham upaadh ko.
Gunja phal maanak sansaar tulaadhaar bikhai,
Tol kai smaan mol alap agaadh ko.383.

Streak on a stone stays with it forever,

Likewise is the love of the holy-man and quarrel with an incorrigible,(1)

The way, a streak survives not on water even for a moment,

Likewise the love of a mean person and misguided bickerings are transitory,(2)

Cactus and sugarcanes (respectively) are troublesome and beneficial,

Holy-man has aesthetic mind but an unholy is wearisome,(3)

Rati[192] from a flower and red-jewel, both are used for weighing in a scale,

In the scale they seem equivalent but in value; one is negligible and the other precious.(4)(383)

---

192 Rati -A small red and black seed used for weighing precious metals

ਜੈਸੇ ਕੁਲਾਬਧੂ ਅੰਗ ਰਚਤਿ ਸੀਗਾਰ ਖੋੜਸ,
ਤਈ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਸਕਲ ਸਿੰਗਾਰ ਜੀ।
ਕੁਲਾਬਧੂ ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਰਮੈ ਭਤਾਰ ਏਕ,
ਬੇਸ੍ਵਾ ਤਉ ਅਨੇਕ ਸੈ ਕਰਤ ਬਿਭਚਾਰ ਜੀ।
ਕੁਲਾਬਧੂ ਸੰਗਮੁ ਸੁਜਸ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ,
ਬੇਸ੍ਵਾ ਪਰਸਤ ਅਪਜਸ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਕਉ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਇਆ,
ਸੋਈ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੁਇ ਦਹਤਿ ਸੰਸਾਰ ਜੀ॥੩੮੪॥

Jaise kulaabadhoo ang rachat seegaar khoras,
Taee ganika rachat sakal singaar jee.
Kulaabadhoo sihja samai ramai bhataar ek,
Beswa tau anek sai karat bibhchaar jee.
Kulaabadhoo sangam sujas nirdokh mokh,
Beswa parsat apjas hue bikaar jee.
Taise gursikhan kau param pavitar maaiaa,
Soee dukhdaaik hue daihat sansaar jee.384.

The way, a noble bride adorns her body applying sixteen traits,

Likewise, a prostitute embellishes her body too,(1)

The righteous wife shares bed only with her husband,

But a prostitute perverts with many men.(2)

The righteous wife, through reunion with her husband, earns acclaims,

But the prostitute through her off-course indulgences makes herself evil,(3)

Likewise, in case of Guru's Sikh, the criterion of a mammon gets converted into piety,

And those, who remain permeated in duality, get themselves scorched.(4)(384)

ਸੋਈ ਲੋਹਾ ਬਿਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਰੂਪ,
ਸੋਈ ਤਉ ਕੰਚਨ ਜੋਤਿ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ।
ਸੋਈ ਤਉ ਸਿੰਗਾਰ ਅਤਿ ਸੋਭਤ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ,
ਸੋਈ ਅਭਰਨੁ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਅੰਗ ਹੈ।
ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਮਿਲ ਸਾਗਰ ਮੁਕਤਾਫਲ,
ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਬਿਖ ਭੇਟਤ ਭੁਇਅੰਗ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਜਗ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਗੁਰਸਿਖਨ ਸ੍ਰਬੰਗ ਹੈ॥੩੮੫॥

Soee loha bis bikhai bibidh bandhan roop,
Soee tau kanchan jot paaras prasang hai.
Soee tau singaar at sobhat patibrata kau,
Soee abharan ganika rachat ang hai.
Soee swaant boond mil saagar muktaaphal,
Soee swaant boond bikh bheṭat bhueang hai.
Taise maaiaa kirat birat hai bikaar jag,
Parupkaar gursikhan srabang hai.385.

The iron is used in making means of apprehending (handcuffs etc.)

But the same iron when touched by Paras is transformed into gold,(1)

The ornamentations embellish the virtuous ladies,

But the same ornaments beautify the body of a prostitute.(2)

The immortal rain-drops drops in the sea and becomes a pearl,

But the same immortal rain-drops entering in the snakes mouth, turns into poison,(3)

The perversion is the criteria of the mammons in temporal life,

But the Gursikhs, in all respects, are always benevolent.(4)(385)

ਕਊਆ ਜਿਉ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਾਨਸਰ,
ਦੁਚਿਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਆਸ ਦੁਰਗੰਧ ਕੀ।
ਸ੍ਵਾਨ ਜਿਉ ਬੈਠਾਈਐ ਸੁਭਗ ਪ੍ਰਜੰਗ ਪਰ,
ਤਿਆਗਿ ਜਾਇ ਚਾਕੀ ਚਾਟੈ ਹੀਨ ਮਤ ਅੰਧ ਕੀ।
ਗਰਧਬ ਅੰਗ ਅਰਗਜਾ ਜਿਉ ਲੇਪਨ ਕੀਜੈ,
ਲੋਟਤ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੈ ਕੁਟੇਵ ਕੰਧ ਕੀ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ,
ਮਨਸਾ ਉਪਾਧ ਅਪਰਾਧ ਸਨਬੰਧ ਕੀ॥ ੩੮੬॥

Ka-ooaa jio maraal sabha jaae baiṭhe maansar,
Duchit udaas baas aas durgandh kee.
Swaan jio baiṭhaaeeai subhag prajang par,
Tiaag jaae chaakee chaaṭai heen mat andh kee.
Gardhab ang argja jio lepan keejai,
Loṭat bhasam sang hai kuṭev kandh kee.
Taise hee asaadh saadh sangat na preet cheet,
Mansa upaadh apraadh sanbandh kee.386.

If a crow goes to Mansrover Lake and enters the company of swans,

Longing for muck and smell, it remains there just feeling odd,(1)

The dog may be comforted to sit on a decorated bedstead,

But, due to base thinking, it goes and licks the flourmill stones,(2)

Donkey's head may be smeared with pastes of sandalwood, camphor and petals,

But, due to its bad temperament, it tosses and turns its head in dust and ashes,(3)

The same way, the renegades lose affection of holy congregation,

And remain busy in committing sins and transgressions.(4)(386)

ਨਿਰਾਧਾਰ ਕੌ ਅਧਾਰੁ ਆਸਰੋ ਨਿਰਾਸਨ ਕੌ,
ਨਾਥੁ ਹੈ ਅਨਾਥਨ ਕੋ ਦੀਨ ਕੋ ਦਇਆਲੁ ਹੈ।
ਅਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਅਉ ਨਿਰਧਨ ਕੋ ਹੈ ਧਨ,
ਟੇਕ ਅੰਧਨ ਕੀ ਅਉ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੈ।
ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ,
ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ਹੈ।
ਅਵਗੁਨ ਹਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤਗਿਆ ਸ੍ਵਾਮੀ,
ਸੰਗੀ ਸਰਬੰਗਿ ਰਸ ਰਸਿਕ ਰਸਾਲੁ ਹੈ॥੩੮੭॥

Niraadhaar ko adhaar aasro niraasan ko,
Naath hai anaathan ko deen ko daiaal hai.
Asarn saran au nirdhan ko hai dhan,
Tek andhan kee au kripan kripaal hai.
Akritghan ke daataar patit paavan Prabh,
Narak nivaaran pratagiaa pratipaal hai.
Avgun haran karan kartagiaa swaamee,
Sangee sarbang ras rasak rasaal hai.387.

(He is) the support for the deprived ones and the shelter for the shelterless,

Master is for the destitute and is compassionate towards meek,(1)

Shelterless come for shelter, and moneyless one seek sustenance,

(He) is the support of the blind ones, as the benefactor is permeated with compassion,(2)

God, the benefactor to the ungrateful ones, is the saviour of the apostates,

Also is the eradicator of the hell and sustainer of commitments,(3)

Being the knowing-all, is the eliminator of all wrong-doings,

(He) is a thorough companion and is imbued with admirations.(4)(387)

ਕੋਇਲਾ ਸੀਤਲ ਕਰ ਕਰਤ ਸਿਆਮ ਗਹੈ,
ਪਰਸ ਤਪਤ ਪਰਦਗਧ ਕਰਤ ਹੈ।
ਕੂਕਰ ਕੇ ਚਾਟਤ ਕਲੇਵਰਹਿ ਲਾਗੈ ਛੋਤਿ,
ਕਾਟਤ ਸਰੀਰ ਪੀਰ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤ ਹੈ।
ਫੂਟਤ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਪਰਤ ਹੀ ਪਖਾਨ ਪਰਿ,
ਪਾਹਨ ਪਰਤਿ ਪੁਨਿ ਗਾਗਰਿ ਹਰਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੂੰ ਬਿਰੋਧ ਬੁਰੋ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਟਰਤ ਹੈ॥੩੮੮॥

Koila seetal kar karat siaam gahai,
Paras tapat pardagadh karat hai.
Kookar ke chaaṭat kalevrah laagai chhot,
Kaaṭat sareer peer dheer na dharat hai.
Phooṭat jio gaagar part hee pakhaan par,
Paahan part pun gaagar harat hai.
Taise hee asaadh sang preet hoon birodh buro,
Lok parlok dukh dokh na ṭarat hai.388.

Coal, when cold, makes the hands black,

But when hot, on touching, it incinerates badly,(1)

By licking the dog, contagious ailment is acquired,

And when bitten (by the dog), the body becomes unstable to withstand the pain,(2)

The pitcher falling on stone breaks,

And also when stone hits the pitcher, it shatters,(3)

The same way, association with an unholy person is harmful,

As, both, here and hereafter, the miseries are not eliminated.(4)(388)

ਛਤ੍ਰ ਕੇ ਬਦਲੇ ਜੈਸੇ ਬੈਠੇ ਛਤਨਾ ਕੀ ਛਾਹਿ,
ਹੀਰਾ ਅਮੋਲਕ ਬਦਲੇ ਫਟਕ ਕਉ ਪਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਮਨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕਾਚੁ ਗੁੰਜਾਫਲੁ,
ਕਾਂਬਰੀ ਪਟੰਬਰ ਕੇ ਬਦਲੇ ਓਢਾਈਐ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕਰੀਫਲ,
ਕੇਸਰ ਕਪੂਰ ਜਿਉ ਕਚੂਰ ਲੈ ਲਗਾਈਐ।
ਭੇਟਤ ਅਸਾਧ ਸੁਖ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੂਖਮ ਹੋਤ,
ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ ਬੇਲੀ ਮੈ ਸਮਾਈਐ॥ ੩੮੯॥

Chhatar ke badle jaise baiṭhe chhatna kee chhaahe,
Heera amolak badle phaṭak kau paaeeai.
Jaise man kanchan ke badle kaach gunjaaphal,
Kaanbree paṭanbar ke badle odhaaee-ai.
Anmrit misṭaan paan ke badle kareephal,
Kesar kapoor jio kachoor lai lagaaeeai.
Bheṭat asaadh sukh sukrit sookham hot,
Saagar athaah jaise belee mai smaaeeai.389.

Instead of (Royal) canopy, the shelter is taken under a parasol,

And instead of a diamond, a marble is found,(1)

Instead of pearls and gold, the glass pieces are achieved,

And the blanket are worn in place of silky beddings,(2)

Instead of nectarous meals, wild-caper foods,

And wild henna is spread over instead of camphor and saffron,(3)

Thus meeting the unholy, the amenities are turned indifferent,

And it deems like depositing a sea into a cup.(4)(389)

ਕੰਚਨ ਕਲਸ ਜੈਸੇ ਬਾਕੋ ਭਏ ਸੂਧੋ ਹੋਇ,
ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਲਸੁ ਫੂਟੋ ਜੁਰੈ ਨ ਜਤਨ ਸੈ।
ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਧੋਏ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ਜੈਸੇ,
ਉਜਰੀ ਨ ਹੋਤ ਕਾਂਬਰੀ ਪਤਨ ਸੈ।
ਜੈਸੇ ਲਕੁਟੀ ਅਗਨਿ ਸੇਕਤ ਹੀ ਸੂਧੀ ਹੋਇ,
ਸ੍ਵਾਨ ਪੂਛਿ ਪਟੰਤਰੋ ਪ੍ਰਗਟ ਮਨ ਤਨ ਸੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਸੁਭਾਉ ਜਲ ਮੈ ਨ ਗਤਿ,
ਸਾਕਤ ਸੁਭਾਵ ਲਾਖ ਪਾਹੁਨ ਗਤਨ ਸੈ॥੩੯੦॥

Kanchan kalas jaise baako bhae soodho hoe,
Maaṭee ko kalas phooṭo jurai na jatan sai.
Basan maleen dhoe nirmal hot jaise,
Oojaree na hot kaanbaree patan sai.
Jaise lakuṭee agan sekat hee soodhee hoe,
Swaan poochh paṭantro pragaṭ man tan sai.
Taise gursikhan subhaao jal mai na gat,
Saakat subhaav laakh paahun gatan sai.390.

A dented tiara can be straitened,

But a broken earthen pinnacle can be unified not,(1)

The dirty clothes become clean on washing,

But the black blanket becomes not clean till it is tattered,(2)

A (bamboo) wooden stick becomes straight with the heat,

But the tail of a dog, in spite of many spells, becomes not straight,(3)

Same way, the criteria of Sikh is like water and wax,

Whereas mammon's condition remains like stony shellac.(4)(390)

ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗੜਿ ਗੜਿ ਸਸਤ੍ਰ ਧਨੁਖ ਬਾਨ,
ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗੜਿ ਗੜਿ ਬਿਬਿਧਿ ਸਨਾਹ ਜੀ।
ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗੋਰਸ ਦੁਗਧ ਦਧਿ ਘ੍ਰਿਤ ਨਿਤ,
ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਖਮ ਸਮ ਚਾਹ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ,
ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨ ਦੇਖੇ ਅਵਗਾਹ ਜੀ।
ਆਤਮਾ ਅਚੇਤ ਪੰਛੀ ਧਾਵਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ,
ਜੈਸੇ ਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਚਾਖੇ ਫਲ ਤਾਹ ਜੀ॥੩੯੧॥

Ko-oo bechai gaṛ gaṛ sastar dhanukh baan,
Ko-oo bechai gaṛ gaṛ bibidh snaah jee.
Ko-oo bechai goras dugadh dadh ghrit nit,
Ko-oo bechai baarunee bikham sam chaah jee.
Taise hee bikaaree upkaaree hai asaadh saadh,
Bikhiaa anmrit ban dekhe avgaah jee.
Aatma achet panchhee dhaavat chatur kunṭ,
Jaise ee birkh baiṭhe chaakhe phal taah jee.391.

Some sell sharpened arms, bows and arrows,

Some sell various types of sharpened armours,(1)

Some sell cow's butter, milk and ghee[193] all the times,

And some sell wine and poison with same passion,(2)

Likewise are the incompetent and sinful-holies,

Who, ignorantly, jump into the poison deeming it nectar.(3)

Mind is like a naive bird, which roams around in all directions,

But, realizes the taste of fruit only on savouring.(4)(391)

---

193 Ghee – Butter-oil

ਜੈਸੇ ਏਕ ਜਨਨੀ ਕੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਸੁਤ,
ਸਬਹੀ ਮੈ ਅਧਿਕ ਪਿਆਰੋ ਸੁਤ ਗੋਦ ਕੋ।
ਸਿਆਨੇ ਸੁਤ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੇ ਬੀਚਾਰ ਬਿਖੈ,
ਗੋਦ ਮੈ ਅਚੇਤੁ ਹੇਤੁ ਸੰਪੈ ਨ ਸਹੋਦ ਕੋ।
ਪਲਨਾ ਸੁਵਾਇ ਮਾਇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕਾਜਿ ਲਾਗੈ ਜਾਇ,
ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਰੁਦਨ ਪੈ ਪੀਆਵੈ ਮਨ ਮੋਦ ਕੋ।
ਆਪਾ ਖੋਇ ਜੋਈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗਹੇ,
ਰਹੇ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋ॥੩੯੨॥

Jaise ek jan-nee kai hot hai anek sut,
Sabhee mai adhik piaaro sut god ko.
Siaane sut banaj biohaar ke bichaar bikhai,
God mai achet het sanpai na sahod ko.
Palna suwaae maae grih kaaj laage jaae,
Sun sut rudan pai peeaavai man mod ko.
Aaapa khoe joee Gur charan saran gahe,
Rahe nirdokh mokh anad binod ko.392.

The way, a woman gives birth to many sons,

But among all, one in the lap gets most affection,(1)

The grownup sons remain involved in businesses,

But the one in the lap have no awareness of all that,(2)

Putting the son in the cradle, reluctantly, mother goes around the house-work,

But hearing the grousing of the son, suppressing her mind, comes to the weeping son,(3)

Relinquishing own ego, those who come to seek protection at Guru's feet,

They remain unsullied and achieve emancipation, bliss and ecstasy,(4)(392)

ਕਰਤ ਨ ਇਛਾ ਕਛੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤ ਨ ਜਾਨੈ,
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨਾਹਿ ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਕਉ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੀਏ ਮਾਤਾ ਪਾਛੈ ਲਾਗੀ ਡੋਲੈ,
ਬੋਲੈ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਤ ਹੇਤ ਕਉ।
ਬਾਲਕੈ ਅਸੀਸ ਦੈਨਹਾਰੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਲਾਗੈ,
ਗਾਰਿ ਦੈਨਹਾਰੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਡਾਰੀ ਸੇਤ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਮਦਰਸੀ ਅਨੰਦਮਈ,
ਜੈਸੇ ਜਗੁ ਮਾਨੈ ਤੈਸੇ ਲਾਗੈ ਫਲੁ ਖੇਤ ਕਉ॥੩੯੩॥

Kart na ichha kachh mitar satrat na jaanai,
Baal budh sudh naahe baalak achet kau.
Asan basan lee-e maata paachhai laagee ḍolai,
Bolai mukh anmrit bachan sut het kau.
Baalkai asees dainhaaree at piaaree laagai,
Gaar dainhaaree balihaaree ḍaaree set kau.
Taise gursikh samdarsee anandmaee,
Jaise jag maanai taise laagai phal khet kau.393.

Being not mature enough, does not distinguish between friendship and enmity,

And, with infant mind and awareness, the baby remains inadvertent,(1)

Carrying food and clothes, mother keeps on chasing,

And, for sake of love, keeps on uttering nectarous expression,(2)

Feels pleasure showering blessing upon the boy,

But the ones who are culpable and disgraced remain in dilemna,(3)

Likewise, the strong willed Gursikh remains blissful,

The way, the world wills, the fruits spring up in the fields.(4)(393)

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨਿ ਦਿਬਿ ਸੂਰ ਸਨਮੁਖ ਰਾਖੈ,
ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਤ ਕਿਰਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤ ਹੀ ਬਸੁੰਧਰਾ ਬਿਰਾਜੈ,
ਬਿਬਿਧਿ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਫਲ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਕੈ।
ਭੇਟਤ ਭਤਾਰਿ ਨਾਰਿ ਸੋਭਿਤ ਸਿੰਗਾਰਿ ਚਾਰਿ,
ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਸੁਤ ਉਦਿਤ ਬਚਿਤ੍ਰ ਕੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਿ ਪਰਸਿ ਬਿਗਸਤ ਸਿਖ,
ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੈ॥ ੩੯੪॥

Jaise darpan dip soor sanmukh raakhai,
Paavak pragaas hot kiran charitar kai.
Jaise megh barkhat hee basundhra biraajai,
Bibidh banaaspatee saphal sumitar kai.
Bheṭat bhataar naar sobhit singaar chaar,
Pooran anand sut udit bachitar kai.
Satgur daras paras bigsat Sikh,
Praapat nidhaan giaan paavan pavitar kai.394.

The way, a looking-glass is placed to face the sun,

Then, through the marvel of rays the fire develops,(1)

The way, rain falls, the earth becomes auspicious,

And, for the benevolent, produces flora of fruits and vegetables,(2)

The lady, after adorning herself, meets the husband,

And through absolute harmony the unique son emerges,(3)

(Same way) The Sikh flourishes through the vision of Satguru,

And perceives the pious treasure of knowledge and contemplation.(4)(394)

ਜੈਸੇ ਕੁਲਾਬਧੂ ਬੁਧਿਵੰਤ ਸਸੁਰਾਰ ਬਿਖੈ,
ਸਾਵਧਾਨ ਚੇਤਨ ਰਹੈ ਅਚਾਰ ਚਾਰ ਕੈ।
ਸਸੁਰ ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਸਕਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ,
ਖਾਨ ਪਾਨ ਗਿਆਨ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਪਰਵਾਰਿ ਕੈ।
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਗੁਰਜਨ ਸੈ ਲਜਾਵਾਨ,
ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਭਤਾਰ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਰਬਾਤਮ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਬੀਨ,
ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਅਪਾਰ ਕੈ॥੩੯੫॥

Jaise kulaabadhoo budhiwant sasuraar bikhai,
Saavdhaan chetan rahai achaar chaar kai.
Sasur devar jeṭh sakal kee sewa karai,
Khaan paan giaan jaan pati parwaar kai.
Madhur bachan gurjan sai lajaavaan,
Sihja samai ras prem pooran bhataar kai.
Taise gursikh sarbaatam pooja prabeen,
Brahm dhiaan gurmoorat apaar kai.395.

The way, an ideal and wise (woman) subsists at her in-laws,

And remains alert by maintaining consciousness of her character,(1)

Renders services to her parent-in-laws along with her brother-in-laws,

And looks after their eating, drinking, awareness, life and honour,(2)

Speaks kindly to the elders and utters sweet words,

And at the bed-time, she becomes a perfect and affectionate wife to her husband,(3)

Same way, a Gursikh is always absolute in endowing respect to all,

To seek Brahm Gian and Guru's magnanimous vision.(4)(395)

ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤ੍ਰਾ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤੁ,
ਪੁਰਬ ਤੀਰਥ ਸੁਰ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ।
ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਫਲ,
ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਸਾਧ ਰਜ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੈ।
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਸਿਖ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ ਆਨਿ ਕੈ।
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਲਿਵ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੈ॥੩੯੬॥

Teerath purb dev jaatra jaat hai jagat,
Purb teerath sur koṭan koṭaan kai.
Mukat baikunṭh jog jugat bibidh phal,
Baanchhat hai saadh raj koṭ giaan dhiaan kai.
Agam agaadh saadhsangat asankh Sikh,
Sri Gur bachan mile raam ras aan kai.
Sahaj smaadh apranpar purkh liv,
Pooran Braham Satgur saavdhaan kai.396.

In the world, people proceed to go on pilgrimages,

And such places of pilgrimages are in millions,(1)

Along with emancipation, heavenly abode, and many other amenities,

They desire for millions of perceptions and reflections,(2)

But, imperceptible and unfathomable, there are numerous Sikhs in the holy congregation,

Who on perceiving the Divine Word from Sri Guru, deem it as Rama's sermon,(3)

In the state of tranquillity, the man perceives magnanimity,

As the absolute Brahm is achieved through consciousness of Satguru,(4)(396)

ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਉ ਜਿਹਬਾ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ,
ਜੈਸੋ ਦੇਖੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੀ।
ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹਬਾ ਅਉ ਲੋਚਨ ਮਿਲੈ ਦਿਆਲ,
ਜੈਸੋ ਸੁਨੈ ਤੈਸੋ ਦੇਖਿ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵਹੀ।
ਜਿਹਬਾ ਕਉ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਵ,
ਜੈਸੋ ਕਹੈ ਤੈਸੋ ਸੁਨਿ ਦੇਖਿ ਅਉ ਦਿਖਾਵਹੀ।
ਨੈਨ ਜੀਹ ਸ੍ਰਵਨ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਜੀਹ,
ਜਿਹਬਾ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਲਲਚਾਵਹੀ॥੩੯੭॥

Drigan kau jihba sravan jau mileh,
Jaiso dekhai taiso kah sun gun gaav-hee.
Sravan jihba au lochan milai diaal,
Jaiso sunai taiso dekh kah samjhaav-hee.
Jihba kau lochan sravan jau mileh dev,
Jaiso kahai taiso sun dekh au dikhaav-hee.
Nain jeeh sravan sravan lochan jeeh.
Jihba na sravan lochan lalchaav-hee.397.

If the eyes get the tongue and the ears,

Then, as they see and hear, they will recite, as well(1)

Through generosity, if the ears get the tongue and the eyes,

Then whatever they see and hear, they would narrate too,(2)

If, through godly trait, the tongue gets ears and eyes,

It will narrate what it hears and what it sees,(3)

Eyes need (cooperation of) ears and ears that of eyes,

And the tongue feels no desire for the ears and the eyes.(4)(397)

ਆਪਨੋ ਸੁਅੰਨਿ ਜੈਸੇ ਲਾਗਤ ਪਿਆਰੋ ਜੀਅ,
ਜਾਨੀਐ ਵੈਸੋ ਈ ਪਿਆਰੋ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਉ।
ਆਪਨੋ ਦਰਬੁ ਜੈਸੇ ਰਾਖੀਐ ਜਤਨ ਕਰਿ,
ਵੈਸੋ ਈ ਸਮਝਿ ਸਭ ਕਾਹੂ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਕਉ।
ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਿ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ,
ਵੈਸੀਐ ਲਗਤ ਜਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਕੁਲ ਧਰਮੁ ਕਰਮ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਕਾ ਕੋ,
ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਿਥਾਰ ਕਉ॥੩੯੮॥

Aapno suańn jaise laagat piaaro jeea,
Jaaneeai vaiso ee piaaro sakal sansaar kau.
Aapno darb jaise raakheeai jatan kar,
Vaiso ee samajh sabh kaahoo ke biohaar kau.
Astut ninda sun biaapat harkh sog,
Vaiseeai lagat jag anik prakaar kau.
Taise kul dharm karm jaiso jaiso ka ko,
Utam kai maan jaan Brahm brithaar kau.398.

The way, own son is deemed as affectionate,

Same way, should be considered the love of the whole world,(1)

The way, with efforts, one preserves own wealth,

Same way, reckon the criteria of everybody,(2)

Listening to own praise brings happiness, and the criticism (makes) miserable,

And the same criteria prevails in the world, although seems varied,(3)

In the clan, one acts according to ones principles,

But follow the foremost one, as this is the expanse of Brahm.(4)(398)

ਜੈਸੇ ਨੈਨ ਬੈਨ ਪੰਖ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੋਰ,
ਤਾਕੇ ਪਗ ਓਰ ਦੇਖਿ ਦੋਖ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ।
ਸੰਦਲ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਕਮਲ ਜੈਸੇ,
ਕੰਟਕਿ ਬਿਲੋਕ ਨ ਅਉਗਨ ਉਰਧਾਰੀਐ।
ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਮਿਸਟਿ ਗੁਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ,
ਬੀਜ ਕਰਵਾਈ ਕੈ ਬੁਰਾਈ ਨ ਸਮਾਰੀਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਸਬਹੂ ਸੈ ਮਾਗਿ ਲੀਜੈ,
ਬੰਦਨਾ ਸਕਲ ਭੂਤ ਨਿੰਦਾ ਨ ਤਕਾਰੀਐ॥੩੯੯॥

Jaise nain bain pankh sundar srabang mor,
Taake pag or dekh dokh na beechaareeai.
Sandal sugandh ati komal kamal jaise,
Kanṭak bilok na augan urdhaareeai.
Jaise anmrit phal misaṭ gunaad swaad,
Beej karwaaee kai buraaee na smaareeai.
Taise gur giaan daan sabhoo sai maag leejai,
Bandna sakal bhoot ninda na takaareeai.399.

The way, the eyes, eloquence and plumage of the peacock are pretty,

But, pondering upon its feet, one should not feel quirky,(1)

The way, the smell of sandalwood is aromatic and the lotus flower is tantalizing,

But experiencing thorns around them, deem them not culpable,(2)

The nectarous fruits provide beneficial tastes,

But the bitterness of their seeds, consider not as their deficiency,(3)

Same way, the Guru's perceptions may be gained from all,

And by paying respect to all, none may be censured.(4)(399)

ਸਵੈਯਾ

ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਦਰਸ ਕਤ ਸਜਨੀ,
ਕਤ ਵੈ ਨੈਨ ਬੈਨ ਮਨ ਮੋਹਨ।
ਕਤ ਵੈ ਦਸਨ ਹਸਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ,
ਕਤ ਵੈ ਗਵਨ ਭਵਨ ਬਨ ਸੋਹਨ।
ਕਤ ਵੈ ਰਾਗ ਰੰਗ ਸੁਖ ਸਾਗਰ,
ਕਤ ਵੈ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦੁਖ ਜੋਹਨ।
ਕਤ ਵੈ ਜੋਗ ਭੋਗ ਰਸ ਲੀਲਾ,
ਕਤ ਵੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ਛਬਿ ਗੋਹਨ॥੪੦੦॥

Sawaiyya

Paaras paras daras kat sajnee.
Kat vai nain bain man mohan.
Kat vai dasan hasan sobha nidh,
Kat vai gavan bhavan ban sohan.
Kat vai raag rang sukh saagar.
Kat vai daiaa maiaa dukh johan.
Kat vai jog bhog ras leela.
Kat vai sant sabha chhab gohan.400.

Sawaiyya

My Virtuous Friend! Where is the Paras-like visionary,

Whose eyes, eloquence, and mind are winsome?(1)

Where are those sparkling teeth depicting laudable smiles,

And where is (the one) roving around in the splendid house and backwoods?(2)

Where are those tranquil and oceanic but relaxing musicals,

And where is the compassionate one, and the eliminator of ailments?(3)

Where is (the one) getting permeated with the godly name and revelling in wondrous acts,

And where is the holy congregation, which is extremely exquisite.(4)(400)

ਕਬ ਲਾਗੈ ਮਸਤਕਿ ਚਰਨਨ ਰਜ,
ਦਰਸੁ ਦਇਆ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖਉ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਉ ਕਬ ਸ੍ਰਵਨਨ,
ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖਉ।
ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ ਡੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ,
ਪਗਨ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੁਨ ਰੇਖਉ।
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਛਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲੇਖਉ॥ ੪੦੧॥

Kab laagai mastak charnan raj,
Daras daiaa drigan kab dekhau.
Anmrit bachan sunau kab sravanan,
Kab rasna bentee bisekhau.
Kab kar karau ḍanḍaut bandana,
Pagan parkramaad pun rekhau.
Prem bhagat pratachh praanpat,
Giaan dhiaan jeevan pad lekhau.401.

When would my brows have the touch of auspicious feet,

And when would my eyes achieve the vision of compassionate one?(1)

When would my ears listen to the nectarous eloquence,

And when would my tongue express definitive supplications?(2)

When would I pay obeisance through dandout[194],

And when would I utilise my feet for circumambulation?(3)

Imbuing in devotion, evident becomes the support of the beloved,

And then the life is writ with the knowledge and contemplation.(4)(401)

194 Dandout – To pay obeisance by lying down straight like a wooden bar with head down and facing the holy entity..

ਕਬਿੱਤ

ਬਿਰਖੈ ਬਇਆਰ ਲਾਗੈ ਜੈਸੇ ਹਰਰਾਤਿ ਪਾਤਿ,
ਪੰਛੀ ਨ ਧੀਰਜ ਕਰਿ ਠਉਰ ਠਹਰਾਤ ਹੈ।
ਸਰਵਰ ਘਾਮ ਲਾਗੈ ਬਾਰਜ ਬਿਲਖ ਮੁਖ,
ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹੰਤ ਜਲ ਜੰਤ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ।
ਸਾਰਦੂਲ ਦੇਖੈ ਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਸੁਕਚਿਤ ਬਨ,
ਵਾਸ ਮੈ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਹਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਆਂਗ ਸ੍ਵਾਂਗਿ ਭਏ ਭੈ ਚਕਿਤ ਸਿਖ,
ਦੁਖਿਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥੪੦੨॥

Kabitt

Birkhai baiaar laagai jaise har-raat paat,
Panchhee na dheeraj kar ṭhaur ṭhaihraat hai.
Sarwar ghaam laagai baaraj bilkh mukh,
Praan ant hant jal jant akulaat hai.
Saardool dekhai mrigmaal sukchit ban,
Vaas mai na traas kar aasram suhaat hai.
Taise Gur aang swaang bhae bhai chakit Sikh,
Dukhat udaas baas ati billaat hai.402.

Kabitt

With the swift wind, the trees tremble,

And the birds in their nests lose their stability,(1)

With the sharp sunshine the lotus-flowers wither,

And, feeling the dissipation of life, the in-water species fluster,(2)

On the sight of a lion, the deer's heart is filled with dread,

And, in the jungle, does not feel homely in its own abode,(3)

Similarly when the Guru bodily revels in mimicry, the Sikh is surprised,

Feels tormented, depressed and perturbed.(4)(402)

ਓਲਾ ਬਰਖਨ ਕਰਖਨ ਦਾਮਨੀ ਬਜਾਗਿ,
ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਬਨ ਜਰਤ ਅਗਨਿ ਹੈ।
ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ ਭੂਕੰਪਕਾ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲ,
ਬੰਦਸਾਲ ਸਾਸਨਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਮਗਨੁ ਹੈ।
ਆਪਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਦੂਖਨਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ,
ਭ੍ਰਮਤਿ ਉਦਾਸ ਰਿਨ ਦਾਸਨਿ ਨਗਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੌ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਜਉ ਆਇ ਲਾਗੈ,
ਜਗ ਮੈ ਭਗਤਨ ਕੇ ਰੋਮ ਨ ਭਘਨ ਹੈ॥੪੦੩॥

Ola barkhan karkhan daamnee bjaag,
Saagar lehar ban jarat agan hai.
Rajee biraajee bhookanpka antar britha bal,
Bandsaal saasna sankaṭ mai magan hai.
Aapda adheen deen dookhna daridar chhidar,
Bharmat udaas rin daasan nagan hai.
Taise hee srisaṭ ko adrisṭ jau aae laagai,
Jag mai bhagtan ke rom na bhaghan hai.403.

Showering hailstones, storming rain along with lightening,
Infuriating sea-waves, the fire enveloping the jungle,(1)
Subject without the ruler, earthquake with hidden agonies,
Imprisonment in the jail due to some adversities,(2)
Inundated by calamities, raven with smears of poverty,
Deeply downed by the debts and feeling of exposure,(3)
Likewise if all the miseries of the world come and subdue,
They can harm not even an iota of the devotees.(4)(403)

ਜੈਸੇ ਚੀਟੀ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਬਿਰਖ ਚੜੈ,
ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੈਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਗਾਡੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ ਲੀਕਨ ਮਹਿ ਧੀਰਜ ਸੈ,
ਘੋਰੋ ਦਉਰਿ ਜਾਇ ਬਾਏ ਦਾਹਨੇ ਸਬਲ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਕੋਸ ਭਰਿ ਚਲਿ ਸਕੀਐ ਨ ਪਾਇਨ ਕੈ,
ਆਤਮਾ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਧਾਇ ਆਵੈ ਪਲ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪਛ,
ਗੰਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਸਥਲ ਕੈ॥੪੦੪॥

Jaise cheeṭee kram kram kai birkh chaṛai,
Panchhee uḍ jaae baise nikiṭ hee phal kai.
Jaise gaaḍee chalee jaat leekan maih dheeraj sai,
Ghoro daur jaae baae daahne sabal kai.
Jaise kos bhar chal sakeeai na paain kai,
Aatma chatur kunṭ dhaae aavai pal kai.
Taise log bed bhed giaan unmaan pachh,
Ganm Gur charan saran asthal kai.404.

An ant slowly climbs up the tree,

But the bird flies swiftly and reaches the fruit,(1)

A bullock-cart moves slowly through the (wheel) marks,

But the horses run fast, swaying left and right,(2)

The feet can hardly walk one mile,

But the mind travels swiftly in all the four direction,(3)

The people remain indulged in temporal and Vedic arguments,

But, the shelter of Guru's feet leads towards the quick realization.(4)(404)

ਜੈਸੇ ਬਨਰਾਇ ਪਰਫੁਲਤ ਫਲ ਨਮਿਤ,
ਲਾਗਤ ਹੀ ਫਲ ਪਤ੍ਰ ਪੁਹਪ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤ੍ਰੀਆ ਰਚਤ ਸਿੰਗਾਰ ਭਰਤਾਰ ਹੇਤਿ,
ਭੇਟਤ ਭਰਤਾਰ ਉਰ ਹਾਰ ਨ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ,
ਸੁਚਿਤ ਚਿੰਤਨ ਭਏ ਸਭੈ ਬਿਸਰਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਖਟ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸ੍ਰਮ ਗਿਆਨ ਕਾਜ,
ਗਿਆਨ ਭਾਨ ਉਦੈ ਉਡ ਕਰਮ ਉਡਾਤ ਹੈ॥੪੦੫॥

Jaise banraae parphulat phal namit,
Laagat hee phal patar puhap bilaat hai.
Jaise treeaa rachat singaar bhartaar het,
Bheṭat bhartaar ur haar na smaat hai.
Baalak achet jaise kart leela anek,
Suchit chintan bhae sabhai bisraat hai.
Taise khaṭ karm dharm sarm giaan kaaj,
Giaan bhaan udai uḍ karm uḍaat hai.405.

The way, the flora flourishes to bear fruits and vegetables,

But as soon as the fruits and vegetables are produced, the leaves and flowers wither,(1)

The way, a woman adorns herself for sake of her husband's love,

But on meeting the husband, does not care for the necklace lying on her heart,(2)

Oblivious child indulges in many a wondrous act,

But with the gaining of the mind's consciousness, forgets all those,(3)

The same way, are all the righteousness, religiosity, efforts, and functionalities of knowledge,

When (the Guru's) wisdom illuminates, all vanish like the stars vanish. When the great knowledge of Guru shines in its Sun-like glory. All those deeds seem futile.(4)(405)

ਜੈਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ ਹੀ ਡਾਕਨ ਹਰੈ ਕਰੇਜੌ,
ਬਾਲਕ ਤਾਹੀ ਲੌ ਧਾਵੈ ਜਾਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤ ਹੈ।
ਰੋਵਤ ਸੁਤਹਿ ਜੈਸੇ ਅਉਖਦ ਪੀਆਵੈ ਮਾਤਾ,
ਬਾਲਕੁ ਜਾਨਤ ਮੋਹਿ ਕਾਲਕੂਟ ਦੇਤ ਹੈ।
ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀਐ ਨ,
ਬਾਲਕ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਜਗਤ ਅਚੇਤ ਹੈ।
ਅਕਲ ਕਲਾ ਅਲਖ ਅਤਿ ਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧ,
ਆਪ ਹੀ ਜਾਨਤ ਆਪ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ॥੪੦੬॥

Jaise has bolat hee ḍaakan harai karejau,
Baalak taahee lau dhaavai jaanai god let hai.
Rovat sutah jaise aukhad peeaavai maata,
Baalak jaanat mohe kaalkooṭ det hai.
Haran bharan gat Satgur jaaneeai na,
Baalak jugat mat jagat achet hai.
Akal kala alakh ati hee agaadh bodh,
Aap hee jaanat aap net net net hai.406.

Acting jovially, a witch moves forward to steal a child's heart,

The child leaps ahead, thinking, she wanted to take him in the lap (to hug),(1)

Child cries as the mother gives him the medicine,

Child realizes not that, in view of her love with him, she is giving bitter medicine,(2)

Only Satguru knows the criteria of destruction and construction,

The susceptibility of the universe is like that of a child,(3)

Indestructible is the writ and its wisdom is cosmic,

He, Himself knows, and it is immeasurable.(4)(406)

ਦੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਏ,
ਦੇਵ ਸੁਤ ਜਗ ਮੈ ਸਨੀਚਰ ਬਖਾਨੀਐ।
ਮਧੁਪੁਰ ਬਾਸੀ ਕੰਸ ਅਧਮ ਅਸੁਰ ਭਏ,
ਲੰਕਾ ਬਾਸੀ ਸੇਵਕ ਭਭੀਖਨ ਪਛਾਨੀਐ।
ਸਾਗਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਖੈ ਬਿਖਿਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ,
ਅਹਿ ਮਸਤਕਿ ਮਨ ਉਦੈ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਬਰਨ ਸਥਾਨ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਜਤਨ ਪਰੈ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਨ ਜਾਨੀਐ॥ ੪੦੭॥

Dait sut bhagat pragaṭ Prahlaad bhai,
Dev sut jag mai Saneechar bakhaaneeai.
Madhpur baasee Kans adham asur bhae,
Lanka baasee sewak bhabheekhan pachhaaneeai.
Saagar ganbheer bikhai bikhiaa pragaas bhaee,
Aih mastak man udai unmaaneeai.
Baran sathaan laghu deeragh jatan parai,
Akath katha binod bisam na jaaneeai.407.

Son of a demon was born, who manifested as Prehald[195],
But the son of god Sun, became Sanicher[196],(1)
Kans, the resident of Mathura[197] is deemed as demon,
But Bahbhikan, the dweller of Lanka[198] is considered as pious,(2)
In the (calm-looking) sea, there prevails the calamity and death,
But, the (deadly) snake keeps Manni[199] in its top vertebra,(3)
In trying to conjecture one, considering ones birth, status, magnanimity?
It is futile to narrate (Almighty's) wondrous and peculiar acts.(4)(407)

---

195 Prehald –supposed to be born to promote god Rama's Name
196 Snicher – A bad omen as per Hindu mythology
197 Mathura – a pious city
198 Lanka – Infamous place of Epic Ramayana
199 Manni - Top most vertebra of snake supposed to cure snake-bite

ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਚਿਤਵਤ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤ ਤੇ ਚੁਰਾਈ,
ਅਜੋਨੀ ਅਰਾਧੇ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟਿ ਕਟਾਏ ਹੈ।
ਜਪਤ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਕਲੇਸ ਨਾਸੇ,
ਨਿਰਭੈ ਭਜਨ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਦਲ ਭਜਾਏ ਹੈ।
ਸਿਮਰਤ ਨਾਥ ਨਿਰਵੈਰ ਬੈਰ ਭਾਉ ਤਿਆਗਿਓ,
ਭਾਗਿਓ ਭੇਦੁ ਖੇਦੁ ਨਿਰਭੇਦ ਗੁਨ ਗਾਏ ਹੈ।
ਅਕੁਲ ਅੰਚਲ ਗਹੇ ਕੁਲ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਊ,
ਅਟਲ ਸਰਨਿ ਆਵਾਗਵਨ ਮਿਟਾਏ ਹੈ॥੪੦੮॥

Chintaamani chitwat chinta chit te churaaee,
Ajonee araadhe jon sankaṭ kaṭaae hai.
Japat Akaal kaal kanṭak kales naase,
Nirbhai bhajan bhram bhai dal bhajaae hai.
Simrat naath nirvair bair bhaao tiaagio,
Bhaagio bhed khed nirbhed gun gaae hai.
Akul anchal gahe kul na bichaarai ko-oo,
Aṭal saran aavaagavan miṭaae hai.408.

Bear in mind Chintamani[200], and then all the sufferings are eliminated,

And by paying homage, the calamities are eradicated,(1)

Revering the Akal, all the prickly abnormalities are removed,

And through remembrance, all the whims and illusion are decimated,(2)

By contemplating upon Almighty, the Amiable One, fear is abandoned,

The discriminations and enmity are abolished, and the virtue of amity resonates,(3)

Seeking protection under the Casteless-one, one feels not about caste,

Inevitable sanctuary under Him, eradicates transmigration (of soul)(4)(408)

---

200 Chintamani – The jewel which fulfils all desires, here it symbolises God. Almighty

ਬਾਛੈ ਨ ਸੁਵਰਗ ਬਾਸ ਮਾਨੈ ਨ ਨਰਕ ਤ੍ਰਾਸ,
ਆਸਾ ਨ ਕਰਤ ਚਿਤ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਹੈ।
ਸੰਪਤ ਨ ਹਰਖ ਬਿਪਤ ਮੈ ਨ ਸੋਗ ਤਾਹਿ,
ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਹਸ ਨ ਰੋਇ ਹੈ।
ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਮ੍ਰਿਤ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭੇਦ ਖੇਦ,
ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਅਵਿਲੋਇ ਹੈ।
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਕੈ ਚੀਨਤ ਨਿਰੰਜਨਹਿ,
ਬਿਰਲੋ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈ ਕੋਇ ਹੈ॥੪੦੯॥

Baachhai na suwarg baas maanai na narak traas,
Aasa na kart chit honhaar hoe hai.
Sanpat na harkh bipat mai na sog taahe,
Sukh dukh samsar bihas na roe hai.
Janam jeewan mrit mukat na bhed khed,
Ganmta trikaal baal budh avloe hai.
Giaan Gur anjan kai cheenat niranjanah,
Birlo sansaar prem bhagat mai koe hai.409.

Neither he wants the heaven, nor cares for the hell,

Permeates mind not with desires, and regards whatever will be will be,(1)

In wealth, he prides not and in misery, he laments not,

Evenly faces felicity and afflictions, and bickers not about them,(2)

In birth and life, death and salvation, considers no disparity,

Seems with childlike intellect, but possesses the awareness of Trikal[201],(3)

Deeming Guru's knowledge as the eye-lasher to comprehend the Immaculate One,

Rarely are there in the universe who are imbued with the love of devotion.(4)(409)

---

[201] Trikal – The Earth, the Heaven and the Nether Region.

ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਿਠਾਈ ਰਾਖੀਐ ਛਿਪਾਇ ਜਤਨ ਕੈ,
ਚੀਟੀ ਚਲਿ ਜਾਇ ਚੀਨਿ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਤ ਹੈ।
ਦੀਪਕ ਜਗਾਇ ਜੈਸੇ ਰਾਖੀਐ ਦੁਰਾਇ ਗ੍ਰਿਹਿ,
ਪ੍ਰਗਟ ਪਤੰਗ ਤਾ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਮਲ ਜਲ ਕਮਲ ਇਕਾਂਤ ਬਸੈ,
ਮਧੁਕਰ ਮਧੁ ਅਚਵਨ ਤਹ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮ,
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਹਿ ਦੁਆਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥੪੧੦॥

Jaise tau miṭhaaee raakheeai chhipaae jatan kai,
Cheeṭee chal jaae cheen taahe lapṭaat hai.
Deepak jagaae jaise raakheeai duraae grih,
Pragaṭ patang taa mai sahaj samaat hai.
Jaise tau bimal jal kamal ikaant basai,
Madhukar madh achvan tah jaat hai.
Taise gurmukh jih ghaṭ pragaṭ prem,
Sakal sansaar tih duaar billaat hai.410.

The way, the sweetmeats are kept hidden,

But the ants crawl to approach them and wrap around,(1)

After lighting the lamp it may be kept hidden inside the house,

But the moth appears and gently gets absorbed in it,(2)

The way, a lotus-flower blooms tranquilly in undefiled water,

But to relish its nectar by sucking, the black-bee reaches there,(3)

Same way, when the godly affection appears in the Gurmukh,

Then the whole world, becoming impatient, approaches his portal.(4)(410)

ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਸੁਨੀਅਤ ਚਹੂੰ ਓਰ ਜੈਸੇ,
ਉਦਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਨ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਏ ਸੈ।
ਦੀਪਕ ਸੈ ਦਾਵਾ ਭਏ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੁ ਜਾਨੈ,
ਘਟਕਾ ਮੈ ਸਿੰਧ ਜੈਸੇ ਛਿਪੈ ਨ ਛਿਪਾਏ ਸੈ।
ਜੈਸੇ ਚਕਵੈ ਨ ਛਾਨੋ ਰਹਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੈ,
ਦੇਸ ਮੈ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੇ ਮਿਟੇ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜਾਸੁ,
ਗੁਪਤੁ ਨ ਰਹੈ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਿਤ ਉਪਜਾਏ ਸੈ॥ ੪੧੧॥

Baajat neesaan suneeat chahoon or jaise,
Udat pradhaan bhaan durai na duraae sai.
Deepak sai daawa bhae sakal sansaar jaanai,
Ghaṭka mai sindh jaise chhipai na chhipaae sai.
Jaise chakvai na chhaano rahat singhaasan sai,
Des mai duhaaee phere miṭe na miṭaae sai.
Tiase gurmukh pria prem ko pragaas jaas,
Gupat na rahai mon brit upjaae sai.411.

When the drum beats, it is heard in all the directions,

And when the sun rises, its light cannot be concealed,(1)

Whole world realizes, from burning-lamp fire is produced,

In trying to squeeze sea into an earthen pitcher, one cannot succeed,(2)

The way, a sovereign seated on the throne, cannot hide his identity,

His distinctiveness is renown through out the country, it cannot be obliterated,(3)

Same way, when a Gurmukh is enlightened through the devotion towards the benefactor,

He cannot remain hidden even by adopting taciturnity,(4)(411)

ਜਉਪੈ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਛਮ ਨੋ ਤਾਕੈ,
ਜੀਵਨ ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਲਾਛਨ ਲਗਾਵਈ।
ਜਉਪੈ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਿ ਮ੍ਰਿਗ ਆਨ ਗਿਆਨ ਰਾਚੈ,
ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਹੁਇ ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਨ ਕਹਾਵਈ।
ਜਉਪੈ ਜਲ ਸੈ ਨਿਕਸ ਮੀਨ ਸਰਜੀਵ ਰਹੈ,
ਸਹੈ ਦੁਖ ਦੂਖਨਿ ਬਿਰਹੁ ਬਿਲਖਾਵਈ।
ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਜੈ ਭਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਕਉ,
ਸੰਗਤ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੧੨॥

Jaupai dekh deepak patang pachham no taakai,
Jeewan janam kul laachhan lagaav-ee.
Jaupai naad baad sun mrig aan giaan raachai,
Praan sukh hue sabad bedee na kahaav-ee.
Jaupai jal sai nikas meen sarjeev rahai,
Sahai dukh dookhan birho bilkhaav-ee.
Sewa Gur giaan dhiaan tajai bhajai dubidha kau,
Sangat mai gurmukh padvee na paav-ee.412.

If a moth, on seeing the light, turns round its back,

It disgraces his birth and brings dishonour to its lineage,(1)

On hearing the musical note, a deer starts pondering ostensibly,

May be, saves its life, but loses the awareness of the musical aspiration[202] ,(2)

May a fish remain alive even out of water,

But it faces the slurs and, due to separation, it laments.(3)

A Gursikh abandoning service and contemplation, but reveres duality,

Perceives not the status of Gurmukh in the holy congregation.(4)(412)

---

[202] To catch a deer music is played as the deer is known to run after the sound.

ਜੈਸੇ ਏਕ ਚੀਟੀ ਪਾਛੈ ਕੋਟ ਚੀਟੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ,
ਇਕ ਟਕ ਪਗ ਡਗਮਗਿ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕੂੰਜ ਪਾਤਿ ਭਲੀਭਾਂਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਮੈ,
ਉਡਤ ਆਕਾਸਚਾਰੀ ਆਗੈ ਅਗਵਾਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਚਾਲ ਚਲਤ ਟਲਤ ਨਾਹਿ,
ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰਭਾਗੀ ਰਮਤ ਤਤ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਕੀਟੀ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਸਨਮੁਖ ਪਾਛੈ ਲਾਗੇ ਜਾਹਿ,
ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਛਾਡ ਚਲਤ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥੪੧੩॥

Jaise ek cheeṭee paachhai koṭ cheeṭee chalee jaat,
Ik tak pag dagmag saavdhaan hai.
Jaise koonj paat bhaleebhaant saant sahaj mai,
Uḍat aakaaschaaree aagai agvaan hai.
Jaise mrigmaal chaal chalat ṭalat naahee,
Jatar tatar agarbhaagee ramat tat dhiaan hai.
Keeṭee khag mrig sanmukh paachhai laage jaahe,
Praanee Gur panth chhaaḍ chalat agiaan hai.413.

The way, following one ant, thousands of ants proceed along,

They constantly look ahead and falter not,(1)

The way, the queue of Koonjan[203] steadily and serenely moves on,

And there is just one Koonj to lead them through the sky,(2)

The way, the trail of deer, while moving on, stumbles not,

And wherever the leading deer goes, they concentrate on that path,(3)

Ant, deer and Koonj, they always follow their leaders,

But the human-beings relinquishing Guru's path move into ignorance.(4)(413)

---

203 Koonj/an – Migratory Bird/s

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਮ ਸੁਜਸੁ ਨਾਇਕਾ ਬਖਾਨੈ,
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ।
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ,
ਸੋਭਾ ਦੇਤ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਮਨ ਮੁਸਕਾਤ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਪ੍ਰਸੂਤ ਸਮੈ ਰੁਦਨ ਸੈ,
ਗੁਰਜਨ ਮੁਦਿਤ ਹੁਇ ਤਾਹੀ ਲਪਟਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਾਸੁ,
ਬੋਲਤ ਬੈਰਾਗ ਮੋਨਿ ਸਬਹੁ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥੪੧੪॥

Jaise pria sangam sujas naaika bakhaanai,
Sun sun sajnee sagal bigsaat hai.
Simar simar pria prem ras bisam hue,
Sobha det mon gahe man muskaat hai.
Pooran adhaan parsoot samai rudan sai,
Gurjan mudat hue taahee laptaat hai.
Taise gurmukh prem bhagat pragaas jaas,
Bolat bairaag mon sabhu suhaat hai.414.

The way, the wife describes the meeting of a husband and spouse,

And listening to these, the friends feel delighted,(1)

Listening and recounting the lovers' fondness, feel elated,

Adoring the same, keep mum but are overwhelmed and beam in their minds,(2)

At the close of pregnancy and the delivery of the child,

The elderly of the household, feel contented, and they hug her,(3)

Same way, when the Gurmukh is imbued with devotion and enlightenment,

May be he speaks indifferently, but is adored by all.(4)(414)

ਜੈਸੇ ਕਾਛੀ ਫਲ ਹੇਤ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ ਰੋਪੈ,
ਨਿਹਫਲ ਰਹੈ ਬਿਰਖੈ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਹੈ।
ਸੰਤਤਿ ਨਿਮਿਤ ਨ੍ਰਿਪ ਅਨਿਕ ਬਿਵਾਹ ਕਰੈ,
ਸੰਤਤਿ ਬਿਹੂਨ ਬਨਿਤਾ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਜਿ ਹੈ।
ਬਿਦਿਆ ਦਾਨ ਜਾਨ ਜੈਸੇ ਪਾਂਧਾ ਚਟਸਾਰ ਜੋਰੈ,
ਬਿਦਿਆ ਹੀਨ ਦੀਨ ਖਲ ਨਾਮ ਉਪਰਾਜਿ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਸੁਗਿਆਨ ਨਿਮਿਤ,
ਬਿਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧ੍ਰਿਗ ਜਨਮ ਕਉ ਲਾਜਿ ਹੈ॥ ੪੧੫॥

Jaise kaachhee phal het bibidh birkh ropai,
Nihphal rahai birkhai na kaahoo kaaj hai.
Santat nimat nrip anik biwaah karai,
Santat bihoon banita na grih chhaaj hai.
Bidiaa daan jaan jaise paandha chaṭsaar jorai,
Bidiaa heen deen khal naam upraaj hai.
Satgur Sikh saakha sangrahai sugiaan namit,
Bin Gur giaan dhrig janam kau laaj hai.415.

The way, a gardener, for vegetables, implants various plants,

But the non-productive tree is not deemed good,(1)

For sake of getting offspring, Raja marries a number of times,

But the wife remaining infertile is not accepted auspiciously,(2)

Positively evaluating the benefits of education, a priest initiates a school,

And the ones who remain devoid of education are considered as obtuse,(3)

Same way, the sect of the Sikhs is consolidated with superior wisdom,

Because, without the Guru's perception, the human birth is spurious.(4)(415)

ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਤੀ ਜਮਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ,
ਗਇਆ ਪ੍ਰਾਗਿ ਸੇਤ ਕੁਰਖੇਤ ਮਾਨਸਰ ਹੈ।
ਕਾਸੀ ਕਾਤੀ ਦੁਆਰਾਵਤੀ ਮਾਇਆ ਮਥੁਰਾ ਅਜੁਧਿਆ,
ਗੋਮਤੀ ਆਵੰਤਕਾ ਕੇਦਾਰ ਹਿਮਧਰ ਹੈ।
ਨਰਬਦਾ ਬਿਬਿਧਿ ਬਨ ਦੇਵਸਥਲ ਕਵਲਾਸ,
ਨੀਲ ਮੰਦਰਾਚਲ ਸੁਮੇਰ ਗਿਰਵਰ ਹੈ।
ਤੀਰਥ ਅਰਥ ਸਤ ਧਰਮ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ,
ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਚਰਨ ਰਜ ਤੁਲ ਨ ਸਗਰ ਹੈ॥ ੪੧੬॥

Sursaree sursatee jamna godaavree,
Gaiaa praag set kurkhet maansar hai.
Kaasee kaatee duaaraavatee maaiaa mathura ajudhiaa,
Gomtee aavantka kedaar himdhar hai.
Narbada bibidh ban devsathal kavlaus,
Neel mandraachal sumer girvar hai.
Teerath arth sat dharm daiaa santokh,
Sri Gur charan raj tul na sagar hai.416.

(Rivers) Sarsvati, Ganga, Jamuna, Godavri and Gaya,

Prag Raj, Rameshwaram, Kurukashetra and Mansrover,(1)

Kanshi, Kanti, Dwaraka, Mayapuri, Mathura, Ajudiya,

Gomuti, Avankta, Kidar Nath in Himalayas,(2)

Then, Rivulet Narbida, and Kailsah, the abode of gods,

Mountains of Neal, Mandrachal, Sumer and Girvar,(3)[204]

Are deemed as pilgrimages for truth, righteousness, compassion and patience,

But they are not equivalent to the auspicious dust of the Guru's feet.(4)(416)

[204] All these, according to Hindu religion, are places of pilgrimages.

ਜੈਸੇ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਮਿਲਿ ਖੇਲਤ ਅਨੇਕ ਸਖੀ,
ਸਕਲ ਕੋ ਏਕੈ ਦਿਨ ਹੋਤ ਨ ਬਿਵਾਹ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਜਾਤ ਹੈ ਸੁਭਟ ਜੇਤੇ,
ਸਬੈ ਨ ਮਰਤ ਤੇਤੇ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸਨਾਹ ਜੀ।
ਬਾਵਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧਿ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਏਕੈ ਬੇਰ ਚੰਦਨ ਕਰਤ ਹੈ ਨ ਤਾਹਿ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਜਾਤੁ ਹੈ ਜਗਤ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਚਾਹਿਤ ਹੈ ਜਾਹਿ ਜੀ॥ ੪੧੭॥

Jaise kuaar kaniaa mil khelat anek sakhee,
Sakal ko ekai din hot na biwaah jee.
Jaise beer khet bikhai jaat hai subhaṭ jete,
Sabai na marat tete sastran sanaah jee.
Baawan sameep jaise bibidh banaaspatee,
Ekai ber chandan karat hai na taah jee.
Taise Gur charan saran jaat hai jagat,
Jeewan mukat pad chaahat hai jaah jee.417.

The way, all the unmarried female friends fun around through variant ways,

But they all don't get married at the same time,(1)

The way, the valiant ones go to fighting-fields holding arms,

But they all don't get killed in the war-fields,(2)

Adjoining the sandalwood trees, there are numerous vegetations,

But all that flora is not just once turned into sandalwood,(3)

Same way, although the whole humanity seeks refuge at Guru's feet,

But, only to whom (Guru) wishes, the emancipation is endowed.(4)(417)

ਜੈਸੇ ਗੁਆਰ ਗਾਇਨ ਚਰਾਵਤ ਜਤਨ ਬਨ,
ਖੇਤ ਨ ਪਰਤ ਸਬੈ ਚਰਤ ਅਘਾਇਕੈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਸਰੂਪ ਰਾਜਨੀਤਿ ਬਿਖੈ,
ਤਾਕੇ ਦੇਸ ਪਰਜਾ ਬਸਤ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ।
ਜੈਸੇ ਹੋਤ ਖੇਵਟ ਚੇਤੰਨਿ ਸਾਵਧਾਨ ਜਾਮੈ,
ਲਾਗੈ ਨਿਰਬਿਘਨ ਬੋਹਥ ਪਾਰਿ ਜਾਇਕੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਨਮੁਨ ਮਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਸਿਖ ਸਮਝਾਇਕੈ॥੪੧੮॥

Jaise guaar gaain charaavat jatan ban,
Khet na parat sabai charat aghaaikai.
Jaise Raaja dharm saroop raajneet bikhai,
Taake des parja basat sukh paaikai.
Jaise hot khevaṭ chetann saavdhaan jaamai,
laage nirbighan bohath paar jaaike.
Taise Gur unman magan Brahm jot,
Jeewant mukat karai Sikh samjhaaikai.418.

The way, a cowherd grazes the cattle attentively in the jungle,

Lets them not enter (ploughed) fields but they eat to their fill,(1)

The way, the sovereign is righteous in statesmanship,

The country and the subject inhabit in solace,(2)

The way, the captain (of the ship) is alert,

The ships goes across unhindered,(3)

Same way, the one who, through Guru's bliss, is imbued with Brahm Jote,

Makes the Sikhs to understand the means to achieve the redemption of life,(4)(418)

ਜੈਸੇ ਘਾਉ ਘਾਇਲ ਕੋ ਜਤਨ ਕੈ ਨੀਕੋ ਹੋਤ,
ਪੀਰ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ਲੀਕ ਮਿਟਤ ਨ ਪੇਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਫਾਟੋ ਅੰਬਰੋ ਸੀਆਇ ਪੁਨਿ ਓਢੀਅਤ,
ਨਾਗੋ ਤਉ ਨ ਹੋਇ ਤਊ ਥੇਗਰੀ ਪਰੇਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਟੂਟੈ ਬਾਸਨੁ ਸਵਾਰ ਦੇਤ ਹੈ ਠਠੇਰੋ,
ਗਿਰਤ ਨ ਪਾਨੀ ਪੈ ਗਠੀਲੋ ਭੇਖ ਭੇਖੀਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਬਿਮੁਖ ਦੁਖ ਦੇਖਿ ਪੁਨਿ,
ਸਰਨ ਗਹੇ ਪੁਨੀਤ ਪੈ ਕਲੰਕੁ ਲੇਖ ਲੇਖੀਐ॥੪੧੯॥

Jaise ghaao ghaail ko jatan kai neeko hot,
Peer miṭ jaae leek miṭat na pekheeai.
Jaise phaaṭo anbro seeaae pun odh-eeat,
Naago tau na hoe ta-oo thegree prekheeai.
Jaise ṭooṭai baasan swaar det hai ṭhaṭhero,
Girat na paanee pai gaṭheelo bhekh bhekheeai.
Taise Gur charan bimukh dukh dekh pun,
Saran gahe puneet pai kalank lekh lekheeai.419.

The way, the wound of an injured person is healed

And, in spite of efforts, the spots are not wiped out,(1)

The way, we wear the torn apparel, duly mended,

No nakedness remains but the patchiness can be hidden not,(2)

The way, a coppersmith mends a broken utensil,

Liquid seeps out not, but the signs of mending stay put,(3)

Same way, a tormented renegade approaches Guru's blessed portal,

Seeking refuge, achieves redemption but the disgrace is not relinquished.(4)(419)

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦ੍ਰਿਗਨ ਦਰਸ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ,
ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਬਦੁ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨਿਓ ਹੈ।
ਗਾਇ ਗਾਇ ਗੰਮਿਤਾ ਗੁਨ ਗਨ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ,
ਹਸਿ ਹਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨ ਪਛਾਨਿਓ ਹੈ।
ਰੋਇ ਰੋਇ ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਕੋ ਨ ਸੋਗ ਜਾਨਿਓ,
ਮਨ ਗਹਿ ਗਹਿ ਮਨੁ ਮੁਘਦੁ ਨ ਮਾਨਿਓ ਹੈ।
ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਨ ਜਾਨਿ ਸਕਿਓ,
ਜਨਮ ਜੀਵਨੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਮੁਖ ਬਿਹਾਨਿਓ ਹੈ॥੪੨੦॥

Dekh dekh drigan daras mahima na jaanee,
Sun sun sabad mahaatam na jaanio hai.
Gaae gaae ganmata gun gan gun nidhaan.,
Has has prem ko prataap na pachhaanio hai.
Roe roe birha biog ko na sog jaanio,
Man gaih gaih man mughad na maanio hai.
Log bed giaan unmaan kai na jaan sakio,
Janam jeevne dhrig bimukh bihaanio hai.420.

Visioning through eyes, realized not the glory,

Listening and listening to the praises, grasped not the magnificence,(1)

Singing and eulogizing the benevolences of the treasure of excellence,

Remained jovial but recognised not the splendour,(2)

Crying and lamenting did not sense the separation,

Tried to capture the mind but, the foolish mind, acquiesced not,(3)

Stuck in the knowledge and contemplation of other thoughts,

Turned the life into nuance and put it into trepidations.(4)(420)

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਮਨਿ ਕੋ ਚਮਤਕਾਰ ਵਾਰਉ,
ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਕੋਟ ਕੋਟਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ।
ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਭਾਗਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਬਿ,
ਜਗਿਮਗਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੁਜਸ ਨਿਵਾਸ ਜੀ।
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮਨੋਰਥ ਕੈ,
ਤੀਰਥ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟ ਬਾਛਤ ਹੈ ਤਾਸ ਜੀ।
ਮਸਤਕਿ ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ ਕੋ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰਜ ਮਾਤ੍ਰ ਲਾਗੈ ਜਾਸ ਜੀ॥੪੨੧॥

Koṭan koṭaan man ko chamatkaar vaaro,
Saseear soor koṭ koṭan pragaas jee.
Koṭan koṭaan bhaag pooran prataap chhab,
Jagmag jot hai sujas niwaas jee.
Siv sankaad Brahmaadik manorath kai,
Teerath koṭaan koṭ baachhat hai taas jee.
Mastak darsan sobha ko mahaatam agaadh bodh,
Sri Gur charan raj maatar laagai jaas jee.421.

Sacrificed are millions of million marvels,

And sacrificed are millions of illuminating moons and suns,(1)

Millions are fortunate, and perfect are auspicious ones,

Their minds are illuminated and revel in ecstasy,(2)

Shiva along with the offspring and Brahmaad are desirous,

And are longing for pilgrimage to savour the sacred dust,(3)

But the auspiciousness of the obeisance with the touch of brow is much greater,

For those who seek the dust of the feet of Sri Guru.(4)(421)

ਸਵੈਯਾ

ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪਤੰਗ ਚਰਾਚਰ,
ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਬਿਖੈ ਭ੍ਰਮ ਆਇਓ।
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਾਇ ਰਸਾਤਲ ਭੂਤਲ,
ਦੇਵਪੁਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਲਉ ਬਹੁ ਧਾਇਓ।
ਜੋਗ ਹੂ ਭੋਗ ਦੁਖਾਦਿ ਸੁਖਾਦਿਕ,
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ।
ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤ ਆਇ,
ਗੁਰਮੁਖ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ੪੨੨॥

Sawaiyya

Khag mrig meen patang charaachar,
Jon anek bikhai bharam aaio.
Sun sun paae rasaatal bhootal,
Devpuree prati lau bauh dhaaio.
Jog hoo bhog dukhaad sukhaadik
Dharm adharm sukarm kamaaio.
Haar pario sarnaagat aae,
Guru mukh dekh guru sukh paaio.422.

Sawaiyya

Birds, antelopes, fish, moths, and mammals,

Passing through all these lives, have been wandering fruitlessly,(1)

Listening to the life, here and hereafter, both on the earth and in the heaven,

Have been immensely running around in the abodes of god's and mortals,(2)

Temporal and celestial comforts and disconcert,

Righteousness and wickedness, earned all of them,(3)

But (after) getting trounced through all (these stages), came to seek the sanctuary,

And after perceiving Guru's vision, earned the Guru's succour.(4)(422)

ਕਬਿੱਤ

ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖ ਚਾਇਕੈ ਚਕੋਰ ਚਖਿ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ ਅਚਵਤ ਨ ਅਘਾਨੇ ਹੈ।
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸ੍ਰਵਨ ਮ੍ਰਿਗ,
ਅਨੰਦ੍ਰ ਉਦੋਤ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਜਸੁ ਜੰਪਤ ਬਾਸੁਰ ਨਿਸ,
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤ ਜਿਹਬਾ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਹੈ।
ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਅਰੁ ਗਾਵਤ ਪਾਵਤ ਸੁਖ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਮਨ ਮਗਨ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ॥ ੪੨੩॥

Kabitt

Chaahe chaahe chandar mukh chaaikai chakor chakh,
Anmrit kiran achvat na aghaane hai.
Sun sun anhad sabad sravan mrig,
Anand udot kar saant na smaane hai.
Rasak rasaal jas janpat baasar nis,
Chaatrak jugat jihba na triptaane hai.
Dekhat sunat ar gaavat paavat sukh,
Prem ras bas man magan hiraane hai.423.

Kabitt

With aspiration, the partridge constantly keeps on looking at the moon,

But feels not satiated in spite of cascading nectarous rays,(1)

Deer listening to melodies from its innermost,

Deems blissful but, still, feels no contentment,(2)

The admirer of nectar, by remembering day and night,

Pied-Cuckoo keeps on crying but its tongue remains desiccated,(3)

But by visioning, perceiving and lyrical-singing the tranquillity is achieved,

And imbued with love and pleasure, the mind is absorbed.(4)(423)

ਸਲਿਲ ਨਿਵਾਸ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਕੀ ਨ ਘਟੈ ਰੁਚਿ,
ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਘਟੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਤੰਗ ਕੀ।
ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਮਧੁਪ ਕਉ,
ਉਡਤ ਅਕਾਸ ਆਸ ਘਟੈ ਨ ਬਿਹੰਗ ਕੀ।
ਘਟਾ ਘਨਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸ,
ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਿ ਰਤਿ ਘਟੈ ਨ ਕੁਰੰਗ ਕੀ।
ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਸੰਤ,
ਘਟਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੀ॥੪੨੪॥

Salil niwaas jaise meen kee na ghaṭai ruch,
Deepak pragaas ghaṭai preet na patang kee.
Kusam subaas jaise tripat na madhup kau,
Uḍat akaas aas ghaṭai na bihang kee.
Ghaṭa ghanghor mor chaatrik ridai ulaas,
Naad baad sun rat ghaṭai na kurang kee.
Taise pria prem ras rasak rasaal sant,
Ghaṭat na trisna prabal ang ang kee.424.

The way, the water dwelling fish loses not its affinity (with water),

And the love of the moth lessens not with light (in spite of facing the death),(1)

Black-bee is not satiated with aroma from the flower,

Birds high up in the skies, but, still, bird's desire for loftiness is not lessened,(2)

With the advent of black clouds, peacock and rain-bird feel their heart blossoming,

And with the melodious sounds, deer's desire for music is not lessened,(3)

Same way, the aspirer of the holy-men's nectarous love,

Lets not lessen the craving as it revels throughout the body.(4)(424)

ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵ ਦੇਖੈ ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ,
ਲਾਹ ਗਹੈ ਕਹੈ ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ।
ਜੁਗਵਤ ਕਾਸਟ ਰਿਦੰਤਰਿ ਬੈਸੰਤਰਹਿ,
ਬੈਸੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਲੈ ਕਾਸਟਿ ਪ੍ਰਜਾਰਿਓ ਹੈ।
ਅਗਰਹਿ ਜਲ ਬੋਰਿ ਕਾਢੈ ਬਾਢੈ ਮੋਲ ਤਾਕੋ,
ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਦਗਧ ਕੈ ਅਧਿਕ ਅਉਟਾਰਿਓ ਹੈ।
ਤਉ ਤਾਕੋ ਰੁਧਰੁ ਚੁਇ ਚੋਆ ਹੋਇ ਸਲਿਲ ਮਿਲ,
ਅਉਗਨਹਿ ਗੁਨ ਮਾਨੈ ਬਿਰਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ॥੪੨੫॥

Salil subhaav dekhai borat na kaasṭah,
Laah gahai kahai apnoee pratipaario hai.
Jugwat kaasaṭ ridantar baisantrah,
Baisantar antar lai kaasṭ prajaario hai,
Agrah jal bor kaaḍhai baaḍhai mol taako,
Paavak pradgadh kai adhik auṭaario hai.
Taoo taako rudhar chue choaa hoe salil mil,
Augnah gun maanai birad beechaario hai.425.

Perceive the characteristic of water; it does not drown wood,

Feels obliged as, itself, it has nourished it,(1)

Wood keeps fire hidden in itself,

But the fire wraps the wood and burns it off,(2)

Agar-wood[205] is dipped in water and to increases its value,

It is boiled markedly,(3)

Then the seeping out blood (juice) and water amalgamate (to produced incense),

Which helps contemplation to deem the deficiencies as righteous attributes.(4)(425)

---

205 Agar-wood – A type of wood which is used in making sticks of incense

ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵ ਜੈਸੇ ਨਿਵਨ ਗਵਨ ਗੁਨ,
ਸੀਚੀਅਤ ਉਪਬਨ ਬਿਰਵਾ ਲਗਾਇਕੈ।
ਜਲਿ ਮਿਲਿ ਬਿਰਖਹਿ ਕਰਤ ਉਰਧ ਤਪ,
ਸਾਖਾ ਨਏ ਸਫਲ ਹੁਇ ਝੁਖ ਰਹੈ ਆਇਕੈ।
ਪਾਹਨ ਹਨਤ ਫਲਦਾਈ ਕਾਟੇ ਹੋਇ ਨਉਕਾ,
ਲੋਸਟ ਕੈ ਛੇਦੈ ਭੇਦੇ ਬੰਧਨ ਬਧਾਇ ਕੈ।
ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੁਤ ਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਖੀ ਤਾਰੈ ਸਮਝਾਇਕੈ॥੪੨੬॥

Salil subhaav jaise niwan gavan gun,
Seecheeat upban birva lagaaikai.
Jal mil birkhah kart urdh tap,
Saakha nae saphal hue jhakh rahai aaikai.
Paahan hanat phaldaaee kaaṭe hoe nauka,
Losṭ kai chhedai bhede bandhan badhaae kai.
Prabal pravaah sut satar gaih paar pare,
Satgur sikh dokhee taarai samjhaaikai.426.

By its nature water flows down the slop,

And that is how it irrigates the trees in the garden,(1)

By dint of water, standing erect, trees perform their penance,

Through new branches and fruits which keep on bowing,(2)

When hit with stone, gives back fruit, and after cutting provides the boat,

And with iron nails through holes takes a (solid) state,(3)

Reared by water, goes across carrying the troubling ones (iron nails and fixings),

Similarly, Satguru with understanding emancipates the inimical.(4))(426)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕਰਿ ਭੈ ਭਵਨ,
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇਕੈ ਚਈਲੇ ਹੈ।
ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਕ ਰਸੀਲੇ ਹੈ।
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਲਿਵ,
ਬਿਮਲ ਬੈਰਾਗ ਫਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ।
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈ,
ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਨ ਉਨਮੀਲੇ ਹੈ॥੪੨੭॥

Gur updes parves kar bhai bhavan,
Bhaavanee bhagat bhaae chaaikai chaeele hai.
Sangam sanjog bhog sahaj smaadh saadh,
Prem ras anmrit kai rasak raseele hai.
Brahm bibek ṭek ek au anek liv,
Bimal Bairaag phab chhab kai chhabeele hai.
Parmadbhut gat ati ascharajmai,
Bisam bideh unman unmeele hai.427.

When Guru's sermons penetrate, the dread wears off,

The devotion infuses contemplation, and enhances inspiration,(1)

Accord connects to relish the ecstatical holy contemplation,

And it is permeated through nectarous love and dedication,(2)

Through the celestial support, (they) revere the One as well as the Multifaceted,

And, in spite of pleasant detachment, they remain graceful,(3)

This strange approach makes it extraordinary,

And the sensuality leads to perceive celestial heights.(4)(427)

ਜਉ ਲਉ ਕਰਿ ਕਾਮਨਾ ਕਾਮਾਰਥੀ ਕਰਮ ਕੀਨੇ,
ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਭਇਓ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ਕੋ।
ਜਉ ਲਉ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਸਵੰਤ ਹੁਇ ਆਸਰੋ ਗਹਿਓ,
ਬਹਿਓ ਫਿਰਿਓ ਠਉਰ ਪਾਇਓ ਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋ।
ਜਉ ਲਉ ਕਰਿ ਮਮਤਾ ਮਮਤ ਮੂੰਡ ਬੋਝ ਲੀਨੋ,
ਦੀਨੋ ਡੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੇਮ ਠਾਮ ਠਾਮ ਕੋ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਹਕਾਮ ਅਉ ਨਿਰਾਸ ਭਏ,
ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਿਜਪਦ ਨਾਮ ਕੋ॥੪੨੮॥

Jau lau kar kaamna kaamaarathee karm keene,
Pooran manorath bhaio na kaahoo kaam ko.
Jau lau kar aasa aaswant hue aasro gaihio,
Baihio phirio ṭhaur paaio na bisraam ko.
Jau lau kar mamta mamat moonḍ bojh leeno,
Deeno ḍanḍ khanḍ khanḍ khem ṭhaam ṭhaam ko.
Gur updes nihkaam au niraas bhae,
Nimrata sahaj sukh nij pad naam ko.428.

So long as the action involves the selfish motive,

Even the resolute intentions achieve no resolve,(1)

So long as one keeps on yearning, relying and expecting from others,

Will keep on wandering around without achieving the goal,(2)

So long as one keeps ones head under burden of indebted obligations,

One continues on paying penalty and forever feels ashamed,(3)

Only through Guru's precepts remains detached from temporality, and lingers on unblemished,

Through humility and ecstasy the state of solace and appellation are achieved.(4)(428)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ,
ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਲਪਟਾਨੇ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸਿਕ ਹੁਇ,
ਅਤਿ ਉਨਮਤਿ ਆਨ ਗਿਆਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ।
ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਗੇਹ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਰੂਪ,
ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਗਤਿ ਸੀਪ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਟਾਛ ਕਰਿ,
ਮੁਕਤਾ ਮਹਾਂਤ ਹੁਇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੇ ਹੈ॥੪੨੯॥

Satgur charan kamal makrand raj,
Lubhat hue man madhukar lapṭaane hai.
Anmrit nidhaan paan aihnis rasak hue,
Ati unmat aan giaan bisraane hai.
Sahaj sneh geh bisam bideh roop,
Swaant boond gat seep sanpaṭ smaane hai.
Charan saran sukh saagar kaṭaachh kar,
Mukta mahaant hue anoop roop ṭhaane hai.429.

Satguru's lotus feet shower the aroma,

And the mind is enticed the way a black-bee is lured,(1)

Savouring this nectarous treasure remains permeated day and night,

And, being captivated so, disregards all the other perceptions,(2)

Consequently embraces (celestial) abode and, incredibly, relinquishes sensualities,

And like Swantboond, domiciles in a shell and achieves immortality.(3)

Taking the refuge under the auspicious feet perceives the (celestial) benevolence,

Epitomising a precious pearl, achieves unique entity.(4)(429)

ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਅਨੰਤ,
ਅਨਿਕ ਮਨੰਤਰ ਲਉ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ।
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਾਰ ਡਾਰ ਤੁਲਾਧਾਰ ਬਿਖੈ,
ਤੋਲੀਐ ਜਉ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਤੋਲ ਨ ਸਮਾਵਈ।
ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਾਗਰ ਸਮੂਹ ਸੁਖ,
ਬਿਬਿਧਿ ਬੈਕੁੰਠ ਮੋਲ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵਈ।
ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਕਰੈ ਗਉਨ ਕਉਨ ਭਉਨ ਮਨ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਈ॥੪੩੦॥

Rom rom koṭ mukh mukh rasna anant,
Anik manaṅtar lau kahat na aav-ee.
Koṭ Brahmand bhaar ḍaar tulaadhaar bikhai,
Toleeai jau baar baar tol na smaav-ee.
Chatur padaarath au saagar samooh sukh,
Bibidh baikunṭh mol mahima na paav-ee.
Samajh na parai karai gaun kaun bhaun man,
Pooran Brahm Gur Sabad sunaav-ee.430.

If each iota of body turns into a mouth and each mouth gets numerous tongues,

May narrate many, many times, but (HE) can be narrated not,(1)

The weight of millions of universes cannot be judged through weighing scale,

And, even weighing repeatedly, (HE) cannot be evaluated,(2)

(In spite of) Chatar Padarath[206], the ocean full of solace,

And many types of consolations, (His) glory can be perceived not,(3)

It can be comprehended not to which perimeter the mind is heading,

As it is only the Guru who relates the Absolute Brahm.(4)(430)

---

[206] Chatar Padarath – Four traits of righteousness, wealth, fulfilment of desire and liberation

ਲੋਚਨ ਪਤੰਗ ਦੀਪ ਦਰਸ ਦੇਖਨ ਗਏ,
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁਨ ਉਤਰ ਨ ਆਨੇ ਹੈ।
ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਬੇ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿਨ ਗਏ,
ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਥਕਤ ਭਏ ਨ ਬਹੁਰਾਨੇ ਹੈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸਿ ਰਸਿਕ ਹੁਇ,
ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ।
ਰੂਪ ਗੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮਪਦ,
ਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਰਸ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨੇ ਹੈ॥੪੩੧॥

Lochan patang deep daras dekhan gae,
Jotee jot mil pun ootar na aane hai.
Naad baad sunbe kau sravan harn gae,
Sun dhun thakat bhae na bauhraane hai.
Charan kamal makrand ras rasak hue,
Man madhukar sukh sanpaṭ smaane hai.
Roop gun prem ras pooran parmpad,
Aan giaan dhiaan ras bharm bhulaane hai.431.

The glowfly, with eyes aspiring for vision goes ahead,

But after amalgamating its light with light returns not to relate,(1)

The deer running ahead to catch up with the musical notes,

Hearing and hearing wears-out[207] and becomes unable to turn back,(2)

Permeated with aroma through the auspicious feet,

The mind, like black-bee, gets absorbed in the coffers of consolation,(3)

Through the benevolent form of nectarous love, absolute status is achieved,

And all the anti-knowledge, divergent-contemplations, worldly-emotions and whims are forgotten.(4)(431)

---

[207] It is said that an icon of musk remains stuck at the belly of a deer. It produces music but the deer thinks the music is coming from elsewhere and runs to wards that direction to capture the same

ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਧਿਆਨ ਹਾਨਿ ਕੈ ਪਤੰਗ ਬਿਧਿ,
ਪਾਛੈ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦੀਪਕ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।
ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਗਿਆਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਸਰਜਿ ਕੈ,
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਏ ਹੈ।
ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਬਚਨ ਰਚਨ ਹਰਿ ਗੁੰਗ ਸਾਜਿ,
ਪਾਛੈ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਅਪਿਓ ਪੀਆਏ ਹੈ।
ਪੇਖ ਸੁਨ ਅਚਵਤ ਹੀ ਭਏ ਬਿਸਮ ਅਤਿ,
ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥੪੩੨॥

Pratham hee aan dhiaan haan kai patang bidh,
Paachhai kai anoop roop deepak dikhaae hai.
Pratham hee aan giaan surat bisarj kai,
Anhad naad mrig jugat sunaae hai.
Pratham hee bachan rachan har gung saaj,
Paachhai kai anmrit ras apio peeaae hai.
Pekh sun achvat hee bhae bisam ati,
Parmadbhut ascharaj smaae hai.432.

Initially, (man) harms (his own) deliberation same way as is the understanding of a moth,

Who, lured by the uniqueness of light, realizes not the consequences (getting itself burnt),(1)

Initially, (he) precludes the awareness of knowledge,

But later, to perceive melodious anhad[208] chases like a deer does[209].(2)

Initially, (he) abandons utterances and espouses dumbness,

But later on, himself, comes forward to savour the nectar,(3)

Observing, listening and savouring, permeates in extreme ecstasy,

And, then, is absorbed in Ultimate and Unique Entity.(4)(432)

---

208 See note 47

209 It is said that the musk exists in the head of the deer. The deer does not realize this, thinks smell coming from somewhere outside and runs after the source

ਜਾਤਿ ਸਿਹਿਜਾਸਨ ਜਉ ਕਾਮਨੀ ਜਾਮਨੀ ਸਮੈ,
ਗੁਰਜਨ ਸੁਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ।
ਹਿਮ ਕਰਿ ਉਦਿਤ ਮੁਦਤਿ ਹੈ ਚਕੋਰ ਚਿਤਿ,
ਇਕ ਟਕ ਧਿਆਨ ਕੈ ਸਮਾਰਤ ਨ ਗਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੈ,
ਬਿਸਮ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਸਿਖ,
ਦਰਸ ਪਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੁਸਕਾਤਿ ਹੈ॥੪੩੩॥

Jaat sihjaasan jau kaamnee jaamnee samai,
Gurjan sujan kee baat na suhaat hai.
Him kar udat mudat hai chakor chit,
Ik ṭak dhiaan kai smaarat na gaat hai.
Jaise madhukar makrand ras lubhat hai,
Bisam kamal dal sanpaṭ smaat hai.
Taise Gur charan saran chal jaat Sikh,
Daras paras prem ras muskaat hai.433.

A pretty damsel goes ahead to adorn the bed at night,

But the utterances of the wise-elderly are not favourable,(1)

Through tranquil rays of the moon, the mind of Chakor[210] is infused,

Contemplating through constant gaze, remains not in its senses,(2)

The way, a black-bee gets imbued with the aroma of the flower,

Gets enticed so much that (at sunset) it is just absorbed in the box of petals,(3)

Same way, Sikh seeking shelter at the feet of the Guru,

Venerating the Vision keeps on savouring with pleasure.(4)(433)

---

210 See note 40

ਆਵਤ ਹੈ ਜਾਕੈ ਭੀਖ ਮਾਗਨਿ ਭਿਖਾਰੀ ਦੀਨ,
ਦੇਖਤ ਅਧੀਨਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ਨ ਬਿਡਾਰ ਹੈ।
ਬੈਠਤ ਹੈ ਜਾਕੈ ਦੁਆਰ ਆਸਾ ਕੈ ਬਿਡਾਰ ਸ੍ਵਮਾਨੁ,
ਅੰਤ ਕਰੁਨਾ ਕੈ ਤੋਰਿ ਟੂਕਿ ਤਾਹਿ ਡਾਰਿ ਹੈ।
ਪਾਇਨ ਕੀ ਪਨਹੀ ਰਹਤ ਪਰਹਰੀ ਪਰੀ,
ਤਾਹੂ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਉਠਿ ਚਲਤ ਸਮਾਰਿ ਹੈ।
ਛਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰ ਛਾਰ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਮੈ,
ਕਬਹੂ ਕੈ ਦਇਆ ਕੈ ਦਇਆਲ ਪਗਿ ਧਾਰਿ ਹੈ॥ ੪੩੪॥

Aavat hai jaakai bheekh maagan bhikhaaree deen,
Dekhat adheenah niraaso na biḍaar hai.
Biaṭhat hai jaakai duaar aasa kai biḍaar sawmaan,
Ant karuna kai tor ṭook taahe ḍaar hai.
Paain kee panhee rahat parharee paree,
Taahoo kaahoo kaaj uṭh chalat smaar hai.
Chhaaḍ ahankaar chhaar hoe Gur maarag mai,
Kabhoo kai daiaa kai daiaal pag dhaar hai.434.

He, to whom comes the beggar asking for alms,

Enduring to his meekness, disappoints him not,(1)

When a dog takes its place at ones door with some expectation,

At the end one becomes compassionate, breaks a piece (of bread) and throws (towards that),(2)

Shoes abandoned from the feet keep on lying on one side,

To go out for some purpose, (one) gets up and takes care (of them),(3)

Relinquishing ego, come humbly towards the Guru's path,

Time comes when the Compassionate One lets you bow at (his) feet.(4)(434)

ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ,
ਤਾਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ।
ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹਿ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ,
ਤਾਂਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ।
ਦੁਖਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੈ,
ਤਾਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰਪਾਨਿ ਆਨਿ ਗ੍ਰਸੇ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ।
ਕਹਾਂ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ,
ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਿ ਲੇਹਿ ਸਬੈ ਸੁਖ ਤਹਿ ਜੀ॥੪੩੫॥

Dropatee kupeen maatar daee jau muneesrah,
Taate sabha madh bahio basan pravaah jee.
Tanak tandul jagdeesah dae sudaama,
Taante paae chatur padaarath athaah jee.
Dukhat gajind arbind gaih bheṭ raakhai,
Taakai kaajai chakarpaan aan grase graah jee.
Kahaan ko-oo karai kach hot na kaahoo ke kee-e,
Jaakee Prabh maan leh sabai sukh tah jee.435.

Daropti[211] gave (a piece of) cloth worth langoti[212] to the hermit,
And, consequently, she was endowed with huge (length of) aprons,(1)
Handful of rice was given by Sudama to Bhagwan Krishan,
And, consequently, Sudama was bequeathed with magnanimous four traits (of living),(2)
Agonized Gajinder[213] had presented a lotus flower (to the Supreme-head),
And consequently, with the kindness of the One-with-Chakar[214] (the quoit), the dragnet was undone,(3)
These strange wondrous acts can be recognized not,
Because no uncertain knowledge can perceive the magnanimous (of Almighty)(4)(435)

211 Daughter of Raja Daropti, wife of five Pandvas of Maha Bharata Epic
212 A brief lion-cloth
213 Gajinder – Legendry leader/king of the elephants
214 Lord Krishna of Maha Bharata Epic

ਸਰਵਨ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਬਿਸੇਖ,
ਤਾਤੇ ਗਾਈਅਤ ਜਸ ਜਗਤ ਮੈ ਤਾਹੂ ਕੋ।
ਜਨ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਆਦਿ ਅੰਤ ਲਉ ਅਵਗਿਆ ਕੀਨੀ,
ਤਾਤ ਘਾਤ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿਓ ਪ੍ਰਨੁ ਵਾਹੂ ਕੋ।
ਦੁਆਦਸ ਬਰਖ ਸੁਕ ਜਨਨੀ ਦੁਖਤ ਕਰੀ,
ਸਿਧਿ ਭਏ ਤਤ ਖਿਨ ਜਨਮੁ ਹੈ ਜਾਹੂ ਕੋ।
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਸਮ ਜਾਨੀਐ ਨ ਜਾਇ ਕਛੁ,
ਪਹੁਚੈ ਨ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨੁ ਆਨ ਕਾਹੂ ਕੋ॥੪੩੬॥

Sarwan sewa keenee maata pita kee bisekh,
Taate gaaeeat jas jagat mai taahoo ko.
Jan Prahlaad aad ant lau avagiaa keenee,
Taat ghaat kar Prabh raakhio pran vaahoo ko.
Duadas barkh suk jan-nee dukhat karee,
Sidh bhae tat khin janam hai jaahoo ko.
Akath katha bisam jaaneeai na jaae kachh,
Pahuchai na giaan unmaan aan kaahoo ko.436.

Sarawan, (the obedient one) rendered service to the blind mother and father,

Consequently, whole world eulogises his praises,(1)

When Prahlad opposed the one who denied the One who is omni-existent,

(Almighty) saved him (Prehlad) by killing the father,(2)

Twelve years, the sage Sukhdev caused agony to the pregnant mother,

Not only himself became a sage, others (born at the same time) attained piety too,(3)

The sermons of the extraordinary One can be narrated not,

No knowledge can recount His expanse.(4)(436)

ਖਾਂਡ ਖਾਂਡ ਕਹੈ ਜਿਹਬਾ ਨ ਸ੍ਵਾਦੁ ਮੀਠੋ ਆਵੈ,
ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਕਹੈ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ।
ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹੈ ਰੋਗ ਮਿਟਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੋ,
ਦਰਬ ਦਰਬ ਕਹੈ ਕੋਊ ਦਰਬਹਿ ਨ ਬਿਲਾਸ ਹੈ।
ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਨ ਸੁਬਾਸੁ ਬਾਸੁ,
ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਕਹੈ ਉਜੀਆਰੋ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟਿ ਕਹਤ ਨ ਰਹਤ ਪਾਵੈ,
ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਨ ਉਦਤਿ ਅਕਾਸ ਹੈ॥੪੩੭॥

Khaanḍ khaanḍ kahai jihba na swaad meeṭho aavai,
Agan agan kahai seet na binaas hai.
Biad biad kahai rog miṭat na kaahoo ko,
Darb darb kahai ko-oo darbah na bilaas hai.
Chandan chandan kahat pragaṭai na subaas baas,
Chandar chandar kahai ujeeaaro na pragaas hai.
Taise giaan gosṭ kahat na rahat paavai,
Karnee pradhaan bhaan udat akaas hai.437.

By reciting, 'sugar, sugar' through tongue, sweet taste comes not,

By repeating, 'fire, fire', the chilliness is eliminated not,(1)

By saying, 'doctor, doctor', the disease is not eradicated,

By wishing, 'money, money', richness comes not,(2)

Calling 'sandalwood, sandalwood', the aroma is felt not,

By repeating, 'moon, moon', the light appears not,(3)

Similarly, just by discoursing, (one) achieves not the (life) decorum,

Only through prominent deeds, the sun of success arises in the sky.(4)(437)

ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੂਛੈ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕੈ ਹਸਾਇ,
ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੂਛੈ ਰੋਇ ਅਉ ਰੁਵਾਇ ਕੈ।
ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਪੂਛੈ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ,
ਚਾਲਤ ਚਾਲਤ ਪੂਛੈ ਦਹਦਿਸ ਧਾਇ ਕੈ।
ਲੋਗ ਪੂਛੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦ ਪੂਛੈ ਬਿਧਿ,
ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੋਗ ਭੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਇ ਕੈ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਭ੍ਰਮ ਕਾਹੂ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸਾਕਿਓ,
ਨਿਹਚਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਇ ਕੈ॥੪੩੮॥

Hasat hasat poochhai has has kai hasaae,
Rovat rovat poochhai roe au ruvaae kai.
Baiṭhai baiṭhai poochhai baiṭh baiṭh kai nikaṭ jaae,
Chaalat chaalat poochhai daihdis dhaae kai.
Log poochhai logaachaar bed poochhai bidh,
Jogee bhogee jog bhog jugat jugaae kai.
Janam maran bharm kaahoo na miṭaae saakio,
Nihchal bhae Gur charan samaae kai.438.

The jovial person talks jovially and makes every body happy,

But a grieving (person) always keeps on talking about the miseries,(1)

Settled person sits with settled ones and talks about reconciliation,

But traveller while travelling, talks about the travelling directions,(2)

Whereas people ask about moralities, a Vedic (learner of Vedas) asks modes of Vedas,(3)

The assumption of the life and death, none could erase,

Eternal become those, who seek shelter at Guru's auspicious feet.(4)(438)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਨ ਧਾਰੈ ਪਗਿ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨੁ ਕੈ ਜਾਈਐ।
ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਅਉਖਦ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ,
ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਈਐ।
ਪੂਛਤ ਸੁਹਾਗਨ ਕਰਮ ਹੈ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ,
ਰਿਦੈ ਬਿਭਿਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ।
ਗਾਏ ਸੁਨੈ ਆਂਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮਪਦੁ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਗਹਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਾਈਐ॥ ੪੩੯॥

Poochhat pathik tih maarag na dhaarai pag,
Preetam kai des kaise baatan kai jaaeeai.
Poochhat hai baid khaat aukhad na sanjam sai,
Kaise miṭai rog sukh sahaj samaaeeai.
Poochhat suhaagan karm hai duhaagan kai,
Ridai bibhchaar kat sihja bulaaeeai.
Gaae sunai aankhe meechai paaeeai na parampad,
Gur updes gaih jau lau na kamaaeeai.439.

Solicits to learn about the path but travels not on that,

Just by chatting how can one travel to the land of lover?(1)

Accepts an advise from a doctor but takes not the prescribed medicine,

How can ailment be wiped out and relief found to relish ecstatically,(2)

Takes advice from the chaste ones but acts like deserted woman,

When, in the heart dwells the unchasteness, how can one (beloved) be invited to the bed,(3)

Just by singing, hearing, visioning and keeping (eyes) shut, how can ultimate goal be achieved,

Unless the Guru's sermons are earned through efforts.(4)(439)

ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਦੇਖਿ ਚਲਿਓ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਠਿਕਾਨੇ,
ਆਲਸ ਬਿਲੰਬ ਕੀਏ ਖੋਜਿ ਮਿਟ ਜਾਤ ਹੈ।
ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਰਮੈ ਭਰਤਾਰ ਬਰ ਨਾਰਿ ਸੋਈ,
ਕਰੈ ਜਉ ਅਗਿਆਨ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ।
ਬਰਖਤ ਮੇਘ ਜਲ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪੀਏ,
ਮੋਨ ਗਹੇ ਬਰਖਾ ਬਿਤੀਤੇ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਸਿਖ ਸੋਈ ਸੁਨਿ ਗੁਰਸਬਦ ਰਹਤ ਰਹੈ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੀਏ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੪੪੦॥

Khojee khoj dekh chalio jaae pahuche ṭhikaane,
Aalas bilanb kee-e khoj miṭ jaat hai.
Sihja samai ramai bhartaar bar naar soee,
Karai jau agiaan maan pragaṭat praat hai.
Barkhat megh jal chaatrik tripat pee-e,
Mon gahe barkha biteete billaat hai.
Sikh soee sun gursabad rahat rahai,
Kapaṭ sneh kee-e paache pachhtaat hai.440.

The researcher proceeding on a study reaches at some conclusions,

But by embracing lethargy, all investigation is rendered futile,(1)

One who delights in the bed with her husband is ideal,

But for the one who remains in pride, just breaks the day,(2)

The rain brings water and the chatrik is satiated with a drop,

But, if it keeps the mouth shut, then, when the rain stops, it laments,(3)

That one is a Sikh, who remains listening to the Guru's Divine Word,

But the one who revels in hypocrisy, repents thereafter.(4)(440)

ਜੈਸੇ ਬਛੁਰਾ ਬਿਛੁਰ ਪਰੈ ਆਨ ਗਾਇ ਥਨ,
ਦੁਗਧ ਨ ਪਾਨ ਕਰੈ ਮਾਰਤ ਹੈ ਲਾਤ ਕੀ।
ਜੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਤਿਆਗਿ ਹੰਸ ਆਨਸਰ ਜਾਤ,
ਖਾਤ ਨ ਮੁਕਤਾਫਲ ਭੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਕੀ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜਦੁਆਰ ਤਜਿ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਜਨ,
ਹੋਤ ਮਾਨੁ ਭੰਗੁ ਮਹਿਮਾ ਨ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ਕੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵ ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਹਿ,
ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਰਾਖਿ ਸਕਤ ਨ ਪਾਤ ਕੀ॥੪੪੧॥

Jaise bachhura parai aan gaae than,
Dugadh na paan karai maarat hai laat kee.
Jaise Maansar tiaag hans aansar jaat,
Khaat na muktaaphal bhugat jugaat kee.
Jaise raajduaar taj aan duaar jaat jan,
Hot maan bhang mahima na kaahoo baat kee.
Taise gursikh aan dev kee sarn jaahe,
Rahio na parat raakh sakat na paat kee.441.

The way, a calf, gone astray, approaches some other cow to have milk,

She lets it not have the milk, rather kicks it away with leg,(1)

The way, a swan abandons Mansrover (Lake) and approaches some other Pond,

And there it can eat not the pearls, the fruit for subsisting,(2)

The way, a doorman leaves the royal-gate and goes to some ordinary gateway,

He gets no honour and none cares for him.(3)

Same way, when a Guru's Sikh seeks sanctuary at some deity,

He can maintain not the stay there and remains a sinner.(4)(441)

ਜੈਸੇ ਘਨਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸਨੇਹ ਗਤਿ,
ਬਰਖਤ ਮੇਂਹ ਅਸਨੇਹ ਕੈ ਦਿਖਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਮਲ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹੁਇ,
ਮਧੁਕਰ ਦਿਨਕਰ ਹੇਤ ਉਪਜਾਵਹੀ।
ਦਾਦਰ ਨਿਰਾਦਰ ਹੁਇ ਜੀਅਤਿ ਪਵਨ ਭਖਿ,
ਜਲ ਤਜਿ ਮਾਰਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਲਜਾਵਹੀ।
ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਹੈ,
ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਨ ਜਲ ਹੇਤ ਠਹਰਾਵਹੀ॥ ੪੪੨॥

Jaise ghanghor mor chaatrik sneh gat,
Barkhat meṅh asneh kai dikhaav-hee.
Jaise tau kamal jal antar disantar hue,
Madhukar dinkar het upjaav-hee.
Daadar niraadar hue jeeat pavan bhakh,
Jal taj maarat na premah lajaav-hee.
Kapaṭ sanehee taise aan dev sewak hai,
Gursikh meen jal het ṭhahraav-hee.442.

The way, the love of peacock and Rain-bird[215] is associated with the black-clouds,

But this remains only till the rain is dropping,(1)

The way, a lotus flower flourishes in water and stays put,

But the black-bee keeps on roaming around whole day,(2)

Frog's association with water is disrespectful,

Leaving water (frog) dies not and puts love into shame,(3)

Same way, a fictitious devotee roams around the deities,

Whereas the affection of Gurmukh is retained like fish and water.(4)(442)

---

[215] See note 115.

ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਜਾਨੈ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ,
ਬਾਂਝ ਕਹਾਂ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਸੰਤਤਿ ਸਨੇਹ ਕਉ।
ਗਨਿਕਾ ਸੰਤਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਕਹਾ ਗੋਤਚਾਰ,
ਨਾਹ ਉਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕੁਸਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕਉ।
ਆਂਧਰੋ ਨ ਜਾਨੈ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਦਸਨ ਛਬਿ,
ਜਾਨਤ ਨ ਬਹਰੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਸਪ੍ਰੇਹ ਕਉ।
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ,
ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਵਾਸੋ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਹੈ ਮੇਹ ਕਉ॥੪੪੩॥

Purakh nipuṅsak na jaanai banita bilaas,
Baanjh kahaan jaanai sukh santat sneh kau.
Ganika santaan ko bakhaan kaha gotchaar,
Naah upchaar kachh kusṭee kee deh kau.
Aandhro na jaanai roop rang na dasan chhab,
Jaanat na bahro prasaṅn aspreh kau.
Aan dev sewak na jaanai gurdev sew,
Jaise tau jawaaso nahee chaahat meh kau.443.

An impotent man knows not about merriment with woman,

And what can a sterile realize the comforts of progeny,(1)

How can be related the linage of the progeny of the prostitute?

And no remedy can be provided for leper's body,(2)

The blind can know not the prettiness of the colours and the teeth,

And the deaf can appreciate or downgrade not ones talk,(3)

The worshipper of the deities realises not the service of Guru,

Who does not take into heart the faults of the Sikhs.(4)(443)

ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਬਛੁਰਾ ਪਰਤ ਆਨ ਗਾਇ ਥਨ,
ਬਹੁਰਿਓ ਮਿਲਤ ਮਾਤ ਬਾਤ ਨ ਸਮਾਰ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਆਨਸਰ ਭ੍ਰਮ ਆਵੈ ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ,
ਦੇਤ ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਦੋਖ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੇਵਕ ਜਉ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹਾਰ ਆਵੈ,
ਚਉਗਨੋ ਬਢਾਵੈ ਨ ਅਵਗਿਆ ਉਰਧਾਰ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ,
ਸਿਖਨ ਕੋ ਭੂਲਿਬੋ ਨ ਰਿਦ ਮੈ ਨਿਹਾਰ ਹੈ॥ ੪੪੪॥

Jaise bhool bachhura parat aan gaae than,
Bauhrio milat maat baat na samaar hai.
Jaise aansar bharm aavai maansar hans,
Det mukta amol dokh na beechaar hai.
Jaise nrip sewak jau aan duaar haar aavai,
Chaugno baḍhaavai na avagiaa urdhaar hai.
Satgur asaran saran daiaal dev,
Sikhan ko bhoolbo na rid mai nihaar hai.444.

The way, a calf goes and sucks milk of some other cow,

But when returns to its mother, she reprimands not.(1)

The way, the misdirected swans come from ponds and sit at Mansrover,

It feels no ill and let them pick up the pearls.(2)

The way, doorman, gone astray to other places, comes back,

Raja takes this not to his heart, rather welcomes him back.(3)

Satguru is provider of shelter to shelterless, being compassionate,

Pardons his Sikhs and keeps his heart free from any rancour.(4)(444)

ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਸੰਤਤਿ ਹੁਇ,
ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਇ ਕਤ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਫਨ ਗਹਿ ਦੁਗਧ ਪੀਆਏ ਨ ਮਿਟਤ ਬਿਖੁ,
ਮੂਰੀ ਖਾਏ ਮੁਖ ਸੈ ਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਬਾਸ ਹੈ।
ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਬਾਇਸੁ ਉਦਾਸ ਬਾਸ,
ਅਰਗਜਾ ਲੇਪੁ ਖਰ ਭਸਮ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ,
ਕਠਨ ਕੁਟੇਵ ਨ ਮਿਟਤ ਦੇਵਦਾਸ ਹੈ॥੪੪੫॥

Baanjh badhoo purakh nipunsak na santat hue,
Salil biloe kat maakhan pragaas hai.
Phan gaih dugadh peeaae na miṭat bikh,
Mooree khaae mukh sai na pragṭe subaas hai.
Maansar par baiṭhe baais udaas baas,
Argaja lep khar bhasam niwaas hai.
Aan dev sewak na jaanai gurdev sew,
Kaṭhan kuṭev na miṭat devdaas hai.445.

No progeny is bestowed upon an infertile woman and impotent man,

As how can butter come out by churning water?(1)

Serving milk to a cobra, its poison is wiped out not,

And after eating reddish, how can smell from mouth be expected not.(2)

Crow takes a seat at Mansrover (Lake) but feels dejected,

A donkey massaged over with saffron goes and gets smeared in dust,(3)

The server of the deities, realizes not the service of the Guru,

As bad habits acquired are eradicated not.(4)(445)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਬਿਲੋਕੀਅਤਿ,
ਗਰਜਿ ਗਰਜਿ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਹਿਮਾਚਲਿ ਕਠੋਰ ਅਉ ਸੀਤਲ ਅਤਿ,
ਸਕੀਐ ਨ ਖਾਇ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਮਿਟਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਓਸੁ ਪਰਤ ਕਰਤ ਹੈ ਸਜਲ ਦੇਹੀ,
ਰਾਖੀਐ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਠਉਰ ਠਹਿਰਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਚਪਲ ਫਲ,
ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ॥੪੪੬॥

Jaise tau gagan ghaṭa ghamanḍ bilokeeat,
Garj garj bin barkha bilaat hai.
Jaise tau himaachal kaṭhor au seetal ati,
Sakeeai na khaae trikha na miṭaat hai.
Jaise os parat karat hai sajal dehee,
Raakheeai chirankaal na ṭhaur ṭhahraat hai.
Taise aan dev sew tribidhee chapal phal,
Satgur anmrit pravaah nit praat hai.446.

The way, the black clouds in the sky are observed,

They thunder but fly away without dropping rain,(1)

The way, the snow on the mountains is blunt and cold,

It can be eaten not, and if taken, eliminates not the thirst,(2)

The falling dew-drops, although make the apparels on the body wet,

They can be preserved not for long time,(3)

Same way, the service rendered to the deities of Traigun[216] is destructible,

Only nectarous flow through Satguru remains forever.(4)(446)

---

216 See note 152

ਬੈਸਨੋ ਅਨੰਨਿ ਬ੍ਰਹਮੰਨਿ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ,
ਗੀਤਾ ਭਾਗਵਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏਕਾਕੀ ਕਹਾਵਹੀ।
ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਦੇਵ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਉ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਿ,
ਕਰਤ ਗਵਨ ਸੁ ਮਹੂਰਤ ਸੋਧਾਵਹੀ।
ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸਿ ਗਰਧਬ ਸ੍ਵਾਨ ਸਗਨੁ ਕੈ,
ਸੰਕਾ ਉਪਰਾਜਿ ਬਹੁਰਿ ਘਰਿ ਆਵਹੀ।
ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਗਹਿ ਰਹਿ ਸਕਤ ਨ ਏਕਾ ਟੇਕ,
ਦੁਬਿਧਾ ਅਛਤ ਨ ਪਰੰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੀ॥੪੪੭॥

Baisṅo anaṅn brahmann saalagraam sewa,
Geeta bhaagwat srota ekaakee kahaav-hee.
Teerath dharm dev jaatra kau pandit poochh,
Karat gavan su mahoorat sodhaav-hee.
Baahar nikas gardhab swaan sagan kai,
Sanka upraaj bauhar ghar aav-hee.
Patibrat gah rah sakat na eka ṭek,
Dubidha achhat na paranm pad paav-hee.447.

Brahmin, the devotee of god Vishnu performs ministration of a Saligram[217],

And sitting in seclusion attends to Gita (the Holy-book), is known as solitary listener, (1)

To go out pilgrimage to god's places, the Pundit enquires,

And asks about the auspicious omen before leaving,(2)

Coming out and seeing a donkey or dog deems it as inauspicious,

Revelling in scepticism, comes back in the house,(3)

Like a virtuous wife, one who remains not resolute,

And lingers on in duality, does not perceive eminence.(4)(447)

[217] Saligram - Image or idol carried on person or worshipped by Hindus

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ,
ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ।
ਪੂਛਤ ਨ ਜੋਤਕ ਅਉ ਬੇਦ ਥਿਤਿ ਬਾਰ ਕਛੁ,
ਗ੍ਰਿਹ ਅਉ ਨਖਤ੍ਰ ਕੀ ਨ ਸੰਕਾ ਉਰਧਾਰੀ ਹੈ।
ਜਾਨਤ ਨ ਸਗਨ ਲਗਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ।
ਸਿਖ ਸੰਤ ਬਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹੁਇ,
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੀ ਹੈ॥ ੪੪੮॥

Gursikh sangat milaap ko prataap aiso,
Patibrat ek ṭek dubidha niwaaree hai.
Poochhat na jotak au bed thit baar kachh,
Grih au nakhatar kee na sanka urdhaaree hai.
Jaanat na sagan lagan aan dev sev,
Sabad surat liv neh nirankaaree hai.
Sikh sant baalak sri Gur pratipaalak hue,
Jeewan mukat gat Brahm beechaaree hai.448.

Accord of the Guru and the Sikh Sangat is magnanimous,

Like that of virtuous wife who has relinquished the duality,(1)

Neither she consults the fortune-tellers nor the Vedas,

And does not endure the omens and planetary evils,(2)

Knows not the gods and goddesses and cares not about (so called) auspicious omens,(3)

Pious Sikh is like a child, whose sustainer is Sri Guru,

And who is emancipated through contemplation upon the Brahm.(4)(448)

ਨਾਰ ਕੈ ਭਤਾਰ ਕੈ ਸਨੇਹ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੁਇ,
ਗੁਰਸਿਖ ਏਕ ਟੇਕ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ।
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਅਉ ਸੰਬਾਦ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਹੁਇ,
ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਨ ਕਾਨ ਸਿਖ ਦੀਨ ਹੈ।
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ ਹੇਰੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਹੈ।
ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗਉਨ ਕਰੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਜੈਸੇ ਜਲਿ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਹੈ॥੪੪੯॥

Naar kai bhataar kai sneh patibrata hue,
Gursikh ek ṭek patibrat leen hai.
Raag naad baad au sanbaad patibrat hue,
Bin Gursabad na kaan Sikh deen hai.
Roop rang ang sarband here patibrata,
Aan dev sewak na darsan keen hai.
Sujan kuṭanb grih gaun karai patibrata,
Aan dev sathaan jaise jal bin meen hai.449.

The way, chastity prevails through love with the spouse,

A Gursikh avails shelter under virtuosity through the One and Only,(1)

The way, the musical ragas and their rapport prevails through the chastity of spouse,

Guru's Sikh adheres not to any other notes, except the Guru's Divine Word, (2)

A virtuous wife yearns only for her spouse's comeliness and handsomeness,

And a Servant craves not for the vision of any deity,(3)

A virtuous wife respects and praises her family members,

But believer in diverse deities feels like fish out of water.(4)(449)

ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮੈ ਕੁਆਰ ਪਾਤ੍ਰ ਹੀ ਸੁਪਾਤ੍ਰ ਭਲੀ,
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਏਕੈ ਕਾਹ ਦੇਤ ਹੈ।
ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮੈ ਦੀਨਤਾ ਕੈ ਦੁਹਾਗਨ ਭਲੀ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਇ ਲਾਇ ਲੇਤ ਹੈ।
ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮੈ ਭਲੋ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ,
ਲਗਨ ਸਗਨ ਸੋਧੇ ਸਰਧਾ ਸਹੇਤ ਹੈ।
ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਹੀ ਗਲੀ ਭਲੀ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੁਬਿਧਾ ਜਿਉ ਰਾਹ ਕੇਤ ਹੈ॥੪੫੦॥

Aisee naaika mai kuaar paatar hee supaatar bhalee,
Aas piaasee maata pita ekai kaah det hai.
Aisee naaika mai deenta kai duhaagan bhalee,
Patit paavan pria paae laae let hai.
Aisee naaika mai bhalo birha biog sog,
Lagan sagan sodhe sardha sahet hai.
Aisee naaika maat garb hee galee bhalee,
Kapaṭ sneh dubidha jio raah ket hai.450.

As compared with (an ignoble) wife, a chaste unmarried damsel is better,

Who lives on a hope of her parents obliging her (with good husband),(1)

As compared with (an ignoble) wife, an abandoned woman is better,

Who, on expressing her repentance, is accepted by the husband,(2)

As compared with (an ignoble) wife, better is the wife,

Who, to achieve her lover, always indulges in auspicious omens,(3)

Such an (ignoble) woman would be better of getting annihilated during pregnancy,

As all these squalidly drenched acts are like Rahoo and Ketoo[218].(4)(450)

[218] Rahoo and Ketoo – Mythological planetary averse omens

ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੂਪ ਨਿਕਸਤ ਜਤਨ ਕੀਏ,
ਸੀਚੀਅਤ ਖੇਤ ਏਕੈ ਪਹੁਚਤ ਨ ਆਨ ਕਉ।
ਪਥਿਕ ਪਪੀਹਾ ਪਿਆਸੇ ਆਸ ਲਗਿ ਢਿਗ ਬੈਠਿ,
ਬਿਨੁ ਗੁਨੁ ਭਾਂਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਸੈ ਟਰਤ ਨਾਹਿ,
ਸੇਵਾ ਕੀਏ ਦੇਤ ਫਲ ਕਾਮਨਾ ਸਮਾਨਿ ਕਉ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਿਤਿ,
ਬਰਖ ਹਰਖਿ ਦੇਤ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕਉ॥੪੫੧॥

Jaise jal koop niksat jatan kee-e,
Seecheeat khet ekai pahuchat na aan kau.
Pathik papeeha piaase aas lag ḍhig baiṭh,
Bin gun bhaanjan tripat kat praan kau.
Taise hee sakal dev ṭev sai ṭarat naahe,
Sewa kee-e det phal kaamna samaan kau.
Pooran Brahm Gur barkha anmrit hit,
Barakh harakh det sarb nidhaan kau.451.

The way, water is fetched out of one well through many means,

But it irrigates just one field and reaches not the others,(1)

A traveller, longing for water like the Rain-bird, sits by the well,

But without bucket and rope can eliminate not his thirst,(2)

Same way, the humans, who refrain not from their criteria,

Only through service can get rewards and, thus, to fulfil their desires,(3)

(Then) Guru, the Absolute Brahm showers nectar upon them,

And drops rains and the treasures of happiness upon them.(4)(451)

ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਦਿਨ ਸਮੈ ਕਾਹੂਐ ਨ ਦੇਖਿਓ ਭਾਵੈ,
ਤੈਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ।
ਜੈਸੇ ਕਊਆ ਬਿਦਿਆਮਾਨ ਬੋਲਤ ਨ ਕਾਹੂ ਭਾਵੈ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਜਉ ਬੋਲੈ ਅਹੰਮੇਵ ਕੈ।
ਕਟਤ ਚਟਤ ਸ੍ਵਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜੈਸੇ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਸੁਹਾਇ ਨ ਕਟੇਵ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੋਭਤ ਨ ਬਗੁ ਠਗੁ,
ਕਾਂਡੀਐ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ॥੪੫੨॥

Jaise uloo din samai kaahooai na dekhio bhaavai,
Taise saadhsangat mai aan dev sewkai.
Jaise kaooaa bidiaamaan bolat na kaahoo bhaavai,
Aan dev sewak jau bolai ahanmev kai.
Kaṭat chaṭat swaan preet bipreet jaise,
Aaan dev sewak suhaae na kaṭev kai.
Jaise maraal maal sobhat na bag ṭhag,
Kaaṅdeeai pakar kar aan dev sewkai.452.

The way, it is inauspicious to see an owl during day,

Same way, is the one who believes in divergent-gods in the holy congregation,(1)

The way, a crow, crowing while sitting in front of you, is not appreciated,

Same way, whatever a server of divergent-gods says, is considered egoistic,(2)

If caressed, the dog licks but when rebuked, it bites,

But the sever of divergent-gods, neither licks nor bites,(3)

The way, a heron befits not among the swans,

Same way such fake devotees should be turned out from these assemblies.(4)(452)

ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਆਦਿਤ ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ ਨ ਸੁਝੈ ਸਾਧਸੰਗ ਮੈ।
ਮਰਕਟ ਮਨ ਮਾਨਿਕ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਪੈ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮੈ ਨ ਜਾਨੈ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗ ਮੈ।
ਬਿਨੁ ਹੰਸ ਬੰਸ ਬਗ ਠਗ ਨ ਸਕਤ ਟਿਕ,
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਮੈ॥੪੫੩॥

Jaise uloo aadit udot jot kau na jaanai,
Aan dev sevkai na sujhai saadhsang mai.
Markaṭ man maanik mahima na jaanai,
Aan dev sewak na sabad prasang mai.
Jaise tau phanindar pai paaṭh mahaatmai na jaanai,
Aan dev sewak mahaprasaad ang mai.
Bin hans bans bag ṭhag na sakat ṭik,
Agam agaadh sukh sagar trang mai.453.

The way, an owl appreciates not the luminous of the sun,

The believer in the divergent-gods realizes not the awareness of holy congregation,(1)

The way, a monkey recognizes not the value of the precious stones,

The sever of the divergent-gods, realizes not the purport of the Shabd,(2)

The way, a poisonous cobra appreciates not the value of savouring milk,

Same way, the auspiciousness of the holy Prasaad is not relished by the believer in divergent-gods,(3)

In the congregation of swans, a heron can stay not deceptively,

As the imperceptible and serene sea of tranquillity is always surging.(4)(453)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਨਗਰ ਏਕ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਹਾਟੈ,
ਗਾਹਕ ਅਸੰਖ ਆਵੈ ਬੇਚਨ ਅਰੁ ਲੈਨ ਕਉ।
ਜਾਪੈ ਕਛੁ ਬੇਚੈ ਅਰੁ ਬਨਜੁ ਨ ਮਾਗੈ ਪਾਵੈ,
ਆਨ ਪੈ ਬਿਸਾਹੈ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਨੈਨ ਕਉ।
ਜਾਕੀ ਹਾਟ ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿਕਾਵੈ,
ਬੇਚਤ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤ ਚਿਤ ਚੈਨ ਕਉ।
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਹ,
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾਕੈ ਲੈਨ ਅਰੁ ਦੈਨ ਕਉ॥੪੫੪॥

Jaise tau nagar ek hot hai anek haaṭai,
Gaahak asankh aavai bechan ar lain kau.
Jaapai kachh bechai ar banaj na maagai paavai,
Aan pai bisaahai jaae dekhai sukh nain kau.
Jaakee haaṭ sakal samagree paavai au bikaavai,
Bechat bisaahat chaahat chit chain kau.
Aan dev sew jaahe satgur poore saah,
Sarab nidhaan jaakai lain ar dain kau.454.

The way, the town is just one but the shops there are numerous,

And many customers come to sell and buy,(1)

Sales are done but if, on asking, that commodity is not accessible,

Then one goes to other place and feels comfort on receiving (the same) there,(2)

The shop where all the commodities asked for are obtainable,

There, the selling and buying endows satisfaction to the mind,(3)

If a believer in divergent-gods goes to Satguru,

There all the treasures are brim for buying and selling.(4)(454)

ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਖੈ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਹੋਇ,
ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀ ਪਾਈ ਹੈ।
ਲੇਖੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਸੇ ਲੇਖਕਿ ਲਿਖਾਰੀ ਭਏ,
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਅਸੰਕਾ ਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ।
ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਮਹਾਬਲੀ ਭਏ ਹੈ ਧਨੁਖਧਾਰੀ,
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਸਿਖਨ ਜਤਾਈ ਹੈ॥੪੫੫॥

Banaj biohaar bikhai ratan paarakh hoe,
Ratan janam kee preekhiaa nahee paaee hai.
Lekhe chitar-gupat se lekhak likhaaree bhae,
Janam marn kee asanka na miṭaaee hai.
Beer bidiaa mahaabalee bhae hai dhanukhdhaaree,
Haume maar sakee na sahaj liv laaee hai.
Pooran Brahm Gurdev sew kaleekaal,
Maaiaa mai udaasee gursikhan jataaee hai.455.

Revelling in business, one becomes apt in assaying jewels,

But the assayer can evaluate not the preciousness of the life (itself),(1)

By assaying one can become Chiter-Gupt[219] and write his own the writ,

But one cannot eliminate the qualms of life and death,(2)

With the guidance, the humans become great warriors,

But when the ego executes, then the tranquillity subsists not,(3)

Seva[220] of the Gurdev, the Absolute Brahm in Kalyug,

Reminds Gursikh to get not pessimistic through ego.(4)(455)

---

219 Chiter-Gupt - Mythical invisible angels accompanying every person and recording his or her good and bad deeds respectively

220 Seva – Devotional Service

ਜੈਸੇ ਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੈ ਪਾਇ,
ਸ੍ਰਬਦਾ ਫਲੰਤੇ ਸਦਾ ਫਲ ਸੁ ਸ੍ਵਾਦਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕੂਪ ਜਲ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀਏ,
ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ।
ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਅਗਨਿ ਤੂਲ ਤੇਲ ਮੇਲ ਦੀਪ ਦਿਪੈ,
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸੀਅਰ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀਏ ਫਲੁ ਦੇਤ ਜੇਤ,
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਸਾਸਨ ਜਮਾਦਿ ਹੈ॥ ੪੫੬॥

Jaise aan birkh safal hot samai paae,
Sarbada phalante sada phal su swaad hai.
Jaise koop jal niksat hai jatan kee-e,
Ganga jal mukat pravaah prasaad hai.
Mritka agan tool tel mel deep dipai,
Jagmag jot saseear bismaad hai.
Taise aan dev sev kee-e phal det jet,
Satgur daras na saasan jamaad hai.456.

Whereas other trees bear (fruits) at particular times,

Some yield fruit all the time and shower deliciousness,(1)

Water from a well is fetched with efforts,

But Ganga Jal[221] is plentiful and flows out like Prasaad[222],(2)

The soil, fire and oil join together to make the deep light up,

But the twinkling light from the moon endows ecstasy,(3)

Service rendered to a divergent-god pays back negative award,

But the submission to Satguru eliminates all the repercussions of the Yamas.(4)(456)

---

221 Ganga-Jal – Holy water from the River Ganga

222 Prasaad – Consecrated (Holy) Commodity

ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਕੈ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂਭਾਰਥ ਸੇ,
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਕਾਹੂਐ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ।
ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਨਵਿਨਾਥ ਸਿਧਿ ਜੋਗੀਸੁਰ ਹੁਇ ਨ,
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਨਿਜਆਸਨ ਮੈ ਤਾਰੀ ਹੈ।
ਬੇਦ ਪਾਠ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਪਰਬੋਧੈ ਜਗੁ,
ਸਕੇ ਨ ਸਮੋਧ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਹਾਰੀ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਸਾਧਸੰਗ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ॥ ੪੫੭॥

Panch parpanch kai bhae hai mahaan bhaarth se,
Panch maar kaahooai na dubidha niwaaree hai.
Grih taj navnaath sidh jogeesur hue na,
Trigun ateet nijaasan mai taaree hai.
Bed paaṭh paṛ paṛ pandit parbodhai jag,
Sake na samodh man trisna na haaree hai.
Pooran Brahm Gurdev sew saadhsang,
Sabad surat liv Brahm beechaaree hai.457.

According to Maha Bharata, there have been five pretensions,

But no one annihilated these five to get rid of duality,(1)

Abandoning householdership, many became ascetic and yogis but none achieved ecstasy,

And they never revelled in the trait of Traigun.(2)

Reading and purporting Vedas, Pundits impart knowledge to the world,

But, could not counsel own mind imbued with desires,(3)

But Gurdev, the Absolute Brahm in the holy congregation,

Ponders upon the awareness of the Divine Word to recount the Brahm.(4)(457)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੇਖਿ ਸਮਦਰਸੀ ਹੁਇ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਹਾਰਿ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਹੈ।
ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਤਾਂਤੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਭਏ,
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੈ।
ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੁਇ,
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੈ।
ਬਟ ਬੀਜ ਕੋ ਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ॥੪੫੮॥

Pooran Brahm sam dekh samdarsee hue,
Akath katha beechaar haar mondhaaree hai.
Honhaar hoe taante aasa te niraas bhae,
Kaarn karn Prabh jaan haumai maaree hai.
Sookham sathool oankaar kai akaar hue,
Brahm bibek budh bhae Brahmchaaree hai.
Baṭ beej ko bithaar Brahm kai maaiaa chhaaiaa,
Gurmukh ek ṭek dubidha niwaaree hai.458.

Visioning the Absolute Brahm, attains the universal foresight,

And, instead of expressing incommunicable thought, remains reticence,(1)

One, intelligent-enough, stays aloof from the temptations,

Realizes the All-knowing (Almighty), and subdues ego,(2)

Extensive and petite, all are the expanse of Sole Supreme Being,

One who attains the knowledge of Brahm, gets imbued with the ethos of Brahm,(3)

Like huge spread through just one solitary seed, is the expanse of Brahm,

Under which the Gurmukh seeks the shelter to eliminate duality.(4)(458)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਮ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ,
ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਰੈ ਸਰਬ ਤਮਾਲ ਕਉ।
ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਸੈ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਕੰਚਨ ਕਲੰਕੁ ਡਾਰੈ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸੁ ਧਾਤੁ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ।
ਸਰਿਤਾ ਅਨੇਕ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਗਤਿ,
ਸੁਰਸਰੀ ਸੰਗਮ ਸਮ ਜਨਮ ਸੁਢਾਲ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਸੈ ਟਰਤ ਨਾਹਿ,
ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨ ਸਰਨਿ ਅਕਾਲ ਕਉ॥੪੫੯॥

Jaise tau sakal drum aapnee aapnee bhaant,
Chandan chandan karai sarb tamaal kau.
Taanba hee sai hot jaise kanchan kalank ḍaarai,
Paaras paras dhaat sakal ujaal kau.
Sarita anek jaise bibidh pravaah gat,
Sursaree sangam sam janam suḍhaal kau.
Taise he sakal dev ṭev sai ṭart nahee,
Satgur asarn sarn akaal kau.459.

All the plants bloom according to their own criteria,

But the sandalwood endows sandalwood character to all the trees,(1)

With the addition of certain chemicals, the copper turns into gold,

But through the touch of philosopher's stone, all metals convert into gold,(2)

Numerous are the rivulets whose flows vary,

But on amalgamation with (river) Ganga, they attain serenity,(3)

Same way, all the gods who relinquish not their traits,

For them, the shelter at Satguru, is deemed as the sanctuary at the Immortal God.(4)(459)

ਗਿਰਗਿਟ ਕੈ ਰੰਗ ਕਮਲ ਸਮੇਹ ਬਹੁ,
ਬਨੁ ਬਨੁ ਡੋਲੈ ਕਊਆ ਕਹਾ ਧਉ ਸਵਾਨ ਹੈ।
ਘਰ ਘਰ ਫਿਰਤ ਮੰਜਾਰ ਅਹਾਰ ਪਾਵੈ,
ਬੇਸ੍ਵਾ ਬਿਸਨੀ ਅਨੇਕ ਸਤੀ ਨ ਸਮਾਨ ਹੈ।
ਸਰ ਸਰ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਮਿਲਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ,
ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਤ ਨ ਮੋਨੀ ਬਗੁ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਮਾਖੀ ਤਿਆਗਿ ਚੰਦਨ ਦੁਰਗੰਧ ਅਸਥਾਨ ਹੈ॥੪੬੦॥

Girgiṭ kai rang kamal smeh bauh,
Ban ban ḍolai kaooaa kaha dhau swa'an hai.
Ghar ghar phirat manjaar ahaar paavai,
Beswa bisnee anek satee na smaan hai.
Sar sar bharmat na milat maraal maal,
Jeev ghaat kart na monee bag dhiaan hai.
Bin Gurdev sew aan dev sewak hue,
Maakhee tiaag chandan durgandh asthaan hai.460.

How can actions of (colour-changing) chameleon be similar to those of lotus flower,

And the actions of the crow running from bush to bush to those of the swan?(1)

Cat, which roams around from house to house to find food,

And a prostitute who revels in various vices, (both) can be virtuous not,(2)

The swan, wandering from pool to pool without leaving a trail,

And heron, the killer of creatures, can be contemplative not,(3)

No service to Gurdev, but becomes a server of the divergent-god,

He is like a fly which relinquishes honey and perches on grime.(4)(460)

ਆਨ ਹਾਟਕੇ ਹਟੂਆ ਲੇਤ ਹੈ ਘਟਾਇ ਮੋਲ,
ਦੇਤ ਹੈ ਚੜਾਇ ਡਹਕਤ ਜੋਈ ਆਵੈ ਜੀ।
ਤਿਨ ਸੈ ਬਨਜ ਕੀਏ ਬਿੜਤਾ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਊ,
ਟੋਟਾ ਕੋ ਬਨਜ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜੀ।
ਕਾਠ ਕੀ ਹੈ ਏਕੈ ਬਾਰਿ ਬਹੁਰਿਓ ਨ ਜਾਇ ਕੋਊ,
ਕਪਟ ਬਿਓਹਾਰ ਕੀਏ ਆਪਹਿ ਲਖਾਵੈ ਜੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹ ਗੁਨ ਬੇਚ ਅਵਗੁਨ ਲੇਤ,
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਜਸ ਜਗਤ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀ॥੪੬੧॥

Aan haaṭke haṭooaa let hai ghaṭaae mol,
Det hai charaae ḍahkat joee aavai jee.
Tin sai banaj kee-e birta na paavai ko-oo,
Ṭoṭa ko banaj pekh pekh pachhutaavai jee.
Kaaṭh kee hai ekai baar bauhrio na jaae ko-oo,
Kapaṭ biohaar kee-e aapah lakhaavai jee.
Satgur saah gun bech avgun let,
Sun sun sujas jagat uṭh dhaavai jee.461.

Other shop's commodity buys at under-price,

But, deceptively, sells with value much inflated,(1)

Conducting the transactions as such, none gets benefit,

And facing the loss in business, repents,(2)

The way, a wooden saucepan can be used only once,

One running deceptive trade, exposes oneself,(3)

Satguru is the true merchant, who gives out true values and eliminates faults,

And listening to such glory, whole world is swarming to them.(4)(461)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ,
ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵਈ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ,
ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਮੈ ਕਾਹੇ ਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ।
ਘਰ ਘਰ ਘਰਨਿ ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੂਪ ਹੁਤੇ,
ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਕਲ ਦੇਵਸਥਲ ਹੁਇ ਨ ਸੁਹਾਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਵਧਾਨ ਸੋਈ,
ਏਕ ਜੋਤਿ ਮੂਰਤਿ ਜੁਗਲ ਹੁਇ ਪੁਜਾਵਈ॥੪੬੨॥

Pooran Brahm samsar duteeaa naasat,
Pratima anek hoe kaise ban aav-ee.
Ghaṭ ghaṭ pooran Brahm dekhai sunai bolai,
Pratima mai kaahe na pragaṭ hue dikhaav-ee.
Ghar ghar gharan anek ek roop hute,
Pratima sakal devsathal hue na suhaav-ee.
Satgur pooran Brahm saavdhaan soee,
Ek jot moorat jugal hue pujaav-ee.462.

When the Absolute Brahm is uniformly all over, the duality exists not,

Then, how can there be idols in many folds?(1)

All-knowing Absolute Brahm, visions, hears and speaks,

Then why can he not manifest in the idols and become visible,(2)

Variety of goods in the household are the epitome of the same soil,

Then why are not all the idols in the god's places (equally) venerated?(3)

Satguru is the embodiment of the Absolute Brahm

As unison is the Light, he is getting revered in both the entities.(4)(462)

ਮਾਨਸਰ ਤਿਆਗਿ ਆਨਸਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਹੰਸੁ,
ਖਾਇ ਜਲਜੰਤ ਹੰਸ ਬੰਸਹਿ ਲਜਾਵਈ।
ਸਲਿਲ ਬਿਛੋਹ ਭਏ ਜੀਅਤ ਰਹੈ ਜਉ ਮੀਨ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੈ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਈ।
ਬਿਨੁ ਘਨ ਬੂੰਦ ਜਉ ਅਨਤ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੈ,
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੰਤਾਨ ਬਿਖੈ ਲਛਨੁ ਲਗਾਵਈ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਲਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੋਖ ਹੁਇ,
ਆਨਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੬੩॥

Maansar tiaag aansar jaae baiṭhe hans,
Khaae jal-jant hans bansah lajaav-ee.
Salil bichhoh bhae jeeat rahai jau meen,
Kapaṭ saneh kai sanehee na kahaav-ee.
Bin ghan boond jau anat jal paan karai,
Chaatrik santaan bikhai lachhan lagaav-ee.
Charan kamal al gursikh mokh hue,
Aandev sewak hue mukat na paav-ee.463.

Swan after abandoning Mansrover (Lake) goes and sits at a pond,

And the swan commences eating fauna from water, isn't it shameful?(1)

After relinquishing water, if fish remains alive,

Her love with water is deemed as hypocritical,(2)

If a Rain-bird, instead of (immortality) drop, starts savouring water,

Then it brings shame to the name of its lineage,(3)

Gursikh seeks emancipation only through the auspicious lotus feet,

But emancipation is achieved not by becoming the worshipper of the divergent-god.(4)(463)

ਜਉ ਕੋਊ ਮਵਾਸ ਸਾਧਿ ਭੂਮੀਆ ਮਿਲਾਵੈ ਆਨਿ,
ਤਾਪਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤ ਨਿਰਖ ਨਰਿੰਦ ਜੀ।
ਜਉ ਕੋਊ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਭ੍ਰਿਤਿ ਭਾਗਿ ਭੂਮੀਆ ਪੈ ਜਾਇ,
ਧਾਇ ਮਾਰੈ ਭੂਮੀਆ ਸਹਿਤ ਹੀ ਰਜਿੰਦ ਜੀ।
ਆਨ ਕੋ ਸੇਵਕ ਰਾਜਦੁਆਰ ਜਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ,
ਸੇਵਕ ਨਰੇਸ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਨਿੰਦ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਨ ਅਨਤ ਸਰਨਿ ਗੁਰ,
ਆਨ ਨ ਸਮਰਥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਦ ਜੀ॥੪੬੪॥

Jau ko-oo mavaas saadh bhoomeeaa milaavai aan,
Taapar prsaṅn hot nirakh narind jee.
Jau ko-oo nripȧt bhrit bhaag bhoomeeaa pai jaae,
Dhaae maarai bhoomeeaa sahit hee rajind jee.
Aan ko sewak raajduaar jaae sobha paavai,
Sewak nares aan duaar jaat nind jee.
Taise gursikh aan anat saran gur,
Aan na samrath gursikh pratibind jee.464.

If a rebel, after winning over a landlord, comes and joins the ruler,

He (Ruler) is delighted, and elevates his status,(1)

If a server of the Raja runs away to go and collaborate with a landlord,

(Raja) kills the landlord along with the rebel,(2)

If some body else's server, comes to Raja's portal, he achieves honour,

But if Raja's server goes elsewhere, he is condemned,(3)

Same way, a divergent Gursikh comes to seek the shelter at the Guru,

Because others are least capable of endowing (the shelter) to the Gursikh.(4)(464)

ਜੈਸੇ ਉਪਬਨ ਆਂਬ ਸੇਂਬਲ ਹੈ ਊਚ ਨੀਚ,
ਨਿਹਫਲ ਸਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸ ਅਉ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਗੰਧ ਨਿਰਗੰਧ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਸੀਪ ਸੰਖ ਦੋਊ ਜੈਸੇ ਰਹਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ,
ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਸੰਤਤਿ ਨ ਸਮਤ ਬਿਧਾਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕਨ ਭੇਦ,
ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਅਮਾਨ ਜਗ ਮਾਨੀਐ॥ ੪੬੫॥

Jaise upban aanb senbal hai ooch neech,
Nihphal saphal pragaṭ pahchaaneeai.
Chandan smeep jaise baans au banaaspatee,
Gandh nirgandh siv sakat kai janeeai.
Seep sankh do-oo jaise rahat samundar bikhai,
Swaant boond santat na samat bidhaaneeai.
Taise gurdev aan dev sewkan bhed,
Ahanbudh ninmrata amaan jag maaneeai.465.

The way, in the jungle, Mango and Sinmbal trees are small and large,

But they are distinguished by their fruitiness and fruitlessness,(1)

The way, there is flora and bamboos near Sandalwood,

Aroma and ordure make them tranquil and egoist (respectively)(2)

The way, the seashell and conch-shell subsist in the sea,

With Swantboond, seashell produces (pearl) but conch-shell remains hollow,(3)

Same way, is the difference between Gurdev and the server of divergent-god,

One is full of ego and the other is the epitome of humility.(4)(465)

ਜੈਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨ ਦੇਖੀਓ ਚਾਹੈ,
ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੈ ਪਤਿ ਹੀ ਕੈ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਚਾਹੈ ਕਾਹੂ,
ਆਸ ਘਨ ਬੂੰਦ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਗੁਨ ਗਿਆਨ ਹੈ।
ਦਿਨਕਰ ਓਰ ਭੋਰ ਚਾਹਤ ਨਹੀ ਚਕੋਰ,
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਿਮਕਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਰਹਤਿ ਪੈ,
ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਨ ਅਵਗਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹੈ॥੪੬੬॥

Jaise patibrata par purkhai na dekheeo chaahai,
Pooran patibrata kai pati hee kai dhiaan hai.
Sar sarita samundar chaatrik na chaahai kaahoo,
Aas ghan boond pria pria gun giaan hai.
Dinkar or bhor chaahat nahee chakor,
Man bach karm himkar pria praan hai.
Taise gursikh aan dev sew rahat pai,
Sahaj subhaav na avagiaa abhimaan hai.466.

Like a virtuous wife who wants not to see even the other's husband,

And being a perfect wife, her attention is always diverted to her spouse,(1)

Rain-bird toils not for any ponds, streams or seas,

Aspires only for one rain-drop to say Pariah, Pariah in (celestial) narration,(2)

Indian red-legged partridge desires not even to see the sunrise,

Because, through mind and deeds, deems only the one with soothing rays (moon) as its soul,(3)

Same way, the Gursikh is devoid of serving the divergent-god,

Remains in ecstasy and indulges neither in dishonour nor arrogance.(4)(466)

ਦੋਇ ਦਰਪਨ ਦੇਖੈ ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਰੂਪ,
ਦੋਇ ਨਾਵ ਪਾਵ ਧਰੈ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਰਿ ਹੈ।
ਦੋਇ ਦਿਸਾ ਗਹੇ ਗਹਾਏ ਸੈ ਹਾਥ ਪਾਉ ਟੂਟੇ,
ਦੁਰਾਹੇ ਦੁਚਿਤ ਹੋਇ ਧੂਲ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ਹੈ।
ਦੋਇ ਭੂਪ ਤਾਕੋ ਗਾਉ ਪਰਜਾ ਨ ਸੁਖੀ ਹੋਤ,
ਦੋਇ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਨ ਕੁਲਾਬਧੂ ਨਾਰਿ ਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਟੇਵ ਗਹੈ,
ਸਹੈ ਜਮ ਡੰਡ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਨੁ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੪੬੭॥

Doe darpan dekhai ek mai anek roop,
Doe naav paaw dharai pahuchai na paar hai.
Doe disa gahe gahaae sai haath paao ṭooṭe,
Duraahe duchit hoe dhool pag dhaar hai.
Doe bhoop taako gaao parja na sukhee hot,
Doe purkhan kee na kula badhoo naar hai.
Gursikh hoe aan dev sew ṭew gahai,
Sahai jam ḍanḍ dhrig jeewan sansaar hai.467.

By looking into two adjoining mirrors, multi images are observed,

And keeping feet in two boats can be reached across not.(1)

In trying to grab from multi directions, the hands are impaired,

And with double thought at crossroad, the steps go forward erroneously,(2)

If two Raja rules one town, the subject feels not contented,

And same wife of two people can not be of noble lineage,(3)

Being a Gursikh he goes and becomes the server of the divergent-god,

Bears the wrath of Yama and, also, in the world his life becomes loathsome.(4)(467)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਸੀਚਿਐ ਸਲਿਲ ਤਾਤੇ,
ਸਾਖਾ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਰਿ ਹਰਿਓ ਹੋਇ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤਿ ਸਤਿ ਸਾਵਧਾਨ,
ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੋਇ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਭੋਜਨ ਕੈ,
ਅੰਗ ਅੰਗ ਤੁਸਟ ਪੁਸਟਿ ਅਵਿਲੋਇ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਹਿ ਤਾਹਿ,
ਸੁਰਿ ਨਰ ਬਰੰ ਬ੍ਰਹ ਕੋਟ ਮਧੇ ਕੋਇ ਹੈ॥ ੪੬੮॥

Jaise tau birkh mool seechiai salil taate,
Saakha saakha patar patar kar hario hoe hai.
Jaise patibrata patibrat sat saavdhaan,
Sakal kuṭanb suprasaṅn dhann soe hai.
Jaise mukh duaar misṭaan paan bhojan kai,
Ang ang tusaṭ pusaṭ aviloe hai.
Taise gurdev sew ek ṭek jaahe taahe,
Sur nar barang brooh koṭ madhe koe hai.468.

The way, the roots of a tree are irrigated with water,

And all the branches and the leaves attain greenery,(1)

The way, a virtuous-wife nurtures chastity with vigilance,

The whole family is satiated and showers praises,(2)

The way, the food is relished through the mouth,

All the body feels contented and strength is gained,(3)

Same way, if ones criteria of service is to confine upon Gurdev,

All the humans and the gods wish his wellbeing, and consider him one in millions,(4)(468)

ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਖਾਤਿ ਗਾਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤ,
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਖਾਤ ਗਾਤ ਹੋਇ ਉਪਚਾਰ ਹੈ।
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤ ਕੰਚਨਹਿ ਸੋਖ ਲੇਤ,
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸ ਤਾਂਬੋ ਕਨਿਕ ਧਾਰਿ ਹੈ।
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਅਗਹੁ ਨ ਹਾਥਨ ਕੈ ਗਹਿਓ ਜਾਇ,
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਗੁਟਕਾ ਹੁਇ ਸਿਧ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ।
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ,
ਤੈਸੀ ਪਾਵੈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ॥੪੬੯॥

Soee paaro khaat gaat bibidh bikaar hot,
Soee paaro khaat gaat hoe upchaar hai.
Soee paaro parsat kanchanah sokh let,
Soee paaro paras taanbo kanik dhaar hai.
Soee paaro agoh na haathan kai gahio jaae,
Soee paaro guṭka hue sidh namaskaar hai.
Maanas janam paae jaiseeai sangat milai,
Taisee paavai padvee prataap adhikaar hai.469.

Eating the mercury, the body is ravaged with many diseases,

But eating the mercury duly oxidised eliminates many ailments,(1)

The gold dipped in mercury starts vanishing,

But the same mercury by amalgamating wiṭh copper, changes into precious metal,(2)

The mercury, which can be held not in the hand,

The same one when turns into Gutka[223] is revered by the Sidhs,(3)

Achieving the birth as human, whatever type of company one may get,

Without the Guru's shelter, the status of emancipation can be achieved not.(4)(469)

[223] Gutka – A type of marble which was kept in the mouth by medieval yogis to enable them to go anywhere

ਕੂਆ ਕੋ ਮੇਢਕੁ ਨਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਹਾ ਸਾਗਰ ਕੀ,
ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਮਹਿਮਾ ਨ ਸੰਖ ਜਾਨਈ।
ਦਿਨਕਰਿ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ਉਲੂ,
ਸੇਂਬਲ ਸੈ ਕਹਾ ਖਾਇ ਸੂਹਾ ਹਿਤ ਠਾਨਈ।
ਬਾਇਸ ਨ ਜਾਨਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੰਗਤਿ,
ਮਰਕਟ ਮਾਨਕੁ ਹੀਰਾ ਨ ਪਹਿਚਾਨਈ।
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ,
ਗੂੰਗੋ ਬਹਰੇ ਨ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਈ॥੪੭੦॥

Kooaa ko meḍhak nidh jaanai kaha saagar kee,
Swaant boond mahima na sankh jaan-ee.
Dinkar jot ko udot kaha jaanai uloo,
Seṅbal sai kaha khaae sooha hit ṭhaanh-ee.
Baais na jaanat maraal maal sangat,
Markaṭ maanak heere na pahchaan-ee.
Aan dev sewak na jaanai gurdev sew,
Goonge bahre na kah sun man maan-ee.470.

What can a frog, living in a well, realize the expanse of the sea,

And also what can a conch-shell know the value of a Swantboond,(1)

How can an owl realize the radiance of the sun,

And how can a parrot eat the fruit from Sinmbal tree and be happy,(2)

A crow can understand not what is it like to be in the congregation of swans,

And a monkey can appreciate not the worth of diamond,(3)

Server of the divergent-god realizes not worth of the service of the Guru,

And he is like a deaf and dumb who neither listens nor orates (Guru's sermons).(4)(470)

ਜੈਸੇ ਘਾਮ ਤੀਖਨ ਤਪਤਿ ਅਤਿ ਬਿਖਮ,
ਬੈਸੰਤਰਿ ਬਿਹੂਨ ਸਿਧਿ ਕਰਤਿ ਨ ਗ੍ਰਾਸ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਨਿਸ ਓਸ ਕੈ ਸਜਲ ਹੋਤ ਮੇਰ ਤਿਨ,
ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਾਨ ਨ ਨਿਵਾਰਤ ਪਿਆਸ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਹੀ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਸੇਦ ਅੰਗ,
ਮਿਟਤ ਨ ਫੂਕੇ ਬਿਨੁ ਪਵਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਆਵਾਗੌਨ ਨ ਮਿਟਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ,
ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜਪਦ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਉ॥੪੭੧॥

Jaise ghaam teekhan tapat ati bikham,
Baisantar bihoon sidh karat na graas kau.
Jaise nis os kai sajal hot mer tin,
Bin jal paan na niwaarat piaas kau.
Jaise hee greekham rut pragtai prased ang,
Mitat na phooke bin pavan pragaas kau.
Taise aavagaun na mitat aan dev sew,
Gurmukh paavai nij pad ke niwaas kau.471.

The way, sun shines, it gives out enormous heat,

But without fire food can be prepared not,(1)

The way, with dewdrops, from mountain up to splinters, all get wet,

But without drinking water thirst is quenched not,(2)

The way, in the summertime, the body parts get sweat,

But without wind, just by blowing, the sweat dries up not,(3)

Same way, by revering divergent-gods, the transmigration is eliminated not,

But the Gurmukh perceives celestial abode.(4)(471)

ਆਂਬਨ ਕੀ ਸਧਰ ਕਤ ਮਿਟਤ ਆਂਬਲੀ ਖਾਏ,
ਪਿਤਾ ਕੋ ਪਿਆਰ ਨ ਪਰੋਸੀ ਪਹਿ ਪਾਈਐ।
ਸਾਗਰ ਕੀ ਨਿਧਿ ਕਤ ਪਾਈਅਤ ਪੋਖਰ ਸੈ,
ਦਿਨਕਰਿ ਸਰਿ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਨ ਪੁਜਾਈਐ।
ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਖਾ ਸਮਾਨ ਪੁਜਸ ਨ ਕੂਪ ਜਲ,
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਨ ਪਲਾਸ ਮਹਿਕਾਈਐ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕੀ ਦਇਆ ਨ ਆਨ ਦੇਵ ਮੈ,
ਜਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਦੈ ਅਸਤ ਲਉ ਧਾਈਐ॥ ੪੭੨॥

Aanban kee sadhar kat miṭat aanbalee khaae,
Pita ko piaar na prosee pah paaeeai.
Saagar kee nidh kat paaeeat pokhar sai,
Dinkar sar deep jot na pujaaeeai.
Indar barkha smaan pujas na koopjal,
Chandan su baas na plaas mahkaaeeai.
Sri gur daiaal ke daiaa na aan dev mai,
Jau khanḍ Brahmanḍ udai ast lau dhaaeeai.472.

Desire for eating mangoes can be eliminated not by eating anbi[224],

Parents love can be sought not from the neighbours,(1)

Expectation of treasure from the sea can be hoped not from the ponds,

Luminance of the sun can be found not from the flames,(2)

Rainwater can be equalised not by the well-water,

Sandalwood aroma can be compared not with that of acacia tree,(3)

Compassion of Sri Guru can be matched not by that of divergent-gods,

May they remain loitering through skies from morn till evening.(4)(472)

---

224 Anbi – a small raw mango, normally used for making pickles.

ਗਿਰਤ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਰਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਜਉ,
ਗਹੈ ਆਸਰੋ ਪਵਨ ਕਵਨਹਿ ਕਾਜਿ ਹੈ।
ਜਰਤ ਬੈਸੰਤਰ ਜਉ ਧਾਇ ਧਾਇ ਧੂਮ ਗਹੈ,
ਨਿਕਸਿਓ ਨ ਜਾਇ ਖਲ ਬੁਧ ਉਪਰਾਜ ਹੈ।
ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬੂਡਤ ਜਉ ਫੇਨ ਗਹੈ,
ਅਨਿਥਾ ਬੀਚਾਰ ਪਾਰ ਜੈਬੇ ਕੋ ਨ ਸਾਜ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਵਾਗਵਨ ਦੁਖਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ,
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਨ ਮੋਖ ਪਦੁ ਰਾਜ ਹੈ॥੪੭੩॥

Girat akaas te parat prithee par jau,
Gahai aasro pawan kavneh kaaj hai.
Jarat baisantar jau dhaae dhaae dhoom gahai,
Niksio na jaae khal budh upraaj hai.
Saagar apaar dhaar booḍat jau phen gahai,
Anitha beechar paar jaibe ko na saaj hai.
Taise aawagawan dukhat aan dev sew,
Bin Gur saran na mokh pad raaj hai.473.

Falling from sky, descending on the earth,

What use is in seeking support of wind?(1)

Burning in fire! What good is in grabbing the smoke?

As (one) comes out not, instead displays own foolishness,(2)

Drowning in the sea, trying to catch the frothy waves,

What a contrary thought? By catching bubbles how can across be gone?(3)

Same way, service of divergent-god is tormenting,

Without Guru's protection, emancipation can be achieved not.(4)(473)

ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬਿਧਿ ਪੂਛੈ ਅੰਧੁ ਅੰਧ ਪ੍ਰਤਿ,
ਆਪ ਹੀ ਨ ਦੇਖੈ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ਦਿਖਾਵਈ।
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਪੂਛੈ ਬਹਰੋ ਜਉ ਬਹਰਾ ਪੈ,
ਸਮਝੈ ਨ ਆਪ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ਸਮਝਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਗੁੰਗ ਗੁੰਗ ਪਹਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਪੂਛੈ,
ਚਾਹੇ ਬੋਲਿ ਨ ਸਕਤ ਕੈਸੇ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਵਈ।
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਜੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਅਨਿਥਾ ਅਗਿਆਨ ਮਤ ਆਨ ਪੈ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੭੪॥

Jaise roop rang bidh poochhai andh andh prati,
Aap hee na dekhai taahe kaise dikhaav-ee.
Raag naad baad poochhai baharo jau bahara pai,
Samjhai na aap taahe kaise samjhaav-ee.
Jaise gung gung pah bachan bibek poochhe,
Chaahe bol na sakat kaise sabad sunaav-ee.
Bin Satgur khojai Brahm giaan dhiaan,
Anitha agiaan mat aan pai na paav-ee.474.

The way, a blind-man asks another blind person about the comeliness of some person,

But he, himself, cannot see then how can he describe?(1)

If a deaf inquires about Raagas from a dumb,

Himself can understand not, then how can he make (the others) to recognize,(2)

The way, a dumb seeks explanation from another dumb,

He, himself can speak not, then how can he utter audible words,(3)

Without Satguru searching for knowledge and contemplation?

But, through the understanding of divergent-faith, knowledge comes not.(4)(474)

ਅੰਬਰ ਬੇਚਨ ਜਾਇ ਦੇਸ ਦਿਗੰਬਰਨ ਕੇ,
ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੋਇ ਲਾਭ ਸਹਸੋ ਹੈ ਮੂਲਿ ਕੋ।
ਰਤਨ ਪਰੀਖਿਆ ਸੀਖਿਆ ਚਾਹੈ ਜਉ ਆਂਧਨ ਪੈ,
ਰੰਕਨ ਪੈ ਰਾਜੁ ਮਾਂਗੈ ਮਿਥਿਆ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲ ਕੋ।
ਗੁੰਗਾ ਪੈ ਪੜਨ ਜਾਇ ਜੋਤਕ ਬੈਦਕ ਬਿਦਿਆ,
ਬਹਰਾ ਪੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਿਥਾ ਅਭੂਲਿ ਕੋ।
ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਦੋਖ ਮੇਟਿ ਮੋਖ ਚਾਹੈ,
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ ਸਹੈ ਜਮ ਸੂਲ ਕੋ॥੪੭੫॥

Anbar bechan jaae des diganbarn ke,
Praapat na hoe laabh sahso hai mool ko.
Ratan preekhiaa seekhiaa chaahai jau aandhan pai,
Rankan pai raaj maangai mithiaa bharm bhool ko.
Gunga pai paṛan jaae jotak baidak bidiaa,
Bahara pai raag naad anitha abhool ko.
Taise aan dev sew dokh meṭ mokh chaahai,
Bin Satgur dukh sahai jam sool ko.475.

Goes to sell clothes in the country where naked people live,

Nothing is gained, rather faces the dreadful loss,(1)

If one wants to learn how to assay diamonds from a blind-man,

And seeks sovereignty through deprived ones, that will be ones misgiving,(2)

The way, one goes to learn astrology and Vedanta from a dumb,

And musical notes from the deaf, it is all just futile attempt,(3)

Same way, a server of divergent-god is trying to eliminate misery, and gain salvation,

But without Satguru faces despair and dread of Yama.(4)(475)

ਬੀਜ ਬੋਇ ਕਾਲਰ ਮੈ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਾਨ,
ਮੂਲ ਖੋਇ ਰੋਵੈ ਪੁਨ ਰਾਜ ਡੰਡੁ ਲਾਗਈ।
ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਏ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿ ਘ੍ਰਿਤਿ,
ਮਟੁਕੀ ਮਥਨੀਆ ਹੂ ਫੋਰਿ ਤੋਰਿ ਭਾਗਈ।
ਭੂਤਨ ਪੈ ਪੂਤ ਮਾਗੈ ਹੋਤ ਨ ਸਪੂਤੀ ਕੋਊ,
ਜੀਅ ਕੋ ਪਰਤ ਸੰਸੋ ਤਿਆਗੇ ਹੂ ਨ ਤਿਆਗਈ।
ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਸੇਵ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੈ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੋਕਿ ਜਾਹਿ ਅਨੁਰਾਗਈ॥੪੭੬॥

Beej boe kaalar mai nipjai na dhaan paan,
Mool khoe rovai pun raaj ḍanḍ laag-ee.
Salil biloe jaise niksat naahe ghrit,
Maṭukee mathaneeaa hoo phor tor bhaag-ee.
Bhootan pai poot maagai hot na sapootee ko-oo,
Jeea ko part sanso tiaage hoo na tiaag-ee.
Bin gurdev aan sew dukhdaaik hai,
Lok parlok sok jaahe anuraag-ee.476.

By bowing seeds in saline land, the eatable food grows not,

Loses even capital and cries, as he still has to pay the land revenue,(1)

Churning water, butter comes out not from the earthen pitcher,

Rather smashes the pitcher and the churning stick too,(2)

The mother gets not a son by soliciting the ghosts for an offspring,

But puts herself in dilemma, wants to get rid but can renounce not,(3)

Without serving Gurdev, service rendered to divergent-god is distressing,

And, also by not revering as such, both here and hereafter, putting oneself into distress.(4)(476)

ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਤਨ ਜੰਬੁਕ ਅਧੀਨ ਹੋਤ,
ਖਗਪਤਿ ਸੁਤ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰਤ ਕਾਗ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਹ ਕੇਤ ਬਸ ਗ੍ਰਿਹਨ ਮੈ ਸੁਰਿਤਰ,
ਸੋਭ ਨ ਅਰਕ ਬਨ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਾਗਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕਾਮਧੇਨ ਸੁਤ ਸੁਕਰੀ ਸਥਨ ਪਾਨ,
ਐਰਾਪਤ ਸੁਤ ਗਰਧਭ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਨਿਹਫਲ ਜਨਮੁ ਜਿਉ ਬੰਸ ਮੈ ਬਜਾਗਿ ਹੈ॥੪੭੭॥

Jaise mrigraaj tan janbuk adheen hot,
Khagpat sut jaae juhaarat kaag hai.
Jaise raah ket bas grihan mai surtar,
Sobh na ark ban rav sas laag hai.
Jaise kaamdhen sut sukaree sathan paan,
Airaapat sut gardhab agarbhaag hai.
Taise gursikh sut aan dev sewak hue,
Nihphal janam jio bans mai bajaag hai.477.

The way, an offspring of the king-of-animals (lion) accepts subjugation of a jackal,
And a son of the king-of-birds (Garaṛ) goes and seeks slavery of the crow,(1)
The way, Rahoo-Ketoo go and dwell in the households,
And the Surtaar[225] (gods-trees) seem not credible among the wild plants,(2)
The way, the baby of a pig goes and chews milk of the Kamdhain,
And Aravati (the elephant of God Indra) goes and accepts humility of a donkey,(3)
But (Satguru) endows subsistence, lodging, wealth, and fulfils desires,
And eliminates the yearning for serving the divergent-god.(4)(477)

[225] Surtaar – Tree of the gods; in the ancient Sanskrit Granths five such trees are mentioned – Mandir, Parijat, Suntan, Kalapbrich and Harichand

ਜਉ ਪੈ ਤੂੰਬਰੀ ਨ ਬੂਡੇ ਸਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ਬਿਖੈ,
ਬਿਖਮੈ ਤਊ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ਮਨ ਤੇ।
ਜਉ ਪੈ ਲਪਟੈ ਪਾਖਾਨ ਪਾਵਕ ਜਰੈ ਸੂਤ੍ਰ,
ਜਲ ਮੈ ਲੈ ਬੋਰਿਤ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰਪਨ ਤੇ।
ਜਉ ਪੈ ਗੁਡੀ ਉਡੀ ਦੇਖੀਅਤ ਹੈ ਆਕਾਸਚਾਰੀ,
ਬਰਖਤ ਮੇਂਹ ਬਾਚੀਐ ਨ ਬਾਲਕਨ ਤੇ।
ਤੈਸੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਖੇਲ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਨਾਹਿ ਕ੍ਰਿਤਘਨਿ ਤੇ॥ ੪੭੮॥

Jau pai toonbaree na booḍe sarita parvaah bikhai,
Bikhmai taoo na tajat hai man te.
Jau pai lapṭai paakhaan paavak jarai sootar,
Jal mai lai borat ridai kaṭhorpan te.
Jau pai guḍee uḍee dekheeat hai akaaschaaree,
Barkhat menh baacheeai na baalkan te.
Taise ridh sidh bhaao duteeaa trigun khel,
Gurmukh sukh phal naahe kritghan te.478.

Like a toonbi[226] drowns not and revels in serenely running water,

But relinquishes not the inherited bitterness,(1)

Like a stone which burns not in spite of getting wrapped up in flames,

And with this attitude of rigidity, in water, it drowns,(2)

Like a kite is observed flying in the sky,

But when rain drops, the children can save it not,(3)

Like that are the criteria of Ridhi-Sidhi[227], Duality and Traigun,

But Gurmukh, only savours the (Guru's) benevolences and becomes not thankless.(4)(478)

---

[226] Toonbi - A single string musical instrument generally made out of a small hollowed pumpkin type vegetable

[227] Ridhi-Sidhi – Mundane and Miraculous or Spiritual Powers

ਕਉਡਾ ਪੈਸਾ ਰੁਪਈਆ ਸੁਨਈਆ ਕੋ ਬਨਜ ਕਰੈ,
ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਹੋਇ ਜਉਹਰੀ ਕਹਾਵਈ।
ਜਉਹਰੀ ਕਹਾਇ ਪੁਨ ਕਉਡਾ ਕੋ ਬਨਜੁ ਕਰੈ,
ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਮੈ ਪਤਿਸਟਾ ਘਟਾਵਈ।
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਕੋ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਊਚ ਪਦੁ ਪਾਵਈ।
ਛਾਡਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ,
ਨਿਹਫਲ ਜਨਮੁ ਕਪੂਤ ਹੁਇ ਹਸਾਵਈ॥੪੭੯॥

Kauḍa paisa rupaieeaa sunaeeaa ko banaj karai,
Ratan paarakh hoe jauhree kahaav-ee.
Jauhree kahaae pun kauḍa ko banaj karai,
Panch parvaan mai patisṭa ghaṭaav-ee.
Aan dev sew gurdev ko sewak hue,
Lok parlok bikhai ooch pad paav-ee.
Chhaaḍ gurdev sew aan dev sewak hue,
Nihphal janam kapoot hue hasaav-ee.479.

Deals in the business of Cowries[228], Rupees[229], gold,
And getting renown as assayer, is acknowledged as a jeweller,(1)
He is Jeweller but deals in the business of Cowries,
He gets his status lowered among the eminent-ones,(2)
Server of the divergent-gods renders service to Gurdev,
In the life, here and hereafter, he secures a higher status.(3)
Relinquishing Gurdev, becomes the server of divergent-god,
Worthless becomes his birth and turns into an unworthy-son.(4)(479)

228 Cowries - Any of various tropical marine gastropods, which are used as currency in some parts of Asia

229 Rupee – Unit of currency used in India and Pakistan

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਜਉ ਨਾਰਿ,
ਤਾਹਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਚਾਹਤ ਭਤਾਰ ਹੈ।
ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਮੈ ਤਾਕੋ ਜੈਕਾਰੁ ਹੈ।
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ,
ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਛਬਿ ਸੋਭਤ ਸੁਚਾਰੁ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਰਾਖਤ ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭਾਉ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਹੈ॥੪੮੦॥

Man bach kram kai patibrat karai jau naar,
Taahe man bach kram chaahat bhataar hai.
Abharn singaar chaar sihja sanjog bhog,
Sakal kuṭanb hee mai taako jaikaar hai.
Sahaj aanand sukh maṅgal suhaag bhaag,
Sundar mandar chhab sobhat suchaar hai.
Satgur Sikhan kau raakhat grisat mai saavdhaan,
Aan dev sev bhaao dubidha niwaar hai.480.

Through mind, expression and deeds, if a wife preserves chastity,

Then her mind, expressions and deeds become ardent,(1)

Ornaments, make-up, adornments, serenity, all these enhance love-concordance,

And then, the appreciations flow in the whole family,(2)

Tranquil bliss brings felicity, auspiciousness and

ecstasy in the married life,

(Then) she is acclaimed as a profile of high morality befitting the handsome environs,(3)

Satguru sustains the Sikh to maintain a virtuous Married-life,

But the server of the divergent-god always prevails in duality.(4)(480)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ,
ਤਾਹੀ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹੇਸੁਰ ਹੁਇ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵੈ,
ਸੋਭਤਿ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰਿ ਸਿਹਜਾ ਸਮਾਵਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਰਾਖਤ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮੈ,
ਸੰਪਦਾ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਲੁਡੇ ਤੇ ਲਡਾਵਈ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਮਿਟਾਵਈ॥੪੮੧॥

Jaise tau patibrata patibrat mai saavdhaan,
Taahee te grihesur hue naaika kahaav-ee.
Asan basan dhan dhaam kaamna pujaavai,
Sobhat singaar chaar sihja samaav-ee.
Satgur sikhan kau raakhat grihast mai,
Sanpada smooh sukh luḍe te laḍaav-ee.
Asan basan dhan dhaam kaamna pavitar,
Aan dev sew bhaao duteeaa miṭaav-ee.481.

Like a virtuous-wife, is alert in maintaining her chastity,

As, only then, she can be counted as heroine among the virtuous ones,(1)

Sustenance, garbs, wealth, enjoyment of all her sensualities,

And, becoming graceful with adornments, gets absorbed in ecstasy,(2)

Satguru sustains the Sikh to maintain a virtuous Married-life,

So that, always, himself, and others too, revel in comfort,(3)

Observing virtuosity in sustenance, garbs, wealth and enjoyment of sensualities,

Eliminate serving the divergent-god and erase the urge for duality.(4)(481)

ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ ਹੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ,
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰਿ ਹੈ।
ਨਾਮ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਸੰਜਮ ਨ ਜਾਪ ਤਾਪ,
ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਨੇਮ ਨਾ ਤਕਾਰ ਹੈ।
ਹੋਮ ਜਗ ਭੋਗ ਨਈਬੇਦ ਨਹੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ,
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨ ਸੰਬਾਦ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਮੈ ਏਕ ਟੇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ,
ਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਬਚਾਰ ਹੈ॥੪੮੨॥

Log bed giaan updes hai patibrata kau,
Man bach kram swaamee sewa adhikaar hai.
Naam isnaan daan sanjam na jaap taap,
Teerth bart pooja nem na takaar hai.
Hom jag bhog naeebed nahee devee dev sew,
Raag naad baad na sanbaad aan duaar hai.
Taise gursikhan mai ek ṭek hee pradhaan,
Aan giaan dhiaan simran bibchaar hai.482.

It is the teaching of human precedent and Vedic (religious) knowledge for virtuous wife,
That she becomes privileged to render the service to the master through mind, expressions and deeds,(1)
(Thereafter) meditation, ablution, alms, restraints, austerities-reflection,
Pilgrimages, fasting, prayers, all these she ponders upon not,(2)
For her, sacrificial fire, yag[230], offerings and other rituals connected with worship of gods and goddesses are meaningless.
And gossips not about the musical feats in divergent-portals,(3)
Same way, in a Gursikh, only one criteria dominates,
And all the divergent knowledge, contemplation and prayers, are not deemed virtuous.(4)(482)

[230] Home-jug – Sacrificial Rituals

ਜੈਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਘਰਿ ਵਾਤ ਨਾਤ,
ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਲੋਗਚਾਰ ਹੈ।
ਤਾਤ ਮਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ,
ਸੇਵਾ ਗੁਰਜਨ ਸੁਖ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ।
ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਪਰਸੂਤ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰਧਾਰੀ,
ਸਕਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜੋਈ ਬਿਬਿਧਿ ਅਚਾਰ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖਨ ਕਉ ਲੇਪੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮੈ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮੁ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੪੮੩॥

Jaise patibrata kau pavitar ghar vaat naat,
Asan basan dhan dhaam logchaar hai.
Taat maat bhraat sut sujan kuṭanb sakha,
Sewa gurjan sukh abharan singaar hai.
Kirat birat parsoot mal mootar-dhaaree,
Sakal pavitar joee bibidh achaar hai.
Taise gursikhan kau lep na grihast mai,
Aan dev sew dhrig janam sansaar hai.483.

Like a virtuous-wife who executes ablutions in the house,

And, through sustenance, indulges in sustaining the householdership,(1)

(Including) father, mother, brothers, offspring, friends and other family members,

And the services rendered to all the Guru's devotees, she thinks as her adornments,(2)

Household duties, child-birth, clearing defecations,

Whatever criteria they may be, she preserves her chasteness,(3)

Same way, Gursikhs get not tainted in householdership,

The server of divergent-god, in this world, is dishonourable to his birth.(4)(483)

ਆਦਿਤ ਅਉ ਸੋਮ ਭੋਮ ਬੁਧ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਸਪਤ,
ਸੁਕਰ ਸਨੀਚਰ ਸਾਤੋ ਬਾਰ ਬਾਂਟ ਲੀਨੇ ਹੈ।
ਥਿਤਿ ਪੱਛ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਚਾਰ,
ਏਕ ਏਕੰਕਾਰ ਕਉ ਨ ਕੋਊ ਦਿਨ ਦੀਨੇ ਹੈ।
ਜਨਮ ਅਸਟਮੀ ਰਾਮ ਨਉਮੀ ਏਕਾਦਸੀ ਭਈ,
ਦੁਆਦਸੀ ਚਤੁਰਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏ ਕੀਨੇ ਹੈ।
ਪਰਜਾ ਉਪਾਰਜਨ ਕੋ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਦਿਨ,
ਅਜੋਨੀ ਜਨਮੁ ਦਿਨੁ ਕਹੌ ਕੈਸੇ ਚੀਨੇ ਹੈ॥੪੮੪॥

Aadit au som bhom budh hoon brahspat,
Sukar saneechar saato baar baanṭ leene hai.
Thit pachh maas rut logan mai logchaar,
Ek ekaṅkaar kau na ko-oo din deene hai.
Janam asṭmee raam naumee ekaadasee bhaee,
Duaadasee chaturdasee janam e keene hai.
Parja upaarjan ko na ko-oo paavai din,
Ajonee janam din kahau kaise cheene hai.484.

Sunday and Monday, Tuesday, Wednesday and Thursday,

Friday, Saturday, all the seven days have been claimed (by the planets),(1)

Date, day/night, month, season all are prompted by the people,

But no days are there, designated (by them) to Sole Supreme Being,(2)

Janam Ashtmi[231], Ram Naomi[232] and Ekadshi[233] are there,

And Duadsi[234] and Chaturdassi[235] births are established,(3)

No one can delineate the day when the universe was created,

How can be ascertained the birth of the one Unborn?(4)(484)

---

231 Janam Ashtmi – Birth of Lord Krishna
232 Ram Naumi – Birth of Lord Rama
233 Ekadshi – Eleventh Lunar Day, Birth of Lord Harivas
234 Duadsi - Twelfth Lunar Day, Birth of Lord Baman
235 Chaturdassi – Fourteenth Luna Night

ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੋਨੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਲੈ,
ਕਹਾ ਜਾਨ ਬ੍ਰਤ ਜਨਮਾਸਟਮੀ ਕੋ ਕੀਨੋ ਹੈ।
ਜਾਕੋ ਜਗਜੀਵਨ ਅਕਾਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮੁ,
ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਧਿਕ ਮਾਰਿਓ ਅਪਜਸੁ ਲੀਨੋ ਹੈ।
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੋਖ ਮੋਖਪਦੁ ਜਾਕੇ ਨਾਮਿ,
ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੈਸੇ ਹੁਇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਦੀਨੋ ਹੈ।
ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਕੇ ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ ਪੁਜਾਰੀ,
ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਮਤ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਹੀਨੋ ਹੈ॥੪੮੫॥

Jaako naam hai ajonee kaise kai janam lai,
Kaha jaan brat janamaasaṭmee ko keeno hai.
Jaako jagjeewan akaal abinaasee naam,
Kaise kai badhik maario apjas leeno hai.
Nirmal nirokh mokhpad jaake naam,
Gopeenaath kaise hue birha dukh deeno hai.
Paahan kee pritma ke anḍh kanḍh hai pujaaree,
Antar agiaan mat giaan Gur heeno hai.485.

The one whose Name is Ajoni (Unborn), how can that be born,

Then what made them to assign auspiciousness to Janam Ashtmi,(1)

The world-sustainer, Akaal, whose identity is indestructible,

How could the hunter earn acclaims to kill the one,(2)

Whose identity was holy, unsullied, and had the status of eternity,

Being the lord-master of Gopies[236], how could he torment them with pangs of love-sickness?(3)

Worshippers of the stony-icon are bodily blind,

Ignorance prevails in their intellect and are devoid of Guru's wisdom.(4)(485)

---

236 Gopies - Consorts of Lord Krishna (Literally Gopi means a milk – maid)

ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਾਸ ਉਡਗਨ ਅਗਨਿਤ ਜਉ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕੈ।
ਹਾਟ ਬਾਟ ਘਾਟ ਠਾਠੁ ਘਟੈ ਘਟੈ ਨਿਸ ਦਿਨੁ,
ਤੈਸੋ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੈ।
ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਅੰਧਕਾਰ,
ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਕੈ।
ਆਨ ਸਰ ਮੇਡਕੁ ਸਿਵਾਲ ਘੋਘਾ ਮਾਨਸਰ,
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੈ॥ ੪੮੬॥

Sooraj pragaas naas udgan aganat jau,
Aan dev sew gurdev ke dhiaan kai.
Haaṭ baaṭ ghaaṭ ṭhaaṭh ghaṭai ghaṭai nis din,
Taiso log bed bhed Satgur giaan kai.
Chor jaar au jooaar moh droh andhkaar,
Praat samai sobha naam daan isnaan kai.
Aan sar meḍak siwaal ghagha maansar,
Pooran Brahm Gur sarb nidhaan hai.486.

As the sun-rises, unaccountable stars become invisible,

And in place of divergent-gods, the minds are lead towards the service of Gurdev,(1)

Trades , distances and the river-banks start waning as the time passes,

Same way, with contemplation upon Satguru the people start learning the realities of Vedas,(2)

During the nights there is anarchy through thieves, gamblers, and love-betrayers,

But at the ambrosial hour, there are eulogies of Naam, charity and ablution,(3)

In other (ordinary) pools, there can be frogs and various dirty water animals,

But, at Mansrover, (there subsist) only the ones who revel on Guru, the Absolute Brahm.(4)(486)

ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਤਰ ਜਿਉ ਅੰਤਰੁ ਬਖਾਨੀਅਤ,
ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਨੀਐ।
ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਬਹੁ ਤਾਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰ,
ਦਿਨੁ ਦਿਨੁਕਰ ਏਕੰਕਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਮੈ ਬਿਕਾਰੀ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਹੇਤੁ,
ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਠਗ ਚੋਰ ਜਾਰ ਹੋਇ ਅਨੀਤ,
ਰਾਜੁਨੀਤਿ ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਸੁਰ ਬਖਾਨੀਐ॥੪੮੭॥

Nis din antar jio antar bakhaaneeat,
Taise aan dev gurdev sew jaaneeai.
Nis andhkaar bauh taarka chamatkaar,
Din dinkar ekankaar pahchaaneeai.
Nis andhiaaree mai bikaaree hai bikaar het,
Praat samai neh nirankaaree unmaaneeai.
Rain sain samai ṭhag chor jaar hoe aneet,
Raajneet reet preet baasur bakhaaneeai.487.

The way, there is distinction between the night and day,

Same way, are deemed the services to the divergent-god and Gurdev,(1)

At night, there is darkness, and many stars twinkle,

But during the day through sun (Gurdev), Sole Supreme Being is perceived,(2)

In the darkness, there are perversions through the perverts,

But at ambrosial hour, the Divine ones ponder over,(3)

At night, during the time of slumbering, the thieves, swindlers and touts, predominate,

But the criteria of polity and adoration is recognised during the day.(4)(487)

ਨਿਸ ਦੁਰਮਤਿ ਹੁਇ ਅਧਰਮੁ ਕਰਮੁ ਹੇਤੁ,
ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਸੁਰ ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ।
ਦਿਨਕਰਿ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤ ਸਭ ਕਿਛ ਸੂਝੈ,
ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਭਰਮ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਮ ਹੈ।
ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਅੰਧ ਕੰਧ ਲਾਗੈ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਪਰਮਾਰਥ ਮਰਮੁ ਹੈ॥੪੮੮॥

Nis durmat hue adharm karm het,
Gurmat baasur su dharm karm hai.
Dinkar jot ke udot sabh kichh soojhai,
Nis andhiaaree bhoole bharmat bharm hai.
Gurmukh sukh phal dibh deh drisṭ hue,
Aan dev sewak hue drisṭ charm hai.
Sansaaree sansaaree sang andh andh kandh laagai,
Gurmukh sandh parmaarath marm hai.488.

Wickedness is like the night wherein the evil becomes the criteria of deeds,

But when the day arises, Gurmat prevails through righteousness and performance,(1)

With the luminous of the sun, all becomes discernible,

And the day makes Gurmat to spread the deeds of righteousness,(2)

A Gurmukh is bestowed with divine insight,

But becoming the server of divergent-god, the foresight is debased,(3)

Mortal associating with a mortal is like a blind-men leading another blind-men,

But the association with a Gurmukh is like the ointment for deliverance.(4)(488)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲਿ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਨ ਚੰਚਲ ਕਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਧਾਤ ਜੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖੀਅਤਿ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਜੋਤਿ ਕੰਚਨ ਧਰਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਮਿਟਤ ਨਹੀ ਕੁਟੇਵ,
ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭੈਜਲ ਤਰਤ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਉਚਰਤ ਹੈ॥ ੪੮੯॥

Jaise jal mil bauh barn banaaspatee,
Chandan sugandh ban chanchal karat hai.
Jaise agan agan dhaat joee soee dekheeat,
Paaras paras jot kanchan dhart hai.
Taise aan dev sew miṭat nahee kuṭev,
Satgur dev sew bhaijal tarat hai.
Gurmukh sukh phal mahaatam agaadh bodh,
Net net net namo namo uchrat hai.489.

The way, by associating with water, many types of flora sprung up,

And the aroma from Sandalwood trees, spreads sandalwood aroma around,(1)

Getting effected by fire, a metal looks like fire,

But when meets Philosopher's stone, gets the shine like that of gold,(2)

Same way, by serving the divergent-gods, eliminated is not the base temperament,(3)

But the tranquillity achieved through Gurmukh has profound auspiciousness,

And deeming it as Providence, repeatedly pay the obeisance.(4)(489)

ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਗਨਿਕਾ ਪੈ,
ਤਾਹਿ ਲੋਗ ਬੇਦ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨ ਕਾਨਿ ਹੈ।
ਕੁਲਾਬਧੂ ਛਾਡਿ ਭਰਤਾਰ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਇ,
ਲਾਛਨੁ ਲਗਾਵੈ ਕੁਲ ਅੰਕੁਸ ਨ ਮਾਨਿ ਹੈ।
ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਬਗ ਧਿਆਨ ਆਨ ਸਰ ਫਿਰੈ,
ਮਾਨਸਰ ਛਾਡੈ ਹੰਸੁ ਬੰਸੁ ਮੈ ਅਗਿਆਨ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ,
ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਲੇਪ ਨਿਰਲੇਪੁ ਧਿਆਨ ਹੈ॥੪੯੦॥

Pragaṭ sansaar bibchaar karai ganika pai,
Taahe log bed ar giaan kee na kaan hai.
Kula badhoo chhaaḍ bhartaar aan duaar jaae,
Laachhan lagaavai kul ankus na maan hai.
Kapaṭ snehee bag dhiaan aan sar phirai,
Maansar chhaaḍai hans bans mai agiaan hai.
Gurmukh manmukh durmat gurmat,
Par tan dhan lep nirlep dhiaan hai.490.

Quite evidently, a prostitute indulges in whoredom ,

And she cares not about the people and their knowledge in Vedas (religious books),(1)

If a virtuous woman, renounces her husband, goes to some other portal,

Gets herself tainted and cares not about her family honour,(2)

Deceitful crane, with malicious mind, roams around other ponds,

But if a swan abandons Mansrover and goes astray, it commits absolute frailty,(3)

Gurmukh (relinquishing) self-orientation, and (turning) wickedness into Gurmat,

Puts his mind to remain unattached to other's entities and mundaneness.(4)(490)

ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਲਉਂਗ ਚਰ ਕਾਗੈ ਆਗੈ ਰਾਖੈ,
ਬਿਸਟਾ ਬਿਗੰਧ ਖਾਤ ਅਧਿਕ ਸਿਯਾਨ ਕੈ।
ਬਾਰ ਬਾਰ ਸ੍ਵਾਨ ਜਉ ਪੈ ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ,
ਟਰੈ ਨ ਕੁਟੇਵ ਦੇਵ ਹੋਤ ਨ ਅਗਿਆਨ ਕੈ।
ਸਾਪਹਿ ਪੈ ਪਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਮਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ,
ਉਗਲਤ ਕਾਲਕੂਟ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲ ਸਭਾ,
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਤਕਤ ਬਗੁ ਧਿਆਨ ਕੈ॥੪੯੧॥

Paan kapoor laung char kaagai aagai raakhai,
Bisṭa bigandh khaat adhik siyaan kai.
Baar baar swaan jau pai ganga isnaan karai,
Ṭarai na kuṭev dev hot na agiaan kai.
Saapah pai paan misṭaan mahaan anmrit kai,
Uglat kaalkooṭ haumai abhimaan kai.
Taise maansar saadhsangat maraal sabha,
Aan dev sewak takat bag dhiaan kai.491.

Betel-leaf, camphor and clove are presented to a crow to eat,

But his wisdom leads him to devour foul smelling excreta.(1)

A dog frequently goes to the (River) Ganga for ablution,

But renounces not its bad habits and, due to its stupidity, can become not pious,(2)

May a snake is served with sweetened nectar,

But, being full of pride, it still vomits out poison,(3)

Same way, Mansrover (sacred location) is the place for swans (Gurmukhs),

But a server of divergent-god glances in like a heron,(4)(491)

ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਸਿ ਭਾਨ ਧਿਆਨ,
ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਰਚਿਓ ਤਾਹੀ ਤਾਹੀ ਚਾਹੈ ਜੀ।
ਮੀਨ ਅਉ ਪਤੰਗ ਜਲ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਹੇਤ,
ਟਾਰੀ ਨ ਟਰਤ ਟੇਵ ਓਰ ਨਿਰਬਾਹੈ ਜੀ।
ਮਾਨਸਰ ਆਨ ਸਰ ਹੰਸੁ ਬਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ,
ਉਤਮ ਅਉ ਨੀਚ ਨ ਸਮਾਨ ਸਮਤਾ ਹੈ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਭੇਦ,
ਸਮਸਰ ਹੋਤ ਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਰਿਤਾ ਹੈ ਜੀ॥੪੯੨॥

Chak-ee chakor aihnis sas bhaan dhiaan,
Jaahee jaahee rang rachio taahee taahee chaahai jee.
Meen au patang jal paavak prasang het,
Ṭaaree na ṭarat ṭev or nirbaahai je.
Maansar aan sar hans bag preet reet,
Utam au neech na smaan samta hai jee.
Taise gurdev aan dev sewak na bhed,
Samsar hot na samundar sarita hai jee.492.

Buddy sheldrake and Indian red legged patridge, day and night keep their minds imbued (with sun and moon respectively),

The way, one relishes, one revels in that,(1)

Affinity is there in fish with water and moth with fire,

In spite of trying, it can be broken not, it continues till the end,(2)

Customary is the affinity between Mansrover with swan and heron with ponds,

As there can be no similarity between ideal and mean,(3)

Same way, there is distinction between servers of divergent-god and Gurdev,

Like, no similarity can be there between the sea and the stream.(4)(492)

ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਪੇਖੈ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਚਕਈ ਜਿਉ ਨਿਸ,
ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ।
ਬੈਰ ਭਾਇ ਪੇਖਿ ਪਰਛਾਈ ਕੂਪੰਤਰਿ ਪਰੈ,
ਸਿੰਘੁ ਦੁਰਮਤਿ ਲਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਗਊ ਸੂਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੰਗ ਹਿਲਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ,
ਸ੍ਵਾਨ ਆਨ ਦੇਖਤ ਬਿਰੁਧ ਜੁਧ ਠਾਨੀਐ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖ ਚੰਦਨ ਅਉ ਬਾਂਸ ਬਿਧਿ,
ਬਰਨ ਕੇ ਦੋਖੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੪੯੩॥

Preet bhaae pekhai pratibinb chak-ee jio nis,
Gurmat aapa aap cheen pahchaaneeai.
Bair bhaae pekh parchhaaee koopantar parai,
Singh durmat lag dubidha kai jaaneeai.
Ga-oo soot anek ek sang hil mil rahai,
Swaan aan dekhat birudh judh ṭhaaneeai.
Gurmukh manmukh chandan au baans bidh,
Barn ke dokhee bikaaree upkaaree unmaaneeai.493.

Permeated with love, Chakvi acknowledges her own shadow at night-time,

Same way, Gurmat can be recognised through self by looking into the innermost.(1)

A lion, strewn with animosity, deems (his shadow in the well) as another lion,

Same way, one with wicked-mind remains infused with duality,(2)

Many a calf of a cow remain intimate with each other,

But a dog on seeing another dog, turns into the fighting mood,(3)

The criteria of Gurmukh and Manmukh[237] is like that of sandalwood and bamboos,

Ones are inimical (of their own kind) and the others may be deemed as benefactors.(4)(493)

[237] Manmukh – Self-oriented, apostate, irreligious, atheist

ਜਉ ਕੋਊ ਬੁਲਾਵੈ ਕਹਿ ਸ੍ਵਾਨ ਮ੍ਰਿਗ ਸਰਪ ਕੈ,
ਸੁਨਤ ਰਿਜਾਇ ਧਾਇ ਗਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀਐ।
ਸ੍ਵਾਨ ਸ੍ਵਾਮ ਕਾਮ ਲਾਗਿ ਜਾਮਨੀ ਜਾਗਤ ਰਹੈ,
ਨਾਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨਿ ਕੀਜੀਐ।
ਧੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜੇ ਸਰਪ ਅਰਪ ਦੇਤ ਤਨ ਮਨ,
ਦੰਤ ਹੰਤ ਹੋਤ ਗੋਤ ਲਾਜਿ ਗਹਿ ਲੀਜੀਐ।
ਮੋਹ ਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨਿ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਗੁ ਜੀਜੀਐ॥੪੯੪॥

*Jau ko-oo bulaavai kah swaan mrig sarap kai,
Sunat rijaae dhaae gaar maar deejeeai.
Swaan swaam kaam laag jaamnee jaagat rahai,
Naadah sunaae mrig praan haan keejeaai.
Dhun mantar paṛai sarap arp det tan man,
Dant hant hot got laaj gaih leejeeai.
Moh na bhagat bhaav sabad surat heen,
Gur updes bin dhrig jag jeejeeai.494.*

If a (person) is called and addressed as dog, deer or snake,

Hearing this, he gets angry and feels like committing the murder,(1)

But a dog, for sake of the master, spends whole night awake,

And a deer, listening to the musical notes (apparently coming out of its own body) is prepared to sacrifice its life even,(2)

Listening to the tune of *been*[238], a snake sacrifices itself and surrenders its body,

Gets its (poisonous) teeth broken and give up its familial criteria,(3)

Ones who have no affection for devotion and are devoid of awareness (of Divine Word),

Their living in the world becomes loathsome.(4)(494)

---

[238] Been - a wind-instrument used by snake-charmers

ਜੈਸੇ ਘਰਿ ਲਾਗੈ ਆਗਿ ਜਾਗਿ ਕੂਆ ਖੋਦੀਓ ਚਾਹੈ,
ਕਾਰਜ ਨ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਸੀਖਿਓ ਚਾਹੈ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ,
ਅਨਿਥਾ ਉਦਮ ਜੈਤ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਨਿਸਿ ਸੋਵਤ ਸੰਘਾਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਛੇ,
ਭੋਰ ਭਏ ਭਾਰ ਬਾਧ ਚਲੇ ਕਤ ਜਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ਅੰਧ ਅਵਿਧ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ,
ਅੰਤਕਾਲ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੪੯੫॥

Jaise ghar laagai aag jaag kooaa kho-deeo chaahai,
Kaaraj na sidh hoe roe pachhutaaeeai.
Jaise tau sangraam samai seekhio chaahai beer bidiaa,
Anitha udam jait padvee na paaeeai.
Jaise nis sovat sanghaatee chal jaat paachhe,
Bhor bhae bhaar baadh chale kat jaaeeai.
Taise maaiaa dhandh andh avidh bihaae jaae,
Antkaal kaise har naam liv laaeeai.495.

Finding house on fire, awakes and goes out to dig a well,

No purpose is served and repentance prevails,(1)

During the fight, yearns to learn fighting tactics,

Such effort brings not victorious title,(2)

The way, one remains in sleep while the companions leave on their journeys,

In the morning, after pulling goods together, thinks whereto go?(3)

The same way, the one pervaded with the criterion of mammon, squanders life,

At the end, how can he get imbued with the Godly Name?(4)(495)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਚਪਲ ਜਲ ਅੰਤਰ ਨ ਦੇਖੀਅਤਿ,
ਪੂਰਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਲੀਨ ਦਰਪਨ ਮੈ ਨ ਦੇਖੀਅਤਿ,
ਨਿਰਮਲ ਬਦਨ ਸਰੂਪ ਉਰਬਸ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਦੀਪ ਨ ਸਮੀਪ ਕੋ ਬਿਲੋਕੀਅਤੁ,
ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਤਸ ਕੋ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਧਰਮ ਅਧਮ ਅਛਾਦਿਓ ਮਨੁ,
ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਨਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ॥੪੯੬॥

Jaise tau chapal jal antar na dekheeat,
Pooran pragaas pratibinb rav sas ko.
Jaise tau maleen darpan mai na dekheeat,
Nirmal badan saroop urbas ko.
Jaise bin deep na smeep ko bilokeeat,
Bhavan bhaiaan andhkaar traas tas ko.
Taise maaiaa dharam adham achhaadio man,
Satgur dhiaan sukh naan prem ras ko.496.

The way, one can see not through volatile and fluttering water,

As it makes not possible the visioning of the images of the full moon and the sun,(1)

A dirty mirror reflects not clear image,

And enables not a damsel to appreciate her nymph-like forms,(2)

The way, without the light from a lamp any object, even lying nearby, can be observed not,

And the house swathed in darkness seems dreadful and deems inviting the thieves,(3)

The same way, permeated with the darkness of the criteria of mammon, the mind is dreaded,

And it can contemplate not to get imbued with the comforts through Satguru.(4)(496)

ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦ੍ਰੁਮ ਸਫਲ ਸਪਤ੍ਰ ਪੁਨ,
ਏਕ ਸਮੈ ਫੂਲ ਫਲ ਪਤ੍ਰ ਗਿਰ ਜਾਤ ਹੈ।
ਸਰਿਤਾ ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਕਬਹੂੰ ਸਮਾਨ ਬਹੈ,
ਕਬਹੂੰ ਅਥਾਹ ਅਤ ਪ੍ਰਬਲਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ।
ਏਕ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹੋਤ ਜੀਰਨਾਂਬਰ ਮੈ,
ਏਕ ਸਮੈ ਕੰਚਨ ਜੜੇ ਜਗਮਗਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਜੋਗੀਸੁਰ ਹੈ,
ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਭਾਰੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਹੈ॥੪੯੭॥

Jaise ek samai drum saphal sapatar pun,
Ek samai phool phal patar gir jaat hai.
Sarita salil jaise kabhoon smaan bahai,
Kabhoon athaah at prabal dikhaat hai.
Ek samai jaise heera hot jeernaanbar mai,
Ek samai kanchan jare jagmagaat hai.
Taise Gursikh raaj kuaar jogeesur hai,
Maaiaadhaaree bhaaree jog jugat jugaat hai.497.

The way, time comes when a tree is teeming with leaves and fruits,

But the time comes when all the leaves, fruits and flowers vanish,(1)

At some places the water flows serenely

But there comes the place where it surges with great gusto,(2)

Some time a diamond is kept hidden in old rags,

But time comes when, being embedded in gold, it sparkles,(3)

Same way, a Gursikh, on one account, is deemed as prince but contrarily he is an epitome of piety,

In spite of worldly-attachments, remains permeated with Godly traits.(4)(497)

ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ਅਉ ਬਚਨ ਕੀਨੇ,
ਜਨਮ ਲੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਾਧਿ ਹੈ।
ਈਹਾਂ ਆਏ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਾਏ ਦਾਸੀ ਲਪਟਾਏ,
ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤ ਅਸਾਧਿ ਹੈ।
ਸਾਚੁ ਮਰਨੋ ਬਿਸਾਰ ਜੀਵਨ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰ,
ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤੁ ਹਾਰੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਧਿ ਹੈ।
ਅਉਸਰ ਹੁਇ ਹੈ ਬਿਤੀਤਿ ਲੀਜੀਏ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ,
ਕੀਜੀਏ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਹੈ॥੪੯੮॥

Asan basan sang leene au bachan keene,
Janam lai saadhsang sri gur araadh hai.
Eahaan aae daata bisraae daasee lapṭaae,
Panch doot bhoot bharm bharmat asaadh hai.
Saach marno bisaar jeewan mithiaa sansaar,
Samjhai na jeet haar supan smaadh hai.
Ausar hue hai biteet leejeeai janam jeet,
Keejeeai saadhsang preet agam agaadh hai.498.

Takes birth carrying such promises,

That, after gaining life, will remain in piety and remember Sri Guru,(1)

Arriving here, forgets the benefactor and revels in the criterion of a mammon,

Being infested with five vices, gets imbued with unholiness,(2)

Forgets the reality, and accepts the deluding existence,

Understands not the criteria of winning and losing and remains in the dream-world,(3)

Life is transpiring, win over the being,

Revel in holy company and indulge in the deep-rooted love.(4)(498)

ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ,
ਸਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਲੋਈਐ।
ਸਫਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਨਿਤ,
ਜਿਹਬਾ ਸਫਲ ਗੁਨਨਿਧਿ ਗੁਨ ਗੋਈਐ।
ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ,
ਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦਛਨਾ ਕੈ ਪੋਈਐ।
ਸੰਗਮ ਸਫਲ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰ,
ਹਿਰਦਾ ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਮੋਈਐ॥੪੯੯॥

Saphal jannam gur charan saran liv,
Saphal drist gur daras aloeeai.
Saphal surat gur sabad sunat nit,
Jihba saphal gun nidh gun goeeai.
Saphal hasat gur charan pooja pranaam,
Saphal charan pardachhana ko poeeai.
Sangam saphal saadhsangat sahaj ghar,
Hirda saphal gurmat kai smoeeai.499.

Auspicious is the birth which gets shelter under Guru's feet,

That revelation is auspicious which perceives the Vision of Guru,(1)

That awareness is effectual which ever listens to Guru's Shabad,

And that tongue is fruitful which sings glories of benevolent treasures,(2)

Hands are triumphant which render service at Guru' feet,

And feet are auspicious which perform circumambulation,(3)

Fruitful is the meeting with holy congregation to perceive ecstasy,

And the mind succeeds by getting imbued with Gurmat.(4)(499)

ਕਤ ਪੁਨ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਤ ਸਾਧਸੰਗੁ,
ਨਿਸ ਦਿਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਚਲਿ ਜਾਈਐ।
ਕਤ ਪੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਹੁਇ ਪਰਸਪਰ,
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸੇਵਾ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਕਤ ਪੁਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੰਗੀਤ ਰੀਤ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗਾਈਐ।
ਕਤ ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਕਿਰਤਾਸ ਲੇਖ ਮਸੁਵਾਨੀ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਲਿਖਿ ਨਿਜਪਦੁ ਪਾਈਐ॥੫੦੦॥

Kat pun manas janam kat saadhsang,
Nis din keertan samai chal jaaeeai.
Kat pun drisṭ daras hoe parspar,
Bhaavnee bhagat bhaae sewa liv laaeai.
Kat pun raag naad baad sangeet reet,
Sri gur sabad dhun sun pun gaaeeai.
Kat pun kar kirtaas lekh masuvaanee,
Sri gur sabad likh nijpad paaeeai.500.

How would human form come again, and how would pious company be available?

Only by walking everyday towards holy congregation revelling in Keertan,(1)

How could the Divine Vision be achieved?

Only by seeking holy devotion, and that through dedicated service,(2)

How can be realized the musical raagas and notes?

Listen to the melodies of Guru's Divine Word, and hear them to perceive virtuosity,(3)

How to get chance to write ones writ in ink on paper?

The ones who write Guru's Divine Word, they realize their inner form.(4)(500)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਲਾਸ ਪਤ੍ਰ ਨਾਗਬੇਲ ਮੇਲ ਭਏ,
ਪਹੁਚਤ ਕਰਿ ਨਰਪਤਿ ਜਗ ਜਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਕੁਚੀਲ ਨੀਲ ਬਰਨ ਬਰਨੁ ਬਿਖੈ,
ਹੀਰ ਚੀਰ ਸੰਗਿ ਨਿਰਦੋਖ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਸਮੈ ਮਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖ,
ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਗ ਭੋਗ ਬਿਖੈ ਆਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਮਮ ਕਾਗ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲ ਮਾਲ,
ਮਾਰ ਨ ਉਠਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੁਰ ਬਾਨੀਐ॥੫੦੧॥

Jaise tau plaas patar naagbel mel bhae,
Pahuchat kar narpat jag jaaneeai.
Jaise tau kucheel neel barn barn bikhai,
Heer cheer sang nirdokh unmaaneeai.
Saalagraam sewa samai maha apavitar sankh,
Param pavitar jag bhog bikhai aaneeai.
Taise mam kaag saadhsangat maraal maal,
Maar na uṭhaavat gaavat gur baaneeai.501.

The way, leaf from a Plah[239] is disguised in betel-leaf,

But when taken by the sovereign, whole comes to know,(1)

The way, the blue colour is deemed coarse,

But blue (diamond) associating with apparel earns applause,(2)

Polluted sea-shell becomes pious when used by the server of Saligraam[240],

And at the sanctification of food for the gods it is considered virtuous,(3)

Same way, flock of crows (renegades), in the holy-congregation, are treated like swans,

And are not destroyed there where Gurbani is always resonated.(4)(501)

---

239 Plah – Wild tree whose leaves are very bitter to eat

240 Saligraam - Image or idol carried on person or worshiped by Hindus

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਧਿ ਮੀਨ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਨਿ,
ਜਲ ਬਿਨ ਤਲਫ ਤਲਫ ਮਰਿ ਜਾਤਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਸਤ ਮਹਾਤਮੈ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਨਿ,
ਪਰ ਬਸ ਭਏ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਮ ਕੈ ਸੁਖਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਆ,
ਬਿਛੁਰਤ ਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕੈ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਤਮਾ ਅਚੇਤ,
ਅੰਤਰ ਪਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੫੦੨॥

Jaise jal madh meen mahima na jaanai pun,
Jal bin talaph talaph mar jaat hai.
Jaise ban basat mahaatmai na jaanai pun,
Par bas bhae khag mrig akulaat hai.
Jaise pria sangam kai sukhah na jaanai triaa,
Bichhrat birha britha kai billaat hai.
Taise gur charan saran aatma achet,
Antar parat simrat pachhutaat hai.502.

The way, a fish in water realizes not its (water's) glories,

But when taken away from water, it flutters and faces death,(1)

The way, in the jungle, the birds and animals appreciate not the flora,

But realize when get apprehended by the hunter,(2)

The wife understands not the value of union with husband,

But when split, she cries with the pangs of separation,(3)

Same way, the souls under protection of auspicious feet remains unintentional,

But when unconnected, repents and reminisces.(4)(502)

ਭਗਤਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਰਾਸ ਰਿਦੈ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਨਿ ਆਸਾ ਉਰਧਾਰਿ ਹੌਂ।
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਨਿ ਕੰਪਤ ਹੌ ਅੰਤਰਗਤਿ,
ਦੀਨ ਕੌ ਦਇਆਲ ਸੁਨਿ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਟਾਰ ਹੌਂ।
ਜਲਧਰ ਸੰਗਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੇਂਬਲ ਦ੍ਰੁਮ,
ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਮੈਲਗਾਰ ਹੌਂ।
ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਿ ਨਰਕ ਹੂੰ ਨ ਪਾਵਉ ਠਉਰ,
ਤੁਮਰੇ ਬਿਰਦੁ ਕਰਿ ਆਸਰੋ ਸਮਾਰ ਹੌਂ॥੫੦੩॥

Bhagat-vachhal sun hot ho niraas ridai,
Patit paavan sun aasa urdhaar haun.
Antarjaamee sun kanpat hau antargat,
Deen kau daiaal sun bhai bharm taar haun.
Jaldhar sangam kai aphal senbal drum,
Chandan sugandh sanbandh mailgaar haun.
Apnee karnee kar narak hoon na paavau ṭhaur,
Tumre birad kar aasro smaar haun.503.

On hearings about the holy-men getting detached, I feel despaired,

But seeing the renegades gaining attachment, I feel enhanced aspirations,(1)

Learning about your trait of knowing-all, I feel dreaded,

But such whims are torn apart on learning that the compassion is your real attribute.(2)

In spite of extreme rains, Sinmbal tree remains fruitless,

But through its association with Sandalwood tree, it gains fragrance,(3)

Through own efforts can seek not place in hell even,

But I am seeking your patronage, which is full of compassion.(4)(503)

ਜਉ ਹਮ ਅਧਮ ਕਰਮ ਕੈ ਪਤਿਤ ਭਏ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ।
ਜਉ ਭਏ ਦੁਖਿਤ ਅਰੁ ਦੀਨ ਪਰਚੀਨ ਲਗਿ,
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ਹੈ।
ਜਉ ਗ੍ਰਸੇ ਅਰਕ ਸੁਤ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਭਏ,
ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਹੈ।
ਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਬ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ,
ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੋਹੀ ਬਨਿ ਆਇਓ ਹੈ॥੫੦੪॥

Jau ham adham karm kai patit bhae,
Patit paavan Prabh naam pragṭaaio hai.
Jau bhae dukhit ar deen parcheen lag,
Deen dukh bhanjan birad birdaaio hai.
Jau grase ark sut narak niwaasee bhae,
Narak niwaaran jagat jas gaaio hai.
Gun kee-e gun sab ko-oo karai kripanidhaan,
Avgun kee-e gun tohee ban aaio hai.504.

I have become renegade and apostate due to irreligiosity,

But you, the defender of honours, illuminate me with Naam,(1)

We are tormented due to our heretofore deeds and deficiencies,

But, through your benevolent traits, eliminate of our miseries,(2)

Due to the rage of Yama, we have become the dweller of hell,

But, the whole humanity knows, you are the emancipator from the misery,(3)

Doing good deeds? All these good deeds get celestial grace,

But indulgence in defaults bounces back their reaction,(4)(504)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਰੋਗ ਭੋਗ ਭੋਗਵੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਖਾਨਿ ਪਾਨ ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਤਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਮਹਖੀ ਸਹਨਸੀਲ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਧੁਜਾ,
ਅਜਿਆ ਮੈ ਤਨਕ ਕਲੇਜੋ ਨ ਸਮਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਜਉਹਰੀ ਬਿਸਾਹੈ ਵੇਚੇ ਹੀਰਾ ਮਾਨਕਾਦਿ,
ਰੰਕ ਪੈ ਨ ਰਾਖਿਓ ਪਰੈ ਜੋਗ ਨ ਜੁਗਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਅਪਰਚੁ ਅਪਰਚੇ ਦੁਸਹਿ ਦੁਖ ਪਾਵਈ॥੫੦੫॥

Jaise tau arog bhog bhogvai naana prakaar,
Brithaawant khaan paan ridai na hitaav-ee.
Jaise mahkhee sahanseel kai dheeraj dhuja,
Ajiaa mai tanak kalejo na smaav-ee.
Jaise jauhree bisaahai veche heera maanakaad,
Rank pai na raakhio parai jog na jugaav-ee.
Taise Gur parchai pavitar hai pooja prasaad,
Aparch aparche dusah dukh paav-ee.505.

The way, a healthy man relishes many types of viands,

But a sick-man's mind feels not to take any foods or drinks,(1)

The way, a buffalo through her enduring trait is very serene,

But, unlike her, the goat has no heart for tolerance,(2)

The way, a jeweller buys and sells many types of ornaments,

But one stricken with poverty keeps nothing due to his inability to sustain,(3)

Same way, one who revels in Guru's reverence through benevolent grace,

Himself gets satiated whereas others face the sufferings.(4)(505)

ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਤਨਕ ਹੀ ਖਾਤ ਮਰਿ ਜਾਤਿ ਤਾਤ,
ਗਾਤਿ ਮੁਰਝਾਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ਬਰਖਨ ਕੀ।
ਮਹਿਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੂਧ ਰਾਖੀਐ ਭਾਂਜਨ ਭਰਿ,
ਪਰਤਿ ਕਾਂਜੀ ਕੀ ਬੂੰਦ ਬਾਦਿ ਨ ਰਖਨ ਕੀ।
ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਤੂਲਿ ਰੰਚਕ ਚਿਨਗ ਪਰੇ,
ਹੋਤ ਭਸਮਾਤ ਛਿਨ ਮੈ ਅਕਰਖਨ ਕੀ।
ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨਾ ਬਿਕਾਰ ਕੀਏ,
ਹਰੈ ਨਿਧਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਹਜ ਹਰਖਨ ਕੀ॥੫੦੬॥

Jaise bikh tanak hee khaat mar jaat taat,
Gaat murjhaat pratipaalee barkhan kee.
Mahkhee duhaae doodh raakheeai bhaanjan bhar,
Part kaanjee kee boond baad na rakhan kee.
Jaise koṭ bhaar tool ranchak chinag pare,
Hot bhasmaat chhin mai akarkhan kee.
Taise par tan dhan dookhna bikaar kee-e,
Harai nidh sukrit sahaj harkhan kee.506.

By taking tiny amount of poison, the death is faced,

And the body, nourished for many years, just disintegrates,(1)

The utensil is filled after milking (a cow),

But just a drop of rennin makes it unworthy of preserving,(2)

When many bundles of cotton put together are shown just a spark of fire,

In a few moments they burn and turns into ashes,(3)

It is sinful to aspire for other's wife and other's riches,

As through sins, righteous acts, ecstasy and all those just vanish.(4)(506)

ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਸਿ ਬਾਂਸ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ,
ਆਨ ਦ੍ਰੁਮ ਦੂਰਹ ਭਏ ਬਾਸਨ ਕੈ ਬੋਹੈ ਹੈ।
ਦਾਦਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਜਾਨੀ ਨ ਕਮਲ ਗਤਿ,
ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਕੈ ਬਿਮੋਹੇ ਹੈ।
ਤੀਰਥ ਬਸਤ ਬਗੁ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਕਛੁ,
ਸਰਧਾ ਕੈ ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਜਾਤ੍ਰੀ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹੈ।
ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੀਨ,
ਦੂਰੰਤਰਿ ਸਿਖਿ ਉਰਿ ਅੰਤਰਿ ਲੈ ਪੋਹੇ ਹੈ॥੫੦੭॥

Chandan smeep bas baans mahima na jaanee,
Aan drum doorah bhae baasan kai bohai hai.
Daadar srovar mai jaanee na kamal gat,
Madhukar man makrand kai bimohe hai.
Teerath basat bag maram na jaanio kacch,
Sardha kai jaatra het jaatree jan sohe hai.
Nikaṭ basat mam Gur updes heen,
Doorantar Sikh ur antar lai pohe hai.507.

Although it exists adjacent to sandalwood tree, the bamboo tree imitates not its trait,

Whereas other (trees), although far off, acquire the aroma,(1)

In spite of residing in water, a frog realizes not the value of lotus,

Whereas the black-bee comes running with great affection from far off.(2)

Heron, living at the pilgrim place realizes not its auspiciousness,

Whereas the pilgrims become the embodiment of devotion,(3)

Although living in the same vicinity, remains devoid of sermons,

Whereas the Sikhs living far apart, perceive their minds.(4)(507)

ਜੈਸੇ ਪਰ ਦਾਰਾ ਕੋ ਦਰਸੁ ਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ,
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੈ ਨ ਚਾਹ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੈ ਸਾਵਧਾਨ ਸੁਰਤਿ ਕੈ,
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਨੈ ਨ ਉਤਸਾਹ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਪਰ ਦਰਬ ਹਰਨ ਕਉ ਚਰਨ ਧਾਵੈ,
ਤੈਸੇ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨ ਉਮਾਹ ਕੈ।
ਉਲੂ ਕਾਗ ਨਾਗਿ ਧਿਆਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ,
ਊਚ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ਨੀਚ ਪਦੁ ਗਾਹ ਕੈ॥੫੦੮॥

Jaise par daara ko daras drig dekhio chaahai,
Taise Gur darsan dekhat hai na chaah kai.
Jaise par ninda sunai saavdhaan surat kai,
Taise Gur sabad sunai na utsaah kai.
Jaise par darb haran ko charan dhaavai,
Taise keertan saadhsangat na umaah kai.
Uloo kaag naag dhiaan khaan paan kau na jaanai,
Ooch pad paavai nahee neech pad gaah kai.508.

The way, one aspires to observe other's wife,

But seek not Guru's Vision likewise,(1)

The way, one hears the adversity of others,

But listens not the Divine Word of the Guru with same intensity,(2)

The way, one walks to go to swindle others,

But travels not to holy congregation to hear devotional singing of hymns,(3)

The way, owl knows not the sun, crow relishes not dainty food and snake relishes not milk,

Eminence they achieve not and remain lowly for ever,(4)(508)

ਜੈਸੇ ਰੈਨਿ ਸਮੈ ਸਬ ਲੋਗ ਮੈ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਚਕਈ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਭਾਗਹੀਨੁ ਜਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਦਿਨਕਰਿ ਕੈ ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗ,
ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੰਧ ਪਰਚੀਨ ਉਨਮਾਨੀਐ।
ਸਰਵਰ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਪੂਰਨ ਹੈ,
ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਰਹਤ ਬਕਬਾਨੀਐ।
ਤੈਸੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਰਿਓ,
ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਅਪਰਾਧਨੁ ਬਿਹਾਨੀਐ॥ ੫੦੯॥

Jaise rain samai sab log mai sanjog bhog,
Chak-ee biog sog bhaagheen jaaneeai.
Jaise dinkar kai udot jot jagmag,
Uloo andh kandh parcheen unmaaneeai.
Sarvar sarita samundar jal pooran hai,
Trikhaavant chaatrak rahat bakbaaneeai.
Taise mil saadhsang sakal sansaar tario,
Mohe apraadhee apraadhan bihaaneeai.509.

At night-time people interact with each other,

But Chakvi (without sun) is known to remain in misery,(1)

With the sun-rise, illumination spreads all around,

But owl is thought to be hiding behind dark and dingy corners,(2)

Tanks, streams and sea are deemed overflowing with water,

But thirsty rain-bird keeps on lamenting (for want of just one rain-drop),(3)

Same way, through holy congregation, whole world is emancipated,

But, me the sinner is spending life revelling in misdeed.(4)(509)

ਜੈਸੇ ਫਲ ਫੂਲਹਿ ਲੈ ਜਾਇ ਬਨਰਾਇ ਪ੍ਰਤਿ,
ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਮੁਕਤਾਹਲ ਸਮੁੰਦ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਇ,
ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੀ ਸਰਾਹੈ ਸੋਭਾ ਤਉ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਕਨੀ ਕੰਚਨ ਸੁਮੇਰ ਸਨਮੁਖ ਰਾਖਿ,
ਮਨ ਮੈ ਗਰਬੁ ਕਰੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਠਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਦੈ ਰੀਝਾਇਓ ਚਾਹੈ,
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਕੈ ਰੀਝਾਵੈ ਜੀ॥੫੧੦॥

Jaise phal phoolah lai jaae banraae prati,
Karai abhimaan kaho kaise ban aavai jee.
Jaise muktaahal samundarah dikhaavai jaae,
Baar baar hee saraahai sobha tau na paavai jee.
Jaise kanee kanchan sumer sanmukh raakh,
Man mai garb karai baavro kahaavai jee.
Taise giaan dhiaan thaan praan dai reejhaaio chaahai,
Praanpat satgur kaise kai reejhaavai jee.510.

One takes flowers to show love to the king-of-flora,

And feels great pride but how can he be appreciated?(1)

One takes pearls and exhibits them to the sea (which is full of pearls),

May be, himself, feels pompous but is appreciated not,(2)

May a person place pinch of gold in front of Sumer (mountain of gold),

And feel great pride, but he is denounced as a foolish,(3)

If one just talks about knowledge and contemplation,

How can he impress True Guru, the Master of all life?(4)(510)

ਜੈਸੇ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅਉ ਧਾਨ ਪਾਨ ਬੇਚਨ ਕਉ,
ਪੂਰਬਿ ਦਿਸਾ ਲੈ ਜਾਇ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ।
ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਦਾਖ ਦਾਰਮ ਲੈ ਜਾਇ ਜੈਸੇ,
ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਕੇਸੁਰ ਲੈ ਉਤਰਹਿ ਧਾਵੈ ਜੀ।
ਦਖਨ ਦਿਸਾ ਲੈ ਜਾਇ ਲਾਇਚੀ ਲਵੰਗ ਲਾਦਿ,
ਬਾਦਿ ਆਸਾ ਉਦਮ ਹੈ ਬਿੜਤੋ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਕੈ ਬਿਦਿਮਾਨ,
ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ॥੫੧੧॥

Jaise choaa chandan au dhaan paan bechan kau,
Poorab disa lai jaae kaise ban aavai jee.
Pachham disa daakh daaram lai jaae jaise,
Mrig mad kesar lai utrah dhaavai jee.
Dakhan disa lai jaae laaichee lawang laad,
Baad aasa udam hai birto na paavai jee.
Taise gun nidh Gur saagar kai bidimaan,
Giaan gun pragaṭ kai baavro kahaavai jee.511.

One takes perfumes, sandalwood, betel-leafs to sell,
And goes towards the East, how would he succeed?(1)
Towards the West, one takes grapes and pomegranate,
And moves to the North with musk and saffron,(2)
Loads the cloves and cardamom and goes to South,
Such efforts are fruitless and there are no profits,(3)
The benevolences are there in the sea of Guru's Wisdom,
But the one who comes there to demonstrate ones knowledge and virtues is labelled as insane.(4)(511)

ਚਲਨੀ ਮੈ ਜੈਸੇ ਦੇਖੀਅਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਛਿਦ੍ਰ,
ਕਰੈ ਕਰਵਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ।
ਬਿਰਖ ਬਿਥੂਰ ਭਰਪੂਰ ਬਹੁ ਸੂਰਨ ਸੈ,
ਕਮਲੈ ਕਟੀਲੋ ਕਹੈ ਕਹੂ ਨ ਸੁਹਾਵੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਉਪਹਾਸੁ ਕਰੈ ਬਾਇਸੁ ਮਰਾਲ ਪ੍ਰਤਿ,
ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦੁਰਗੰਧ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਹਉ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਅਪਰਾਧਿ ਭਰਿਓ,
ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ਜੀ॥੫੧੨॥

Chalnee mai jaise dekheeat hai anek chhidar,
Karai karva kee ninda kaise ban aavai jee.
Birakh bithoor bharpoor bauh sooran sai,
Kamlai kaṭeelo kahai kahoo na suhaavai jee.
Jaise uphaas karai baais maraal prati,
Chhaaḍ muktaahal durgandh liv laavai jee.
Taise hau maha apraadhee apraadh bhario,
Sakal sansaar ko bikaar mohe bhaavai jee.512.

Numerous holes are visible in the sieve,

But if it slanders the jug (with only one hole), how justifiable it is?(1)

The acacia tree is strewn with thorns through out its body,

If it taunts lotus for pricking, who would then accept?(2)

A crow taunts and makes fun of swan,

Whereas itself, it eats offal and can relish not diamonds,(3)

Same way, me, a sinner, is imbued with transgressions,

And I indulge only in the vilification of whole world.(4)(512)

ਆਪਦਾ ਅਧੀਨ ਜੈਸੇ ਦੁਖਤ ਦੁਹਾਗਨ ਕਉ,
ਸਹਜਿ ਸੁਹਾਗ ਨ ਸੁਹਾਗਨ ਕੋ ਭਾਵਈ।
ਬਿਰਹਨੀ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਮੈ ਸੰਜੋਗਨਿ ਕੋ,
ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਗਾਰਿ ਅਧਿਕਾਰੁ ਨ ਸੁਹਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਤਨ ਮਾਂਝਿ ਬਾਂਝਿ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸੰਸੋ ਸ੍ਰਮ,
ਸਉਤ ਕੇ ਸੁਤਹਿ ਪੇਖਿ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ,
ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਕ੍ਰਤ ਨ ਹਿਰਦੈ ਹਿਤਾਵਈ॥੫੧੩॥

Aapda adheen jaise dukhat duhaagan ko,
Sahaj suhaag na suhaagan ko bhaav-ee.
Birhanee birha biog mai sanjogan ko,
Sundar singaar adhikaar na suhaav-ee.
Jaise tan maanjh baanjh rog sog sanso sram,
Saut ke sutah pekh maahaañ dukh paav-ee.
Taise par tan dhan dookhan tridokh mam,
Saadhan ko sukrat na hirdai hitaav-ee.513.

Strewn with miseries, a tormented and discarded wife,

Likes not the harmony between the virtuous couples,(1)

Tormented and discarded wife facing distress,

Likes not the adorning embellishments of a chaste spouse,(2)

A sterile wife remains in misery and affliction,

And observes her co-wife's offspring with contempt,(3)

Same way, permeated in me are the (traits) of discarded wife and other's riches,

And, in my mind, I cannot relish the holy love and prominence,(4)(513)

ਜਲ ਸੈ ਨਿਕਾਸਿ ਮੀਨੁ ਰਾਖੀਐ ਪਟੰਬਰ ਮੈ,
ਬਿਨੁ ਜਲ ਤਲਫ ਤਜਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ।
ਬਨ ਸੈ ਪਕਰ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਰਾਖੀਐ ਤਉ,
ਬਿਨੁ ਬਨ ਮਨ ਓਨਮਨੋ ਉਨਮਾਨ ਹੈ।
ਭਾਮਨੀ ਭਤਾਰਿ ਬਿਛੁਰਤ ਅਤਿ ਛੀਨ ਦੀਨ,
ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਤਾਹਿ ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਬਿਛੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੈ,
ਜੀਵਨ ਜਤਨ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤ ਨ ਆਨ ਹੈ॥੫੧੪॥

Jal sai nikaas meen raakheeai paṭanbar mai,
Bin jal talaph tajat pria praan hai.
Ban sai pakar panchhee pinjaree mai raakheeai tau,
Bin ban man onmano unmaan hai.
Bhaamnee bhataar bichhrat ati chheen deen,
Bilkh badan taahe bhavan bhaiaan hai.
Taise Gursikh bichhrat saadhsangat sai,
Jeewan jatan bin sangat na aan hai.514.

After taking it out of water, a fish is placed on velvety surface,

But, without water it writhes and wriggles and to honour her love surrenders her soul,(1)

After apprehending a bird from the jungle, it is put in a golden cage,

But without flora its mind remains sad and feels abandoned,(2)

Beautiful woman, without her spouse feels weak and forsaken,

Her body seems dreadful and feels dismayed in her own household,(3)

Same way, when a Gurmukh is detached from the holy congregation,

As, without the sacred-company, considers life not worth living.(4)(514)

ਜੈਸੇ ਟੂਟੇ ਨਾਗਬੇਲ ਸੈ ਬਿਦੇਸ ਜਾਤਿ,
ਸਲਿਲ ਸੰਜੋਗ ਚਿਰੰਕਾਲ ਜੁਗਵਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕੂੰਜ ਬਚਰਾ ਤਿਆਗ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਤਿ,
ਸਿਮਰਨ ਚਿਤਿ ਨਿਰਬਿਘਨ ਰਹਤ ਹੈ।
ਗੰਗੋਦਿਕ ਜੈਸੇ ਭਰਿ ਭਾਂਜਨ ਲੈ ਜਾਤਿ ਜਾਤ੍ਰੀ,
ਸੁਜਸੁ ਅਧਾਰ ਨਿਰਮਲ ਨਿਬਹਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਅੰਤਰਿ ਸਿਖ,
ਸਬਦੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਕੈ ਜੀਅਤ ਹੈ॥੫੧੫॥

Jaise toote naagbel sai bides jaat,
Salil sanjog chirankaal jugwat hai.
Jaise koonj bachra tiaag disantar jaat,
Simran chit nirbighan rehat hai.
Gangodik jaise bhar bhaanjan lai jaat jaatree,
Sujas adhaar nirmal nibahat hai.
Taise Gur charan saran antar Sikh,
Sabad sangat Gur dhiaan kai jeeat hai.515.

The betel-leaves plucked from the vines, are .sent to the foreign lands,

They are kept wet to keep afresh, may be for some time,(1)

A Koonj[241] deserts the offspring and goes abroad,

But its heartfelt prayer keeps them unhurt,(2)

The pilgrims take with them the jugs full of (sacred) Ganga-water,

With efforts, for sometimes, they keep them untainted,(3)

Same way, a Gursikh living away from the auspicious feet of Guru,

Keeps himself flourished by contemplation upon Guru's Divine Word and Congregation.(4)(515)

241 Koonj - Migratory bird of cold region

ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਸੈ,
ਬਿਨੁ ਮਲਿਆਗਰ ਪਵਨ ਕਤ ਬਾਸਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬੈਦ ਅਵਖਦ ਗੁਨ ਗੋਪਿ ਹੋਤ,
ਅਵਖਦ ਬਿਨੁ ਬੈਦ ਰੋਗਹਿ ਨ ਗ੍ਰਾਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਨ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਖੇਵਟ ਸੈ,
ਖੇਵਟ ਬਿਹੂੰਨ ਕਤ ਬੋਹਿਥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਗੰਮਿ ਨ ਪਰਮਪਦੁ,
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥੫੧੬॥

Jaise bin pawan kavan gun chandan sai,
Bin maliaagar pawan kat baas hai.
Jaise bin baid avkhad gun gop hot,
Avkhad bin baid rogah na graas hai.
Jaise bin bohith na paar parai khevaṭ sai,
Khevaṭ bihoon kat bohith biswaas hai.
Taise Gur naam bin ganm na parmpad,
Bin Gur naam nihkaam na pragaas hai.516.

Without the wind, none can savour sandalwoods' attributes,

And without Mailagar[242] how can sandalwood aroma be spread?(1)

Without a doctor, the virtues of a medicine remain clandestine,

And without medicine the doctor can provide no remedy,(2)

Without the efforts of boatman, the ship can go not across,

And without the boatman, how can ship be trusted?(3)

Same way, how, without Naam through the Guru, the celestial status can be sought?

As without Guru's Naam all enlightenments are fruitless.(4)(516)

---

242 Mailagar – A type of aromatic sandalwood tree which grows on the mountains in the South

ਜੈਸੇ ਕਾਚੋ ਪਾਰੋ ਖਾਤ ਉਪਜੈ ਬਿਕਾਰ ਗਾਤਿ,
ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੈ ਪਿਰਾਤਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਲਸਨ ਖਾਏ ਮੋਨਿ ਕੈ ਸਭਾ ਮੈ ਬੈਠੇ,
ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੁਰਗੰਧ ਨਾਹਿ ਦੁਰਤ ਦੁਰਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਿ ਸੰਗਮ ਕੈ ਮਾਖੀ ਲੀਲੇ,
ਹੋਤ ਉਕਲੇਦ ਖੇਦੁ ਸੰਕਟ ਸਹਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਪਰਚੇ ਪਿੰਡ ਸਿਖਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਖਾਏ,
ਅੰਤਕਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ਜਮਲੋਕ ਜਾਈਐ॥੫੧੭॥

Jaise kaacho paaro khaat upjai bikaar gaat,
Rom rom kai piraat maha dukh paaeeai.
Jaise tau lasan khaae mon kai sabha mai baiṭhe,
Pragṭai durgandh naahe durat duraaeeai.
Jaise misṭaan paan sangam kai maakhee leele,
Hot ukled khed sankaṭ sahaaeeai.
Taise hee aparchai pinḍ sikhan kee bhikhiaa khaae,
Antkaal bhaaree hoe jamlok jaaeeai.517.

By eating unprocessed mercury, body is contaminated,

And each limb is tormented with great ailments,(1)

After eating garlic, even one sits with mouth shut in the assembly,

The stench still comes out and could not be blocked,(2)

Along with eating viands, one swallows a fly,

One vomits and faces distress,(3)

Same way, if one devours the offering made (to the Guru) by the Sikhs,

It comes with heavy punishment along with the retribution of Yama.(4)(517)

ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤ ਹਰਖਤਿ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ,
ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਲੋਧਾ ਲੋਨ ਗਰਿ ਜਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਸੁਕਤ ਜਵਾਸੋ ਆਕ ਮੂਲ ਮੁਰਝਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਸਰਵਰ ਪੂਰਨ ਕਿਰਖ ਜਲ,
ਊਚ ਥਲ ਕਾਲਰ ਨ ਜਲ ਫਲਨਾਤ ਹੈ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਰਿਦੈ,
ਸਾਕਤ ਸਕਤਿ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸਕੁਚਾਤ ਹੈ॥੫੧੮॥

Jaise megh barkhat harkhat hai Krisaan,
Bilkh badan lodha lon gar jaat hai.
Jaise parphulat hue sakal banaaspatee,
Sukat jawaaso aak mool murjhaat hai.
Jaise khet sarvar pooran kirakh jal,
Ooch thal kaalar na jal phalnaat hai.
Gur updes parves Gursikh ridai,
Saakat sakat mat sun sakuchaat hai.518.

When it rains, a farmer feels happiness,
But a weaver's distraught disintegrates his face like salt,(1)
Flora blossoms all around with the fall of the rains,
But Jwahan[243] and Akk[244] along with their roots wither,(2)
All the fields, ponds and crops are filled with water,
But water stays not on high fields and saline lands,(3)
Guru's sermons ingress the heart of a Gurmukh,
But the mind of a Saakit[245] is filled with the criteria of a mammon and is reluctant to hear (Guru's sermons).(4)(518)

---

[243] Jwahan – A wild herbal plant, presumably which dries with rain-water

[244] Akk – Wild plant of sandy region, presumably which is destroyed with rain water

[245] Saakit - Worshipper of Shakti or Maya and one who is too much attached to worldly rather than to spiritual matters
Basant – Spring season

ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਰਵਤ ਅਨੇਕ ਰਵਨੀ ਸਹੇਤ,
ਸਕਲ ਸਪੂਤੀ ਏਕ ਬਾਂਝ ਨ ਸੰਤਾਨ ਹੈ।
ਸੀਚਤ ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਸਫਲ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਮ,
ਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲ ਸਲਿਲ ਨਿਰਬਾਨਿ ਹੈ।
ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ,
ਉਤਮ ਅਉ ਨੀਚ ਕੀਚ ਦਿਨਕਰਿ ਧਿਆਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਹੈ ਸਕਲ ਜਗੁ,
ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਂਸ ਉਨਮਾਨ ਹੈ॥੫੧੯॥

Jaise Raaja ravat anek ravnee sahet,
Sakal sapootee ek baanjh na santaan hai.
Seechat salil jaise safal sakal drum,
Nihphal senbal salil nirbaan hai.
Daadar kamal jaise ek sarvar bikhai,
Utam au neech keech dinkar dhiaan hai.
Taise Gur charan saran hai sakal jag,
Chandan banaaspatee baans unmaan hai.519.

The Raja adores many queens with love,

All are blessed with progeny but there comes one who remains infertile,(1)

Through water, many trees yield fruits,

But, even through irrigation, Sinmbal-tree bears none,(2)

A frog and lotus flower grow in the same pool,

Whereas lotus watches the sun, frog revels in mud,(3)

Whole world seeks protection at Guru's auspicious feet,

But bamboos, in spite of being in the proximity of Sandalwood, remain in perplexity,(4)(519)

ਜੈਸੇ ਬਛੁਰਾ ਬਿਲਲਾਤ ਮਾਤ ਮਿਲਬੇ ਕਉ,
ਬੰਧਨ ਕੈ ਬਸਿ ਕਛੁ ਬਸੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਗਾਰੀ ਚਾਹੈ ਭਵਨ ਗਵਨ ਕੀਓ,
ਪਰ ਬਸਿ ਪਰੇ ਚਿਤਵਤ ਹੀ ਬਿਹਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਰਹਨੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਮ ਸਨੇਹੁ ਚਾਹੇ,
ਲਾਜ ਕੁਲ ਅੰਕਸ ਕੈ ਦੁਰਬਲ ਗਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਚਾਹੈ ਸਿਖੁ,
ਆਗਿਆ ਬਧ ਰਹਤ ਬਿਦੇਸ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ॥੫੨੦॥

Jaise bachhura billaat maat milbe kau,
Bandhan kai bas kachh bas na basaat hai.
Jaise tau bigaaree chaahai bhavan gavan keeo,
Par bas pare chitvat hee bihaat hai.
Jaise birhanee pria sangam sneh chaahe,
Laaj kul ankas kai durbal gaat hai.
Taise gur charan saran sukh chaahai Sikh,
Aagiaa badh rahat bides akulaat hai.520.

A calf squirms to meet its mother,

But, being tied with rope, can do nothing,(1)

One under bonded-labour aspires to go home,

But, being under the domination, just stays in trepidation,(2)

An abandoned wife aspires for husband's love,

But, for sake of family honour, keeps on bearing distress,(3)

Sikh (living far away) aspires for bliss under the protection of Guru's auspicious feet,

But, abiding by (Guru's) command, in spite of getting perturbed, remains abroad.(4)(520)

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਬਾਦ,
ਬਲਛਲ ਬੰਚ ਪਰਪੰਚ ਹੀ ਕਮਾਤ ਹੈ।
ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮ ਦ੍ਰੋਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ,
ਗੋਬਧ ਬਧੂ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬੰਸ ਬਿਪ੍ਰ ਘਾਤ ਹੈ।
ਰੋਗ ਸੋਗ ਹੁਇ ਬਿਓਗ ਆਪਦਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ,
ਜਨਮੁ ਮਰਨ ਜਮਲੋਕ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਿਸਿਖ ਬਿਖਿਆਦੀ ਕੋਟਿ ਦੋਖੀ ਦੀਨ,
ਅਧਮ ਅਸੰਖ ਮਮ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਾਤ ਹੈ॥੫੨੧॥

Par dhan par tan par apwaad baad,
Balchhal banch parpanch hee kamaat hai.
Mitar gur swaam droh kaam krodh lobh moh,
Gobadh badhoo biswaas bans bipar ghaat hai.
Rog sog hue biog aapda dridar chidar,
Janam maran jamlok billaat hai.
Kritghan bisikh bikhiaadee koṭ dokhee deen,
Adham asankh mam rom na pujaat hai.521.

Other's riches, other's wife, other's adversity,

Trickeries, swindling, cheating are committed,(1)

Betrayal with friends, master and Guru, and getting imbued with passion, anger and infatuation,

Cow-slaughter, wife-assassination, swindling, family and Brahmin's annihilation,(2)

Suffering with many types of diseases, calamities, lethargy,

In life and death getting apprehended by Yama and, then, crying and lamenting,(3)

Thankless and, like poisoned arrow, millions of sufferings,

(All these) cannot be compared even with an iota of what I am (i.e. what my transgressions are?.(4)(521)

ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰੁ ਪਾਈਐ,
ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰ ਕਾਕੀ ਨਾਰ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ।
ਬਗੁ ਸੇਤੀ ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਿ ਖਾਤ ਕੇਤੇ ਕੋ,
ਮੋਨਿ ਗਹਿ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਜੁਗਤ ਨ ਪਾਈਐ।
ਭਾਂਡ ਕੀ ਭੰਡਾਈ ਬੁਰਵਾਈ ਨ ਕਹਤ ਆਵੈ,
ਅਤਿ ਹੀ ਢਿਠਾਈ ਸੁਕਚਤ ਨ ਲਜਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ,
ਅਧਮ ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਾਈਐ॥੫੨੨॥

Beswa ke singaar bibchaar ko na paar paaeeai,
Bin bhartaar kaakee naar kai bulaaeeai.
Bag setee jeev ghaat kar khaat kete ko,
Mon gaih dhiaan dhare jugat na paaeeai.
Bhaanḍ kee bhanḍaaee burvaaee na kahat aavai,
Ati hee ḍhiṭhaaee sukchat na lajaaeeai.
Taise par tan dhan dookhan tridokh mam,
Adham anek ek rom na pujaaeeai.522.

There is no end to the adornments and whoredom of a prostitute,

Without a husband, whose wife should she be addressed as?(1)

The crane is white (pious) but (it) hunts and eats the other species,

Seemingly may be reticent, but through pretension can achieve not the emancipation.(2)

The shamelessness of a jester can be narrated not,

Through his extreme impudence, he feels neither ashamed nor dreaded,(3)

Same way, I am suffering with other's wife, riches, adversity, all three of them,

And many sinners are not equivalent to an iota of mine.(4)(522)

ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਚਾਹੀਐ ਚੜਾਇਓ ਸੂਰੀ ਚਉਬਟਾ ਮੈ,
ਚੁਹਟੀ ਲਗਾਇ ਛਾਡੀਐ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰ ਹੈ।
ਖੋਟਸਾਰੀਓ ਨਿਕਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰ ਹੂੰ ਸੈ,
ਤਾਕੀ ਓਰ ਮੋਰ ਮੁਖ ਬੈਠੇਂ ਕਹਾ ਆਰ ਹੈ।
ਮਹਾਂ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰੁ ਡਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ ਜਉ ਹਾਥੀ ਪਰ,
ਤਾਹਿ ਸਿਰ ਛਾਰ ਕੇ ਉਠਾਏ ਕਹਾਂ ਭਾਰ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਤਿ ਕੋਟ ਨ ਪਾਸੰਗ ਭਰਿ,
ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡ ਅਉ ਨਰਕ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥੫੨੩॥

Jaise chor chaaheeai chaṛaaio sooree chaubaṭa mai,
Chuhṭee lagaae chhaaḍeeai tau kaha maar hai.
Khoṭsaareeo nikaario chaaheeai nagar hoon sai,
Taakee or mor mukh baiṭhe kaha aar hai.
Mahaaṅ bajar bhaar ḍaario chaaheeai jau haathee par,
Taahe sir chhaar ke uṭhaae kahaan bhaar hai.
Taise hee patit pati koṭ na paasang bhar,
Mohe jam ḍanḍ au narak upkaar hai.523.

A thief is put on gallows right at the cross-roads,

But, if he is let off with just a body-pinch, what type of punishment would that be?(1)

Minter of base coins should be banished from the country,

But if he is just boycotted, what type of punishment is that?(2)

An elephant should be laden with heavy loads,

But if a pinch of dust is placed on its head, then what sort of load is that?

Same way, millions of apostates are negligible as compared with me,

Just Yama's wrath and abode in hell are trivial for a person like me.(4)(523)

ਜਉ ਪੈ ਚੋਰੁ ਚੋਰੀ ਕੈ ਬਤਾਵੈ ਹੰਸ ਮਾਨਸਰ,
ਛੂਟਿ ਕੈ ਨ ਜਾਇ ਘਰਿ ਸੂਰੀ ਚਾੜਿ ਮਾਰੀਐ।
ਬਾਟ ਮਾਰ ਬਟਵਾਰੋ ਬਗੁ ਮੀਨ ਜਉ ਬਤਾਵੈ,
ਤਤਖਨ ਤਾਤਕਾਲ ਮੂੰਡ ਕਾਟਿ ਡਾਰੀਐ।
ਜਉ ਪੈ ਪਰਦਾਰਾ ਭਜਿ ਮ੍ਰਿਗਨ ਬਤਾਵੈ ਬਿਟੁ,
ਕਾਨ ਨਾਕ ਖੰਡ ਡੰਡ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰੀਐ।
ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰੀ ਪਰਨਾਰੀ ਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ,
ਨਰਕ ਅਰਕਸੁਤ ਡੰਡ ਦੇਤ ਹਾਰੀਐ॥੫੨੪॥

Jau pai chor choree kai bataavai hans maansar,
Chhooṭ kai na jaae ghar sooree chaaṛ maareeai.
Baaṭ maar baṭwaaro bag meen jau bataavai,
Tatkhan taatkaal moonḍ kaaṭ ḍaareeai.
Jau pai pardaara bhaj mrigan bataavai biṭ,
Kaan naak khanḍ ḍanḍ nagar nikareeai.
Choree baṭwaaree par-naaree kai tridokh mam,
Narak ark-sut ḍanḍ det haareeai.524.

After committing a theft, if a thief claims to be (innocent) like a heron at (Lake) Mansrover,

Should not be let off, rather put on gallows,(1)

If a highway robber, like a heron claims to be guiltless,

Instantly and at the same place his head should be cut off,(2)

If some body, after committing rape of other's wife and runs away pretending to be (chaste) like a deer,

After cutting his nose and ear, should be banished from town,(3)

Me, who is infested with thieving, robbing, and raping other's wife, all three,

With the punishment of cutting nose and ear, should be pushed to hell.(4)(524)

ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ੍ਰ ਜੈਸੇ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਨਮਿਤ,
ਮਾਝ ਹੀ ਬਸਤ ਬਗ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਾਸਕਰਿ ਜਗਮਗ ਜੋਤ,
ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੰਧ ਬੁਰੀ ਕਰਨੀ ਕਮਾਨੀ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੰਤ ਸਮੈ ਸਫਲ ਬਨਾਸਪਤੀ,
ਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲ ਬਡਾਈ ਉਰ ਆਨੀ ਹੈ।
ਮੋਹ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਮੈ ਚਾਖਿਓ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤ ਬਕਬਾਨੀ ਹੈ॥੫੨੫॥

Jaat hai jagtar jaise teerath jaatra namit,
Maajh hee basat bag mahima na jaanee hai.
Pooran pragaas bhaaskar jagmag jot,
Uloo andh kandh buree karnee kamaanee hai.
Jaise tau basant samai saphal banaaspatee,
Nihphal senbal baḍaaee ur aanee hai.
Moh gur saagar mai chaakhio nahee prem ras,
Trikhaawant chaatrak jugat bakbaanee hai.525.

The whole world goes to sacred places on pilgrimages,

But the heron living there realize not the grandeur,(1)

With the sun-rise, through sun, the sunshine spreads all around,

But the trait earned by owl makes it to remain in dark and dingy corners,(2)

During spring, all flora springs up nicely,

Although Sinmbal tree gains height but it remains fruitless,(3)

Me, dwelling at Guru's (nectarous) sea, savoured not the nectar of love,

But, like a thirsty rain-bird, kept on raising jabbers,(4)(525)

ਜੈਸੇ ਗਜਰਾਜ ਗਾਜਿ ਮਾਰਤ ਮਨੁਖ ਸਿਰਿ,
ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰ ਤਾਹਿ ਕਹਤ ਅਰੋਗ ਜੀ।
ਸੂਆ ਜਿਉ ਪਿੰਜਰ ਮੈ ਕਹਤ ਬਨਾਇ ਬਾਤੈ,
ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ਰਾਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੋਗ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਮਦੋਨ ਪਾਪ ਕਰੈ,
ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀਆ ਰਮਤ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀ।
ਜਤੀ ਸਤੀ ਅਉ ਸੰਤੋਖੀ ਸਾਧਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ,
ਉਲਟੋ ਈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਲੋਗ ਜੀ॥ ੫੨੬॥

Jaise gajraaj gaaj maarat manukh sir,
Ḍaarat hai chhaar taahe kahat arog jee.
Sooaa jio pinjar mai kahat banaae baatai,
Pekh sun kahai taahe raaj grih jog jee.
Taise sukh sanpati maaiaa madon paap karai,
Taahe kahai sukheeaa ramat ras bhog jee.
Jatee satee au santokhee saadhan kee ninda karai,
Ulṭo ee giaan dhiaan hai agiaan log jee.526.

The way, an elephant roars and raids upon the humans,

Sprinkles dust, but, it is deemed as free from ailments,(1)

The way, a parrot, shut in the cage, raises voices,

But the listeners deem it as worthy of residing in the royal courts,(2)

Same way, one revelling in the criterion of a mammon, indulges in sins,

He is deemed by the people as a fortunate one,(3)

Indulging in censure of the chaste, serene and patient ones?

It is like reversing the people's knowledge and contemplation through promoting people's ignorance,(4)(526)

ਸਵੈਯਾ

ਜਉ ਗਰਬੈ ਬਹੁ ਬੂੰਦ ਚਿਤੰਤਰਿ,
ਸਨਮੁਖ ਸਿੰਧ ਸੋਭ ਨਹੀ ਪਾਵੈ।
ਜਉ ਬਹੁ ਉਡੈ ਖਗਧਾਰ ਮਹਾਬਲ,
ਪੇਖ ਅਕਾਸ ਰਿਦੈ ਸੁਕਚਾਵੈ।
ਜਿਉ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਿਲੋਕਤ,
ਗੂਲਰ ਜੰਤ ਉਡੰਤ ਲਜਾਵੈ।
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਹਾਰੇ ਜੀ,
ਤੋ ਪਹਿ ਬੋਲਨ ਕਿਉ ਬਨਿ ਆਵੈ॥ ੫੨੭॥

Sawaiyya

Jau garbai bauh boond chitantar,
Sanmukh sindh sobh nahee paavai.
Jau bauh uḍai khagdhaar mahaabal,
Pekh akaas ridai sukchaavai.
Jio brahmanḍ prachanḍ bilokat,
Goolar jant uḍant lajaavai.
Toon karta ham kee-e tihaare jee,
To pah bolan kio ban aavai.527.

Sawaiyya

One who, in his mind, deems a drop to be magnanimous,

Can perceive not the glory of the sea,(1)

The bird flies far apart spreading its wing with great force,

But on seeing the expanse of sky feels embarrassed,(2)

On observing the huge spread of universe,

The moth, living inside the sun-flower is ashamed to fly out,(3)

You are the creator, and we are your (creation),

How can we dare to challenge you?(4)(527)

ਤੋਸੋ ਨ ਨਾਥੁ ਅਨਾਥ ਨ ਮੋਸਰਿ,
ਤੋਸੋ ਨ ਦਾਨੀ ਨ ਮੋਸੋ ਭਿਖਾਰੀ।
ਮੋਸੋ ਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੋਸਰਿ,
ਮੋਸੋ ਅਗਿਆਨੁ ਨ ਤੋਸੋ ਬਿਚਾਰੀ।
ਮੋਸੋ ਨ ਪਤਿਤ ਨ ਪਾਵਨ ਤੋਸਰਿ,
ਮੋਸੋ ਬਿਕਾਰੀ ਨ ਤੋਸੋ ਉਪਕਾਰੀ।
ਮੇਰੇ ਹੈ ਅਵਗੁਨ ਤੂ ਗੁਨ ਸਾਗਰ,
ਜਾਤ ਰਸਾਤਲ ਓਟ ਤਿਹਾਰੀ॥ ੫੨੮॥

Toso na naath anaath na mosar,
Toso na daanee na moso bhikhaaree.
Moso na deen daiaal na tosar,
Moso agiaan na toso bichaaree.
Moso na patit na paavan tosar,
Moso bikaaree no toso upkaaree.
Mere hai avgun too gun saagar,
Jaat rasaatal oṭ tihaaree.528.

There is neither a Master like you and nor a downtrodden like me,

Your are compassionate whereas I am just a beggar,(1)

None is tormented like me, but no one is kind like you,

None is ignorant like me, but no one is contemplator like you,(2)

None is as apostate as me, but no one is as educator as you,

I am just useless, but you are great benevolent,(3)

I am full of defaults, but you are a sea of attributes,

And for me, heading towards hell, only you are my refuge.(4)(528)

ਕਬਿੱਤ

ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ,
ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਅਗਮ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।
ਤਹ ਨ ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਜਲ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਅਕਾਸ,
ਨਾਹਿ ਸਸਿ ਸੂਰ ਉਤਪਤਿ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ।
ਨਾਹਿ ਪਰਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ।
ਸ੍ਵਾਮੀ ਨਾ ਸੇਵਕ ਉਨਮਾਨ ਅਨਹਦ ਪਰੈ,
ਨਿਰਾਲੰਬ ਸੁੰਨ ਮੈ ਨ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੫੨੯॥

Kabitt

Ulaṭ pavan man meen kee chapal gat,
Dasam duaar paar agam niwaas hai.
Tah na paawak pawan jal prithmee akaas,
Naahe sas soor utpat na binaas hai.
Naahe parkirat birat pinḍ praan giaan,
Sabad surat nah drisṭ na pragaas jao.
Swaamee na sewak unmaan anhad parai,
Niraalanb sunn mai na bisam biswaas hai.529.

Kabitt

By reversing wind flow and sharp shooting like the fish,

One achieves the abode surpassing the inaccessible Tenth door,(1)

Which can be achieved not through fire, air, water, earth and heaven,

Nor through sun, moon, and, also, which is not effected by the recreation,(2)

Neither by mundane awareness, nor through consciousness of vision and enlightenment,(3)

Remains no distinction between Master and Server,

And in such circumstances, neither there is any astonishment nor any reliance.(4)(529)

ਜੈਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਦਿ ਰਹਤ ਭਾਂਜਨ ਬਿਖੈ,
ਜਾਨਤ ਨ ਮਰਮੁ ਕਿਧਉ ਕਵਨ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬੇਲੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਂਟਿ ਦੀਜੀਅਤ ਸਭਾ,
ਪਾਵਤ ਨ ਭੇਦੁ ਕਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦਿਨਪ੍ਰਤਿ ਮਦੁ ਬੇਚਤ ਕਲਾਲ ਬੈਠੇ,
ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਈ ਦਰਬ ਹਿਤਕਾਰੀ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬਦ ਕੇ ਲਿਖਿ ਪੜ੍ਹਿ ਗਾਵਤ ਹੈ,
ਬਿਰਲੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਦੁ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥੫੩੦॥

Jaise aihnis mad rahat bhaanjan bikhai,
Jaanat na marm kidhau kavan prakaaree hai.
Jaise belee bhar bhar baanṭ deejeeat sabha,
Paavat na bhed kachh bidh na beechaaree hai.
Jaise dinprati mad bechat kalaal baiṭhe,
Mahima na jaan-ee darb hitkaaree hai.
Taise gursabad ke likh paṛ gaavat hai,
Birlo anmrit ras pad adhikaaree hai.530.

Everyday the wine remains in the bottle,

But the bottle knows not what and what for it is,(1)

Cupfuls are given out in the assembly,

But they know not the secret and remain as destitute,(2)

Sitting there, a wine-seller trades out liquor all day,

But realizes not the consequences being permeated with greed,(3)

Same way, many write, read and sing the Guru's Divine Word,

But, rarely are the ones who deserve the nectarous eminence.(4)(530)

ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਮੇਲਿ ਜੈਸੇ ਛਾਨਿ ਛਾਈਅਤ ਪੁਨ,
ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਭਸਮ ਕਰਤ ਹੈ।
ਸਿੰਧ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬਾਲੂ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਲਕ ਰਚਤ ਜੈਸੇ,
ਲਹਿਰ ਉਮਗਿ ਭਏ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੈ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਅਨੇਕ ਮ੍ਰਿਗ,
ਏਕ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਗਾਜੇ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦੁ ਅਰੁ ਸੁਰਤਿ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ,
ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਲ ਰਹਤ ਹੈ॥੫੩੧॥

Tin tin mel jaise chhaan chhaaeeat pun,
Agan pragaas taas bhasam karat hai.
Sindh ke kinaare baaloo grih baalak rachat jaise,
Laihar umag bhae dheer na dharat hai.
Jaise ban bikhai mil baiṭhat anek mrig,
Ek mrigraaj gaaje rahio na parat hai.
Drisṭ sabad ar surat dhiaan giaan,
Pragṭe pooran prem sagal rahat hai.531.

Straw by straw a hut is built,

But the fire ignites and all is turned into ashes,(1)

At the sea-shore, children create sand-houses,

But when a wave comes, these can withstand not,(2)

In the jungle, many deer sit together,

But the appearance of one lion makes them not to remain there,(3)

Vision, Shabad awareness, contemplation and knowledge,

Manifest and endow absolute love whereas others just remain deprived.(4)(531)

ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਾਰਿ ਜੈਸੇ ਦੀਜੀਅਤ ਬਬੂਰ ਦ੍ਰੁਮ,
ਕੰਚਨ ਸੰਪਟ ਮਧਿ ਕਾਚੁ ਗਹਿ ਰਾਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਹੰਸ ਪਾਸਿ ਬੈਠਿ ਬਾਇਸੁ ਗਰਬ ਕਰੈ,
ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿ ਭਵਨੁ ਮੈ ਜੰਬੁਕ ਭਲਾਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਗਰਧਬ ਗਜ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਹਾਸ ਕਰੈ,
ਚਕ੍ਰਵੈ ਕੋ ਚੋਰ ਭਾਂਡੇ ਦੂਧ ਮਦ ਮਾਖੀਐ।
ਸਾਧਨ ਦੁਰਾਇਕੈ ਅਸਾਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰੈ,
ਉਲਟੀਐ ਚਾਲ ਕਲੀਕਾਲ ਭ੍ਰਮ ਭਾਖੀਐ॥੫੩੨॥

Chandan kee baar jaise deejeeat baboor drum,
Kanchan sanpaṭ madh kaach gaih raakheeai.
Jaise hans paas baiṭh baais garab karai,
Mrigpat bhavan mai janbuk bhalaakheeai.
Jaise gardhab gaj prati uphaas karai,
Chakarvai ko chor bhaanḍe doodh mad maakheeai.
Saadhan duraaikai asaadh apraadh karai,
Ulṭeeai chaal kaleekaal bhram bhaakheeai.532.

Acacia tree is fenced with sandalwoods,

And a glass marble is kept in small golden casket,(1)

Near a swan, sits a fowl eating crow and laments,

And sitting outside the lion's cave, a jackal aspires to take over,(2)

A donkey makes fun of an elephant,

A thief reprimands the Raja and milk curses wine,(3)

A holy-man, clandestinely, commits felony,

All these contrary interactions are dominating in Dark Age.(4)(532)

ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕੀਐ ਨ ਰੂਪ ਰੰਗਿ,
ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਹੂਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਨ ਸੁਨੀਜੀਐ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਜਿਹਬਾ ਨ ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਅਰ,
ਨਾਸਕਾ ਬਿਹੂਨ ਬਾਸ ਬਾਸਨਾ ਨ ਲੀਜੀਐ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਕਰ ਕਰਿ ਸਕੈ ਨ ਕਿਰਤ ਕ੍ਰਮ,
ਚਰਨ ਬਿਹੂਨ ਭਉਨ ਗਉਨ ਕਤ ਕੀਜੀਐ।
ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਨ ਧਰੈ ਦੇਹ,
ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ॥੫੩੩॥

Jaise bin lochan bilokeeai na roop rang,
Srawan bihoon raag naad na suneejeeai.
Jaise bin jihba na ucharai bachan ar,
Naaska bihoon baas baasna na leejeeai.
Jaise bin kar kar sakai na kirat kram,
Charan bihoon bhaun gaun kat keejeeai.
Asan basan bin dheeraj na dharai deh,
Bin gursabad na prem ras peejeeai.533.

Without eyes one can see, neither visage nor countenance,

And without ears musical nodes and ragas can be heard not,(1)

Without tongue utterances are not possible,

And without nose, aromas can be relished not,(2)

Without hands, can be performed no tasks,

And without feet, no place be arrived at,(3)

Without viands and apparels, one remains not diseaseless,

And without Guru's Divine Word, nectarous love can be savoured not.(4)(533)

ਜੈਸੇ ਫਲ ਸੈ ਬਿਰਖ ਬਿਰਖੁ ਸੈ ਹੋਤ ਫਲ,
ਅਤਿਭੁਤਿ ਗਤਿ ਕਛੁ ਕਹਨ ਨ ਆਵੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਾਸੁ ਬਾਵਨ ਮੈ ਬਾਵਨ ਹੈ ਬਾਸੁ ਬਿਖੈ,
ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋਊ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ।
ਕਾਸਟਿ ਮੈ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟਿ ਹੈ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜੁ ਹੈ ਕਉਤਕ ਕਹਾਵੈ ਜੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਬਦ ਸਬਦ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ,
ਨਿਰਗੁਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਮਝਾਵੈ ਜੀ॥ ੫੩੪॥

Jaise phal sai birkh birkh sai hot phal,
Atibhut gat kachh kahan na aavai jee.
Jaise baas baavan mai baavan hai baas bikhai,
Bisam charitar ko-oo marm na paavai jee.
Kaasaṭ mai agan agan mai kaasat hai,
Ati ascharaj hai kautak kahaavai jee.
Satguru mai sabad sabad mai satgur hai,
Nirgun giaan dhiaan samjhaavai jee.534.

From fruit (seed) the trees emerge and from trees come the fruits,

This strange phenomena can be explained not,(1)

Aroma is in the sandalwood and sandalwood becomes renown through aroma,(2)

Fire is concealed in wood, and wood produces fire,

And all these are known as strange mysteries,(3)

Satguru is in Divine Word and as Satguru prevails in Divine Word,

Only knowledge and contemplation can enlighten with (celestial) attributes.(4)(534)

ਜੈਸੇ ਤਿਲਿ ਬਾਸੁ ਬਾਸੁ ਲੀਜੀਅਤਿ ਕੁਸਮ ਸੈ,
ਤਾਂਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਫੁਲੇਲਿ ਜਤਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਉਟਾਇ ਦੂਧ ਜਾਵਨ ਜਮਾਇ ਮਥਿ,
ਸੰਜਮ ਸਹਿਤ ਘ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੈ ਮਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਕੂਆ ਖੋਦ ਕੈ ਬਸੁਧਾ ਧਸਾਇ ਕੌਰੀ,
ਲਾਜੁ ਕੈ ਬਹਾਇ ਡੋਲਿ ਕਾਢਿ ਜਲੁ ਆਨੀਐ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ,
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੫੩੫॥

Jaise 'il baas baas leejeeat kusam sai,
Taante hot hai phulel jatan kai jaaneeai.
Jaise tau auṭaae doodh jaavan jamaae math,
Sanjam sahat ghrit pragaṭ kai maaneeai.
Jaise kooaa khod kai basudha dhasaae kauree,
Laaj kai bahaae ḍol kaaḍh jal aaneeai.
Gur updes taise bhaavanee bhagat bhaae,
Ghaṭ ghaṭ pooran Brahm paihchaaneeai.535.

Oil is squeezed out of sesame seeds and fragrance of the flowers is put in,

Then, through such efforts, there comes the production of aromatic-oil,(1)

For curdling, milk is boiled and then rennin is put in,

Thereafter it is churned with care, butter is produced,(2)

Well is dug then earthen rim is made and pushed down,

Thereafter, using a rope water is fetched out,(3)

Same way, if Guru's sermons are meditated upon,

Then Absolute Brahm can be recognised.(4)(535)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਿਤਾ ਜਲੁ ਕਾਸਟਹਿ ਨ ਬੋਰਤ,
ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜ ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਿਕ ਇਆਨਪਨ,
ਤਊ ਨ ਜਨਨੀ ਅਵਗੁਨ ਉਰਧਾਰਿਓ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰਨ ਸੂਰ ਪੂਰਨ ਪਰਤਗਿਆ ਰਾਖੈ,
ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕੀਏ ਮਾਰਿ ਨ ਬਿਡਾਰਿਓ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ,
ਸਿਖਨ ਕੋ ਕਿਰਤ ਕਰਮੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ॥੫੩੬॥

Jaise tau sarita jal kaasṭah na borat,
Kart chit laaj apnoee pratipaario hai.
Jaise tau kart sut anik iaanpan,
Taoo na jan-nee avgun urdhaario hai.
Jaise tau saran soor pooran partigiaa raakhai,
Lakh apraadh kee-e maar na biḍaario hai.
Taise hee param Gur paaras paras gat,
Sikhan ko kirat karm kachhoo na beechaario hai.536.

Stream-water drowns not the wood,

Feels ashamed (to do so) as it is reared by itself (water),(1)

Sons commits many follies,

But the mother never takes them to heart,(2)

A Warrior faces an enemy who comes to seek clemency,

He may have committed many offences but he will not be annihilated by him (Warrior),(3)

Same way, Supreme Guru is the like assayer of philosopher's stone,

And never ponders over the deeds of his (true) Sikhs negatively.(4)(536)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਧੋਏ ਬਿਨੁ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ ਹੋਤ,
ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਮੇਲੇ ਜੈਸੇ ਕੇਸ ਹੂੰ ਭਇਆਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਮਾਂਜੈ ਦਰਪਨ ਜੋਤਿਹੀਨ ਹੋਤ,
ਬਰਖਾ ਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਮੈ ਨ ਧਾਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀਪਕੁ ਭਵਨ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋਤ,
ਲੋਨੇ ਘ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਭੋਜਨ ਸਮਾਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ,
ਮਿਟਤ ਨ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹੈ॥੫੩੭॥

Jaise jal dhoe bin anbar maleen hot,
Bin tel mele jaise kes hoon bhaiaan hai.
Jaise bin maanjai darpan jotheen hot,
Barkha bihoon jaise mai na dhaan hai.
Jaise bin deepak bhavan andhkaar hot,
Lone ghrit bin jaise bhojan samaan hai.
Taise bin saadhsangat janam maran dukh,
Miṭat na bhai bharm bin gur giaan hai.537.

Without washing, clothes remain dirty,

And without (application of) oil, hair remain entangled,(1)

Without a wipe, the mirror can reflect not,

And without rains, nothing grows in the fields,(2)

Without the lamp, there is all darkness in the house,

And without salt and Ghee, the food is insipid,(3)

Without holy company life and death are tormented,

Whims are eliminated not without the knowledge from the true Guru.(4)(537)

ਜੈਸੇ ਮਾਂਝ ਬੈਠੇ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥਾ ਨ ਪਾਰ ਪਰੈ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸੈ ਬਿਨੁ ਧਾਤ ਨ ਕਨਿਕ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਗੰਗਾ ਨ ਪਾਵਨ ਆਨ ਜਲੁ ਹੈ,
ਨਾਰ ਨ ਭਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤ ਨ ਅਨਿਕ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬੀਜ ਬੋਏ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਧਾਰਾ,
ਸੀਪ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਾ ਨ ਮਾਨਕ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ,
ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟਿ ਜਨ ਨ ਜਨ ਕਹੈ॥੫੩੮॥

Jaise maanjh baiṭhe bin bohitha na paar parai,
Paaras parsai bin dhaat hai kanik hai.
Jaise bin ganga na paawan aan jal hai,
Naar na bhataar bin sut na anik hai.
Jaise bin beej boe nipjai na dhaan dhaara,
Seep swaant boond bin mukta na maanak hai.
Taise Gur charan saran Gur bheṭe bin,
Janam maran meṭ jan na jan kahai.538.

Without sitting in the ship, can be gone across not,

And without the touch of philosopher's stone, no metal turns into gold,(1)

Except for Ganga, no water is pious,

Without meeting of wife with husband, son is not probable,(2)

Without the seeds, the soil produces no food-grains,

Without the drop of rain, there can be no pearls,(3)

Same way, without seeking the protection of Guru's auspicious feet,

There can be no other means to erase the writ of life and death.(4)(538)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾਰ ਕਰਉ ਨ ਅਹਾਰ ਮਾਸ,
ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਪਾਛੈ ਦਉਰੇ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕਊਆ ਰੀਸ ਕੈ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ,
ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਮਰਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮੋਨਿ ਗਹਿ ਸਿਆਰ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਜਤਨ,
ਸੁਨਤ ਸਿਆਰ ਭਾਖਿਆ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਨ,
ਕਹਤ ਕੈ ਛਾਡਿਓ ਚਾਹੈ ਟੇਵ ਨ ਟਰਤ ਹੈ॥੫੩੯॥

Jaise tau kahai manjaar karau na ahaar maas,
Moosa dekh paachhai daure dheer na dharat hai.
Jaise kaooaa rees kai maraal sabha jaae baiṭhe,
Chhaaḍ muktaahal durgandh simrat hai.
Jaise mon gaih siaar karat anek jatan,
Sunat siaar bhaakhiaa rahio na parat hai.
Taise par tan par dhan dookhan tridokh man,
kahat kai chhaaḍio chaahai ṭev na ṭarat hai.539.

May a cat declare to relinquish eating meat,

But on the sight of a mouse, chases it as it can forebear not,(1)

Imitating swans, crow joins their assembly,

But leaving aside pearls, goes and faces stench,(2)

May a jackal put efforts to remain quiet,

But hearing howls of the other jackals, can remain not silent,(3)

Like wise, is the keeping an eye on other's wife and wealth,

May desire to relinquish but, this trait can be surrendered not.(4)(539)

ਝੋਲਨਾ

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਕੋਟਾਨਿ ਬਖਾਨ ਬਹੁ,
ਭਾਗਵਤ ਬੇਦ ਬਿਆਕਰਨ ਗੀਤਾ।
ਸੇਸ ਮਰਜੇਸ ਅਖਲੇਸ ਸੁਰ ਮਹੇਸ ਮੁਨ,
ਜਗਤੁ ਅਰ ਭਗਤਿ ਸੁਰ ਨਰ ਅਤੀਤਾ।
ਗਿਆਨ ਅਰ ਧਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਉਨਮਨ ਉਕਤਿ,
ਰਾਗ ਨਾਦਿ ਦਿਜ ਸੁਰਮਤਿ ਨੀਤਾ।
ਅਰਧ ਲਗ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰਸਬਦ ਅਖਰ ਮੇਕ,
ਅਗਮ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਮੀਤਾ॥੫੪੦॥

Jholanaa

Sinmrat puraan koṭaan bakhaan bauh,
Bhaagwat bed biaakarn geeta.
Ses marjes akhles sur mahes mun,
Jagat ar bhagat sur nar ateeta.
Giaan ar dhiaan unmaan unman ukat,
Raag naad dij surmat neeta.
Ardh lag maatar Gursabad akhar mek,
Agam ati agam agaadh meeta.540.

Jholanaa

Simritis, Puranas may be sermonised millions of times,
And also Bhagwat, Vedas, Grammar and Gita,(1)
Shesh (Nag), Dharam Raj, Akhles[246], Prominent Entities, Ascetics,
And also the humans and saints of the world,(2)
Permeated with knowledge and contemplation and subsisting in celestial domain,
Imbued with Ragas and Pundits of Sarsvati and the statesmen,(3)
All the above (mentioned) are not equivalent to even one Divine Word of the Guru,
Because its prominence is deep rooted and much above (the ordinary) knowledge,(4)(540)

246 Akhles – Master of All, i.e. God Almighty

ਕਬਿੱਤ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਓ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕਹੈ,
ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਉ ਮਨ ਦਰਸ ਸਮਾਈਐ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸਭ ਕੋਊ ਕਹੈ,
ਕਵਨ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਅਨਤ ਨ ਧਾਈਐ।
ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਜਪਤ ਜਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਜੀਹ,
ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੁਰ ਮੂੜ ਸਮਝਾਈਐ॥੫੪੧॥

Kabitt:

Darsan dekhio sakal sansaar kahai,
Kavan drisṭ sau man daras smaaeeai.
Gur updes sunio sunio sabh ko-oo kahai,
Kavan surat sun anat na dhaaeeai.
Jai jaikaar japat jagat gurmantar jeeh,
Kavan jugat jotee jot liv laaeeai.
Drisṭ surat giaan dhiaan sarbang heen,
Patit paavan gur mooṛ samjhaaeeai.541.

Kabitt

Whole world proclaims, 'We had the Vision',

But what Vision is there, which gets the mind permeated?(1)

Every body pronounces 'Adhere to the Sermons,'

But what Sermons are there, by hearing them, mind wavers not?(2)

Whole world proclaims glory to the guru's incantation,

But what contrivance is there, through which mind is absorbed in celestial entity?(3)

(Ones) who are devoid of vision, awareness, knowledge, contemplation,

Guru is the one who infuses the sinners with piety.(4)(541)

ਜੈਸੇ ਖਾਂਡ ਖਾਂਡ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਮੀਠਾ ਹੋਇ,
ਜਬ ਲਗ ਜੀਭ ਸ੍ਵਾਦ ਖਾਂਡੁ ਨਹੀਂ ਖਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਰਾਤ ਅੰਧੇਰੀ ਮੈ ਦੀਪਕ ਦੀਪਕ ਕਹੈ,
ਤਿਮਰ ਨ ਜਾਈ ਜਬ ਲਗ ਨ ਜਰਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਕਹੈ ਗਿਆਾਨ ਹੂੰ ਨ ਹੋਤ ਕਛੁ,
ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਪਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਹੈ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਪਾਵਤ,
ਤਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਜਾਇ ਨ ਸਮਾਈਐ॥੫੪੨॥

Jaise khaanḍ khaanḍ kahai mukh nahee meeṭha hoe,
Jab lag jeebh swaad khaanḍ nahee khaaeeai.
Jaise raat andheree mai deepak deepak kahai,
Timar na jaaee jab lag na jaraaeeai.
Jaise giaan giaan kahai giaan hoon na hot kachh,
Jab lag gur giaan antar na paaeeai.
Taise gur kahai gur dhiaan hoon na paavat,
Tab lag Gur daras jaae na samaaeeai.542.

Like, by repeatedly pronouncing, 'sugar' the mouth feels not sweet flavour,

Unless and until the sugar is savoured by the tongue,(1)

Like, during the pitch dark night repeatedly pronouncing, 'lamp,' lamp,'

But, unless a lamp is lit, the darkness vanishes not,(2)

Like, by repeatedly pronouncing, 'knowledge, knowledge' the knowledge prevails not,

Unless the Guru's knowledge penetrates the mind,(3)

Same way, by repeating, 'deliberate upon the Guru,' Guru's meditation permeates not,

Unless and until one understands the Guru's philosophy.(4)(542)

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੰਚ ਬਿਆਸ,
ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੁਕ ਸੇਖ ਜਸ ਗਾਇਓ ਹੈ।
ਸਿਉ ਸਨਕਾਦਿ ਨਾਰਦਾਇਕ ਰਖੀਸੁਰਾਦਿ,
ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਮੈ ਨ ਆਇਓ ਹੈ।
ਗਿਰ ਤਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬ੍ਰਤ,
ਹੋਮ ਜਗ ਭੋਗ ਨਈਬੇਦ ਕੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹੈ।
ਅਸ ਵਡ ਭਾਗਿ ਮਾਇਆ ਮਧ ਗੁਰਸਿਖਨ ਕਉ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਹੁਇ ਦਿਖਾਇਓ ਹੈ॥੫੪੩॥

Sinmrit puraan bed saastar biranch biaas,
Net net net suk sekh jas gaaio hai.
Sio sankaad naaradaaik rakheesuraad,
Sur nar naath jog dhiaan mai na aaio hai.
Gir tar teerath gavan punn daan brat,
Hom jag bhog naeebed kai na paaio hai.
As waḍ bhaag maaiaa madh gursikhan kau,
Pooran Brahm Gur roop hue dikhaaio hai.543.

Simritis, Puranas, Vedas, Shastras, Brahma and Viyas,

And magnanimous Sukhdev, and Sheshnaag, all are repeatedly pronouncing 'Glorious, glorious,'(1)

Shiva, Sanak, Narid, magnanimous Sages,

Humans, gods, Naths, and Yogis did not ponder upon (the God),(2)

Mountains, rivers, pilgrimages, charities, bounties, austerities,

And oblations, through all these they could not perceive,(3)

Fortunate are those Gursikhs who, although, pass through the criteria of the mammon,

Vision Absolute Brahm through the Guru.(4)(543)

ਬਾਹਰ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬੁਝਤ ਜਲ ਸਰਿਤਾ ਕੈ,
ਨਾਉ ਮੈ ਜਉ ਅਗਨਿ ਲਾਗੈ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬੁਝਾਈਐ।
ਬਾਹਰ ਸੈ ਭਾਗਿ ਓਟ ਲੀਜੀਅਤ ਕੋਟ ਗੜ,
ਗੜ ਮੈ ਜਉ ਲੂਟਿ ਲੀਜੈ ਕਹੋ ਕਤ ਜਾਈਐ।
ਚੋਰਨ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਜਾਇ ਸਰਨਿ ਗਹੈ ਨਰਿੰਦ,
ਮਾਰੈ ਮਹੀਪਤਿ ਜੀਉ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਚਾਈਐ।
ਮਾਇਆ ਡਰ ਡਰਪਤ ਹਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਜਾਵੈ,
ਤਹਾ ਜਉ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪੈ ਕਹਾ ਠਹਰਾਈਐ॥੫੪੪॥

Baahar kee agan boojhat jal sarita kai,
Naao mai jau agan laagai kaise kai bujhaaeeai.
Baahar sai bhaag oṭ leejeeat koṭ gaṛ,
Gaṛ mai jau looṭ leejai kaho kat jaaeeai.
Choran kai traas jaae saran gahai narind,
Maarai maheepat jeeo kaise kai bachaaeeai.
Maaiaa ḍar darpat haar gurduaarai jaavai,
Taha jau maaiaa biaapai kaha ṭhahraaeeai.544.

The fire away from stream can be extinguished through its water,

But if a boat (in waters) is on fire, how could it be turned off?(1)

Seeking protection from outside atrocities, comes to a fortification,

But if robbed inside the fortress, then where to go?(2)

Dreaded by thieves, protection is sought at Raja's place,

But, if Raja punishes, then how can he be saved?(3)

Dreaded by the criteria of the mammon, comes to Gurdwara,

But if the criterion of mammon prevails there, too, then where to stay?(4)(544)

ਸਰਪ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਸਰਨਿ ਗਹੈ ਖਗਪਤਿ ਜਾਇ,
ਤਹਾ ਜਉ ਸਰਪ ਗ੍ਰਾਸੈ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਜੀਜੀਐ।
ਜੰਬੁਕ ਸੈ ਭਾਗਿ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਕੀ ਸਰਨਿ ਗਹੈ,
ਤਹਾਂ ਜਉ ਜੰਬੁਕ ਹਰੈ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਕੀਜੀਐ।
ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਕੈ ਚਾਂਪੈ ਜਾਇ ਸਰਨਿ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਧ,
ਤਹਾਂ ਜਉ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦਹੈ ਕਾਹਿ ਦੋਸੁ ਦੀਜੀਐ।
ਕਰਮ ਭਰਮ ਕੈ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ਗਹੈ,
ਤਹਾਂ ਨ ਮਿਟੈ ਕਰਮੁ ਕਉਨ ਓਟ ਲੀਜੀਐ॥੫੪੫॥

Sarap kai traas saran gahai khagpat jaae,
Taha jau sarap graasai kaho kaise jeejeeai.
Janbuk sai bhaag mrigraaj kee saran gahai,
Tahaan jau junbak harai, kaho kahaan keejeeai.
Daaridar kai chaanpai jaae saran sumer sindh,
Tahaan jau daaridar dahai kaahe dos deejeeai.
Karm bharm kai saran Gurdev gahai,
Tahaan na miṭai karm kaun oṭ leejeeai.545.

Dreaded by snake, sanctuary is sought under Garar[247], King of birds,

But if snake reaches there to bite, then how to keep alive?(1)

Escaping from jackal, shelter is taken under lion,

If jackal comes to kill there, too, then what to do?(2)

Terrified by poverty, goes to the Mountains of Sumer (which are laden with gold),

But, if adversity torments there, as well, then who could be blamed?(3)

Strewn through destiny, sanctuary is sought at Gurdev,

If adversity is not eradicated there, then whose shelter can be availed.(4)(545)

[247] Garar – King of birds

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ,
ਹੰਸ ਮਰਜੀਵਾ ਨਿਹਚੈ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਹੀਰਾ ਮਾਨਕ ਪਾਰਸ ਸਿਧ,
ਖਨਵਾਰਾ ਖਨਿ ਜਗਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੈ ਮਲਿਆਗਰ ਸੌਧਾ ਕਪੂਰ,
ਸੋਧ ਕੈ ਸੁਬਾਸੀ ਸੁਬਾਸ ਬਿਹਸਾਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਬਿਖੈ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ,
ਜੋਈ ਜੋਈ ਖੋਜੈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਨਿਪਜਾਵਹੀ॥੫੪੬॥

Jaise tau sakal nidh pooran samundar bikhai,
Hans marjeeva nihchai prasaad paavhee.
Jaise parbat heera maanak paaras sidh,
Khanwaara khan jag pragṭaavhee.
Jaise ban bikhai maliaagar sauda kapoor,
Sodh kai subaasee subaas bihsaavhee.
Taise gurbaanee bikhai sakal padaarath hai,
Jooee jooee khojai soee soee nipjaavhee.546.

The sea is full of all the treasures (pearls and diamonds),

Only the ones like swan, trifling with death, achieve the benediction,(1)

In the mountains, there exist (in mines) diamonds, rubies, and philosopher's stone,

But only a miner can dig them out and display to the world,(2)

In the jungle, there subsist, the aromatic sandalwood and (the plants) which create fragrances,

But only a perfumer can extract, purify and spread the aroma,(3)

Same way, all the ingredients are there in Divine Word of the Guru,

Only those who search, savour it.(4)(546)

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਦੀਰਘ ਸਮਾਨਿ ਲਘੁ ਜਾਵਦੇਕ,
ਜਨਨੀ ਭਗਨੀ ਸੁਤਾ ਰੂਪ ਕੈ ਨਿਹਾਰੀਐ।
ਪਰ ਦਰਬਾਸਹਿ ਗਊ ਮਾਸ ਤੁਲਿ ਜਾਨਿ ਰਿਦੈ,
ਕੀਜੈ ਨ ਸਪਰਸੁ ਅਪਰਸ ਸਿਧਾਰੀਐ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ,
ਅਵਗੁਨੁ ਗੁਨ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਮਨ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ,
ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਦੂਖ ਨ ਨਿਵਾਰੀਐ॥੫੪੭॥

Par tria deeragh smaan lagh jaavdek,
Jan-nee bhagnee suta roop kai nihaareeai.
Par darbaasah gaoo maas tul jaan ridai,
Keejai na sparas aparas sidhaareeai.
Ghaṭ ghaṭ pooran Brahm jot ot pot,
Avgun gun kaahoo ko na beechaareeai.
Gur updes man dhaavat barj,
Par dhan par tan par dookh na niwaareeai.547.

As far as possible, consider other's wife as an elderly,

And recognise her as the birth-giver (mother), sister or daughter,(1)

An eye on others people's riches? Without touching them, even leave the avenue,(2)

Deem the enlightenment through Absolute Brahm as woof & weft.

And recount not the virtues and demerits of any one,(3)

Through the Guru's sermons restrain the mind which may be roaming around,

And relinquish (the thought) about other's riches, other's wife and other's denigration,(4)(547)

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਖਗੇ ਜਾਤ ਉਡਿ ਬਿਰਖ ਸੈ,
ਬਹੁਰਿ ਆਇ ਬੈਠਤ ਬਿਰਖ ਹੀ ਮੈ ਆਇਕੈ।
ਚੀਟੀ ਚੀਟਾ ਬਿਲ ਸੈ ਨਿਕਸਿ ਧਰ ਗਵਨ ਕੈ,
ਬਹੁਰਿਓ ਪੈਸਤ ਜੈਸੇ ਬਿਲ ਹੀ ਮੈ ਜਾਇਕੈ।
ਲਰਕੈ ਲਰਿਕਾ ਰੂਠਿ ਜਾਤ ਤਾਤ ਮਾਤ ਸਨ,
ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਤਿਆਗੈ ਹਠ ਆਵੈ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗਿ ਜਾਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ,
ਆਸਰੋ ਤਕਤ ਪੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਕੋ ਧਾਇਕੈ॥੫੪੮॥

Jaiso praat samai khage jaat uḍ birakh sai,
Bauhur aae baiṭhat birakh hee mai aaikai.
Cheeṭee cheeṭa bil sai nikas dhar gavan kai,
Bahurio paisat jaise bil hee mai jaaikai.
Larkai larka rooṭh jaat taat maat san,
Bhookh laagai tiaagai haṭh aavai pachhtaae kai.
Taise grih tiaag bhaag jaat udaas baas,
Aasro takat pun grihsat ko dhaaikai.548.

The birds fly from the trees in the morning,

And, then, when they come back, they take their places there again,(1)

Ants and other worms come out from their dugouts to walk around,

Then, afterwards, they return and re-enter their holes,(2)

After quarrelling with mother and father, son gets annoyed,

But when gets hungry, relinquishes his obstinacy and repents,(3)

Same way, one abandons householdership and becomes an ascetic,

Feeling deviated, looks back for refuge and returns towards householdership.(4)(548)

ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੇ ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੈ ਬਰਖਾ ਹੈ,
ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਵਨ ਬਾਦਰ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਰਹਤ ਅਰੋਗ ਦੇਹੀ,
ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸਿਧਿ ਕਰੈ,
ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਭਵਨੁ ਜਗਤ ਹੈ।
ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੁਇ,
ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਮੁਪੁਰਿ ਜਾਤ ਹੈ॥੫੪੯॥

Kaahoo dasa ke pawan gawan kai barkha hai,
Kaahoo dasa ko pawan baadar bilaat hai.
Kaahoo jal paan kee-e rahat arog dehee,
Kaahoo jal paan biaape britha billaat hai.
Kaahoo grih kee agan paak saak sidh karai,
Kaahoo grih kee agan bhavan jagat hai.
Kaahoo kee sangat mil jeevan mukat hue,
Kaahoo kee sangat mil jampur jaat hai.549.

Some winds bring clouds in for rains

And some winds destroy the rainy clouds,(1)

Drinking some waters, the body remains diseaseless,

And through some waters ailments sprung up and make the patient to cry,(2)

Household fire helps in cooking foods and vegetables,

But some fires ignite and burn down the house,(3)

By meeting some, the life is emancipated,

But some companions are the harbingers of the abode of death.(4)(549)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਮੇਲ ਖੇਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕੈ ਪਤੰਗੁ,
ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਹੂ ਸਮਾਵਈ।
ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਅਰੁ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਬਿਖੈ,
ਜਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਥਕਤਿ ਚਕਤ ਹੋਇ,
ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਕੁਰੰਗ ਜੁਗਤਿ ਜਤਾਵਈ।
ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ,
ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਈ॥੫੫੦॥

Preetam ke mel khel prem nem kai patang,
Deepak pragaass jotee jot hoo smaav-ee.
Sahaj sanjog ar birha biog bikhai,
Jal mil bichhrat meen hue dikhaav-ee.
Sabad surat liv thakat chakat hoe,
Sabad bedhee kurang jugat jataav-ee.
Mil bichhurat ar sabad surat liv,
Kapaṭ sneh sanehee na kahaav-ee.550.

To meet the lover, the moth plays the game called love,

But the light (moth) submerges into light (the flame) of the lamp,(1)

Ecstasy of union and the pains of separation?

Only a fish can relate, which feels tormented without reunion with water,(2)

Absorbed in the awareness of Divine Word of Guru gets ecstatic,

But strewn with musical notes (from its inner-self) the deer gets lost,(3)

(One who) gets estranged after perceiving the awareness of Divine Word,

Filled with pretensions, can be regarded not as sincere adherent.(4)(550)

ਦਰਸਨ ਦੀਪ ਦੇਖਿ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲੈ ਪਤੰਗੁ,
ਪਰਚਾ ਬਿਹੂਨ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਕਹਾਵਈ।
ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲਤ ਮ੍ਰਿਗ,
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨੁ ਜਨਮੁ ਲਜਾਵਈ।
ਗੁਰ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਨ ਹੋਇ ਮਿਲੈ,
ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਸਵਾਸੁ ਗੁਰਦਾਸ ਹੁਇ ਨ ਹੰਸਾਵਈ।
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ,
ਏਕ ਟੇਕ ਸਿਖ ਜਲ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥੫੫੧॥

Darsan deep dekh hoe na milai patang,
Parcha bihoon gursikh na kahaav-ee.
Sunat sabad dhun hoe na milat mrig,
Sabad surat heen janam lajaav-ee.
Gur charnaamrit kai chaatrik na hoe milai,
Ridai na biswaas gurdaas hue na hansaav-ee.
Satroop satnaam satgur giaan dhiaan,
Ek ṭek sikh jal meen hue dikhaav-ee.551.

Just seeing the lamp, the moth cannot accomplish,

Just by awareness one cannot be become a Gurmukh,(1)

It cannot be a deer, if it can hear not the melodious words (from its innermost),

Life remains devoid of consciousness without the awareness of the Divine Word,(2)

Unless a Gurmukh aspires for the nectar through the touch of Guru's auspicious feet,

And unless there is reverence, calling himself as Guru's disciple, it seems absurd,(3)

True Form, true Name and the mind in Satguru's awareness,

Without such props, a Sikh feels like a fish out of water.(4)(551)

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਅਰੁ ਅਧਮ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜਗੁ,
ਆਪਨੋ ਸੁਅੰਨੁ ਕਾਹੂ ਬੁਰੋ ਤਉ ਨ ਲਾਗਿ ਹੈ।
ਸਭ ਕੋਊ ਬਨਜੁ ਕਰਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕਉ,
ਆਪਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਭਲੋ ਜਾਨਿ ਅਨਰਾਗਿ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਇਸਟੈ ਚਾਹਤ ਸਭੈ,
ਅਪਨੇ ਪਹਰੇ ਸਭ ਜਗਤੁ ਸੁਜਾਗਿ ਹੈ।
ਸੁਅੰਨੁ ਸਮਰਥ ਭਏ ਬਨਜੁ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾਨੈ,
ਇਸਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅੰਤਿਕਾਲਿ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੈ॥੫੫੨॥

Utam madhim ar adham tribidh jag,
Aapno suann kahoo buro tau na laag hai.
Sabh ko-oo banaj kart laabh labhat kau,
Aapno biohaar bhalo jaan anraag hai.
Taise apne apne isṭai chaahat sabhai,
Apne pahare sabh jagat sujaag hai.
Suann samrath bhae banaj bikaane jaanai
Isaṭ prataap antkaal agarbhaag hai.552.

Superior, medium and lowly, three types are there in the world,

But none of them hate their male progeny,(1)

Every one indulges in business to earn profits,

And deems only his business appropriate, and adores it,(2)

Same way, all revere their own paradigm,

And to venerate their respective concepts, whole world becomes vigilant,(3)

Sons become competent in conducting the business,

But at the end only the personal hypothesis triumphs.(4)(552)

ਆਪਨੋ ਸੁਅੰਨੁ ਸਭ ਕਾਹੂਐ ਸੁੰਦਰ ਲਾਗੈ,
ਸਫਲੁ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਸਰਾਹੀਐ।
ਆਪਨੋ ਬਨਜੁ ਬੁਰੋ ਲਾਗਤ ਨ ਕਾਹੂ ਰਿਦੈ,
ਜਾਇ ਜਗੁ ਭਲੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਤਉ ਬਿਸਾਹੀਐ।
ਆਪਨੇ ਕਰਮੁ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਕਰਤ ਸਭੈ,
ਉਤਮੁ ਕਰਮੁ ਲੋਗ ਬੇਦ ਅਵਗਾਹੀਐ।
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਸਬ ਕੋਊ ਕਹੈ,
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੁ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਗੁਰ ਚਾਹੀਐ॥੫੫੩॥

Aapno suann sabh kahooai sundar laagai,
Saphal sundarta sansaar mai saraaheeai.
Aapno banaj buro laagat na kaahoo ridai,
Jaae jag bhalo kahai soee tau bisaaheeai.
Aapne karm kula dharam kart sabhai,
Utam karm log bed avgaaheeai.
Gur bin mukat na hoe sab ko-oo kahai,
Maaiaa mai udaas raakhai soee gur chaaheeai.553.

Own progeny always seems graceful,

But real beauty is the one which the world admires,(1)

Own business is not hated by none,

But only the business which is admired by the world flourishes,(2)

All adhere and indulge according to their family criteria,

But according to Vedic (old prevalent) tradition only ideal deeds are reckoned,(3)

Even after performing all aspects, there is no emancipation without the Guru,

One who remains imbued with criteria of the mammon, needs the will of the Guru.(4)(553)

ਕਬਿੱਤੁ

ਜੈਸੇ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੀਚਿ ਸੀਚਿ ਕੈ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੈ,
ਹਰੈ ਮਧੂ ਆਇ ਤਾਕੇ ਮੁਖਿ ਛਾਰੇ ਡਾਰਿ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਬਛ ਹੇਤ ਗਊ ਸੰਚਤ ਹੈ ਖੀਰੁ ਤਾਹਿ,
ਲੇਤ ਹੈ ਅਹੀਰੁ ਦੁਹਿ ਬਛੁਰੇ ਖਲਾਰੇ ਬਿਡਾਰ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਧਰ ਖੋਦਿ ਖੋਦਿ ਕਰਿ ਬਿਲ ਸਾਜੈ ਮੂਸਾ,
ਪੈਸਤ ਸਰਪੁ ਧਾਇ ਖਾਇ ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਮੂੜ,
ਅੰਤਕਾਲਿ ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਦੋਨੋ ਕਰਿ ਝਾਰਿ ਕੈ॥੫੫੪॥

Kabitt

Jaise madhu maakhee seech seech kai ikatar karai,
Harai madhoo aae taake mukh chhaare ḍaar kai.
Jaise bachh het gaoo sanchat hai kheer taahe,
Let hai aheer duhe bachure khalaare biḍaar kai.
Jaise dhar khod khod kar bil saajai moosa,
Paisat sarap dhaae khaae taahe maar kai.
Taise koṭ paap kar maaiaa jor jor mooṛ,
Antkaal chhaaḍ chalai dono kar jhaar kai.554.

Kabitt

A bee collects honey by going from flower to flower,

But the honey-collector snatches away by putting smoke on its face,(1)

For sake of calf, the cow brings milk in her teats,

But, by pushing the calf away, the milkman milks the cow,(2)

Mouse, by digging, creates a comely whole,

But the snake enters, kills and eats it,(3)

Same way, after committing offences, the man amasses riches,

But, at the end goes away empty handed relinquishing all that.(4)(554)

ਜਾ ਕੇ ਅਨਿਕ ਫਨੰਗ ਫਨਗ੍ਰ ਭਾਰ ਧਰਨ ਧਾਰੀ,
ਤਾਹੀ ਗਿਰਵਰਧਰ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਹੈ।
ਜਾਕੋ ਏਕ ਬਾਵਰੋ ਬਿਸੁ ਨਾਮੁ ਨਾਥੁ ਕਹਾਵੈ,
ਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹੇ ਕਉਨ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ।
ਅਨਿਕ ਅਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ,
ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕਹੇ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਹੈ।
ਜਾਨਤ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਨਿੰਦਿਆ ਅੰਧ ਮੂੜ,
ਐਸੇ ਅਰਾਧਬੇ ਤੇ ਮੋਨਿ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ॥੫੫੫॥

Ja ke anik phanang phangar bhaar dharn dhaaree,
Taahee girvardhar kahai kaun baḍaaee hai.
Jaako ek baavro bis naam naath kahaavai,
Taahe brijnaath kahe kaun adhikaaee hai.
Anik akaar Oankaar ke brithaare,
Taahe nand nandan kahe kaun baḍaaee hai.
Jaanat ustat kart nindiaa andh mooṛ.
Aaise araadhbe te mon sukhdaaee hai.555.

On one head of a thousand-headed snake, whole world is resting,

Then what auspiciousness is there in calling Him Girdhar[248] ?(1)

If a God's created man can call himself Bishan Nath,

Then what auspiciousness is there in getting to be known as Brij Nath (master of the earth),(2)

The magnanimous spread of Sole Supreme Being is many fold,

Then what magnanimity is there in calling Nand Nanadan,

Knowing all this, only ignorant ones indulge in such eulogies,

It is better to remain quiet than entreating as such.(4)(555)

248 Girdhar – Lord Krishna who could lift up a mountain

ਸ੍ਵੈਯਾ
ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰੁ ਨ ਪਾਵਤ,
ਚਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖ ਸਿਵਾਦਿ ਭਏ ਹੈ।
ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਰਾਧਤ ਨਾਰਦ,
ਸਾਰਦ ਸੁਕ੍ਰ ਸਨਾਤ ਨਏ ਹੈ।
ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਦਿ ਅਗੋਚਰ,
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਏ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਮੇਵ ਸੁਸੰਗਤਿ।
ਪੈਰੀ ਪਏ ਭਾਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਹੈ॥ ੫੫੬॥

Swaiyya
Bed biranch bichaar na paavat,
Chakrit sekh siwaad bhae hai.
Jag smaadh araadhat Naarad,
Saarad sukar sanaat nae hai.
Aad anaad agaad agochar,
Naam niranjan jaap jae hai.
Sri Gurdev sumew susangat,
Pairee pae bhaaee pairee pae hai.556.

Sawaiyya

Pondering and pondering upon Vedas, Brahma (the god) could not perceive,
And even the Sheshnaag and Shiva etc. have been perplexed,(1)
Through penances and meditation Nard worshipped,
And also did (goddess) Sarsvati, Shanker-Acharya[249] and progeny of Brahma,(2)
Beginning and beyond beginning and unapproachable through senses,
And whose name is Unattached, is meditated upon,(3)
But Sri Gurdev is enshrined and revelling in the congregation,
Oh, Brother, go and seek at the auspicious feet.(4)(556)

---

[249] Shanker Acharya – Medieval Vedic Sage

ਕਬਿੱਤ

ਜੈਸੇ ਤੌ ਕੰਚਨੈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤ ਸੋਖ ਲੇਤ,
ਅਗਨਿ ਮੈ ਡਾਰੇ ਪੁਨ ਪਾਰੋ ਉਡ ਜਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਲਗ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ ਹੋਤ,
ਸਾਬਨ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ ਨਿਰਮਲ ਗਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਅਹਿ ਗ੍ਰਸੇ ਬਿਖ ਬਿਆਪਤ ਸਗਲ ਅੰਗ,
ਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਸਭ ਸੁ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੈ ਬਿਮੋਹਤ ਮਗਨ ਮਨ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਮਾਇਆ ਮੂਲ ਮੁਰਝਾਤ ਹੈ॥੫੫੭॥

Kabitt

Jaise tau kanchan paaro parsat sokh let,
Agan mai ḍaare pun paaro uḍ jaat hai.
Jaise mal mootar lag anbar maleen hot,
Saaban salil mil nirmal gaat hai.
Jaise aih grase bikh biaapat sagal ang,
Mantar kai bikhai bikaar sabh su bilaat hai.
Taise maaiaa moh kai bimohat magan man,
Gur updes maaiaa mool murjhaat hai.557.

Kabitt

Like, gold when patted by mercury, loses its hue,

But, when processed in fire, the mercury dashes away.(1)

Like, the muck when it strikes the garment, whiteness is defiled,

But, then, through the contact with soap, cleanliness is regained.(2)

Like, the venom spreads through the body with the snakebite,

And, through some incantations all poison is rendered futile.(3)

Likewise, the mind drenched in the mammon's world,

With Guru's sermons, gets all the illusionary roots waned.(4)(557)

ਜੈਸੇ ਪਾਟ ਚਾਕੀ ਕੇ ਨ ਮੂੰਡ ਕੇ ਉਠਾਏ ਜਾਤ,
ਕਲਾ ਕੀਏ ਲੀਏ ਜਾਤ ਐਂਚਤ ਅਚਿੰਤ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਗਜ ਕੇਹਰ ਨ ਬਲ ਕੀਏ ਬਸ ਹੋਤ,
ਜਤਨ ਕੈ ਆਨੀਅਤ ਸਮਤ ਸਮਤ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਸਰਿਤਾ ਪ੍ਰਬਲ ਦੇਖਤ ਭਯਾਨ ਰੂਪ,
ਕਰਦਮ ਚੜ੍ਹ ਪਾਰ ਉਤਰੈ ਤੁਰਤ ਹੀ।
ਤੈਸੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਬਿਖਮ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਜਲ ਜਲ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ॥੫੫੮॥

Jaise paaṭ chaakee ke na moonḍ ke uṭhaae jaat,
Kala kee-e lee-e jaat ainchat achint hee.
Jaise gaj kehar na bal kee-e bas hot,
Jatan kai aaneeat samat samat hee.
Jaise sarita prabal dekhat bhayaan roop,
Kardam charh paar utrai turat hee.
Taise dukh sukh bauh bikham sansaar bikhai,
Gur updes jal jal jaae kat hee.558.

Like, the grinding stones of the mill, which can be carried not on head,

But can be pulled through the mechanical means,(1)

Like, the elephants and lions can be harnessed not with power,

But, can be captured striving through some intelligent recourse,(2)

Like, a rivulet appears perilous and dreadful (to hinder the crossing),

But, by climbing up a boat, instant going across is gained,(3)

Likewise, in abundance are there, the worldly-comforts as well as afflictions,

But, through Guru's Sermons all are eradicated, and the tranquillity is regained.(4)(558)

ਜੈਸੇ ਤੌ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਬੈਠਤ ਹੈ ਮਾਨਸਰ,
ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਖਾਇ ਖਾਇ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਸੁਜਨ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਹੈ ਪਾਕਸਾਲ,
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਰਸ ਖਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਅਨੇਕ ਪੰਛੀ,
ਖਾਇ ਫਲ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਸੁਹਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਧਰਮਸਾਲ,
ਸਹਜ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਘਾਤ ਹੈ॥੫੫੯॥

Jaise tau maraal maal baiṭhat hai maansar,
Mukta amol khaae khaae bigsaat hai.
Jaise tau sujan mil baiṭhat hai paaksaal,
Anik prakaar binjnaad ras khaat hai.
Jaise drum chhaaiaa mil baiṭhat anek panchhee,
Khaae phal madhur bachan kai .suhaat hai.
Taise gursikh mil baiṭhat dharamsaal,
Sahaj sabad ras anmrit aghaat hai.559.

Like, the way, a swan-couple is seated at the (Lake) Mansrover's bank,

And attain bliss through relishing the pearls,(1)

Like, the noble-folks sitting together in the pantry,

And savouring the variety of dainty foods,(2)

Like, the birds sitting around under the shades of the trees,

And enjoying the sweet fruits while chirping melodiously,(3)

Likewise, Gursikhs, pasture in Dharamsala (premises of righteousness),

And, are delightfully elated by listening to the blissful Shabads (the Celestial Words)(4)(559)

ਜੈਸੇ ਬਨਿਤਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜਿ,
ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਚਿਤ ਬਿਮਲ ਅਨੰਦ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਸਰੁਵਰ ਪਰਿਫੁਲਤ ਕਮਲ ਦਲ,
ਮਧੁਕਰ ਮੁਦਤ ਮਗਨ ਮਕਰੰਦ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਚਕੋਰ ਦੇਖ ਧਿਆਨ ਧਰੈ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ ਅਚਵਤ ਹਿਤ ਚੰਦ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗਾਇਬੋ ਸੁਨਾਇਬੋ ਸੁਸਬਦ ਸੰਗਤ ਮੈਂ,
ਮਾਨੋ ਦਾਨ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਪਾਪ ਮੂਲ ਕੰਦ ਹੈ॥੫੬੦॥

Jaise banita bachitar abharn singaar saj,
Bheṭat bhataar chit bimal anand hai.
Jaise sarvar parphulat kamal dal,
Madhukar mudat magan makrand hai.
Jaise chit chaahat chakor dekh dhiaan dharai,
Anmrit kiran achvat hit chand hai.
Taise gaaibo sunaaibo susabad sangat maiṅ,
Maano daan kurkhetar paap mool kand hai.560.

Like the lady embellishing beautiful ornaments and make-up,

Meets her spouse with chaste and blissful mind,(1)

Like, the lotus flower flourishes in an unsullied lake,

But the bee, by sucking juice, experiences harmonious satisfaction,(2)

Like she Ruddy-goose, feels permeated (seeing) the moon in the sky,

And takes pleasure in absorbing the nectarous rays,(3)

Likewise, listening and singing of Gurbani (the Celestial Word) in the congregation,

Equalises to attaining the blissfulness, epitome of showering bounty at Kurukashetra.(4)(560)

ਜੈਸੇ ਕਿਰਤਾਸ ਗਰ ਜਾਤ ਜਲ ਬੂੰਦ ਪਰੀ,
ਘ੍ਰਿਤ ਸਨਬੰਧ ਜਲ ਮਧ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਕੋਟ ਭਾਰ ਤੂਲ ਤਨਕ ਚਿਨਗ ਜਰੈ,
ਤੇਲ ਮੇਲ ਦੀਪਕ ਮੈਂ ਬਾਤੀ ਬਿਦਮਾਨ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਲੋਹੋ ਬੂਡ ਜਾਤ ਸਲਿਲ ਮੈਂ ਡਾਰਤ ਹੀ,
ਕਾਸਟ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੰਗ ਸਾਗਰ ਨ ਮਾਨ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਜਮ ਕਾਲ ਬਜਾਲ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਗ੍ਰਾਸੈ,
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹੀ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਹੈ॥੫੬੧॥

Jaise kirtaas gar jaat jal boond paree,
Ghrit sanbandh jal madh saavdhaan hai.
Jaise koṭ bhaar tool tanak chinag jarai,
Tel mel deepak main baatee bidmaan hai.
Jaise loho booḍ jaat salil maiṅ ḍaarat hee,
Kaasṭ prasang gang saagar na maan hai.
Taise jam kaal biaal sagal sansaar graasai,
Satgur bheṭat hee daasan daasaan hai.561.

Like, the sprinkle of even one drop of water, corrodes the paper,

But with the smearing of grease, it remains unscathed,(1)

Like, just a lonely spark burns millions of bales of cotton,

But, but it remains integral when set up as wick in the earthen lamp,(2)

Like, the iron drowns in water, as soon as it is placed there,

But, when accompanying wood, cares not the (River) Ganga or the sea.(3)

Likewise, the draconian god of death prevails over the universe,

But, meeting Satguru, it becomes humbler than the humbles.(4)(561)

ਜੈਸੇ ਖਾਂਡ ਚੂਨ ਘ੍ਰਿਤ ਹੋਤ ਘਰ ਹੀ ਬਿਖੈ,
ਪੈ ਪਾਹੁਨਾ ਕੈ ਆਏ ਪੂਰੀ ਕੈ ਖੁਵਾਇ ਖਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਚੀਰ ਹਾਰ ਮੁਕਤਾ ਕਨਕ ਆਭਰਨ,
ਪੈ ਬਿਆਹੁ ਕਾਜ ਸਾਜਿ ਤਨ ਸੁਜਨ ਦਿਖਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਮਾਨਿਕ ਅਮੋਲ ਹੋਤ ਹਾਟ ਹੀ ਮੈਂ,
ਗਾਹਕੈ ਦਿਖਾਇ ਬਿੜਤਾ ਬਿਸੇਖ ਪਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਲਿਖ ਪੋਥੀ ਬਾਂਧਿ ਰਾਖੀਅਤ,
ਮਿਲ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪੜਿ ਸੁਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੫੬੨॥

Jaise khaanḍ choon ghrit hot ghar hee bikhai,
Pai paahuna kai aae pooree kai khuwaae khaaeeai.
Jaise cheer haar mukta kanak aabharn,
Pai bihaaho kaaj saaj tan sujas dikhaaeeai.
Jaise heera manak amol hot haaṭ hee mai,
Gaahkai dikhaae birṭa bisekh paaeeai.
Taise gurbaanee likh pothee baandhe raakheeat,
Mil gursikh paṛ sun liv laaeeai.562.

Like, sugar, flour and ghee remain in the house,

And the arriving guests are served to relish fried round cakes,(1)

Like, the clothes, necklaces and gold ornaments are in possession,

But, they are adorned to earn the friends' appreciations,(2)

Like, the shops contain diamonds and precious stones,

But, the profit is earned by displaying them to the customers,(3)

Likewise, the pothi[250] with Divine Word of Guru written therein, is preserved,

So that the Gursikh may sit together, to read and perceive Godly contemplation.(4)(562)

---

[250] Pothi – Book, booklet

ਜੈਸੇ ਨਰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਰਆਹਤ ਹੈ,
ਜਾ ਕੇ ਸੁਤ ਜਨਮ ਹ੍ਵੈ ਤਾਂਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦਧ ਬੋਹਥ ਬਹਾਇ ਦੇਤ ਚਹੂੰ ਓਰ,
ਜੋਈ ਪਾਰ ਪਹੁੰਚੈ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਖਾਨ ਖਨਤ ਅਨੰਤ ਖਨਵਾਰੋ ਖੋਜੈ,
ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਆਵੈ ਜਾਂਕੈ ਤਾਂਕੇ ਬਾਜੁ ਬਾਜ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਨਵਤਨ ਅਉ ਪੁਰਾਤਨ ਪੈ,
ਜਾਂ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਤਾਂਕੈ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ॥੫੬੩॥

Jaise narpat banita anek biaahat hai,
Ja ke sut janam hwai taańhee grih raaj hai.
Jaise dadh bohath bahaae det chahoo or,
Joee paar pahunchai pooran sabh kaaj hai.
Jaise khaan khanat anant khanwaaro khojai,
Heera haath aavai jaankai taańke baaj baaj hai.
Taise gursikh navtan au puraatan mai,
Jaań par kripa kaṭaachh taańkai chhab chhaaj hai.563.

Like, a Raja[251] retains a number of wives,

But, the one who bears a son, attains the ascendancy.(1)

Like, the sea, which lets numerous ships sail through,

But, the only one that sails and goes across intact, is deemed as triumphant.(2)

Numerous are there, the mine workers searching for diamonds,

But the trumpet blows only at the finder's abode,(3)

Likewise, among the Gursikhs, whether some are novices or old-hands,

Only the ones who have godly benevolence, get prominence.(4)(563)

[251] Raja - Sovereign, Ruler

ਜੈਸੇ ਬੀਰਾਰਾਧੀ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਕਹੁ,
ਖੁਵਾਵਤ ਮੰਗਾਇ ਮਾਂਗੈ ਆਪ ਨਹੀ ਖਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰੁਮ ਸਫਲ ਫਲਤ ਫਲ ਖਾਤ ਨਾਂਹਿ,
ਪਥਕ ਪਖੇਰੂ ਤੋਰ ਤੋਰ ਲੇ ਜਾਤ ਹੈਂ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਬਿਧ,
ਹੰਸ ਮਰਜੀਵਾ ਹੇਵ ਕਾਢਤ ਸੁਗਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਨਿਹਕਾਮ ਸਾਧ ਸੋਭਤ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਗਾਤ ਹੈ॥੫੬੪॥

Jaise beeraaraadhee mistaan paan aan kaho,
Khuwaavat mangaae maangai aap nahee khaat hai.
Jaise drum safal phalat phal khaat naanhe,
Pathak Pakheroo tor tor le jaat hain.
Jaise tau samundar nidh pooran sakal bidh,
Hans marjeeva hev kaadhat sugaat hai.
Taise nihkaam saadh sobhat sansaar bikhai,
Parupkaar het sundar sugaat hai.564.

Like, an admirer of braves provides sweets and betel-nuts,

But eats not himself and lets others to relish,(1)

Like, a fruit-tree, devours not its own produce,

But, lets the birds pluck them and take away.(2)

Like, the sea teaming with the bounties (pearls etc.),

But lets the one like swan, trifling its life, to go under to obtain them,(3)

Same way, the passionless individual prevails,

Whose bountiful body is benevolent for others.(4)(564)

ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਜੋਤ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਚਲੇ ਜਾਤ ਸੁਖ,
ਗਹੇ ਦੂਚਿਤੁ ਹ੍ਵੈ ਭਟਕਾ ਸੇ ਭੇਟ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦਧ ਕੂਲ ਬੈਠ ਮੁਕਤਾ ਚੁਨਤ ਹੰਸ,
ਪੈਰਤ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ਲਹਰ ਲਪੇਟ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਖ ਅਗਨਿ ਕੈ ਮਧਜ ਭਾਵ ਸਿਧ ਹੋਤ,
ਨਿਕਟ ਬਿਕਟ ਦੂਖ ਸਹਸਾ ਨ ਮੇਟ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬਦ ਸਨੇਹ ਕੈ ਪਰਮਪਦ,
ਮੂਰਤ ਸਮੀਪ ਸਿੰਘ ਸਾਪ ਕੀ ਅਖੇਟ ਹੈ॥੫੬੫॥

Jaise deep jot liv laagai chale jaat sukh,
Gahe duchit hwai bhaṭka se bheṭ hai.
Jaise dadh kool baiṭh mukta chunat hans,
Pairat na paavai paar lehar lapeṭ hai.
Jaise nrikh agan kai madh bhaav sidh hot,
Nikaṭ bikaṭ dukh sehsa na meṭ hai.
Taise gursabad sneh kai parampad,
Moorat smeep singh saap kee akheṭ hai.565.

Like, depending on the lamp's light, the gait is made easy,

But holding the lamp in the hand causes confusion,(1)

Like, the swan settled at the bank of lake, picks the pearls,

But on jumping in water, neither it realizes pearls nor goes across,(2)

Like, looking at fire and sitting near the fire, the warmth is relished,

But the dread of (getting burnt) by coming too close, shrouds the mind,(3)

Likewise, with the affinity with Divine Word of Guru, the Divine stage is obtained,

But the idol worship is like becoming the prey of the snake or a lion.(4)(565)

ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾਜ ਲਾਗ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸੇਵਕ ਜੈਸੇ,
ਨਰਪਤਿ ਨਿਰਖ ਸਨੇਹ ਉਪਜਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਪੂਤ ਚੋਚਲਾ ਕਰਤ ਪਿਤਾ ਬਿਦਿਮਾਨ,
ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਨੰਦ ਬਢਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਪਾਕਸਾਲਾ ਮਧਿ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸੈ ਨਾਰਿ,
ਪਤਿ ਖਾਤ ਪਿਆਰ ਕੈ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਨਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸਾਵਧਾਨ,
ਗਾਵੈ ਰੀਝ ਗਾਯਨ ਸਹਜ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ॥੫੬੬॥

Swaami kaaj laag sewa kart sewak jaise,
Narpat nirakh sneh upjaav-hee.
Jaise poot chochala karat pita bidimaan,
Dekh dekh sun sun anand baḍhaav-hee.
Jaise paaksaala madh binjan prosai naar,
Pati khaat piaar kai parm sukh paav-hee.
Taise gursabad sunat srota saawdhaan,
Gaavai reejh gaain sahaj liv laav-hee.566.

Like, a servant performs the service to the master,

And the sovereign, on such display, expresses his affection,(1)

Like, a son shows off his playfulness to his father,

And, by observing and listening, the father pampers him excessively.(2)

Like, a wife in the kitchen, cooks and lays food,

And the husband relishes with affection and is satiated,(3)

Same way, a devotee listens to Gurbani conscientiously,

He sings ardently and gets infused in tranquillity.(4)(566)

ਜੈਸੇ ਪੇਖੈ ਸ੍ਯਾਮ ਘਟਾ ਗਗਨ ਘਮੰਡ ਘੋਰ,
ਮੋਰ ਔ ਪਪੀਹਾ ਸੁਭ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਬਸੰਤ ਸਮੈ ਮੌਲਤ ਅਨੇਕ ਆਂਬ,
ਕੋਕਲਾ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਤ ਕਮਲ ਸਰਵਰੁ ਵਿਖੈ,
ਮਧੁਪ ਗੁੰਜਾਰਤ ਅਨੰਦ ਉਪਜਾਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਪੇਖ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸਾਵਧਾਨਹ ਗਾਇਨ ਗਾਵੈ,
ਪ੍ਰਗਟੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ॥੫੬੭॥

Jaise pekhai siaam ghaṭa gagan ghamanḍ ghor,
Mor au papeeha subh sabad sunaav-hee.
Jaise tau basant samai maulat anek aanb,
Kokala madhur dhun bachan sunaavhee.
Jaise parfulat kamal sarvar vikhai,
Madhup gunjaarat anand upjaav-hee.
Taise pekh srota saavdhanah gaain gaavai,
Pragṭai pooran prem sahaj smaavhee.567.

Like, when the abundance of dark clouds spread around the sky,

And make the peacocks and the rain-birds to sing the songs pleasantly,(1)

Like, during the spring season, many mango trees start to sprout,

And the nightingales come and sing along the melodious tunes,(2)

Like, the lotus flowers bloom in the pools,

And the black-bees come, hum and shower bliss,(3)

Likewise, in the rapturous audience the enthralling melodies are sung,

The perfect devotion prevails and the tranquillity triumphs.(4)(567)

ਜੈਸੇ ਅਹਿਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਮਣਿ ਕਾਢ ਰਾਖੈ,
ਕ੍ਰੀੜਾ ਕੈ ਦੁਰਾਵੈ ਪੁਨ ਕਾਹੂ ਨ ਦਿਖਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਬਰ ਨਾਰ ਕਰ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਹੋਤ ਪਰਭਾਤ ਤਨ ਛਾਦਨ ਛੁਪਾਵਹੀ।
ਜੈਸੇ ਅਲ ਕਮਲ ਸੰਪਟ ਅਚਵਤ ਮਧ,
ਭੋਰ ਭਏ ਜਾਤ ਉਡ ਨਾਤੋ ਨ ਜਨਾਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਉਠ ਬੈਠਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗ,
ਸਭ ਸੁਧਾ ਰਸ ਚਾਖ ਸੁਖ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੀ॥੫੬੮॥

Jaise aihnis andhiaaree maṇi kaaḍh raakhai,
Kreeṛa kai duraavai pun kaahoo na dikhaav-hee.
Jaise bar naar kar sihja sanjog bhog,
Hot parbhaat tan chhaadan chhupaav-hee.
Jaise al kamal sanpaṭ achvat madh,
Bhor bhae jaat uḍ naato na janaav-hee.
Taise gursikh uḍh baiṭhat anmrit jog,
Sabh sudha ras chaakh sukh triptaavhee.568.

Like, a snake takes out manni[252] at nighttimes,

And, after playing about with that, hides it away and, then, shows not,(1)

Like, a prominent wife, after achieving coalescing union,

When the day breaks, hides behind the costumes,(2)

Like a black-bee, encased in the flower-bud, sucks honey,

But flies away at the day-break.(3)

Similarly, a Gurmukh gets up at the ambrosial hour,

And through the nectarous juice satiates himself.(4)(568)

[252] Manni - Topmost vertebra of a snake, which cures snake-bite

ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੇਲ ਜੈਸੇ,
ਪਾਛੈ ਬਧੂ ਜਨਨ ਸੈ ਗਰਭ ਸਮਾੑਵਹੀ।
ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਭਏ ਸੋਵੈ ਗੁਰਜਨ ਬਿਖੈ,
ਜਾਗੈ ਪਰਸੂਤ ਸਮੈ ਸਭਨ ਜਗਾੑਵਹੀ।
ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਸੰਮ੍ਰਥ ਹ੍ਵੈ ਸੁਖਹ ਦਿਖਾੑਵਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭੈ ਭਾਇ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਕਰੈ,
ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਸਬਦ ਕਮਾੑਵਹੀ॥੫੬੯॥

Sihja sanjog pria prem ras khel jaise,
Paachhai badhoo janan sai garbh smaav-hee.
Pooran adhaan bhae sovai gurjan bikhai,
Jaagai parsoot samai sabhan jagaav-hee.
Janmat sut sanmrath hwai sukhah dikhaav-hee.
Taise gur bheṭat bhai bhaae sikh sewa karai,
Alap ahaar nindra sabad kamaav-hee.569.

Like, a coalescing bride indulges in playful union,

And, thereafter, gets the benefit of pregnancy,(1)

Like, after attaining pregnancy, sleeps in the company of the elderly,

And at the time of birth, she slumbers not and keeps them all-awake,(2)

Remains austere in eating and drinking,

So that the offspring grows into a source of consolation,(3)

Similarly, on meeting the Guru, a Sikh renders sincere service,

And by subsisting austerely, earns through the celestial Divine Word of Guru.(4)(569)

ਜੈਸੇ ਅਨੁਚਰ ਨਰਪਤਿ ਕੀ ਪਛਾਨੈਂ ਭਾਖਾ,
ਬੋਲਤ ਬਚਨ ਖਿਨ ਬੂਝ ਬਿਨ ਦੇਖ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਜੌਹਰੀ ਪਰਖ ਜਾਨਤ ਹੈ ਰਤਨ ਕੀ,
ਦੇਖਤ ਹੀ ਕਹੈ ਖਰੌ ਖੋਟੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਖੀਰ ਨੀਰ ਕੋ ਨਿਬੇਰੋ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹੰਸ,
ਰਾਖੀਐ ਮਿਲਾਇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੈ ਸਰੇਖ ਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਨਤ ਪਹਿਚਾਨੈ ਸਿਖ,
ਆਨ ਬਾਨੀ ਕ੍ਰਿਤਮੀ ਨ ਗਨਤ ਹੈ ਲੇਖ ਹੀ॥੫੭੦॥

Jaise anuchar narpat kee pachhaanaiṅ bhaakha,
Bolat bachan khin boojh bin dekh hee.
Jaise jauharee parakh jaanat hai ratan kee,
Dekhat hee kahai kharau khoṭo roop rekh hee.
Jaise kheer neer ko nabero kar jaanai hans,
Raakheeai milaae bhin bhin kai srekh hee.
Taise Gursabad sunat paihchaanai Sikh,
Aan baanee kritmee na ganat hai lekh hee.570.

Like, an orderly understands Raja's language,

And recognises his intentions without looking towards him,(1)

Like a jeweller understands the value of a diamond,

And just looking at it, declares its authenticity,(2)

Like, a swan distinguishes between milk and water,

As soon as you put them before it,(3)

Likewise, a Sikh listens the Guru's Words,

And differentiates between the virtuous and the adulterated ones.(4)(570)

ਬਾਇਸ ਉਡਹੁ ਬਲ ਜਾਉ ਬੇਗ ਮਿਲੌਂ ਪੀਯ,
ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਰਹ ਬਿਯੋਗ ਕੋ।
ਅਵਧ ਬਿਕਟ ਕਟੈ ਕਪਟ ਅੰਤਰ ਪਟ,
ਦੇਖਉ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਕੋ।
ਲਾਲ ਨ ਆਵਤ ਸੁਭ ਲਗਨ ਸਗਨ ਭਲੇ,
ਹੋਇ ਨ ਬਿਲੰਬ ਕਛੂ ਭੇਦ ਬੇਦ ਲੋਕ ਕੋ।
ਅਤਿਹਿ ਆਤੁਰ ਭਈ ਅਧਿਕ ਔਸੇਰ ਲਾਗੀ,
ਧੀਰਜ ਨ ਧਰੌਂ ਖੋਜੌਂ ਧਾਰਿ ਭੇਖ ਜੋਗ ਕੋ॥੫੭੧॥

Baais udho bal jaao beg milau peey,
Miṭai dukh rog sog birha biyog ko.
Avadh bikaṭ kaṭai kapaṭ antar paṭ,
Dekho din prem ras sahaj sanjog ko.
Laal na aavat subh lagan sagan bhale,
Hoe na bilanb kachh bhed bed lok ko.
Atih aatur bhaee adhik auser laagee,
Dheeraj na dharau khojau dhaar bhekh jog ko.571.

Oh, the crow, please go to seek (my) beloved,

So that all the agonies of separation are eliminated.(1)

Life is lapsing through the veil of unawareness,

But, is looking forward to the day of blissful union.(2)

The lover is arriving not, although the occasions are auspicious,

May be delay is caused due to people's censure.(3)

Getting extremely impatient, as the delay is enhanced,

Solace is not attained, and becoming a Jogin[253], going to search around.(4)(571)

[253] Jogin - Female yogi, ascetic

ਅਗਨਿ ਜਰਤ ਜਲ ਬੂਡਤ ਸਰਪ ਗ੍ਰਸਹਿ,
ਸਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕਰਿ ਘਾਤ ਹੈ।
ਬਿਰਥਾ ਅਨੇਕ ਅਪਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਗਤਿ।
ਗ੍ਰੀਖਮ ਔ ਸੀਤ ਬਰਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ।
ਗੋ ਦ੍ਵਿਜ ਬਧੂ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬੰਸ ਕੋਟਿ ਹਤਿਆ,
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਦੋਖ ਬਸ ਗਾਤ ਹੈ।
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋਰ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਸੋਧ,
ਪੀਯ ਕੇ ਬਿਛੋਹ ਪਲ ਏਕ ਨ ਪੁਜਾਤ ਹੈ॥੫੭੨॥

Agan jarat jal, booḍat sarap grasah,
Sastar anek rom rom kar ghaat hai.
Birtha anek apada adheen deen gat.
Greekham au seet barkh maahe nis praat hai.
Go dvij badhoo biswaas bans koṭ hatya,
Trisana anek dukh dokh bas gaat hai.
Anik prakaar jor sakal sansaar sodh,
Peey ke bichhoh pal ek na pujaat hai.572.

Scorching in fire, drowning in water, bitten by snake,

Punches emanating through various armaments causing body aches,(1)

Various pains, plenty of troubles,

Passing through rain in summer and winter,(2)

Millions of the assassinations of cows, Brahmins, women, lineages, and trusts,

Many sufferings are being endured by the body through avarice,(3)

All these afflictions, prevailing in the world,

Are nothing but just an iota, compared with the beloved's separation.(4)(572)

ਪੂਰਨਿ ਸਰਦ ਸਸਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਹੈ,
ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਬਰ ਬੈਸੰਤਰ ਕੀ ਊਕ ਹੈ।
ਅਗਨ ਅਗਨ ਤਨ ਮਧਯ ਚਿਨਗਾਰੀ ਛਾਡੈ,
ਬਿਰਹ ਉਸਾਸ ਮਾਨੋ ਫੰਨਗ ਕੀ ਫੂਕ ਹੈ।
ਪਰਸਤ ਪਾਵਕ ਪਖਾਨ ਫੂਟ ਟੂਟ ਜਾਤ,
ਛਾਤੀ ਅਤਿ ਬਰਜਨ ਹੋਇ ਦੋਇ ਟੂਕ ਹੈ।
ਪੀਅ ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ ਭਾਰੀ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਭਏ,
ਜਨਮ ਲਜਾਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਚਿਤ ਚੂਕ ਹੈ॥੫੭੩॥

Pooran sard sas sakal sansaar kahai,
Mere jaane bar baisantar kee ook hai.
Agan agan tan madh chingaaree chhaaḍai,
Birah usaas maano phanag kee phook hai.
Parsat paavak pakhaan phooṭ ṭooṭ jaat,
Chhaatee ati barjan hoe doe ṭook hai.
Peea ke sidhaare bhaaree jeewan marn bhae,
Janam lajaayo prem nem chit chook hai.573.

Soothing may be the moonlit night for the whole world,
But for me, feels like blazing all my body.(1)
The fire (of separation) produces untold sparks,
And the pain of parting, feels like the hissing of snake.(2)
Laying hands on this fire, even the stones crumble,
And, in spite of deterrence, my body seems disintegrating,(3)
With the going away of the beloved, life is deadened,
And embarrassing becomes the criteria of love.(4)(573)

ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਯ ਸਿਹਜਾ ਭਵਨ ਆਨ ਰੂਪ ਰੰਗ,
ਦੇਖੀਐ ਸਕਲ ਜਮਦੂਤ ਭੈ ਭਯਾਨ ਹੈ।
ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਗ੍ਯਾਨ ਆਨ ਕਥਾ,
ਲਾਗੈ ਤਨ ਤੀਛਨ ਦੁਸਹ ਉਰ ਬਾਨ ਹੈ।
ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਅ ਅਸਨ ਬਸਨ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖ,
ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਮੁ ਔ ਬੈਸੰਤਰ ਸਮਾਨ ਹੈ।
ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੋ ਮੀਨ ਸਲਿਲ ਅੰਤਰਗਤ,
ਜੀਵਨ ਜਤਨ ਬਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨ ਆਨ ਹੈ॥੫੭੪॥

Bin pria sihja bhavan aan roop rang,
Dekheeai sakal jamdoot bhai bhayaan hai.
Bin pria raag naad baad gyaan aan katha,
Laage tan teechhan dusah ur baan hai.
Bin pria asan basan ang ang sukh,
Bikhiaa bikham au baisantar smaan hai.
Bin pria maano meen salil antargat,
Jeewan jatan bin preetam na aan hai.574.

Without the lover, the house, the couch and all the amenities,

Seem dreadful, as if carried out through a Devilish entity.(1)

Without the lover, all the knowledge, music-singings, and explications,

Pierce the body like the sharpened arrow.(2)

Without the lover, the viands, the apparels, and all the comforts,

Seem like poisonous and agonizingly ablaze.(3)

Without the lover, seems like fish surviving without water,

And the life sustenance, without the lover, remains not potential.(4)(574)

ਪਾਇ ਲਾਗ ਲਾਗ ਦੂਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤ ਹਤੀ,
ਮਾਨ ਮਤੀ ਹੋਇ ਕਾਹੂ ਮੁਖ ਨ ਲਗਾਵਤੀ।
ਸਜਨੀ ਸਕਲ ਕਹਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਨਿਤ,
ਸੀਖ ਦੇਤਿ ਹੁਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਨਸਾਵਤੀ।
ਆਪਨ ਮਨਾਇ ਪ੍ਰਿਆ ਟੇਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਆ,
ਸੁਨ ਸੁਨ ਮੋਨ ਗਹਿ ਨਾਯਕ ਕਹਾਵਤੀ।
ਬਿਰਹ ਬਿਛੋਹ ਲਗ ਪੂਛਤ ਨ ਬਾਤ ਕੋਊ,
ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਸੁਨਤ ਠਾਢੀ ਦ੍ਵਾਰਿ ਬਿਲਲਾਵਤੀ॥੫੭੫॥

Paae laag laag dootee bentee karat hatee,
Maan matee hoe kaahoo mukh na lagaavtee.
Sajnee sakal keh madhur bachan nit,
Seekh det hutee prati utar nasaavtee.
Aapan manaae priaa ṭerat hai priaa priaa,
Sun sun mon gaih naayak kahaavtee.
Birah bichhoh lag poochhat na baat ko-oo,
Britha na sunat ṭhaaḍee dwaar billaavtee.575.

When, after paying obeisance at (my) feet, the female messenger gave (me) the message,

Filled with pride, I would address her not,(1)

The friends, consoled me, through sweet-talks, to respond,

But, with refusal, I made them to run away.(2)

The lover comes and propitiates, saying, "Oh my beloved?"

But, I remain silent wanting others to go along with me.(3)

(Now) they care not and console not

And, standing at the door (waiting), I cry with the pain of separation.(4)(575)

ਯਾਹੀ ਮਸਤਕ ਪੇਖ ਰੀਝਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ,
ਹਾਥ ਆਪਨੈ ਬਨਾਇ ਤਿਲਕ ਦਿਖਾਵਤੇ।
ਯਾਹੀ ਮਸਤਕ ਧਾਰਿ ਹਸਤ ਕਮਲ ਪ੍ਰਿਅ,
ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਹਿ ਮਾਨਨ ਮਨਾਵਤੇ।
ਯਾਹੀ ਮਸਤਕ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਭਾਗਤੀ ਹੀ,
ਧਾਇ ਧਾਇ ਹੇਤ ਕਰਿ ਉਰਹਿ ਲਗਾਵਤੇ।
ਸੋਈ ਮਸਤਕ ਧੁਨਿ ਧੁਨਿ ਪੁਨ ਰੋਇ ਉਠੌ,
ਸ੍ਵਪਨੇ ਹੂ ਨਾਥ ਨਾਹਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਤੇ॥੫੭੬॥

Yaahee mastak pekh reejhat ko praan naath,
Haath aapnai banaae tilak dikhaavte.
Yaahee mastak dhaar hasat kamal pria,
Prem kath kath kah maanan manaavte.
Yaahee mastak naahee naahee kar bhaagtee hee,
Dhaae dhaae het kar urah lagaavte.
Soee mastak dhun dhun pun roe uṭhau,
Swapne hoo naath naahe daras dikhaavte.576.

After seeing (my) semblance, the husband (beloved) used to feel satiated,

And, with his own hands, put the Tilak[254] on (my) forehead.(1)

Placing his auspicious hand on the same forehead, my lover,

Narrated the love-stories to (me), the pride-filled beloved.(2)

I, the woman with this forehead, saying "no, no" ran around,

But after running and running, with love, he took my head on his chest.(3)

But now the same forehead is lamenting,

As, not even in dream, the lover appears.(4)(576)

---

[254] Tilak - A mark on forehead as sign of consecration

ਜੈਸੇ ਤੌ ਪ੍ਰਸੂਤ ਸਮੈ ਸਤ੍ਰੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਐ,
ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਪੁਨ ਰਚਤ ਸਿੰਗਾਰੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬੰਦਸਾਲਾ ਬਿਖੈ ਭੂਪਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ,
ਛੂਟਤ ਹੀ ਵਾਹੀ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾਮਹਿ ਸਮ੍ਵਾਰੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਹਰ ਹਾਇ ਗਾਇ ਸਾਸਨਾ ਸਹਤ ਨਿਤ,
ਕਬਹੂੰ ਨ ਸਮਝੈ ਕੁਟੇਵਹਿ ਨ ਡਾਰੈ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਦੁਖ ਦੋਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪਹਿ ਤਜਾਗਿਜੋ ਚਾਹੈ,
ਸੰਕਟ ਮਿਟਤ ਪੁਨ ਪਾਪਹਿ ਬੀਚਾਰੈ ਜੀ॥੫੭੭॥

Jaise tau prasoot samai satru kar priai,
Janmat sut pun rachat singaarai jee.
Jaise bandsaala bikhai bhoopat kee ninda karai,
Chhooṭat hee vaahee swaami kaamaih samwaarai jee.
Jaise har haae gaae saasna sehat nit,
Kabhoon na samjhai kuṭevaih na ḍaarai jee.
Taise dukh dokh paapee paapai tiaagio chaahai,
Sankaṭ miṭat pun paapah beechaarai jee.577.

The way, a women, at the time of delivery, considers the husband as her adversary,

But after the birth of the son, sets again to embellish herself.(1)

The way, one criticises the ruler while in the prison,

But, after getting out, the same person performs his master's tasks.(2)

The way, a thief cries on getting punishment,

But comprehends not and never abandons bad habits.(3)

Same way, the sinner relinquishes the misdeeds,

But when the calamity is over, he again deliberates upon the evil doings.(4)(577)

ਜੈਸੇ ਬੈਲ ਤੇਲੀ ਕੋ ਜਾਨਤ ਕਈ ਕੋਸ ਚਲਿਯੋ,
ਨੈਨ ਉਘਰਤ ਵਾਹੀ ਠੇਰ ਹੀ ਠਿਕਾਨੋ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜੇਵਰੀ ਬਟਤ ਆਂਧਰੋ ਅਚਿੰਤ ਚਿੰਤ,
ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਛੁਰੋ ਟਟੇਰੋ ਪਛੁਤਾਨੋ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲੌ ਧਾਵੈ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ,
ਆਵਤ ਨ ਸਾਂਤਿ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤ ਹਿਰਾਨੋ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਪਨੰਤਰੁ ਦਿਸੰਤਰ ਬਿਹਾਇ ਗਈ,
ਪਹੁੰਚ ਨ ਸਕਯੋ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਮੋਹਿ ਜਾਨੋ ਹੈ॥੫੭੮॥

Jaise bial telee ko jaanat kaee kos chaliyo,
Nain ughrat vaahee ṭher hee ṭhikaano hai.
Jaise jewaree baṭat aandhro achint chint,
Khaat jaat bachhuro ṭaṭero pachhutaano hai.
Jaise mrig trisna lau dhaavai mrig trikhaawant,
Aavat na saant bharm bhramat hiraano hai.
Taise swapnanatar disantar bihaae gaee,
Pahuṅch na sakio tahaaṅ jahaaṅ mohe jaano hai.578.

Like, a bull goes round the oil-press and thinks, it has travelled many a miles,

But, when the blinders come off, finds itself at the same place.(1)

Like, a blind person making rope goes on twining without apprehension,

But only on touching, realizes that a calf is busy chewing from the other end.(2)

Like, a deer running fast towards a mirage to quench the thirst,

But, achieves no contentment and wanders in bewilderment.(3)

Likewise, in dreams, the life is expended

And reaches not there where wanted to go.(4)(578)

ਸੁਤਨ ਕੇ ਪਿਤਾ ਅਰ ਭ੍ਰਾਤਨ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਭਏ,
ਭਾਮਨ ਭਤਾਰ ਹੇਤ ਜਨਨੀ ਕੇ ਬਾਰੇ ਹੈਂ।
ਬਾਲਕ ਕੈ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਤਰੁਨ ਸੈ ਤਰੁਨਾਈ,
ਬ੍ਰਿਧ ਸੈ ਬ੍ਰਿਧ ਬਿਵਸਥਾ ਬਿਸਥਾਰੇ ਹੈਂ।
ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੈ ਰੂਪ ਰੰਗ, ਸੁਰਤ ਕੈ ਨਾਦ ਬਾਦ,
ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧਿ ਰਸ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੇ ਹੈਂ।
ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਨਟ ਵਟ ਅਦਭੁਤ ਗਤਿ,
ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਭੂਤ ਸਭ ਹੀ ਤੈ ਨਿਆਰੇ ਹੈ॥੫੭੯॥

Sutan ke pita are bhraatan ke bhraata bhae,
Bhaaman bhataar het jan-nee ke baare hain.
Baalak ke baal budh tarun sai tarunaaee,
Bridh sai bridh bivastha bisthaare hain.
Drisṭ kai roop rang surat kai naad baad,
Naaska sugandh ras rasna uchaare haiṅ.
Ghaṭ avghaṭ naṭ vaṭ adbhut gat,
Pooran sakal bhoot sabh hee tai niaare haiṅ.579.

(He) is father of the sons and the brother of the brothers,

And (he) is the husband of a pretty wife and a baby of the mother.(1)

Among the children, (he) is intelligent and retains youth among the young,

Among the aged, (he) is elderly and the maturity prevails.(2)

Pretty are his features and the voice is like musical notes.

Receptive to the fragrance, pronounces pleasantries.(3)

Internally and externally, the body is playful like the acrobat,

He is unique and is prevailing upon all the soul.(4)(579)

ਜੈਸੇ ਤਿਲ ਪੀੜ ਤੇਲ ਕਾਢੀਅਤ ਕਸਟੁ ਕੈ,
ਤਾਂਤੇ ਹੋਇ ਦੀਪਕ ਜਰਾਏ ਉਜਿਆਰੋ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕਰਿ ਕਾਟੀਐ ਅਜਾ ਕੋ ਤਨ,
ਤਾਂਕੀ ਤਾਤ ਬਾਜੈ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਸੋ ਪਿਆਰੋ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਉਟਾਇ ਦਰਪਨ ਕੀਜੈ ਲੋਸਟ ਸੇਤੀ,
ਤਾਤੇ ਕਰ ਗਹਿ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਸੰਸਾਰੋ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੁਧ ਸਾਧਨਾ ਕੈ ਸਾਧ ਭਏ,
ਤਾਹੀ ਤੇ ਜਗਤ ਕੋ ਕਰਤ ਨਿਸਤਾਰੋ ਜੀ॥੫੮੦॥

Jaise til peeṛ tel kaaḍheeat kasaṭ kai,
Taante hoe deepak jaraae ujiaaro jee.
Jaise rom rom kar kaaṭeeai aja ko tan,
Taankee taat baajai raag raagnee so piaaro jee.
Jaise tau uṭaae darpan keejai losaṭ setee,
Taate kar gaih mukh dekhat sansaaro jee.
Taise dookh bhookh sudh saadhna kai saadh bhae,
Taahee te jagat ko karat nistaaro jee.580.

The way, the oil is squeezed out of linseeds with great efforts,

And then through that the oil-lamp is lightened for luminosity.(1)

The way, all the parts of the goat are chopped,

And then, using its intestines, the exquisite musical ragas are performed.(2)

The way, a lump of soil is melted and turned into the mirror,

So that whole world, holding in hand, looks at the faces,(3)

Same way, one who restraints while passing through anxieties and comforts,

Consequently, he triumphs to cross (the hurdles) of the world.(4)(580)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅੰਨਾਦਿ ਆਦਿ ਅੰਤ ਪਰਯੰਤ ਹੰਤ,
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਆਧਾਰ ਭਯੋ ਤਾਂਹੀ ਸੈਂ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਪਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਤ ਨ ਉਦਾਸ ਕਾਢੈ,
ਜਗਤ ਕੀ ਓਟ ਭਏ ਅੰਬਰ ਦਿਵਾਹੀ ਸੈਂ।
ਜੈਸੇ ਆਪਾ ਖੋਇ ਜਲ ਮਿਲੈ ਸਭਿ ਬਰਨ ਮੈਂ,
ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਨਸ ਤ੍ਰਿਪਤ ਗਤ ਯਾਹੀ ਸੈਂ।
ਤੈਸੇ ਮਨ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸਾਧਨਾ ਕੈ ਸਾਧ ਭਏ,
ਯਾਹੀ ਤੇ ਸਕਲ ਕੌ ਉਧਾਰ ਅਵਗਾਹੀ ਸੈਂ॥੫੮੧॥

Jaise tau aṅnaad aad ant paryant hant,
Sagar sansaar ko aadhaar bhayo taaṅhee saiṅ.
Jaise tau kapaas traas det na udaas kaaḍhai,
Jagat kee oṭ bhae anbar divaahee saiṅ.
Jaise aapa khoe jal milai sabh barn maiṅ,
Khag mrig maanas tripat gat yaahee saiṅ.
Taise man saadh saadh saadhana kai saadh bhae,
Yaahee te sakal kau udhaar avgaahee saiṅ.581.

Like, the victuals which, from the very beginning, get beaten and processed,

But the whole world subsists through them,(1)

Like, the cotton when crushed, does not lament,

But, provides garments to the world for shelter,(2)

Like, the water which loses its hue and adopts any colour,

But eliminates the thirst of animals and human beings,(3)

Same way, the people who, through penances, get imbued with holiness,

(They) absolutely lead the world towards emancipation.(4)(581)

ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਚਲੈ ਨਿਰਬਿਘਨ ਪਹੂਚੈ ਘਰ,
ਬਿਛਰੈ ਤੁਰਤ ਬਟਵਾਰੋ ਮਾਰ ਡਾਰ ਹੈਂ।
ਜੈਸੇ ਬਾਰ ਦੀਏ ਖੇਤ ਛੁਵਤ ਨ ਮ੍ਰਿਗ ਨਰ,
ਛੇਡੀ ਭਏ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਖੇਤਹਿ ਉਜਾਰ ਹੈਂ।
ਪਿੰਜਰਾ ਮੈ ਸੂਆ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੇਤ ਹੇਤੁ,
ਨਿਕਸਤਿ ਖਿਨ ਤਾਂਹਿ ਗ੍ਰਸਤ ਮੰਜਾਰ ਹੈ।
ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲਿ ਮਨ ਪਹੁਚੈ ਸਹਜ ਘਰਿ,
ਬਿਚਰਤ ਪੰਚੋ ਦੂਤ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਿਹਾਰ ਹੈਂ॥ ੫੮੨॥

Sang mil chalai nirbighan pahoochai ghar,
Bichharai turt baṭwaaro maar ḍaar haiṅ.
Jaise 'baar dee-e khet chhuvat na mrig nar,
Chheḍee bhae mrig pankhee khetah ujaar haiṅ.
Pinjara mai sooaa Raam Naam let het,
Niksat khin taaṅhe grasat manjaar hai.
Saadhsang mil man pahuchai sahaj ghar,
Bichrat pancho doot praan parihaar haiṅ.582.

Travelling in the company (of others), makes the arrival at home safe,

The one who is separated, gets killed by the highway-raider,(1)

The way, a fence around the fields lets in not the animals,

But without the same, the fields get ruined by the animals and passers-by,(2)

A parrot repeats the name of Rama inside the cage,

But, as soon as it comes out, the cat pounces upon.(3)

Associating with the holy-man, mind perceives the domain of ecstasy,

But by going astray, the five vices proceed to annihilate.(4)(582)

ਜੈਸੇ ਤਾਤ ਮਾਤ ਗ੍ਰਿਹ ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਘਨੇ,
ਸਕਲ ਨ ਹੋਤ ਸਮਸਰ ਗੁਨ ਗਥ ਜੀ।
ਚਟੀਆ ਅਨੇਕ ਜੈਸੇ ਆਵੈਂ ਚਟਸਾਲ ਬਿਖੈ,
ਪੜਤ ਨ ਏਕਸੇ ਸਰਬ ਹਰ ਕਥ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਨਦੀ ਨਾਵ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਅਨੇਕ ਪੰਥੀ,
ਹੋਤ ਨ ਸਮਾਨ ਸਭੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ਪਥ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈਂ ਅਨੇਕ ਸਿਖ,
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਜੀ॥ ੫੮੩॥

Jaise taat maat grih janmat sut ghane,
Sakal na hot samsar gun gath jee.
Chaṭeeaa anek jaise aavaiṅ chaṭsaal bikhai,
Paṛat na ekse sarb Har kath jee.
Jaise nadee naav mil baiṭhat anek panthee,
Hot na smaan sabhai chalt haiṅ path jee.
Taise gur charan saran haiṅ anek Sikh,
Satgur karan kaaran smrath jee.583.

Like many sons take birth in the household of mother and father,

Their visages vary and they do not possess same traits,(1)

Varied type of students come to the school,

But can comprehend not the same essay identically,(2)

Many travellers sit together in the same boat,

But their goal are not same and they go on their respective way,(3)

Same way, there come many Sikhs to seek the shelter at Guru's feet,

As only Satguru is adept in performing the deeds,(4)(583)

ਜੈਸੇ ਜਨਮਤ ਕੰਨਿਆ ਦੀਜੀਐ ਦਹੇਜ ਘਨੋ,
ਤਾਕੇ ਸੁਤ ਆਗੈ ਬਿਆਹੈ ਬਹੁ ਪੁਨ ਲੀਜੀਐ।
ਜੈਸੇ ਦਾਮ ਲਾਈਅਤ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਨਜ ਬਿਖੈ,
ਪਾਛੈ ਲਾਭ ਹੋਤ ਮਨ ਸਕੁਚ ਨ ਕੀਜੀਐ।
ਜੈਸੇ ਗਊ ਸੇਵਾ ਕੈ ਸਹੇਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਅਤ,
ਸਕਲ ਅਖਾਦ ਵਾਕੋ ਦੂਧ ਦੁਹਿ ਪੀਜੀਐ।
ਤੈਸੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਅਰਪ ਸਰਨ ਗੁਰ,
ਦੀਖਿਆ ਦਾਨ ਲੈ ਅਮਰ ਸਦ ਸਦ ਜੀਜੀਐ॥੫੮੪॥

Jaise janmat kañniaa deejeeai dahej ghano,
Taake sut aagai biaahai bauh pun leejeeai.
Jaise daam laaeeat pritham banaj bikhai,
Paachhai laabh hot man sakuch na keejeeai.
Jaise gaoo sewa kai sahet pratipaaleeat,
Sakal akhaad vaako doodh duhe peejeeai.
Taise tan man dhan arap saran Gur,
Deekhiaa daan lai amar sad sad jeejeeai.584.

The way, when a girl is born, and (at her marriage) plenty of dowry is given out,

And then, when the sons get married, ample (of things) are received.(1)

The way, the money is invested in the business to begin with,

Later, to earn profit, no hesitation is displayed.(2)

The way, a cow is reared with good service,

And after serving the victuals, her milk is relished.(3)

The same way, by dedicating self to the Guru,

And after receiving consecration, salvation is achieved.(4)(584)

ਜੈਸੇ ਲਾਖ ਕੋਰਿ ਲਿਖਤ ਨ ਕਨ ਭਾਰ ਲਾਗੈ,
ਜਾਨਤ ਸੁ ਸ੍ਰਮ ਹੋਇ ਜਾਕੈ ਗਨ ਰਾਖੀਐ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹੈ ਪਾਈਐ ਨ ਅਮਰ ਪਦ,
ਜੌ ਲੌ ਜਿਹ੍ਵਾ ਕੈ ਸੁਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਚਾਖੀਐ।
ਬੰਦੀਜਨ ਕੀ ਅਸੀਸ ਭੂਪਤਿ ਨ ਹੋਇ ਕੋਊ,
ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੇ ਜੈਸੇ ਚਕ੍ਵੈ ਨ ਭਾਖੀਐ।
ਤੈਸੇ ਲਿਖੇ ਸੁਨੇ ਕਹੇ ਪਾਈਐ ਨਾ ਗੁਰਮਤਿ,
ਜੌ ਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਜੁਕਤ ਨ ਲਾਖੀਐ॥੫੮੫॥

Jaise laakh kor likhat na kan bhaar laagai,
Jaanat su sram hoe jaakai gan raakheeai.
Aṅmrit aṅmrit kahai paaeeai na amar pad,
Jau lau jihwa kai suras aṅmrit na chaakheeai.
Bandeejan kee asees bhoopat na hoe ko-oo,
Singhaasan baiṭhe jaise chakarvai na bhaakheeai.
Taise likhe sune kahe paaeeai na gurmat,
Jau lau gur sabad kee sujukat na laakheeai.585.

Like, by writing (the words) thousands and millions (of Rupees), increase not the weight (of paper),

But it becomes wearisome task when one has to count (all that money),(1)

By calling, "nectar, nectar," nectarous taste is perceived not,

Till, through own tongue, the nectar is savoured,(2)

Through the blessings of a bard, one can become not a king,

Unless put on a throne and commands are issued,(3)

Same way, just by listening and talking, Guru can be achieved not,

Till the time the purport of the Divine Word of Guru is written and acquiesced.(4)(585)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਚੰਪਕ ਬੇਲ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਚਾਰੁ,
ਬਾਸਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤ ਫੂਲ ਹੀ ਮੈ ਜਾਇਕੈ।
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰੁਮ ਦੀਰਘ ਸ੍ਰੂਪ ਦੇਖੀਐ ਪ੍ਰਸਿਧ,
ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਹੋਤ ਫਲ ਹੀ ਮੈ ਪੁਨ ਆਇਕੈ।
ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸਤ,
ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਸ ਰਸਨਾ ਰਸਾਇਕੈ।
ਤੈਸੇ ਘਟ ਘਟ ਬਿਖੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ,
ਜਾਨੀਐ ਪ੍ਰਤਛ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਮਨਾਇਕੈ॥੫੮੬॥

Jaise tau chanpak bel bibidh bithaar chaar,
Baasna pragaṭ hot phul hee mai jaaikai.
Jaise drum deeragh swroop dekheeai prasidh,
Swaad ras hot phal hee mai pun aaikai.
Jaise gur giaan raag naad hirdai basat,
Karat prakaas taas rasna rasaaikai.
Taise ghaṭ ghaṭ bikhai pooran Brahm roop,
Jaaneeai pratachh mahaanpurakh manaaikai.586.

Like, a flowery aromatic creeper plant has a great spread,

But, its fragrance comes out only through the flowers,(1)

Like, a tree which is visible through its extreme expand,

But the taste of its nectar comes through its fruits only,(2)

Guru's knowledge, and their musical melodies subsist the heart,

And ensue the enlightenment through the tongue, which relates eloquently,(3)

Same way, in each iota exists the spirit of Absolute Brahm,

And can be recognised revering the magnanimous entity.(4)(586)

ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਪੂਛੈ ਬੈਦ ਬੈਦ ਪ੍ਰਤਿ,
ਜੌ ਲੌ ਨ ਮਿਟਤ ਰੋਗ ਤੌ ਲੌ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਭੀਖ ਮਾਂਗਤ ਭਿਖਾਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਡੋਲੈ,
ਤੌ ਲੌ ਨਹੀਂ ਆਵੈ ਚੈਨ ਜੌ ਲੌ ਨ ਅਘਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਰਹਨੀ ਸੌਨ ਸਗਨ ਲਗਨ ਸੋਧੈ,
ਜੌ ਲੌ ਨ ਭਤਾਰ ਭੇਟੈ ਤੌ ਲੌ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਖੋਜੀ ਖੋਜੈ ਅਲਿ ਕਮਲ ਕਮਲ ਗਤਿ,
ਜੌ ਲੌ ਨ ਪਰਮ ਪਦ ਸੰਪੁਟ ਸਮਾਤ ਹੈ॥੫੮੭॥

Jaise brithaawant jant poochhai baid baid prati,
Jau lau na miṭat rog tau lau billaat hai.
Jaise bheekh maangat bhikhaaree ghar ghar ḍolai,
Tau lau naheeṅ aavai chain jau lau na aghaat hai.
Jaise birhanee saun sagan lagan sodhai,
Jau lau na bhataar bheṭai tau lau akulaat hai.
Taise khojee khojai al kamal kamal gat,
Jau lau na param pad sampaṭ smaat hai.587.

Like, a patient goes and asks the doctors again and again,

And till the ailment subsides, he keeps on raising hue and cry,(1)

Like a beggar goes from house to house beseeching,

And feels not restful till fully satiated,(2)

Like the abandoned wife who indulges in omens devotionally,

Till the husband comes back home, she keeps on feeling perturbed,(3)

Same way, the desirous one searches around like a black-bee does for lotus,

And keeps on doing so till submerges in the ultimate casket.(4)(587)

ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਜੈਸੇ ਰਤਨ ਪਾਰੁਖੁ ਹੋਤ,
ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਜੈਸੇ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ।
ਸੂੰਘਤ ਸੂੰਘਤ ਸੌਧਾ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੁਬਾਸੀ ਹੋਤ,
ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਜੈਸੇ ਗਾਇਨ ਗੁਨੀਨ ਹੈ।
ਲਿਖਤ ਲਿਖਤ ਲੇਖ ਜੈਸੇ ਤਉ ਲੇਖਕ ਹੋਤ,
ਚਾਖਤ ਚਾਖਤ ਜੈਸੇ ਭੋਗੀ ਰਸੁ ਭੀਨ ਹੈ।
ਚਲਤ ਚਲਤ ਜੈਸੇ ਪਹੁਚੈ ਠਿਕਾਨੈ ਜਾਇ,
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਸਬਦੁ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ॥੫੮੮॥

Pekhat pekhat jaise ratan paarukh hot,
Sunat sunat jaise paṇḍit prabeen hai.
Soonghat soonghat saudha jaise tau subhaasee hot,
Gaavat gaavat jaise gaain guneen hai.
Likhat likhat lekh jaise tau lekhak hot,
Chaakhat chaakhat jaise bhogee ras bheen hai.
Chalat chalat jaise pahuchai ṭhikaanai jaae,
Khojat khojat Gursabad livleen hai.588.

Watching and watching the diamonds, one becomes an assayer,

Listening and listening, a Pundit becomes dextrous,(1)

Smelling and smelling, becomes a perfumer,

Singing and singing, attains perfection as a musician,(2)

Writing and writing becomes an author,

Tasting and tasting, becomes an assessor of flavours,(3)

Walking and walking reaches the destination,

Same way, searching and searching through Divine Word of the Guru, one gets Divinely Absorbed.(4)(588)

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲ ਕਮਲ ਬਾਸ ਲੇਤ ਫਿਰੈ,
ਕਾਹੂੰ ਏਕ ਪਦਮ ਕੈ ਸੰਪੁਟ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪੰਛੀ ਬਿਰਖ ਬਿਰਖ ਫਲ ਖਾਤ ਫਿਰੈ,
ਬਰਹਨੇ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਰਜਨੀ ਬਿਹਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹਾਟਿ ਹਾਟਿ ਕੈ ਦੇਖਤ ਫਿਰੈ,
ਬਿਰਲੈ ਕੀ ਹਾਟਿ ਬੈਠ ਬਨਜ ਲੇ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰਸਬਦ ਰਤਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜੀ,
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਰੰਗ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੫੮੯॥

Jaise al kamal kamal baas let phirai,
Kaahoon ek padam kai sanpuṭ smaat hai.
Jaise panchhee birkh birkh phal khaat phirai,
Barhane birkh baiṭhe rajnee bihaat hai.
Jaise tau biaapaaree haaṭ haaṭ kai dekhat phirai,
Birlai kee haaṭ baiṭh banaj le jaat hai.
Taise hee gursabad ratan khojat khojee,
Koṭ madhe kaahoo sang rang lapṭaat hai.589.

Like, a black-bee roaming around savours the taste of lotus,

And, at the sunset, submerges in the casket of the flower,(1)

Like, a bird relishes the fruits of various trees,

But, passes the night by slumbering on one branch,(2)

Like, a customer going around from shop to shop,

But, by visiting only one, purchases the commodities,(3)

Same way, the searcher, seeks through Guru's Treasure of the Divine Words,

But only just a few, out of millions, get permeated.(4)(589)

ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦੀਪਤ ਪਤੰਗ ਲੋਟਪੋਟ ਹੋਤ,
ਕਬਹੂੰ ਕੈ ਜ੍ਵਾਰਾ ਮੈ ਪਰਤ ਜਰ ਜਾਇ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਖਗ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਚੋਗ ਚੁਗਿ ਆਵੈ ਉਡਿ,
ਕਾਹੂ ਦਿਨ ਫਾਸੀ ਫਾਸੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰਤਿ ਖੋਜੈ ਨਿਤ,
ਕਬਹੂੰ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਅਵਗਾਹਨ ਕਰਤ ਚਿਤ,
ਕਬਹੂੰ ਮਗਨ ਹ੍ਵੈ ਸਬਦ ਉਰਝਾਇ ਹੈ॥੫੯੦॥

Jaise deep deepat patang loṭ-poṭ hot,
Kabhoon kai jwaara mai part jar jaae hai.
Jaise khag din prati chog chug aavai uḍ,
Kaahoo din phaasee phaasai bauhar na aae hai.
Jaise al kamal kamal prati khojai nit,
Kabhoon kamal dal sanpaṭ smaae hai.
Taise gurbaanee avgaahan karat chit,
Kabhoon magan hwai sabad urjhaae hai.590.

Like, a moth tosses and turns on reaching a lamp,
But the time comes when it falls in and burns itself,(1)
Like, a bird which every day flies out to pick up seeds,
But the day comes when it is caught in a trapper,(2)
Like, a black-bee which roams around in search of aroma,
But, sometimes, it gets caught inside in the lotus,(3)
Same way, one puts mind in the Divine Word of the Guru,
And, the day comes when one gets engrossed in the Divine Word.(4)(590)

ਜੈਸੇ ਪੋਸਤੀ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਪੋਸਤ ਬੁਰੋ,
ਤਾਂਕੇ ਬਸਿ ਭਯੋ ਛਾਡਓ ਚਾਹੈ ਪੈ ਨ ਛੂਟਈ।
ਜੈਸੇ ਜੂਆ ਖੇਲ ਬਿਤ ਹਾਰ ਬਿਲਖੈ ਜੁਆਰੀ।
ਤਊ ਪਰ ਜੁਆਰਨ ਕੀ ਸੰਗਤ ਨ ਟੂਟਈ।
ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਜਾਤ ਹ੍ਰਿਦੈ ਸਹਕਤ ਪੁਨ,
ਤਜਤ ਨ ਚੋਰੀ ਜੌ ਲੌ ਸੀਸ ਹੀ ਨ ਫੂਟਈ।
ਤੈਸੇ ਸਭ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਮਾਇਆ ਦੁਖਦਾਈ,
ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਜੀਤੀ ਪਰੈ ਮਾਇਆ ਜਗ ਲੂਟਈ॥੫੯੧॥

Jaise postee sunat kahat posat buro,
Taanke bas bhayo chhaaḍio chaahai pai na chhooṭ-ee.
Jaise jooaa khel bit haar bilkhai juaaree,
Ta-oo par juaaran kee sangat na ṭooṭ-ee.
Jaise chor chooree jaat hirdai sahkat pun,
Tajat na choree jau lau sees hee na phooṭ-ee.
Taise sabh kahat sunat maaiaa dukhdaaee,
Kaahoo pai na jeetee parai maaiaa jag looṭaee.591.

Like, drug addict talks ill about drug-addiction,

But, being entangled, even if he wants to, he cannot give it up,(1)

Like, a gambler loses all his belongings and, then, curses,

But, he cannot keep away from the company of gamblers,(2)

Like, a thief going to commit robbery, feels dreaded,

But, runs not away, although he may get his head smashed,(3)

Same way, all are heard cursing the trait of the mammon,

But it cannot be won over, rather, it is overpowering the whole world.(4)(591)

ਤਰੁਵਰੁ ਗਿਰੇ ਪਾਤ ਬਹੁਰੋ ਨ ਜੋਰੇ ਜਾਤ,
ਐਸੋ ਤਾਤ ਮਾਤ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੋਹ ਮਾਯਾ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਓਰਾ ਪੇਖਤ ਬਿਲਾਇ ਜਾਇ,
ਐਸੋ ਜਾਨ ਤਯਾਗਹੁ ਭਰੋਸੇ ਭ੍ਰਮ ਕਾਯਾ ਕੋ।
ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਰਿ ਬੁਝਤ ਨ ਬਾਰ ਲਾਗੈ,
ਐਸੀ ਆਵਾ ਔਧਿ ਜੈਸੇ ਨੇਹੁ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਕੋ।
ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਅੰਤਕਾਲ ਕੇ ਸੰਗਾਤੀ ਰਾਚਹੁ,
ਸਫਲ ਔਸਰ ਜਗ ਤਬ ਹੀ ਤੋ ਆਇਆ ਕੋ॥ ੫੯੨॥

Tarwar gire paat bauhro na jore jaat,
Aiso taat maat sut bhraat moh maaiaa ko.
Jaise budbuda ora pekhat bilaae jaae,
Aiso jaan tiaagoh bhrose bharm kaaiaa ko.
Triṇ kee agan jar boojhat na baar laagai,
Aisee aawa audh jaise neho drum chhaaiaa ko.
Janam jeewan antkaal ke sangaatee raachoh,
Saphal ausar jag tab hee to aaiaa ko.592.

Fallen leaves can be joined not with the trees,

Same way, is the attachment with mother, father, brothers and progeny,(1)

Like, a water-bubble and rain-drop, in the twinkle of eye, are destroyed,

Same way, deem the expectation of life,(2)

Fire on straws takes not long to get extinguished,

Same way, is our life span, which is akin to the shade of a tree.(3)

Get absorbed in the One which remains companion from the beginning to the end,

Only then it becomes the occasion of successful emergence in the world.(4)(592)

ਕੋਊ ਹਰ ਜੋਰੈ ਬੋਵੈ ਕੋਊ ਰਾਖੈ, ਲੁਨੈ ਕੋਊ,
ਜਾਨੀਐ ਨ ਜਾਇ ਤਾਂਹਿ ਅੰਤ ਕੌਨ ਖਾਇਧੋ।
ਕੋਊ ਗੜੈ ਚਿਨੈ ਕੋਊ, ਕੋਊ ਲੀਪੈ ਪੋਚੈ ਕੋਊ,
ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਕੌਨ ਬਸੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇਧੋ।
ਕੋਊ ਚੁਨੈ ਲੋੜੈ ਕੋਊ ਕੋਊ ਕਾਤੈ ਬੁਨੈ ਕੋਊ,
ਬੂਝੀਐ ਨ ਓਢੈ ਕੌਨ ਅੰਗ ਸੈ ਬਨਾਇਧੋ।
ਤੈਸੇ ਆਪਾ ਕਾਛਿ ਕਾਛਿ ਕਾਮਨੀ ਸਗਲ ਬਾਛੈ,
ਕਵਨ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹ੍ਵੈ ਸਿਹਜਾ ਸਮਾਇਧੋ॥੫੯੩॥

Ko-oo har jorai, bovai, ko-oo raakhai, lunai ko-oo,
Jaaneeai na jaahe taaṅhe ant kaun khaaidho.
Ko-oo gaṛai, chinai ko-oo, ko-oo leepai, pochai ko-oo,
Samajh na parai kaun basai grih aaidho.
Ko-oo chunai, loṛai ko-oo, ko-oo kaatai, bunai ko-oo,
Boojheeai na oḍhai kaun ang sai banaaidho.
Taise aapa kaachh kaachh kaamnee sagal baachhai,
Kavan suhaagan hwai sihja smaaidho.593.

Some plough, some sow, some guard and some reap,

But it is hardly known who would eat the grains,(1)

Some dig out, some construct, some plaster and some wipe it (the house),

But it is known not who would come and stay in there,(2)

Some pick up, some process, some spin it, and some weave it (the cotton),

But it is known not who is going to wear it and cover the body,(3)

Same way, embellishing themselves, all the damsels, desire,

Who knows, which one will get the acceptance and achieve the reunion.(4)(593)

ਜੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੋਵਤ ਜਗਾਵੈ ਜਾਇ,
ਜਾਗਤ ਬਿਹਾਵੈ ਜਾਇ ਤਾਹਿ ਨ ਬੁਲਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਮਾਨਨਿ ਮਨਾਵੈ ਧਾਇ,
ਸੇਵਕ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਭਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਰੀਝਕੈ ਰਿਝਾਵੈ ਆਪਾ,
ਕਾਛਿ ਕਾਛਿ ਆਵੈ ਤਾਹਿ ਪਗ ਨ ਲਗਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸਬੈ ਬਨ ਆਵੈ,
ਤਾਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਨ ਕਹਤ ਬਨ ਆਵਈ॥੫੯੪॥

Jo-ee Prabhu bhaavai taahe sovat jagaavai jaae,
Jaagat bihaavai jaae taahe na bulaav-ee.
Joee Prabhu bhaavai taahe maanan manaavai dhaae,
Sewak swroop sewa karat na bhaav-ee.
Jo-ee Prabhu bhaavai taahe reejhkai rijhaavai aapa,
Kaachh kaachh aavai taahe pag na lagaav-ee.
Jo-ee Prabhu bhaavai taahe sabe ban aavai,
Taakee mahima apaar na kahat ban aav-ee.594.

Some one, who is adored by Almighty, is awaken from the slumber.

Some, who pass whole night awake, she is not talked to,(1)

One who is adored by Almighty is urged to obey,

But the one who is just visibly serving, her service is not accepted,(2)

One who is liked by Almighty, is satiated with fondness,

But one who comes just embellishes herself, she is not endowed the touch of feet even,(3)

One who is liked by Almighty, she is approved through out,

Her magnanimous acclaims become far beyond appraisal.(4)(594)

ਜੈਸੇ ਤੌ ਸਮੁੰਦ੍ ਬਿਖੈ ਬੋਹਥੈ ਬਹਾਇ ਦੀਜੈ,
ਕੀਜੈ ਨ ਭਰੋਸੋ ਜੌ ਲੌ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਰ ਕੌ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਖੇਤ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਜੋਤੈ ਬੋਵੈ,
ਮਾਨਤ ਕੁਸਲ ਆਨ ਪੈਠੇ ਗ੍ਰਿਹ ਦ੍ਵਾਰ ਕੌ।
ਜੈਸੇ ਪਿਰ ਸੰਗਮ ਕੈ ਹੋਤ ਗਰ ਹਾਰ ਨਾਰਿ,
ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਪੇਖਿ ਸੁਤ ਕੇ ਲਿਲਾਰ ਕੌ।
ਤੈਸੇ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੀਐ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇਰੀ,
ਜਾਨੀਐ ਧੌ ਕੈਸੋ ਦਿਨ ਆਵੈ ਅੰਤਕਾਰ ਕੌ॥ ੫੯੫॥

Jaise tau samundar bikhai bohthai bahaae deejai,
Keejai na bhroso jau lau pahuchai na paar kau.
Jaise tau krisaan khet het kar jotai bowai,
Maanat kusal aan paiṭhe grih dwaar kau.
Jaise pir sangam kai hot gar haar naar,
Karat hai preet pekh sut ke lilaar kau.
Taise ustat ninda kareeai na kaahoo keree,
Jaaneeai dhau kaiso din aavai antkaar kau.595.

Like, a boat is set sail in the sea,

But, till it reaches across, contentment is perceived not,(1)

Like, a farmer ploughs and sows with affection,

But feels pleasure not till the food-grains are brought home,(2)

Like, a wife embellishes herself with necklaces,

And endows love with an urge to get bestowed with a son,(3)

Same way, no praise or criticism should be indulged in,

As it is unknown, what type of time is to be faced at the end.(4)(595)

ਜੈਸੇ ਚੂਨੋ ਖਾਂਡ ਸ੍ਵੇਤ ਏਕਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ,
ਪਾਈਐ ਤੌ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕੈ ਚਾਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਪੀਤ ਬਰਨ ਹੀ ਹੇਮ ਅਰ ਪੀਤਰ ਹ੍ਵੈ,
ਜਾਨੀਐ ਮਹਤ ਪਾਰਖਦ ਅਗ੍ਰ ਰਾਖੀਐ।
ਜੈਸੇ ਕਊਆ ਕੋਕਿਲਾ ਹੈ ਦੋਨੋ ਖਗ ਸ੍ਯਾਮ ਤਨ,
ਬੂਝੀਐ ਅਸੁਭ ਸੁਭ ਸਬਦ ਸੁ ਭਾਖੀਐ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਚਿਹਨ ਕੈ ਸਮਾਨ ਹੋਤ।
ਕਰਨੀ ਕਰਤੂਤ ਲਗ ਲਛਨ ਕੈ ਲਾਖੀਐ॥੫੯੬॥

Jaise choono khaanḍ swet ekse dikhaaee det,
Paaeeai tau swaad ras rasna kai chaakheeai.
Jaise peet barn hee hem ar peetar hwai,
Jaaneeai mahat paarkhad agar raakheeai.
Jaise kauaa kokila hai dono khag siaam tan,
Boojheeai asubh subh sabad su bhaakheeai.
Taise hee asaadh saadh chihan kai smaan hot,
Karnee kartoot lag lachhan kai laakheeai.596.

Like, the sugar and flour look similar,

But, when put in the mouth, the tongue reveals their tastes,(1)

Like, the gold and the copper are of the same hue,

But, when placed before assayer, their significance is revealed,(2)

Like, the crow and cuckoo attain the same colour,

But hearing their bitter and sweet voices, truth is exposed,(3)

Same way, holy and unholy, through symbols, they seem alike,

But, through their deeds, they are distinguished,(4)(596)

ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਲੋਨ ਏਕਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ,
ਕੇਸਰ ਕਸੁੰਭ ਸਮਸਰ ਅਰੁਨਾਈ ਕੈ।
ਰੂਪੋ ਕਾਂਸੀ ਦੋਨੋ ਜੈਸੇ ਉਜਲ ਬਰਨ ਹੋਤ,
ਕਾਜਰ ਔ ਚੋਆ ਹੈ ਸਮਾਨ ਸਿਆਮਤਾਈ ਕੈ।
ਇੰਦ੍ਰਾਇਨ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪੀਤ ਸਮ,
ਹੀਰਾ ਔ ਫਟਕ ਸਮਰੂਪ ਹੈ ਦਿਖਾਈ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਖਲ ਦਿਸ ਮੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸਮ ਦੇਹ,
ਬੂਝਤ ਬਿਬੇਕੀ ਜਲ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਕੈ॥੫੯੭॥

Jaise karpoor lon ekse dikhaaee det,
Kesar ksuṅbh samsar arnaaee kai.
Roopo kaansee dono jaise oojal barn hot,
Kaajar au choaa hai smaan siaamtaaee kai.
Indraain phal anmrit phal peet sam,
Heera au phaṭak samroop hai dikhaaee kai.
Taise khal dis mai asaadh saadh sam deh,
Boojhat bibekee jal jagat smaaee kai.597.

Like, the musk and salt look alike,

And saffron and safflower, through reddish hue, look similar,(1)

Like, silver and bronze appear white in colour,

Collyrium and joss-stick oil seem similar,(2)

Fruits of mango and colocynth (bitter apple) are both yellowish,

Diamond and marble look alike,(3)

Same way, in an imprudent vision, holy and unholy appear similar,

But an erudite can sift out the contrivance ones.(4)(597)

ਕਾਲਰ ਮੈਂ ਬੋਏ ਬੀਜ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਨ ਧਾਨ,
ਖੇਤ ਮੈ ਡਾਰੇ ਸੁ ਤਾਂਤੇ ਅਧਿਕ ਅਨਾਜ ਹੈ।
ਕਾਲਰ ਸੈ ਕਰਤ ਸਬਾਰ ਜਮ ਸਾ ਊਸੁ ਤੌਂ,
ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਪ ਤੇਜ ਉਪਰਾਜ ਹੈ।
ਜਸਤ ਸੰਜੁਕਤ ਹੁਇ ਮਿਲਤ ਹੈ ਸੀਤ ਜਲ,
ਅਚਵਤ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭ੍ਰਮ ਭਾਜ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਅਚੇਤ ਸੰਗਤ ਸੁਭਾਵ ਹੇਤ,
ਸਕਤਿ ਸਕਤਿ ਗਤ ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਾਜ ਹੈ॥੫੯੮॥

Kaalar main boe beej upjai na paan dhaan,
Khet mai ḍaare su taante adhik anaaj hai.
Kaalar mai karat sabaar jam sa oos tau,
Paavak prasang tap tej upraaj hai.
Jasat sañyukat hue milat hai seet jal,
Achvat saant sukh trikha bharm bhaaj hai.
Taise aatma achet sangat subhaav het,
Sakat sakat gat siv siv saaj hai.598.

Sowing in the saline (alkaline) land; there seldom grow any food-grains,

But (alkaline) fertilizer is spread to enhance food-grains,(1)

When alum is dampened with water, it solidifies,

But when put in fire it releases gust of blazes,(2)

And when wrapped around water-carrier, it chills the aqua,

By savouring which, the thirst is quenched and whim if thirstiness is eliminated,(3)

Same way, through consciousness of soul and influence of congregation,

Mammon and criteria of mammon are adorned blissful emancipation.(4)(598)

ਕੇਹਰਿ ਅਹਾਰ ਮਾਸ ਸੁਰਹੀ ਅਹਾਰ ਘਾਸ,
ਮਧੁਪ ਕਮਲ ਬਾਸ ਲੇਤ ਸੁਖ ਮਾਨ ਹੀ।
ਮੀਨਹਿ ਨਿਵਾਸ ਨੀਰ ਬਾਲਕ ਅਧਾਰ ਖੀਰ,
ਸਰਪਹ ਸਖਾ ਸਮੀਰ ਜੀਵਨ ਕੈ ਜਾਨ ਹੀ।
ਚੰਦਹਿ ਚਾਹੈ ਚਕੋਰ ਘਨਹਰ ਘਟਾ ਮੋਰ,
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦਨ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਧਰਤ ਧਿਆਨ ਹੀ।
ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਲੋਕਨ ਮੈ ਲੋਕਾਚਾਰ।
ਮਾਇਆ ਮੋਹੋ ਮੈ ਸੰਸਾਰ, ਗਜਾਨ ਗੁਰ ਗਜਾਨ ਹੀ॥੫੯੯॥

Kehar ahaar maas surhee ahaar ghaas,
Madhup kamal baas let sukh maan hee.
Meenah niwaas neer baalak adhaar kheer,
Sarpah sakha sameer jeewan kai jaan hee.
Chandah chaahai chakor ghanhar ghaṭa mor,
Chaatrik boondan swaant dhart dhiaan hee.
Panḍit bed beechaar lokan mai lokaachaar,
Maaiaa moho mai sansaar giaan gur giaan hee.599.

Lion's diet is meat, the cows live on fodder,

And the black-bee takes aroma from lotus to perceive pleasure,(1)

Fish survives in water, a baby on milk,

And the snake considers cool atmosphere as its life partner,(2)

Moon is relished by she Ruddy-goose and the peacocks revels under the black-clouds,(3)

Pundit ponders over Vedas, people discuss their public moralities,

World is speckled with mundane values but a savant remains permeated with Guru's knowledge.(4)(599)

ਜੈਸੇ ਪੀਤ ਸ੍ਵੇਤ ਸਿਆਮ ਅਰਨ ਵਰਨਿ ਰੂਪ,
ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਰਾਖੈ ਆਂਧਰੋ ਨ ਕਛੁ ਦੇਖ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਔ ਨਾਦ ਬਾਦ ਆਨ ਗੁਨ,
ਗਾਵਤ ਬਜਾਵਤ ਨ ਬਹਰੋ ਪਰੇਖ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਰਸ ਭੋਗ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸੈ ਆਗੈ,
ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿਤ ਬਿਸੇਖ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦਰਸ, ਬਚਨ, ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਧ,
ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਮੋਹਿ ਅਧਮ ਅਭੇਖ ਹੈ॥੬੦੦॥

Jaise peet swet siaam arn varn roop,
Agarbhaag raakhai aandharo na kachh dekh hai.
Jaise raag raagnee au naad baad aan gun,
Gaavat bajaavat na bahro prekh hai.
Jaise ras bhog bauh binjan prosai aagai,
Brithaawant jant naahe ruchit bisekh hai.
Taise gur daras bachan prem nem nidh,
Mahima na jaanee mohe adham abhekh hai.600.

Like, yellow, white, black and red coloured (articles),

When put in front of blind-man, are not recognised,(1)

Like, the musical ragas and their derivatives are played and sung,

But all this singing and playing is not listened by the deaf,(2)

Like, dainty dishes and viands are laid and served,

But a sick-man, particularly, shows no inclination towards them,(3)

Same way, are the Guru's Vision, Utterances, (which are) the treasure of Divine Name and affection,

But their greatness and glory, I, the lowly and hypocrite, have not recognised.(4)(600)

ਕਵਨ ਭਕਤਿ ਕਰਿ ਭਕਤਵਛਲ ਭਏ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਏ ਕੌਨ ਪਤਿਤਾਈ।
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਭਏ ਸੁ ਕੌਨ ਦੀਨਤਾ ਕੈ,
ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਭਏ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ਕੈ।
ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਕੈ ਨਾਥ ਸੇਵਕ ਸਹਾਈ ਭਏ,
ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣ ਹੈ ਕੌਨ ਅਸੁਰਾਈ ਕੈ।
ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਘ ਦੀਨਤਾ ਗਰਬ ਸੇਵਾ,
ਜਾਨੌ ਨ ਬਿਰਦ ਮਿਲੌ ਕਵਨ ਕਨਾਈ ਕੈ॥੬੦੧॥

Kavan bhakat kar bhakat-vachhal bhae,
Patit paavan bhae kaun patitaaee.
Deen dukh bhanjan bhae su kaun deenta kai,
Garb prahaaree bhae kavan baḍaaee kai.
Kavan sewa kai naath sewak sahaaee bhae,
Asur sanghaaraṇ hai kaun asuraaee kai.
Bhagat jugat agh deenta garb sewa,
Jaanau na birad milau kavan kanaaee kai.601.

Through what penance a holy-man becomes a devotee,

And through which criteria an apostate attains religiosity?(1)

Through what compassion, becomes the eliminator of afflictions,

Through which magnanimity, the conceit is destroyed?(2)

Through what service, a server becomes favourable,

And through what criteria a demon is destroyed?(3)

Contrivance of worship, arrogance and service,

Know not, through which service, me, an elderly can be triumphant.(4)(601)

ਕੌਨ ਗੁਨ ਗਾਇਕੈ ਰੀਝਾਈਐ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ,
ਕਵਨ ਮੋਹਨ ਜਗ ਮੋਹਨ ਬਿਮੋਹੀਐ।
ਕੌਨ ਸੁਖ ਦੈ ਕੈ ਸੁਖਸਾਗਰ ਸਰਣ ਗਹੌਂ,
ਭੂਖਨ ਕਵਨ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਮਨ ਮੋਹੀਐ।
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੇ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹ੍ਵੈ,
ਕੈਸੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੌਨ ਉਕਤ ਕੈ ਬੋਹੀਐ।
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹੈ ਸਰਬਸੁ ਬਿਸ੍ਵ ਜਾਂਕੈ ਬਸੁ,
ਕੈਸੇ ਬਸੁ ਆਵੈ ਜਾਂਕੀ ਸੋਭਾ ਲਗ ਸੋਹੀਐ॥੬੦੨॥

Kaun gun gaaikai reejhaaeeai gun nidhaan,
Kavan mohan jag mohan bimoheeai.
Kaun sukh dai kai sukhsaagar sarṇ gahauṅ,
Bhookhan kavan chintaamaṇi man moheeai.
Koṭ Brahmaanḍ ke naaik ke naaika hwai,
Kaise antarjaamee kaun ukat kai boheeai.
Tan man dhan hai sarbas bisaw jaankai bas,
Kaise bas aavai jaaṅkee sobha lag soheeai.602.

What eulogies be sung to satiate the treasure of the benefactor,

Through what adorable criterion, love of the benefactor of the world be sought?(1)

What felicities should be sacrificed to secure the benevolence of the tranquil world,

And by adorning what, the mind of the benefactor is won over?(2)

How to become the heroine of the hero of the universe,

And how can All-knowing be acquiesced?(3)

Mind, body and mundane norms, all are subservient to the One,

How can that be achieved whose touch brings adornment?(4)(602)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲ ਦ੍ਰੁਮ ਸਫਲ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਚੰਦਨ ਮਿਲਤ ਸਬ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮਿਲ ਪਾਵਕ ਢਰਤ ਪੁਨ ਸੋਈ ਧਾਤ,
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਰੂਪ ਕੰਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ।
ਅਵਰ ਨਖਤ੍ਰ ਬਰਖਤ ਜਲ ਜਲਮਈ,
ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਸਿੰਧ ਮਿਲ ਮੁਕਤਾ ਬਿਗਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਪਰਵਿਰਤ ਔ ਨਿਵਿਰਤ ਜੋ ਸ੍ਵਭਾਵ ਦੋਊ,
ਗੁਰ ਮਿਲ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਭਿਆਸੁ ਹੈ॥੬੦੩॥

Jaise jal mil drum safal maana prakaar,
Chandan milat sab chandan subaas hai.
Jaisa mil paavak ḍharat pun soee dhaat,
Paaras paras roop kanchan prakaas hai,
Avar nakhatar barkhat jal jal-maee.
Swaant boond sindh mil mukta bigaas hai.
Taise parvirat au niwirat jo swabhaav do-oo,
Gur mil sansaaree nirankaaree abhiaas hai.603.

Like, through water, the trees produce variety of flora,

Which, through contact with Sandalwood, spread aroma of the sandalwood,(1)

Like, the metal which melts by meeting fire but remains metal,

But, through the touch of touch-stone, radiates like gold,(2)

In all the domains, the rain drop remains just as water,

But when it comes down as the holy rain drop, by meeting the shell, it turns into the pearl,(3)

Same way, two criteria of attachment and dejection are prevalent,

But through meeting with the Guru, the mundane norms become celestial.(4)(603)

ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਤ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾਰਿ,
ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਉਰ ਹਾਰ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ।
ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਲੀਲਾ,
ਸੁਰਤ ਸਮਾਰ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਬਿਸਰਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸੰਗਮ ਸੁਜਸ ਨਾਯਕਾ ਬਖਾਨੈ,
ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਜਨੀ ਸਕਲ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਖਟ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸ੍ਰਮ ਗਿਆਨ ਕਾਜ,
ਗਯਾਨ ਭਾਨੁ ਉਦੈ ਉਡਿ ਕਰਮ ਉਡਾਤ ਹੈ॥੬੦੪॥

Jaise bibidh prakaar kart singaar naar,
Bheṭat bhataar ur haar na suhaat hai.
Baalak achet jaise kart anek leela,
Sarat smaar baal budh bisraat hai.
Jaise priya sangam sujas naayaka bakhaanai,
Sun sun sajnee sakal bigsaat hai.
Taise khaṭ karam dharam sarm giaan kaaj,
Giaan bhaan udai uḍ karm uḍaat hai.604.

Like, a wife adorns herself to meet her husband,

But, after meeting, even the necklace around the neck seems not soothing,(1)

Like, an innocent boy performs wondrous acts,

But when matured, forgets all the childhood activities,(2)

Like, a beloved narrates her endeavours of adoration,

And listening to all those, the friends are enchanted,(3)[255]

Same way, are all the penances performed for Khat Karam[256] of righteousness, endeavour and knowledge,

With the sunrise of the sun of (Guru's) knowledge, all these Karam abscond.(4)(604)

---

[255] This third couplet seems to be out of context in this Kabit. As per Bhai Vir Singh it befits couplet 3 in Kabit 605.

[256] Khat Karam – Six Acts or Deeds: Oblation, charity, austerity, pilgrimage, fasting and prayer

ਜੈਸੇ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੋਇ,
ਸੋਭਾ ਦੇਤ ਮੋਨ ਗਹੇ ਮਨ ਮੁਸਕਾਤ ਹੈ।
ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਪਰਸੂਤ ਸਮੈ ਰੋਦਤ ਹੈ,
ਗੁਰਜਨ ਮੁਦਤ ਹ੍ਵੈ ਤਾਹੀ ਲਪਟਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮਾਨਵਤੀ ਮਾਨ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਅਮਾਨ ਹੋਇ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਇ ਚੁਪ ਹੁਲਸਤ ਗਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਸ,
ਬੋਲਤ ਬੈਰਾਗ ਮੋਨ ਗਹੇ ਬਹੁ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥੬੦੫॥

Jaise simar simar priaa prem ras bisam hoe,
Sobha det mon gahe man muskaat hai.
Pooran adhaan parsoot samai rodat hai,
Gurjan mudat hwai taahee lapṭaat hai.
Jaise maanvatee maan tiaag kai amaan hoe,
Prem ras paae chup hulsat gaat hai.
Taise gurmukh prem bhagat prakaas jaas,
Bolat bairaag mon gahe bauh suhaat hai.605.

Like, reminiscing upon the ecstasy of love, she feels extreme pleasure,

And, although remains quiet, she revels in tranquillity,(1)

Pregnancy matures and, at the child's birth, she cries,

But the elderly of the household feel contended and adore her,(2)

The way, one full of pride, relinquishes her arrogance,

Perceives nectarous love and, through composure, achieves bliss,(3)

Same way, Gurmukh who are illuminated with devotion, may remain in renunciation,

But their tranquillity secures great luminance.(4)(605)

ਜੈਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਖੈ ਦਿਪਤ ਦੀਪਕ ਦੇਖ,
ਅਨਿਕ ਪਤੰਗ ਓਤਪੋਤ ਹੁਇ ਗੁੰਜਾਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਜਾਨ ਕਾਨ ਭਾਂਜਨ ਮੈ,
ਰਾਖਤ ਹੀ ਚੀਟੀ ਲੋਭ ਲੁਭਤ ਅਪਾਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਦ ਸੌਰਭ ਕਮਲ ਓਰ ਧਾਇ ਜਾਇ,
ਮਧੁਪ ਸਮੂਹ ਸੁਭ ਸਬਦ ਉਚਾਰਹੀ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਜਾਮੈ,
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਤਾ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ॥੬੦੬॥

Jaise andhkaar bikhai dipat deepak dekh,
Anik patang otpot hue gunjaar hee.
Jaise mistaan paan jaan kaan bhaanjan mai,
Raakhat hee cheetee lobh lubhat apaar hee.
Jaise mrid saurabh kamal or dhaae jaae,
Madhup smooh subh sabad uchaarhee.
Taise hee nidhaan gur giaan parvaan jaamai,
Sagal sansaar ta charan namaskaar hee.606.

The way, when the la·· ɔ becomes visible in the darkness,

Many moths swarm around like woof and weft,(1)

The way, the viands are kept in the utensils through whatev.. means,

As soon as they are set, the needy ants throng in,(2)

The way, delicate aroma of lotus spreads around,

The multitude of black-bees, humming sweetly, dash forward,(3)

Same way, the ones in whom the Guru's enlightenment is infused,

The whole world pays obeisance at their feet.(4)(606)

ਰੂਪ ਕੇ ਜੋ ਰੀਝੈ ਰੂਪਵੰਤ ਹੀ ਰਿਝਾਇ ਲੇਹਿ,
ਬਲ ਕੈ ਜੁ ਮਿਲੈ ਬਲਵੰਤ ਗਹਿ ਰਾਖਈ।
ਦਰਬ ਕੈ ਜੋ ਪਾਈਐ ਦਰਬੇਸੁਰ ਲੇ ਜਾਹਿ ਤਾਹਿ,
ਕਬਿਤਾ ਕੈ ਪਾਈਐ ਕਬੀਸੁਰ ਅਭਿਲਾਖਹੀ।
ਜੋਗ ਕੈ ਜੋ ਪਾਈਐ ਜੋਗੀ ਜਟਾ ਮੈ ਦੁਰਾਇ ਰਾਖੈ,
ਭੋਗ ਕੈ ਜੋ ਪਾਈਐ ਭੋਗ ਭੋਗੀ ਰਸ ਚਾਖਹੀ।
ਨਿਗ੍ਰਹ ਜਤਨ ਪਾਨ ਪਰਤ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ,
ਪ੍ਰਾਨ-ਪਤਿ ਏਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖ ਹੀ॥੬੦੭॥

Roop ke jo reejhai roopwant hee rijhaae leh,
Bal kai ju milai balwant gaih raakh-ee.
Darb kai jo paaeeai darbeswar le jaahe taahe,
Kabita kai paaeeai kabeeswar abhilaakhhee.
Jog kai jo paaeeai jogee jaṭa mai duraae raakhai,
Bhog kai jo paaeeai bhog bhogee ras chaakhhee.
Nigrah jatan paan part na praan maan,
Praan-pat ek Gur sabad subhaakhhee.607.

Ones endowed with comeliness are enticed by the handsome ones,

Ones with vigour are allured by the enthusiastic ones,(1)

If it can be achieved through money, then the rich could take it all,

If it could be accomplished through poetry, all the aspiring poets would have gained,(2)

If it is obtained through asceticism, all would have adorned yogic matted hair,

If it is gained through interaction, all the revellers would have relished to indulged in it,(3)

Just by restraining the sense-organ is perceived not the self-honour,

As the self-honour comes only through the remembrance of Guru's Divine Word.(4)(607)

ਜੈਸੇ ਫਲ ਤੇ ਬਿਰਖ ਬਿਰਖ ਤੇ ਹੋਤ ਫਲ,
ਅਦਭੁਤ ਗਤਿ ਕਛੁ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਾਸ ਬਾਵਨ ਮੈ ਬਾਵਨ ਹੈ ਬਾਸ ਬਿਖੈ,
ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋਊ ਮਰਮ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ।
ਕਾਸਟ ਮੈ ਅਗਨਿ ਅਰ ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟ ਜੈਸੇ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਯਮਯ ਕੌਤਕ ਕਹਾਵੈ ਜੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਸਬਦ ਸਬਦ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ,
ਨਿਗੁਨ ਸਗੁਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਮਝਾਵੈ ਜੀ॥੬੦੮॥

Jaise phal te birkh birkh te hot phal,
Adbhut gat kachh kahat na aavai jee.
Jaise baas baawan mai, baawan hai baas bikhai,
Bisam charitar ko-oo marm na paavai jee.
Kaasaṭ mai agan ar agan mai kaasaṭ jaise,
At ascharyamay kautak kahaavai jee.
Satgur mah sabad, sabad mah satgur hai,
Nigun sagun giaan dhiaan samjhaavai jee.608.

The way, from the fruit (seed) tree is born and from the tree comes the fruits,

This strange phenomenon is beyond description,(1)

The way, there is aroma in the sandalwood, and aroma is spread through sandalwood,

This blissful experience can be explored not,(2)

Fire is there in the wood and the wood is burnt by fire,

Extremely strange, and all these are known as wondrous acts,(3)

Satguru is in the Divine Word and the Divine Word is Satguru,

And thus, the knowledge and contemplation of Blessed with attributes and Formless are elucidated.(4)(608)

ਜੈਸੇ ਤਿਲ ਬਾਸ ਬਾਸ ਲੀਜੀਅਤ ਕੁਸਮ ਤੇ,
ਤਾਂਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਫੁਲੇਲ ਜਤਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਤੌ ਅਉਟਾਇ ਦੂਧ ਜਾਮਨ ਜਮਾਇ ਮਥ,
ਸੰਜਮ ਸਹਤ ਘ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਮਾਨੀਐ।
ਜੈਸੇ ਕੂਆ ਖੋਦ ਕਰਿ ਬਸੁਧਾ ਧਸਾਇ ਕੋਠੀ,
ਲਾਜ ਕਉ ਬਹਾਇ ਡੋਲ ਕਾਢਿ ਜਲ ਆਨੀਐ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਭਕਤ ਭਾਇ,
ਘਟ ਘਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੬੦੯॥

Jaise til baas baas leejeeat kusam te,
Taante hot hai phulel jatan kai jaaneeai.
Jaise tau auṭaae doodh jaaman jamaae math,
Sanjam sahat ghrit pragṭaae maaneeai.
Jaise kooaa khod kar basudha dhasaae koṭhee,
Laaj kou bahaae ḍol kaaḍh jal aaneeai.
Gur updes taise bhaavnee bhakat bhaae,
Ghaṭ ghaṭ pooran Brahm pahchaaneeai.609.

The way, fragrance is there in sesame-seeds and the fragrance in them comes from the flowers,

Then, with efforts, aromatic oil is extracted out of them,(1)

The way, the milk is boiled and using rennin yoghurt is prepared,

Then it is churned with moderation to obtain the butter-oil,(2)

The way, a well is dug out and the rim is pushed in,

Then, using a rope water is fetched out,(3)

Same way, if Guru's sermons are meditated upon,

Then the Absolute Brahm, which pervades in all, is acknowledged.(4)(609)

ਜੈਸੇ ਧਰ ਧਨੁਖ ਚਲਾਈਅਤ ਬਾਨ ਤਾਨ,
ਚਲਿਓ ਜਾਇ ਤਿਤ ਹੀ ਕਉ ਜਿਤ ਹੀ ਚਲਾਈਐ।
ਜੈਸੇ ਅਸ੍ਵ ਚਾਬੁਕ ਲਗਾਇ ਤਨ ਤੇਜ ਕਰਿ,
ਦੌਰਿਓ ਜਾਇ ਆਤੁਰ ਹੁਇ ਜਿਤ ਹੀ ਦਉਰਾਈਐ।
ਜੈਸੀ ਦਾਸੀ ਨਾਇਕਾ ਕੈ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਠਾਂਢੀ ਰਹੈ,
ਧਾਵੈ ਤਿਤ ਹੀ ਤਾਹਿ ਜਿਤ ਹੀ ਪਠਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗ ਲਗ ਭ੍ਰਮੈ ਭੂਮ,
ਜਤ ਜਤ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਹੀ ਜਾਇ ਖਾਈਐ॥੬੧੦॥

Jaise dhar dhanukh chalaaeeat baan taan,
Chalio jaae tit hee kau jit hee chalaaeeai.
Jaise asav chaabuk lagaae tan tej kar,
Daurio jaae aatur hue jit hee dauraaeeai.
Jaisee daasee naaika kai agarbhaag thaaṅḍhee rahai,
Dhaavai tit hee taahe jit hee paṭhaaeeai.
Taise praanee kirat sanjog lag bharmai bhoom,
Jat jat khaan paan tahee jaae khaaeeai.610.

The way, an arrow is placed in the bow and, by pulling, it is shot out,

And it shoots towards the direction it is shot at,(1)

The way, a whip is showered on the horse to hasten it to move fast,

Getting restless, moves fast towards the direction it is pushed to,(2)

The way, a maid remains in attendance before the mistress,

And she proceeds towards the goal for which she is directed,(3)

Same way, a human, directed by the destiny, is roaming around,

And according to the writ of his subsistence, he moves around in the world.(4)(610)

ਜੈਸੇ ਖਰ ਬੋਲ ਸੁਨ ਸਗੁਨੀਆ ਮਾਨ ਲੇਤ,
ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਤਾਂਕੋ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਸੁਨਿ ਸਹੈ ਸਨਮੁਖ ਬਾਨ,
ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਤ ਬਧਿਕ ਬਿਰਦੁ ਨ ਸਮਾਰਹੀ।
ਸੁਨਤ ਜੁਝਾਊ ਜੈਸੇ ਜੂਝੈ ਜੋਧਾ ਜੁਧ ਸਮੈ,
ਢਾਡੀ ਕੋ ਨ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਉਰ ਧਾਰਹੀ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਨਾਇ ਗਾਇ ਸਿਖ ਠਗੋ,
ਭੇਖਧਾਰੀ ਜਾਨਿ ਮੋਹਿ ਮਾਰਿ ਨ ਬਿਡਾਰਹੀ॥੬੧੧॥

Jaise khar bol sun suguneeaa maan let,
Gun avgun taanko kachhoo na bichaar hee.
Jaise mrig naad sun sahai sanmukh baan,
Praan det badhik birad na samaar-hee.
Sunat joojhaaoo jaise joojhai jodha judh samai,
Ḍhaaḍee ko na barn chihan ur dhaar-hee.
Taise gursabad sunaae gaae Sikh ṭhago,
Bhekh-dhaaree jaan mohe maar na biḍaar-hee.611.

The way, on hearing the bray of a donkey, a whimsical man adheres to the whims,

But he ponders over not the virtues and merits of the donkey itself,(1)

The way, a deer, on hearing the music, runs forward straightway and faces the hunters arrow,

Relinquishes its life without comprehending the hunter's killer instinct,(2)

Hearing the war-cries, a warrior jumps into the war,

But he seldom heeds to the martial performances of the bards,(3)

Same way, I am plundering the Sikhs by reciting to them Guru's Divine Word,

Deeming me as a feigning one, why don't they push me away and annihilate?(4)(611)

ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਸੁਧਾ ਪਾਰਸ ਕਲਪਤਰੁ,
ਕਾਮਧੇਨੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਲਛਮੀ ਸ੍ਵਮੇਵ ਕੀ।
ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਸੁਭਾਵ ਸੀਲ ਰੂਪ ਗੁਨ,
ਭੁਕਤ ਜੁਕਤ ਮਤ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਕੀ।
ਜ੍ਵਾਲਾ ਜੋਤਿ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਬਿ,
ਤੇਜ ਤਪ ਕਾਂਤਿ ਬਿਭੈ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਸੇਵ ਕੀ।
ਅਨੰਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋਟਿ,
ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂਹਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ॥੬੧੨॥

Ridh sidh nidh sudha paaras kalpatar,
Kaamdhen chintamani lachhmee sawmev kee.
Chatur padaarath subhaav seel roop gun,
Bhukat jukat mat alakh abhev kee.
Jwaala jot jai jaikaar keerat, prataap, chhab,
Tej tap kaant bibhai sobha saadh sew kee.
Anand sahaj sukh sakal prakaas koṭ,
Kinchat kaṭaachh kripa jaaṅhe gurdev kee.612.

Ridhi-Sidhi, Nidhi[257], Kalpatar and Kaamdhen,

Chintamani, and Lakhshmi herself,(1)

Char Padarath[258], morality, ethos, forms, virtues,

And contrivance; all these are beyond understanding and intellect,(2)

Radiating intellect, acclamations, laudations, praiseworthiness,

Radiance, penances, upsurge, excellence and the service of the holy,(3)

Bliss, ecstasy through all, luminance all-around,

Even an iota of all these emanate through the benevolence of Gurdev.(4)(612)

---

[257] Nidhi – Treasures of the gods.

[258] Char Padarath – righteousness, wealth, fulfilment of desire and liberation

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿ,
ਜਿਹਵਾ ਜਪਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਜੈਸੇ ਜਾਨਹੀ।
ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਰ ਪਾਇ ਪਰਤ ਪਰਸਪਰ,
ਸਬਦ ਸੁਨਾਇ ਗਾਇ ਸੁਨ ਉਨਮਾਨ ਹੀ।
ਗੁਰਮਤਿ ਭਜਨ ਤਜਨ ਦੁਰਮਤ ਕਹੈ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਗੁਰਸਿਖ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਹੀ।
ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਔ ਕਹਤ ਸਬ ਕੋਊ ਭਲੋ,
ਰਹਤ ਅੰਤਰਿਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਨਹੀ॥੬੧੩॥

Gur updes praat samai isnaan kar,
Jihwa japat gurmantar jaise jaan-hee.
Tilak lilaar paae part parspar,
Sabad sunaae gaae sun unmaan-hee.
Gurmat bhajan tajan durmat kahai,
Giaan dhiaan gursikh panch parvaan hee.
Dekhat sunat au kahat sab ko-oo bhalo,
Rahat antargat Satgur maanhee.613.

After having ablution in the ambrosial hour and adhering to the Guru's message,

They meditate upon their Guru's incantation,(1)

With Tilak on the foreheads, bowing at the feet of each other,

They hymn, listen and ponder upon the Guru's Divine Word,(2)

But adhering to the Gurmat and relinquishing the wickedness,

Contemplating upon knowledge, (these) are the only acceptable paths of Gursikh,(3)

Observing and hearing, abandon the others,

And remain under the set decorum to earn the Guru's compliments.(4)(613)

ਜੈਸੇ ਧੋਬੀ ਸਾਬਨ ਲਗਾਇ ਪੀਟੈ ਪਾਥਰ ਸੈ,
ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਹੈ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੁਨਾਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਗਾਰ ਗਾਰ ਢਾਰ,
ਕਰਤ ਅਸੁਧ ਸੁਧ ਕੰਚਨ ਕੁਲੀਨ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਵਨ ਝਕਝੋਰਤ ਬਿਰਖ ਮਿਲ,
ਮਲਯ ਗੰਧ ਕਰਤ ਹੈ ਚੰਦਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਦਿਖਾਇਕੈ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਬੇਕ,
ਮਾਯਾ ਮਲ ਕਾਟਿ ਕਰੈ ਨਿਜ ਪਦ ਚੀਨ ਕਉ॥੬੧੪॥

Jaise dhobee saaban lagaae peeṭai paathar sai,
Nirmal karat hai basan maleen kau.
Jaise tau sunaar baraṅbaar gaar gaar ḍhaar,
Karat asudh sudh kanchan kuleen kau.
Jaise tau pavan jhakjhorat birkh mil,
Malya gandh karat hai chandan prabeen kau.
Taise gur sikhan dikhaaikai birtha bibek,
Maaiaa mal kaaṭ karai nij pad cheen kau.614.

The way, a washer-man applies the soap and beats (the clothes) on the slab,

And makes the dirty garments clean,(1)

The way, a goldsmith, again and again, melts the gold,

This way he makes pure gold and eliminates any impurity,(2)

The way, the stormy winds shake the trees,

And transform them into the ones with sandal-woody aroma,(3)

Same way, Guru makes the Sikhs to realize both, the sorrow and the knowledge,

To get rid of criteria of mammon, recognise the celestial status.(4)(614)

ਪਾਤਰ ਮੈ ਜੈਸੇ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸੀਅਤ,
ਭੋਜਨ ਕੈ ਡਾਰੀਅਤ ਪਾਵੈ ਨਾਹਿ ਠਾਮ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਹੀ ਤਮੋਲ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸਾਇ ਖਾਇ,
ਡਾਰੀਐ ਉਗਾਰ ਨਾਹਿ ਰਹੈ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ।
ਫੂਲਨ ਕੋ ਹਾਰ ਉਰ ਧਾਰ ਬਾਸ ਲੀਜੈ ਜੈਸੇ,
ਪਾਛੈ ਡਾਰ ਦੀਜੈ ਕਹੈ ਹੈ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ਕੋ।
ਜੈਸੇ ਕੇਸ ਨਖ ਥਾਨ ਭ੍ਰਿਸਟ ਨ ਸੁਹਾਤ ਕਾਹੂ,
ਪ੍ਰਿਯ ਬਿਛੁਰਤ ਸੋਈ ਸੂਤ ਭਯੋ ਬਾਮ ਕੋ॥੬੧੫॥

Paatar mai jaise bauh binjan proseeat,
Bhojan kai ḍaareeat paavai naahe ṭhaam ko.
Jaise hee tamol ras rasna rasaae khaae,
Ḍaareeai ugaar naahe rahai aaḍh daam ko.
Phoolan ko haar ur dhaar baas leejai jaise,
Paachhai ḍaar deejai kahai hai na kaahoo kaam ko.
Jaise kes nakh thaan bhrisṭ na suhaat kaahoo,
Priya bichhurat soee soot bhaio baam ko.615.

In the plate-of-leaves many viands are laid,

But after eating, they are disposed off without any care,(1)

The way, the juice from the betel-nut leaves is sucked,

Thereafter, residue is spit out deeming that to be useless,(2)

Garland of flowers is worn around to neck to relish its fragrance,

Later it is thrown away declaring, "It is good for nothing."(3)

Just as hair and nails if plucked from their actual place are very painful,

Such is the state of a woman separated from the love of her husband.(4)(615)

ਜੈਸੇ ਅਸ੍ਵਨੀ ਸੁਤਹ ਛਾਡਿ ਅੰਧਕਾਰਿ ਮਧ,
ਜਾਤਿ ਪੁਨ ਆਵਤ ਹੈ ਸੁਰਤਿ ਸਨੇਹ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਨਿੰਦ੍ਰਾਵੰਤ ਸੁਪਨੰਤਰ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ।
ਬੋਲਤ ਘਟੰਤਰ ਚੈਤੰਨ ਗਤਿ ਗੇਹ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਰੇਵਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਤਯਾਗ ਹੁਇ ਅਕਾਸਚਾਰੀ।
ਦੇਖਿ ਪਰਕਰ ਗਿਰੈ ਤਨ ਬੂੰਦ ਮੇਹ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਭਗਤ ਜਗਤ ਬਿਖੈ,
ਦੇਖ ਕੈ ਸਨੇਹੀ ਹੋਤ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਕੈ॥੬੧੬॥

Jaise aswanee sutah chhaaḍ andhkaar madh,
Jaat pun aavat hai surat saneh kai.
Jaise nindraavant supnantar disantar mai.
Bolat ghṭantar chaitan gat geh kai.
Jaise tau preva triya tiaag hue akaaschaaree.
Dekh parkar girai tan boond meh kai.
Taise man bach kram bhagat jagat bikhai,
Dekh kai snehee hot bisam bideh kai.616.

Like, a mare which goes out leaving behind its young-born at home, in the dark,

But the pull of its love brings her back,(1)

Like, a man in his dream roams around the world and mumbles,

But, when gains consciousness (comes out of sleep) revels in daily routines,(2)

The way, a male pigeon, leaving the female flies away in the skies,

But realizing her loneliness, comes down like a rain-drop,(3)

Same way, the mind, eloquence and deeds prevail in world,

And observing these, the well-wishers perceive transcendental elation..(4)(616)

ਜੈਸੇ ਜੋਧਾ ਜੁਧ ਸਮੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹਿ ਸਾਜਿ,
ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਯਾਗਿ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਜਾਤ ਹੈ।
ਸੁਨਤ ਜੁਝਾਊ ਘੋਰ ਮੋਰ ਗਤਿ ਬਿਗਸਾਤ,
ਪੇਖਤ ਸੁਭਟ ਘਟ ਅੰਗ ਨ ਸਮਾਤ ਹੈ।
ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾਮ ਲਾਗਿ ਜੂਝ ਮਰੈ,
ਕੈ ਤਉ ਰਨਜੀਤ ਬੀਤੀ ਕਹਤ ਜੁ ਗਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਭਗਤ ਮਤ ਭੇਟਤ ਜਗਤ-ਪਤਿ,
ਮੋਨਿ ਔ ਸਬਦ ਗਦ ਗਦ ਮੁਸਕਾਤ ਹੈ॥੬੧੭॥

Jaise jodha judh same sastar snaahe saaj,
Lobh moh tiaag beer khet bikhai jaat hai.
Sunat jujhaaoo ghor mor gat bigsaat,
Pekhat subhaṭ ghaṭ ang na smaat hai.
Kart sangraam swami kaam laag joojh marai,
Kai tau ranjeet beetee kahat ju gaat hai.
Taise hee bhagat mat bheṭat jagat-pati,
Mon au sabad gad gad muskaat hai.617.

Like, a warrior, to go into the battle, adorns the arms,

And, after severing the love and the greed, jumps into the fighting fields,(1)

Listening to the war-melodies, hops like the peacocks,

And watching the (armies) swarming like black clouds, his body feels restless,(2)

With great intensity pampers in the fighting for sake of his Ruler,

Either he sacrifices his life or comes back to narrate the stories of valour,(4)

Same way, the explorer of Divinity encounters the saviour of the universe,

Imbued with Divine Word, feels blissful and feels elated.(4)(617)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਨਰਿੰਦ ਚੜ੍ਹਿ ਬੈਠਤ ਪ੍ਰਯੰਕ ਪਰ,
ਚਾਰੋ ਖੂਟ ਸੈ ਦਰਬ ਦੇਤ ਆਨਿ ਆਨਿ ਕੈ।
ਕਾਹੂ ਕਉ ਰਿਸਾਇ ਆਗਿਆ ਕਰਤ ਜਉ ਮਾਰਬੇ ਕੀ,
ਤਾਤਕਾਲ ਮਾਰਿ ਡਾਰੀਅਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨ ਕੈ।
ਕਾਹੂ ਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹ੍ਵੈ ਦਿਖਾਵਤ ਹੈ ਲਾਖ ਕੋਟਿ,
ਤੁਰਤ ਭੰਡਾਰੀ ਗਨ ਦੇਤਿ ਆਨ ਮਾਨਿ ਕੈ।
ਤੈਸੇ ਦੇਤ ਲੇਤ ਹੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ,
ਲੇਪ ਨ ਲਿਪਤ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਸਿਆਨ ਕੈ॥੬੧੮॥

Jaise tau narind charh baithat prayank par,
Chaaro khoot sai darb det aan aan kai.
Kaahoo kau risaae aagiaa karat jau maarbe kee,
Taatkaal maar daareeat praan haan kai.
Kaahoo kau prasann hwai dikhaavat hai laakh kot,
Turat bhandaaree gan det aan maan kai.
Taise det let het net kai Brahmgiaanee,
Lep na lipat hai Brahmgiaan siaan kai.618.

Like, a king takes his seat on his throne,

From all sides people come and pay their tributes,(1)

If he passes death sentence upon some person,

He, immediately, kills him and let him relinquish his soul,(2)

If he feels delighted with somebody, he endows him lot of wealth,

And quickly orders the treasurer to release money out of the coffers,(3)

Same way, the giving and taking is deemed by the Perceiver of God,

Defilement is savoured not, and only the Absolute Knowledge is recognised.(4)(618)

ਅਨਭੈ ਭਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਦ੍ਵਾਰ,
ਚਾਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਰਾਜਤ ਰਾਜਾਨ ਹੈ।
ਜਾਗ੍ਰਤ ਸ੍ਵਪਨ ਦਿਨ ਰੈਨ ਉਠ ਬੈਠ ਚਲਿ,
ਸਿਮਰਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਨ ਹੈ।
ਜੋਈ ਜੋਈ ਆਵੈ ਸੋਈ ਭਾਵੈ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧ,
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਮਾਨੋ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਾਮ ਰਾਜ ਸੁਖ ਭੋਗਵਤ,
ਅਦਭੁਤ ਛਬਿ ਅਤਿ ਹੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ॥੬੧੯॥

Anbhai bhavan prem bhagat mukat dwaar,
Chaaro bas chaaro kunṭ raajat raajaan hai.
Jaagrat swapan din rain uṭh baiṭh chal,
Simran sravan sukrit parvaan hai.
Joee joee aavai soee bhavai paavai naam nidh,
Bhagat vachhal maano baajat neesaan hai.
Jeewan mukat saam raaj sukh bhogvat,
Adbhut chhab ati hee biraajmaan hai.619.

(Divine) Perception is in the abode and the love of devotion stands there as its portal,

And in there, showering Char Padarath, the King of kings is residing,(1)

While awake, dreaming during day and night, sitting, roaming around,

Or meditating and adhering to pious deeds, all these are acceptable (by the King of kings),(2)

Who-so-ever comes, receives the treasurer of Naam,

And the love of the devotees seems trumpeting.(3)

Under goes life emancipation and relishes tranquillity,

Through such magnanimity, which is prevailing there.(4)(619)

ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ,
ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਮੋਦ ਕਉਤਕ ਦਿਖਾਵਹੀ।
ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਜਸ ਰਸ ਰਸਿਕ ਰਸਾਲ ਗੁਨ,
ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੁਰਤਿ ਸੰਦੇਸ ਪਹੁਚਾਵਹੀ।
ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦੁ ਬਿਨਤੀ ਕੈ,
ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧਿ ਸਨਬੰਧ ਸਮਝਾਵਹੀ।
ਸਰਿਤਾ ਅਨੇਕ ਮਾਨੋ ਸੰਗਮ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਤਿ,
ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ॥੬੨੦॥

Lochan bilok roop rang ang ang chhab,
Sahaj binod mod kautak dikhaav-hee.
Sravan sujas ras rasik rasaal gun,
Sun sun surat sandes pahuchaav-hee.
Rasna sabad raag naad swaad bintee kai,
Naaska sugandh sanbandh samjhaav-hee.
Sarita anek maano sangam samundar gat,
Ridai priya prem nem tripat na paav-hee.620.

Visioning the comeliness of the (Godly) stature through eyes,

And observance of ecstatical wonders, creates blissfulness,(1)

Listening to the noble virtues and getting permeated with those qualities,

All these through ears communicate Celestial Divine messages,(2)

The tongue imbued with raga, music and aroma presents supplication,

And the nose relates the virtues of (Godly) fragrance,(3)

Thousands of streams amalgamate but thrust of the sea is not quenched,

Although there is lot of affection for the lover, but the mind feels not satiated.(4)(620)

ਲੋਚਨ ਕ੍ਰਿਪਨ ਅਵਲੋਕਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ,
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਾਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਈ ਹੈ।
ਸ੍ਰਵਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰੀ ਸੁਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਿਅ,
ਅਚਵਤਿ ਸੁਰਤ ਪਿਆਸ ਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ।
ਰਸਨਾ ਰਟਤ ਗੁਨ ਗੁਰੂ ਅਨਗ੍ਰੀਵ ਗੂੜ,
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨ ਅਘਾਈ ਹੈ।
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤਿ ਸਿਮਰਤਿ ਬਿਸਮਾਦ ਰਸਿ,
ਰਸਿਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਢਾਈ ਹੈ॥੬੨੧॥

Lochan kripan avlokat anoop roop,
Param nidhaan jaan tripat na aaee hai.
Sravan daaridaree sun anmrit bachan priya,
Achvat surat piaas na miṭaaee hai.
Rasna raṭat gun guru angreev gooṛ,
Chaatrik jugat gat mat na aghaaee hai.
Pekhat sunat simrat bismaad ras,
Rasik pragaas prem trisna baḍhaaee hai.621.

Spendthrift are the eyes which vision the unique guise,

Although, deem that as Supreme treasure, still feel not satiated,(1)

Impoverished are the ears which hear the Nectarous eloquence,

But, even by savouring, their thirst for perception is not reduced,(2)

The tongue reiterates the benevolence of the forth-going Guru's mysterious deeds,

And, captivated like a She Ruddy goose, never feels replete,(3)

In visioning, perceiving and recollecting, there are strange emotions,

Blissfulness is prevailing but still thirst and hunger of such a Gursikh never wanes.(4)(621)

ਦ੍ਰਿਗਨ ਮੈ ਦੇਖਤ ਹੌ ਦ੍ਰਿਗ ਹੂ ਜੋ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ,
ਪਰਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਈਐ।
ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਨਤ ਜੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹੂੰ ਸੁਨਿਓ ਚਾਹੈ,
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਸੁਨਾਈਐ।
ਰਸਨਾ ਮੈ ਰਟਤ ਜੁ ਰਸਨਾ ਹੂੰ ਰਸੇ ਚਾਹੈ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੁਆਇਕੈ ਚਖਾਈਐ।
ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹੁ ਮਲਿ ਮਯਾ ਕੀਜੈ ਮਹਾਰਾਜ,
ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੬੨੨॥

Drigan mai dekhat hau drig hoo jo dekhio chaahai,
Param anoop roop sundar dikhaaeeai.
Sravan mai sunat ju sravan hooṅ sunio chaahai,
Anhad sabad prasaṅn hue sunaaeeai.
Rasna mai raṭat ju rasna hooṅ rase chaahai,
Prem ras anmrit chuaaikai chakhaaeeai.
Man mah basoh mal maya keejai mahaaraaj,
Dhaavat baraj unman liv laaeeai.622.

Although through eyes I am visioning, but the eyes still aspire to observe more,

(Kindly) keep on showering the glimpse of your supreme, manifold and beautiful comeliness,(1)

Through ears I am listening and through ears I want to listen more,

And, kindly, as I am feeling delighted, enable me to savour the unstruck Celestial Divine Word,(2)

My tongue is invoking Almighty, and if it desires to invoke more,

Then, with benevolence, keep on releasing nectarous love,(3)

Sire, secure my heart and permeate my mind,

Stop it from going astray and let it perceive tranquillity.(4)(622)

ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮੈ ਕਹਾ ਧਉ ਜਾਇ ਖੁਧਯਾ ਮੈ ਕਹਾ ਧਉ ਖਾਇ,
ਤ੍ਰਿਖਾ ਮੈ ਕਹਾ ਜਰਾਇ ਕਹਾ ਜਲ ਪਾਨ ਹੈ।
ਹਸਨ ਰੋਵਨ ਕਹਾ ਕਹਾ ਪੁਨ ਚਿੰਤਾ ਚਾਉ,
ਕਹਾਂ ਭਯ ਭਾਉ ਭੀਰ ਕਹਾ ਧਉ ਭਯਾਨ ਹੈ।
ਹਿਚਕੀ ਡਕਾਰ ਔ ਖੰਘਾਰ ਜੰਮਹਾਈ ਛੀਕ,
ਅਪਸਰ ਗਾਤ ਖੁਜਲਾਤ ਕਹਾ ਆਨ ਹੈ।
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਕਹਾਂ,
ਸਤ ਔ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮ ਨ ਜਾਨ ਹੈ॥੬੨੩॥

Nindra mai kaha dhau jaae khudhiaa kaha dhau khaae,
Trikha mai kaha jaraae kaha jal paan hai.
Hasan rovan kaha kaha pun chinta chaao,
Kahaaṅ bhay bhaao bheer kaha dhau bhayaan hai.
Hichkee ḍakaar au khanghaar jaṅmhaaee chheek,
Apsar gaat khujlaat kaha aan hai.
Kaam krodh lobh moh ahanmev ṭev kahaaṅ,
Sat au santokh daiaa dharm na jaan hai.623.

In the sleep, where goes the mind? Feeling hungry, what and where to eat?

When thirst enhances feeling of warmth, and creates an urge, where to quench it?(1)

Where to laugh and cry? What are worries and what are pleasures?

What is fear, what is cowardice and what is dreadfulness?(2)

Hiccup, belch, phlegm, yawn, sneeze,

Fart, itch, how all these come around?(3)

What criteria are passion, anger, greed, love, and arrogance?

Virtue, contentment, compassion, righteousness care not about all these.(4)(623)

ਪੰਚਤਤ ਮੇਲ ਪਿੰਡ ਲੋਕ ਬੇਦ ਕਹੈਂ,
ਪਾਂਚੋ ਤਤ ਕਹੋ ਕਾਹੇ ਭਾਂਤਿ ਰਚਤ ਭੇ ਆਦਿ ਹੀ।
ਕਾਹੇ ਸੇ ਧਰਨਧਾਰੀ ਧੀਰਜ ਕੈਸੇ ਬਿਥਾਰੀ,
ਕਾਹੇ ਸਯੋ ਗੜਯੋ ਅਕਾਸ ਠਾਢੋ ਬਿਨ ਪਾਦ ਹੀ।
ਕਾਹੇ ਸੌਂ ਸਲਿਲ ਸਾਜੇ ਸੀਤਲ ਪਵਨ ਬਾਜੇ,
ਅਗਨ ਤਪਤ ਕਾਹੇ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਦ ਹੀ।
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਨਾਥ,
ਉਨ ਕੀ ਭੀ ਓਹੀ ਜਾਨੈ ਬਕਨੋ ਹੈ ਬਾਦ ਜੀ॥੬੨੪॥

Panchtat mel pinḍ lok bed kahaiṅ,
Paancho tat kaho kaahe bhaant rachat bhe aad hee.
Kaahe se dharndhaaree dheeraj kaise bithaaree,
Kaahe sayo gaṛyo akaas ṭhaaḍho bin paad hee.
Kaahe sauṅ salil saaje seetal pawan baaje,
Agan tapat kaahe ati bismaad hee.
Kaaran karn dev alakh abhev naath,
Un kee bhee ohee jaanai bakno hai baad jee.624.

Body is formed of five elements, thus say the people and the Vedas,

But, reveal not, how were these created primarily,(1)

How is the earth ensconced and how is it stabilised?

How is sky pitched and how is it standing without pillars?(2)

How is water made, and how does serene winds flow?

How does fire bestows heat? What a strange phenomenon are all of them?(3)

The mysterious Master, the doer of all these is without writ,

His mysteries, He knows better and rest is all futile talk.(4)(624)

ਜੈਸੇ ਜਲ ਸਿੰਚ ਸਿੰਚ ਕਾਸਟ ਸਮਥ ਕੀਨੇ,
ਜਲ ਸਨਬੰਧ ਪੁਨ ਬੋਹਿਥਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ।
ਪਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੋਈ ਕਾਸਟ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਹੋਤ,
ਮਲਯਾਗਿਰ ਬਾਸਨਾ ਸੁ ਮੰਡ ਪਰਗਾਸ ਹੈ।
ਪਾਵਕ ਪਰਸ ਭਸਮੀ ਕਰਤ ਦੇਹ ਗੇਹ,
ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਬਿਨਾਸ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਸਕਲ ਸਿਵ,
ਸਾਧਸੰਗ ਭੇਟਤ ਹੀ ਸਾਧ ਕੋ ਅਭਿਆਸ ਹੈ॥੬੨੫॥

Jaise jal sinch sinch kaasaṭ samath keene,
Jal sanbandh pun bohitha biswaas hai.
Pawan prasang soee kaasaṭ sri-khanḍ hot,
Malyaagir baasna su manḍ pargaas hai.
Paavak paras bhasmee kart deh geh,
Mitar satru sagal sansaar hee binaas hai.
Taise aatma trigun tribidh sakal siv,
Saadhsang bheṭat hee saadh ko abhiaas hai.625.

The way, the wood is drenched in water to infuse the strength,

With confidence on such relationship, the ships are built,(1)

The winds which bestow the (sandalwood) aroma to the wood,

Come from Maliya-Gir[259] to shower blissful fragrance,(2)

(Same wood) collaborating with fire, destroys both the dwellings, the inhabitants,

And, equally, annihilates the friends and foes through out the world,(3)

Same way, the perfect three virtues of Rajo-Tamo-Sato prevail,

And to integrate in the Holy Company, meditation is the only criterion.(4)(625)

---

259 Maliya-Gir – A range of mountains in the South where the aromatic Sandalwood trees grow in abundance.

ਕਵਨ ਅੰਜਨ ਕਰਿ ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕੀਅਤ,
ਕਵਨ ਕੁੰਡਲ ਕਰਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੀਐ।
ਕਵਨ ਤੰਮੋਲ ਕਰਿ ਰਸਨਾ ਸੁਜਸੁ ਰਸੈ,
ਕਉਨ ਕਰਿ ਕੰਕਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਜੀਐ।
ਕਵਨ ਕੁਸਮ ਹਾਰ ਕਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀਅਤ,
ਕਉਨ ਅੰਗੀਆ ਸੁ ਕਰਿ ਅੰਕਮਾਲ ਦੀਜੀਐ।
ਕਉਨ ਹੀਰ ਚੀਰ ਲਪਟਾਇਕੈ ਲਪੇਟ ਲੀਜੈ,
ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ॥੬੨੬॥

Kavan anjan kar lochan bilokeeat,
Kavan kunḍal kar sravan suneejeeai.
Kavan tanmol kar rasna sujas rasai,
Kaun kar kaṅkan namaskaar keejeeai.
Kavan kusam haar kar ur dhaareeat,
Kaun angeeaa su kar ankmaal deejeeai.
Kaun heer cheer lapṭaaikai lapeṭ leejai,
Kavan sanjog priya prem ras peejeeai.626.

Using which eye-lasher, eyes perceive (His) vision,

And the use of which ear-rings, enhance the hearing of divinity?(1)

Which betel-nut makes tongue to recite sweet melodies,

And hearing what, the ears pay the obeisance?(2)

Adorning what garland, He permeates the heart,

And wearing which bodice, He is embraced?(3)

Wearing what apparels He is wrapped around,

And through what coincidence the love of lover is savoured.(4)(626)

ਗਵਰਿ ਮਹੇਸ ਔ ਗਨੇਸ ਸੈ ਸਹਸਰਸੁ,
ਪੂਜਾ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨਿਓ ਹਿਤ ਚੀਤ ਹ੍ਵੈ।
ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਿਕ ਸੋਧਿ ਸਗੁਨ ਲਗਨ ਗ੍ਰਿਹ,
ਸੁਭ ਦਿਨ ਸਾਹਾ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਬੇਦ ਨੀਤ ਹ੍ਵੈ।
ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਸਖੀ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਮਿਲ,
ਚਾੜਹੁ ਤਿਲਕ ਤੇਲ ਮਾਥੇ ਰਸ ਰੀਤਿ ਹ੍ਵੈ।
ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਗਾਂਠ ਜੋਰ ਦੀਜੀਐ ਅਸੀਸ ਮੋਹਿ,
ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਮੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਰੀਤ ਹ੍ਵੈ॥੬੨੭॥

Gavari mahes au ganes sai sahasras,
Pooja kar bentee bakhaanio hit cheet hawai.
Pandit jotik sodh sagun lagan grih,
Subh din saaha likh deho bed neet hawai.
Sagal kuṭanb sakhee mangal gaavoh mil,
Chaaṛoh tilak tel maathe ras reet hawai.
Bedee rach gaanṭh jor deejeeai asees mohe,
Sihja sanjog mai prateet preet reet hawai.627.

Hey Parbati*, Shiva*, Ganesh* and Sehsar*,

I beseech you, let me have your hearty favour,(1)

Hey priest and astrologer, specify the planetary moments,

And write down auspicious instances as per Vedas,(2)

Join together, Oh, all the family and friends, and sing the songs of merriment,

And, on my forehead, place oily propitious dot,(3)

Arrange the holy-fire, tie the nuptial knot and endow the blessings,

So that, in reunion with my spouse, there prevails the harmonious love.(4)627)**

*Various gods in Hindu Mythology

**"In the methodology of love, Bhai (Gurdas) Jee is pleading for benevolence of Sidak[260] (Bhai Vir Singh)

---

260 Sidak - Faith, belief, trust; contentment or patience

ਸੀਸ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਰਨ ਉਪਦੇਸ ਦੀਖਿਆ,
ਲੋਚਨ ਦਰਸ ਅਵਲੋਕ ਸੁਖ ਪਾਈਐ।
ਰਸਨਾ ਸਬਦ ਗੁਰ ਹਸਤ ਸੇਵਾ ਡੰਡੌਤ,
ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ।
ਚਰਨ ਗਵਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਕ੍ਰਮਾ ਲਉ,
ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਸਮਾਈਐ।
ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਜਨ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਦੈ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈਜ ਪ੍ਰਗਟਾਈਐ॥੬੨੮॥

Sees gur charan karan updes deekhiaa,
Lochan daras avlok sukh paaeeai.
Rasna sabad gur hasat sewa ḍanḍaut,
Ridai gur giaan unman liv laaeeai.
Charan gavan saadhsangat parkrama lau,
Daasan daasaan mat nimarta smaaeeai.
Sant ren majan bhagat bhaao bhojan dai,
Sri gur kripa kai prem paij pragṭaaeeai.628.

Head bows at Guru's feet, ears adhere to (Guru's) sermons,

And by visioning through eyes felicity is sought,(1)

Tongue relates Divine Word of the Guru, and hands proceed to render service,

In the mind there is Guru's knowledge which leads towards celestial heights,(2)

Using the feet, circumambulate the holy congregation,

And becoming the servant of the servers, gain the humility,(3)

Ablution through the saintly dust, and sustenance by dint of devotional worship,

All those are revealed through the graciousness of Sri Guru.(4)(628)

ਗਿਆਨ ਮੇਘ ਬਰਖਾ ਸਰਬਤ੍ਰ ਬਰਖੈ ਸਮਾਨ,
ਊਚੋ ਤਜ ਨੀਚੈ ਬਲ ਗਵਨ ਕੈ ਜਾਤ ਹੈ।
ਤੀਰਥ ਪਰਬ ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ ਚਲ,
ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਦੇਤ ਦਾਨ ਅਤਿ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਭਤ ਹੈ ਬੈਠਿਓ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ,
ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਦਰਬ ਆਵ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਾਧ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ,
ਅਸਨ ਬਸਨ ਚਲ ਆਵਤ ਜੁਗਾਤ ਹੈ॥੬੨੯॥

Giaan megh barkha sarbatar barkhai smaan,
Oocho taj neechai bal gavan kai jaat hai.
Teerath parb jaise jaat hai jagat chal,
Jaatra het det daan ati bigsaat hai.
Jaise nrip sobhat hai baiṭhio singhaasan pai,
Chahooṅ or te darb aav din raat hai.
Taise nihkaam dhaam saadh hai sansaar bikhai,
Asan basan chal aavat jugaat hai.629.

The way, it rains and drizzles universally,

And its water relinquishes high (mounds) and flows downward,(1)

The pilgrim places are visited by the people of the world,

And being pilgrims they pay donations and feel elated,(2)

The way, a sovereign earns praises while occupying the throne,

And, from all the four corners, wealth pours in,(3)

Same way, is established the desireless abode of holy congregation,

And there, spontaneously, flow the victuals of morality.(4)(629)

ਜੈਸੇ ਬਾਨ ਧਨੁਖ ਸਹਿਤ ਹ੍ਵੈ ਨਿਜ ਬਸ,
ਛੂਟਤਿ ਨ ਆਵੈ ਫੁਨ ਜਤਨ ਸੈ ਹਾਥ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਬਾਘ ਬੰਧਸਾਲਾ ਬਿਖੈ ਬਾਧਿਓ ਰਹੈ,
ਪੁਨ ਖੁਲੈ ਤੋ ਨ ਆਵੈ ਬਸ ਬਸਹਿ ਨ ਸਾਥ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਵਨ ਬਿਖੈ,
ਦਾਵਾਨਲ ਭਏ ਨ ਦੁਰਾਏ ਦੁਰੈ ਨਾਥ ਜੀ।
ਤੈਸੇ ਮੁਖ ਮਧ ਬਾਣੀ ਬਸਤ ਨ ਕੋਊ ਲਖੈ,
ਬੋਲੀਐ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਨ ਗਾਥ ਜੀ॥੬੩੦॥

Jaise baan dhanukh sahit hwai nij bas,
Chhooṭat na aawai phun jatan sai haath jee.
Jaise baagh bandhsaala bikhai baadhio rahai,
Pun khulai to na aavai bas basah na saath jee.
Jaise deep dipat na jaaneeai bhavan bikhai,
Daavaanal bhae na duraae durai naath jee.
Taise mukh madh baaṇee basat na ko-oo lakhai,
Boleeai bichaar gurmat gun gaath jee.630.

Like, the arrow remains in control as long as it is in the bow,

But once shot out it comes not back in the hands,(1)

Like, the lion, enclosed in the cage, remains in control,

Once released, can be restrained and apprehended not,(2)

Like, a burning lamp in the house, seems not strange,

But the jungle-fire (caused through the lamp) can neither be hidden nor wiped out,(3)

Same way, the Divine Word recited internally in the mouth is recognised not,

Contemplative discourse is the criterion of Gurmat, the attributive oration,(4)(630)

ਜੈਸੇ ਮਾਲਾ ਮੇਰ ਪੋਈਅਤ ਸਭ ਊਪਰ ਕੈ,
ਸਿਮਰਨ ਸੰਖਿਆ ਮੈ ਨ ਆਵਤ ਬਡਾਈ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਬਿਰਖਨ ਬਿਖੈ ਪੇਖੀਐ ਸੇਬਲ ਊਚੋ,
ਨਿਹਫਲ ਸੋਊ ਅਤਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਚੀਲ ਪੰਛੀਨ ਮੈ ਉਡਤ ਅਕਾਸਚਾਰੀ,
ਹੇਰੇ ਮ੍ਰਿਤ ਪਿੰਜਰਨ ਊਚੈ ਮਤੁ ਪਾਈ ਕੈ।
ਜੈਸੇ ਗਾਇਬੋ ਬਜਾਇਬੋ ਸੁਨਾਇਬੋ ਨ ਕਛੂ ਤੈਸੇ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗ ਚਤੁਰਾਈ ਕੈ॥੬੩੧॥

Jaise maala mer poeeat sabh oopar kai,
Simran sankhiaa mai na aavat baḍaaee kai.
Jaise birkhan bikhai pekheeai sebal oocho,
Nihphal so-oo ati adhikaaree kai.
Jaise cheel panchheen mai uḍat akaaschaaree,
Here mrit pinjran oochai mat paaee kai.
Jaise gaaibo bajaaibo sunaaibo na kachhoo taise,
Gur updes bina dhrig chaturaaee kai.631.

Like, in the rosary, leading bead is strung at the top,

But, when playing the rosary, it is counted not,(1)

Like, among the trees, Sinmbal-tree stands as tallest,

But, although with great spread, it is devoid of any fruits,(2)

Like, among the birds, the kite flies highest in the sky,

But, what use is its high-flying when it shoots down seeing a dead-body,(3)

Likewise are singing and playing (musical instruments) and making others to hear,

Without Guru's sermons all dexterity is futile.(4)(631)

ਜੈਸੇ ਪਾਂਚੋ ਤਤ ਬਿਖੈ ਬਸੁਧਾ ਨਵਨ ਮਨ,
ਤਾ ਮੈ ਨ ਉਤਪਤ ਹੁਇ ਸਮਾਤ ਸਭ ਤਾਹੀ ਮੈ।
ਜੈਸੇ ਪਾਂਚੋ ਆਂਗੁਰੀ ਮੈ ਸੂਖਮ ਕਨੰੁਗੁਰੀਆ ਹੈ,
ਕੰਚਨ ਖਚਤ ਨਗ ਸੋਭਤ ਹੈ ਵਾਹੀ ਮੈ।
ਜੈਸੇ ਨੀਚ ਜੋਨ ਗਨੀਅਤ ਅਤਿ ਮਾਖੀ ਕ੍ਰਿਮ,
ਹੀਰ ਚੀਰ ਮਧੁ ਉਪਜਤ ਸੁਖ ਜਾਹੀ ਮੈ।
ਤੈਸੇ ਰਵਿਦਾਸ ਨਾਮਾ ਬਿਦਰ ਕਬੀਰ ਭਏ,
ਹੀਨ ਜਾਤ ਊਚ ਪਦ ਪਾਏ ਸਭ ਕਾਹੀ ਮੈ॥੬੩੨॥

Jaise paancho tat bikhai basudha navan man,
Ta mai na utpat hue smaat sabh taahee mai.
Jaise paancho aanguree mai sookham kanungreeaa hai,
Kanchan khachat nag sobhat hai vaahee mai.
Jaise neech jon ganeeat ati maakhee kirm,
Heer cheer madh upjat sukh jaahee mai.
Taise ravidaas, naama, bidar, kabir bhae,
Heen jaat ooch pad paae sabh kaahee mai.632.

Like, among all the five elements[261], the earth is honourable,

As all that is produced there is submerged back in it,(1)

Like, among all the five fingers, little-one is imperceptible,

But the gilded ring always embellishes this,(2)

Like, the flies and insects are counted among the deprived species,

But the comforts through pearls*, silk* and honey* are appreciated,(3)

Likewise were (Bhagat) Ravidas, (Bhagat) Naam (Dev), Bidder[262], (Bhagat) Kabir,

Although (they) belonged to low castes, they are venerated by everybody.(4)(632)

*The products reproduced through lowly worms.

261 Elements – Air, Water, Fire, Earth and Sky

262 Bidder – Renown as the son of a maid in the epic Mahabharta. He was dexterous in polity, religiosity and economical principles

ਜੈਸੇ ਰੋਗ ਰੋਗੀ ਕੋ ਦਿਖਾਈਐ ਨ ਬੈਦ ਪ੍ਰਤਿ,
ਬਿਨ ਉਪਚਾਰ ਛਿਨ ਛਿਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਰਿਨ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਦਮ ਅਦਿਆਉ ਬਿਨ,
ਮੂਲ ਔ ਬਿਆਜ ਬਢੈ, ਉਪਜੈ ਬਿਆਧ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਸਤ੍ਰ ਸਾਸਨਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਾਧੇ ਬਿਨ,
ਪਲ ਪਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁਇ ਕਰਤ ਉਪਾਧ ਜੀ।
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਭੀਜੈ ਕਾਮਰੀ ਤ੍ਯੋਂ ਤ੍ਯੋਂ ਭਾਰੀ ਹੋਤ ਜਾਤ,
ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਬਸੈ ਅਪਰਾਧ ਜੀ॥੬੩੩॥

Jaise rog rogee ko dikhaaeeai na baid prati,
Bin upchaar chhin chhin hue asaadh jee.
Jaise rin din din udam adiaao bin,
Mool au biaaj baḍhai upjai biaadh jee.
Jaise satar saasna sangraam kar saadhe bin,
Pal pal prabal hue karat upaadh jee.
Jioṅ jioṅ bheejai kaamree tioṅ tioṅ bhaaree hot jaat,
Bin satgur ur basai apraadh jee.633.

Like, if the ailment of the patient is revealed not to the doctor,

With passing of every moment, the cure becomes irremediable,(1)

Like, without repayment, the loan increases everyday,

The principal and the interest accumulate and cause distress,(2)

Like, the enemy, who initiates skirmishes without any warning,

Intensifies through every moment and secures upper-hand,(3)

As the blanket becomes wet, it gains weight,

Without Satguru, the transgression prevails, ever more.(4)(633)

ਜੈਸੇ ਕੇਲਾ ਬਸਤ ਬਬੂਰ ਕੈ ਨਿਕਟ ਤਾਂਹਿ,
ਸਾਲਤ ਹੈਂ ਸੂਰੈਂ ਆਪਾ ਸਕੈ ਨ ਬਚਾਇ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਸੂਆ ਪੜਤ ਗਾਥਾ ਅਨੇਕ,
ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੇਰਤਿ ਬਿਲਾਈ ਅੰਤਿ ਖਾਇ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਜਲ ਅੰਤਰ ਮੁਦਤ ਮਨ ਹੋਤ ਮੀਨ,
ਮਾਸ ਲਪਟਾਇ ਲੇਤ ਬਨਛੀ ਲਗਾਇ ਜੀ।
ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਮਿਲਤ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ,
ਅੰਗ ਅੰਗ ਦੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਜੀ॥੬੩੪॥

Jaise kela basat baboor kai nikaṭ taaṅhe,
Saalat haiṅ soorainṅ aapa sakai na bachaae jee.
Jaise pinjaree mai sooaa paṛat gaatha anek,
Din prati herat bilaaee ant khaae jee.
Jaise jal antar mudat man hot meen,
Maas lapṭaae let banchhee lagaae jee.
Bin satgur saadh milat asaadh sang,
Ang ang durmat gat pragṭaae jee.634.

Like, the banana which inhabits near the acacia tree,

It is speckled with thorns and can get not spared,(1)

Like, a caged parrot natters varied wits,

The cat keeps on watching everyday and, at the end, eats it up,(2)

Like, a fish, which remains and revels contentedly in water,

But lured by the meat strung on a hook it is caught by the angler,(3)

Without associating with Satguru, meets with the unholy entities,

And in whole of the body wickedness is permeated.(4)(634)

ਕੋਟਿ ਪਰਕਾਰ ਨਾਰ ਸਾਜੈ ਜਉ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰੁ,
ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰ ਭੇਟੈ ਸੁਤ ਨ ਖਿਲਾਇ ਹੈ।
ਸਿੰਚੀਐ ਸਲਿਲ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਰਖ ਮੂਲ,
ਫਲ ਨ ਬਸੰਤ ਬਿਨ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ।
ਸਾਵਨ ਸਮੈ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤ ਜੋਤ ਬੀਜ ਬੋਵੈ,
ਬਰਖਾ ਬਿਹੂਨ ਕਤ ਨਾਜ ਨਿਪਜਾਇ ਹੈ।
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੇਖ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭ੍ਰਮੇ ਭੂਮ,
ਬਿਨ ਗੁਰ ਉਰਿ ਗਿਆਨ ਦੀਪ ਨ ਜਗਾਇ ਹੈ॥੬੩੫॥

Koṭ parkaar naar saajai jau singaar chaar,
Bin bhartaar bheṭai sut na khilaae hai.
Sincheeai salil nis baasur birkh mool,
Phal na basant bin taas pragṭaae hai.
Saawan samai kisaan khet jot beej bovai,
Barkha bihoon kat naaj nipjaae hai.
Anik prakaar bhekh dhaar praanee bhrame bhoom,
Bin Gur ur giaan deep na jagaae hai.635.

How-so-ever, a woman may embellish herself with enormous adornments,

But, without meeting the husband, can expect not to play with a son,(1)

The trunk of a tree may be watered day and night,

But, the fruits are not born till the fruit-bearing season arrives,(2)

During the rainy season, a farmer ploughs the fields and sows the seeds,

But, without the rains-falls how can the crop sprung up?(3)

Adopting many disguises, man goes around the world,

But without Guru, there comes no enlightenment of knowledge.(4)(635)

ਜੈਸੇ ਨੀਰ ਖੀਰ ਅੰਨ ਭੋਜਨ ਖੁਵਾਇ ਅੰਤਿ,
ਗਰੋ ਕਾਟਿ ਮਾਰਤ ਹੈ ਅਜਾ ਸ੍ਵਨ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ਡਾਰੀਅਤ ਲਘੁ ਨੌਕਾ ਮਾਹਿ,
ਬੂਡਤ ਹੈ ਮਾਝਧਾਰ ਪਾਰ ਨ ਗਵਨ ਕਉ।
ਜੈਸੇ ਬੁਰ ਨਾਰਿ ਧਾਰਿ ਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਤਨਿ,
ਆਪਿ ਆਮੈ ਅਰਪਤ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਭਵਨ ਕਉ।
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੈ ਅਧਰਮ ਨਰ,
ਮਰਤ ਅਕਾਲ ਜਮਲੋਕਹਿ ਰਵਨ ਕਉ॥੬੩੬॥

Jaise neer kheer ann bhojan khuwaae ant,
Garo kaaṭ maarat hai aja swan kau.
Jaise bauh bhaar ḍaareeat laghu nauka maahe,
Booḍat hai maajhdhaar paar na gavan kau.
Jaise bur naar dhaar bharan singaar tan,
Aap aamai arpat chinta kai bhavan kau.
Taise hee adharam karm kai adharm nar,
Mart akaal jamlokah ravan kau.636.

Like, the milk, water and fodder are served,

But, at the end the little offspring of goat gets its throat cut,(1)

Like, a small boat which is loaded with enormous freights,

Drowns in the fast whirlpool and arrives not at other end,(2)

Like, a prostitute embellishes herself with adornments,

Herself invites diseases and, then, endures in the domain of distress,(3)

Likewise, through unrighteous deeds, the man becomes virtue-less,

Faces an untimely demise and proceeds to the Yama's domain.(4)(636)

ਜੈਸੇ ਪਾਕਸਾਲਾ ਬਾਲਾ ਬਿੰਜਨ ਅਨੇਕ ਰਚੈ,
ਛੁਅਤ ਅਪਾਵਨ ਛਿਨਕ ਛੋਤ ਲਾਗ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਤਨ ਸਾਜਤ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾਰਿ ਆਨੰਦ ਕੈ,
ਪੁਹਪਵੰਤੀ ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਿਹਜਾ ਤਿਆਗ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਗ੍ਰਭਧਾਰ ਨਾਰਿ ਜਤਨ ਕਰਤ ਨਿਤ,
ਮਲ ਮੈ ਗਰਭ ਛੇਦ ਖੇਦ ਨਿਹਭਾਗ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਜਨਮ ਪਰਜੰਤ ਕੀਜੈ,
ਤਨਕ ਹੀ ਪਾਪ ਕੀਏ ਤੂਲ ਮੈ ਬਜਾਗਿ ਹੈ॥੬੩੭॥

Jaise paaksaala baala binjan anek rachai,
Chhuat apaavan chhinak chhot laag hai.
Jaise tan saajat singaar naar aanand kai,
Puhpvantee hwai priya sihja tiaag hai.
Jaise grabh dhaar naar jatan karat nit,
Mal mai garbh chhed khed nihbhaag hai.
Taise seel sanjam janam parjant keejai,
Tanak hee paap kee-e tool mai bjaag hai.637.

Like, a wife prepares a variety of viands in the kitchen,

Just a defile touch renders all those into sacrilegious,(1)

Like, a damsel relishes bliss through embellishments,

But when comes the time of menstruation, she is abandoned from lover's bed,(2)

At the initiation of pregnancy, she puts in efforts,

But, unfortunately if there is miss-carriage, she is adjudged as ill-fated,(3)

Likewise, the life rendered should be pious and austere,

Even the diminutive sparks of vices can flare into a bonfire.(4)(637)

ਚੀਕਨੇ ਕਲਸ ਪਰ ਜੈਸੇ ਨਾ ਟਿਕਤ ਬੂੰਦ,
ਕਾਲਰ ਮੈਂ ਪਰੇ ਨਾਜ ਨਿਪਜੈ ਨ ਖੇਤ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਧਰਿ ਪਰ ਤਰੁ ਸੇਬਲ ਅਫਲ ਅਰੁ,
ਬਿਖਿਆ ਬਿਰਖ ਫਲੇ ਜਗੁ ਦੁਖ ਦੇਤ ਜੀ।
ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਬਾਂਸ ਬਾਸ ਬਾਸ ਬਾਸੀਐ ਨਾ,
ਪਵਨ ਗਵਨ ਮਲ ਮੂਤਤਾ ਸਮੇਤ ਜੀ।
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਨ ਮੋ ਰਿਦੈ ਭਿਦੇ,
ਜੈਸੇ ਮਾਨੋ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਅਹਿ ਮੁਖ ਲੇਤ ਜੀ॥੬੩੮॥

Cheekne kalas par jaise na ṭikat boond,
Kaalar maiṅ par naaj nipjai na khet jee.
Jaise dhar par tar sebal aphal ar,
Bikhiaa birkh phale jag dukh det jee.
Chandan subaas baans baas baas baaseeai na,
Pavan gavan mal mootata smet jee.
Gur updes parves na mo ridai bhide,
Jaise swanti boond ah mukh let jee.638.

On a greasy pitcher, not even a drop stays put,

And the seeds sown in the saline-land grow not,(1)

Like, the Sinmbal tree growing in the earth is deprived of fruits,

And the poisonous trees flourish to render misery in the world,(2)

In spite of growing near Sandalwood, the bamboos remain devoid of aroma,

But the wind passing through faeces is as much revolting,(3)

Engrossing my mind as such, Guru's Sermons penetrate not my heart,

Like a holy rainy drop (gets wasted) when it turn into the mouth of snake.(4)(638)*

*i.e. my mind is so callous and ineffectual

ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਸਿ ਬਾਂਸ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ,
ਆਨ ਦ੍ਰੁਮ ਦੂਰ ਭਏ ਬਾਸਨਾ ਕੈ ਬੋਹੇ ਹੈ।
ਦਾਦਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈਂ ਜਾਨੈ ਨ ਕਮਲ ਗਤਿ,
ਮਕਰੰਦ ਕਰਿ ਮਧਕਰ ਹੀ ਬਿਮੋਹੇ ਹੈ।
ਸੁਰਸਰੀ ਬਿਖੈ ਬਗ ਜਾਨਿਓ ਨ ਮਰਮ ਕਛੂ,
ਆਵਤ ਹੈ ਜਾਤ੍ਰੀ ਜੰਤ੍ਰ ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਸੋਹੇ ਹੈ।
ਨਿਕਟ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੀਨ,
ਦੂਰ ਹੀ ਦਿਸੰਤਰ ਉਰ ਅੰਤਰ ਲੈ ਪੋਹੇ ਹੈ॥੬੩੯॥

Chandan smeep bas baans mahima na jaanee,
Aan drum door bhae baasna ke bohe hai.
Daadar sarovar maiṅ jaanai na kamal gat,
Makrand kar madhkar hee bimohe hai.
Sursaree bikhai bag jaanio na marm kachhoo,
Aavat hai jaataree jantar jatara het sohe hai.
Nikaṭ basat mam gur updes heen,
Door hee disantar ur antar lai pohe hai.639.

The way, bamboos never realised the grandeur of sandalwood, although inhabiting in the same vicinity,

But the other (trees), although far away, embody the aroma,(1)

Frog, dwelling in the tank, appreciates not the quintessence of the lotus flowers,

But the black bees, allured by their fragrance, get exhilarated,(2)

The heron living nearby the River Ganga, comprehends not its holiness,

But the pilgrims come and perceive its auspiciousness,(3)

In spite of living in the vicinity of the Guru, I am detached from the Sermons,

But outsiders come from far away and get their hearts permeated.(4)(639)

ਨਾਹਿਨ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਚਿਤਵੈ ਕਿਉ ਚਿੰਤਾਮਣਿ,
ਲੋਨੇ ਹੈ ਨ ਲੋਇਨ ਜੋ ਲਾਲਨ ਬਿਲੋਕੀਐ।
ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਨਾਹਿ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨਉ ਕੈਸੇ,
ਸੁਰਤਿ ਨ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਚਨ ਮਧੋਕੀਐ।
ਅੰਗ ਅੰਗਹੀਨ ਦੀਨ ਕੈਸੇ ਬਰ ਮਾਲ ਕਰਉ,
ਮਸਤਕ ਨਾਹਿ ਭਾਗ ਪ੍ਰਿਯ ਪਗ ਧੋਕੀਐ।
ਸੇਵਕ ਸੁਭਾਵ ਨਾਹਿ ਪਹੁਚ ਨ ਸਕਉ ਸੇਵ,
ਨਾਹਿਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭਤਾ ਸਮੋਕੀਐ॥੬੪੦॥

Naahin anoop roop chitvai kio chintamaṇi,
Lone hai na loin jo laalan bilokeeai.
Rasna raseelee naahe bentee bakhaano kaise,
Surat na sravanan bachan madhokeeai.
Ang angheen deen kaise bar maal karo,
Mastak naahe bhaag priya pag dhokeeai.
Sewak swbhaav naahe pahuch sakau sew,
Naahin prateet Prabh prabhta smokeeai.640.

(My) comeliness is not unique, how can I lure the benefactor?

Neither my eyes are winsome, how can I have the glimpse my adorable?(1)

My tongue is not so luscious, how can I present my supplication?

The ears possess no subtle audibility, how can I relish honey like expose?(2)

All my body parts are deficient and weak, how can I turn into an ideal rosary,

There is no auspicious writ in my destiny to wash my revered one's feet,(3)

An urge for service is not there, and can approach not for the same,

Nor I posses devotion so that I can merge in the godly glory.(4)(640)

ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਭਚਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ,
ਬਿਨ ਭਰਤਾਰ ਨਾਰਿ ਕਾਕੀ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ।
ਬਗ ਸੇਤ ਗਾਤ ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਿ ਖਾਤ ਕੇਤੇ,
ਮੋਨ ਗਹੇ ਪਜਾਨਾ ਧਰੇ ਜੁਗਤ ਨ ਪਾਈਐ।
ਭਾਂਡ ਕੀ ਭੰਡਾਈ ਬੁਰਵਾਈ ਨ ਕਹਿਤ ਆਵੈ,
ਅਤਿ ਹੀ ਢਿਠਾਈ ਸੁਕੁਚਤ ਨ ਲਜਾਈਐ।
ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨਾ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ,
ਪਤਿਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਾਈਐ॥੬੪੧॥

Beswa ke singaar bibhchaar ko na paraawaar,
Bin bhartaar naar kaakee kai bulaaeeai.
Bag set gaat jeev ghaat kar khaat kete,
Mon gahe piaana dhare jugat na paaeeai.
Bhaanḍ kee bhanḍaaee burvaaee na kahat aavai,
Ati hee ḍhiṭhaaee sukuchat na lajaaeeai.
Taise par tan dhan dookhna tridokh mam,
Patit anek ek rom na pujaaeeai.641.

There are no limits to the embellishments of a prostitute,

But for a husband, whose wife can she be addressed as?(1)

Although a heron supports the white colour (sign of sophistication) but it hunts and eats away many,

Pretends to be taciturnly and contemplative but achieves no emancipation,(2)

Jesters' clowning acts and shamelessness are indescribable,

They are specimen of utter cheekiness and shamelessness,(3)

Same way, there subsist in me all three urges of other's wife, money and criticism,

Even iota of my hair are not comparable to numerous sinners.(4)(641)

ਜਾਕੈ ਨਾਇਕਾ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੇ ਅਧਿਕ ਏਕ,
ਪੂਰਨ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ ਸਉਤੇ ਸਮ ਧਾਮ ਹੈ।
ਮਾਨਨ ਹੁਇ ਮਾਨ ਭੰਗ ਬਿਛੁਰ ਬਿਦੇਸ ਰਹੀ,
ਬਿਰਹ ਬਿਯੋਗ ਲਗ ਬਿਰਹਨੀ ਭਾਮ ਹੈ।
ਸਿਥਲ ਸਮਾਨ ਤ੍ਰੀਯਾ ਸਕੇ ਨ ਰਿਝਾਇ ਪ੍ਰਿਯ,
ਦਇਓ ਹੈ ਦੁਹਾਗ ਵੈ ਦੁਹਾਗਨ ਸਕਾਮ ਹੈ।
ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਜੀਹ ਕਰ ਅੰਗ ਅੰਗਹੀਨ,
ਪਰਸਿਓ ਨ ਪੇਖਿਓ ਸੁਨਿਓ ਮੇਰੋ ਕਹਾ ਨਾਮ ਹੈ॥੬੪੨॥

Jaakai naaika anek ek se adhik ek,
Pooran suhaag bhaag saute sam dhaam hai.
Maanan hue maan bhang bichhur bides rahee,
Birha biyog lag birhanee bhaam hai.
Sithal smaan treeya sake na rijhaae priya,
Daio hai duhaag vai duhaagan sakaam hai.
Lochan sravan jeeh kar ang angheen,
Parsio na pekhio sunio mero kaha naam hai.642.

One who has many wives, each one surpasses the other,

And each one gets full honour of chastity,(1)

The one whose spouse is gone abroad, feels undignified,

And in view of her abandonment, she is addressed as a deserted-one,(2)

The wife, strewn with laziness, can satiate not the lover,

And, consequently, she is abandoned and addressed as the deserted-one,(3)

(But I) am devoid of vision, voice, audibility and all the limbs,

What name can I be addressed as?(4)(642)

ਜੈਸੇ ਜਾਰ ਚੋਰ ਓਰ ਹੇਰਤਿ ਨ ਆਹਿ ਕੋਊ,
ਚੋਰ ਜਾਰ ਜਾਨਤ ਸਕਲਭੂਤ ਹੇਰਹੀ।
ਜੈਸੇ ਦਿਨ ਸਮੈ ਆਵਾਗਵਨ ਭਵਨ ਬਿਖੈ,
ਤਾਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਪੈਸਤ ਸੰਕਾਤ ਹੈ ਅੰਧੇਰ ਹੀ।
ਜੈਸੇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਕਉ ਦੇਖੀਐ ਧਰਮਰਾਇ,
ਪਾਪੀ ਕਉ ਭਇਆਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਟੇਰਹੀ।
ਤੈਸੇ ਨਿਰਵੈਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਪਨ ਰੂਪ,
ਤੈਸੇ ਹੀ ਦਿਖਾਵੈ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਫੇਰਹੀ॥੬੪੩॥

Jaise jaar chor or herat na aahe ko-oo,
Chor jaar jaanat sakalbhoot herhee.
Jaise din samai aavagavan bhavan bikhai,
Taahee grih paisat sankaat hai andher hee.
Jaise dharmaatma kau dekheeai dharmrai,
Paapee kau bhaiaan jam traah traah ṭerhee.
Taise nirvair Satgur darpan roop,
Taise hee dikhaavai mukh jaise jaise pherhee.643.

The way, no one cares about the thieves and paramours,

But when their identity is known, they seem like ghosts,(1)

The way, coming and goings in the house prevail,

But moving in during the darkness, dread is felt,(2)

The way, holy-man comes across and is deemed as the righteous-one,

But for a sinner, he is a frightful entity,(3)

Same way, amiable Satguru is epitome of a mirror,

Whatever attitude is presented, it is reflected back.(4)(643)

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਸੂਧੋ ਸੁਧ ਮੁਖ ਦੇਖੀਅਤ,
ਉਲਟ ਕੈ ਦੇਖੈ ਮੁਖ ਦੇਖੀਐ ਭਇਆਨ ਸੋਂ,
ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਤਾਹੀ ਰਸਨਾ ਸੈ ਪਿਆਰੋ ਲਾਗੈ,
ਕੌਰਕ ਸਬਦ ਸੁਨ ਲਾਗੈ ਉਰ ਬਾਨ ਸੋ।
ਜੈਸੇ ਦਾਨੋ ਖਾਤ ਗਾਤ ਪੁਸ ਮਿਸ ਸ੍ਵਾਦ ਮੁਖ,
ਪੋਸਤ ਕੈ ਪੀਏ ਦੁਖ ਬਜਾਪਤ ਮਸਾਨ ਸੋ।
ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਿਤ ਨਿੰਦਕ ਸੁਭਾਵ ਚਕਈ ਚਕੋਰ,
ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਤ ਸਹਨਸੀਲ ਭਾਨੁ ਸੋ॥੬੪੪॥

Jaise darpan soodho sudh mukh dekheeat,
Ulaṭ kai dekhai mukh dekheeai bhaiaan so.
Madhur bachan taahee rasna sai piaaro laagai,
Kaurak sabad sun laagai ur baan so.
Jaise daano khaat gaat pus mis swaad mukh,
Posat kai pee-e dukh biaapat masaan so.
Taise bhrit nindak swbhaav chak-ee chakor,
Satgur samat sahanseel bhaanu so.644.

The way, if a mirror is kept straight, it reflects the face directly,

But seeing through by twisting it, the face looks horrible,(1)

Melodious allocution through the tongue seems exquisite,

But hearing the bitter words, feels like being hit by an arrow,(2)

The way, one eats and relishes the viand through the mouth,

But when takes poppy-husk, the agony perpetrates the journey towards the crematorium,(3)

Same way, the criteria of the server and slanderer are like those of she Ruddy goose and Indian red legged patridge,

But Satguru's ever Divine attribute is universal like the sun.(4)(644)

ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਪੀਹਾ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਿਯ ਟੇਰ ਹੇਰੇ ਬੂੰਦ,
ਵੈਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਪਤੰਗ ਪੇਖਿ ਜ੍ਵਾਰਾ ਜਰੈ,
ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਸਮ੍ਹਾਰ ਹੈ।
ਜਲ ਸੈ ਨਿਕਸ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਮਰ ਜਾਤ ਤਾਤ,
ਬਿਰਹ ਬਿਯੋਗ ਬਿਰਹਨੀ ਬਪੁਹਾਰ ਹੈ।
ਬਿਰਹਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ,
ਕਰਨੀ ਕੈ ਐਸੀ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਨਾਰ ਹੈ॥੬੪੫॥

Jaise tau papeeha priya priya ṭer here boond,
Vaise patibarta patibrat pratipaal hai.
Jaise deep dipat patang pekh jwaara jarai,
Taise priaa prem nem premnee samhaar hai.
Jal sai nikas jaise meen mar jaat taat,
Birha biyog birhanee bapuhaar hai.
Birhanee prem nem patibrata kai kahaavai,
Karnee kai aisee koṭ madhe ko-oo naar hai.645.

The way, Papiha twitters, 'Priey[263], Priey' for Swantboond,

Same way, a virtuous wife takes care of her virtuosity,(1)

The way, a moth, coming across a flaming-light, gets itself burnt,

Same way, one imbued with lovers love, carries on (loving) faithfully,(2)

Fetched out of water, the fish relinquishes the life,

And the wife separated from spouse, bearing the pangs of separation, renounces her life,(3)

Virtuous one is renown for her chastity,

Conducting herself as such, in millions, there is hardly one like her.(4)(645)

263 Priey – Oh, My beloved

ਅਨਿਕ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸਮਸਰ ਨਾਂਹਿ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸਰ।
ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਪਟਿ ਕਾਮਨਾ ਕਟਾਛ ਪਰ,
ਵਾਰ ਡਾਰਉ ਬਿਬਿਧ ਮੁਕਤ ਮੰਦਹਾਸੁ ਪਰ।
ਸੁਰਗ ਅਨੰਤ ਕੋਟ ਕਿੰਚਤ ਸਮਾਗਮ ਕੈ,
ਸੰਗਮ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨ ਤੁਲ ਧਰ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਰ ਕਛੂ ਪੂਜੈ ਨਾਹਿ,
ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਰਬਸ ਬਲਿਹਾਰ ਕਰ॥੬੪੬॥

Anik anoop roop roop samsar naanhe,
Anmrit koṭaan koṭ madhur bachan sar.
Dharm arth kapaṭ kaamna kaṭaachh par,
Vaar ḍaaro bibidh mukat mandhaas par.
Swarg anant koṭ kinchat smaagam kai,
Sangam smooh sukh saagar na tul dhar.
Prem ras ko prataap sar kachhoo poojai naahe,
Tan man dhan sarbas balihaar kar.646.

Among many forms, none is equivalent to the Unique Form (of Satguru),

Among millions of nectarous allocutions, none is as melodious (as of Satguru),(1)

On his benevolent vision, all the celestial and mundane values are sacrificed,

And sacrifice as well are all the emancipations and hilarities,(2)

All the heavenly bliss are nominal as compared with (His) association,

For absolute amalgamation, even the sea of tranquillity is an iota.(3)

Magnificence of (His) nectarous love can be matched not,

As mind, body and soul, all sacrifice themselves upon Him (4)(646)

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਕੈ ਬਸ ਬਿਸ੍ਵ ਬਲ,
ਤੈ ਜੁ ਰਸ ਬਸ ਕੀਏ ਕਵਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈ।
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਧਿਆਨ ਪਾਵੈ,
ਤੇਰੋ ਧਿਆਨ ਧਾਰੈ ਆਲੀ ਕਵਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕੈ।
ਨਿਗਮ ਅਸੰਖ ਸੇਖ ਜੰਪਤ ਹੈ ਜਾਕੋ ਜਸੁ,
ਤੇਰੋ ਜਸ ਗਾਵਤ ਕਵਨ ਉਪਕਾਰ ਕੈ।
ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਜਾਹਿ ਖੋਜਤ ਨ ਖੋਜ ਪਾਵੈ,
ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਤੋਹਿ ਕਵਨ ਪਿਆਰ ਕੈ॥੬੪੭॥

Achhal achhed Prabhu jaakai bas bisaw bal,
Tai ju ras bas kee-e kavan prakaar kai.
Siv sankaad Bramaadik na dhiaan paavai,
Tero dhiaan dhaarai aalee kavan singaar kai.
Nigam asankh sekh janpat hai jaako jas,
Tero jas gaavat kavan upkaar kai.
Sur nar naath jaahe khojat na khoj paavai,
Khojat phirat tohe kavan piaar kai.647.

Almighty, which is beyond trickery and analysis, under whose control is all the universe,

You have enticed Him, through what means?(1)

Shiva, Sanak, Brahma, could not achieve (his) attention,

Towards you, (He) is pondering over, through embellishments?(2)

Vedas, Sheshnaags and all narrate (His) benevolences,

Through what attribute of yours, you achieve (His) generosity,(3)

The gods, the humans and the masters, in spite of probing, could perceive not,

But, what love is there in you, as (He) is seaching for you?(4)(647)

ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਗਹ ਗਹਿਓ ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਛਲ ਛਲਿਓ,
ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਭੇਦ ਭੇਦਿਓ ਅਲਖ ਲਖਾਇਓ ਹੈ।
ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਪੇਖ ਪੇਖਿਓ ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਗੜ ਗੜਿਓ,
ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਪਿਓ ਪੀਓ ਅਜਰ ਜਰਾਇਓ ਹੈ।
ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਜਾਪ ਜਪਿਓ ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਥਾਪ ਥਪਿਓ,
ਪਰਸਿਓ ਅਪਰਸ ਅਗਮ ਸੁਗਮਾਇਓ ਹੈ।
ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮ ਅਤਿ,
ਕੈਸੇ ਕੈ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਠਹਿਰਾਇਓ ਹੈ॥੬੪੮॥

Kaise kai agah gahio kaise kai achhal chhalio,
Kaise hai abhed bhedio alakh lakhaaio hai.
Kaise kai apekh pekhio kaise kai agaṛ gaṛio,
Kaise kai apio peeo ajar jaraaio hai.
Kaise kai ajaap japio kaise kai athaap thapio,
Parsio apras agam sugmaaio hai.
Adbhut gat ascharaj bisam ati,
Kaise kai apaar niraadhaar ṭhaihraaio hai.648.

How did you apprehend the inapprehendable, and how did you deceived the indeceivable?

How did you resolve the mystery and got the writ written?(1)

How did you see the unseen and got permeated by the one which cannot be permeated by?(2)

How did you meditate upon which cannot be meditated upon, and established, which is beyond establishment?

Which is beyond approach, how did you reach there?(3)

Wondrously quaint and extremely astonishing is He,

Through what means you got your heart infused by the one who needs no hold?(4)(648)

ਕਹਿਧੋ ਕਹਾਕੂ ਰਮਾ ਰੰਮ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਬਿਖੈ,
ਐਸੀ ਕੌਨ ਤਪਸਿਆ ਕਠਨ ਤੋਹਿ ਕੀਨੀ ਹੈ।
ਜਾਤੇ ਗੁਨ ਰੂਪ ਔ ਕਰਮ ਕੈ ਸਕਲ ਕਲਾ,
ਸ੍ਰੇਸਟ ਹ੍ਵੈ ਸਰਬ ਨਾਇਕਾ ਕੀ ਛਬਿ ਛੀਨੀ ਹੈ।
ਜਗਤ ਕੀ ਜੀਵਨ ਜਗਤ-ਪਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨ,
ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਇ ਚਿਤਵਤ ਹਿਰ ਲੀਨੀ ਹੈ।
ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਨਾਯਕ ਕੀ ਨਾਯਕਾ ਭਈ,
ਸਕਲ ਭਵਨ ਕੀ ਸ੍ਰਿਯਾ ਤੁਮਹਿ ਦੀਨੀ ਹੈ॥ ੬੪੯॥

Kahidho kahaakoo rama ranm poorab janam bikhai,
Aisee kaun tapasiaa kaṭhan tohe keenee hai.
Jaate gun roop au karm kai sakal kala,
Sresaṭ hwai sarb naaika kee chhab chheenee hai.
Jagat kee jeewan jagat-pati chintaaman,
Mukh muskaee chitwat hir leenee hai.
Koṭ Brahmanḍ ke naayak kee naayaka bhaee,
Sakal bhavan kee sreeyaa tumah deenee hai.649.

In the life heretofore, what and how did you perform the penances,

And what rigid austerities did you undertake?(1)

Through which deeds you have earned the attributes, comeliness, and all the traits,

Which have endowed you the supremacy to overpower all heroines,(2)

The life of the world and the master of the world is like Chintamani[264],

Which you have appropriated through contemplation,(3)

You have become the heroine of the hero of the millions of cosmos,

And the bliss of all domains has been bestowed upon you.(4)(649)

[264] Chintamani - According to Puranas, a jewel which fulfils minds desirability

ਰੂਪ ਕੋਟਿ ਰੂਪ ਪਰ ਸੋਭਾ ਪਰ ਕੋਟਿ ਸੋਭਾ,
ਚਤੁਰਾਈ ਕੋਟਿ ਚਤੁਰਾਈ ਪਰ ਵਾਰੀਐ।
ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਕੋਟ ਗੁਨ ਗਿਆਨ ਪਰ ਵਾਰ ਡਾਰੈ,
ਕੋਟਿ ਭਾਗ ਭਾਗ ਪਰ ਧਰਿ ਬਲਿਹਾਰੀਐ।
ਸੀਲ ਸੁਭ ਲਛਨ ਕੋਟਾਨ ਸੀਲ ਲਛਨ ਕੈ,
ਲਜਾ ਕੋਟ ਲਜਾ ਕੈ ਲਜਾਇਮਾਨ ਮਾਰੀਐ।
ਪ੍ਰੇਮਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਉ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕੈ,
ਜਾਕਉ ਨਾਥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੈ ਨਿਹਾਰੀਐ॥੬੫੦॥

Roop koṭ roop par sobha par koṭ sobha,
Chaturaaee koṭ chaturaaee par vaareeai.
Giaan gun koṭ gun giaan par vaar ḍaarai,
Koṭ bhaag bhaag par dhar balihaareeai.
Seel subh lachhan koṭaan seel lachhan kai,
Laja koṭ laja kai lajaaemaan maareeai.
Preman patibrata hooṅ prem au patibrat kai,
Jaakau naath kinchat kaṭaachh kai nihaareeai.650.

On His Form, thousands of forms and on His glory, thousands of glories are sacrificed,

And on His ingenuity, millions of ingenuities are sacrifice,(1)

On His benevolent knowledge, thousands of such knowledge are sacrificed,

And thousands of destinies are sacrificed as well,(2)

Thousands of serenities are sacrificed upon His serene attribute,

On His modesty, millions of modest traits are sacrificed,(3)

Virtuous in love and the love and virtuosity which I have,

All those I sacrifice for sake of just one blink of the lover.(4)(650)

ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਖ ਪੁਜੈ ਨ ਸਮਾਨਿ ਸੁਖ,
ਆਨੰਦ ਕੋਟਾਨਿ ਤੁਲ ਆਨੰਦ ਨ ਆਵਹੀ।
ਸਹਜਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਪੁਜੈ ਨ ਸਹਜ ਸਰ,
ਮੰਗਲ ਕੋਟਾਨਿ ਸਮ ਮੰਗਲ ਨ ਪਾਵਹੀ।
ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਪਰਤਾਪ ਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਰ,
ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਛਬਿ ਛਬਿ ਨ ਪੁਜਾਵਹੀ।
ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕੋਟਨਿ ਹੀ ਸਮ ਨਾਹਿ,
ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਨਾਹ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਵਹੀ॥੬੫੧॥

Koṭan koṭaan sukh pujai na smaan sukh,
Aanand koṭaan tul aanand na aavhee.
Sahaj koṭaan koṭ pujai na sahaj par,
Mangal koṭaan sam mangal na paavhee.
Koṭan koṭaan prataap na prataap sar,
Koṭan koṭaan chhab chhab na pujaavhee.
Arth dharm kaam mokh koṭan hee sam naahe,
Ausar abheech naah sihja bulaavhee.651.

Millions of comforts cannot match His single felicity,

Millions of bliss are not equivalents to His one act of delight,(1)

Millions of ecstasies cannot match His one bliss even,

Thousands of auspicious acts cannot match even one act of His auspiciousness,(2)

Millions of glories cannot overshadow even one of His glories,

Millions of splendours cannot match with His brilliance,(3)

Mundane, righteous, passionate, emancipating values are in millions,

But only that moment is auspicious when one is invited to the couch.(4)(651)

ਸਫਲ ਜਨਮ ਧੰਨ ਆਜ ਕੋ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ,
ਪਹਰ ਮਹੂਰਤ ਘਰੀ ਅਉ ਪਲ ਪਾਏ ਹੈਂ।
ਸਫਲ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
ਆਂਗਨ ਮੰਦਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਏ ਹੈਂ।
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸੋਭਾ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਬਿ,
ਆਨੰਦ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬਢਾਏ ਹੈਂ।
ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਨਿਹਕਾਮ ਨਾਮੁ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹ੍ਵੈ ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਆਏ ਹੈਂ॥੬੫੨॥

Saphal janam dhann aaj ko diwas rain,
Pahar mahoorat gharee au pal paae hain.
Saphal singaar chaar sihja sanjog bhog,
Aangan mandar ati sundar suhaae hain.
Jagmag jot sobha keerat prataap chhab,
Aanand sahaj sukh saagar badhaae hain.
Arth dharm kaam mokh nihkaam naam,
Prem ras rasik hwai laal mere aae hain.652.

Blessed is the birth and auspicious become the day, night,

And all the watches, hours and minutes,(1)

Embellishment makes my union triumphant,

And my holy abode becomes auspicious,(2)

The soul radiates, the grandeur of comeliness flourishes,

And the sea of bliss, ecstasy and contentment spreads,(3)

As all the mundane, righteous, passionate, emancipating (values),

And, imbued with love, my Lord Master has come to my abode.(4)(652)

ਨਿਸ ਨ ਘਟੈ ਨ ਲਟੈ ਸਸਿਅਰ ਦੀਪ ਜੋਤਿ,
ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਹੂੰ ਨ ਮਿਟੈ ਔ ਸੁ ਟੇਵ ਸੇਵ ਕੀ।
ਸਹਜ ਕਥਾ ਨ ਘਟੈ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਰਤ ਮਤ,
ਰਸਨਾ ਪਰਸ ਰਸ ਰਸਿਕ ਸਮੇਵ ਕੀ।
ਨਿੰਦਾ ਨ ਪਰੈ ਅਰ ਕਰੈ ਨ ਆਰਸ ਪ੍ਰਵੇਸ,
ਰਿਦੈ ਬਰੀਆ ਸੰਜੋਗ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਕੀ।
ਚਾਉ ਚਿਤੁ ਚਉਗੁਨੋ ਬਢੈ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ,
ਦਯਾ ਦਸ ਗੁਨੀ ਉਪਜੈ ਦਯਾਲ ਦੇਵ ਕੀ॥ ੬੫੩॥

Nis na ghaṭai na laṭai sasiar deep jot,
Kusam baas hoon na miṭe au su ṭev sev kee.
Sahaj katha na ghaṭai sravan surat mat,
Rasna paras ras rasik samev kee.
Ninda na parai ar karai na aars praves,
Ridai bareeaa sanjog alakh abhev kee.
Chaao chit chauguno baḍhai prabal prem nem,
Daiaa das gunee upjai daiaal dev kee.653.

Night may diminish not, moonlike lighting may decline not,

Fragrance of the flowers may decrease not, but remain there my urge for service,(1)

Decrease not tranquil discourses so that ears keep on savouring,

Decrease not trait of elocution to let me appreciate the nectarous affections,(2)

Sleep may come not and laziness over powers not,

As my heart is waiting to avail the turn to meet the one with mysterious writs,(3)

Heart feeling may be quadrupled as His love dominates,

And the compassion of compassionate one increases tenfold.(4)(653)

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਿਸ ਨਿਸ ਪਰਮਾਨ ਹੋਇ,
ਪਲ ਪਲ ਮਾਸ ਪਰਯੰਤ ਹ੍ਵੈ ਬਿਥਾਰੀ ਹੈ।
ਬਰਖ ਬਰਖ ਪਰਯੰਤ ਘਟਿਕਾ ਬਿਹਾਇ,
ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਮ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ।
ਕਲਾ ਕਲਾ ਕੋਟਿ ਗੁਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸਿ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸੇਵਾ ਸਨਮੁਖ ਰਹੌਂ,
ਆਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਆਜ ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ॥ ੬੫੪॥

Nimakh nimakh nis nis parmaan hoe,
Pal pal maas paryant hwai bithaaree hai.
Barkh barkh paryant ghaṭika bihaae,
Jug jug sam jaam jaamnee piaaree hai.
Kala kala koṭ gun jagmag jot sas,
Prem ras prabal prataap adhikaaree hai.
Man bach kram priyaa sewa sanmukh rahoṅ,
Aaras na aavai nindra aaj meree baaree hai.654.

When each moment takes the shape of whole night,

And each instant becomes as large as the whole month,(1)

Three hours during the day passes as if it is a whole year,

And the loving night has each watch seeming like an age,(2)

The criterion of moon may radiate millions of qualities,

And resplendent of mighty nectarous love overpowers,(3)

Through mind, body and deeds, I remain in lovers audience,

Laziness and sleep may overtake me not, as it is my turn today.(4)(654)

ਜੈਸੀਐ ਸਰਦ ਨਿਸ ਤੈਸੇ ਈ ਪੂਰਨ ਸਸਿ,
ਵੈਸੇ ਈ ਕੁਸਮ ਦਲ ਸਿਹਜਾ ਸੁਵਾਰੀ ਹੈ।
ਜੈਸੀ ਏ ਜੋਬਨ ਬੈਸ ਤੈਸੇ ਈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ,
ਵੈਸੇ ਈ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰੁ ਗੁਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਈ ਛਬੀਲੈ ਨੈਨ ਤੈਸੇ ਈ ਰਸੀਲੇ ਬੈਨ,
ਸੋਭਤ ਪਰਸਪਰ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰੀ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿਕ ਹੈਂ,
ਵੈਸੇ ਈ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ॥ ੬੫੫॥

Jaiseeai sard nis taise ee pooran sas,
Vaise ee kusam dal sihja suwaaree hai.
Jaisee e joban bais taise ee anoop roop,
Vaise ee singaar chaar gun adhikaaree hai.
Jaise ee chhabeelai nain taise ee raseelai bain,
Sobhat parspar mahima apaaree hai.
Jaise ee prabeen pria piaaro prem rasik hain,
Vaise ee bachitar ati premnee piaaree hai.655.

The way, the night is cool and the full moon is prevailing,

And, likewise, the couch is bedizened with flowers,(1)

The way, youth triumphs and attains unique form,

And also the embellishments get fourfold prominence,(2)

The way, the eyes are graceful, and the diction is succulent,

And being graceful to each other, they earn magnanimous honour,(3)

The way, the lover is dexterous and imbued with love for beloved,

Same way, the love of the beloved is unique.(4)(655)

ਜਾ ਦਿਨ ਜਗਤ ਮਨ ਟਹਿਲ ਕਹੀ ਰਿਸਾਇ,
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੋਟ ਜੋਗ ਜਗ ਨ ਸਮਾਨ ਹੈ।
ਜਾ ਦਿਨ ਭਈ ਪਨਿਹਾਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਜੀ ਕੀ,
ਤਾ ਸਮ ਨ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਹੈ।
ਜਾ ਦਿਨ ਪਿਸਨਹਾਰੀ ਭਈ ਜਗਜੀਵਨ ਕੀ,
ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਹੈ।
ਛਿਰਕਾਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ਪੀਸਨਹਾਰੀ ਕੋ ਜੋ ਸੁਖ,
ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ਕੋ ਅਕਥ ਉਨਮਾਨ ਹੈ॥੬੫੬॥

Ja din jagat man ṭahil kahee risaae,
Giaan dhiaan koṭ jog jag na samaan hai.
Ja din bhaee panihaaree Jagan Naath Jee kee,
Ta sam na chhatardhaaree koṭan koṭaan hai.
Ja din pisanhaaree bhaee jagjeewan kee,
Arth dharm kaam mokh daasan daasaan hai.
Chhirkaaree panihaaree peesanhaaree ko jo sukh,
Premnee piaaree ko akath unmaan hai.656.

The day the revered Lord of the world desires for service,

For that auspicious day all the knowledge, contemplation, yoga and penance are not comparable,(1)

The day the opportunity arises to perform errands for the Lord of the world,

Auspiciousness of that day is far superior than the millions of services rendered to the temporal authorities,(2)

The day the (female) water-carrier becomes favourite of the Lord of the World,

All the mundane, righteous, passionate, emancipating values become subservient to her,(3)

What benevolence of becoming water-sprinkler*, water-carrier* and (flour) grinder* are there?

While revelling in love, there conjecture can be expressed not.(4)(656)

*Performance of menial temporal activities

ਘਰੀ ਘਰੀ ਟੇਰਿ ਘਰੀਆਰ ਸੁਨਾਇ ਸੰਦੇਸੋ,
ਪਹਿਰ ਪਹਿਰ ਪੁਨ ਪੁਨ ਸਮਝਾਇ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਜਲ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬੇਲੀ ਬੂਡਤ ਹੈ,
ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਪਾਪਨ ਕੀ ਨਾਵਹਿ ਹਰਾਇ ਹੈ।
ਚਹੂੰ ਓਰ ਸੋਰ ਕੈ ਪਾਹਰੂਆ ਪੁਕਾਰ ਹਾਰੇ,
ਚਾਰੋ ਜਾਮ ਸੋਵਤੇ ਅਚੇਤ ਨ ਲਜਾਇ ਹੈ।
ਤਮਚੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਹੀ ਉਘਾਰ ਆਂਖੈ,
ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ਹੈ॥੬੫੭॥

Gharee gharee ṭer ghareeaar sunaae sandeso,
Paihar paihar pun pun samjhaae hai.
Jaise jaise jal bhar bhar belee booḍat hai,
Pooran hue paapan kee naaveh haraae hai.
Chahoon or sor kai paahrooaa pukaar haare,
Chaaro jaam sovte achet na lajaae hai.
Tamchur sabad sunat hee ughaar aaṅkhai,
Bin priya prem ras paachhe puchhutaae hai.657.

The clock is clicking again and again,

And, watch after watch, it is striving to make one to comprehend,(1)

As the water clock gets filled in and drowned,

The life-boat is being crammed with sins, and to sink,(2)

From all sides the watchmen are calling out,

All the four watches passing in sleep! Aren't feeling ashamed?(3)

Listening to the cock's crowing, come out of sleep,

Otherwise, without the benefactor's prowess, you will remain in repentance for ever.(4)(657)

ਮਜਨ ਕੈ ਚੀਰ ਚਾਰ ਅੰਜਨ ਤਮੋਲ ਰਸ,
ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਜ ਸਿਹਜਾ ਬਿਛਾਈ ਹੈ।
ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧਿ ਅਰ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਮਾਂਝ,
ਦੀਪਕ ਦਿਪਤ ਜਗਮਗ ਜੋਤ ਛਾਈ ਹੈ।
ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸਉਨ ਲਗਨ ਮਨਾਇ ਮਨ,
ਬਾਂਛਤ ਬਿਧਾਨ ਚਿਰਕਾਰ ਬਾਰੀ ਆਈ ਹੈ।
ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਨੀਚ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮੈ ਸੋਵਤ ਖੋਏ,
ਨੈਨ ਉਘਰਤ ਅੰਤ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਈ ਹੈ॥੬੫੮॥

Majan kai cheer chaar anjan tamol ras,
Abharn singaar saaj sihja bichhaaee hai.
Kusam sugandh ar mandar sundar maanjh,
Deepak dipat jagmag jot chhaaee hai.
Sodhat sodhat saun lagan manaae man,
Baanchhat bidhaan chirkaar baaree aaee hai.
Ausar abheech neech nindra mai sovat khoe,
Nain ughrat ant paachhai pachhutaaee hai.658.

After ablution, adorn the new apparel, apply eye-lasher and chew the betel-nuts,

And, thereafter, wearing ornaments embellish upon the couch,(1)

Aroma through flowers is spreading in the charming abode,

And twinkling lamp is spreading the resplendence,(2)

Mind has been mending and venerating many omens,

And, after so many desirous efforts and waiting for long, the turn has come,(3)

But if this opportunity is lost through deep sleep,

And, then, on awakening, remain in repentance for ever.(4)(658)

ਕਰ ਅੰਜੁਲਿ ਜਲ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਆਲੀ,
ਮਾਨ ਤਜਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਤਿ ਰ੍ਰਤਿ ਮਾਨੀਐ।
ਗੰਧਰਬ ਨਗਰ ਗਤ ਰਜਨੀ ਬਿਹਾਤ ਜਾਤ,
ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਅਤਿ ਦੁਲਭ ਕੈ ਜਾਨੀਐ।
ਸਿਹਜਾ ਕੁਸਮ ਕੁਮਲਾਤ ਮੁਰਝਾਤ,
ਪੁਨ ਪੁਨ ਪਛੁਤਾਤ ਸਮੋ ਆਵਤ ਨ ਆਨੀਐ।
ਸੋਈ ਬਰ ਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਯ ਪਿਆਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਿਆਰੀ,
ਸਮਝ ।ਸਆਨੀ ਤੋਸੋ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨੀਐ॥ ੬੫੯॥

Kar anjuli jal joban praves aalee,
Maan taj praanpati rat maaneeai.
Gandharab nagar gat rajnee bihaat jaat,
Ausur abheech ati dulabh kai jaaneeai.
Sihja kusam kumlaat murjhaat,
Pun pun pachhutaat samo aavat na aaneeai.
Soee bar naar priya piaar adhikaaree piaaree,
Samajh siaanee toso bentee bakhaaneeai.659.

Oh, you, my damsel friend, gaining youthful attributes,

Relinquish the pride, go and welcome the consort with water in the cup of your hands,(1)

Like the imaginative domain, the night is expending,

And deem these moments as auspicious omens,(2)

The flowers on the couch, once withered, revive not,

And, then, withered time can be perceived not,(3)

Only that damsel is worthy of lovers affection,

Who is wise enough to understand and, that why, I am praying you to relent.(4)(659)

ਮਾਨਨ ਨ ਕੀਜੈ ਮਾਨ ਬਦੋ ਨ ਤੇਰੋ ਸਿਆਨ,
ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਜਾਨ ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਕੋ।
ਪ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੀ ਚਿਰੰਕਾਲ ਆਈ ਬਾਰੀ,
ਲੇਹੁ ਨ ਸੁਹਾਗ ਸੰਗ ਛਾਡਿ ਹਠ ਨੀਚ ਕੋ।
ਰਜਨੀ ਬਿਹਾਤ ਜਾਤ ਜੋਬਨ ਸਿੰਗਾਰ ਗਾਤ,
ਖੇਲਹੁ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੋਹ ਸੁਖ ਬੀਚ ਕੋ।
ਅਬਕੈ ਨ ਭੇਟੇ ਨਾਥ ਬਹੁਰਿਓ ਨ ਆਵੈ ਹਾਥ,
ਬਿਰਹਾ ਬਿਹਾਵੈ ਬਲਿ ਬਡੋ ਭਾਈ ਮੀਚ ਕੋ॥੬੬੦॥

Maanan na keejai maan bado na tero siaan,
Mero kahio maan jaan ausar abheech ko.
Priyaa kee anek piaaree chirankaal aaee baaree,
Leh na suhaag sang chhaaḍ haṭh neech ko.
Rajnee bihaat jaat joban singaar gaat,
Kheloh na prem ras moh sukh beech ko.
Abkai na bheṭe naath bauhrio na aavai haath,
Birha bihaavai bal baḍo bhaaee meech ko.660.

Oh, you the prideful one, nurture not in conceit,

Listen to me and, auspiciously, regard the time,(1)

Plenty of beloveds of the lover are there, but after a long time your turn has come,

You have had no bliss of married-life; now, abandon the obstinacy,(2)

Night is elapsing and so are the youth and adornments,

Revelling not in the nectarous love, in what bliss are you drenched in?(3)

If you get not the hold of the Master now, thereafter could be apprehended not,

Then, the love-sickness prevails and demise, the senior entity, overpowers.(4)(660)

ਜਉ ਲਉ ਦੀਪ ਜੋਤ ਹੋਤ ਨਾਹਿਤ ਮਲੀਨ ਆਲੀ,
ਜਉ ਲਉ ਨਾਂਹਿ ਸਿਹਜਾ ਕੁਸਮ ਕੁਮਲਾਤ ਹੈ।
ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਲਨ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਉਡਤ ਅਲਿ,
ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗਮ ਨ ਜਉ ਲਉ ਚੁਹਚੁਹਾਤ ਹੈ।
ਜਉ ਲਉ ਭਾਸਕਰ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨ ਅਕਾਸ ਬਿਖੈ,
ਤਮਚੁਰ ਸੰਖ ਨਾਦ ਸਬਦ ਨ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ।
ਤਉ ਲਉ ਕਾਮ ਕੇਲ ਕਾਮਨਾ ਸਕਲ ਪੂਰਨ ਕੈ,
ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਘਾਤ ਹੈ॥ ੬੬੧॥

Jau lau deep jot hot naahit maleen aalee,
Jau lau naaṅhe sihja kusam kumlaat hai.
Jau lau na kamlan praphulat uḍat al,
Bikham bihangam na jau lau chuhchuhaat hai.
Jau lau bhaaskar ko prakaas na akaas bikhai,
Tamchur sankh naad sabad na praat hai.
Tau lau kaam kel kaamna sakal pooran kai,
Hoe nihkaam priya prem nem ghaat hai.661.

Till the light of the lamps dwindles not,

And till the flowers on the couch wither not,(1)

Till the time lotus-flowers bloom not and get the black-bee,

And the birds come and begin chirping on the trees,(2)

Till the time sun arises not in the skies,

And the conch-shells chime the melodies, and the cocks crows,(3)

Till then, through the play of passion, accomplish absolute fulfilment,

And becoming desireless, get immersed in the name of lover's entity.(4)(661)

ਜੋਈ ਮਿਲੈ ਆਪਾ ਖੋਇ ਸੋਈ ਤਉ ਨਾਯਕਾ ਹੋਇ,
ਮਾਨ ਕੀਏ ਮਾਨਮਤੀ ਪਾਈਐ ਨ ਮਾਨ ਜੀ।
ਜੈਸੇ ਘਨਹਰ ਬਰਸੈ ਸਰਬਤਰ ਸਮ,
ਉਚੈ ਨ ਚਰਤ ਜਲ ਬਸਤ ਨੀਚਾਨ ਜੀ।
ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬੂਡਿਓ ਹੈ ਬਡਾਈ ਬਾਂਸ,
ਆਸ ਪਾਸ ਬਿਰਖ ਸੁਬਾਸ ਪਰਵਾਨ ਜੀ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰਿਯ ਤੀਯ ਹੋਇ ਮਰਜੀਵਾ ਗਤਿ,
ਪਾਵਤ ਪਰਮਗਤਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀ॥੬੬੨॥

Joee milai aapa khoe soee tau naayaka hoe,
Maan kee-e maanmatee, paaeeai na maan jee.
Jaise ghanhar barsai sarbtar sam,
Ooche na charat jal basat neechaan jee.
Chandan smeep jaise boodio hai badaaee baans,
Aas paas birkh subaas parwaan jee.
Kripa sindh priya teeya hoe marjeeva gat,
Paavat paramgat sarb nidhaan jee.662.

One who congregates sacrificing the self, becomes the heroine,

The Prideful, by displaying conceit, earns not the honours,(1)

Like, the clouds which drop the rain uniformly in all sides,

But water ascends not on heights and flows down to the slopes,(2)

Growing near sandalwood trees, bamboos are prideful (being taller in height),

But the adjoining trees, relishing fragrance, feel satiated,(3)

For sake of the sea-full of benevolence, beloved has to become sacrificial,

This way she perceives the supreme treasure of tributes.(4)(662)

ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਅਗਿਆਨ ਮਾਨ ਕੈ ਰਸਾਏ ਨਾਹਿ,
ਤਨਕ ਹੀ ਮੈ ਰਿਸਾਇ ਉਤ ਕੋ ਸਿਧਾਰ ਹੈਂ।
ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਕਰ ਮੀਜਿ,
ਮੂੰਡ ਧੁਨ ਧੁਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਧਿਕਾਰੇ ਹੈਂ।
ਅਉਸਰ ਨ ਪਾਵੌਂ ਬਿਲਲਾਉ ਦੀਨ ਦੁਖਤ ਹ੍ਵੈ,
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰੇ ਹੈਂ।
ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੀਜੈ ਲਾਲਨ ਮਨਾਇ ਦੀਜੈ,
ਤੋ ਪਰ ਅਨੰਤ ਸਰਬੰਸ ਬਲਿਹਾਰੈ ਹੈਂ॥੬੬੩॥

Sihja samai agiaan maan kai rasaae naahe,
Tanak hee mai risaae ut ko sidhaar haiṅ.
Paachhai pachhtaae haae haae kar kar meej,
Moonḍ dhun dhun koṭ janam dhikaare haiṅ.
Ausar na paavoṅ billaao deen dukhat hwai,
Birha biog sog aatam saṅghaare haiṅ.
Parupkaar keejai laalan manaae deejai,
To par anant sarbans balihaarai haiṅ.663.

Imbued with ignorance and pride, during coalescence (she) relished not,

And, abruptly (he) got angry, and proceeded towards the other side (co-wife),(1)

Thereafter, rubbing the hands in repentance, (she) pronounced, 'Alas, alas,'

And thumping the head with (her) hands, scorned all her births,(2)

'Time and tide wait for none', she exclaimed,

And, imbued with grief, she condemned herself,(3)

(My friend) kindly render me the favour and make my lover to acquiesce,

(So that he) becomes an angel of compassion and fulfils my desires.(4)(663)

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅਉਸੁਰ ਅਗਿਆਨ ਮੈ ਨ ਆਗਿਆ ਮਾਨੀ,
ਮਾਨ ਕੈ ਮਾਨਨ ਅਪਨੋਈ ਮਾਨ ਖੋਇਓ ਹੈ।
ਤਾਂਤੇ ਰਿਸ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਹੂੰ ਜੁ ਮਾਨੀ ਭਏ,
ਮਾਨਤ ਨ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਆਨਿ ਦੁਖ ਰੋਇਓ ਹੈ।
ਲੋਕ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਦਤ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰਧਾਨ,
ਤਾਂਤੇ ਲੁਨਤ ਸਹਸ ਗੁਨੋ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਬੋਯੋ ਹੈ।
ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਗਤਿ ਬੇਨਤੀ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗਉ,
ਹੈ ਕੋਊ ਮਨਾਇ ਦੈ ਸਗਲ ਜਗ ਜੋਇਓ ਹੈ॥੬੬੪॥

Prem ras ausar agiaan mai na aagiaa maanee,
Maan kai maanan apnoee maan khoio hai.
Taante ris maan praannaath hoon ju maanee bhae,
Maanat na mere maan aan dukh roio hai.
Lok bed giaan dat bhugat pradhaan,
Taan te lunat sahas guno jaise beej boio hai.
Daasan daasaan gat bentee kai paae laagau,
Hai ko-oo manaae dai sagal jag joio hai.664.

While getting permeated through the nectarous love, I adhered not to his commands,

Trapped in my ego, I forfeited my own esteem,(1)

Consequently, my spouse felt offended,

Even though I am repenting, my Prideful is not consenting,(2)

From people and Vedic knowledge, reciprocation is obvious,

Whatever you sow, thousand times more you reap,(3)

At the feet of the salve of the slaves, I plead,

"Through out the world, is there some one to get him acquiesced?"(4)(664)

ਫਰਕਤ ਲੋਚਨ ਅਧਰ ਭੁਜਾ ਤਾਪੈ ਤਨ,
ਮਨ ਮੈ ਅਉਸੇਰ ਕਬ ਲਾਲ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਹੀ।
ਨੈਨਨ ਸੈ ਨੈਨ ਅਰ ਬੈਨਨ ਸੇ ਬੈਨ ਮਿਲੈ,
ਰੈਨ ਸਮੈ ਚੈਨ ਕੋ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬੁਲਾਵਹੀ।
ਕਰ ਗਹਿ ਕਰ ਉਰ ਉਰ ਸੈ ਲਗਾਇ ਪੁਨ,
ਅੰਕ ਅੰਕਮਾਲ ਕਰਿ ਸਹਿਜ ਸਮਾਵਹੀ।
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ਆਲੀ,
ਦਇਆ ਕੈ ਦਿਆਲ ਦੇਵ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵਹੀ॥੬੬੫॥

Pharkat lochan adhar bhuja taapai tan,
Man mai ausar kab laal grih aavhee.
Nainan sai nain ar bainan se bain milai,
Rain samai chain ko sihajaasan bulaavhee.
Kar gaih kar ur ur sai lagaae pun,
Ank ankmaal kar sahaj smaavhee.
Prem ras anmrit peeaae triptaae aalee,
Daiaa kai diaal· dev kaamna pujaavhee.665.

Eyes, lips and arms are quivering and the body is shedding heat,

Mind is getting restless; when will the lover be home?(1)

When the eyes will meet with the eyes and the words are exchanged?

And, at the night-time, for contentment, he invites me to the couch,(2)

Holding hands with hands, when will he embrace me,

Taking me into his lap, cuddling me, will absorb me in ecstasy,(3)

Oh, my pal, after savouring the nectarous love, I am satiated,

As the epitome of compassions fulfils all the desires,(4)(665)

ਲੋਚਨ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਮੁਰਛਾਤ ਭਏ,
ਸੇਈ ਮੁਖ ਬਹਿਰਿਓ ਬਿਲੋਕ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ ਹੈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਮੋਹੇ ਆਲੀ,
ਤਾਹੀ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਨ ਸੁਰਤ ਸਮਾਰਿ ਹੈ।
ਜਾਪੈ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨਿ ਜਿਹਬਾ ਥਕਤ ਭਈ,
ਤਾਹੀ ਕੇ ਬੁਲਾਏ ਪੁਨ ਬੇਨਤੀ ਉਚਾਰਿ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਮਦ ਪੀਏ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਬਿਸਰਨ ਹੋਇ,
ਤਾਹੀ ਮਦ ਅਚਵਤ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥੬੬੬॥

Lochan anoop roop dekh murchhaat bhae,
Se-ee mukh bahirio bilok dhiaan dhaar hai.
Anmrit bachan sun sravan bimohe aalee,
Taahee mukh bain sun surat smaar hai.
Jaapai bentee bakhaan jihba thakat bhaee,
Taahee ke bulaae pun bentee uchaar hai.
Jaise mad pee-e giaan dhiaan bisran hoe,
Taahee mad achvat chetan prakaar hai.666.

On visioning the unique form, my eyes are entranced, and, then, become shut,

But, when His face turns and glances at me, they open up,(1)

Oh, damsel friend, listening to the nectarous Words, my ears are fascinated,

And hearing the unique talk, they are entranced, too,(2)

Pleading whom my tongue was getting tired,

But to supplicate before the same now, the tongue has unfasten,(3)

The way, drinking wine purges (both) the contemplation and the knowledge,

Same way, drinking of wine turns one to gain awareness.(4)(666)*

*Nature of the wine is such; to bring round a drunkard, sometimes a lay-doctor forces him to have a few more sips.

ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯ ਗਵਨ ਸ੍ਰਵਨ ਬਹਰੇ ਨ ਭਏ,
ਕਾਹੇ ਕੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਪਾਯੋ ਹੈ।
ਦ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਿਯ ਅਗੋਚਰ ਹੁਇ ਅੰਧਰੇ ਨ ਭਏ ਨੈਨ,
ਕਾਹੇ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹੂੰ ਲਜਾਇਓ ਹੈ।
ਅਵਧਿ ਬਿਹਾਏ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਿਰਹਾ ਬਿਆਪੈ,
ਕਾਹੇ ਕੀ ਬਿਰਹਨੀ ਬਿਰਹ ਬਿਲਖਾਇਓ ਹੈ।
ਸੁਨਤ ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਸੰਦੇਸ ਨਾਹਿ ਫੂਟਿਓ ਰਿਦਾ,
ਕਉਨ ਕਉਨ ਗਨਉ ਚੂਕ ਉੱਤਰ ਨ ਆਇਓ ਹੈ॥ ੬੬੭॥

Sun priya gavan sravan bahre na bhae,
Kaahe kee patibrata patibrat paayo hai.
Drisṭ priya agochar hue andhre na bhae nain,
Kaahe kee premnee prem hooṅ lajaaio hai.
Avdhi bihaae dhaae dhaae birha biaapai,
Kaahe kee birhanee birah bilkhaaio hai.
Sunat bides ke sandes naahe phooṭio rida,
Kaun kaun ganau chook uttar na aaio hai.667.

Hearing about the departure of the lover, why did I not become deaf?

What type of virtuous wife am I and what chastity I have been bestowed upon?(1)

Getting out of the vision of the lover, why were my eyes not blinded?

What type of beloved am I? I am causing embarrassment to the lover,(2)

Life is transpiring, and pangs of separation are torturing,

How detached a person am I? Love-sickness has become my writ.(3)

Hearing the news of his remaining abroad, why didn't my heart explode?

What have been my deficiencies? I can relate not.(4)(667)

ਬਿਰਹ ਦਾਵਾਨਲ ਪ੍ਰਗਟੀ ਨ ਤਨ ਬਨ ਬਿਖੈ,
ਅਸਨ ਬਸਨ ਤਾਮੈ ਘ੍ਰਿਤ ਪਰਜਾਰਿ ਹੈ।
ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਧੂਮ ਅਤਿਹੀ ਦੁਸਹਾ ਦੁਖ,
ਤਾਹੀ ਤੇ ਗਗਨ ਘਨ ਘਟਾ ਅੰਧਕਾਰ ਹੈ।
ਭਭਕ ਭਭੂਕੋ ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ ਹੈ ਅਕਾਸ ਸਸਿ,
ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਚਿਨਗਾਰੀ ਚਮਕਾਰ ਹੈ।
ਕਾਸਿਓ ਕਹਉ ਕੈਸੇ ਅੰਤਕਾਲ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਗਤਿ,
ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਸੋਈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੬੬੮॥

Birha daawaanal pragaṭee na tan ban bikhai,
Asan basan taamai ghrit parjaar hai.
Pratham prakaase dhoom atihee dusha dukh,
Taahee te gagan ghan ghaṭa andhkaar hai.
Bhabhak bhabhooko hwai prakaasio hai akaas sas,
Taarka manḍal chingaaree chamkaar hai.
Kaasio kahau kaise antkaal brithaawant gat,
Mohe dukh soee sukhdaaee sansaar hai.668.

Not only the fire of alienation is ravaging the jungle, it is blazing my body too,

And all the viands and apparels seemed to be putting oil on top,(1)

In the beginning only the ensuing smoke tormented,

But now, swarming like the black clouds, it is creating havoc,(2)

In the sky, the moon is now radiating like bonfire,

And turning the whole stardom into sparks,(3)

Whom shall I call (for help) as I am turning into a terminal patient,

Tormented I am, whereas whole world is relishing the comforts,(4)(668)

ਏਈ ਅਖੀਆਂ ਜੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਥਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ,
ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਹੈ।
ਏਈ ਅਖੀਆਂ ਜੁ ਲੀਲਾ ਲਾਲਨ ਕੀ ਇਕ ਟਕ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਹ੍ਵੈ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੀ ਹੈ।
ਏਈ ਅਖੀਆਂ ਜੁ ਬਿੱਛੁਰਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ,
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਰੋਗ ਪੀਰਾ ਕੈ ਪਿਰਾਨੀ ਹੈ।
ਨਾਸਕਾ ਸ੍ਵਨ ਰਸਨਾ ਮੈ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਹੁਤੀ,
ਏਈ ਅਖੀਆਂ ਸਗਲ ਅੰਗ ਮੈਂ ਬਿਰਾਨੀ ਹੈ॥੬੬੯॥

Ae-ee akheeaaṅ ju pekh pratham anoop roop,
Kaamna pooran kar sahaj smaanee hai.
Ae-ee akheeaaṅ ju leela laalan kee ik ṭak,
Ati ascharj hwai herat hiraanee hai.
Ae-ee akheeaaṅ ju bichhurat priya praanpati,
Birha biog rog peera kai piraanee hai.
Naaska sravan rasna mai agrabhaag hutee,
Ae-ee akheeaaṅ sagal ang maiṅ biraanee hai.669.

These are the same eyes which relished the Unique Form,

And, getting the desires satiated, submerged in ecstasy,(1)

These are the eyes which observed the lover's amorous acts,

And, then amazingly, perceived the bliss,(2)

These are the eyes which were often alienated,

And were tormented with the separation of the lover,(3)

These were the ones which were foremost among nose, ears, and tongue,

Now these are the eyes which, among all the parts, have been estranged.(4)(669)

ਇਕ ਟਕ ਧਿਆਨ ਹੁਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਚਕੋਰ ਗਤਿ,
ਪਲ ਨ ਲਗਤ ਸ੍ਵਪਨੈ ਹੂੰ ਨ ਦਿਖਾਈਐ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਧੁਨਿ ਸੁਨਤਿ ਹੀ ਬਿਦਜਮਾਨ,
ਤਾ ਮੁਖ ਸੰਦੇਸੋ ਪਥਕਨ ਪੈ ਨ ਪਾਈਐ।
ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਨ ਉਰ ਅੰਤਰ ਸਮਾਤੇ ਹਾਰ,
ਅਨਿਕ ਪਹਾਰ ਓਟ ਭਏ ਕੈਸੇ ਜਾਈਐ।
ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਰਸ ਪਰਤਾਪ ਹੁਤੇ,
ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਲਲਾਈਐ॥੬੭੦॥

Ik ṭak dhiaan hute chandarme chakor gati,
Pal na lagat swapnai hooṅ na dikhaaeeai.
Aṅmrit bachan dhun sunat hee bidyamaan,
Ta mukh sandeso pathkan pai na paaeeai.
Sihja samai na ur antar smaate haar,
Anik pahaar oṭ bhae kaise jaaeeai.
Sahaj sanjog bhog ras partaap hute,
Birha biog sog rog billaaeeai.670.

My contemplation was as constant as that of the She Ruddy goose for the moon,

But (now) not even for a moment I get the Vision,(1)

Nectarous elocutions used to be perceptibly audible,

But, now, no words are uttered, even by the passers-by,(2)

At the time of bedding, the necklace in the neck could not be accommodated,

But, now, behind the mountainous veil, how can be proceeded on,(3)

There was concordance, pleasure of interaction and magnificence,

But now, are left only the whimpering, grief and maladies.(4)(670)

ਜਾਕੈ ਏਕ ਫਨ ਪੈ ਧਰਨ ਹੈ ਸੋ ਧਰਨੀਧਰ,
ਤਾਂਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਡਿਆਈ ਹੈ।
ਜਾਕੋ ਏਕ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਬਿਸ੍ਵਨਾਥ,
ਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹੇ ਕੌਨ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ।
ਸਗਲ ਅਕਾਰ ਓਂਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰੇ ਜਿਨ,
ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦ ਕਹੈ ਕਉਨ ਠਕੁਰਾਈ ਹੈ।
ਉਸਤਤਿ ਜਾਨਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਅਗਯਾਨ ਅੰਧ,
ਐਸੇ ਹੀ ਅਰਾਧਨ ਤੇ ਮੋਨ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ॥੬੭੧॥

Jaakai ek phan pai dharn hai so dharneedhar,
Taanhe girdhar kahai kaun badiaaee hai.
Jaako ek baavro kahaavat bisvanaath,
Taahe brijnaath kahe kaun adhikaaee hai.
Sagal akaar Oankaar ke bithaare jin,
Taahe nand nand kahai kaun thakuraaee hai.
Ustat jaan ninda karat agiaan andh,
Aise hee araadhan te mon sukhdaaee hai.671.

On whose head the earth is resting, it is known as the Dharnidhar[265],

What prominence will there be in it if it is called Girdhar[266]?(1)

If a mad person is addressed as Vishwa Nath (God Shiva),

Or may be Brij Nath (Lord Krishna), what magnanimity is in there?(2)

One who has spread all the universe through Onkaar,

Calling him the son of Nand (Lord Krishna), then what superiority is gained in it?(3)\

Deeming it as honour, ignorant ones indulge in criticism,

Instead of worshipping like this, it is better to remain silent.(4)(671)

---

265 Dharnidhar – One who is supporting the earth; a mythological snake which is supporting the earth on his hood/head.

266 Girdhar – Lord Krishna who had lifted a mountain called Goverdhan.

ਨਖ ਸਿਖ ਲਉ ਸਗਲ ਅੰਗ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕਰਿ,
ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਿਖਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਵਾਰੀਐ।
ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ਫੁਨਿ ਪੀਸਨ ਪੀਸਾਇ ਤਾਂਹਿ,
ਲੈ ਉਡੇ ਪਵਨ ਹੁਇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀਐ।
ਜਤ ਕਤ ਸਿਖ ਪਗ ਧਰੈ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਾਤ,
ਤਾਹੂ ਤਾਹੂ ਮਾਰਗ ਮੈ ਭਸਮ ਕੈ ਡਾਰੀਐ।
ਤਿਹ ਪਦ ਪਾਦਕ ਚਰਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਰਹੈ,
ਦਯਾ ਕੈ ਦਿਆਲ ਮੋਹਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੀਐ॥ ੬੭੨॥

Nakh sikh lau sagal ang rom rom kar,
Kaaṭ kaaṭ sikhan ke charan par vaareeai.
Agan jalaae phun peesan peesaae taañhe,
Lai uḍai pavan hue anik prakaareeai.
Jat kat sikh pag dharai Gur panth praat,
Taahoo taahoo maarg mai bhasam kai ḍaareeai.
Tih pad paadak charan liv laagee rahai,
Daiaa kai daiaal mohe patit udhaareeai.672.

From the nails up to the top of hair, all the body parts,

And if all these body parts are cut and offered at the feet of the Sikh,(1)

They are put to fire and, thereafter, they are grinded,

And through the wind, they are spread in a unique manner,(2)

The paths on which a Gursikh treads on,

It is the path on which powder was spread,(3)

With those treading feet my mind may remain permeated,

And the compassionate one may endow me honours,(4)(672)

ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੰਗ ਜਾਇ ਬਾਰ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਗ ਨਾਇ,
ਤੈਸਾ ਪੁੰਨ ਏਕ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਨਵਾਏ ਕਾ।
ਸਿਖ ਕਉ ਪਿਲਾਇ ਪਾਨੀ ਭਾਉ ਕਰ ਕੁਰਖੇਤ,
ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਜਗ ਫਲ ਸਿਖ ਕਉ ਜਿਵਾਏ ਕਾ।
ਜੈਸੇ ਸਤ ਮੰਦਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਉਸਾਰ ਦੀਨੇ,
ਤੈਸਾ ਪੁੰਨ ਸਿਖ ਕਉ ਇਕ ਸਬਦ ਸਿਖਾਏ ਕਾ।
ਜੈਸੇ ਬੀਸ ਬਾਰ ਦਰਸਨ ਸਾਧ ਕੀਆ ਕਾਹੂ,
ਤੈਸਾ ਫਲ ਸਿਖ ਕਉ ਚਾਪ ਪਗ ਸੁਆਏ ਕਾ॥੬੭੩॥

Panch baar gang jaae baar panch praag naae,
Taisa puṅn ek Gursikh kau nawaae ka.
Sikh kau pilaae paanee bhaao kar kurkhet,
Aswmedh jag phal sikh kau jiwaae ka.
Jaise sat mandar kanchan ke usaar deene,
Taisa puṅn sikh kau ik sabad sikhaae ka.
Jaise bees baar darsan saadh keeaa kaahoo,
Taisa phal sikh kau chaap pag suaae ka.673.

(Auspiciousness of) five visits to (River) Ganga and five ablutions at Pragraj[267],

(Such) virtuous benevolence are granted to a Sikh who provides bathing facility to a Gursikh,(1)

Serving of water to a Sikh is as much propitious as pilgrimage to Kurukashetra,

And serving of meal to a Sikh is equivalent to Ashvamed Yajna,(2)

Like, the charity is there in building seven golden temples,

But the same amount of auspiciousness is permeated in Sikh's just one word,(3)

Auspiciousness achieved through having the twenty Darshan of a holyman,

Is deemed to be perceived through (therapeutically) pressing Sikh's feet.(4)(673)

267 Pragraj – Confluence of three rivers; Ganga, Jamuna and Sarsvati near the city of Allahbad.

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਨੇਕ ਰੋਗੀ ਆਵਤ ਹੈਂ ਬੈਦ ਗ੍ਰਿਹਿ,
ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਰੋਗ ਤੈਸੋ ਅਉਖਧੁ ਖੁਵਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਦ੍ਵਾਰ ਲੋਗ ਆਵਤ ਸੇਵਾ ਨਮਿਤ,
ਜੋਈ ਜਾਹੀਂ ਜੋਗ ਤੈਸੀ ਟਹਿਲ ਬਤਾਵਈ।
ਜੈਸੇ ਦਾਤਾ ਪਾਸ ਜਨ ਅਰਥੀ ਅਨੇਕ ਆਵੈਂ,
ਜੋਈ ਜੋਈ ਜਾਚੈ ਦੇ ਦੇ ਦੁਖਨ ਮਿਟਾਵਈ।
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਰਨ ਆਵਤ ਹੈਂ ਅਨੇਕ ਸਿਖ,
ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਤੈਸੀ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵਈ॥੬੭੪॥

Jaise tau anek rogee aavat haiṅ baid grih,
Jaiso jaiso rog taiso aukhadh khuvaav-ee.
Jaise raaj dwaar log aavat sewa namit,
Joee jaaheeṅ jog taisee ṭaihal bataav-ee.
Jaise daata paas jan arthee anek aavaiṅ,
Joee joee jaachai de de dukhan miṭaav-ee.
Taise gur saran aavat haiṅ anek sikh,
Jaiso jaiso bhaao taisee kaamna pujaav-ee.674.

Like a hundred sick-men come to the doctor,

And the medicine is given to each according to ailment,(1)

Like, the subject comes to the ruler's abode to render service,

Whatever is ones capability, job is assigned,(2)

Like, many people come to a benevolent person,

Judging by their needs, their miseries are eliminated,(3)

Same way, many Sikhs come to seek the shelter at Guru's abode,

As per their ambitions, their desires are fulfilled.(4)(674)

ਰਾਗ ਜਾਤ ਰਾਗੀ ਜਾਨੈ ਬੈਰਾਗੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾਨੈ,
ਤਿਆਗਹਿ ਤਿਆਗੀ ਜਾਨੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਦਾਨ ਹੈ।
ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜੋਗੀ ਜਾਨੈ ਭੋਗ ਰਸ ਭੋਗੀ ਜਾਨੈ,
ਰੋਗ ਦੋਖ ਰੋਗੀ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨ ਹੈ।
ਫੂਲ ਰਾਖ ਮਾਲੀ ਜਾਨੈ ਪਾਨਹਿ ਤੰਬੋਲੀ ਜਾਨੈ,
ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਿ ਗਤਿ ਗਾਂਧੀ ਜਾਨਉ ਜਾਨ ਹੈ।
ਰਤਨੈ ਜਉਹਾਰੀ ਜਾਨੈ ਬਿਹਾਰੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ਜਾਨੈ,
ਆਤਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੋਊ ਬਿਬੇਕੀ ਪਹਿਚਾਨ ਹੈ॥੬੭੫॥

Raag jaat raagee jaanai bairaagai bairaagee jaanai,
Tiaagah tiaagee jaanai deen daiaa daan hai.
Jog jugat jogee jaanai bhog ras bhogee jaanai,
Rog dokh rogee jaanai pragaṭ bakhaan hai.
Phool roakh maalee jaanai paanah tanbolee jaanai,
Sakal sugandh gat gaandhee jaanau jaan hai.
Ratnai jauhaaree jaanai bihaarai biohaaree jaanai,
Aatam preekhiaa ko-oo bibekee paihchaan hai.675.

Only a musician knows what the raagas are, an ascetic understands what the asceticism is,

A recluse knows about renunciation and a donor would know what it is being kind to a poor.

Performer of Yoga knows criterion of union with a divine soul by means of abstract meditation.

A relisher would know how to enjoy the taste and enjoyment of worldly tastes and this can also be stated that a patient alone knows the pain of another patient,(2)

A gardnerer knows how to take care of flowers, a betel-leaf seller alone knows how to preserve betel leaves,(3)

One can learn the art of scents from a perfume seller. A jeweller knows how to eaxmine the genuineness of a jewel. A trader knows all aspects of business.

But he who can recognise the Divine virtues is a rare wise and enlightened person, who has adopted the teachings of the Guru in his mind.(4)(675)

GLOSSARY

Agar-wood – A type of wood, which is used in making sticks of incense
Akal – The Indestructible
Akhles – Master of All, i.e. God Almighty
Akk – Wild plant of sandy region, presumably which is destroyed with rain water
Amar-pad – Highest stage of mystic self-realization
Anbi – a small raw mango, normally used for making pickles
Anhad – The celestial music audible through Dasam Duar ; through this the attentive minds become receptive to the unique, celestial and winsome Shabd
Argaja – Prepared by mixing musk, perfume, sandalwood, saffron, rose-petals and etc.
Arsi - Arsi is a small mirror set in a ring. A mirror when put in fire, cracks but the Arsi remains intact
Ashram – Hindu Hermitage or Monastery
Aunkar/Onkar - The formless yet manifest, also see Onkar
Bani/Gurbani – The divine utterances (as ordained by the Guru Granth Sahib)
Basant – Spring season, Beautiful Woman
Been - a wind-instrument used by snake-charmers
Bees-Ikis - Cent-per-cent, Completely
Bhog – Sanctifying the Sacred Food
Bidder – Reknown as the son of a maid in the epic Mahabharta. He was dexterous in polity, religiosity and economical principles
Brahm – The Ultimate Reality
Brahm Giani - One who has attained Brahm Gian; the highest spiritual knowledge
Brahmaad – The gods Brahma, Vishnu and Shiv
Chakor – red-legged partridge which loves moon
Chakvi – A bird known as Ruddy-sheldrake
Char Padarath – righteousness, wealth, fulfilment of desire and liberation
Chhant – A stanza in poetry, a Quatrain
Chatrik – A type of pied-cuckoo, which is supposed to drink only the raindrops.
Chaturdassi – Fourteenth Luna Night
Chaturds Vidhya – Fourteen Wisdoms: 4 Vedas, 4 Up-Vedas and 6 Philosophies
Chintamani – According to Puranas, a jewel which fulfils minds desirability

Chintamani – The jewel which fulfils all desires, here it symbolises God. Almighty

Chiter-Gupt – Mythical invisible angels accompanying every person and recording his or her good and bad deeds respectively

Contraption – The prop fixed on a Persian Well, which is pushed to bend down with a bucket to fetch water.

Cowries – Any of various tropical marine gastropods, which are used as currency in some parts of Asia

Darshan – Vision, Sight, Glimpse

Dasam Duar – Divine opening in the human body, other nine being physical

Dharamsala – Place of Righteousness, Gurdwara or Temple of the Sikh Religion

Dharnidhar – One who is supporting the earth; a mythological snake, which is supporting the earth on his hood/head.

Dhian – Contemplation, meditation

Diva/Divas – Earthen oil lamp/s

Dohira – Couplet

Duadsi – Twelfth Lunar Day, Birth of Lord Baman

Duar – Openings in the body; nose, mouth, ears, rectum, vagina

Durmat – Wickedness, evil-mindedness

Ekadshi – Eleventh Lunar Day, Birth of Lord Harivas

Ek-onkar – The formless yet manifest. God, Almighty

Elements – Air, Water, Fire, Earth and Sky

Gajinder – Legendry leader/king of the elephants

Ganga-Jal – Holy water from the River Ganga

Garar – Heron, King of birds

Gaura – Yellowish and aromatic ingredients.

Ghee – Butter Oil

Gian – knowledge

Girdhar – Lord Krishna who had lifted a mountain called Goverdhan.

Gobind – Lord of the Earth

Gopies – Consorts of Lord Krishna (Literally Gopi means a milk –maid)

Gurdev – the great Guru, God Almighty

Gurmat – the Guru's Precepts

Gurmukh – the Guru-ward, Devotee of the Guru

Gurpurb – Auspicious Day and Occasion of the Sikh Gurus and the Religion

Gursikh – the Guru's Sikh

Hakeem – lay-doctor

Hans – Swan: the entity, which annihilates the ego in the lover and ensues love in the devotee.

Home-jug – Sacrificial Rituals

Hundi – Bill of Exchange, Promissory Note

Ikis Bees — Cent-per-cent, total amalgamation or absorption

Indra – The god of gods, god of rain, Jupiter
Janam Ashtmi – Birth of Lord Krishna
Jogi – Yogi
Jogin – Female yogi, ascetic
Jote – Divine Light
Juneau – Sacred thread worn by upper caste Hindus as mark of initiation..
Jwahan – A wild herbal plant, presumably which dries with rain-water
Kadli – a type of green banana tree
Kal – The death or the angel of death
Kalpatar – An imaginative auspicious tree.
Kalpatar – The tree that showers everything which is desired.
Kalpatru - Tree in the Garden of Lord Indra which fulfils all desires
Kamal - Lotus Flower.
Kamala – The Goddess of Wealth
Kam-devs – Cupids, the god of love
Kam-Dhain – Imaginative cow, which provides all the bounties wished for..
Kartik - At the time of Diwali festival in Oct/Nov
Katha - Extract of the bark of catechu tree
Keertan – melodiously singing of the holy hymns
Khat Karam – Six Acts or Deeds: Oblation, charity, austerity, pilgrimage, fasting and prayer
Khirnni – Mimosaceous tree
Koonj – A migratory bird of cold region
Lakhshmi – Hindu Goddess of Wealth
Lanka – Infamous place of Epic Ramayana
Mailagar – A type of aromatic sandalwood tree which grows on the mountains in the South
Majeeth – A plant whose roots are used to produce colours.
Maliya-Gir – A range of mountains in the South where the aromatic Sandalwood trees grow in abundance.
Mama – Mother's brother
Mami – Mama's wife
Manmukh – Apostate, Self-oriented, Guided by own mind only, Not willing to adhere to the Guru's teachings
Manmukh – Self-oriented, apostate, irreligious, atheist
Manni – Topmost vertebra of certain spies of snake. Hear it just symbolises snake.
Masi – Mother's sister
Mathura – a pious city
Mausa – Masi's husband
Mool Mantra – Primal Incantation
Munis – Ascetics
Naam – Dynamic creative principle; Reality, God, the Name;
Naik or Naika – hero or heroine but here they have been used as husband and wife

Nana – Maternal Grandfather
Nani – Maternal Grandmother
Narid Muni – A godly entity that is famous for indulging in backbiting
Naths – Follower of Yogic Sect
Nem – Pious pledge or resolution.
Nidhi – Treasures of the gods.
Nirankar – The Formless One
Nirgun – Without attributes and transcendental aspect of reality.
Onkaar – The Protector of All, The formless yet manifest one, God
Paan – A dainty chewing beetle-leaf with lime, beetle-nuts catechu-nut etc. wrapped in it.
Panth – Religious Order
Papiha – the rain-bird
Paras – Philosopher's Stone; everything touched with this is gilded
Par-Braham – Transcendental One
Parmatma – Supreme Soul, the God, Almighty
Patanga – Moth, Winged Insect which flies towards the lamp and gets killed.
Peacock – which fancies rainy weather
Pershad or Mahan -pershad – Consecrated Pudding
Plah – Wild tree whose leaves are very bitter to eat
Pothi – Book, booklet
Prabhu – The God, Almighty
Pragraj – Confluence of three rivers; Ganga, Jamuna and Sarsvati near the city of Alahbad
Prehald – supposed to be born to promote god Rama's name
Ragas and Ragnis - Musical Notes
Rahoo and Ketoo – Mythological planetary averse omens
Raja – Sovereign, Ruler
Rajo, Sato and Tamo: Rajo Gun-Quality of Impulse, Sato Gun-Quality of Goodness and Tamo Gun- Quality of Ignorance (Dr. Manmohan Singh)
Ram – God, Almighty
Ram Naumi – Birth of Lord Rama
Rati – A small red and black seed used for weighing precious metals
Riaz – Regular practice in music
Ridhi-Sidhi – Mundane and Miraculous or Spiritual Powers
Rupee – Unit of currency used in India and Pakistan
Sadh Sangat – Holy Company
Sakit – Worshipper of Shakti or Maya and one who is too much attached to worldly rather than to spiritual matters
Saligram – Image or idol carried on person or worshiped by Hindus
Sanak-aad – Four sons of Brahma of Hindu Mythology
Sargun – Endowed with qualities, immanent aspect of god.

Sat – True, Truth
Satguru/Sat Guru – True Preceptor
Sati – One who burns herself at her husband's funeral pyre.
Satnaam – The True Name
Sehaj-smadh – The stage of deep concentration and meditation.
Seva – Devotional Service
Sevak – One who renders service with devotion
Shabd – A celestial Hymn, Song, Word
Shah – Rich merchant, shop-keeper, money-lender, banker etc.
Shanker Acharya – Medieval Vedic Sage
Shastras – Sacred books of Hindu Philosophy
Shesh Naag – Multi-headed Snake/Cobra
Sidak – Faith, belief, trust; contentment or patience
Sidh – Austere, Sage
Siva/Shiva – Devta or god of Hindu Mythology
Snicher – A bad omen as per Hindu mythology
Som-sar – A sort of gesture of Yogis/Ascetics
Sortha – Couplet
Sri – Sir, Sire, Honourable
Sukhdev – A Sage according to Epic Mahabharta
Sukhmana – A sort of Yogic imaginative vein, which leads from the tip of the nose to the brain.
Sukhmana – One of the breathing passage in Yoga
Sur Nar – Godly and Mundane Entities
Surtar – Tree of the gods; in the ancient Sanskrit Granths five such trees are mentioned – Mandir, Parijat, Suntan, Kalapbrich and Harichand
Swantboond – An immortalising rain-drop..
Tilak – A mark on forehead as sign of consecration
Toonbi – A single string musical instrument generally made out of a small hollowed pumpkin type vegetable
Traigun – Three fold qualities of nature: Rajo Gun-Quality of Impulse, Sato Gun-Quality of Goodness and Tamo Gun- Quality of Ignorance
Tribeni – Confluence of 3 rivers: Ganga, Jamuna and Sarsvati
Tribhavan – Three domains of earth, heaven and nether region.
Trikal – The Earth, the heave and the nether region
Trikuty – Hindu Trinity of Brahma, Vishnu and Mahesh
Watna – Paste made with oil, barley flower and turmeric and is used to message the body of bride or the bridegroom to make it lustrous.
Yajna – Oblation
Yama – messenger or god of death
Yoga/Yogic - A system of exercises practiced as part of this discipline to promote control of the body and mind.

REFERENCE

Kabit Savaiye Bhai Gurdas, Anukarman and Kosh (Punjabi) by Dr. Onkar Singh. Published by Punjabi University, Patiala

Kabit Savaiya Bhai Gurdas (Punjabi) by Bhai Seva Singh. Published by Singh Brothers, Amritsar

Kabbit Savaiye Sateek by Sant Sampuran Singh. Published by B. Chattar Singh Jiwan Singh, Amritsar.

Kabit Bhai Gurdas, Second Sukand Steek (Punjabi), by Bhai Sahib Dr. Vir Singh, Khalsa Samachar, Amritsar

Kabit Bhai Gurdas in Gurmukhi, Ishar Micro-media Gurmat CD – Bhai Baljinder Singh (Rara Sahib)

Mahan Kosh, Bhai Kahan Singh Nabha, Published by B. Chattar Singh Jiwan Singh, Amritsar

Punjabi-English Dictionary, Punjabi University, Patiala

AKHAR, Punjabi Word processor by Dr. Gurpreet Lehal, Punjabi University, Patiala